

Přehled zpráv

O době, která potřebuje lži.....	15
1.1.2020 halonoviny.cz ~ str. 00 ~ <i>Josef Šenfeld, Ov Ksčm Litoměřice</i>	
Tereza Ježková přechází z Národní galerie na IKSŽ UK.....	15
2.1.2020 MaM.cz ~ str. 00 ~ Lidé <i>Redakce MAM</i>	
Rok 2020 na UK: Komenský, egyptologická výstava, i výročí čtyř fakult	16
2.1.2020 iforum.cuni.cz ~ str. 00 ~	
Řecko, Kypr a Izrael se dohodly na plynovodu EastMed. Mohl by pokrýt až desetinu evropské poptávky	17
2.1.2020 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>hosenseidlovap</i>	
Plynovod EastMed: strategický souboj	18
2.1.2020 ČT 24 ~ str. 10 ~ 21:31 Horizont	
Nový předseda Vrchního soudu v Praze.....	20
2.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
USA versus Írán	23
3.1.2020 ČT 24 ~ str. 10 ~ 20:00 90' ČT24	
Důsledky útoku na Solejmáního.....	25
3.1.2020 ČT 24 ~ str. 13 ~ 20:00 90' ČT24	
USA zabily vlivného iránského generála	25
3.1.2020 ČT 24 ~ str. 11 ~ 20:00 90' ČT24	
Napětí na blízkém východě roste	26
3.1.2020 ČT 24 ~ str. 12 ~ 20:00 90' ČT24	
Peníze od čínské ambasády jsme si vypláceli, přiznali akademici Karlovy univerzity	28
6.1.2020 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Lukáš Valášek</i>	
Peníze od čínské ambasády jsme si vypláceli, přiznali akademici Karlovy univerzity	31
6.1.2020 staloseted.cz ~ str. 00 ~	

Skils		33
6.1.2020	Euro ~ str. 62 ~ Panorama <i>RED</i>	
Lidé v pohybu		33
6.1.2020	Marketing & Media ~ str. 25 ~ Lidé <i>PAVEL HEJKRLÍK</i>	
Advokátní kancelář Skils má čtyři nové partnery		34
6.1.2020	epravo.cz ~ str. 00 ~ Aktuálně, tiskové zprávy	
Kancelář Karla Muzikáře Skils má čtyři nové partnery. Víme, o koho jde		35
6.1.2020	info.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Januš</i>	
Kancelář Karla Muzikáře Skils má čtyři nové partnery. Víme, o koho jde		36
6.1.2020	info.cz ~ str. 00 ~ Právo <i>Jan Januš</i>	
Češi jsou nakloněni tomu, aby se volby konaly během jediného dne		37
6.1.2020	ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
EVROPA: Konec kapitalismu (nejen) v Čechách		39
6.1.2020	neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika <i>Václav Vlk st.</i>	
Chudoba a sociální vyloučení		42
7.1.2020	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti	
Konec kapitalismu (nejen) v Čechách		50
7.1.2020	pravdive.eu ~ str. 00 ~ <i>Václav Vlk</i>	
Konec kapitalismu (nejen) v Čechách		51
7.1.2020	pravyp prostor.cz ~ str. 00 ~ <i>Václav Vlk</i>	
Rusové, Ukrajinci i Japonci. Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců		54
8.1.2020	denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Kateřina Perknerová</i>	
Rusové, Ukrajinci i Japonci. Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců		54
8.1.2020	prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z Česka <i>Kateřina Perknerová</i>	
Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců		55
8.1.2020	Písecký deník ~ str. 06 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců		56
8.1.2020	Frýdecko-míšecký a třinecký deník ~ str. 06 ~ Události	

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Na vysokých školách studuje 15 procent cizinců	57
8.1.2020 Jihlavský deník ~ str. 06 ~ Události KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců	59
8.1.2020 Prostějovský deník ~ str. 06 ~ Události KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců	60
8.1.2020 Pardubický deník ~ str. 06 ~ Události KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců	61
8.1.2020 Benešovský deník ~ str. 06 ~ Události KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců	63
8.1.2020 Vyškovský deník ~ str. 06 ~ Události KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Je to jako pohádka v reálných kulisách, vysvětluje expertka zájem Čechů o královskou rodinu.....	64
9.1.2020 denikn.cz ~ str. 00 ~ Svět Eliška Černá	
Ukrajinský boeing zasáhli omylem Íránci, potvrdil kanadský premiér	66
9.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Tradice, kvalita a patriotismus. Luxusní magazín Quartier aneb Královské čtení pro Východočechy	69
9.1.2020 ČRo - hradec.cz ~ str. 00 ~ autoři: Lada Klokočnicková , Milan Baják	
Západ si po druhé světové válce sám nastavil pravidla, která teď musí bránit. Před Trumpem.....	70
9.1.2020 denikn.cz ~ str. 00 ~ Komentáře Michael Romancov	
Nová podoba penzijního systému	72
10.1.2020 ČT 24 ~ str. 04 ~ 20:00 90' ČT24	
Tradice, kvalita a patriotismus. Luxusní magazín Quartier aneb Královské čtení pro Východočechy	73
10.1.2020 ČRo - hradec.cz ~ str. 00 ~ Regionální Milan Baják	
Spory o přehradu na Nilu.....	73
10.1.2020 ČT 24 ~ str. 10 ~ 21:31 Horizont	
Tři varianty penzijní reformy.....	75
10.1.2020 ČT 24 ~ str. 03 ~ 20:00 90' ČT24	

Změna v důchodovém systému: dva pilíře	76
10.1.2020 ČT 24 ~ str. 06 ~ 20:00 90' ČT24	
Důchodová reforma	77
10.1.2020 ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
VEŘEJNOST JE PŘÍSNĚJŠÍ NEŽ SOUDCE	78
10.1.2020 Právní rádce ~ str. 22 ~ Rozhovor <i>Taťána Lysková</i>	
Ty billboardy nebudou vidět	81
10.1.2020 Právní rádce ~ str. 68 ~ Soudnička <i>Marek Pokorný</i>	
Výpočet starobního důchodu	83
10.1.2020 ČT 24 ~ str. 08 ~ 20:00 90' ČT24	
Přehled VŠ	94
10.1.2020 Mladá fronta DNES ~ str. 74 ~ Příloha - Přehled VŠ	
Seznam omezuje zprávy, CNN na Primě před startem opustil ředitel. Televizní zpravodajství je drahé a v Česku se nemusí vyplatit	146
11.1.2020 ct24.cz ~ str. 00 ~ Média <i>musila</i>	
Hostem Blatenských listů je Tomáš Grulich	147
12.1.2020 strakonicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Strakonicko <i>Petr Škotko</i>	
Zpravodajské televize v Česku	147
12.1.2020 ČT 24 ~ str. 02 ~ 22:05 Newsroom ČT24	
Rozhovor s politickým geografem Michaelem Romancovem	150
13.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus	
Živě z terénu. Podle analytiků jedna z podmínek úspěchu zpravodajských komerčních televizí	157
13.1.2020 ct24.cz ~ str. 00 ~ Newsroom ČT24 <i>volfovat</i>	
Opoziční protesty v ulicích Teheránu	158
13.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Pětačtyřicetiny oslaví lobbista Dalík. Přirovnal se k Martinu Bormannovi, spolupracovníkovi Hitlera ..	160
13.1.2020 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>	

Pětačtyřicetiny oslaví lobbista Dalík. Přirovnal se k Martinu Bormannovi, spolupracovníkovi Hitlera ..	161
13.1.2020 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>mp</i>	
Politici nezodpovědně brzdí reformu penzí	162
13.1.2020 Týden ~ str. 26 ~ Rozhovor <i>Vladimír Barák</i>	
Odešli v roce 2018.....	165
13.1.2020 listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Antonín Rašek</i>	
Po stopách babičky z Podkarpatské Rusi.....	167
13.1.2020 Reportér ~ str. 80 ~ <i>Barbora Postránecká</i>	
Asteroidy: Braňme se, než bude příliš pozdě.....	170
14.1.2020 Deník N ~ str. 14 ~ Věda <i>BOHUMIL DOBOŠ</i>	
Němci lídry EU? Iluze. O vůdčí roli nestojí, spíš se vždy snažili stranit, říká britský profesor Bulmer...	171
14.1.2020 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>autor: HN – Lukáš Bíba</i>	
EVROPA JE NEJATRAKTIVNĚJŠÍM REGIONEM PRO BUDOUCÍ PODNIKÁNÍ	172
14.1.2020 svetprumyslu.cz ~ str. 00 ~	
Francie, Británie a Německo se ohrazují proti tomu, že Írán přestal plnit dohodu o jaderném programu	173
14.1.2020 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Barbara Nesvadbová slaví pětačtyřicátiny	174
14.1.2020 barrandov.tv ~ str. 00 ~ <i>TV Barrandov, www.barrandov.tv, e-mail: webmaster@barrandov.tv</i>	
Pražská burza je dividendový ráj, trendem je robotické poradenství.....	175
14.1.2020 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Byznys, Stalo se <i>Petr Novotný</i>	
Němci lídry EU? Iluze. O vůdčí roli nestojí, spíš se vždy snažili stranit, říká britský profesor Bulmer...	176
14.1.2020 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>autor: HN – Lukáš Bíba</i>	
Němci lídry EU? Iluze. O vůdčí roli nestojí, spíš se vždy snažili stranit, říká britský profesor Bulmer...	178
14.1.2020 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
NĚMCI LÍDRY EU? ILUZE.....	182
14.1.2020 Hospodářské noviny ~ str. 10 ~ Panorama <i>Ondřej Houska</i>	
O marketing a PR se v Prochazka & Partners stará Salát.....	185

15.1.2020 mediaguru.cz ~ str. 00 ~

KARIÉRA 185

15.1.2020 E15 ~ str. 15 ~ Kariéra

Vysílací rada upozornila Primu, že záběry smrtelného pádu z hořícího domu porušily zákon 187

15.1.2020 ct24.cz ~ str. 00 ~ Média
manakv

Kateřina Cidlinská: Musíme si říct, co od doktorandů vlastně chceme 189

15.1.2020 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory
Vědavýzkum.cz

Rozhovor s nově zvoleným starostou MČ Prahy 1 Petrem Hejmou 193

15.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus

Před sto lety nastoupily USA cestu prohibice. Boj s alkoholem ale vyústil v rozkvět černého trhu 204

16.1.2020 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět
fialaa

Expert: Putin si připravuje půdu na odchod. Velké divadlo ohledně změn ústavy může být zástěrkou. 206

16.1.2020 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy ze světa
Eliška Kubátová

Ceny bytů může zkrotit zvýšení daně z nemovitosti pro ty, kteří je kupují na investici, říká socioekonom 208

16.1.2020 ekonom.cz ~ str. 00 ~
Petr Kain

Ruská дума schválila Michaila Mišustina jako premiéra. Je prověřený a loajální, říká expert..... 211

16.1.2020 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět
hlubuckoval

Ceny bytů může zkrotit státní regulace..... 215

16.1.2020 Ekonom ~ str. 16 ~ Téma čísla
PETR KAIN

TRUMP UDEŘIL SPRÁVNĚ 218

16.1.2020 Reflex ~ str. 22 ~ Rozhovor
VILIAM BUCHERT

Kontroverzní moderátor i bývalý místopředseda Úsvitu. Víme, kdo chce do vlivných mediálních rad.. 221

17.1.2020 info.cz ~ str. 00 ~ Strategie
Vojtěch Kristen

Modernizace monarchie 222

17.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti

Společnost Prochazka Partners posiluje oddělení marketingu a projektového managementu 231

17.1.2020	personalista.com ~ str. 00 ~ zprávy <i>personalista.com</i>	
Společnost Prochazka & Partners posiluje oddělení marketingu a projektového managementu		232
17.1.2020	feedit.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniel Bradbury Dočekal</i>	
Princ Harry je vleku své manželky. Alžběta II. si zaslouží uctivější chování, tvrdí odbornice.....		232
17.1.2020	ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční	
Princ Harry je vleku své manželky. Alžběta II. si zaslouží uctivější chování, tvrdí odbornice.....		233
17.1.2020	ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ <i>autoři: Veronika Sedláčková , Ondřej Čihák</i>	
Poučení z krize státních výběrových řízení		234
17.1.2020	Hospodářské noviny ~ str. 17 ~ Názory <i>Julie Hrstková</i>	
Dnes slaví životní jubileum Bohumil Doležal, kritik autoritářů a nechumelismu		235
17.1.2020	forum24.cz ~ str. 00 ~ Komentáře a názory	
Sít' Karolíny Šimkové: Holka jako obrázek. Na Instagram tajně dorazil krásný nový svět		237
17.1.2020	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Názory <i>Karolína Šimková</i>	
Poučení z krize státních výběrových řízení		238
17.1.2020	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Julie Hrstková</i>	
Poučení z krize státních výběrových řízení		239
17.1.2020	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Julie Hrstková</i>	
Analýza hlasování v Senátu: jak se přelévají koalice a kdo jsou ,renegáti' svých stran?		240
17.1.2020	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Jan Boček, Jan Cibulka, Nela Krawiecová, Pavla Lioliasová</i>	
„U Výměny manželek se rituálně ujišťujeme, že nejsme jako oni“.....		243
17.1.2020	mediar.cz ~ str. 00 ~ <i>News Media</i>	
„U Výměny manželek se rituálně ujišťujeme, že nejsme jako oni“.....		247
17.1.2020	mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Jakub Jetmar</i>	
Princ Harry je ve vleku své manželky. Alžběta II. si zaslouží uctivější chování, tvrdí odbornice.....		252
18.1.2020	ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ <i>autoři: Veronika Sedláčková , Ondřej Čihák</i>	
Kongres ODS nečekaně odmítl Udženiju. Prvním místopředsedou zvolil Stanjuru		253
18.1.2020	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>spicakovak</i>	

Akademici placení Čínou získali prověrku od UK k utajenému výzkumu. Teď skončili	258
20.1.2020 staloseted.cz ~ str. 00 ~	
Akademici placení Čínou získali prověrku od UK k utajenému výzkumu. Teď skončili	260
20.1.2020 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Lukáš Valášek</i>	
Zemřel předseda Senátu Jaroslav Kubera.....	263
20.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Americký prezident Donald Trump dnes v Davosu opět pohrozil Evropské unii zavedením dodatečných cel na dovoz evropských automobilů do USA.....	265
21.1.2020 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Marketing a PR Prochazka & Partners posílil Salát.....	266
21.1.2020 mediar.cz ~ str. 00 ~ <i>News Media</i>	
Společnost Prochazka & Partners posiluje oddělení marketingu a projektového managementu	267
21.1.2020 retrend.cz ~ str. 00 ~	
Medaili starosty obdržel Jindřich Šídlo.....	267
21.1.2020 turnov.cz ~ str. 00 ~	
dnes slaví	268
21.1.2020 Valašský deník ~ str. 03 ~ Valašsko	
V Komisi pro spravedlivé důchody zasedají přední čeští odborníci na problematiku důchodového systému	15
21.1.2020 cssd.cz ~ str. 00 ~ <i>Terezie Šmídová</i>	
Společnost vnímá lidská práva jako kyslík. Když je ho dost, ani neví, že existuje, když ale chybí,... uvažuje filozof Kroupa.....	15
21.1.2020 ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ <i>autoři: Jan Vávra , Katarína Brezovská / zdroj: Český rozhlas</i>	
Přehled vysokých škol podle počtu zájemců o studium v roce 2019	16
21.1.2020 Lidové noviny ~ str. 15 ~ Akademie	
Nejdřív zkoušky, pak hokej. Jak gólman Novák bojuje na právech?.....	17
21.1.2020 hokej.cz ~ str. 00 ~	
Startuje proces za sesazení Trumpa. Pět klíčových otázek k impeachmentu a jeho dopadům na USA...	18
21.1.2020 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy ze světa	

Eliška Kubátová

O oborových historiích, dějinách české etnografie a Luňákových Učencích	20
21.1.2020 souvislosti.cz ~ str. 00 ~ <i>Martina Nodla Lxxiii</i>	
ŠOK PŘICHÁZÍ ZVENČÍ	23
21.1.2020 Hospodářské noviny ~ str. 08 ~ Panorama <i>Marek Miler</i>	
Pro lidi to bude solidní rok. Útlum se neblíží, ale Češi si ho můžou nechtěně přivodit sami, varuje Holub z ČNB.....	25
21.1.2020 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Marek Miler</i>	
Medaili starosty města Turnov obdržel novinář Jindřich Šídlo	25
22.1.2020 nasepojizeri.cz ~ str. 00 ~ <i>Naše Pojizeří / www.nasepojizeri.cz</i>	
ToJoy věnuje 100 mil. juanů na myšlenku Velkého sdílení.....	26
22.1.2020 protext.cz ~ str. 00 ~	
ToJoy věnuje 100 mil. juanů na myšlenku Velkého sdílení.....	28
22.1.2020 protext.cz ~ str. 00 ~ kom mak	
MPSV: V Komisi pro spravedlivé důchody zasedají přední odborníci na problematiku důchodového systému	31
22.1.2020 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Rada Seniorů ČR</i>	
Turnov ocenil rodáka. Jindřich Šídlo dostal medaili starosty	33
23.1.2020 liberecky.denik.cz ~ str. 00 ~ Liberecko <i>Redakce</i>	
Turnov ocenil rodáka. Jindřich Šídlo dostal medaili starosty.	33
23.1.2020 Liberecký deník ~ str. 02 ~ Liberecko - Region <i>(red)</i>	
Turnov ocenil rodáka. Jindřich Šídlo dostal medaili starosty	34
23.1.2020 jablonecky.denik.cz ~ str. 00 ~ Jablonecko <i>Redakce</i>	
Šlégr, Xaver, Šmíd, Slováček či Kysilka. Kdo všechno chce do rad ČT a Českého rozhlasu	35
23.1.2020 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Michal Bernáth</i>	
O rozpočtu televize a rozhlasu by chtěli rozhodovat umělci i bývalí manažeři.....	36
23.1.2020 lupa.cz ~ str. 00 ~ <i>Filip Rožánek</i>	
Šlégr, Xaver, Šmíd, Slováček č Kysilka. Kdo všechno chce do rad ČT a Českého rozhlasu	37
23.1.2020 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Domov	

Michal Bernáth

Učiteléské noviny daly prostor protimuslimskému aktivistovi i dezinformacím o klimatu	39
23.1.2020	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Martina Heroldová</i>
Daniel Prokop: Slepé skvrny (ukázka z knihy).....	42
23.1.2020	literarky.cz ~ str. 00 ~ <i>Lea Michalová</i>
Univerzita Karlova nepřijala na konferenci peníze z Číny, tvrdí audit	50
24.1.2020	denik.cz ~ str. 00 ~ Regiony <i>ČTK</i>
Univerzita Karlova nepřijala na konferenci peníze z Číny, tvrdí audit	51
24.1.2020	prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Praha <i>ČTK</i>
Rektor Zima: Audit nezjistil, že by čínské peníze šly přes Karlovu univerzitu.....	54
24.1.2020	stalosed.cz ~ str. 00 ~
Rektor Zima: Audit nezjistil, že by čínské peníze šly přes Karlovu univerzitu.....	54
24.1.2020	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Lukáš Valášek</i>
Rektor Zima se hájil: Žádné peníze jsme si od Číňanů nevzali.....	55
24.1.2020	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>mp</i>
Čínské peníze pro Karlovu univerzitu si asi nechal někdo třetí, ukázal audit.....	56
24.1.2020	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK, iDNES.cz</i>
Co se stalo s penězi od Číňanů? Karlova univerzita si láme hlavu	57
24.1.2020	eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZpravy.cz</i>
Na co šly čínské peníze, se stále neví. Univerzita žádné nedostala, říká audit.....	59
24.1.2020	seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Život v Česku, Kauzy, Stalo se <i>Zdislava Pokorná</i>
Peníze z Číny přes Karlovu univerzitu netekly, ukázal audit. Co se s nimi stalo, není jasné	60
24.1.2020	blesk.cz ~ str. 00 ~ • FOTO: archiv UK
Peníze z Číny přes Karlovu univerzitu netekly, ukázal audit. Co se s nimi stalo, není jasné	61
24.1.2020	blesk.cz ~ str. 00 ~ Praha - Zprávy <i>ČTK</i>
Univerzita Karlova nepřijala na česko-čínské konferenci peníze z Číny	63
24.1.2020	tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>

Senát UK se asi seznámí s výsledkem auditu k čínským konferencím	64
24.1.2020 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>nab</i>	
Senát UK se asi seznámí s výsledkem auditu k čínským konferencím	66
24.1.2020 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
Rady médií: Slováček či Šlégr	69
24.1.2020 Lidové noviny ~ str. 03 ~ Domov <i>MICHAL BERNÁTH VERONIKA KREJČÍ</i>	
Univerzita nepřijala žádné peníze od Číňanů, tvrdí Zimův audit. Zůstává otázka, kam tedy šly	70
24.1.2020 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>dolejsim</i>	
Audit UK nezjistil, kde skončily peníze od Číňanů	72
25.1.2020 Lidové noviny ~ str. 03 ~ Domov <i>čtk</i>	
Andrej Babiš: Dovolím si říct, že bychom možná mohli mít o čtyři ministry méně	73
25.1.2020 ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ <i>autor: Jan Burda</i>	
Česko	73
26.1.2020 respekt.cz ~ str. 00 ~ <i>Respekt</i>	
Úmrtí předsedy Senátu a dlouholetého starosty Teplic ODS Jaroslava Kubery	75
26.1.2020 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Andrej Babiš prezidentu republiky navrhl odvolání ministra dopravy Vladimíra Kremlíka	76
26.1.2020 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Zima: Peníze se nenašly	77
27.1.2020 Respekt ~ str. 24 ~ Agenda <i>X</i>	
Lenka Tungová, Radovan Jankovič a William Natrass posílili tým společnosti Best Communications .	78
27.1.2020 Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>-rkp</i>	
Přestupy	81
27.1.2020 Euro ~ str. 57 ~ Panorama	
Babiš si v Havlíčkovi našel svého Medveděva, myslí si komentátor Leschtina	83
27.1.2020 ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ <i>autoři: Lucie Vopálenská , Katarína Brezovská</i>	
Učitelké noviny, chemtrails a Petr Hampel	94

27.1.2020	manipulatori.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Cemper author</i>	
Trump zveřejní „plán století“ pro Blízký východ. Jde na ruku „Bibimu“		146
27.1.2020	seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Svět, Stalo se <i>Milan Rokos</i>	
Letos chceme dokončit		147
27.1.2020	PHARMA profit ~ str. 08 ~ Tváří v tvář <i>TVÁŘÍ V TVÁŘ</i>	
Rozhovory na hraně zítřka varují a znepokojují		147
28.1.2020	kultura21.cz ~ str. 00 ~ <i>Taťána Kročková</i>	
Velcí knihkupci nabízeli publikaci, která podle expertů posiluje protižidovské nálady. Teď ji stahují z pultů.....		150
28.1.2020	denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Lukáš Prchal</i>	
Vysílali jsme: Žaloba proti Donaldu Trumpovi. Zlomí mu impeachment vaz?		157
29.1.2020	blesk.cz ~ str. 00 ~ Epicentrum <i>Markéta Volfová</i>	
Vysílali jsme: Žaloba proti Donaldu Trumpovi. Zlomí mu impeachment vaz?		158
29.1.2020	blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: Markéta Volfová -</i>	
Vysíláme z Blesku: Žaloba proti Donaldu Trumpovi. Zlomí mu impeachment vaz?		160
29.1.2020	blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: Markéta Volfová -</i>	
Evropský parlament má dnes definitivně odhlasovat dohodu o vystoupení Velké Británie z Evropské unie.....		161
29.1.2020	ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře	
Knihkupci stahují z pultů publikaci odsouzeného antisemity		162
29.1.2020	Deník N ~ str. 04 ~ Zpravodajství <i>LUKÁŠ PRCHAL</i>	
Aktuálně.cz: Učitelé noviny daly prostor protimuslimskému aktivistovi i dezinformacím o klimatu..		165
29.1.2020	eduin.cz ~ str. 00 ~	
Akademie ČTK učí manažery i mluvčí, jak vystupovat před mikrofonem a kamerou		167
30.1.2020	protext.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Broža</i>	
Prodloužením smlouvy na mobiliář bychom porušili zákon, říká pražský radní.....		170
30.1.2020	flowee.cz ~ str. 00 ~ https://www.facebook.com/flowee.cz/	

Rodinné nakladatelství léta šíří antisemitskou literaturu. Do velkých obchodů dostalo i knihu, která popírá holokaust.....	171
30.1.2020 denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Lukáš Prchal</i>	
V slabém těle silný duch.....	172
30.1.2020 Týdeník Echo ~ str. 36 ~ Rozhovor	
Čínské pohledy je třeba konfrontovat s našimi a evropskými.....	173
31.1.2020 ceskapozice.cz ~ str. 00 ~ Téma <i>Jan Schneider</i>	
PETR HAMPL: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	174
31.1.2020 pravdive.eu ~ str. 00 ~ <i>Nová Buržoazie Hampl</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	175
31.1.2020 libereckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	176
31.1.2020 stredoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	178
31.1.2020 jihoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	182
31.1.2020 plzenskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	185
31.1.2020 karlovarskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	185
31.1.2020 jihomoravskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	187
31.1.2020 zlinskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	189
31.1.2020 kralovehradeckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	193
31.1.2020 prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)</i>	
Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?.....	204

31.1.2020	pardubickenovinky.cz ~ str. 00 ~ (rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)	
Nakladatelství šíří antisemitské knihy		206
31.1.2020	Deník N ~ str. 02 ~ Zpravodajství LUKÁŠ PRCHAL	
Rusofilové vs. Rusofobové		208
31.1.2020	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 14:33 Zaostřeno	
Loni v prosinci to byly přesně dva roky, co byl Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA,		211
31.1.2020	pharmaprofit.cz ~ str. 00 ~	

Plné znění zpráv

O době, která potřebuje lži...

1.1.2020 halonoviny.cz str. 00

Josef Šenfeld, Ov Ksčm Litoměřice

Nedívím se mnohým, že kromě sportu a pohádek či některých oddychových filmů se na televizní komentáře, reportáže či zpravodajství ani nedívají.

Znám jich takových dost. I já mám s díváním se na mnohé pořady potíže a nechci se zbytečně rozčilovat, když mladý, nedávno z **fakulty sociálních věd** vyšlý redaktor, řekne nějakou »moudrost«, která potvrzuje jeho neznalosti nebo zlovůli. Bohužel, posluchači, nepamatující minulost, začínají věřit chybám, »překlepům« a nebo lžím. I tak se nám však třetina těch, kteří prožili alespoň »kousíček minulosti«, nebála říci, že před Listopadem bylo líp. Proto zřejmě čím víc zlovůle, tím lépe. Už jistý šéf propagandy říkával, že »opakovaná lež se stane pravdou«. Zvláště pak u těch, kteří o minulosti nemohou vědět nic. Proto i zmíněný předlistopadový socialistický režim dokonce podle rezoluce přijaté až v Bruselu může být postaven na roveň německému nacismu či je možné tvrdit, že druhou světovou válku vyvolaly hitlerovské Německo a Sovětský svaz, z čehož prý plyne i to, že východní Evropu Rudá armáda neosvobodila, ale vlastně okupovala. Také naši režimní novináři se snaží alespoň maličkostí přispět na převyprávění skutečnosti. Několik příkladů z poslední doby...

Z jedné televizní reportáže jsme se dozvěděli, že do roku 2014 krásný mlýn na jihu Čech devastovalo zdejší JZD a teprve poté, co ho koupil jistý majetný člověk, začala jeho rekonstrukce. Dnes už je vcelku opraven. Prostředky onoho majitele - ví bůh, kde na ně sehnal - umožnily, že se zas může začít objevovat ve své staré, snad středověké kráse. Jenže JZD skončila brzy po roce 1989. Co bylo dál? Přes dvacet let chátrání žádné budově nepomůže. Starat se o mlýn měl někdo jiný, a nikoli už dvacet let neexistující místní JZD.

Nebo jiný příklad. Vzpomínka na bitvu u Arden. Prý šlo o bitvu, která rozhodla druhou světovou válku. Ne bitva u Stalingradu, u Kurska, ale jedna z bitev už drolicího se nacistického wehrmachtu, který se pokusil ještě jednou odrazit Spojence. Těch bitev v té době bylo nemálo. Stačí si připomenout tu o Budapešť a Dunaj, či východopruskou operaci Rudé armády, která se neobešla bez řady bitev, o bitvě o Berlín ani nemluvě.

A ještě jeden namátkou zvolený příklad. Byl z jednoho pořadu 25. prosince. Mladý redaktor nám v něm sdělil, že 25. prosinec se slavil už »v 6. století v celé Evropě«, a myslel to vážně. V té době ještě ve víc než polovině Evropy uctívali svá pohanská božstva. Tak to bylo i u nás. Sem k nám do střední Evropy křesťanství přinesli až Konstantin a Metoděj, a to bylo v druhé polovině 9. století, pohanští Prusové ještě na sklonku 10. století zavraždili českého biskupa Vojtěcha, když se pokusil narušit jejich modly. A na Rujáně, v Ankoně, u zdejších Slovanů stále v té době vládí Svantovitův kult, který nám zobrazil ve slavné Slovanské epopěji Alfons Mucha. Atd.

Uvedl jsem jen tři příklady nepravd. Denně jich vstřebáváme, pokud sledujeme televizi, řadu. Tak krok za krokem jsme přesvědčováni, že naše minulost byla ve všem špatná a že změna nastala Listopadem, od kdy vládne »pravda a láska«. Ty tři příklady svědčí o jiném než o pravdě. O lásce ani nemluvě. Jen dokazují, že špatná je doba založená na lžích, ale možná, že právě proto lidé pochopí, že systém, který tyto lži potřebuje, je na tom skutečně nedobře.

Josef ŠENFELD, předseda OV KSČM Litoměřice

URL| <http://www.halonoviny.cz/articles/view/52851332>

Tereza Ježková přechází z Národní galerie na IKSŽ UK

2.1.2020 MaM.cz str. 00 Lidé

Redakce MAM

Tereza Ježková po pěti letech opouští Národní galerii Praha a přechází na Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** UK. Jejím úkolem bude rozvíjet komunikaci Institutu a intenzivněji se zapojí do akademické činnosti Katedry marketingové komunikace a PR, kde již třetím rokem vede kurz art marketingu.

„Chceme rozvíjet komunikaci směrem k našim cílovým skupinám – široké i odborné veřejnosti, studentům, absolventům i zájemcům o studium. Naším cílem je posilovat informovanost o našich vědeckých výsledcích i každodenních aktivitách Institutu. Věřím, že s ohledem na pracovní a akademické zkušenosti Terezy Ježkové se nám bude dařit tento záměr naplňovat,“ uvádí Jakub Končelík, ředitel Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd**.

Ježková opouští pozici vedoucí marketingového a PR oddělení Národní galerie Praha, kde pracovala od roku 2015. V roce 2018 stála za realizací soutěže a implementací nového loga a vizuální identity galerie od Studia Najbrt. Předtím působila v agentuře Native PR – pracovala mimo jiné na zakázkách pro Českou bankovní asociaci, ŠkoFIN nebo ING Pojišťovnu.

Tereza Ježková je absolventkou doktorského studia na Katedře mediálních studií na Fakultě sociálních věd UK. Bakalářský cyklus vystudovala tamtéž na Katedře marketingové komunikace a PR.

URL| <https://mam.cz/lide/2020-01/tereza-jezkova-prechazi-z-narodni-galerie-na-iksz-uk/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
Mam.cz

Rok 2020 na UK: Komenský, egyptologická výstava, i výročí čtyř fakult 2.1.2020 iforum.cuni.cz str. 00

Také rok 2020 bude plný zajímavých událostí spjatých s Univerzitou Karlovou. Mimo jiné uplyne 100 let od doby, kdy byl univerzitě navrácen její současný název a sté výročí samostatnosti oslaví Přírodovědecká fakulta. Kulatá výročí svého vzniku si připomenou také tři další fakulty. Pro širokou veřejnost bude mimořádně atraktivní egyptologická výstava, která bude slavnostně otevřena v červnu. Během celého roku pak bude řadou akcí připomínáno výročí 350 let od úmrtí „učitele národů“ Jana Amose Komenského.

Už v lednu si připomeneme výročí úmrtí další významné osobnosti univerzity, Milady Paulové. První řádná profesorka UK zemřela 17. ledna 1970. Miladu Paulovou připomene výstava v Karolinu a také diskusní podvečer na téma „Ženy ve vědě“. Koncem roku vzpomeneme i první promovanou doktoru medicíny Annu Honzákovou, od jejíhož úmrtí uplyne 13. října přesně 80 let.

V květnu uplyne 30 let od začlenění tří teologických fakult jako plnoprávných součástí do Univerzity Karlovy. Katolická teologická fakulta byla z pražské univerzity vyloučena komunistickým režimem v roce 1950, Evangelická a Husitská byly do té doby vedeny jako samostatné vysoké školy.

Jen o necelý měsíc později oslaví 30 let **Fakulta sociálních věd** (FSV), o deset let mladší je Fakulta humanitních studií (FHS). Lékařská fakulta v Plzni oslaví na konci října 75 let od svého vzniku a rovných 100 let samostatnosti si připomene Přírodovědecká fakulta (PřF). Ta mimochodem sídlí na Albertově, v komplexu budov pojmenovaných po lékaři a historikovi Eduardu Albertovi, od jehož úmrtí uplyne v září 120 let.

V úterý 30. června bude slavnostní vernisáž otevřena egyptologická výstava „Sluneční králové“, která svým záběrem dosud neměla v českých zemích obdoby. Do Národního muzea se sjedou významné osobnosti včetně čtyř prezidentů.

V prosinci 2020 uplyne 130 let od narození Jaroslava Heyrovského, jediného českého vědce, který byl kdy oceněn Nobelovou cenou. Po celý rok pak bude nejen na UK připomínán odkaz Jana Amose Komenského, od jehož úmrtí uplyne 350 let.

Nejvýznamnější výročí a události Univerzity Karlovy v roce 2020:

LEDEN

50. výročí úmrtí Milady Paulové (17. ledna 1970), první řádné profesorky v dějinách UK

ÚNOR

100. výročí - Pražské české univerzitě byl navrácen název Karlova univerzita (19. 2. 1920)

KVĚTEN

30 let od začlenění tří teologických fakult do UK (na základě zákona č. 163/1990 Sb. z 3. května 1990 s účinností od 10. května 1990)

ČERVEN

30 let od vzniku **Fakulty sociálních věd** (1. června 1990)

100 let od zřízení samostatné Přírodovědecké fakulty (24. června 1920) vernisáž egyptologické výstavy "Sluneční králové" v Národním muzeu (30. června 2020)

SRPEN

20 let od vzniku Fakulty humanitních studií (1. srpna 2000)

ZÁŘÍ

120 let od úmrtí lékaře, pedagoga, a historika Eduarda Alberta (26. září 1900)

ŘÍJEN

80. výročí úmrtí Anny Honzákové, první promované doktorky medicíny (13. října 1940)

75 let od vzniku Lékařské fakulty v Plzni (27. října 1945)

LISTOPAD

350 let od úmrtí Jana Amose Komenského (15. listopadu 1670)

PROSINEC

130. výročí narození Jaroslava Heyrovského (20. prosince 1890)

URL| <https://iforum.cuni.cz/IFORUM-16632.html>

Řecko, Kypr a Izrael se dohodly na plynovodu EastMed. Mohl by pokrýt až desetinu evropské poptávky

2.1.2020 ct24.cz str. 00 Svět
hosenseidlovap

Řecko, Kypr a Izrael podepsaly obecnou dohodu o výstavbě plynovodu nazývaného projekt EastMed, který by měl přivádět plyn z východní části Středozemního moře do Evropy. Informovala o tom agentura DPA. Podmořský plynovod v délce 1900 kilometrů by mohl uspokojovat poptávku po plynu v Evropské unii až z deseti procent a náklady na projekt se odhadují na šest až sedm miliard dolarů (136,1 až 158,8 miliardy korun).

Dohodu podepsali ministři pro energetiku všech tří zmíněných zemí. Finální investiční rozhodnutí chtějí státy přijmout do roku 2022 a plynovod by měl být dokončen do roku 2025. Proti projektu se však staví Turecko.

„Izrael si může se státy, se kterými už spolupracuje delší dobu, především jsou to Egypt a Jordánsko, upevnit vztahy, na druhou stranu to může přispět k prohloubení rozkolu ve vztazích, ať už mezi Izraelem a Tureckem nebo i všemi dalšími státy, které na tomto projektu budou spolupracovat,“ uvedl politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov.

V počáteční fázi by měl plynovod dodávat do EU ročně deset miliard metrů krychlových plynu z izraelských a kyperských vod. Povede na Krétu a řeckou pevninu a v plánu je také podmořský plynovod do Itálie.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Plynovod EastMed

Zdroj: ČT24

Plány může zhatit turecko-libyjská dohoda

Plynovod má vést z polí v Levantské pánvi ve východní části Středozemního moře, kde bylo od roku 2009 učiněno několik významných objevů. V regionu však chybí důležitá ropná a plynárenská infrastruktura a politické vztahy mezi zeměmi v oblasti, včetně Kypru, Řecka, Egypta, Izraele, Libanonu a Sýrie, jsou na mnoha frontách napjaté.

Minulý měsíc zástupci Turecka oznámili, že není třeba stavět plynovod EastMed, protože už existuje plynovod Transanatolian.

Podpis dohody o plynovodu přichází několik týdnů poté, co se Turecko a Libye domluvily na mořských hranicích ve Středozemním moři. Proti tomuto vývoji však mají námitky právě Řecko, Kypr a Izrael. Analytici upozorňují, že dohoda by mohla být překážkou pro navrhovaný plynovod, protože ten by měl vést plánovanou turecko-libyjskou hospodářskou zónou, napsala agentura Reuters.

Odkaz

„Ani spolu nesousedí.“ Řekové zuří kvůli turecko-libyjské námořní dohodě

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3019325-recko-kypr-a-izrael-se-dohodly-na-plynovodu-eastmed-mohl-pokryt-az-desetinu-evropske>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Plynovod EastMed: strategický souboj

2.1.2020 ČT 24 str. 10 21:31 Horizont

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Ve východním Středomoří vyroste nejdelší a nejhlubší podmořský plynovod na světě. Plynovod EastMed, který bude mít délku 1900 km, dostal zelenou podpisem Izraele, Kypru a Řecka. Dodávat bude do Evropy plyn ze dvou tamních největších polí - izraelského Leviathanu a řecko-kyperské Afrodity. Uspokojit má desetinu zdejších potřeb zemního plynu a snížit závislost na dodávkách z Ruska.

Katarína SEDLÁČKOVÁ, redaktorka

Na dohled od středomořských pláží hluboko pod hladinou se skrývá Leviathan. Ne ovšem v podobě biblické příšery. Její jméno nese naleziště plynu, který chce Izrael dostat až do Evropy.

Benjamin NETANJAHU, izraelský premiér

Je to revoluce v izraelské energetice. Přinese to stovky miliard do státní pokladny.

Katarína SEDLÁČKOVÁ, redaktorka

Plné znění zpráv

To, s čím se místní kvůli obavám ze znečištění jen těžko sžívají, udělalo z Izraele energetickou velmoc. Plyn tu objevili před devíti lety a odhalených zásob od té doby přibývá. Už teď má pro sebe Izrael suroviny nejmíň na 100 let. Nový vrt mu navzdory protestům pomůže se k ní dostat. Leviathan jako největší naleziště plynu svým startem v poslední den teď už loňského roku izraelskou produkci zdvojnásobil. Palivo dorazilo čerstvě do Jordánska a čekají na něj v Egyptě. Třeba i kvůli častým útokům na sinajské potrubí, ale Jeruzalém hledal zákazníky jinde. O plynovodu mířícím na jih Evropy se jednalo několik let. EestMed má surovinu z izraelských a taky perských nalezišť dopravit skoro 2000 km daleko přes Řecko až ke stávající infrastruktuře a plánovanému potrubí do Itálie. A s jejich pomocí pak dál do Evropy.

Nikos CHRISTODOULIDES, kyperský ministr zahraničí

Chceme, aby spolupracovaly všechny země v regionu, včetně Turecka, abychom se společně postavili problémům, kterým čelíme.

Katarína SEDLÁČKOVÁ, redaktorka

Turecko, které se už samo vidělo jako vstupní brána plynu do Evropy, je zásadně proti. Itálie přes počáteční vlažnou reakci souhlasila. A projekt, který má snížit evropskou závislost na ruském plynu, podpořil Brusel i Washington.

Mike POMPEO, americký ministr zahraničí

Pokud na to půjdeme dobře, přitáhneme takové množství investic, které tyto zdroje maximalizují tak, jak to dobrá infrastruktura a otevřené trhy dokážou.

Katarína SEDLÁČKOVÁ, redaktorka

To ale nebude snadné. Izraelský plyn bude dražší než ten ruský. I proto, že náročná stavba potrubí na členitém mořském dně vyjde na 6 miliard dolarů.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Na složitý energeticko-politický propletenec ve východním Středomoří se teď telefonicky podíváme s politickým geografem Michaelem Romancovem. Jak se můžou změnit mocenské poměry, když teď Izrael a Kypr se proměňují z dovozců na exportéry energie.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak především se jedná o to, že Izrael si může pěkně s těmi státy, se kterými už spolupracuje delší dobu, což je v první řadě Egypt a Jordánsko, tak si může ještě výraznějším způsobem upevnit vztahy. Na druhou stranu to může jaksi přispět k prohloubení rozkolu ve vztazích, ať už mezi Izraelem a Tureckem nebo vlastně mezi všemi těmi dalšími státy, které na tom projektu budou spolupracovat. Čili vidíme, že když vstupujeme roku 2020, že to, s čím svět vstupoval do roku 2000, kdy to vypadalo, že ten prostor východního Středomoří se uklidní, tak tohleto bohužel vypadá, že spíš přibudou třecí plochy.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

A nicméně, pokud se podíváme na tu konkrétní oblast tedy toho východním Středomoří, řekněme, menší, na tu takzvanou Levantu, může ta skutečnost, kterou si zmínil, že Izrael teď nově vyvázet plyn do Jordánska a brzy tedy bude i do Egypta sloužit alespoň jako prvek jakési stabilizace právě díky té mocenské politické teď tedy i energetické osy právě těchto tří velmi významných zemí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím, že v tomto ohledu ano, nicméně problémy mezi těmihle těmi třemi zmíněnými státy, ty vztahy byly v zásadě velmi dobré už několik posledních let. Samozřejmě, že jaksi to je pozitivum, které, když se dál prohloubí, tak to není vůbec žádný problém, ale je otázkou je nakolik by se to případně mohlo rozšířit dál do toho regionu a

bohužel tady ty perspektivy vidím velice malé. A navíc ještě když vezmeme v úvahu to, jakým způsobem se jinde v regionu vyvinula situace, to znamená dosahování nebo ústup Spojených států, i to, jakým způsobem Spojené státy se do tohoto toho, jak ostatně zaznělo i ve vaší reportáži, zapojily, tak to spíš bohužel asi může vést k tomu, že spíš ty problémy se vyhraní.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Jsou to velmi důležité stavby, které nesou hezký český název produktovody a vždy znamenají velmi důležité posuny, tedy nejenom energetických a také především těch politických vztazích. Na severovýchodě, nikoliv na jihovýchodě, na druhé straně Evropy zbývá položit už jen posledních 160 km jiného plynovodu, konkrétně Nord streamu 2. Proč právě Berlín v období, kdy tedy alespoň Evropská unie se snaží diverzifikovat své zdroje a odtáhnout se od Ruska jako od toho dominantního zdroje, se rozhodl navýšit závislost na ruském plynu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že v případě Německa jde o dlouhodobou jaksi politiku, ani bych to nenazval strategií, ale spíš právě politikou. Tam je zapotřebí vzít v úvahu ty historické sentimenty, ale i tu skutečnost, že Německo vlastně od okamžiku, co se rozpadl Sovětský svaz, tak vsadilo opětně na východ, tentokrát ne, tak, že by hledalo sféru pro rozšíření své vlastní moci, ale spíš vlastně ten prostor pro spolupráci. Ono to dlouhou dobu dávalo smysl, když si uvědomíme, jak surovinově bohatý ten prostor je, i kolik je tam vlastně potenciálně kvalifikované pracovní síly. Tváří v tvář tomu, co se začalo dít zejména po roce 2014, to aspoň podle mého názoru sice dává čím dál tím menší smysl, nicméně Německo v tomto ohledu prostě se chová tak, jako kdyby se v roce 2014, čímž mám na mysli primárně tedy tu ruskou agresi vůči Ukrajině, by se téměř nic nestalo.

Nový předseda Vrchního soudu v Praze

2.1.2020 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Ministryně spravedlnosti Marie Benešová dnes uvedla do funkce nového předsedu Vrchního soudu v Praze Luboše Dörfla ten řekl, že chce, aby vrchní soud automaticky zveřejňoval své verdikty plánuje stáže pro soudce krajských soudů a z nich by se pak vybírali pro vrchní soud ti nejhodnější kandidáti.

Luboš DÖRFL, předseda Vrchního soudu v Praze

Potom se zamyslím kompetentními spolupracovníky co by se dalo zjednodušit zrychlit tak, aby se soudcům předčila zbytečná práce a ministr na rozhodování.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Luboš Dörfl vyhrál výběrové řízení a prezident Miloš Zeman jmenoval předsedou Vrchního soudu v Praze v půli prosince. Nebude to zdaleka jediná změna na vysokých postech v české justici. U telefonu teď mám Tomáše Němečka právníka publicistu dobrý den dobrý den, když mluvím o těch změnách v české justici změnit se bude 5 osmi předsedů krajských soudů, jak klíčové to bude tedy, jaký personální stav české justice to odráží.

Tomáš NĚMEČEK, právník a bývalý novinář

No to odráží jenom to, že jim končí mandáty, případně Milan Tripes v Jihočeském kraji nebo na Česko německém soudu rezignoval o něco dříve ze zdravotních důvodů dále vyprší mandáty v Hradci Králové předsedovi Janu Schwippelovi v Plzni pane předsedo, Sedláčka vy v Praze Liboru Vávrovi samozřejmě bude obsazovat krajský soud v Ústí po odchodu Luboše Dörfla, čili samo o sobě to svědčí pouze o tom, že máme funkční období, která skončila a že probíhá přirozená obměna.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Jinými slovy byste řekli, že 30 let po listopadu 89 obměna soudců na nejvyšších pozicích v Česku je naprosto standardní.

Tomáš NĚMEČEK, právník a bývalý novinář

No dostali jsme se v tomto ohledu trochu nudně západoevropskou zemí, myslím si že pomohlo to, že Ústavní soud přinutil. Především k rotaci předsedy soudu, že tedy vedl k tomu bez nemohl opakovat mandát, což tu soutěž docela rozhýbal zrovna teda v případě Vrchního soudu v Praze předtím Vrchního soudu v Olomouci z těch kandidátů nebylo mnoho. Na Vrchní soud v Praze na předsednické místo se ucházeli 2 kandidáti v Olomouci byl 1, jinak v případě okresních soudů, ale i krajských soudů ta soutěž docela. Pluralitní více kandidáty.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Bude zřejmě hledat nový šéf Nejvyššího soudu ten dosavadní Pavel Šámal kandiduje do Ústavního soudu ministryně Benešová chce na jeho místo doporučit Roberta Fremra, na který je tady také původně z Nejvyššího soudu ale působí v Haagu, dá se předpokládat, že to takto dopadne dobře.

Tomáš NĚMEČEK, právník a bývalý novinář

Byla výborná volba a vůbec nevím, jestli to tak dopadne, protože si myslím, že prezident tady má svou hlavu, ale jako hlasoval bych všemi 10 za Roberta firma.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pokud jde o ten záměr Luboše Dörfla. Zveřejňovat některá pravomocná rozhodnutí soudu tohle je běžná praxe neboj je to přece jen v praxi českého cyklistu rozsah.

Tomáš NĚMEČEK, právník a bývalý novinář

Já jsem ten výrok pochopil tak chce zveřejnit všechno tak jako to dělá Nejvyšší soud nebo Nejvyšší správní soud, což by mi přišlo jako skvělá věc, protože judikaturu vrchních soudů se samozřejmě dozvídáme pokud, a tak jsem rozuměl tomu výroku, který jste odvěšili, který dneska novopečený předseda, prohlásil to teda budou všechna rozhodnutí to přešlo jako dobrá věc, protože vrchní soudy v Praze v Olomouci. Jsou samozřejmě ti, kdo sjednocují také judikaturu nejenom Nejvyšší soud nebo ne, Nejvyšší správní soud.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Mluvíte, tedy o dvou soudech to znamená, že to ještě není jako běžná praxe všech typů u soudu.

Tomáš NĚMEČEK, právník a bývalý novinář

No tak na Slovensku přistoupili k tomu, že zveřejňují úplně vše, což je docela zajímavé i pro datovou žurnalistiku nebo pro akademické práce je samozřejmě otázka. Já jsem velký fanoušek této transparentnosti velmi docela pro na druhou stranu vy jste se musíte opravdu dozvídat o každém já nevím rozhodl rozsudku, který se děje na okresním soudu, tak to samozřejmě otázka.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Teď po Novém roce pokračuje debata o novele zákona o státním zastupitelství a tam mimo jiné počítá s účastí soudce ve výběrových komisích a na místa vedoucích státních zástupců. Ministryně spravedlnosti Marii Benešové dnes odmítla výrok pražské vrchní státní zástupkyně Lenky Bradáčové. Podle nich tento záměr může být protiústavní můžete, prosím připomenout ty argumenty druhé tedy argumenty Lenky Bradáčové.

Tomáš NĚMEČEK, právník a bývalý novinář

Já jsem pochopil co argumentace Lenky Bradáčové v rozhovoru pro Hospodářské noviny tak snad na kreslím, že má pocit, že by se tím soudce stali příliš blízcí exekutivě, že by se. Vlastně, že se ohrazuje proti té minulé asi

nepříliš dobré praxi. Soudcovských stáží, například ministerstvo spravedlnosti, kdy soudci tedy přecházeli jste soudcovské funkce do něko, kdo pracoval na ministerstvu spravedlnosti. Tehdy to bylo, řekněme, nějakým personálním nedostatkem a dnes už pozici nejsme no a jestli se nemá soudce podílet ani v té výběrové komisi pro státní zástupce to mi přijde jako poměrně tedy hodně striktní interpretace a přiznávám, že jsem zatím ne zcela pochopil, proč to Lence Bradáčové takto silně vadí, tím spíš když jako alternativa byly zmíněná možnost dosadit tam akademiky to, aby tam byli nějakí lidé tančili nerozhodl jenom ministerští úředníci, případně jenom státní zástupci čili, aby to bylo nějakým způsobem mixované přišla velmi rozumný princip, který koneckonců fungují kárných řízení. Je teda míchá ten kárný senát různých košů.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Tomáš Němeček právník publicista komentátor dění v justici. Děkuju vám za rozhovor na shledanou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Čtyřiatřicetileté finské premiérce Sanny Marinové se zřejmě brzy přestane mluvit jako nejmladší předsedkyně vlády na světě. V Rakousku je po včerejšku na spadnutí jmenování nové vlády, kterou znovu povede předseda lidovců Sebastian Kurz a tehdy ještě o rok mladší jemu 33. Večer se lidovci dohodli na vytvoření koalice se zelenými tak už včera večer předseda zelených Werner Kogler prohlásil, že Rakousko se ocitne v čele Evropy pokud jde o klimatickou politiku. Ve spojení jsem teď Vít Hloušek té vedoucí mezinárodního politologického ústavu **fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity dobrý den. Dobrý den ta koaliční jednání podle vyjádření budoucí premiér Sebastiana Kurze nebyla snadná, jak se to jeví z vašeho pohledu nebyli přece jen zelení v pozici slabšího ve volbách získali 14 % to bylo pro ně rekordní ale není to ani polovina hlasů pro lidovce 37 a půl procenty.

Vít HLOUŠEK, vedoucí mezinárodního politologického ústavu FSS MU

Je to sice tak na druhou stranu zelení byli v podstatě pro Kurze nejvýznamnějším kandidátem nebo takový nej nej psal nejvíce vytouženým, protože alternativa se nabízela buď pokračování již nějaké dlouhodobé tradice vlády velké koalice sociální demokraty, ale to ani sociální demokraté ani lidovci nechtěli to několikrát deklarovali už během volební kampaně, no a potom samozřejmě teoreticky mohl pokračovat mezi lidovci a mezi svobodnými, že svobodní ztratili kredit díky vnitrostranickým skandálům, které koneckonců vedly k pádu té první Kurz, aby vlády a tím pádem vlastně pro Kurze ti zelení nepřijatelnější alternativa.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Jak, jak je to tedy politický obrat pro rakouské lidovce, když předtím tedy vlády svobodní se svobodnými kdybychom odhlédli, tedy od od toho aktuálního skandálu.

Vít HLOUŠEK, vedoucí mezinárodního politologického ústavu FSS MU

A ono je to je to samozřejmě obrat rakouská média i komentátoři píšou o tom, že rakouská vláda posouvá jaksi směrem doleva ale ono to zase tak úplně překvapivé není jenom připomenu, že ještě v době, kdy. Zelené vedl současný rakouský prezident Alexandr Van Der Bellen tak už tehdy existovaly poměrně intenzivní spekulace poměrně intenzivní úvahy na téma, že jenom otázka času než rakouští lidovci vytvoří nějakou koaliční vládu se zelenými strany k sobě samozřejmě v řadě ohledů mají daleko proto také ta jednání trvala tak dlouho proto také nebylo tak jednoduché najít nějaký nějaký společný programový průnik, ale na druhou stranu rakouští lidovci nejsou úplně fundamentalisty dští tam je celkem silné křídlo, které je poměrně liberální cíle městské voliče má samozřejmě. Důraz na ekologickou tematiku, ale zároveň když rakouští lidovci mají poměrně výrazný koaliční potenciál a kulce prostě pragmatik Kurz momentu, kdy. Byl postaven před výsledky voleb, kdy viděl, co se nabízí alternativy pro ně skutečně tohle byla nejrozumnější by vůbec jednoduchá cesta.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

No nesedím to téma ochrany klimatu je mu to vlastní.

Vít HLOUŠEK, vedoucí mezinárodního politologického ústavu FSS MU

To je Rakousko něco co vlastní každému Rakousko země, kde už dlouhodobě to už se počítá na desítky let existuje mezi všemi hlavními politickými stranami jakýsi konsensus, který praví, že ochrana přírody je velmi důležitá, myslím si že tohle zrovna nebyl úplně problém já si dokonce myslím, že možná jako hořčejší pilulku vlastně nakonec spolykaly zelení, protože to co nám letí známo o tom velmi detailním několika set 300 300 stránkovém Rakouskem koaličním programu, tak tam jsou věci, které prosadili právě Kurze lidovci věci, které souvisí s důrazem na posílení vnitřní bezpečnosti boj proti radikálnímu islámu, a tak dále, a to zase naopak jsou nebo prostě ostřejší postoj vůči migraci, a to jsou to jsou prostě problematické body pro pro rakouské zelené ochrana klimatu takový problém není, protože kromě politického panuje v Rakousku docela silný společenský kontext, že tohle je potřeba dělat je to téma číslo 1.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Vy jste před filmovou o tom, že budoucí premiér je velice jako pružný. Ale nemůže být třeba pro účast voličů lidovců problém, že se spojili se zelenými.

Vít HLOUŠEK, vedoucí mezinárodního politologického ústavu FSS MU

Samozřejmě pro nějakou malou část lidovců voličů dosud to být problém může nicméně ti ti voliči už tak zase, v uvozovkách zvykli Kurz skutečně má velmi mimořádnou pozici, když to srovnám s těmi předsedy lidové strany, kteří působili, řekněme, nějakých 10 15 let před ním tak ono opravdu vlastně udělal jakoby lidovou stranu jakousi nepsanou dohodu řekl já vám do toho zpátky do vedoucí pozice rakouské politiky ale vy budete sledovat to co já vám budu říkat, ale já budu skutečně silný lídr silný kancléř silný stranický předseda a upřímně řečeno, právě tady tahle ta, řekněme, charismatická poměrně silná silná. Silný charismatický způsob dělání politiky je to co co většině lidoveckých voličů líbí, takže i ty zelené nakonec skousnout.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Koalice lidovců se zelenými se psalo dokonce o experimentu, jak se to celé zatím jeví vám Sebastian Kurz prohlásil, že je možné snížit daňovou zátěž. Zároveň uvést daňový systém do souladu s ekologií i vaše toto je realistické.

Vít HLOUŠEK, vedoucí mezinárodního politologického ústavu FSS MU

Já si myslím, že praktické je před, když já jsem samozřejmě nečetl ten ten sice stránkový volební program ale z toho co jsem co jsem měl možnost vidět slyšet, tak se to jeví, takže oni se dohodli na nějaké postupné daňové reformy, která by měla vést k určitému snížení daňové zátěže zejména tam, kde se jedná o daň z příjmu fyzických osob ale není to žádná revoluce progresivní zdanění bude zachováno a zároveň samozřejmě jaká jste přímo, jak na té výdajové stránce rakouského rozpočtu počítá s tím, že se prostě posílí prostředky, které budou právě alokovány na boj na boj proti klimatickým změnám, takže myslím si, že tady v tomhle ohledu ta jejich politika je realistická oni zároveň mají ještě totiž v tom vládním prohlášení tak ten 1 princip, který je velmi důležitý, a to sice celkově nezvyšovat rakouský veřejný dluh být víceméně vyrovnané vyrovnané vyrovnané hospodaření a pro to mají podle mě promyšleno poměrně detailně poměrně poměrně realisticky.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Říká Vít Hloušek vedoucí mezinárodního politologického ústavu fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Děkuju vám za detailní rozbor na slyšenou.

USA versus Írán

3.1.2020 ČT 24 str. 10 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No možná uslyšíme velmi ostrá slova během pár hodin, ale teď přece jenom ty americkoíránské vztahy a jejich historie. Poslední íránský šáh, Mohammad Reza Pahlaví, byl prozápadně orientovaný a pro Spojené státy

představoval poměrně významného spojence. Vládl zhruba 40 let, ale v roce 1979 ho svrhla islámská revoluce. Vládu šáha pak vystřídal režim nový, byl to režim ajatolláha Chomejního. No, a v listopadu téhož roku dav jeho stoupců přepadl americkou ambasádu v Teheránu, kde zajal přes 60 pracovníků za jejich propuštění požadoval vydání Páhlaviho do Íránu a závazek, že se Spojené státy nebudou do budoucna vměšovat do íránských záležitostí. Pokus o násilné osvobození zajatých Američanů vládě prezidenta Jimmyho Cartera nevyšel, no a poslední rukojmí tím pádem nakonec opustil ambasádu až v lednu roku 81. Události přerušil diplomatické vztahy mezi oběma zeměmi a ty je dodnes neobnovily. Washington potom během osmileté irácko-íránské války zpočátku podporoval diktátora Saddáma Husajna ve snaze oslabit touto válkou íránský režim. V roce 2002 pak svět zjistil, že Írán tajně provádí výzkum, který by teoreticky mohl vést k výrobě jaderné zbraně. A země sice po dlouhém zdráhání nakonec umožnila mezinárodnímu společenství inspekce, Evropská unie, OSN a Washington na ni ale i přesto uvalily sankce a uvolnění vztahů přichází v roce 2013, kdy si americký prezident Barack Obama telefonoval se svým nově zvoleným íránským protějškem umírněným Hasanem Rouháním. Řešili hlavně zmiňovaný íránský jaderný program, no, a o 2 roky později už uzavírá Teherán se šesticí světových velmocí dohodu o tom, že jaderný výzkum omezí výměnou za zrušení sankcí. Ale Donald Trump, to už je známá historie, v roce 2018 od této dohody odstupuje, sankce potom obnovuje a od té doby se vztahy mezi oběma zeměmi opět zhoršují. Letos třeba Spojené státy obvinily Írán z útoku na tankery v Ománském zálivu. Tak teď celý problém z druhé strany. Jiří Pondělíček, amerikanista z katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy s námi, dobrý večer přeju.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pro Donalda Trumpa, co je to za moment a on sám tomu věnoval sérii tweetů poměrně dlouhou i na jeho poměry. Tak je to skutečně zlomový moment i v jeho vládnutí?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Nevím, jestli přímo v jeho vládnutí, ale v rámci jeho politiky vůči Íránu bych řekl, že se o jakýsi zlom jedná, byť ten skutečný zlom přišel už před pár dny, kdy on poprvé vlastně reagoval na ty íránské provokace. Ta jeho politika vůči Íránu je dosti taková schizofrenní, protože on na jednu stranu vypověděl tu dohodu s Íránem, který v tu dobu tu dohodu dodržoval podle všeho, což napovídalo, že jeho cílem jaksí není úplně nutně jenom omezit přístup Íránu k atomové bombě nebo k atomové zbraně, ale spíš třeba limitovat ty jeho regionální velmocenské ambice, nicméně tento jeho krok, který byl následován samozřejmě obnovením sankcí a snahou omezit vývoz íránské ropy, tak nebyl potom následován jaksí dalšími činy. On potom na mnoho těch íránských provokací, vy jste tady zmínil ty tankery, ale nejde jenom o ty tankery, sestřelení amerického dronu, ze kterého také Spojené státy vinily Írán, nebo útok na ropná zařízení Saúdské Arábie, ze kterého také vinily Írán. Vlastně na nic z toho Amerika nereagovala a teď už zřejmě Donald Trump získal pocit, že reagovat musí, anebo jaksí bude odhalen jako takzvaný papírový tygr.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

No, teď je velká otázka, zda reagoval skutečně dobře, anebo ne, to je téma na velkou debatu, která se ve Spojených státech vede a zároveň tu debatu provázejí spekulace, nakolik toto mohli udělat už předchozí prezidenti, Barack Obama nebo George Bush, a neudělali to. Nevím, jestli se něčeho báli, nebo ne, to jsou všechno argumenty, které tu debatu provázejí. Máte za to, že americké administrativy schválně nereagovaly v minulosti?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Já se nedomnívám, že by válka proti Íránu byla v zájmu Spojených států amerických. Představme si, jak to dopadlo v Iráku, a v Íránu by to bylo ještě mnohonásobně horší, vyžádalo by si to mnohonásobně více životů,

mnohonásobně větší americké investice a ta stabilizace země, ve které by vlastně byl takhle násilím svržený režim, který tam navíc není až tak nepopulární, jako třeba byl Saddám Husajn mezi šíity v Iráku a mezi Kurdy v Iráku, tak to se domnívám, že by opravdu nebylo rozumné. Co se týče toho, do jaké míry reagoval tak, jak měl reagovat Barack Obama, já se nedomnívám, že měl Barack Obama reagovat jinak, jestliže jeho deklarovaným cílem, a zřejmě tedy skutečným cílem, bylo zamezit tomu, aby Írán bezprostředně získal atomovou zbraň, tak pak opravdu ta dohoda byla velice solidní a říkám Írán tu svoji část dohody plnil, takže pokud ta dohoda byla vypovězená, tak to svědčí o tom, že buď tedy to bylo, jak někteří naznačují, že to bylo jenom proto, že dohodu uzavřel předchůdce Donalda Trumpa, to znamená jakýsi dětinský důvod, anebo to bylo proto, že prezident Spojených států začal sledovat jinou linii nebo začal sledovat jiné cíle, co se týče Íránu a celého regionu, a to by svědčilo spíš pro to, a ono vlastně potom trochu svědčí i ty podmínky, které si Donald Trump kladl pro to, aby ta jednání byla obnovena, protože ty podmínky byly vůči Íránu velmi drsné a reálně by znamenaly to, že Írán naprosto rezignuje na tu svoji velmocenskou ambici v regionu, v podstatě kapituluje před Saúdskou Arábií, se kterou se momentálně potýká, ať už v Jemenu nebo Sýrii, takže vlastně ty jeho podniky už jenom k obnově jednání, neřkuli k nějaké dohodě, byly vlastně vůči Íránu natolik přísné, že Írán je nemohl přijmout, aniž by prostě v podstatě naprosto kapituloval.

Důsledky útoku na Solejmáního

3.1.2020 ČT 24 str. 13 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já jenom připomenu, že celou debatu, kterou tu vedeme v Devadesátce, tak odstartovala smrt gen. Kásima Solejmáního, velmi vlivného muže v rámci Íránu a v rámci celého regionu Blízkého východu. V Devadesátce jsme o tom všem hovořili například s Josefem Krausem z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity, mockrát díky do Brna, mějte se hezky, na shledanou.

Josef KRAUS, bezpečnostní analytik, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity

Díky za pozvání, pěkný večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Byl s námi také Břetislav Tureček z Metropolitní univerzity v Praze, díky moc také za návštěvu, mějte se hezky.

Břetislav TUREČEK, zahraničně-politický analytik Metropolitní univerzity Praha

Díky za pozvání.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Na shledanou. A Jiřím Pondělíčkem, který přinesl americký vhlad do celé situace. Díky moc také vám, že jste přišel k nám do studia, mějte se hezky.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuju za pozvání. Na shledanou.

USA zabily vlivného iránského generála

3.1.2020 ČT 24 str. 11 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divačka Kristýna ptá se: V roce 98, když čelil Bill Clinton impeachmentu, tak spustil operaci Pouštní liška a začal bombardovat Irák. Je náhoda, že se do podobné akce pustil dnes Donald Trump? Není cílem odstínit vlastní problémy a získat podporu?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

To je opravdu jenom spekulace. Samozřejmě americkému prezidentovi do hlavy nevidím. Je pravda, že to je stará známá poučka, že jaksi nějaké dobrodružství v zahraničí může odvést pozornost od problémů doma, nicméně ten impeachment tam je celkem jasný, že v americkém Senátu neprojde, takže nevím, do jaké míry by teď Donald Trump potřeboval od toho nutně odvádět pozornost.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Josef Kraus v Brně mírně přitakával. Nejsem si jistý, jestli proto, že souhlasí, že by to snad byla obdobná situace jako v roce 98, nebo jste reagoval na něco jiného?

Josef KRAUS, bezpečnostní analytik, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity

Souhlasím s tím, že je to pouze spekulace v tuhleto chvíli.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Nemá šanci podle vás tedy na získání politických bodů? Nějaký, nevím, konflikt, byť takto zastřený s Íránem, coby velmocí?

Josef KRAUS, bezpečnostní analytik, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity

Já si dokážu představit to, že by mohl samozřejmě americký prezident ty politické body ztratit v momentě, kdyby dlouhodobě nereagoval na tu situaci, která se v té oblasti děje. Tady ty incidenty zazněly, tím vrcholným incidentem je potom ten útok rozrušeného davu na americké velvyslanectví v Bagdádu a dokážu si představit, že nějaká reakce ze strany Spojených států skutečně přijít musela. Zda přímo ta, která přišla, je ta nejšťastnější, to se obávám, že asi úplně není, ale na druhou stranu třeba jenom Spojené státy využily té příležitosti a těch zpravodajských informací, které vedly k tomu, že dokázaly velice přesně časově i geograficky lokalizovat Kásima Solejmáního a chytl příležitost za pačesy a využily ji.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je pravda, pane Pondělíčku, že ono stejně zahraniční intervence, to není předvolební téma, které by úplně táhlo, neškuli když Donald Trump proslul tím, že vezme domů zpět americké vojáky, teď opět 3 tisícovky jich na Blízký východ posílá. To jsou síly, které jdou proti sobě.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Ono, já jsem chtěl podotknout, jinak víceméně souhlasím s kolegou, nicméně ono nejde jenom o ty 3000 celkově, v posledních měsících jde o 14 000 amerických vojáků, kteří se do regionu vrací. Vzhledem k tomu, s čím prezident Trump kandidoval v roce 2016, co sliboval, tak já se nedomnívám, že nějaké válečné dobrodružství mu u jeho těch kmenových fanoušků může nějakým způsobem nebo kmenových voličů může nějakým způsobem pomoci, a domnívám se, že on nemá příliš šanci tím získat ty nerozhodné, takže myslím si, že jak to řekl kolega velmi správně, on musel reagovat, protože by mu hrozilo, že ztratí tvář. Na druhou stranu na něm je vlastně od začátku vidět, že jemu se do nějakého velkého dobrodružství nechce.

Napětí na blízkém východě roste

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To ostatně zopakoval i Mike Pompeo, ministr zahraničí, dnes ráno, když říkal, že stále trvá ta politika deeskalace konfliktu v regionu. Tak pojďme k regionu obecněji teď. Region Blízkého východu je sužován dlouhodobými konflikty a křehkou politickou rovnováhou, to je známá věc. Když celou situaci velmi, možná až na dřevě, zjednodušíme, tak by se dalo říci, že vedle sebe tam žijí 2 velké zneprátelené náboženské bloky, to jsou samozřejmě ten sunnitský a ten šíitský, zároveň do dění v regionu různými způsoby promlouvají další světové velmoci. Spojené státy. Rusko nebo Čína a nesmíme opomenout ostatně ani Kurdy, jejichž boj za nezávislost situaci v regionu ještě vlastně o něco komplikuje. Na této mapě, na té vybarvené, už vidíme, jak můžeme region rozdělit do různých sfér vlivu. První, a to řekněme, nejmohutnější je spojení tradičních sunnitských konzervativních režimů, mezi které patří třeba Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty, to se jedná o neformální alianci, kde jednou z hlavních politických spojnic je jednak odpor k politice ztělesňované skupinami politického islámu. Navázanými na Muslimské bratrstvo a rovněž také velké obavy z iránských geopolitických zájmů. Druhý spojenecký blok, tak je zaštitěný právě iránským vlivem a kromě Íránu zahrnuje i syrský režim prezidenta Bašára Asada, libanonské hnutí Hizballáh s jeho spojenci a do značné míry i iráckou vládu v Bagdádu. Břetislav Tureček, něco jako velká nekonečná válka, jakou jsme viděli v Afghánistánu v té nejdelší konečné válce, kterou Spojené státy vedou, hrozí v tuto chvíli?

Břetislav TUREČEK, zahraničně-politický analytik Metropolitní univerzity Praha

Já si nemyslím. A zejména, když se na to ptáte nad touto mapou regionu. Tam jsou pořád síly, které se snaží, řekněme, nějakou opotřebovovací válkou oslabovat protivníka, aniž by sami riskovaly nějaký otevřený konflikt. Třeba Saúdská Arábie a Izraele, které tam byly tuším oranžově jako součást protiiránské koalice, to jsou státy...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Těch /nesrozumitelné/ bysme tam asi vymysleli daleko víc, kdybysme chtěli.

Břetislav TUREČEK, zahraničně-politický analytik Metropolitní univerzity Praha

Určitě, ale to jsou státy, které bezpochyby by byly rády, kdyby někdo zaútočil na Írán, ale ne ony samy, to znamená, pokud tu špinavou práci za ně udělají Američané, bude to fajn, ale jinak třeba to, co jste zmínil, to dělení šíitské, sunnitské státy, to také platí, jenom když se to hodí a za určité situace, protože když třeba byl v Egyptě u moci prezident Mursí a Muslimské bratrstvo v roce 2002 po arabském jaru po volbách tehdy, tak po 30 letech konečně měl Írán a Egypt velmi dobré vztahy. Poté, co byl Mursí svržen o rok později, tak od té doby jsou ty vztahy zase na bodě mrazu, ačkoliv Egypt tedy je sunnitský stát a Írán je šíitský.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá, tak válka, byť nehrozí podle vás, tak kdyby hrozila, jaká by byla, když už jsme zmiňovali, že Írán samozřejmě není Al-Kajda, není to Taliban, je to státní aktér, který má armádu, který má podle všeho bezpilotní letecké prostředky, který má podle všeho i řekněme jednotku pro boj v kybernetickém prostoru, tak byl by to vyrovnaný soupeř Spojených států amerických? Gen. Solejmání to naznačoval v mnoha, v mnoha tweetech.

Břetislav TUREČEK, zahraničně-politický analytik Metropolitní univerzity Praha

Víte, ono potom, když se ptáte na tuto válku, tak otázkou je, co by mělo být jejím cílem. Já si umím dost dobře představit, že pokud by Američané a různé proamerické režimy, Saúdská Arábie, Izrael a tak dále zaútočily na Írán, tak ho tak srovnají se zemí během jediného týdne. Otázka je, co přijde s touto osmdesátimilionovou zemí potom, jak vidíme, Američané, a já už jsem zmiňoval, nedokázali stabilizovat Afghánistán, ačkoliv tam investovali přes bilion dolarů a trvá jim to skoro 20 let. Po 15 letech vidíme, v jakém stavu je právě Irák, o kterém dnes mluvíme, takže co by bylo vítězstvím v té válce? Zlikvidovat Írán a destabilizovat tím celý region, nebo tam snad dostat k moci nějakou demokratickou vládu, když jsme to nedokázali v mnohem menších, řekněme, a ovladatelnější zemích, to je vždy otázka. Co by mělo být cílem a co potom bychom mohli považovat za úspěch v takové válce.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Co míní Josef Kraus? Dnes na Twitteru velký trend hashtagu Franz Ferdinand, který hledal paralelu mezi startem první světové války a té hypotetické americko-iránské. Je to na místě, nebo ne?

Josef KRAUS, bezpečnostní analytik, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity

Já si troufnu říci, že to žádný Kasus Bely není z jednoho prostého důvodu. Ani 1 ta strana do toho otevřeného přímého válečného konfliktu nechce jít. Pro Írán by to skutečně znamenalo smrtelné ohrožení jeho vlastního politického zřízení, pro Spojené státy by to znamenalo ohromně nákladné, krvavé a dlouhé dobrodružství. Opět v regionu, který už jak tady několikrát padlo, nejsou schopni zvládnout a stabilizovat. To znamená, tady, když už se něco bude dít, bude to konflikt, řekněme, spíše asymetrický, často využívající zástupné aktéry, případně zástupná bojiště, ale já se nedomnívám, že by došlo k nějakému velkému konfliktu konvenčního typu, nasazení dvou armád proti sobě, to je velice, velice nepravděpodobný scénář.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A Donald Trump, pane Pondělíčku, tímto způsobem nějakým způsobem promluvil výrazněji do své vlastní politické budoucnosti? Demokraté se to snaží využívat, opět to, řekněme, proti němu obracejí, že se na ně měl obrátit, měl adresovat Kongres v případě tak velké vojenské akce. Je to něco, co může hrát nějakou větší roli?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Ono to z jejich strany nejsou jenom nějaké plané nářky, ono tam na to existuje od roku 73 zákon.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A Donald Trump to neudělal poprvé.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, katedra severoamerických studií Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Ano, on to udělal už v případě Bagdádiho, tam nicméně se to dalo, byť já to nechci omlouvat, ale dalo se to ještě chápat jenom jako jakýsi nějaký politický vzkaz a zabití Bagdádiho přece jenom byla věc, na které by se pravděpodobně, s největší pravděpodobností, ta americká politická scéna shodla, takže tam opravdu šlo jenom o to, že on je jaksi asi za trest vyřadil z okruhu těch lidí, které informoval. Naopak informoval třeba Lindseyho Grahama, kterého podle zákona vůbec informovat neměl, nicméně tady se jedná o věc, která byla daleko spornější, a musíme si uvědomit, že v americkém politickém systému ta odpovědnost za zahraniční politiku a vlastně i vyhlášení nebo vyhlášení války samozřejmě může jenom Kongres, ale nasazení armády je sdílená mezi exekutivou a legislativou, takže oni ty nářky na to, že se na ně neobrátil, že neinformoval ty významné demokratické politiky z té takzvané osmičky, tak to nejsou žádné plané nářky, k tomu, co jste říkal, jestli politicky to něco změní, to uvidíme podle toho, jak se to vyvine. Já si nemyslím, že dojde k nějakému velkému konfliktu. Na rozdíl od první světové války tady nemáme jaksi postavené aliance proti sobě, není tam to domino, které by mohlo postupně padat od vyhlášení války v Rakousku, Srbsku a potom mobilizaci ruskou a tak dále, čili to tady chybí. A nemyslím si ani, že dojde k válce Spojených států vůči Íránu. Ty důvody už tady zazněly. Samozřejmě není to v zájmu ani jednoho jednoho z těch dvou států, takže je spíš otázka toho, jak se to bude nadále vyvíjet. Z mého pohledu Donald Trump opravdu potřeboval neztratit tvář, protože na ty iránské provokace nebo provokace, které Spojené státy označovaly za iránské neodpovídal už hodně dlouho a teď už by to ohrozilo tím, že by prostě vypadal jako slabý prezident.

Peníze od čínské ambasády jsme si vypláceli, přiznali akademici Karlovy univerzity

6.1.2020 aktualne.cz str. 00 Domáci

Lukáš Valášek

Audit žádná pochybení v naší firmě nenašel, tvrdí končící akademici Univerzity Karlovy. S výběrem nezávislé auditní firmy však nesouhlasili. Blízky

Když se Aktuálně.cz loni v září ptalo šéfa Česko-čínského centra Karlovy univerzity Miloše Balabána, jak financuje univerzitní konference, které zaštiťuje rektor Tomáš Zima, byl neochvějný. Tvrdil, že akce z drtivé většiny platí sama univerzita. "Hlavní organizátor akce - Česko-čínské centrum UK - pokrývá rozpočet částkou cca 530 tisíc korun. Ostatní subjekty podílející se na konferenci podpořily konferenci celkovou částkou cca 60 tisíc korun," odepsal tehdy Balabán na otázky ohledně loňského ročníku.

O měsíc později Aktuálně.cz odhalilo, že jen za poslední roky poslala na nezávisle se tvářící akce na půdě nejstarší a největší české univerzity více než 1,2 milionu korun tajně čínská ambasáda. I pak ovšem akademici tvrdili, že částku použili na "úhradu přímých nákladů spojených s konferencí".

Teprve nyní přiznali, že ani to není tak docela pravda. Minimálně část peněz od Číňanů si totiž zaměstnanci **Fakulty sociálních věd** UK (FSV) "na vlastní pěst" vypláceli jako odměnu za svou práci. A to mimo jiné za pořádání konferencí na půdě univerzity, které podle sinologů UK byly příchylné k oficiální propagandě komunistického režimu. Pořádali je jako součást činnosti Česko-čínského centra, které spadalo přímo pod rektora. Další bezpečnostní konference pak organizovali pod hlavičkou fakulty. Za ty do jejich s. r. o. natekly další miliony.

"Příprava a organizace konferencí byla časově velmi náročná a z větší části nebyla pokryta pracovními úvazky na **FSV UK**. Proto byly práce na přípravě a organizaci konferencí zajišťovány nad rámec a mimo rámec pracovních úvazků pracovníků fakulty," píše se v oznámení, které v tichosti na Štědrý den vyvěsili na web PR agentury Donath Business & Media, kterou si zaměstnanci školy najali poté, co Aktuálně.cz na čínské peníze na Karlově univerzitě upozornilo, a sami komunikovat přestali.

Důležité číslo z auditu však ve zveřejněném oznámení chybí - celková částka, kterou od čínské ambasády inkasovali. Ať už na konference, nebo přilepšení vlastních platů. Samotnou auditní zprávu zveřejnit Středisko bezpečnostních studií s. r. o. odmítá. Vysvětluje to tím, že se věnuje i byznysu, který se univerzity nijak netýká, a vztahuje se tak na něj obchodní tajemství.

Jejich mluvčí Michal Donath odmítl říct i to, kolik peněz auditoři zjistili, že do firmy z čínské ambasády celkem nateklo. "Zpráva z forenzního šetření kvůli ochraně osobních údajů a GDPR není věc veřejná," tvrdí Donath.

Vedení školy doteď nic nevědělo

Vedení **Fakulty sociálních věd** se o novém prohlášení k auditu dozvědělo až od Aktuálně.cz. Právě pod FSV výzkumné Středisko bezpečnostní politiky spadá, akademici v něm po čínském skandálu končí ke konci ledna.

Pro děkanku Alici Němcovou Tejkalovou je obsah nového tvrzení velké překvapení. Roky totiž vedoucí zaměstnanci fakulty vycházeli z toho, že akademici vystačí z výplaty, kterou jim posílá univerzita, a konference dělají jako součást své práce. K jakémukoliv separátnímu financování akcí pod hlavičkou univerzity podle fakulty nikdy nedostali souhlas.

"Ani minulé, ani současné vedení FSV nikdy nedostalo informaci, že by středisko nemělo dostatek prostředků na pořádání bezpečnostních konferencí. Naopak, jeho vedoucí Miloš Balabán se vždy tvářil velmi sebevědomě, jak se jeho pracovišti daří a je úspěšné. SBP opakovaně dostávalo na své konference granty od nejrůznějších veřejných institucí, o kterých bylo vedení FSV informováno, a nemělo žádnou informaci o tom, že by tyto prostředky spolu s prostředky, kterými disponovalo v rámci fakultního rozpočtu, byly pro pořádání konferencí nedostatečné," okomentoval to mluvčí FSV Jakub Říman.

Akademici si ovšem přesto už v půlce roku 2015 v tichosti založili soukromou firmu pojmenovanou stejně jako jejich univerzitní výzkumné pracoviště - Středisko bezpečnostní politiky. A miliony korun od sponzorů určené na

univerzitní akce začaly téct přes účetnictví této soukromé společnosti, takže zůstaly utajené před vedením školy i jejími akademickými senáty. Sponzoři prostě posílali peníze na její účty. Navzdory fakultním pravidlům.

Nešlo přitom jen o Česko-čínské konference Karlovy univerzity, které zaštilil přímo rektor. Akademici organizovali také každoroční bezpečnostní konference.

"Firma zajišťovala i financování konferencí, nad rámec prostředků, které byly v projektech řešených na **FSV UK** na konference alokovány, resp. nad rámec podpory ze strany rektorátu UK," přiznali akademici. Svou firmu už dříve přejmenovali. Nyní se jmenuje Multilateral Consulting and Analysis s. r. o.

Krom Balabána firmu provozují ještě akademici Libor Stejskal a Jan Ludvík. A také Mirka Kortusová, která zároveň spravovala finance univerzitního Střediska bezpečnosti politiky i Česko-čínského centra UK, které spadá pod rektorát. A jak upozornil Respekt, některé z peněz dokonce nekasírovala ani soukromá firma, ale jen Kortusová jako živnostnice.

Finance prověřuje policie

Tokem čínských peněz na univerzitu se zabývá policie. Obdržela trestní oznámení, a začala proto věc dle dokumentů, které má Aktuálně.cz k dispozici, prověřovat. "Na děkanku FSV se obrátila policie a paní děkanka jí poskytuje veškerou součinnost. V jejím rámci poskytne policii rovněž i kompletní podrobné výsledky samostatného šetření FSV," potvrdil Říman.

Balabán vedení fakulty přiznal, že jen na bezpečnostní konference konané na FSV vybral celkem přes svou firmu v letech 2015 až 2019 na 3,3 milionu korun. Peníze mu převedl také zbrojařský kolos miliardáře Jaroslava Strnada Czechoslovak Group, další zbrojař Omnipol, Česká zbrojovka, polostátní energetická firma ČEZ nebo komunikační firma Huawei, kterou dnes západní tajné služby podezřívají ze špionáže pro čínskou vládu. Server Seznam Zprávy přitom už upozornil na to, že do soukromé firmy místo univerzity za akce na půdě školy posílaly peníze nepochopitelně i státní firmy - Lesy ČR, Vojenské lesy či Národní institut pro další vzdělávání.

Audit chyby neodhalil, tvrdí firma

Akademický senát FSV usiloval o to, aby audit soukromé firmy akademiků, přes kterou tekly čínské peníze, provedla některá z prestižní čtveřice auditorských společností. Balabán s kolegy to ale nakonec odmítli. Místo toto najali poradenskou firmu Grant Thornton Advisory. Ta už audit dokončila. Navzdory tomu ho univerzita pořád nemá k dispozici, i když ho měla dostat do 20. prosince.

"Vedení FSV dalo zástupcům společnosti Multilateral Consulting and Analysis termín dodání výsledků auditu do 20. 12. 2019, přičemž nic od MCA neobdrželo dodnes. Bere to jako porušení všech předchozích dohod. Situaci i její vývoj považuje za skandální a poškozující zájmy i dobré jméno FSV," uvedl mluvčí fakulty Jakub Říman.

Podle něj bude děkanka na zasedání akademického senátu v lednu informovat alespoň o výsledcích vlastního šetření fakulty. To ale nemá přístup do účetnictví soukromé firmy. A zároveň Tejkalová o tom, že audit neobdržela, informovala policii. Příliš mnoho dalších pák, jak výzkumníky donutit, aby informace poskytl, škola nemá. Balabána, Kortusovou i Stejskala už s koncem ledna propustila.

Podle podnikajících akademiků ale forenzní šetření dopadlo bez výhrad. "Byla provedena kontrola úplnosti, průkaznosti či případné rozporuplnosti doložených informací a dat s důrazem kladeným na rekongiliaci (soulad) účetnictví MCA s partnery a sponzory a nebyly nalezeny žádné neshody. Ani kontrola finančních výkazů na účetní doklady SBP s. r. o. neshody neobjevila," dodali v prohlášení.

Není také příliš jasné zadání auditorské firmy, ani podklady, jaké měla k dispozici.

"Když budete mlčet, audit vám ukážeme"

Akademici přitom slibují, že svůj audit vedení Univerzity Karlovy i FSV nakonec poskytnou. Podle nich se ale nejdříve musejí zavázat k mlčenlivosti. "Po uzavření příslušných dohod o ochraně důvěrných informací, zejména s ohledem na pravidla GDPR, je MCA připravena závěrečnou zprávu z šetření poskytnout příslušným akademickým funkcionářům FSV a UK," dodali v prohlášení Balabán a spol.

"Právní zástupkyně **FSV UK** obdržela ze strany společnosti MCA, s.r.o. úvod zmíněné auditní zprávy. Ten ovšem obsahuje pouze informace uvedené v tiskové zprávě publikované panem Donáthem ze dne 24. 12. 2019. Zároveň společnost MCA, s.r.o. nabídla tajemníkovi **FSV UK**, že po splnění dále nespecifikovaných podmínek bude moci do auditní zprávy nahlédnout v kanceláři právního zástupce společnosti MCA, s.r.o. Tyto skutečnosti nemění nic na faktu, že společnost MCA, s.r.o. nesplnila podmínky stanovené vedením **FSV UK** a Akademickým senátem **FSV UK**," doplnil v pondělí mluvčí FSV Říman.

Účetnictví s. r. o. je pro ně mimořádně citlivé. Firmu totiž krom skrytého financování univerzitních konferencí používali i k dalšímu podnikání. Kolik jí celkem za tři a půl roku existence protéklo milionů, z obchodního rejstříku vyčíst nelze. Společnost do něj vložila jen část dokumentů.

">To, že zaměstnanci univerzity odmítají spolupracovat, před Vánoci tvrdě kritizoval předseda Akademického senátu **FSV UK** Václav Moravec, jinak také moderátor ČT. "Jednatelé nereagují na výzvy k plnění nabídky na uzavření smlouvy o součinnosti při vyhotovení forenzního auditu. Chování kolegyně a kolegu, kteří si zprivatizovali část fakulty, na níž působí jako zaměstnanci, považují za skandální. Neschopnost dostát veřejně zformulovaným slibům za ještě skandálnější," napsal už dříve v dopise rektorovi Moravec.

">Rektor Zima se mezitím pokouší od svého někdejšího spolupracovníka Balabána distancovat. Česko-čínské centrum UK, které svým rozhodnutím založil, po skandálu s financováním zrušil.

">Univerzita, která Balabána a jeho kolegy s koncem ledna propustila, si ovšem podle akademiků nemá na co stěžovat. "Konference výrazným způsobem zvyšovaly odborné renomé **FSV UK** i samotné Univerzity Karlovy a jejich funkcionářů. Právě proto rektor UK Tomáš Zima převzal osobní záštitu nad 7 z 8 pořádaných jarních a pražských bezpečnostních konferencí a na všech konferencích Česko-čínského centra UK. Konferencí se osobně zúčastnila i řada akademických funkcionářů, včetně děkanky FSV Alice Němcové Tejkalové. Jarní a pražské bezpečnostní konference byly mimo jiné uváděny jako výsledky činnosti **FSV UK** i v jejich výročních zprávách," dodali výzkumníci.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/penize-od-cinske-ambasady-jsme-si-vyplaceli-priznali-akademi/r~349dcb722e0d11ea926e0cc47ab5f122/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[aktualne.cz \(Domáci\)](https://www.aktualne.cz/domaci/)

Peníze od čínské ambasády jsme si vypláceli, přiznali akademici Karlovy univerzity

6.1.2020 [stalosed.cz](https://www.stalosed.cz) str. 00

Když se Aktuálně.cz loni v září ptalo šéfa Česko-čínského centra Karlovy univerzity Miloše Balabána, jak financuje univerzitní konference, které zajišťuje rektor Tomáš Zima, byl neochvějný. Tvrdil, že akce z drtivé většiny platí sama univerzita. „Hlavní organizátor akce – Česko-čínské centrum UK – pokrývá rozpočet částkou cca 530 tisíc korun. Ostatní subjekty podílející se na konferenci podpořily konferenci celkovou částkou cca 60 tisíc korun,“ odepsal tehdy Balabán na otázky ohledně loňského ročníku.

O měsíc později Aktuálně.cz odhalilo, že jen za poslední roky poslala na nezávisle se tvářící akce na půdě nejstarší a největší české univerzity více než 1,2 milionu korun tajně čínská ambasáda. I pak ovšem akademici tvrdili, že částku použili na „úhradu přímých nákladů spojených s konferencí“.

Teprve nyní přiznali, že ani to není tak docela pravda. Minimálně část peněz od Číňanů si totiž zaměstnanci **Fakulty sociálních věd** UK (FSV) „na vlastní pěst“ vypláceli jako odměnu za svou práci. A to mimo jiné za pořádání konferencí na půdě univerzity, které podle sinologů UK byly přichylné k oficiální propagandě komunistického režimu. Pořádali je jako součást činnosti Česko-čínského centra, které spadalo přímo pod rektora. Další bezpečnostní konference pak organizovali pod hlavičkou fakulty. Za ty do jejich s. r. o. natekly další miliony.

„Příprava a organizace konferencí byla časově velmi náročná a z větší části nebyla pokryta pracovními úvazky na **FSV UK**. Proto byly práce na přípravě a organizaci konferencí zajišťovány nad rámec a mimo rámec pracovních úvazků pracovníků fakulty,“ píše se v oznámení, které v tichosti na Štědrý den vyvěsili na web PR agentury Donath Business & Media, kterou si zaměstnanci školy najali poté, co Aktuálně.cz na čínské peníze na Karlově univerzitě upozornilo, a sami komunikovat přestali.

Důležité číslo z auditu však ve zveřejněném oznámení chybí – celková částka, kterou od čínské ambasády inkasovali. Ať už na konferenci, nebo přilepšení vlastních platů. Samotnou auditní zprávu zveřejnit Středisko bezpečnostních studií s. r. o. odmítá. Vysvětluje to tím, že se věnuje i byznysu, který se univerzity nijak netýká, a vztahuje se tak na něj obchodní tajemství.

Vedení školy doteď nic nevědělo

Vedení **Fakulty sociálních věd** se o novém prohlášení k auditu dozvědělo až od Aktuálně.cz. Právě pod FSV výzkumné Středisko bezpečnostní politiky spadá, akademici v něm po čínském skandálu končí ke konci ledna.

Pro děkanku Alici Němcovou Tejkalovou je obsah nového tvrzení velké překvapení. Roky totiž vedoucí zaměstnanci fakulty vycházeli z toho, že akademici vystačí z výplaty, kterou jim posílá univerzita, a konference dělají jako součást své práce. K jakémukoliv separátnímu financování akcí pod hlavičkou univerzity podle fakulty nikdy nedostali souhlas.

„Ani minulé, ani současné vedení FSV nikdy nedostalo informaci, že by středisko nemělo dostatek prostředků na pořádání bezpečnostních konferencí. Naopak, jeho vedoucí Miloš Balabán se vždy tvářil velmi sebevědomě, jak se jeho pracovišti daří a je úspěšné. SBP opakovaně dostávalo na své konference granty od nejrůznějších veřejných institucí, o kterých bylo vedení FSV informováno, a nemělo žádnou informaci o tom, že by tyto prostředky spolu s prostředky, kterými disponovalo v rámci fakultního rozpočtu, byly pro pořádání konferencí nedostatečné,“ okomentoval to mluvčí FSV Jakub Říman.

Akademici si ovšem přesto už v půlce roku 2015 v tichosti založili soukromou firmu pojmenovanou stejně jako jejich univerzitní výzkumné pracoviště – Středisko bezpečnostní politiky. A miliony korun od sponzorů určené na univerzitní akce začaly téct přes účetnictví této soukromé společnosti, takže zůstaly utajené před vedením školy i jejími akademickými senáty. Sponzoři prostě posílali peníze na její účty. Navzdory fakultním pravidlům.

Nešlo přitom jen o Česko-čínské konference Karlovy univerzity, které zaštilil přímo rektor. Akademici organizovali také každoroční bezpečnostní konference.

„Firma zajišťovala i financování konferencí, nad rámec prostředků, které byly v projektech řešených na **FSV UK** na konference alokovány, resp. nad rámec podpory ze strany rektorátu UK,“ přiznali akademici. Svou firmu už dříve přejmenovali. Nyní se jmenuje Multilateral Consulting and Analysis s. r. o.

Krom Balabána firmu provozují ještě akademici Libor Stejskal a Jan Ludvík. A také Mirka Kortusová, která zároveň spravovala finance univerzitního Střediska bezpečnostní politiky i Česko-čínského centra UK, které spadá pod rektorát. A jak upozornil Respekt, některé z peněz dokonce nekasírovala ani soukromá firma, ale jen Kortusová jako živnostnice.

Finance prověřuje policie

Tokem čínských peněz na univerzitu se zabývá policie. Obdržela trestní oznámení, a začala proto věc dle dokumentů, které má Aktuálně.cz k dispozici, prověřovat. „Na děkanku FSV se obrátila policie a paní děkanka jí poskytuje veškerou součinnost. V jejím rámci poskytne policii rovněž i kompletní podrobné výsledky samostatného šetření FSV,“ potvrdil Říman.

Balabán vedení fakulty přiznal, že jen na bezpečnostní konference konané na FSV vybral celkem přes svou firmu v letech 2015 až 2019 na 3,3 milionu korun. Peníze mu převedl také zbrojařský kolos miliardáře Jaroslava Strnada Czechoslovak Group, další zbrojař Omnipol, Česká zbrojovka, polostátní energetická firma ČEZ nebo komunikační firma Huawei, kterou dnes západní tajné služby podezřívají ze špionáže pro čínskou vládu. Server Seznam Zprávy přitom už upozornil na to, že do soukromé firmy místo univerzity za akce na půdě školy posílaly peníze nepochopitelně i státní firmy – Lesy ČR, Vojenské lesy či Národní institut pro další vzdělávání.

Audit chyby neodhalil, tvrdí firma

Akademický senát FSV usiloval o to, aby audit soukromé firmy akademiků, přes kterou tekly čínské peníze, provedla některá z prestižní čtveřice auditorských společností. Balabán s kolegy to ale nakonec odmítli. Místo toho najali poradenskou firmu Grant Thornton Advisory. Ta už audit dokončila. Navzdory tomu ho univerzita pořád nemá k dispozici, i když ho měla dostat do 20. prosince.

„Vedení FSV dalo zástupcům společnosti Multilateral Consulting and Analysis termín dodání výsledků auditu do 20. 12. 2019, přičemž nic od MCA neobdrželo dodnes. Bere to jako porušení všech předchozích

dohod. Situaci i její vývoj považuje za skandální a poškozující zájmy i dobré jméno FSV,“ uvedl mluvčí fakulty Jakub Říman.

URL| <https://www.staloseded.cz/aktualne-cz/penize-od-cinske-ambasady-jsme-si-vyplaceli-priznali-akademici-karlovy-univerzity/>

Skills

6.1.2020 Euro str. 62 Panorama
RED

Pavel Gonda, Pavel Grim, Tomáš Chobola, Jiří Zapletal • partneři

Advokátní kancelář Skills má čtyři nové partnery. Pavel Gonda působí v advokátní kanceláři Skills od roku 2005. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, New York University School of Law v USA a pražskou VŠE. Specializuje se na spornou agendu a litigace, insolvence, právo fúzí a akvizic a právo veřejného zadávání. Pavel Grim působí v právnické firmě Skills od roku 2006.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze, **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a University College London Faculty of Law ve Velké Británii. Jako advokát se věnuje především oblastem bankovního a finančního práva, práva fúzí a akvizic, obchodního práva a restrukturalizací a insolvence. Od roku 2006 je součástí týmu advokátní kanceláře Skills také Tomáš Chobola, který vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a Univerzity Karlovy v Praze, dále absolvoval postgraduální studijní program v rámci Pallas Consortia - University of Essex a University of Nijmegen. Specializuje se zejména na oblast soudních sporů a veřejných zakázek.

Jiří Zapletal působí u Skills od roku 2007. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a Kings College London School of Law ve Velké Británii. Je odborníkem v oblasti obchodního práva, práva veřejných zakázek a práva duševního vlastnictví.#

Foto popis|

Lidé v pohybu

6.1.2020 Marketing & Media str. 25 Lidé
PAVEL HEJKRLÍK

Kdo v uplynulých dnech změnil působiště

1 Štěpán Burda se stal od prvního ledna 2020 novým členem představenstva mediálního domu Economie. Přichází poté, co působení v tomto orgánu ke konci minulého roku ukončila členka s neexekutivní rolí Monika Zahálková. Burda je členem nejvyššího managementu firmy od fúze Economie a firmy Centrum Holdings v červenci 2014. Odpovídá za řízení a rozvoj produktového portfolia Economie a IT technologií; dříve v Centru Holdings čtyři roky řídil vývoj, infrastrukturu IT a projektovou kancelář. Složení představenstva Economie je následující: Zuzana Řezníčková, předsedkyně představenstva, Lenka Černá, místopředsedkyně představenstva, a ve funkcích členů působí Michal Brejcha, Štěpán Burda a Jan Matějů.

2 Marek Bártek je od prvního ledna 2020 novým členem představenstva a obchodním ředitelem UNIQA pojišťovny. Změna souvisí s plánovaným návratem dosavadního člena představenstva a obchodního ředitele Wolfganga Friedla na Slovensko. Bártek se od roku 2001 pohybuje v oboru pojišťovnictví.

Začínal jako právník, později pracoval jako ředitel úseku životního pojištění a jako ředitel penzijního fondu Allianz. Od roku 2009 působí v UNIQA pojišťovně.

3 Tereza Ježková nastupuje na Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jejím úkolem bude rozvíjet komunikaci Institutu a intenzivněji se zapojí do akademické činnosti Katedry marketingové komunikace a PR, kde již třetím rokem vede kurz art marketingu. Ježková opouští pozici vedoucí

marketingového a PR oddělení Národní galerie Praha, kde pracovala od roku 2015. Předtím působila v agentuře Native PR.

4 Vojtěch Kozlák je novou posilou fundraisingového týmu organizace Sananim. Na starosti bude mít vytvoření koncepce fundraisingu a rozvoj spolupráce s dárci a nadacemi. Na manažerských pozicích v neziskovém sektoru se pohybuje dlouho. Předchozích 16 let působil v neziskové organizaci Cesta domů, v níž se věnoval fundraisingu a komunikaci 5 Vítězslav Lukáš je od 1. ledna novým generálním ředitelem ABB pro Českou republiku. Ve funkci střídá Tanju Vainio, která byla jmenována na post Managing Director Robotika a automatizace s odpovědností za oblast dodavatelů pro automobilový průmysl a bude působit ve švýcarském Curychu.

Vítězslav Lukáš nastoupil do ABB v roce 1998. Během svého působení prošel několika divizemi a zastával řadu vedoucích pozic v oblasti řízení projektů, služeb a rozvoje obchodních příležitostí.

6 Martin Matuna je novým personálním ředitelem Neeco Global ICT Services a zároveň bude řídit personální agendu celé skupiny Neeco Group českého podnikatele Davida Pátka. Matuna pracuje přes dvanáct let v oblasti řízení lidských zdrojů, personální politiky, vzdělávacích procesů i rozpočtování lidských zdrojů. V posledních třech letech působil na pozici Country HR Manager společnosti UPS pro Českou republiku, Slovensko a Ukrajinu. Předtím pracoval pro Imperial Tobacco v ČR jako HR manažer.

7 Alberto Spinelli se od 1. ledna stal novým výkonným ředitelem marketingu a komunikace společnosti Lenovo pro oblast PC a chytrých zařízení pro Evropu, Střední východ a Afriku. V odvětví hardwaru a digitálních služeb má již bohaté zkušenosti. Jeho úkolem bude vést digitální transformaci společnosti Lenovo a rozvíjet tak dále vizionářskou marketingovou strategii založenou na datech, analytice a porozumění. Alberto Spinelli přichází do firmy Lenovo ze společnosti Fing, kde působil jako CEO. Předtím pracoval na místě generálního ředitele pro digitální služby společnosti Canon. 8 Martin Švarc na konci února odejde z pozice obchodního ředitele společnosti Seznam.cz. O tom, kdo se stane jeho nástupcem, zatím rozhodnuto nebylo. Martin Švarc převzal vedení obchodního týmu Seznam.cz v červnu 2017, předtím působil v Seznamu v oddělení Business Developmentu.

Foto popis| 1 ŠTĚPÁN BURDA
Foto popis| 2 MAREK BÁRTEK
Foto popis| 3 TEREZA JEŽKOVÁ
Foto popis| 4 VOJTĚCH KOZLÁK
Foto popis| 5 VÍTĚZSLAV LUKÁŠ
Foto popis| 6 MARTIN MATUNA
Foto popis| 7 ALBERTO SPINELLI
Foto popis| 8 MARTIN ŠVARC

Advokátní kancelář Skils má čtyři nové partnery

6.1.2020 epravo.cz str. 00 Aktuálně, tiskové zprávy

Advokátní kancelář Skils má čtyři nové partnery. Od 1. ledna 2020 jsou jimi advokáti Pavel Gonda, Pavel Grim, Tomáš Chobola a Jiří Zapletal.

Počet partnerů advokátní kanceláře Skils se tak zvýší na 14. „Všichni noví partneři byli součástí našeho týmu po více než 12 let a jejich jmenování je dokladem organického růstu naší advokátní kanceláře. Právě bezprostřední účast našich zkušených seniorních právníků při poskytování právních služeb je to, co klienti u nás tolik vyhledávají,“ říká Karel Muzikář, vedoucí partner Skils.

Pavel Gonda působí v advokátní kanceláři Skils (dříve Weil, Gotshal & Manges) od roku 2005. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (Mgr., Ph.D.), New York University School of Law v USA (LL.M.) a Vysokou školu ekonomickou v Praze (Ing.). Specializuje se na spornou agendu a litigace, insolvence, právo fúzí a akvizic a právo veřejného zadávání. Z hlediska sektorového se rovněž zaměřuje na oblast stavebnictví a železniční a silniční dopravy

Pavel Grim působí v právní firmě Skils od roku 2006. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (Mgr.), Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze (Ing.), **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.) a University College London Faculty of Law ve Velké Británii (LL.M.). Absolvoval také roční studijní stáž na University of East Anglia Law School ve Velké Británii. Jako advokát se věnuje především oblastem bankovního a finančního práva, práva fúzí a akvizic, obchodního práva a restrukturalizací a insolvence.

Od roku 2006 je součástí týmu advokátní kanceláře Skils také Tomáš Chobola, který vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (Mgr.) a Univerzity Karlovy v Praze (JUDr.), dále absolvoval postgraduální studijní program v rámci Pallas Consortia – University of Essex a University of Nijmegen (LL. M.). Specializuje se zejména na oblast soudních sporů, veřejných zakázek (včetně řízení před ÚOHS) a má též rozsáhlé praktické zkušenosti v oblasti insolvenčního práva, práva hospodářské soutěže, telekomunikačního práva, energetiky a také s agendou obchodních korporací a komplexních obchodních smluv.

Jiří Zapletal působí u Skils od roku 2007. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (Mgr.), Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (JUDr., Ph.D.) a King's College London School of Law ve Velké Británii (LL.M.). Absolvoval rovněž stipendijní studijní pobyt na John Marshall Law School v Chicagu, U.S.A. Je odborníkem v oblasti obchodního práva (zejména EPC a jiné smlouvy na realizaci velkých investičních projektů, korporáční právo a oblast fúzí a akvizic), práva veřejných zakázek a práva duševního vlastnictví.

Skils s.r.o. advokátní kancelář

Křižovnické nám. 193/2,

110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 407 300

Fax: +420 221 407 310

e-mail: recepce@skils.cz

URL| <https://www.epravo.cz/top/aktualne/advokatni-kancelar-skils-ma-ctyri-nove-partnery-110465.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[epravo.cz](https://www.epravo.cz)

Kancelář Karla Muzikáře Skils má čtyři nové partnery. Víme, o koho jde

6.1.2020 info.cz str. 00

Jan Januš

Advokátní kancelář Skils vedená Karlem Muzikářem vstoupila do roku 2020 se čtyřmi novými partnery. Jde o Pavla Gondu, Pavla Grima, Tomáše Chobolu a Jiřího Zapletala. Všichni byli interně povýšeni, pro kancelář, dříve působící pod značkou Weil, Gotshal & Manges, totiž rovněž všichni pracují déle než 12 let. Skils tak má v současnosti 14 partnerů.

„Všichni noví partneři byli součástí našeho týmu po více než 12 let a jejich jmenování je dokladem organického růstu naší advokátní kanceláře. Právě bezprostřední účast našich zkušených seniorních právníků při poskytování právních služeb je to, co klienti u nás tolik vyhledávají,“ uvedl k těmto personáliím Karel Muzikář.

Právě snaha o možné rychlejší povyšování úspěšných kolegů byla podle Muzikáře jedním z důvodů, proč se na přelomu let 2018 a 2019 rozhodl s několika dalšími společníky kancelář vykoupit.

„V Americe, a Weil, Gotshal & Manges není jediná taková kancelář, se také prodlužuje lhůta, po níž se můžete stát partnerem. Dnes už je to devět let po tom, co složíte advokátní zkoušky, v České republice to zhruba znamená devět let po promoci. Taková striktní podmínka vás jako šéfa kanceláře ale poměrně dost omezuje, protože někdy potřebujete posouvat špičkové lidi na advokátním žebříčku rychleji,“ popisoval Muzikář loni v rozhovoru pro INFO.CZ.

„Očekávám od toho kroku rozšíření byznysu, našich řad i posunutí některých lidí do pozice partnerů a v určité době také do pozice ekvitrních partnerů. Je správné dát výjimečným lidem šanci se na všem podílet a být současně ekonomicky zodpovědní za rozhodnutí, která činí. Ekvitrní partneři jsou z podstaty věci placeni úplně nakonec, rozdělují si jen to, co zbyde. A případné výkyvy obratu pocítí právě oni. Ale je to správná cesta, neboť spojuje svobodu rozhodnutí s osobní odpovědností za jeho výsledek,“ dodal.

Nyní tedy k první fázi tohoto kroku došlo. Kancelář své nové partnery představuje takto:

„Pavel Gonda působí v advokátní kanceláři Skils (dříve Weil, Gotshal & Manges) od roku 2005. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (Mgr., Ph.D.), New York University School of Law v USA (LL.M.) a Vysokou školu ekonomickou v Praze (Ing.). Specializuje se na spornou agendu a litigace, insolvence, právo fúzí a akvizic a právo veřejného zadávání. Z hlediska sektorového se rovněž zaměřuje na oblast stavebnictví a železniční a silniční dopravy

Pavel Grim působí v právnické firmě Skils od roku 2006. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (Mgr.), Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze (Ing.), **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.) a University College London Faculty of Law ve Velké Británii (LL.M.). Absolvoval také roční studijní stáž na University of East Anglia Law School ve Velké Británii. Jako advokát se věnuje především oblastem bankovního a finančního práva, práva fúzí a akvizic, obchodního práva a restrukturalizací a insolvence.

Od roku 2006 je součástí týmu advokátní kanceláře Skils také Tomáš Chobola, který vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (Mgr.) a Univerzity Karlovy v Praze (JUDr.), dále absolvoval postgraduální studijní program v rámci Pallas Consortia – University of Essex a University of Nijmegen (LL. M.). Specializuje se zejména na oblast soudních sporů, veřejných zakázek (včetně řízení před ÚOHS) a má též rozsáhlé praktické zkušenosti v oblasti insolvenčního práva, práva hospodářské soutěže, telekomunikačního práva, energetiky a také s agendou obchodních korporací a komplexních obchodních smluv.

Jiří Zapletal působí u Skils od roku 2007. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (Mgr.), Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (JUDr., Ph.D.) a King's College London School of Law ve Velké Británii (LL.M.). Absolvoval rovněž stipendijní studijní pobyt na John Marshall Law School v Chicagu, U.S.A. Je odborníkem v oblasti obchodního práva (zejména EPC a jiné smlouvy na realizaci velkých investičních projektů, korporáční právo a oblast fúzí a akvizic), práva veřejných zakázek a práva duševního vlastnictví.“

URL| <https://www.info.cz/pravo/kancelar-karla-muzikare-skils-ma-ctyri-nove-partnery-vime-o-koho-jde-44026.html>

Kancelář Karla Muzikáře Skils má čtyři nové partnery. Víme, o koho jde

6.1.2020 info.cz str. 00 Právo

Jan Januš

Advokátní kancelář Skils vedená Karlem Muzikářem vstoupila do roku 2020 se čtyřmi novými partnery. Jde o Pavla Gondu, Pavla Grima, Tomáše Chobolu a Jiřího Zapletala. Všichni byli interně povýšeni, pro kancelář, dříve působící pod značkou Weil, Gotshal & Manges, totiž rovněž všichni pracují déle než 12 let. Skils tak má v současnosti 14 partnerů.

„Všichni noví partneři byli součástí našeho týmu po více než 12 let a jejich jmenování je dokladem organického růstu naší advokátní kanceláře. Právě bezprostřední účast našich zkušených seniorních právníků při poskytování právních služeb je to, co klienti u nás tolik vyhledávají,“ uvedl k těmto personáliím Karel Muzikář. Právě snaha o možné rychlejší povyšování úspěšných kolegů byla podle Muzikáře jedním z důvodů, proč se na přelomu let 2018 a 2019 rozhodl s několika dalšími společníky kancelář vykoupit.

„V Americe, a Weil, Gotshal & Manges není jediná taková kancelář, se také prodlužuje lhůta, po níž se můžete stát partnerem. Dnes už je to devět let po tom, co složíte advokátní zkoušky, v České republice to zhruba znamená devět let po promoci. Taková striktní podmínka vás jako šéfa kanceláře ale poměrně dost omezuje, protože někdy potřebujete posouvat špičkové lidi na advokátním žebříčku rychleji,“ popisoval Muzikář loni v rozhovoru pro INFO.CZ.

„Očekávám od toho kroku rozšíření byznysu, našich řad i posunutí některých lidí do pozice partnerů a v určité době také do pozice ekvinitních partnerů. Je správné dát výjimečným lidem šanci se na všem podílet a být současně ekonomicky zodpovědní za rozhodnutí, která činí. Ekvitní partneři jsou z podstaty věci placeni úplně nakonec, rozdělují si jen to, co zbyde. A případné výkyvy obratu pocítí právě oni. Ale je to správná cesta, neboť spojuje svobodu rozhodnutí s osobní odpovědností za jeho výsledek,“ dodal.

Nyní tedy k první fázi tohoto kroku došlo. Kancelář své nové partnery představuje takto:

„Pavel Gonda působí v advokátní kanceláři Skils (dříve Weil, Gotshal & Manges) od roku 2005. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (Mgr., Ph.D.), New York University School of Law v USA (LL.M.) a Vysokou školu ekonomickou v Praze (Ing.). Specializuje se na spornou agendu a litigace, insolvence, právo fúzí a akvizic a právo veřejného zadávání. Z hlediska sektorového se rovněž zaměřuje na oblast stavebnictví a železniční a silniční dopravy

Pavel Grim působí v právní firmě Skils od roku 2006. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (Mgr.), Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze (Ing.), **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.) a University College London Faculty of Law ve Velké Británii (LL.M.). Absolvoval také roční studijní stáž na University of East Anglia Law School ve Velké Británii. Jako advokát se věnuje především oblastem bankovního a finančního práva, práva fúzí a akvizic, obchodního práva a restrukturalizací a insolvence.

Od roku 2006 je součástí týmu advokátní kanceláře Skils také Tomáš Chobola, který vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (Mgr.) a Univerzity Karlovy v Praze (JUDr.), dále absolvoval postgraduální studijní program v rámci Pallas Consortia – University of Essex a University of Nijmegen (LL. M.). Specializuje se zejména na oblast soudních sporů, veřejných zakázek (včetně řízení před ÚOHS) a má též rozsáhlé praktické zkušenosti v oblasti insolvenčního práva, práva hospodářské soutěže, telekomunikačního práva, energetiky a také s agendou obchodních korporací a komplexních obchodních smluv.

Jiří Zapletal působí u Skils od roku 2007. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (Mgr.), Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (JUDr., Ph.D.) a King's College London School of Law ve Velké Británii (LL.M.). Absolvoval rovněž stipendijní studijní pobyt na John Marshall Law School v Chicagu, U.S.A. Je odborníkem v oblasti obchodního práva (zejména EPC a jiné smlouvy na realizaci velkých investičních projektů, korporáční právo a oblast fúzí a akvizic), práva veřejných zakázek a práva duševního vlastnictví.“

URL| <https://www.info.cz/clanek/44026/kancelar-karla-muzikare-skils-ma-ctyri-nove-partnery-vime-o-koho-jde>

Češi jsou nakloněni tomu, aby se volby konaly během jediného dne

6.1.2020 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Češi jsou nakloněni tomu, aby se volby konaly během jediného dne. Vyplývá to z výsledků bleskového průzkumu, který exkluzivně pro Český rozhlas provedla agentura Median. Pro jednodenní volby se v něm vyslovilo 58 % respondentů, zhruba polovina z nich by jako volební den preferovalo v sobotu. Jednodenní hlasování je i součástí novely volebního zákona, kterou připravuje ministerstvo vnitra. My jsme teď ve spojení s politologem Kamilem Švecem z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a analytikem České televize, dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. věd Karlovy univerzity v Prahe

Dobré odpoledne.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Podle ministerstva vnitra by to jednodenní hlasování vedlo ke zjednodušení voleb. Tak co všechno by bylo jednodušší a nezpůsobilo by to naopak nějaké potíže?

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. vied Karlovej univerzity v Prahe

Tak jednodušší by ta jednodenní volba byla určitě pro samotné okrskové volební komise. Bylo by to jednodušší určitě z hlediska přípravy. Často se volí, například na základních školách a podobně, kde je potřeba připravovat ty volební místnosti s nějakým předstihem, takže toto peklo samozřejmě mohl zjednodušit i samotný ten proces toho sčítání. Nemusely by ty volební místnosti zůstávají uzavřeny přes noc. Na druhou stranu to může být mírná komplikace pro ty voliče v tom smyslu, že musí zvolit ten jeden konkrétní den a nemohou přijít ten den následující, tak je to dnes.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Součástí té připravované novely volebního zákona je i zavedení korespondenční volby. Jak důležitá by byla tahle změna. Přinesla by, řekněme, větší volební účast?

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. vied Karlovej univerzity v Prahe

Tak ta korespondenční volba bude samozřejmě důležitá zejména pro ty voliče, kteří dlouhodobě pobývají v zahraničí. Určitě je to pro ně jakýsi benefit, respektive je to zase trochu jiný typ voliče. Na druhou stranu je potřeba to vnímat jako možný, respektive je tam, existuje tam ta možnost toho, že je potřeba velmi dobře ohlídat to, aby ty korespondenční hlasy nebyly nějakým způsobem nebyly zveřejněny dopředu, respektive, aby se ohlíдалa ta tajnost toho hlasování tak, aby to volební právo zůstalo pro všechny voliče stejné.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A byl by to korespondenční hlasování čistě technická změna, anebo by to zřejmě mělo vliv na konečný volební výsledek?

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. vied Karlovej univerzity v Prahe

Tak v určitém ohledu by to mohlo mít vliv na výsledek. Záleží samozřejmě na tom, kolik voličů by ten, by tuto volbu využila, ale víme z těch voleb, které proběhly, že zkrátka v tom zahraničí se volí často trochu jinak. Respektive ten elektorát, který pobývá dlouhodobě v zahraničí uvažuje trochu jinak než třeba část voličů, kteří žijí dlouhodobě v České republice.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak je to s volbami v Evropě? Jsou ty dvoudenní běžné nebo je to spíše výjimka?

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. vied Karlovej univerzity v Prahe

Česká republika je v tomto ohledu opravdu výjimku, když se podíváme, například na volby proběhlé, poslední evropské volby nebo volby do Evropského parlamentu tak Česká republika je prakticky jedinou zemí, kde se volí ve dvou dnech. Jinak se volí zpravidla nebo prakticky vždycky v jednom dni, ať už je to pracovní den nebo některý z těch dnů o víkendu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ten průzkum pro Český rozhlas potvrdil také to, že Češi dál výrazně podporují přímou volbu prezidenta 72 % respondentů je proti tomu, aby hlavu státu znovu volil parlament. O čem to podle vás vypovídá?

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. vied Karlovej univerzity v Prahe

Vypovídá o tom, že voliči v tomto ohledu jsou čeští voliči poměrně dost konzervativní a zřejmě to vnímají tak, že by se mohlo jednat o jakousi trochu účelovou změnu, že když tedy ta jednota přímá volba byla zavedena, takže by měla zůstat. Co je ale potřeba nebo o čem je zřejmě potřeba uvažovat tak možná ne přímo změna té volby

ale určitá korekce která by opravila ty pravomoci, protože víme a ukazuje se to dlouhodobě, že zavedení té přímé volby vychýlil ten český parlamentarismus směrem k prezidentovi a není to úplně dobré pro českou politiku jako takovou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A bylo by, tedy na místě otevřít, například i debatu o určité odpovědnosti hlavy státu, protože on je zatím neodpovědný?

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. vied Karlovej univerzity v Prahe

Těch možností je samozřejmě spousta. Můžeme začít buďto tou odpovědností nebo samozřejmě i těmi kompetencemi jako takovými. Viděli jsme to i na různých politických krizích, teď v tom posledním, v těch posledních měsících nebo třeba přes léto, když se hovořilo o jmenování ministra kultury, kdy ten prezident získal velmi významné postavení navzdory tomu, že se bavíme o skále parlamentní demokracie v České republice.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

To byl politolog analytik České televize Kamil Švec. Děkuji, hezký den.

Kamil ŠVEC, politolog Fakulty soc. vied Karlovej univerzity v Prahe

Hezký den, na shledanou.

EVROPA: Konec kapitalismu (nejen) v Čechách

6.1.2020 neviditelnypes.cz str. 00 **Ekonomika**

Václav Vlk st.

Evropská plánovací komise. Tak by se asi měl do budoucna jmenovat, podle vyzkoušených marxistických receptů, úřad, který bude muset vzniknout v Bruselu. Pokud mladší čtenáři nevědí, co byla „Státní plánovací komise“, tak to byl byrokratický aparát, který zaváděl do praxe „závěry zasedání Ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu“, předtím přezývané v RVHP – tedy v „Radě vzájemné hospodářské pomoci“.

To pak bylo rozpracováno na takzvané „pětileté plány“, což byly ekonomické plány, u nichž bylo jasno, že se je nikdy nepodaří naplnit. A jejich výsledky znamenaly neustálé, vlastně „plánované“, zaostávání komunistických států. Ač se tvrdilo, že jde o to „dohnat a předejít“ západní, kapitalistické státy. Výsledkem byla trvalá chudoba obyvatel a trvalý nedostatek zboží v krámech. Od toaletního papíru po automobily. Banány nepočítaje.

Nějak lidem obecným nepovšimnuto proběhlo nedávno v Bruselu „konečné zrušení kapitalismu“. Schválené hlavami všech států EU a odhlasované na návrh předsedkyně Evropské komise Ursuly von der Leyenové. To zrušení kapitalismu a demokracie se jmenuje jistěže jinak. Říká se mu plán na to, aby byla Evropská unie do roku 2050 klimaticky neutrální. Pokud by někdo nechápal, co to znamená, veřejně nám to na stránkách Lidových novin sdělila jistá blogerka a poslední dobou hlavně aktivistka Michaela Pixová. Za organizaci zvanou „Klimatická koalice. Kdo je aktivistka Pixová, naleznete zde.

Co je to Klimatická koalice, lze dohledat na Googlu, sama ta organizace se prohlašuje za: „platformu českých nestátních neziskových organizací, které se zabývají zejména ochranou životního prostředí, rozvojovou spoluprací a humanitární pomocí“. Mezi její členy patří Greenpeace ČR, Hnutí Duha, Frank Bold (krycí název bývalého Ekologického právního servisu proslaveného blokadí stavby dálnic, nových továren a budov obecně ap.), celkem 13 levicových a ekologicko-marxistických organizací. Přidružených organizací je navíc dalších šest, z nichž vyjímám dříve humanitární, dnes progresivně levicovou organizaci - či spíše firmu - s miliardovým rozpočtem, vyhanou již z několika států pro zasahování do jejich vnitřních záležitostí, zvanou „Člověk v tísni“.

Dále existují další čtyři „přidružené sítě“, a to i tak pitoreskní jako třeba „Koalice proti palmovému oleji“. Anebo tvrdě marxisticko-trockisticko ekologický Zelený kruh, který je sám, jak tvrdí, složen z celkem 86 dalších ekologických organizací. To jen předesílám, aby bylo jasné, že se nejedná o nějakou nevýznamnou organizaci, ale o silnou politickou sílu s obrovskými organizačními a finančními možnostmi. Dovedete si představit těch ředitelů tolika neziskovek, náklady na jejich kanceláře, mobily, počítače, dopravu na různé „konference“ a platy všech těchto aktivistů? Miliarda sem, miliarda tam. Ovšem také díky těmto penězům mají takovou sílu, že Babišovi rychle zatrhli představu, že by jim miliardovou státní apanáž trochu snížil. To je síla, že i Babiš sklopil uši a hned z toho nápadu vycouval.

Když víme základní údaje, je čas se podívat, co nám ústy vysokoškolské učitelky (čeho?) sděluje ona veřejnosti dost neznámá Klimatická koalice. Co se bude a co se nebude dít při plnění plánu na realizaci „klimatické neutrality v EU“.

Aby bylo možno, vyhlašuje autorka, „... zabránit nebezpečnému oteplení Země do roku 2030 (!!!), je nutno (u nás do té doby) snížit emise ideálně o 65 %... což je v souladu s Pařížskou dohodou.“ Ta paní Iže, protože takový nesmysl nenavrhl ani von Leyden a takovou pitomost nikdo neodhlasoval.

Na naprosté zničení našeho průmyslu v zájmu „lepších zítřků“ tedy máme podle nich pouhých 10 let. Představa, že někdo může bez naprostého zničení ekonomiky a tím obrovského zchudnutí obyvatelstva snížit za deset let emise o 65 %, svědčí to tom, že buď ta vysokoškolská učitelka v životě neslyšela o chemii, fyzice a ekonomii, anebo se snaží ve jménu své ideologie, jako bolševici u nás po roce 1948, prostě zničit národní hospodářství.

Dotyčná zelená marxistka nám sděluje, že „Evropská zelená dohoda... je doprovázená konkrétními opatřeními přinářejícími významné změny nejen v energetice, dopravě, produkci potra-vin. stavebnictví či průmyslové výro-bě..., ale také ve finančnictví, dovozu zbo-ží a dalších oblastech. Chystaným „kli-matickým zákonem“ se navíc emisní cíle stanou právně závaznými.

To ani sovětští bolševici si netroufli tvrdit, že jejich nápady se stanou ve všech „socialistických“ státech zákonem. Klimatická neutralita v praxi tedy znamená, že Brusel a jeho nějaké orgány, říkejme jim Evropská plánovací komise, budou přímo diktovat, podle představ této zeleno-marxistické lobbistické skupiny, co a jak a kde budou dělat jednotlivé státy Unie v ekonomice a politice.

Mimochodem, kdo jsou ti hráči v pozadí, to ukazuje skutečnost, že v Itálii policie zjistila, že za „zelenými“ předpisy v Itálii je mimo jiné také italská mafie.

Pak článek pokračuje neuvěřitelnou pasáží: „Prezi-dent Miloš Zeman... strašil přeměnou Evropy v ekologický skanzen s nízkou životní úrovní, jiný klimaskeptik varo-val před zeleným komunismem a mani-pulací lidského myšlení zelenou ideolo-gií. Jako by snad ideologie peněz byla něčím jiným.“

Už jste někdy slyšelo sousloví „ideologie peněz“?! To ta ženská nečetla ani Marxe a jeho Kapital? Co tedy četla a co studovala? Trockého? Mao Ce-tunga? Pol Pota? Nebo koho a co?!? A co tedy učí studenty na své Alma mater, tedy **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy?

Závěr jejího článku je naprosto famózní. Jako bych se propadl časem do padesátých let: „Rok 2020 tak můžeme chápat i jako poslední výzvu k opuštění potápějící se lodi, která nám už z dlouhodobého hlediska nemůže nic přinést. Evropská unie nám nyní nabízí záchranné čluny. Plavba na nich bude nejistá, ale nadějnější než rychlý závod ke dnu, po kterém volají četné konzervativní hlasy.“

Tou potápějící lodí, pokud to dobře chápu, je demokracie, svoboda vlastního rozhodování, působení trhu a dnešní evropská sociální politika. Podle aktivistů musíme zřejmě zavrhnout a smést také dnešní sociální stát. Ostatně to už veřejně ekologisté říkají. V zájmu „klimatické neutrality“ se nebude smět jíst tolik masa, nebude se létat na dovolenou a obyčejní lidé si vůbec budou muset utáhnout opasky na poslední díрку, jak už dávno říkal mladý zelený a rudý Stropnický. Aby si pak pro život se svým „přítelem“ koupil zámek.

Tak ještě jednou? Co máme opustit? Rozum? Vědu? Demokracii? No jistě, demokracii a „ideologii peněz“...

Ale to už jsme jednou za mého života udělali. V roce 1948 - a pak v roce 1953 následoval ekonomický krach státu. Ožebračení lidí, zničení životní úrovně, následovaly pětileté plány a činnost Státní plánovací komise. S bolševickou ideologií jako cílem a prostředkem, v čele s neschopnými fanatiky. Dodnes se z toho hrabeme. Už třicet let a pořád jsme za pelotonem.

Teď budu asi poněkud přízemní, ale za dlouhý život člověk nějaké zkušenosti posbírání. Jistěže přízemní a obyčejné. Pryč od oblaků pěkně na zem. Tak mám pro soudružku autorku jednu osobní radu. Já bych této zelené, levicové aktivistce doporučoval, aby si, než to plánované hospodářství propukne, koupila zásobu dámských vložek. Ty totiž v ekonomickém systému, kdy vše bude řídit ideologie, brzo nebudou. Jako nebyly za mého mládí.

Co že to skandovaly studentky v roce 1968 při demonstracích na Strahově: „Není vata, nejsou vložky, co si dáme mezi nožky?“ Copak budou používat zelenorudé soudružky? Menstruaci prostě nelze zakázat. Ta funguje a platí, stejně jako fyzika, za všech režimů. Co já už viděl idiotů, kteří si mysleli, že jsou chytřejší!

Také pro zelenorudé soudruhy bych jen konstatoval, že to není všechno, co bude brzo chybět. A co není ve zbývajících zemích s plánovaným hospodářstvím, jako je Kuba nebo Venezuela, dodnes, tedy například dostatek toaletního papíru.

Doporučuji za základě mnohaletých zkušeností ze života v plánovaném hospodářství, aby soudružka poradila vedení své fakulty, aby si, než zdechne demokracie a hospodářství pod moderním „eko“ šílenstvím, pořídili velikou zásobu toaletního papíru.

Protože, jak vypukne: „klimatický zákon“, rychle to dopadne tak, jako to říká starý vtíp z dob komunismu: „Proč není dostatek toaletního papíru? No, protože oni to soudruzi plánují podle počtu hlav.“

Obávám se, aby brzo nedošlo na další starý vtíp: „Proč naše děti budou žít v komunismu? No, protože si ti parchanti nic lepšího nezaslouží.“

Když je vidím demonstrovat na Gretiných pátcích, blbnout podle návodů „profesionálních revolucionářů“ z Chviliek, nedopadne to jinak. A odnesou to hlavně ti, co studují skutečnou vědu, pracují a snaží se. Jako to bylo už kdysi u nás a jak je to dnes všude, kde se zmocní vlády ideologové.

Vzhůru tedy vpřed a připravit se na budoucnost postáváním na progresivních demonstracích, natrénovat nohy do budoucích front na všechno. Nejen na ty vložky. Chce to také natrénovat na očekávané výpadky dodávek elektřiny, které jsem léta zažil, až zavřou klasické elektrárny. Ono to přijde, do té doby se můžete, milí progresivisté a ekologisté, těšit z fungujících počítačů, tabletů a mobilních telefonů. Až nebude elektřina, budou vám ta elektronická udělátka na prd. Když vidím ty pomatence na Letenské pláni a čtu výplody všech těch „pokrokářů“, ono to tak prostě dopadne. Není jiné cesty.

Jedině že by to dopadlo tak, což je také možné, že jako civilizace skončíme a Evropu převezmou muslimové. Pak ovšem zelená soudružka nebude toaletní papír potřebovat. Zavládnou jiné zvyk. I na záchodě. Ovšem jak je tou u nich s vložkami, to fakt nevím.

Ale vždyť ona to ta šílená ženská ve svém článku rovnou píše, jak to dopadne. Že si tu svou vysněnou budoucí skutečnost asi vůbec nedokáže představit, to už je jiná věc.

Jak to napsal Edward Luce v knize: Soumrak západního liberalismu: „Auto plné (pomatených) studentů se plnou rychlostí blíží k (svému) Berlínu.“

To bude rána, až my a naše děti a vnuci spolu se šílenci z Bruselu do té zdi narazíme.

Ovšem proč to podepsal v Bruselu i Babiš, to jsem nepochopil. No, možná je stejně naivní, jako byl kdysi Dubček. Když se upíšeš satanovi, ďábel si tě odnese.

URL| https://neviditelnypes.lidovky.cz/ekonomika/evropa-konec-kapitalismu-nejen-v-cechach.A200105_145223_p_ekonomika_wag

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

Chudoba a sociální vyloučení

7.1.2020 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Začínající rok inspiroval nejvyšší ústavní činitele k nedávným novoročním projevům, mezi nimi i současný premiér zhodnotil dosavadní vývoj společnosti. Podle Andreje Babiše prožívá země jedno z neúspěšnějších a nejšťastnějších období své historie. Tohle tvrzení pak doložil citací z několika statistik a konstatoval, že Češi jsou v Evropě nejmíň ohroženi chudobou a sociálním vyloučením. Opravdu chudoba tuzemskou společnost nemusí trápit? A jak je to s daty, kterými se dá měřit? Více za chvíli. Naše pozvání přijali europoslankyně za ANO Radka Maxová. Dobrý den.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Dobrý den. Děkuji za pozvání.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A sociolog Daniel Prokop, který pracuje mimo jiné jako výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ta první otázka je pro oba stejná, zajímalo by mě, paní Maxová, jestli souhlasíte s tím, že Češi jsou nejmíň ohroženi chudobou a sociálním vyloučením, jak zaznělo v novoročním projevu premiéra?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Tak určitě to zaznívá v hodnocení Evropské unie, že Česko má nejmenší míru chudoby. Na druhou stranu se podívejme na to, jak se daří České republice. Víme, že naopak děti nízko kvalifikovaných rodičů jsou nejvíce ohroženi chudobou v Evropské unii, takže z pohledu celkového Evropské unie je toto pravda.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ta otázka tady zůstává i pro Daniela Prokopa.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak vy jste ukazatel skutečně Eurostatu, který to říká, ale ten ukazatel, jak si možná můžeme potom rozebrat, vlastně jako moc nic neznamena, protože víte asi, kdo cestuje do, já nevím, Švýcarska nebo Norska nebo Německa, že ta chudoba je tam menší, a to, že jsme nejméně ohroženi chudobou podle tohoto ukazatele, tak je spíš taková fikce, protože to je relativní chudoba, která se vztahuje k nějakému standardnímu příjmu v té společnosti a je prostě jiná tahle ta chudoba v Česku a v Německu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vycházejí čeští politici, myslíte, paní europoslankyně, z fiktivních předpokladů, z něčeho, co není reálné?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

To si nemyslím. Já za svého působení jako předsedkyně výboru pro sociální politiku jsem intenzivně na výboru řešila problematiku chudoby a vyloučených lokalit. Sama jsem byla překvapená, jak velký množství vyloučených lokalit nám narostlo během 10 let. V současné době máme asi 830 vyloučených domů, čtvrtí, a tak dále, je tam asi 127 000 obyvatel oproti roku 2006, kdy to bylo asi 80 000 obyvatel, takže to určitě nejde správným směrem. Ono je velmi těžké cokoliv změnit v České republice. Ta vůle ze začátku byla, teď mi přijde, že to trošku, stagnuje vůle politiku ve sněmovně i ve vládě toto měnit, protože jsme měli 15 opatření boje proti chudobě. A když jsem si rekapitulovala, co se podařilo a nepodařilo, tak se podařila určitá změna v exekucích, to se musí teď vyhodnotit, zda by to mělo ten efekt, nebo nemělo. Podařil se program Výstavba uvést do praxe, ale ukázalo se, že není tak hojně využíván, že ta pravidla jsou ne dobře nastavená, že ty obce vlastně do toho nemohou tak rychle jít.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy, že se do praxe toho tolik uvést z té teorie nepodařilo.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Zatím se nepodařilo.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A ta moje otázka tu, paní Maxová, zůstává stále, jestli tedy český premiér, když říká, že tu žijeme opravdu výborně, že prožíváme jedno z nejšťastnějších období své historie a že nejsme, nebo že jsme nejméně ohroženi chudobou a sociálním vyloučením, jestli vychází z mylných předpokladů?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Nevychází. Vychází samozřejmě ze statistik, které jsou dostupné. Minimální mzdy se zde zvyšují. Lidé jsou skoro bez práce. Nicméně ten počet vyloučených lokalit se nám zvyšuje, a to se neřeší, pouze se o tom hovoří. Paní poslankyně Eva Fialová vlastně žila půl roku v té vyloučené lokalitě, přišla s některými opatřeními, která chce uvést do praxe, jsme stále spolu v kontaktu, abychom pomáhali i z té Evropské unie. A nám se nepodařil snížit ten počet, ke kterému jsme se zavázali ve strategii Evropa 2020 o 100 tisíc.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano. Pane Prokope, když říká paní europoslankyně, že premiér Babiš ve svém konstatování, že Česko je nejmíň zatíženo chudobou a sociálním vyloučením v Evropě vychází ze statistik, že to není mylný předpoklad. Je to pouze jiné statistické uspořádání, nebo to je skutečně něco, s čím bychom pracovat neměli, pokud chceme proti chudobě účinně bojovat?

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak hlavní složka toho ukazatele, který on cituje, je ta relativní příjmová chudoba, která je měřená tak, že si vezmete mediánový příjem v tom státě, takže příjem, polovina domácností má víc a polovina méně, spočítáte z tohoto mediánu 60 % a zkoumáte, kolik domácností má míň než těch oněch 60 %, a to skutečně v Česku třeba má jenom asi 9 % domácností po těch 60 % mediánu. A v Německu to je výrazně víc nebo v Norsku, protože jenže problém je, že ten medián je při přepočtu jakoby ceny v tom státě, na paritu kupní síly a na to, co si za něj koupíte, takto medián a i ta hranice chudoby je v tom Německu nebo v Rusku nebo v Lucembursku zhruba 2krát výše než v České republice...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Reálně, tedy ty příjmy jsou jinde.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takže když se spočítá ta chodba jako na evropský mediánový příjem, v téhle v tom byl parity kupní síla v těch cenách jakoby v průměrných evropských, tak jsme v tom zhruba průměrně a pod jakoby tou evropskou hodinu chudoby je nějakých 20-20 % lidí v České republice. Takže tenhle ten ukazatel, který zkoumá relativně, kolik lidí je v chudobě, jako moc nic neznamena, ale ilustruje to to, že třeba vynikající bylo za komunismu v osmdesátých letech, to ten medián byl tak nízko, že vlastně 60 % mediánu, pod to už skoro nikdo neměl.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak ono to je vždycky nižší než průměrná mzda, ten medián.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A ta hranice chudoby se počítá ze 60 % mediánu, a když ty, celkové ty příjmy v té společnosti jsou velmi nízké, tak ten, taky ta hranice chudoby je tak nízko, že už se pod ní nikdo nedostane, takže z toho hodně dobře vychází země, které mají třeba relativně nízké, ale relativně rovnostářské mzdy, což jsme, což jsme my, ale o absolutní chudobě a o nedostatku to úplně nevypovídá. Ale na druhou stranu zase jako nechtěl bych říkat, že pan premiér nemá pravdu v tom, že se ta situace zlepšila, prostě jsou tam i absolutní ukazatele, třeba kolik lidí se nemůže dovolit ani týdenní dovolenou mimo domov, jo, a to 25 % Čechů a jsme v tom třeba nějaká osmá nejlepší země v Evropě. Kolik lidí si nemůže dovolit nenadálý výdaj, asi 11 tisíc korun, to je nějakých 25 % lidí. To jsme taky jakoby v nejlepší třetině Evropy. A zlepšilo se to. Klesl to ze 40 % na 25 během třeba poslední 6 let, takže jakoby určitě tam došlo ke zlepšení, ale rozhodně nejsme nejlepší zemí Evropy, jsme, dejme tomu, v nějakým lepším průměru nebo na hranici první třetiny těch zemí, co se týče nějakých objektivních ukazatelů chudoby.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak, paní Maxová, otázka je, i když se zlepšují ukazatele, o kterých mluví Daniel Prokop, pokud bude česká vláda vycházet z Eurostatu z těch statistik, o kterých teď bylo řečeno, že nevypovídají o realitě, a je to vidět pouhým okem, jestli se vůbec může podařit takové vládě, aby přijímala účinné nástroje boje proti chudobě, nebo jestli to není čarování s čísly a lakování skutečnosti narůžovo, které se může líbit některým voličům?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Tak situace některých rodin se samozřejmě zlepšila. Na druhou stranu zde máme spoustu věcí a skupin, které jsou ohroženy tou chudobou. Víme, že to jsou starší ženy, že to jsou samoživitelky, že to jsou osoby se zdravotním postižením, a ty jsou nejvíce ohroženy a jsou vlastně v té skupině, těm by se ta vláda měla prioritně věnovat, aby jim...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A já se ptám na to, jestli, když bude vycházet z Eurostatu a bude pan premiér zvýrazňovat tyto statistiky, jestli má vůbec takový politik dobrou vůli řešit chudobu, nebo jestli nelakuje situaci narůžovo, na to jsem se ptala.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Podle mě správný politik nemůže vycházet pouze ze statistik, ale musí jezdit do terénu, musí se seznamovat s tím reálným světem. Víme, že zde máme spousty lidí v exekucích, takže měnit exekuční zákon, měnit insolvenční zákon, zacílit na vzdělávání dětí, protože když se jedete podívat do vyloučené lokality, tak ty děti v té škole mají možná vůli změnit život, ale pak přijdou do toho stereotypu a my všichni přijímáme stereotypy, ve kterých jsme vyrostli. A naopak, když je ten jedinec z té vyloučené lokality nebo z té chudoby úspěšný, tak ta entita má vlastně snahu ho vyčlenit. Takže my musíme ukazovat ty pozitivní příklady, musíme cílit na vzdělávání, musíme pomoci samoživitelkám, seniorům, stát jim poskytuje příspěvky na bydlení, takže jim může pomoci určitým způsobem, je zde nedostatek bytů, takže rodin, spousta rodin, já teď nemám v hlavě to číslo, utratí více jak 40 % za bydlení...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale protože jste europoslankyně zvolená za ANO, tak já se ptám i na to a byla jste dlouho poslankyní a tam se prostě k 15 opatřením proti chudobě se vlastně nepodařilo uvést v realitu skoro nic.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

To jsem konstatovala na začátku, že to mě mrzí, že se o tom...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A proč?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

...hodně hovoří. Není vůle u politiků, je to možná hodně práce.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vy jste politička.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Není jednoduché změnit systém sociálních dávek tak, aby to bylo zacíleno, aby to byl opravdu jenom ten, ten deštník. Je potřeba se zaměřit na vzdělávání, celoživotní vzdělávání i těch nízkokvalifikovaných obyvatel, prostě náš sociální systém je pro určitou skupinu...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Proč se to neděje, pro politiky to není důležité.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Není vůle ve sněmovně.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Proč?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Já nevím, proč není vůle ve sněmovně.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vy jste tam byla dlouho.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Protože okamžitě byla, podařily se, podařily se určité věci v exekčním zákoně, podařil se program výstavba, samozřejmě všechno potrvá určitou dobu, ale ta vůle v té sněmovně zrovna řešit tyto sociální otázky, nevnímám, že by to byla priorita pro Poslaneckou sněmovnu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A pro vládu.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Vypadá to tak, že i vláda se tomu nevěnuje příliš intenzivně.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Prokope, co by podle vás vláda měla dělat, aby se dařilo proti chudobě účinně bojovat?

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Paní europoslankyně to už zmínila. Já řeknu jednu věc. My hrozně daníme mzdy a hrozně daníme i tu levnou. Práci teďka se budeme zlevňovat, zvyšovat, pardon, minimální mzda na nějakých 14 600 Kč a z toho zaplatíte asi 900 Kč na dani, což je trochu absurdní prostě, aby stát to bral od těch nízkopříjmových a potom jim to vracel třeba nějak zpátky a podobně. My máme, nám rostou mzdy relativně, a ta slova na poplatníka stagnuje, tím se zvyšuje zdanění práce neviditelně a klesá ta progresivita. Myslím, že bysme měli prostě zvyšovat tu slevu na poplatníka, aby ti lidi s tou minimální mzdou aspoň té daně neplatili nic a tím se výrazně pomůže těm nízkopříjmovým pracujícím, chudým regionům a podobně, tak to je jedna taková jako systémová věc. Ale musíme to někde získat ty peníze a tam je podle mě nutný začít danit trochu víc majetek. My vůbec skoro nedaníme nemovitosti, ale nerovnosti, nebo v nemovitým majetku jsou dneska už 1,5 násobně vyšší než v tom příjmu. A vlastně záleží výrazně na tom, jestli jste, když začínáte prostě svůj pracovní život kolem 25, tak mnohem víc záleží na příjmu, než na příjmu záleží na tom, jestli jste zdědil byt. A my musíme podle mě míň danit práci a víc zdanit majetek, a to je taková jedna systémová věc. A potom tady jsou ty věci jako zpřístupnění exekucí, to se moc nepovedlo. Je to nedostatečný. Zaměření vzdělávání dětí, kde vlastně u nás se nejvíce reprodukuje vzdělanostní status rodičů, děti těch chudších skupin dosahují velmi špatného vzdělání a tak je potom velmi špatných jako životních pozic.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Je toho zkrátka hodně.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takže vzdělání, exekuce, bydlení.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Co by se dalo dělat.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Vzdělání, exekuce, bydlení, to jsou takové jako opatření pro tu, dejme tomu, nejvíc vyloučenou část a potom nižší zdanění práce, to je pro širší část, třeba třetiny těch nízkopříjmově pracujících.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Naladili jste Český rozhlas Plus, který hostí sociologa Daniela Prokopa a europoslankyni Radku Maxovou. Když tady, paní europoslankyně, Daniel Prokop zmiňoval ta opatření, která by se dala udělat v boj proti s chudobou, tak zmínil například snížení toho daňového zatížení hlavně levné práce, že lidé, kteří vydělají málo, by nemusely platit daně vůbec. A napadá mě, že když tady zase na druhou stranu se vláda v čele s Andrejem Babišem brání, respektive spíše ANO, protože ČSSD je pro například korporátním daním nebo daním z bank, které odvádějí dost příjmů do zahraničí a netýká se to jenom bankovního sektoru. Není tady skutečně pravda, že vládní ANO dává přednost firmám, korporacím na úkor těch nejchudších, protože to je pro ně zkrátka výhodnější?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Já si to úplně nemyslím a je prokázáno z jiných zemí, že pokud se zavedla bankovní daň, tak se to vrátilo těm lidem, kteří ukládali peníze v bankách, takže tímto směrem to nepůjde. Vláda už v minulém období i s KDU vlastně prosadili několikrát zvyšování odpočtu na děti, takže určitě myslí na rodiny, teď se podařilo zvýšení rodičovského příspěvku, dobře špatně, to je k diskusi.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale ne pro všechny.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Ale v tomto, ne pro všechny, ona je otázka, jestli je ta cesta správná. Ale rozhodně se podařilo i postavit více předškolních zařízení, aby mohly maminky nebo rodiče, kteří jsou, byť částečně chodí do práce, takže to jsou zase věci, které si myslím, že pomáhají i těm rodinám, které jsou možná nad tou příjmovou hranicí chudoby, si trochu polepšit.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže byste neřekla, že je tady nějaký dvojitý metr a že se Andrej Babiš a ANO soustředí hlavně na lidi, kteří je volí, tedy na zvyšování důchodů nebo mezd státních zaměstnanců a zaměstnankyň a že ti úplně nejchudší nepropadávají sítím toho zájmu, protože moc volit nechodí?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

To bych určitě neřekla. Samozřejmě, a já to i tak vnímám, že senioři opravdu byli dlouhodobě opomíjeni, ta jejich příjmová, ten jejich příjem byl opravdu nad hranicí chudoby. V současné době spousta senierek je samostatně žijících na hranicích chudoby a pobírají příspěvky na bydlení, to tak prostě je, takže tady nepředpokládám, že bych byla i proti. Nemyslím si, že by vláda úplně se nevěnovala těm nejchudším, zvyšuje se zaměstnanost, zvyšuje se minimální mzda, i když samozřejmě se tím pádem zvyšují i odvody. Ale nedělají se takové ty praktické věci, abychom lidem pomáhali z chudoby. Neřeší se vymáhání výživného, neřeší se dluh na výživném, neřeší se urychlení přiznávání příspěvku na péči, lidé často prostě končí bez peněz na ulici, a to by se mělo řešit samozřejmě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A já se pořád, paní europoslankyně, proto se na to ptám, snažím najít odpověď na otázku, proč vůbec tedy vláda a většina Poslanecké sněmovny se příliš nezabývají tímto problémem, jestli to prostě není tím, že se soustředí hlavně na to, kde je voličský potenciál, že je to tak trochu populismus.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Tak to já samozřejmě nebudu vyvracet, protože volič je velmi důležitá skupina pro všechny strany i hnutí, ale já konkrétně nepracuji jenom pro voliče hnutí ANO, já pracuji pro všechny, takže já, pokud přišel do sněmovny zákon, který měl smysl, tak jsem ho určitě podpořila, jako bylo zvyšování minimální mzdy pro osoby se zdravotním postižením, tedy zaměstnavatelům, chtěla jsem řešit výživné jiným způsobem. Člověk je prostě sám ve sněmovně a pokud nenajdete většinu, tak je to velmi těžké. A co jsem navnímalala já v minulosti, tak ta sociální politika opravdu je hodně o penězích a o vůli ministerstva financí...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Dávali peníze.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Jestli na to přistoupí či nikoliv, jestli je to výhodné, nevýhodné, pro jakou skupinu. A tady prostě se zapomíná na některé skupiny obyvatel.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak, pane Prokope, vy jste v jednom nebo v několika předchozích rozhovorech varoval dokonce, že demokracii ohrožuje chudoba a zajímalo by mě, jestli je to aktuálně i problém Česka, nebo jestli, když to z těch evropských statistik vychází dobře, jak citoval Andrej Babiš, tak to úplně řešit nemusíme.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, teďka jsme dělali takovou analýzu pro jednu konferenci Aspen Institute, kde se ukazovalo, že postoje třeba k listopadu, jestli, jestli ten vývoj od listopadu byl správným směrem nebo postoje k demokracii, jestli to je nejlepší zřízení, opravdu jako extrémně závisí na kvalitě života, to znamená na té ekonomice, ale taky na tom, jak aktivně žijete, kolik máte kontaktů, jaký máte sociální kapitál a taky na tom, jestli jste někdy zažili právě ty exekuce nebo problémy bydlení například. Takže ta závislost tam je velká, není to jenom o nějakých hodnotách, nebo o fake news a mediálních zdrojích, je to o tom taky, jak důvěřujete demokracii a těm institucím, že pracují pro nás, takže to není český fenomén, ale prostě existuje i v Česku, prostě riskujeme takové odtržení dvou až tří regionů, hlavně Karlovarského a Ústeckého kraje, kraje vlastně v té sociální situaci hodně stagnují a spíš jako se vzdalují zbytku republiky, v Moravskoslezském kraji se tím daří aspoň v některých částech bojovat. A vidíme, že právě tam jako v těhle těch chudých regionech stoupá volba těch, jak dejme tomu, extrémnějších stran a podobně. Takže ten vztah tam je a je to jeden jako z dlouhodobých nákladů té společnosti, ten po poklesu té soudržnosti a důvěry v demokracii. Druhý náklad je finanční, protože to pro ty politiky je samozřejmě těžké, ale když investujete třeba do předškolního vzdělávání, nebo děti ze sociálně vyloučených lokalit...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak to je dlouhodobý výhled, ne na jeden mandát.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je prokázáno, že to má návratnost 7 až 10 % ročně, to znamená, že za 10 let toho života dítěte se vám vrátí na jeho úspěšnosti, ve vzdělávání. A potom sám vrátí mnohonásobně na poklesu jeho kriminality, nezaměstnanosti, poklesu sociální dávky, zdravotních problémů. Dokonce ty americké výzkumy ukazují, že i děti těch lidí, kteří chodí do té školky, tak mají menší nezaměstnanost, takže i přes generaci je ta prospěšnost finanční, a to je třeba věc, která Česká republika má jako rezervy v tom předškolní vzdělávání romských dětí a dětí ze sociálně vyloučených lokalit. A je to investice z velice jakoby velkou návratností, která jde, ale ta návratnost je samozřejmě za horizont jednoho volebního období, možná i dvou, ale v rámci 20 let se to vrátí mnohonásobně prostě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V Pro a proti diskutují sociolog Daniel Prokop a europoslankyně Radka Maxová. Když tady, paní Maxová, pan Prokop mluvil o důvěře v demokratické instituce, která je oslavovaná hlavně v některých krajích podle sociologických průzkumů, které máme k dispozici České republiky, není to tak, že právě v době vlády ANO se tyto rozdíly prohlubovaly, i když obecně se ekonomice daří, takže na některé regiony se zapomíná a může se nám to vymstít v oslabování demokracie v zemi?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Já vnímám to, že máme velké rozdíly mezi jednotlivými regiony, tam ta míra chudoby, myslím si, že je od 9 až do 20 %, o těch krajích, kde hovořil pan Prokop, tak tam se to pohybuje kolem těch 15 až 20 % 3 kraje. Je to dáno i tím, že lidé migrují poměrně intenzivně do těch, v uvozovkách, pozitivnějších regionů, je to dokázáno, že Moravskoslezský kraj se vylidňuje, naopak Středočeský kraj, Praha, Jihomoravský, že jo, tam se nám to rozrůstá vlastně v těch satelitních městech, takže je to víceméně dáno i tím, že lidé, kteří mohou, tak migrují a opouštějí ty domovy a zůstávají tam lidé, kteří nemají.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A není to problém vlády ANO, že se toto děje, že se zapomíná na ty regiony a že se vylidňují při určité úrovni infrastruktury, která v Česku taky není, myslím dopravní úplně ideální potom pro lidi, kteří nemají jiné kompetence než třeba, kterým umožňují přesídlit do jiného regionu, tak musejí zůstat, kde jsou. Není to všechno důsledek politiky ANO?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Tak tady si dovoluji nesouhlasit, protože samozřejmě historicky budeme se bavit o té demokracii 30 let, tak se tady střídaly vlády ODS, sociální demokracie, ODS, sociální demokracie. Samozřejmě současné vlády, i to

minulé období, má to štěstí, že je zrovna v ekonomickém růstu. Snaží se řešit věci v těch jednotlivých regionech, já to vím i přes naše hejtmany, přes pana Vondráka, paní Vildumetzovou, že ta situace není jednoduchá, ale snaží se tam přivádět investory, snaží se zlepšovat podmínky i v těch vyloučených lokalitách. Víím, že když se tam zavíraly podniky, tak úřad práce zřizoval detašovaná pracoviště, myslím si, že těch aktivit je hodně, ale prostě život se mění, lidé migrují. Na druhou stranu já jsem velmi ráda, že se podporuje mobilita, že když v tom regionu prostě není práce, tak podporujeme vlastně ježdění za tou prací, dělají se opatření, která jsou nutná a bude to určitě ještě nějakou dobu trvat, než se ty regiony vyrovnají, protože ty rozdíly jsou velké.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Prokope, chtěl jste reagovat.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

My tam, to jsou prostě specifické problémy, třeba ty exekuce. V exekuci je v Česku asi 8 % lidí, ale v těchto těch krajích je to, nebo okresech, spíš jakoby v těch chudých okresech je to 15 až 20 % a navíc ty lidé jsou často v tom pracovním věku. Takže když si to spočítáte třeba mezi lety 20 až 65 let, tak zjistíte, že jsou okresy nebo obce České republiky, kde je třeba třetina té produktivní populace v exekuci, což má samozřejmě jakoby velké dopady na děti. V těch, v těch obcích jsou, kde jsou problém s bydlením a s exekucemi a s tímhle tím typem chudoby jsou mnohem větší vzdělávací neúspěšnost, protože ty děti žijou ve stresu, pořád jsou mobilní ty domácnosti. Ale má to taky dopad na trh práce, protože samozřejmě je tam mnohem rozrostlejší ta šedá ekonomika, protože lidé nechtějí pracovat legálně, protože se jim z toho strhává obrovská část té exekuce. A to úplně prostě determinuje tu ekonomiku, protože když tam máte třetinu pracovní síly v exekucích, která chce pracovat buďto načerno nebo částečně na minimální mzdu plus něco vedle na ruku, tak to limituje možnosti podnikatelů tam založit prostě seriózní podnik, protože třeba Škodovka samozřejmě může jakoby platit lidi načerno...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže je to komplexní problém a...

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

...té ekonomiky a my musíme třeba ty exekuce řešit a ne ty dluhy odpouštět, ale ty lidi oddlužit. A dneska to oddlužení funguje tak, že bysme to dělali třeba 10-15 let, než by se to povedlo.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy velmi dlouze. Řekl byste, že současná vláda dělá dost pro to, aby se tyto regiony staly zase součástí Česka v tom dobrém slova smyslu, nezůstaly segregované někde na okraji?

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že ona dělá dobré věci, takové ty širokospektrální jako zvyšování minimální mzdy, což je myslím dobře, anebo /nesrozumitelné/důchodu, která je taky dobře do jisté míry, nevím, jestli nebyla přehnaná v jednotlivých letech, ale to je jedno. Ale trochu jakoby možná má deficity v těch cílených opatření, v těch regionech a v rozvoji infrastruktury, v ambicióznosti toho, reformy insolvenčního zákona, abysme skutečně se s těmi exekucemi vypořádali, takže některé tyhle ty strukturální reformy, i vzdělávání tam stagnují, takže je dobrá v takových těch širokospektrálních opatřeních nebo minimálně lepší než ty vlády předtím, ale trochu jsou zanedbané i některé ty reformy, které zabraňují vzniku toho sociálního vyloučení.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

S tím byste souhlasila, paní europoslankyně, že reformy, které jsou v tomto nutné a které jsou cílené přímo do těch neuralgických bodů Česka, kde je ta chudoba velký problém, že zaostávají?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Nevím, jestli tak úplně je pravda, že ten průmysl se nám mění i vzhledem k tomu, že se celý svět začíná obracet na ochranu životního prostředí a vlastně tyto regiony byly hodně zatíženy samozřejmě těžkým průmyslem a doly. Takže věřím tomu, že i pan ministr průmyslu, pan premiér, pan ministr Brabec dělají všechno pro to, aby vlastně chybějící průmysl, který tam bude nyní samozřejmě uzavírán, tak aby byl nahrazen některými novými inovačními centry, a tak dále, takže já souhlasím s panem Prokopem, že se daří dělat celospolečenské a...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ne úplně ty cílené.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Ne úplně ty cílené, ale to je otázka, jestli ty kraje jsou schopny dobře čerpat i ty podpory z Evropské unie, evropský sociální fond. Víím, že když jsem se bavila s kolegy právě v Bruselu, tak říkali, že z toho jednoho globalizačního fondu právě Česká republika nečerpá, nevyužíváme některé věci, takže možná je to i věcí těch krajů, že samozřejmě ne dostatečně využívají ty peníze, anebo správně.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Třeba teď poslouchali Pro a proti, kterého se zúčastnili europoslankyně za ANO Radka Maxová a taky sociolog Daniel Prokop. Díky oběma. Na shledanou.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /ANO/

Na shledanou.

Daniel PROKOP, sociolog, výzkumník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shle.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Za pozornost děkuje Veronika Sedláčková.

Konec kapitalismu (nejen) v Čechách

7.1.2020 pravdive.eu str. 00

Václav Vlk

Evropská plánovací komise. Tak by se asi měl do budoucna jmenovat, podle vyzkoušených marxistických receptů, úřad, který bude muset vzniknout v Bruselu. Pokud mladší čtenáři nevědí, co byla „Státní plánovací komise“, tak to byl byrokratický aparát, který zaváděl do praxe „závěry zasedání Ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu“, předtím přezývané v RVHP – tedy v „Radě vzájemné hospodářské pomoci“.

To pak bylo rozpracováno na takzvané „pětileté plány“, což byly ekonomické plány, u nichž bylo jasno, že se je nikdy nepodaří naplnit. A jejich výsledky znamenaly neustálé, vlastně „plánované“, zaostávání komunistických států. Ač se tvrdilo, že jde o to „dohnat a předejít“ západní, kapitalistické státy. Výsledkem byla trvalá chudoba obyvatel a trvalý nedostatek zboží v krámech. Od toaletního papíru po automobily. Banány nepočítaje.

Nějak lidem obecným nepovšimnuto proběhlo nedávno v Bruselu „konečné zrušení kapitalismu“. Schválené hlavami všech států EU a odhlasované na návrh předsedkyně Evropské komise Ursuly von der Leyenové. To zrušení kapitalismu a demokracie se jmenuje jistěže jinak. Říká se mu plán na to, aby byla Evropská unie do roku 2050 klimaticky neutrální. Pokud by někdo nechápal, co to znamená, veřejně nám to na stránkách Lidových novin sdělila jistá blogerka a poslední dobou hlavně aktivistka Michaela Pixová. Za organizaci zvanou „Klimatická koalice. Kdo je aktivistka Pixová, naleznete zde.

Co je to Klimatická koalice, lze dohledat na Googlu, sama ta organizace se prohlašuje za: „platformu českých nestátních neziskových organizací, které se zabývají zejména ochranou životního prostředí, rozvojem

spoluprací a humanitární pomocí“. Mezi její členy patří Greenpeace ČR, Hnutí Duha, Frank Bold (krycí název bývalého Ekologického právního servisu proslaveného blokadami stavby dálnic, nových továren a budov obecně ap.), celkem 13 levicových a ekologicko-marxistických organizací. Přidružených organizací je navíc dalších šest, z nichž vyjímám dříve humanitární, dnes progresivně levicovou organizaci – či spíše firmu – s miliardovým rozpočtem, vyhnanou již z několika států pro zasahování do jejich vnitřních záležitostí, zvanou „Člověk v tísni“.

Dále existují další čtyři „přidružené sítě“, a to i tak pitoreskní jako třeba „Koalice proti palmovému oleji“. Anebo tvrdě marxisticko-trockisticko ekologický Zelený kruh, který je sám, jak tvrdí, složen z celkem 86 dalších ekologických organizací. To jen předesílám, aby bylo jasné, že se nejedná o nějakou nevýznamnou organizaci, ale o silnou politickou sílu s obrovskými organizačními a finančními možnostmi. Dovedete si představit těch ředitelů tolika neziskovek, náklady na jejich kanceláře, mobily, počítače, dopravu na různé „konference“ a platy všech těchto aktivistů? Miliarda sem, miliarda tam. Ovšem také díky těmto penězům mají takovou sílu, že Babišovi rychle zatrhl představa, že by jim miliardovou státní apanáž trochu snížil. To je síla, že i Babiš sklopil uši a hned z toho nápadu vycouval.

Když víme základní údaje, je čas se podívat, co nám ústy vysokoškolské učitelky (čeho?) sděluje ona veřejnosti dost neznámá Klimatická koalice. Co se bude a co se nebude dít při plnění plánu na realizaci „klimatické neutrality v EU“.

Aby bylo možno, vyhláší autorka, „... zabránit nebezpečnému oteplení Země do roku 2030 (!!!), je nutno (u nás do té doby) snížit emise ideálně o 65 %... což je v souladu s Pařížskou dohodou.“ Ta paní lže, protože takový nesmysl nenavrhl ani von Leyden a takovou pitomost nikdo neodhlasoval.

Na naprosté zničení našeho průmyslu v zájmu „lepších zítřků“ tedy máme podle nich pouhých 10 let. Představa, že někdo může bez naprostého zničení ekonomiky a tím obrovského zchudnutí obyvatelstva snížit za deset let emise o 65 %, svědčí to tom, že buď ta vysokoškolská učitelka v životě neslyšela o chemii, fyzice a ekonomii, anebo se snaží ve jménu své ideologie, jako bolševici u nás po roce 1948, prostě zničit národní hospodářství.

Dotyčná zelená marxistka nám sděluje, že „Evropská zelená dohoda... je doprovázená konkrétními opatřeními přinášejícími významné změny nejen v energetice, dopravě, produkci potravin, stavebnictví či průmyslové výrobě..., ale také ve finančnictví, dovozu zboží a dalších oblastech. Chystaným „klimatickým zákonem“ se navíc emisní cíle stanou právně závaznými.

To ani sovětští bolševici si netroufli tvrdit, že jejich nápady se stanou ve všech „socialistických“ státech zákonem. Klimatická neutralita v praxi tedy znamená, že Brusel a jeho nějaké orgány, řekněme jim Evropská plánovací komise, budou přímo diktovat, podle představ této zeleno-marxistické lobbistické skupiny, co a jak a kde budou dělat jednotlivé státy Unie v ekonomice a politice.

Mimochodem, kdo jsou ti hráči v pozadí, to ukazuje skutečnost, že v Itálii policie zjistila, že za „zelenými“ předpisy v Itálii je mimo jiné také italská mafie.

Pak článek pokračuje neuvěřitelnou pasáží: „Prezident Miloš Zeman... strašil přeměnou Evropy v ekologický skanzen s nízkou životní úrovní, jiný klimaskeptik varoval před zeleným komunismem a manipulací lidského myšlení zelenou ideologií. Jako by snad ideologie peněz byla něčím jiným.“

Už jste někdy slyšelo sousloví „ideologie peněz“?! To ta ženská nečetla ani Marxe a jeho Kapitál? Co tedy četla a co studovala? Trockého? Mao Ce-tunga? Pol Pota? Nebo koho a co?!? A co tedy učí studenty na své Alma mater, tedy **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy?

Závěr jejího článku je naprosto famózní. Jako bych se propadl časem do padesátých let: „Rok 2020 tak můžeme chápat i jako poslední výzvu k opuštění potápějící se lodi, která nám už z dlouhodobého hlediska nemůže nic přinést. Evropská unie nám nyní nabízí záchranné čluny. Plavba na nich bude nejistá, ale nadějnější než rychlý závod ke dnu, po kterém volají četné konzervativní hlasy.“

URL| <https://pravdive.eu/news/170543/konec-kapitalismu-nejen-v-cechach>

Konec kapitalismu (nejen) v Čechách

7.1.2020 pravyprostor.cz str. 00

Václav Vlk

Evropská plánovací komise. Tak by se asi měl do budoucna jmenovat, podle vyzkoušených marxistických receptů, úřad, který bude muset vzniknout v Bruselu.

Pokud mladší čtenáři nevědí, co byla „Státní plánovací komise“, tak to byl byrokratický aparát, který zaváděl do praxe „závěry zasedání Ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu“, předtím přezývané v RVHP – tedy v „Radě vzájemné hospodářské pomoci“.

To pak bylo rozpracováno na takzvané „pětileté plány“, což byly ekonomické plány, u nichž bylo jasno, že se je nikdy nepodaří naplnit. A jejich výsledky znamenaly neustálé, vlastně „plánované“, zaostávání komunistických států. Ač se tvrdilo, že jde o to „dohnat a předejít“ západní, kapitalistické státy. Výsledkem byla trvalá chudoba obyvatel a trvalý nedostatek zboží v krámech. Od toaletního papíru po automobily. Banány nepočítaje.

Nějak lidem obecným nepovšimnuto proběhlo nedávno v Bruselu „konečné zrušení kapitalismu“.

Schválené hlavami všech států EU a odhlasované na návrh předsedkyně Evropské komise Ursuly von der Leyenové. To zrušení kapitalismu a demokracie se jmenuje jistěže jinak. Říká se mu plán na to, aby byla Evropská unie do roku 2050 klimaticky neutrální. Pokud by někdo nechápal, co to znamená, veřejně nám to na stránkách Lidových novin sdělila jistá blogerka a poslední dobou hlavně aktivistka Michaela Pixová. Za organizaci zvanou „Klimatická koalice. Kdo je aktivistka Pixová, naleznete zde.

Co je to Klimatická koalice, lze dohledat na Googlu, sama ta organizace se prohlašuje za: „platformu českých nestátních neziskových organizací, které se zabývají zejména ochranou životního prostředí, rozvojovou spoluprací a humanitární pomocí“. Mezi její členy patří Greenpeace ČR, Hnutí Duha, Frank Bold (krycí název bývalého Ekologického právního servisu proslaveného blokací stavby dálnic, nových továren a budov obecně ap.), celkem 13 levicových a ekologicko-marxistických organizací. Přidružených organizací je navíc dalších šest, z nichž vyjímám dříve humanitární, dnes progresivně levicovou organizaci – či spíše firmu – s miliardovým rozpočtem, vyhanou již z několika států pro zasahování do jejich vnitřních záležitostí, zvanou „Člověk v tísni“.

Dále existují další čtyři „přidružené sítě“, a to i tak pitoreskní jako třeba „Koalice proti palmovému oleji“.

Anebo tvrdě marxisticko-trockisticko ekologický Zelený kruh, který je sám, jak tvrdí, složen z celkem 86 dalších ekologických organizací. To jen předesílám, aby bylo jasné, že se nejedná o nějakou nevýznamnou organizaci, ale o silnou politickou sílu s obrovskými organizačními a finančními možnostmi. Dovedete si představit těch ředitelů tolika neziskovek, náklady na jejich kanceláře, mobily, počítače, dopravu na různé „konference“ a platy všech těchto aktivistů? Miliarda sem, miliarda tam. Ovšem také díky těmto penězům mají takovou sílu, že Babišovi rychle zatrhli představu, že by jim miliardovou státní apanáž trochu snížil. To je síla, že i Babiš sklopil uši a hned z toho nápadu vycouval.

Když víme základní údaje, je čas se podívat, co nám ústy vysokoškolské učitelky (čeho?) sděluje ona veřejnosti dost neznámá Klimatická koalice. Co se bude a co se nebude dít při plnění plánu na realizaci „klimatické neutrality v EU“.

Aby bylo možno, vyhlašuje autorka, „... zabránit nebezpečnému oteplení Země do roku 2030 (!!!), je nutno (u nás do té doby) snížit emise ideálně o 65 %... což je v souladu s Pařížskou dohodou.“ Ta paní lze, protože takový nesmysl nenavrhl ani von Leyden a takovou pitomost nikdo neodhlasoval.

Na naprosté zničení našeho průmyslu v zájmu „lepších zítřků“ tedy máme podle nich pouhých 10 let.

Představa, že někdo může bez naprostého zničení ekonomiky a tím obrovského zchudnutí obyvatelstva snížit za deset let emise o 65 %, svědčí to tom, že buď ta vysokoškolská učitelka v životě neslyšela o chemii, fyzice a ekonomii, anebo se snaží ve jménu své ideologie, jako bolševici u nás po roce 1948, prostě zničit národní hospodářství.

Dotyčná zelená marxistka nám sděluje, že „Evropská zelená dohoda... je doprovázená konkrétními opatřeními přinářejícími významné změny nejen v energetice, dopravě, produkci potravin, stavebnictví či průmyslové výrobě..., ale také ve finančnictví, dovozu zboží a dalších oblastech. Chystaným „klimatickým zákonem“ se navíc emisní cíle stanou právně závaznými.

To ani sovětští bolševici si netroufli tvrdit, že jejich nápady se stanou ve všech „socialistických“ státech zákonem. Klimatická neutralita v praxi tedy znamená, že Brusel a jeho nějaké orgány, říkejme jim Evropská plánovací komise, budou přímo diktovat, podle představ této zeleno-marxistické lobbistické skupiny, co a jak a kde budou dělat jednotlivé státy Unie v ekonomice a politice.

Mimořádně, kdo jsou ti hráči v pozadí, to ukazuje skutečnost, že v Itálii policie zjistila, že za „zelenými“ předpisy v Itálii je mimo jiné také italská mafie.

Pak článek pokračuje neuvěřitelnou pasáží: „Prezident Miloš Zeman... strašil přeměnou Evropy v ekologický skanzen s nízkou životní úrovní, jiný klimaskeptik varoval před zeleným komunismem a manipulací lidského myšlení zelenou ideologií. Jako by snad ideologie peněz byla něčím jiným.“

Už jste někdy slyšelo sousloví „ideologie peněz“?! To ta ženská nečetla ani Marxe a jeho Kapitál? Co tedy četla a co studovala? Trockého? Mao Ce-tunga? Pol Pota? Nebo koho a co?!? A co tedy učí studenty na své Alma mater, tedy **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy?

Závěr jejího článku je naprosto famózní. Jako bych se propadl časem do padesátých let: „Rok 2020 tak můžeme chápat i jako poslední výzvu k opuštění potápějící se lodi, která nám už z dlouhodobého hlediska

nemůže nic přinést. Evropská unie nám nyní nabízí záchranné čluny. Plavba na nich bude nejistá, ale nadějnější než rychlý závod ke dnu, po kterém volají četné konzervativní hlasy.“

Tou potápějící lodí, pokud to dobře chápu, je demokracie, svoboda vlastního rozhodování, působení trhu a dnešní evropská sociální politika. Podle aktivistů musíme zřejmě zavrhnout a smést také dnešní sociální stát. Ostatně to už veřejně ekologisté říkají. V zájmu „klimatické neutrality“ se nebude smět jíst tolik masa, nebude se létat na dovolenou a obyčejní lidi si vůbec budou muset utáhnout opasky na poslední díрку, jak už dávno říkal mladý zelený a rudý Stropnický. Aby si pak pro život se svým „přítelem“ koupil zámek.

Tak ještě jednou? Co máme opustit? Rozum? Vědu? Demokracii? No jistě, demokracii a „ideologii peněz“...

Ale to už jsme jednou za mého života udělali. V roce 1948 – a pak v roce 1953 následoval ekonomický krach státu. Ožebračení lidí, zničení životní úrovně, následovaly pětileté plány a činnost Státní plánovací komise. S bolševickou ideologií jako cílem a prostředkem, v čele s neschopnými fanatiky. Dodnes se z toho hrabeme. Už třicet let a pořád jsme za pelotonem.

Teď budu asi poněkud přízemní, ale za dlouhý život člověk nějaké zkušenosti posbírá. Jistěže přízemní a obyčejné. Pryč od oblaků pěkně na zem. Tak mám pro soudružku autorku jednu osobní radu. Já bych této zelené, levicové aktivistce doporučoval, aby si, než to plánované hospodářství propukne, koupila zásobu dámských vložek. Ty totiž v ekonomickém systému, kdy vše bude řídit ideologie, brzo nebudou. Jako nebyly za mého mládí.

Co že to skandovaly studentky v roce 1968 při demonstracích na Strahově: „Není vata, nejsou vložky, co si dáme mezi nožky?“ Copak budou používat zelenorudé soudružky? Menstruaci prostě nelze zakázat. Ta funguje a platí, stejně jako fyzika, za všech režimů. Co já už viděl idiotů, kteří si mysleli, že jsou chytřejší!

Také pro zelenorudé soudruhy bych jen konstatoval, že to není všechno, co bude brzo chybět. A co není ve zbývajících zemích s plánovaným hospodářstvím, jako je Kuba nebo Venezuela, dodnes, tedy například dostatek toaletního papíru.

Doporučuji za základě mnohaletých zkušeností ze života v plánovaném hospodářství, aby soudružka poradila vedení své fakulty, aby si, než zdechne demokracie a hospodářství pod moderním „eko“ šílenstvím, pořídili velikou zásobu toaletního papíru.

Protože, jak vypukne: „klimatický zákon“, rychle to dopadne tak, jako to říká starý vtip z dob komunismu: „Proč není dostatek toaletního papíru? No, protože oni to soudruzi plánují podle počtu hlav.“

Obávám se, aby brzo nedošlo na další starý vtip: „Proč naše děti budou žít v komunismu? No, protože si ti parchanti nic lepšího nezaslouží.“

Když je vidím demonstrovat na Gretiných pátcích, blbnout podle návodů „profesionálních revolucionářů“ z Chvilek, nedopadne to jinak. A odnesou to hlavně ti, co studují skutečnou vědu, pracují a snaží se. Jako to bylo už kdysi u nás a jak je to dnes všude, kde se zmocní vlády ideologové.

Vzhůru tedy vpřed a připravit se na budoucnost postáváním na progresivních demonstracích, natrénovat nohy do budoucích front na všechno. Nejen na ty vložky. Chce to také natrénovat na očekávané výpadky dodávek elektřiny, které jsem léta zažil, až zavřou klasické elektrárny. Ono to přijde, do té doby se můžete, milí progresivisté a ekologisté, těšit z fungujících počítačů, tabletů a mobilních telefonů. Až nebude elektřina, budou vám ta elektronická udělátka na prd. Když vidím ty pomatence na Letenské pláni a čtu výplody všech těch „pokrokářů“, ono to tak prostě dopadne. Není jiné cesty.

Jedině že by to dopadlo tak, což je také možné, že jako civilizace skončíme a Evropu převezmou muslimové. Pak ovšem zelená soudružka nebude toaletní papír potřebovat. Zavládnou jiné zvyk. I na záchodě. Ovšem jak je tou u nich s vložkami, to fakt nevím.

Ale vždyť ona to ta šílená ženská ve svém článku rovnou píše, jak to dopadne. Že si tu svou vysněnou budoucí skutečnost asi vůbec nedokáže představit, to už je jiná věc.

Jak to napsal Edward Luce v knize: Soumrak západního liberalismu: „Auto plné (pomatených) studentů se plnou rychlostí blíží k (svému) Berlínu.“

To bude rána, až my a naše děti a vnuci spolu se šílenci z Bruselu do té zdi narazíme.

Ovšem proč to podepsal v Bruselu i Babiš, to jsem nepochopil. No, možná je stejně naivní, jako byl kdysi Dubček. Když se upíšeš satanovi, ďábel si tě odnese.

URL| <https://pravyprostor.cz/konec-kapitalismu-nejen-v-cechach/>

Rusové, Ukrajinci i Japonci. Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 denik.cz str. 00 Česko
Kateřina Perknerová

Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách.

"V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 procent), Ruska (13 procent) a Ukrajiny (7 procent). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

Zájem i z Japonska

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska. Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

Vedou Praha i Brno

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců. V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhýbat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/ceske-univerzity-cizinci-20200107.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denik.cz (Česko)

Rusové, Ukrajinci i Japonci. Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 prazsky.denik.cz str. 00 Zprávy z Česka
Kateřina Perknerová

Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách.

"V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 procent), Ruska (13 procent) a Ukrajiny (7 procent). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

Zájem i z Japonska

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska. Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

Vedou Praha i Brno

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců. V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhýbat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

URL| <https://prazsky.denik.cz/zpravy-z-ceska/ceske-univerzity-cizinci-20200107.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

prazsky.denik.cz (Zprávy z Česka)

Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 Písecký deník str. 06 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Polovina zahraničních posluchačů je ze Slovenska, následují Rusové a Ukrajinci. Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách. V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 %), Ruska (13 %) a Ukrajiny (7 %). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

ZÁJEM I Z JAPONSKA

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl

Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska. Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

VEDOU PRAHA A BRNO

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců.

V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhýbat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK
Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 16 titulech:

Českobudějovický deník (*Události*, str. 06), Českokrumlovský deník (*Události*, str. 06), Českolipský deník (*Události*, str. 06), Děčínský deník (*Události*, str. 06), Chomutovský deník (*Události*, str. 06), Jablonecký deník (*Události*, str. 06), Jindřichohradecký deník (*Události*, str. 06), Liberecký deník (*Události*, str. 06), Litoměřický deník (*Události*, str. 06), Mostecký deník (*Události*, str. 06), Prachatický deník (*Události*, str. 06), Strakonický deník (*Události*, str. 06), Tábořský deník (*Události*, str. 06), Teplický deník (*Události*, str. 06), Ústecký deník (*Události*, str. 06), Žatecký a lounský deník (*Události*, str. 06)

Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 06 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Polovina zahraničních posluchačů je ze Slovenska, následují Rusové a Ukrajinci.

Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách. V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 %), Ruska (13 %) a Ukrajiny (7 %). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

ZÁJEM I Z JAPONSKA

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska.“

Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

VEDOU PRAHA A BRNO

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců.

V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhybat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK
Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Bruntálský a krnovský deník (*Události*, str. 06), Karvinský a havířovský deník (*Události*, str. 06), Moravskoslezský deník (*Události*, str. 06), Novojičínský deník (*Události*, str. 06), Opavský a hluchýnský deník (*Události*, str. 06)

Na vysokých školách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 Jihlavský deník str. 06 Události
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Polovina zahraničních posluchačů je ze Slovenska, následují Rusové a Ukrajinci.

Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách. V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 %), Ruska (13 %) a Ukrajiny (7 %). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

ZÁJEM I Z JAPONSKA

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska.

Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

VEDOU PRAHA A BRNO

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců.

V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhýbat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám," říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce," dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

TOP 10 ZEMÍ PŮVODU STUDENTŮ A VÝVOJ JEJICH POČTU

pořadí Země Počet Meziroční změna za změna 5 let

1. Slovensko 21 292 -0,9 % -6,0 %
2. Rusko 5 782 +0,2 % +11,0 %
3. Ukrajina 3 347 +8,6 % +52,0 %
4. Kazachstán 1 677 +2,4 % +17,8 %
5. Německo 829 +11,1 % +70,9 %
6. Indie 819 +19,2 % +238,4 %
7. Bělorusko 759 +0,7 % +20,9 %
8. Vietnam 549 -17,1 % -35,1 %
- 9.–10. Čína 547 +31,5 % +267,1 %
- 9.–10. Velká Británie 547 -0,9 % +4,6 %

ZDROJ: SIMS/MŠ MT 2018, CZECHUNIVERSITIES.COM

Jak se otevíráme světu

VÝVOJ POČTU ZAHRANIČNÍCH STUDENTŮ V ČR ná rů st př es 2 % meziroč ně – více než 10 % za 5 let

2000

7014

2004

17 055

2008

30 121

2012

39 437

2018

44 831

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK
Region| Vysočina

Stejná zpráva vyšla také v dalších 4 titulech:

Havlíčkobrodský deník (*Události*, str. 06), Pelhřimovský deník (*Události*, str. 06), Třebíčský deník (*Události*, str. 06), Žďárský deník (*Události*, str. 06)

Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 Prostějovský deník str. 06 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Polovina zahraničních posluchačů je ze Slovenska, následují Rusové a Ukrajinci. Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách. V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 %), Ruska (13 %) a Ukrajiny (7 %). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

ZÁJEM I Z JAPONSKA

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska.

Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

VEDOU PRAHA A BRNO

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců.

V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhybat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

TOP 10 ZEMÍ PŮVODU STUDENTŮ

A VÝVOJ JEJICH POČTU

pořadí	Země	Počet	Meziroční změna	změna 5 let
1.	Slovensko	21 292	-0,9 %	-6,0 %
2.	Rusko	5 782	+0,2 %	+11,0 %
3.	Ukrajina	3 347	+8,6 %	+52,0 %
4.	Kazachstán	1 677	+2,4 %	+17,8 %
5.	Německo	829	+11,1 %	+70,9 %
6.	Indie	819	+19,2 %	+238,4 %
7.	Bělorusko	759	+0,7 %	+20,9 %
8.	Vietnam	549	-17,1 %	-35,1 %
9.–10.	Čína	547	+31,5 %	+267,1 %
9.–10.	Velká Británie	547	-0,9 %	+4,6 %

ZDROJ: SIMS/MŠ MT 2018, CZECHUNIVERSITIES.COM

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK
Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech:

Kroměřížský deník (*Události*, str. 06), Olomoucký deník (*Události*, str. 06), Přerovský a hranický deník (*Události*, str. 06), Slovácký deník (*Události*, str. 06), Šumperský a jesenický deník (*Události*, str. 06), Valašský deník (*Události*, str. 06), Zlínský deník (*Události*, str. 06)

Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 Pardubický deník str. 06 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Polovina zahraničních posluchačů je ze Slovenska, následují Rusové a Ukrajinci.

Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách. V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 %), Ruska (13 %) a Ukrajiny (7 %). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

ZÁJEM I Z JAPONSKA

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska.

Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

VEDOU PRAHA A BRNO

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců.

V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhybat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

TOP 10 ZEMÍ PŮVODU STUDENTŮ A VÝVOJ JEJICH POČTU

pořadí Země Počet Meziroční změna za změna 5 let

1. Slovensko 21 292 -0,9 % -6,0 %
2. Rusko 5 782 +0,2 % +11,0 %
3. Ukrajina 3 347 +8,6 % +52,0 %
4. Kazachstán 1 677 +2,4 % +17,8 %
5. Německo 829 +11,1 % +70,9 %
6. Indie 819 +19,2 % +238,4 %
7. Bělorusko 759 +0,7 % +20,9 %
8. Vietnam 549 -17,1 % -35,1 %
- 9.–10. Čína 547 +31,5 % +267,1 %
- 9.–10. Velká Británie 547 -0,9 % +4,6 %

ZDROJ: SIMS/MŠ MT 2018, CZECHUNIVERSITIES.COM

Jak se otevíráme světu

VÝVOJ POČTU ZAHRANIČNÍCH STUDENTŮ V ČR

nárůst přes 2 % meziročně – více než 10 % za 5 let

2000	7014
2004	17 055
2008	30 121
2012	39 437
2018	44 831

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK
Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech:

Hradecký deník (*Události, str. 06*), Chrudimský deník (*Události, str. 06*), Jičínský deník (*Události, str. 06*), Krkonošský deník (*Události, str. 06*), Náchodský deník (*Události, str. 06*), Orlický deník (*Události, str. 06*), Rychnovský deník (*Události, str. 06*), Svitavský deník (*Události, str. 06*)

Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 Benešovský deník str. 06 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Polovina zahraničních posluchačů je ze Slovenska, následují Rusové a Ukrajinci.

Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách. V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 %), Ruska (13 %) a Ukrajiny (7 %). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

ZÁJEM I Z JAPONSKA

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině,

o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska. Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

VEDOU PRAHA A BRNO

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců.

V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhýbat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

TOP 10 ZEMÍ PŮVODU STUDENTŮ A VÝVOJ JEJICH POČTU

pořadí Země Počet Meziroční změna za změna 5 let

1. Slovensko 21 292 -0,9 % -6,0 %
2. Rusko 5 782 +0,2 % +11,0 %
3. Ukrajina 3 347 +8,6 % +52,0 %
4. Kazachstán 1 677 +2,4 % +17,8 %
5. Německo 829 +11,1 % +70,9 %
6. Indie 819 +19,2 % +238,4 %
7. Bělorusko 759 +0,7 % +20,9 %
8. Vietnam 549 -17,1 % -35,1 %
- 9.–10. Čína 547 +31,5 % +267,1 %
- 9.–10. Velká Británie 547 -0,9 % +4,6 %

Jak se otevíráme světu

VÝVOJ POČTU ZAHRANIČNÍCH STUDENTŮ V ČR nárust přes 2 % meziročně – více než 10 % za 5 let

7014 2000

17 055 2004

30 121 2008

39 437 2012

44 831 2018

ZDROJ: SIMS/MŠ MT 2018, CZECHUNIVERSITIES.

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK

Foto popis|

Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 18 titulech:

Berounský deník (*Události, str. 06*), Boleslavský deník (*Události, str. 06*), Domažlický deník (*Události, str. 06*), Chebský deník (*Události, str. 06*), Karlovarský deník (*Události, str. 06*), Kladenský deník (*Události, str. 06*), Klatovský deník (*Události, str. 06*), Kolínský deník (*Události, str. 06*), Kutnohorský deník (*Události, str. 06*), Mělnický deník (*Události, str. 06*), Nymburský deník (*Události, str. 06*), Plzeňský deník (*Události, str. 06*), Pražský deník (*Události, str. 06*), Příbramský deník (*Události, str. 06*), Rakovnický deník (*Události, str. 06*), Rokycanský deník (*Události, str. 06*), Sokolovský deník (*Události, str. 06*), Tachovský deník (*Události, str. 06*)

Na českých univerzitách studuje 15 procent cizinců

8.1.2020 Vyškovský deník str. 06 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Polovina zahraničních posluchačů je ze Slovenska, následují Rusové a Ukrajinci.

Nejen nízká nezaměstnanost, hospodářský růst či počet turistů potvrzují, že Česká republika je prosperující zemí. Dalším kamínkem do mozaiky je statistika o počtu cizinců studujících na tuzemských vysokých školách. V roce 2018 jich tu bylo 44 800, nejčastěji ze Slovenska (49 %), Ruska (13 %) a Ukrajiny (7 %). Mladí lidé, kteří se vzdělávají v českém jazyce, neplatí za výuku nic. K nim patří většinou právě posluchači z těchto tří zemí. Naopak studium v angličtině je poměrně nákladné a pro univerzity představuje zajímavý příjem.

Například zubní lékařství na Univerzitě Karlově stojí 340 až 360 tisíc korun ročně. O něco levnější je studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, kde třeba obor kondiční trenér vyjde na 160 tisíc korun. Mnohem méně se platí za humanitní a přírodovědné obory, za obor fyzika třeba 40 500 korun.

ZÁJEM I Z JAPONSKA

Vysoké školy se na cizince zaměřují i z jiných důvodů. „Pokud chceme mluvit o internacionalizaci a srovnání s podobně velkými univerzitami, tak cílový stav musí být kolem dvaceti procent, ne-li víc. Vše se dramaticky zrychluje a my se musíme dívat dopředu. Zahraniční učitelé a studenti nám mohou výrazně pomoci,“ řekl Deníku rektor Masarykovy univerzity v Brně Martin Bareš. Jakub Motyčka z Centra zahraniční spolupráce MU doplňuje konkrétní čísla: „Loni u nás studovalo asi tisíc zahraničních studentů v angličtině a téměř 800 v češtině, o 130 více než v roce 2017. Dlouhodobě stoupá počet studentů z Německa a Španělska, v posledních čtyřech letech prudce vzrostl zájem z Itálie a Japonska.

Každoročně k nám navíc zavítá dalších 1400 studentů v rámci krátkodobých pobytů.“

VEDOU PRAHA A BRNO

Nárůst počtu zahraničních studentů zaznamenala i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „V angličtině u nás studovalo 610 cizinců.

V češtině studuje 363 z nich, přičemž více než polovinu tvoří Slováci. Vzdělávání po boku mladých lidí z různých koutů světa pomáhá našim studentům vyhybat se stereotypům, utvářet si informovanější názory a lépe porozumět některým mezinárodním otázkám,“ říká Malvína Krausz Hladká, členka kolegia děkanky **FSV UK** pro cizojazyčné studijní programy. Univerzita Karlova poskytuje vzdělání 8630 cizinců, po ní následuje Masarykova univerzita (6767), Vysoké učení technické v Brně (3940), Vysoká škola ekonomická v Praze (3206) a ČVUT v Praze (3048).

„Velká část cizinců v České republice zůstává i po studiu, místa nachází v nadnárodních firmách nebo v akademickém prostředí, kde se často podílí na dalším prohlubování mezinárodní spolupráce,“ dodává Lubomír Majerník, ředitel projektu CzechUniversities.com, který prezentuje studijní programy českých vysokých škol v zahraničí. Absolventi medicínských oborů ze Slovenska, Ruska a Ukrajiny jsou také vítanou posilou českých nemocnic, zvláště v příhraničních regionech.

VÝVOJ POČTU ZAHRANIČNÍCH STUDENTŮ V ČR

nárůst přes 2 % meziročně – více než 10 % za 5 let

7014
2000

17 055
2004

30 121
2008

39 437
2012

44 831
2018

TOP 10 ZEMÍ PŮVODU STUDENTŮ A VÝVOJ JEJICH POČTU

pořadí Země Počet Meziroční změna za změna 5 let

1. Slovensko 21 292 -0,9 % -6,0 %
2. Rusko 5 782 +0,2 % +11,0 %
3. Ukrajina 3 347 +8,6 % +52,0 %
4. Kazachstán 1 677 +2,4 % +17,8 %
5. Německo 829 +11,1 % +70,9 %
6. Indie 819 +19,2 % +238,4 %
7. Bělorusko 759 +0,7 % +20,9 %
8. Vietnam 549 -17,1 % -35,1 %
- 9.–10. Čína 547 +31,5 % +267,1 %
- 9.–10. Velká Británie 547 -0,9 % +4,6 %

ZDROJ: SIMS/MŠ MT 2018, CZECHUNIVERSITIES.COM

Jak se otevíráme světu

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK
Region| Jižní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Blanenský deník (*Události*, str. 06), Brněnský deník (*Události*, str. 06), Břeclavský deník (*Události*, str. 06), Hodonínský deník (*Události*, str. 06), Znojemský deník (*Události*, str. 06)

Je to jako pohádka v reálných kulisách, vysvětluje expertka zájem Čechů o královskou rodinu

9.1.2020 denikn.cz str. 00 Svět

Eliška Černá

Oznámení britského prince Harryho a jeho ženy Meghan, že se vyvážou z královských povinností a odejdou „na volnou nohu“, vyvolalo celosvětově mediální rozruch. Také Češi mají pro královské rodiny slabost, což se ostatně ukázalo i při nedávné návštěvě Ferdinanda Habsburga v Praze. Proč v dnešní době tolik táhnou královské příběhy, vysvětluje pro Deník N marketingová expertka Denisa Hejlová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Proč je britská královská rodina takový fenomén i v Česku?

Já bych tu otázku otočila. Kde není? Oni jsou fenomén nejen v Česku, ale v celé Evropě.

Proč ale Češi tolik nesledují například švédskou nebo španělskou královskou rodinu?

Británie je k nám z těchto zemí kulturně nejbliž, máme odsud nejvíc seriálů, známe britské herce, většina lidí umí anglicky. Navíc britská královská rodina je nejnámější a nejvíc exponovaná.

Vypovídá něco o Čechách, že osudy členů britské královské rodiny tak pozorně sledují?

Nehledala bych v tom nic speciálního. Spekulovat o tom, že se Čechům stýská po habsburské monarchii, a proto sledují britskou královskou rodinu, je příliš divoké.

Před nedávnem Ferdinand Habsburg zveřejnil na Facebooku příspěvek o tom, že je v České republice. Měl obrovský ohlas, řada lidí mu psala, že je vždycky vítaný a kam se má v Česku dál podívat. Tohle nic neznamená?

Skupina lidí si přeje obnovení monarchie a mají pro to důvody, které odvozují z tradice a historie. Ale pochybuji, že by k tomu vedl facebookový příspěvek.

Britská královská rodina představuje zajímavý příběh, odborněji můžeme říci narativ. Je tam několik archetypů, tedy vzorců, které jsou hluboce zakořeněné – královna, palác, princové a princezny. To téma je hodně přítomné v médiích, včetně fotek. Členové královské rodiny se pravidelně účastní společenských akcí, je o nich dost informací. Všichni je známe, znají je naši rodiče i prarodiče, můžeme si o nich popovídat s každým. Někdo třeba o Vánocích sledoval tradiční projev královny Alžběty, jiné zajímají královniny klobouky nebo móda. Španělskou nebo švédskou královskou rodinu tolik lidí nezná.

Přečtete si také Pohromu nečekala ani královna, trhlina však narůstala rok. Princ Harry s Meghan odchází „na volnou nohu“

První královská rodina, která se lidem vybaví

Sama bych teď neuměla říct jméno švédského krále.

To je přesné. Kdybyste dělala sociologický výzkum na to, které královské rodiny lidé znají, bude ta britská první, na koho si lidé vzpomenou. Říkáme tomu v marketingu top of mind – je to první „značka“ v kategorii královských rodin, která se lidem vybaví.

Je ta fascinace Čechů britskou královskou rodinou daná i jejím příběhem? Zmínila jste archetypy, můžete to přiblížit?

Alžběta II. je nejdéle kontinuálně vládnoucí panovnicí v Evropě. Ztělesňuje tím stabilitu, roli hraje i to, že posledních dvacet let vypadá stejně i tak vystupuje, takže lidé vědí, co od ní mohou očekávat.

Hraje roli i to, že britská královská rodina zveřejňuje například fotky dětí a komunikuje výrazně víc než jiné královské rodiny?

Ano, určitě. Jsou v médiích a nezavrhlí novináře ani po tragické smrti princezny Diany, která byla považovaná za oběť paparazzi. Sami se aktivně podílejí na vytváření mediálního obrazu, mají své účty na sociálních médiích – Twitteru, Facebooku nebo Instagramu. Vévodkyně Catherine své děti sama fotí a fotky poskytuje médiím a veřejnosti.

Nemohl mít mediální tlak vliv na to, že se princ Harry a jeho žena Meghan rozhodli zříct svých královských povinností?

Princ Harry to takto vysvětloval ještě předtím, než tento krok oznámili – připomínal, že média sledovala jeho matku a on nechce, aby se totéž stalo jeho manželce Meghan. Na druhou stranu berme v úvahu, že Meghan Markleová byla jako herečka zvyklá na mnohem vyšší mediální pozornost než manželka prince Williama, která byla před svatbou Kate Middletonovou, soukromou osobou z normální rodiny. Předpokládala bych, že herečka se bude umět s mediálním tlakem mnohem lépe vyrovnat a profesionálněji s ním zacházet.

Jak královská rodina ovlivňuje image Velké Británie?

Hodně. Zprávy o královské rodině si přečtou i lidé, kteří se jinak o Velkou Británii nezajímají, nezajímá je zahraniční politika nebo ekonomika, vyjednávání o brexitu a podobně. Vidí jejich fotky, představují si jejich život. Vybaví se jim to, když se řekne Velká Británie.

Nemůže to být i tím, že zprávy o královské rodině jsou často pozitivní? Obzvlášť v poslední době, kdy byly dvě svatby a narodily se čtyři děti. Zatímco brexitu nikdo nerozumí, u královské rodiny jde o lidský příběh.

To je určitě důvod, proč to lidé sledují. Je to sice v sekci politických zpráv, ale je to příběh rodiny. Lidé rádi slyší stejné příběhy v různých variantách. Je to podobné, jako když opakujete stejnou pohádku, jen s drobnými obměnami. A vás jako čtenáře zajímají ty drobné obměny, zápletky, které posouvají příběh vpřed – třeba i tím, že se tam objeví nějaký problém. Vystoupení prince Harryho z tohoto cyklu tak může být jen jednou z těchto zápletek, nemusí to vůbec znamenat, že se mediálního zájmu zbaví, nebo že jej sám bude chtít opustit. Ostatně právě na něm může dost vydělat.

Přečtěte si také Studio N: Megxit. Britská královská rodina prožívá šok z odchodu Harryho a Meghan z veřejného života

Jde o stejný efekt, na kterém stojí telenovely?

To je hodně zjednodušující, ale jsou to určité ustálené příběhy, které se k nám dostávaly v dětství v pohádkách. V nich jsme slyšeli příběhy o králích, královnách a princeznách a teď je sledujeme znovu v politickém podání. Je to pro nás určitým způsobem současná pohádka v reálných kulisách.

Nemůže příběh královské rodiny v Čechách budovat jiný obraz Británie, než jaká skutečně je?

Určitě. Až do současnosti bych z marketingového pohledu řekla, že britská královská rodina a zejména královna podporují image Británie pozitivním směrem. Oni jsou jednoznačným pozitivním marketingovým přínosem pro image v zahraničí. Podařilo se jim zvrátit i situaci po smrti princezny Diany, kdy je celá řada lidí, ať už v Británii nebo v zahraničí, opravdu neměla ráda a přála si, aby se tento královský svět změnil nebo skončil. Teď uvidíme, jakou cestou se z mediálního a marketingového pohledu vydají Meghan a Harry.

Denisa Hejlová je vědkyně a konzultantka v oblasti komunikace. Působí jako docentka a vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na **FSV UK**. Pravidelně komentuje marketingovou komunikaci britské královské rodiny, například královské svatby nebo narození potomků britských princů.

Vědkyně a marketingová expertka Denisa Hejlová. Foto: Wiki, Ela Jandlová

URL| <https://denikn.cz/266850/je-to-jako-pohadka-v-realnych-kulisach-vysvetluje-expertka-zajem-cechu-o-kralovskou-rodinu/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
[denikn.cz \(Svět\)](https://denikn.cz), [denikn.cz \(Svět\)](https://denikn.cz)

Ukrajinský boeing zasáhli omylem Íránci, potvrdil kanadský premiér

9.1.2020 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A posloucháte Český rozhlas plus. Pád ukrajinského letadla v Teheránu způsobila palba íránských protiletectvých sil, tvrdí to američtí zpravodajci a kanadský premiér. Co to znamená pro konflikt mezi Washingtonem a Teheránem? Jak vyšlo Česko ze sporu s Evropskou unií o čerpání zemědělských dotací za vlády premiéra Bohuslava Sobotky? Nakolik aféra kolem britského prince Harryho a jeho manželky, kteří se chtějí do velké míry odpoutat od královské rodiny, překrývá jednání parlamentu o brexitové dohodě? Čím především přispěl Masarykův onkologický ústav, který slaví 85 let od založení, k výzkumu léčby těchto onemocnění? A jak nález španělských paleontologů může pozměnit náš pohled na zvyky dávných neandrtálců a na to, proč vyhynuli? Dobrý poslech Šedesátky v Plusu přeje Lucie Vopálenská. Americká média přišla v uplynulých hodinách s informacemi, podle nichž mají tamní zpravodajci vážné podezření, že ukrajinský letoun

Plné znění zpráv

se 176 lidmi na palubě, který se ve středu zřítil poblíž Teheránu, sestřelila omylem íránská armáda. Usuzují tak poté, co americká družice zaznamenala infračervené záblesky dvou odpálených raket, po nichž následovala exploze. A doslova před několika minutami tyto informace s odvoláním na zjištění tajných služeb potvrdil také kanadský premiér Justin Trudeau. Dosud byla za nejpravděpodobnější verzi považována technická závada na ukrajinském stroji. No já už zdravím našeho prvního hosta Vladimíra Bízika, odborníka na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity. Hezký večer.

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tak, pane Bíziku, nakolik důvěryhodně podle vás působí indicie, podle kterých pád ukrajinského civilního letadla fakticky zahynul, zavinilo vyhrocené napětí v regionu po americké operaci, při které byl před týdnem zabit íránský gen. Sulejmání a po níž následoval íránský raketový útok na vojenské základny v Iráku?

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

No v tuto chvíli jsou to stále indicie a důvodná podezření, které ale nezávisle vyslovily americké, ale i irácké a teď, jak už sama říkáte i kanadské zpravodajské služby, ale každopádně vyšetřování leteckých neštěstí bývají vždy dlouhé a komplikované a zatím stále nemůžeme tyto indicie brát jako hotovou věc. Ale pokud se tato podezření potvrdí, tak by téměř určitě bylo lidskou nebo technickou chybou, /nesrozumitelné/ vysokou míru napětí a strachu z americké odvety na íránské půdě, těžko z toho můžeme někoho vinit v této chvíli, ale bohužel by to znamenalo, že to vzplanutí konfliktu si nakonec vyžádalo velký počet civilních obětí.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No a vnáší tato verze pádu ukrajinského letounu nějaký nový prvek do onoho samotného konfliktu Teheránu a Washingtonu, anebo ani ne třeba i s ohledem na dnešní vyjádření Donalda Trumpa, že měl jisté podezření, že se kdosi dopustil omylu?

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

Letadlo patřilo ukrajinské společnosti a neletělo v něm ani 1 americký občan, což je velmi zásadní a teda až na to letadlo, že to byl Boeing americké výroby, se tato tragédie Spojených států nijak netýká. V případě, že ta podezření se potvrdí, to vztahům Íránské islámské republiky se zbytkem světa moc nepomůže, ale nemyslím si, že Bílý dům má možnost či dokonce zájem tragédii nějak politicky využívat.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Americká administrativa teď v dopise zaslaném OSN obhajuje zásah proti gen. Sulejmánímu jako akt sebeobrany a Washington je prý připraven zahájit s Íránem vážná jednání bez předběžných podmínek, jak vážně myslíte Američané míní tuto nabídku, a když se mluví o vážných jednáních bez předběžných podmínek, mohlo by to mít vstřícnou odezvu v Teheránu nebo je na to ještě příliš brzo?

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

No ve Spojených státech budou tento rok volby a Donald Trump se bude ucházet o znovuzvolení a jeho voličská základna a asi nejen ta, ta si přeje víc stahování americké armády a ne nové konflikty a situace v Íránu, neboj bože, neeskaluje do podoby nějakého horkého ozbrojeného konfliktu, tak Trump bude prvním americkým prezidentem doslova za nevíme kolik desetiletí, který nezačal žádnou novou válku. A Trump sám sebe vidí jako mistrovského vyjednávatele a aspoň on osobně by si málo co přál víc než nějakou novou dohodu s Íránem. Ale z pohledu Teheránu ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Právě, právě to je, to je právě ta situace ve Spojených státech a teď z pohledu Íránu, z pohledu Teheránu, myslíte si, že přijde vstřícná odezva k takovéto nabídce?

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

Jak říkáte z pohledu Teheránu je asi toto, ještě toto v tuto chvíli čerstvé a navíc oni jsou stále pod tvrdými americkými sankcemi, které oni sami označují jako ekonomickou válku, ale sami musí kalkulovat například s tím, jaká je šance, že Trump bude znovuzvolený. Pokud bude, tak v jejich zájmu je začít s nějakým dialogem, protože se nového přístupu nedočkají tak brzo. A pokud by nebyl zvolený, tak je nejisté, kdo bude jeho nástupce a jaký přístup vůči Íránu by měl on, takže totiž žádná americká administrativa nebyla k íránskému režimu nikdy nijak vysloveně přátelská, politický vývoj v USA bude sledovat tento rok celý svět určitě a íránský představitel především, bych řekl.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jeden z vysoce postavených představitelů íránské armády dnes vzkázal, že odvetné útoky na vojenské základny v Íráku, mohly být jenom začátkem rozsáhlejší operace ve snaze dostat z regionu americké jednotky, pokud přijde další vojenská akce ze strany Washingtonu. Čemu ale připsujete fakt, že ten vyhrocený střet Spojených států s Íránem v posledních dnech a hodinách v podstatě do značné míry utichl a že z obou stran spíš přicházejí náznaky, že všechny strany mají zájem tu situaci vyeskalovat?

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

Některá prohlášení íránských vojenských představitelů je třeba brát trochu s rezervou, protože jsou adresované hlavně domácímu publiku, každopádně otevřený vojenský konflikt by skutečně nevyhovoval ani jedné ze stran. Trumpově administrativě, už jsme si říkali proč, a islámské republika by s ním také moc nezískala. Kvůli americkým sankcím nemá peníze, její legitimita je dost narušená a z vojenského hlediska by tady konflikt skoro určitě prohrála a základním zájmem každého státu a režimu je udržet se u moci.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A jaké šance tedy dáváte dalšímu postupnému ochlazení té ještě před několika dny opravdu výbušné situace ve vztazích zejména mezi Teheránem a Washingtonem? Myslíte si, že to bude postupně utíchat?

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

No, byla to jen krátká výbušná epizoda. Dále platí, že Amerika a Írán jsou v téměř válečném stavu už 40 let a v takovémto stavu může vždy přijít jiskra, která ten plamen opět zapálí. No, a nejbližší týdny a měsíce ukážou, zda to obě strany myslí vážně a jestli myslí vážně svoji důvěryhodnost, a jestli najdou cestu k aspoň jakžtakž stabilnímu stavu, který by potom možná dával živnou původu postupnému dialogu, ale myslím si, že i v tom neoptimističtějších případech bude trvat velmi dlouho, než se mezi těmito státy vytvoří aspoň /nesrozumitelné/ standardní vztah.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A je ještě 1 otázka, málo se o tom mluví, ale jak zatím vychází z toho dramatického dění další z mocností, která má v regionu své zájmy, totiž Rusko? Už o víkendu před několika dny rozhlasová stanice Rádio Svobodná Evropa upozornila, že Rusko z toho může vyjít velmi dobře, souhlasíte s tím?

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

Určitě ano z mnoha pohledů, totiž, i když se v amerických strategických dokumentech hovoří o soupeření s Ruskem a s Čínou jako s velkými mocnostmi, tak Spojené státy jsou stále velmi zaměřené na Blízký východ a neumí se odtud /nesrozumitelné/ a pokud stále takováto situace bude trvat, tak tak Spojené státy nemůžou nijak velmi konkurovat a snažit se postavit ruským, ruským ambicím, to v první řadě. V druhé řadě, pokud se Spojené státy pod tlakem a před nebezpečím pro jednotky z regionu stáhnou, tak je to příležitost pro Rusko, aby se samo angažovalo v regionu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Poznamenává Vladimír Bízík z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Děkujeme a hezký večer. Na slyšenou.

Vladimír BÍZIK, odborník na mezinárodní vztahy z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity

Děkuji. Dobrý večer.

Tradice, kvalita a patriotismus. Luxusní magazín Quartier aneb Královské čtení pro Východočechy

9.1.2020 ČRo - hrdec.cz str. 00

autoři: Lada Klokočnicková , Milan Baják

Čtyřikrát ročně vychází jedinečný východočeský společenský magazín Quartier, který přináší jiný pohled na dění v Hradci Králové a Pardubicích. Víc než stostránkový magazín je tvořen s láskou nejen k těmto městům, ale k celému východočeskému regionu. A navíc je dostupný zdarma.

Tentokrát si v pátek 10. ledna po desáté hodině bude Lada Klokočnicková povídat na téma tradice, kvalita a patriotismus s šéfredaktorkou časopisu Quartier Michaelou Zumrovou a také zakladatelem společnosti Polstrin Karlem Pacákem, o kterém vyšel právě v tomto východočeském Královském magazínu velmi zajímavý článek.

Představme časopis Quartier, který má podtitul královský magazín. Vychází čtyřikrát ročně, tedy Quartier jako kvartál. A zároveň písmeno Q v názvu vypadá velmi luxusně.

„Myslím si, že Královehradecký kraj i Hradec Králové si zaslouží královskou tvorbu. Jako královské věnné město. A ono písmeno Q v názvu magazínu může být také od slova queen, tedy královna,“ usmívá se šéfredaktorka Quartieru Michaela Zumrová, která moc ráda vzpomíná na svá studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde ji učily velké osoby české žurnalistiky jako PhDr. Václav Moravec či Mgr. Robert Záruba nebo Jaromír Bosák.

Příběhy zajímavých osobností baví Hradečáky nejvíc

„Být šéfredaktorkou Quartieru je hodně komplexní záležitost, protože jedním jak se zajímavými osobnostmi, se kterými potom čtete rozhovory, vymýšlím tipy a jedním i s našimi partnery a inzerenty. Je to hodně pestrá práce, která mě baví a našla jsem se v ní. Je to i o tom pořád se nějak kreativně nevyčerpávat, protože sice vycházíme jen čtyřikrát do roka, ale těch stran je pokaždé 112. Právě příběhy zajímavých osobností, našich de facto "sousedů", baví Hradečáky nejvíce.“

Královský magazín - Quartier nabízí 112 stran poutavého čtení pro všechny, kterým záleží na jejich stylu a chtějí být v obraze.

Netradiční dvojici hostů po jedenácté hodině vystřídá v naší Radioporadně kadeřnice Petra Korelová Koppová. Poradíme vám, jak pečovat o vlasy a také představíme módní trendy letošní plesové sezóny a novinky ve vlasové kosmetice.

Těšíme se na vás osobně v pátek 10. ledna po 10. hodině v rozhlasové kavárně District 5 v Havlíčkově ulici v Hradci Králové při živém vysílání nebo u vašich rozhlasových přijímačů!

Související

V pátek 23. října 2015 dopoledne jsme vás opět pozvali do naší Radiokavárny v Havlíčkově ulici. Tentokrát jsme společně přivítali spisovatelku Hanu Hindrákovou, rod...

Naším hostem je dnes spisovatelka Lidmila Kábrtová, která pochází z Náchoda, ale už řadu let žije v Nymburku. Jistě nám poví o svém psaní, o knížkách, ale i o sobě.

V pátek 27. dubna byla Pátečním hostem od 10:00 v přímém přenosu z nově otevřené Radiokavárny v Havlíčkově ulici v Hradci Králové úspěšná spisovatelka Barbara Nesvadbová.

URL| <https://hrdec.rozhlas.cz/tradice-kvalita-a-patriotismus-luxusni-magazin-quartier-aneb-kralovske-cteni-pro-8132673>

Západ si po druhé světové válce sám nastavil pravidla, která teď musí bránit. Před Trumpem

9.1.2020 denikn.cz str. 00 Komentáře

Michael Romancov

Komentář Michaela Romancova: Fyzická likvidace iránského generála Solejmáního vzbudila mimořádný ohlas. Je nepochybné, že americká akce měla vojensko-bezpečnostní rozměr a teprve budoucnost ukáže, o jak (ne)povedený krok se jednalo. Rozhodnutí jednat či nejednat je, zdaleka nejen v takto vyhocených případech, vždy problematické a pokaždé se dostaví nežádoucí a nepředvídané negativní důsledky. Na tomto případě je však mimořádně zajímavé, zarážející a znepokojující, jakým způsobem se k problému postavil americký prezident.

Svět si už víceméně zvykl, že současný obyvatel Bílého domu je osobou nevzdělanou, egocentrickou a neschopnou projevít respekt komukoli a čemukoli jinému než své vlastní „bezkonkurenční moudrosti“. Ale způsob, kterým na svém Twitteru o akci a možných následcích pro Írán informuje, nemohl než vyvolat globální odpor a pohoršení. A další vlnu odporu v samotných USA.

Výbor Sněmovny reprezentantů pro zahraniční záležitosti v reakci na Trumpovo twitterové vyjádření, v němž „upozorňuje Kongres, že jestliže Írán zasáhne jakoukoliv americkou osobu nebo cíl, USA rychle a plně vrátí úder, možná nepřiměřeným způsobem“, na svém Twitteru zveřejnil informaci, ze které každému, kdo ctí (americkou) ústavu, musí být minimálně velmi smutno. Výbor totiž prezidentovi sdělil: „Upozorňujeme, že právo o použití síly podle Ústavy Spojených států náleží Kongresu. Měl byste se seznámit s příslušnou legislativou. Nejste diktátor.“

Přečtěte si také Napřed golf, potom útok. Trump se k úderu na Solejmáního rozhodl ve svém resortu v úzkém kruhu poradců

Skutečnost, že důležitý výbor Sněmovny reprezentantů má potřebu, případně jeho členové cítili nutnost takovýmto způsobem reagovat na prezidentova slova, je nanejvýš výmluvným dokladem, v jakém stavu se momentálně nachází exekutiva a legislativa nejsilnější mocnosti v systému mezinárodních vztahů. I když je zcela pochopitelné, že z mediálního hlediska je mnohem zajímavější spekulovat o všech možných i nemožných scénářích dalšího vývoje americko-iránských vztahů, o rozpoutání třetí světové války či přinášet rozhořčené výroky světových státníků, je právě tohle zatím tím nejhorším a varujícím dopadem akce Solejmáního.

Nejlepší by bylo, kdyby mi do toho nemluvili

Proč? Trump dává svou rétorikou i chováním – přičemž oboje nepochybně věrně odráží jak jeho povahu, tak i „vzdělání“ – najevo, že by tomu všemu nejradyji učinil konec a spolehl se jen na sílu. Je si jist, že v tento okamžik nikdo jiný nedisponuje takovou silou jako on a zjevně mu to stačí. To, co ho zatím poměrně účinně brzdí, je Kongres a ústava. Je nanejvýš smutné, že se současné USA staly zemí, v níž se s dosud neznámou intenzitou rozhořel boj o moc mezi vůdcem, jenž se snaží zbavit všech omezení, a institucemi, které se ho snaží udržet na uzdě. Doufejme, že ten první nebude úspěšný.

Boj, který Trump svádí s Kongresem, je totiž mimořádně důležitý i pro svět, ve kterém žijeme, neboť ho organizačně a normativně vybudovaly primárně právě Spojené státy a do jeho základů obtiskly ty principy, na kterých samy stojí. Jejich úsilí nebylo – a nemohlo být – korunováno absolutním úspěchem, ale nelze nevidět, že současný svět je, respektive dosud byl, podstatně lepším místem pro život než jakákoli jiná varianta mezinárodního uspořádání, o které máme dostatek věrohodných informací.

Přečtěte si také Co vedlo Trumpa k tomu, aby nechal zlikvidovat Solejmáního? O něj samotného možná vůbec nejde

Američané měli svého času dost rozumu i vůle k tomu, aby svým představám o žádoucí podobě mezinárodního ekonomického a politického systému postupně dávali institucionalizované vyjádření prostřednictvím dialogu a vyjednávání. Jistěže jejich pozice byla vždy podepřena impozantní vojenskou a hospodářskou mocí, ale například na rozdíl od jejich sovětského konkurenta, který se v kontextu svého bloku velmi rychle uchýlil k

jednostrannému použití fyzické síly, je to, co Američané od druhé světové války vybudovali, možné označit jako „rule based order“, tedy řád založený na pravidlech.

Součástí těchto pravidel je i „Haagská úmluva na ochranu kulturních statků za ozbrojeného konfliktu“ z roku 1954, k níž se Spojené státy připojily roku 2009. Podobně jako celá řada dalších institutů mezinárodního práva vznikla i tato úmluva v reakci na zkázu, kterou přinesla druhá světová válka, a je vedena snahou zabránit či alespoň minimalizovat škody na kulturních statcích v místě, kde dochází k bojům.

Trumpovo vyjádření, že Solejmání byl pro Američany teroristickým vůdcem, který má na svědomí řadu amerických životů a že si USA již nenechají líbit žádné další hrozby, by pravděpodobně ve světě nevyvolalo tak zásadní negativní reakce, kdyby jeho součástí nebylo i tvrzení, že USA vybraly „52 iránských cílů (představujících 52 amerických rukojmí, které Írán před mnoha lety zajal), některé z nich jsou velmi důležité pro Írán a iránskou kulturu...“

Těžko říci, zda, respektive o čem americký prezident přemýšlel, když pohrozil ničením kulturních statků, ale něco takového bylo až dosud vyhrazeno pouze reprezentantům totalitních či autokratických režimů, přičemž ani ti se tak většinou nevyjadřovali veřejně.

Tohle prostě nikdo dělat nesmí

Historie je velmi bohatá na případy, kdy k záměrnému a systematickému ničení kulturních statků během válek došlo, ale minimálně v případě států, které se označují jako Západ, jsme se až dosud mohli domnívat, že s touto praktikou skončily. Víme, čeho všeho se v této oblasti dopustili nacisté či komunisté či jak se svého času evropští dobyvatelé chovali například na obou amerických kontinentech.

Zejména po zkušenostech z druhé světové války jsme proto například na příslušníky našich ozbrojených sil uvalili celou řadu omezení a povinností, aby bylo maximálně nesnadné, optimálně nemožné, zneužít armádu k politickým převratům, k porušování lidských práv, k etnickým či náboženským čistkám či ničení kulturních statků, které mají nejen nevyčíslitelnou historickou hodnotu, ale mohou mít nesmírný význam pro něco tak subtilního a zároveň zásadního, jako je národní identita.

Přečtěte si také Expert: Válku nečekám, ale terorismus ano. Američané si proti sobě poštvali dvě třetiny Íránu

Spojené státy – nejsilnější světová a západní mocnost – přitom v tomto ohledu po léta šly příkladem a udávaly tón. Například velitelství amerických ozbrojených sil CENTCOM, odpovědné mimo jiné za Blízký východ, který je mimořádně bohatý na kulturní statky a zároveň dějištěm celé řady konfliktů, kdy dochází k jejich ničení, přijalo zvláštní nařízení (Regulation Number 202–2 Environmental Quality (US) CENCOM Contingency Guidance) kterým jsou americké jednotky výslovně zavázány předcházet znečišťování životního prostředí a k ochraně kulturních statků...

Americký prezident celému světu, ale zejména svým spoluobčanům, včetně těch, kteří slouží v ozbrojených silách, vyslal mimořádně špatný signál. Doufejme, že Kongres prezidentovi neumožní, aby překročil své pravomoci, a pokud jde o světové kulturní statky, tak Donald Trump – který se zcela jistě nebude zabývat zněním příslušných mezinárodních smluv na jejich ochranu – třeba aspoň dostane chuť podívat se na nějaký film o Indiana Jonesovi. Pak by mu mohlo dojít, jaké nehoráznosti se dopustil.

Autor je politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd** UK a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

URL| <https://denikn.cz/265878/zapad-si-po-druhe-svetove-valce-sam-nastavil-pravidla-ktera-ted-musi-branit-pred-trumpem/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
denikn.cz (Komentáře), denikn.cz (Komentáře)

Nová podoba penzijního systému

10.1.2020 ČT 24 str. 04 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jaká varianta ze tří nabízených se vám zdá být nejlepší v praxi? Zajímá Evu.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

No zatím jsme měli příliš málo informací pro to, abychom se mohli pro jednu nebo druhou z těch variant odpovědně rozhodnout. Já to vnímám podobně jako paní předsedkyně Nerudová, že se vlastně v tuto chvíli pracuje především na koncepci změn.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Rozumím. Pojdme alespoň tedy k těm základním věcem, které jsou už přece jenom známé, tedy ta výše toho garantovaného minimálního důchodu. V těch prvních dvou variantách by to mělo být 10 500 Kč, to tedy jsou ty varianty, které počítají s 30 % průměrné mzdy, v té úsporné variantě 22 % průměrné mzdy, což tady dělá něco přes 7 500 Kč. Tak kterou variantu, když byste vycházel čistě jen a pouze z výše té minimální garantované penze, byste volil by?

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Já jsem už v různých rozhovorech a ve vyjádřeních naznačil, že za prvé náš minimální důchod je v tuto chvíli trestuhodně nízký, v letošním, tedy v loňském roce to bylo 4 260 Kč měsíčně, a to skutečně k důstojnému životu seniora příliš nepřispívá. A řekl bych, že taková hranice důstojného života důchodců, pokud nemají žádný jiný příjem, by dnes měla být kolem 12 000 Kč.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže pokud nějaká z těch dvou nebo tří navrhovaných variant, tak tedy ta vyšší, alespoň těch 10 500 Kč.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Ano, ale je tam jednak problém výpočtu nových důchodů a úprav těch stávajících. A pokud jde o ty nové, tak bych s tím neměl takový problém, ale u těch stávajících jednak si myslím, že skokové navýšení by nebylo možné z různých důvodů, a jednak je na to vázána i změna postavení osob samostatně výdělečně činných v důchodovém systému. Poněvadž kdybychom dospěli tedy velmi rychle k takové minimální podobě nového důchodu, tak by to beze změn postavení OSVČ vedlo k tomu, že by měly ještě větší motiv než doposud přispívat jenom tou povinnou minimální částkou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže byste pro OSVČ navyšoval to penzum sociálního pojištění? Zvedla by se tedy /nesrozumitelné/ minimální variantu sociálního pojištění?

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Byla by to vlastně cesta, která byla dnes explicitně, dnes byla diskutována také v těch podkladech, které jsme dostali. A ta logika je naprosto jaksí neúprosná. OSVČ dnes přispívají do důchodového systému přibližně třetinou částky, kterou do něj přispívají zaměstnanci a zaměstnavatelé. Zaměstnanci a zaměstnavatelé z toho nemají únik, kdežto OSVČ mohou být na té minimální, ale pak si je mohou navyšovat. Takže mnozí z nich, většina z nich dokonce volí tu minimální prostě proto, poněvadž se jim to z čistě ekonomického hlediska nakonec vyplatí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, ovšem v horizontu tady a teď, ne do budoucna. Paní profesorko, rýsuje se shoda v navyšování odvodů na sociální pojištění pro osoby samostatně výdělečně činné? Nebo v motivaci podnikatelů v tom smyslu, aby si platili na své důchody do budoucna více?

Tradice, kvalita a patriotismus. Luxusní magazín Quartier aneb Královské čtení pro Východočechy

10.1.2020 ČRo - hrdec.cz str. 00 Regionální
Milan Baják

Čtyřikrát ročně vychází jedinečný východočeský společenský magazín Quartier, který přináší jiný pohled na dění v Hradci Králové a Pardubicích. Víc než stostránkový magazín je tvořen s láskou nejen k těmto městům, ale k celému východočeskému regionu. A navíc je dostupný zdarma.

Tentokrát si v pátek 10. ledna po desáté hodině Lada Klokočnicková povídala na téma tradice, kvalita a patriotismus s šéfredaktorkou časopisu Quartier Michaelou Zumrovou, vydavatelkou magazínu Monikou Staňkovou a také zakladatelem společnosti Polstrin Karlem Pacákem, o kterém vyšel právě v tomto východočeském Královském magazínu velmi zajímavý článek.

Představme časopis Quartier, který má podtitul královský magazín. Vychází čtyřikrát ročně, tedy Quartier jako kvartál. A zároveň písmeno Q v názvu vypadá velmi luxusně.

„Myslím si, že Královehradecký kraj i Hradec Králové si zaslouží královskou tvorbu. Jako královské věnné město. A ono písmeno Q v názvu magazínu může být také od slova queen, tedy královna,“ usmívá se šéfredaktorka Quartieru Michaela Zumrová, která moc ráda vzpomíná na svá studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde ji učily velké osoby české žurnalistiky jako PhDr. Václav Moravec či Mgr. Robert Záruba nebo Jaromír Bosák.

Příběhy zajímavých osobností baví Hradečáky nejvíc

„Být šéfredaktorkou Quartieru je hodně komplexní záležitost, protože jedním jak se zajímavými osobnostmi, se kterými potom čtete rozhovory, vymýšlím tipy a jedním i s našimi partnery a inzerenty. Je to hodně pestrá práce, která mě baví a našla jsem se v ní. Je to i o tom pořád se nějak kreativně nevyčerpávat, protože sice vycházíme jen čtyřikrát do roka, ale těch stran je pokaždé 112. Právě příběhy zajímavých osobností, našich de facto "sousedů", baví Hradečáky nejvíce.“

Poslechněte si záznam rozhovoru s těmito třemi zajímavými hosty:

URL| <http://hrdec.rozhlas.cz/tradice-kvalita-a-patriotismus-luxusni-magazin-quartier-aneb-kralovske-cteni-pro-8132673>

Spory o přehradu na Nilu

10.1.2020 ČT 24 str. 10 21:31 Horizont

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Má být největší africkou přehradou. Už před svým dokončením ale vyvolává ostré spory. Ani čtvrté kolo jednání mezi Egyptem, Súdánem a Etiopií o přehradě na modré Nilu nedospělo k dohodě. Schůzka v etiopské metropoli Adis Abebě ztroskotala na otázce, jak rychle bude Etiopie svou nádrž napouštět. Modrý Nil je totiž zdrojem životadárné tekutiny pro miliony obyvatel regionu.

Jan KOCOUREK, redaktor

Patovou situaci se opět nepodařilo prolomit. Velká přehrada etiopského znovuzrození, jak se projekt oficiálně jmenuje, vyvolává spory od samotného začátku. A podle všeho se jednotlivé strany nedokáží shodnout ani na závěrech neúspěšných jednání.

Sileši BEKELE, etiopský ministr pro vodohospodářství a energetiku

Egyptská delegace přišla na jednání s novým plánem na napouštění přehrady. Egypt v něm požaduje, aby se přehrada naplnila během 12 až 21 let. To je pro nás ovšem nepřijatelný požadavek.

Mohamed Abdel ATY, egyptský ministr pro vodohospodářství

Dnes jsme nedospěli k žádné dohodě, ale vyjasnili jsme si všechny problémy, včetně otázky naplňování přehrady. Doufáme, že příští týden dojednáme dohodu ve Washingtonu.

Jan KOCOUREK, redaktor

Egypt, pro který je voda z Nilu záležitostí přežití, Etiopii dlouhodobě vyhrožuje vojenským řešením. Etiopie i Súdánci si naopak stěžují na postoj Káhiry, která si podle nich uzurpuje nepoměrně velký díl přírodního zdroje. Stavba největší africké přehrady a vodní elektrárny na rozdíl od jednání o její samotné existenci ovšem pokračuje v plném proudu.

Ephrem WOLDEKIDAN, zástupce stavbyvedoucího

Protože jde o veřejný zdroj, musíme ho využívat přiměřeně a spravedlivě. Není důvod, aby si země na proudu řeky stěžovaly, protože my jej využíváme také.

Jan KOCOUREK, redaktor

Naplňování přehrady značně omezí průtok modrého Nilu, který do toku Nilu na egyptském území přivádí nadpoloviční většinu vody. Etiopie chce navíc s napouštěním přehrady začít co nejdříve, aby mohla produkovat skoro 6 a půl megawattu elektřiny, což je dvojnásobek celé současné energetické produkce země.

Kafule JIGZAV, stavební dělník

Naše země se potýká s nedostatkem elektřiny. (Stavba) nám pomůže dostat se z područí chudoby.

Jan KOCOUREK, redaktor

Klimatická změna a stále větší sucha mohou boj o vodu ještě víc vyostřit. Podle odhadů OSN může do roku 2025 nedostatek životadárného zdroje zasáhnout až 2/3 světové populace.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Na lince politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Může tahle velká přehrada etiopského znovuzrození skutečně vyvést zemi z bída?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Může, ale nemusí. Může za předpokladu, že se splní všechny ty optimistické předpoklady, které s tím oficiálně etiopská strana spojuje, což je krajně nepravděpodobné. A nestane se to zcela jistě, pokud naopak například Egypt splní své výhrůžky. Což znamená možnost tady je, nakolik se to nakonec naplní, to je teprve otázka budoucího vývoje.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Mluvil jste o výhrůžkách takže, kam až může vést spor o vodu na modrém Nilu, a co je naopak předpokladem dohody dotčených zemí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Vlastně Egypt už někdy sedmdesátých letech prostě prohlásil, že když to budu parafrázovat, že kdokoliv sáhne na vodu z Nilu, tak musí počítat s tím, že Egypt se vůči tomu vymezí až prostřednictvím vojenské síly. Je třeba si uvědomit, že Egypt je jednoznačně nejlidnatější, vlastně vojensky nejsilnější země ze všech těch zemí, které spadají svým územím do té oblasti, ze které prostě sbírá svoji vodu, takže Egypt v zásadě žádnou vodou do vlastně toku nepřispívá, to znamená je naprosto závislý na tom, kolik vody se dostane do řeky na území těch ostatních zemí, a to vlastně vytváří tuto základní situaci pro jaksi možné vyjednávání, respektive pro možná řešení. Egyptané sice v posledních letech dávají najevo, že jsou případně ochotni i vyjednat, nicméně ta hrozba použití síly tady pořád je. A pokud by některá z těch zemí zásadní podíl vody začala zdržovat, tak v zásadě by asi dávalo logiku, že by nakonec egyptská vláda musela síle sáhnout.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ono té hrozby válek o vodu se mluví už dávno, jak moc toto riziko přiblížila klimatická změna?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak určitě klimatická změna jaksi rozhodně nepřispěla k tomu, že by se tyhle věci uklidnily, a to zejména ne v prostředí, kde chybí dlouhodobá pozitivní zkušenost s vyjednáváním o jaksi sporných otázkách, takže se to týká sdílení zdrojů vody nebo jakéhokoliv jiného omezeného zdroje. Ten prostor severní Afriky, respektive Blízkého východu, který už i tak je politicky nepřiliš stabilní, má navíc tu, v uvozovkách, výhodu, že se ho týká i tenhle problém, to znamená zrovna v téhle části světa klimatická změna k nějakému uklidnění situace rozhodně nepřispívá.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A prosím už ve stručnosti. Spory o vodu byly dříve časté i mezi například Izraelem a jeho sousedy, ale dnes už se Izrael díky odsolování chlubí nadprodukcí pitné vody. Jsou takové technologie nadějí pro chudé země nebo je pro ně podobná infrastruktura zcela nedostupná?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že se jedná o finančně, technicky a technologicky natolik náročnou záležitost, že pro většinu těch chudých zemí to v tento okamžik asi vůbec nepřipadá v úvahu jako plnohodnotná jaksi alternativa vůči jiným zdrojům pitné vody.

Tři varianty penzijní reformy

10.1.2020 ČT 24 str. 03 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tři varianty penzijní reformy, pojďme si je blíže představit. Všechny pracují se stejnou architekturou. Současný veřejný důchodový systém by se měl rozdělit, jak už jsme říkali, na dva pilíře. Z nultého by se vyplácel základní solidární důchod z daní, z prvního potom zásluhová penze podle odpracovaných let a výše odvodů z výdělků s případným oceněním péče o dítě a nebo práce i po dosažení důchodového věku. A teď k jednotlivým variantám. Ta první varianta, to je úsporná verze. Ta by znamenala pouze překlacení stávajícího systému do nové architektury. Náklady na důchodový systém by klesly, ale za cenu nižších penzí. Technická varianta počítá nejen s překlacením, ale taky s reformou daňového systému do 5 let. Řada seniorů by si tím měla polepšit. Systém taky částečně oceňuje péči o děti, není ale výhodný pro zaměstnance s dlouhými kariérami, což byvají zpravidla muži. A poslední varianta je spravedlivá varianta. Pracuje s tím, že současně se zavedením nového důchodového systému začne příprava změn toho daňového. Zavádí například bonus za rok práce nad 41 odpracovaných let ve výši 240 Kč nebo bonus za vychované dítě ve výši 500 Kč. A ještě pro porovnání, jak vysoká by měla být ta základní část penzí, tedy ta, která by plynula z nultého pilíře. Podle úsporné varianty by měli mít všichni senioři jistých necelých 8 000 Kč. No a v dalších dvou případech, tedy v případě technické a

spravedlivé varianty by to mělo být 10 500 Kč. No a k naší debatě se připojuje taky Martin Potůček, člen Komise pro spravedlivé důchody. I vám hezký večer, pan profesore.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý večer.

Změna v důchodovém systému: dva pilíře

10.1.2020 ČT 24 str. 06 20:00 90' ČT24

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Určitě ano, právě proto vlastně se komise shodla na tom, že je rozumné v tom koncepčním řešení oddělit ten solidární nultý pilíř a ten zásluhový první pilíř. Problém je hodně technický, poněvadž ten stávající systém, stávající podoba výpočtu důchodů není kompatibilní s tím, jakým způsobem by v budoucnu ten první pilíř měl vypadat. Takže tam nás čeká ještě mnoho diskusí a úvah.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Co je nutné v tom směru změnit, aby to fungovalo?

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

No v zásadě změnit celý ten první pilíř tak, jak existuje, poněvadž tam je mnoho vazeb, které znemožňují, a dnes jsme o tom také diskutovali, aby lidé ve vašem věku například, kteří mají ještě daleko do důchodu, aby si už teď mohli modelově vypočítat, jaký bude ten jejich důchod.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane profesore, světlo na konci tunelu pomalu, nejsem tak daleko od toho důchodového věku. Paní profesorko, přece jenom neměl by ten návrh být už v tuto chvíli daleko podrobnější? Nejen tedy ty obvodové zdi toho domu, jak jste říkala, ale i přece jenom i jednotlivé detailnější nuance?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Na komisi byly představeny detailnější nuance, byly představeny ty nuance toho, jakým způsobem se bude oceňovat nevýdělečná část celkové kariéry pracovní. Představovali jsme fiktivní vyměřovací základ, oceňování péče, představovali jsme oceňování za delší dobu pojištění, ten způsob. Znovu říkám, všechny tyto technické parametry mají poměrně zásadní dopad, ať už na makroekonomické nebo mikroekonomické úrovni, a skutečně je potřeba vést diskusi o těchto technických parametrech. A především je potřeba vést politickou diskusi, protože to je ten detail, na kterém nebude panovat shoda a kde je potřeba velmi důkladně diskutovat a nalézt společný hlas a společnou cestu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

K navrhované podobě důchodové reformy z resortu sociální demokratky Jany Maláčové se už vyjádřila taky ministryně financí Alena Schillerová. Pojdme si to poslechnout.

Alena SCHILLEROVÁ, ministryně financí /nestr. za ANO/

Když jsem si vlastně poslechla ty tři cíle, což je udržitelnost, srozumitelnost a spravedlnost, tak mně procházelo hlavou to, že když stavíte dům, tak potřebujete mít pro něho nejdřív základ a základy a těmi vždycky pro mě jako pro ministryni financí zvlášť musí být finanční udržitelnost, protože bez ní můžete řešit cokoli jiného, jakékoliv další parametry, ale vlastně ty řešitelné nikdy nebudou, pokud finanční udržitelnost nebude jasně daná. Já z těch variant, které paní ministryně představila, jako preferující jsem pochopila velice jednoduchým

matematickým propočtem, že by znamenalo to navýšení daní zhruba o asi více než 300 miliard korun, kdybych vzala vlastně ten základní důchod minimální placený z daní. A to si jenom pro vaši představu udělejte, to je zhruba něco kolem ročního inkasa DPH. A představte si, že by dnešní sazba základní, která je 21 %, se zdvojnásobila na 42 % a současné daňové zatížení, které je 36 % HDP, by bylo zhruba asi při tomto propočtu 41 % HDP. Čili já to vnímám jako nepřijatelné a samozřejmě jsem připravena v úterý na koaliční radě o tom jednat.

Důchodová reforma

10.1.2020 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Já bych řekla, že jsme na začátku diskusí. Ten návrh obsahuje zvýšení vyměřovacího základu z 50 % na 75 %. Myslím si, že názory zaznívaly, ať už podpůrné, tak názory proti, a domnívám se, že skutečně toto je věc politické diskuse. My jsme tu kapitolu otevřeli, názor expertů je poměrně jasný, všichni jsou pro zvýšení toho vyměřovacího základu, protože není možné, aby větší část břemene nesli pouze zaměstnanci. Ale znovu opakují, ten problém není na straně expertů. Já myslím, že experti se poměrně shodují, ten problém je politický.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pan profesor otevřel taky téma nabíhání těch případných změn v parametrech důchodového systému. Tak jaká je představa a existuje, doplní, taky varianta, že by se ta nová verze týkala pouze nových penzistů, nikoliv těch stávajících?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Ty předložené návrhy počítají s tím, že by se do nového systému překlopily i stávající penze. Ten systém samozřejmě musí být velmi podrobně propracován. My jsme s nějakým prvotním návrhem přišli, v té diskusi zaznívala celá řada komentářů, které samozřejmě vezmeme v potaz. A předpokládám, že ta diskuse bude pokračovat na další komisi tak, abychom respektovali všechny ty principy a hlediska, které byly v té diskusi diskutovány. Ale v tom návrhu počítáme v tuto chvíli i s překlopením těch starých penzí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

My jsme se už bavili o tom, jaká výše by měla být ve vztahu k průměrné mzdě u toho zaručeného důchodu. Když bychom sečetli tu zaručenou část a tu zásluhovou část, tak jaká je představa nějakého průměrného důchodu v součtu v porovnání s průměrnou mzdou? Připomínám, že teď to je nějakých 38 % průměrné mzdy je průměrný důchod. Tak jak by to mělo být do budoucna?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Tak ty jednotlivé varianty samozřejmě podle toho, zda jsou úspornou, technickou anebo solidární, ta vazba na tu průměrnou mzdu kolísá. Pokud si dobře pamatují, tak u té spravedlivé varianty, tam se dostáváme až někde ke 45 % a pak se to samozřejmě snižuje v závislosti na té variantě technické a potom v závislosti na té variantě úsporné.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Měl by, pane profesore, stát učinit maximum pro to, aby se nesnižoval ten stávající poměr průměrný důchod - průměrná mzda, tedy někde kolem 40 %?

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

No rozhodně ano, těch 40 % je jakési minimum, které doporučuje i Mezinárodní organizace práce. A my jsme těch 40 % vlastně dodržovali dlouhá léta, dokonce vlastně klesal od začátku devadesátých let od 50 % až k těm

dnešním 38 %. Takže právě proto, že je ten poměr tak nízký a dlouhodobě byl výrazně nižší než třeba u některých jiných zemí, tak to vedlo k tomu, že české důchody jsou v mezinárodním srovnání skutečně na hodně nízké úrovni.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A v těch návrzích vidíte tu garanci, nebo o té garanci bude možná mluvit až v okamžiku, kdy bude jasnější představa o tom, kde na ten důchodový systém vzít, což v tuto chvíli ještě není?

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Sám jste si odpověděl.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá. Paní profesorko, divák BMM: jak to bude s těmi, kteří nikdy nepracovali a do systému nepřispěli ani korunou? Těch se bude týkat ten minimální garantovaný důchod, tedy ten důchod z toho nultého pilíře?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Tak těch se bude týkat ten minimální garantovaný důchod, anebo se jich samozřejmě budou týkat sociální dávky. A je to hra v podstatě s nulovým výsledkem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Rozumím. Mimochodem změní se něco na poměru mezi tou solidární částí a mezi tou zásluhou částí, která podle toho vašeho návrhu bude striktně oddělena v té podobě nultého a prvního pilíře? Změní se něco na tom poměru?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Myslíte, jestli dojde ke snížení celkové zásluhovosti v tom systému?

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Například, ano. Ano. Jenom připomínám v roce 2019 25 % pevná část, 75 % zásluhová část. O rok předtím pevná část 22 %, zásluhová 78 % důchodu. Tedy vidíme tedy trend snižování té zásluhové části. Tak v tom budeme pokračovat?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Tam dochází k stejnému překlopení, v podstatě respektování toho nastavení, tak jak je teď. Ale dochází k jinému systému valorizace toho nultého pilíře a toho prvního pilíře, to znamená u těch nejstarších důchodců potom tam dochází v podstatě k vyššímu navyšování důchodu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pan profesore, vidíte v těch návrzích směřování k tomu, aby ten zásluhový systém směřoval ke klasickému pojištění tak, aby to bylo daleko přehlednější, aby každý jasně viděl, kolik peněz poslal do toho zásluhové pilíře, kolik tam má naspořeno?

VEŘEJNOST JE PŘÍSNĚJŠÍ NEŽ SOUDCE

10.1.2020 Právní rádce str. 22 Rozhovor

Taťána Lysková

OBSTÁT V OČÍCH VEŘEJNOSTI JE DNES STEJNĚ DŮLEŽITÉ, JAKO VYHRÁT SOUDNÍ SPOR, MYSLÍ SI LUKÁŠ NOVÁK, PR SPECIALISTA, KTERÝ SE ZAMĚŘUJE NA KOMUNIKACI KLIENTŮ V PRŮBĚHU SOUDNÍHO ŘÍZENÍ.

Mnoho klientů si je vědomo dosahu, jaký má mediální obraz na jejich pověst a budoucí fungování, prohlašuje Lukáš Novák, specialista na vztahy s veřejností. Ten po boku advokátů pomáhá klientům budovat jejich pověst, kterou by mohl poškodit soudní spor. Se svým kolegou Richardem Štréglem založil první agenturu v Česku, která se přímo specializuje na pomoc advokátům s mediálním obrazem jejich klientů. „Krizová komunikace u soudu má nějaká specifika a vlastní pravidla, proto jsme se začali litigačním PR více zabývat,“ říká Novák. Obor krizové komunikace a litigačního PR učí i budoucí marketingové specialisty na pražské **Fakultě sociálních věd UK**.

* Zabýváte se především litigačním public relations. Jaký je rozdíl mezi litigačním PR a tím běžným PR?

Litigační PR je jedna kategorie krizové komunikace. Když mluvíme obecně o PR, tedy o vztazích s veřejností, zahrnuje to komplex služeb, od toho, že klientovi píšete časopis, pomáháte mu při běžné komunikaci s médii, organizujete eventy a tak dále. Je to obrovská škála věcí. Pak je mnohem užší kategorie krizové komunikace, a ještě užší kategorie litigačního PR. To je vlastně krizová komunikace ve specifickém prostředí soudního sporu. Velkým rozdílem mezi litigačním PR a tím klasickým je, že právníci klienta hrají v litigačním PR velmi významnou roli.

* Kdo nejčastěji využívá vaše služby?

Paradoxně nejčastěji se na nás obracejí samotní advokáti, kteří mají klienty, u kterých tuší, že by služby litigačního PR mohli využít. Mírně převažují samozřejmě advokáti, kteří pracují pro velké korporace. Důvodem je, že sporů, které jsou mediálně sledované, je u nich více, než je mediálně sledovaných sporů fyzických osob. To bývají zpravidla jen spory politiků.

* Základní podmínkou pro využití litigačního PR je tedy to, že je spor mediálně zajímavý?

Přesně tak. Pokud se budou soudit dvě komerční irmy, které ani nemají koncové zákazníky, tak to obvykle pro média zajímavé není. Ale pokud se soudí irma, která má celou řadu koncových zákazníků, či se soudí s veřejným subjektem, tak tam ten potenciál je.

* V jaké fázi sporu se k vám klienti obvykle dostávají? Jde to i těsně před tím, než jejich případ začne řešit soud?

Buď už je na spadnutí soudní spor, nebo je to ve fázi, kdy advokáti tuší, že spor, který je mezi klientem a nějakým jiným subjektem, by mohl potenciálně dospět k soudu a zároveň přitáhnout pozornost médií. Čím dříve do toho procesu vstoupíme, tím je to lepší. Naše práce spočívá především ve stanovení komunikační strategie, v přípravě klienta na spor a na konkrétní jednání. Samotné vyústění soudů, tedy vynesení rozsudku, kde už jsou média přítomná a které bývá nejviditelnější, je z našeho pohledu relativně malá část práce.

* Dá se něco udělat i v případě, že vás klient osloví až po tom, co média už o sporu píšou?

Ano, teď třeba pracujeme pro klienta, u kterého jsme do toho sporu vstoupili až v okamžiku, kdy už se v podstatě dva roky v médiích objevoval. Jednalo se o fyzickou osobu, bylo podáno trestní oznámení a spor před soudem už probíhal. Ale i tam se dá samozřejmě něco dělat. Naše práce v tomto případě spočívá v přípravě na konkrétní jednání, komunikaci u soudu a tak dále.

* Připravujete pouze samotného klienta, nebo i jeho advokáty?

Na naší práci, tedy na litigačním PR, je zajímavé, že je to vždy trojstranná práce. Základní podmínkou, abychom mohli pracovat, je to, že s tím právníci souhlasí. Bez jejich souhlasu nic nekomunikujeme a ctíme to, že cílem klienta je především vyhrát soudní spor. Komunikace je pro klienta důležitá, ale nemá prioritu. Takže naše příprava je velice často trojstranná – na schůzkách je vždy právník, klient a my. Samozřejmě jsme schopni poradit i advokátům, protože i oni sami u sledovaných sporů velice často v médiích vystupují.

* Je tedy cílem vaší práce pomoci klientovi v očích veřejnosti, nebo vyhrát spor?

Ambice změnit rozsudek nemáme. Situace v Česku je taková, že rozsudky vynášejí soudci, kteří mají nějakou profesní etiku a jen těžko se mohou nechat ovlivňovat veřejným míněním. Nicméně spor se řeší dlouho, často trvá pět i více let. A po celou dobu se v médiích o klientovi objevují negativní informace, a to i přes to, že je klient později například zproštěn obžaloby. Ty negativní informace ve veřejném prostoru zůstávají a mohou napáchat obrovskou škodu. Často může být mediální dopad pro klienta ničivější než samotný prohraný spor. Představte si například firmu, která bude odsouzena k tomu, aby zaplatila pokutu. Ta samotná peněžní sankce se v jejím cash flow zásadně neprojeví, ale tři roky negativní komunikace, která ten spor provázela, budou z inančního hlediska ničivé.

* To, co se objeví v médiích, hraje tedy proti obžalovaným?

Většinou to tak je. Premisa litigačního PR je, že veřejný mediální prostor je vychýlený v neprospěch obžalovaných. To, co se objeví v médiích, bývá často to, co říká policie, co je obsahem obžaloby nebo spisu. My víme, že je to názor jedné strany. Ale české pořekadlo „není kouře bez ohně“ hraje velmi v neprospěch člověka, na kterého je třeba jen podané trestní oznámení. Naše práce má tedy za cíl, aby tento aspekt minimalizovala. Tedy aby byla obviněná fyzická osoba později co nejnázve znovu zaměstnatelná nebo aby firma nepřišla o zákazníky.

* Takže stejně, jako má každý právo na právní obhajobu, by měl mít každý právo na PR pomoc?

Slogan naší společnosti říká, že každý má právo na profesionální pomoc. Ale faktem je, že máme nějaké etické hranice. Takže předtím, než začneme pracovat pro konkrétního klienta, si vždy s kolegy sedneme a řekneme, jestli je to možné. Jednak jestli je to pro nás vhodné eticky, tedy jestli okolnosti, které se kolem potenciálního klienta objevují, nejsou tak negativní, že bychom pro něj nechtěli pracovat. A také si pokládáme otázku, jestli tomu člověku vůbec komunikačně pomoci možné je.

* Myslíte si, že by se mladí právníci měli dovednost práce s médii učit?

Myslím si, že by jim to určitě pomohlo. Rozumím tomu, že právníci mají tolik věcí, které se potřebují ve své profesní přípravě učit, že tohle to je pro ně určitá nadstavba. To je taky důvod, proč se náš seminář Litigation PR vyučuje na **Fakultě sociálních věd**, nikoliv na Právnické fakultě.

* Musíte mít i vy nějaké právní povědomí, znalosti? Přece jenom je to specifická oblast.

To povědomí určitě hodně pomůže, stejně jako právníkům pomůže povědomí o tom, jak fungují média. My musíme mít přehled především o tom, jak spor probíhá po procesní stránce. Musíme vědět, co se kdy zveřejňuje, kdy se co oznamuje, kdy má kdo právo promluvit a tak dále. V tom nám ale velice dobře pomáhají právníci klienta. A za tu dobu, co tuhle práci děláme, už samozřejmě i nějaké právní znalosti máme.

* Překáží vám ve vaší práci, že na rozdíl od právníků nemáte povinnost mlčenlivosti? Nejspíš pracujete s důvěrnými informacemi klienta.

To, že nemáme povinnost mlčenlivosti, nám nějak zásadně nepřekáží. Do spolupráce s klientem vstupujeme až v okamžiku, kdy klient s právníkem formulovali právní strategii, a proto se dozvídáme jenom věci, které může vědět i veřejnost. Nedožíváme se žádné citlivé informace, nedovídáme se informace, u kterých bychom měli povinnost je oznámit, takže nemusíme být právně chráněni proti vyzrazení důvěrných informací.

* Jsou nějaká právní omezení, která by vás limitovala?

Myslím, že žádná taková omezení nejsou. Samozřejmě pořád je to tak, že nás právník svým způsobem vede za ruku. Takže on nám řekne, co lze a co nelze zveřejnit a podobně.

* Vašimi klienty bývají velké korporace, obžalované osoby. Trochu to zní, že pracujete pouze pro ty „špatné“...

Platí to, co jsem říkal na začátku, že naší prací je vracet vychýlené kyvadlo, a to kyvadlo bývá opravdu často vychýleno v neprospěch žalované strany. Už jsme ale pracovali i pro člověka, který během soudního

řízení vystupoval jen jako svědek. Šlo o známou osobnost, a proto tušil, že by na něj soudní spor mohl mít negativní dopad. Litigační PR mohou ale využít i soudci a státní zástupci nebo i žalující strana, které se stala nějaká újma.

* Jsou nějaké chyby, které lidé, kteří litigační PR neumí, dělají u soudu opakovaně?

Nejčastější chybou bývá, že podcení podprahové signály. Teď mluvím o fázi, kdy probíhá soud, což je ta fáze, která je sledovaná médii, včetně vizuálních médií. Hodně sledovaný byl například soud s panem Kramným. Ten přišel k jednání u soudu s vystříhaným čírem. Je to detail, ale pokud jsem obviněn z vraždy a přijdu k soudu a vypadám jako vrah, tak je to učebnicový příklad špatné vizuální komunikace. Na další jednání přišel pan Kramný se svou novou partnerkou. V momentě, kdy je obviněn z toho, že zavraždil svoji manželku, to prostě nepůsobí dobře. Do kontrastu s tím můžeme položit případ pana Nečesaného, který také přišel k soudu se snoubenkou. Tam to naopak působilo pozitivně, protože jeho nová partnerka u soudu posílila dojem, že je obžalovaný normální člověk, který by nebyl schopen tak násilného činu, ze kterého byl obviněn.

* A co známé „bez komentáře“, které spousta advokátů říká médiím, když vyjde ze soudní síně. Dělají dobře?

To je podle mě chyba. Samozřejmě záleží na konkrétní situaci. Velice často je ale okamžik po odchodu ze soudní síně poslední příležitostí, kdy může klient korigovat první sdělení, které se z jednání do médií dostane. První sdělení je velice důležité, a i když ho později doplníme nebo korigujeme, tak prvotní dojem se jen velmi těžko mění. Takže nevyužít možnosti říci médiím na místě svůj názor, svůj postoj, reagovat například na to, co zaznělo v soudní síni, je škoda. Jsou ale samozřejmě i případy, kdy je nejlepší strategií neříkat nic.

* Dá se nějak ověřit, že vaše komunikační strategie funguje?

Pro nás jsou jednoznačným ukazatelem média a způsob, jakým o případu referují. Například jestli se to, co jsme považovali za důležité, podařilo sdělit. Ale stoprocentně se to ověřit nedá. Napověděl by nám jen průzkum veřejného mínění, ale ty si neděláme.

* Myslíte, že zájem o litigační PR v Česku poroste?

Zřejmě ano. Zajímavé z hlediska litigačního PR bude to, jakou podobu bude mít zákon o hromadných žalobách, protože hromadné žaloby jsou přesně věc, která splňuje kritérium, že je mediálně zajímavá. I spor, který by byl banální, se stane pro média zajímavý tím, že se ho účastní hodně lidí. Takže tam ta komunikace bude velmi potřebná pro všechny zúčastněné strany.

MEDIÁLNÍ PROSTOR JE VYCHÝLENÝ V NEPROSPĚCH OBŽALOVANÝCH. TO, CO SE OBJEVÍ V MÉDIÍCH, BÝVÁ ČASTO TO, CO ŘÍKÁ POLICIE, CO JE OBSAHEM OBŽALOBY. NAŠÍ SNAHOU JE TO ZMĚNIT. Lukáš Novák

Vystudoval český jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Už od studií se nepřetržitě pohybuje v oblasti komunikace a PR. V minulosti působil například jako konzultant v mezinárodní komunikační agentuře Hill and Knowlton nebo v české Q and A. Od roku 2013 byl mediálním poradcem místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Petra Gazdika. V roce 2016 spoluzaložil agenturu Litigo Communications, která se zaměřuje na krizovou komunikaci a litigační PR. Se svým kolegou Richardem Štréglem v současné době vede na Institutu marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy kurz Krizová komunikace a Litigation PR.

O autorovi | Taťána Lysková, tatana.lyskova@economia.cz

Foto autor | Foto: Lukáš Bíba

Ty billboardy nebudou vidět
10.1.2020 Právní rádce str. 68 Soudnička
Marek Pokorný

Když promeškáte lhůtu k podání připomínek, tak už těžko můžete proti schválené stavbě protestovat. Ale co když během soudu propadne stavební povolení?

Petr H. z Prahy vlastní zhruba půlkilometrový úzký pás pozemku porostlý křovinami podél rychlostní silnice 1/58 na okraji Ostravy směrem na Příbor. A umístil na něj několik billboardů. Jenže v roce 2011 se Ředitelství silnic a dálnic rozhodlo podél silnice vybudovat čtyřmetrovou protihlukovou stěnu, aby ochránilo obyvatele před hlukem a imisemi. Od silnice by ale zakryla i výhled na billboardy.

Zed' ovšem pořád nestojí, byť k ní ředitelství již má potřebný pozemek a získalo potřebná rozhodnutí i stavební povolení. Jedním z důvodů je i žaloba, kterou Petr H. v roce 2015 stavbu protihlukové stěny napadl u soudu. A to právě s odůvodněním, že by nebylo vidět na reklamní poutače na jeho pozemku v těsném sousedství.

Okresní soud v Ostravě dal Petru H. za pravdu, že by tím došlo k znehodnocení jeho pozemku, a stavbu protihlukové zdi zakázal. „Odepření možnosti požívat plod vlastnictví by představovalo nepřipustný zásah do práv žalobce,“ konstatoval v listopadu 2017 s odkazem na § 1013 občanského zákoníku. Ten zakazuje, aby vlastník pozemku omezoval své okolí například imisemi, tedy vedle prachu a hluku také stínem.

Případ ale pokračoval k odvolacímu soudu a ten předchozí verdikt zrušil. Poukázal na to, že uvedené ustanovení nelze použít za situace, kdy rušení vlastnického práva ještě nenastalo. Petr H. měl podle odvolacího soudu zvolit jiný nástroj. Dostatek času proti protihlukové zdi protestovat měl během stavebního řízení, v němž ho jako vlastníka sousedního pozemku úředníci vyzvali k podání připomínek. Tehdy však proti chystané stavbě nevznesl žádné námítky.

Petr H. proti tomuto rozhodnutí podal dovolání k Nejvyššímu soudu. V něm brojil především proti tvrzení, že se proti hrozícímu zásahu do vlastnických práv nemůže bránit preventivně. „Pokud by se vlastník nemohl hrozícímu zásahu bránit předem, mohlo by dojít k nevratnému zásahu do jeho majetkových poměrů, což by v konečném důsledku odporovalo i článku 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod,“ argumentoval. Zmíněný článek říká, že omezení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu a za náhradu.

Nejvyšší soud nicméně potvrdil argumentaci odvolacího soudu, že vlastník pozemku nemůže požadovat, aby se soused zdržel zřizování stavby v těsné blízkosti společné hranice pozemků, pokud k tomu má stavebník platný veřejnoprávní titul, jako například stavební povolení. To platí zejména v situaci, kdy vlastník sousedního pozemku během stavebního řízení neuplatnil žádné námítky.

Verdikt odvolacího soudu přesto Nejvyšší soud zrušil s tím, že byl předčasný. „Jde o dosud neřešenou otázku, zda uvedené platí i v případě, kdy stavební povolení ztratilo platnost,“ konstatoval předseda senátu Nejvyššího soudu Jiří Spáčil. A podotkl, že stavební povolení nabylo právní moci v srpnu 2013, ale ani po dvou letech, kdy byla podána žaloba, se stavět nezačalo. Odvolací soud tak musí prověřit, zda stavební povolení mezitím nepozbylo platnosti. Právě dva roky jsou totiž lhůta, kdy k tomu může dojít, pokud stavební úřad platnost povolení neprodlouží. „Pokud již pozbylo platnosti, žalobce může namítat i to, co v původním veřejnoprávním řízení nenamítal,“ dodal Spáčil.

Luboš Dörl předseda, Vrchní soud v Praze Od ledna zasedl do čela Vrchního soudu v Praze Luboš Dörl. Předsedou soudu ho jmenoval prezident Miloš Zeman v prosinci minulého roku. Dörl vyhrál ve výběrovém řízení ministerstva spravedlnosti, do kterého se přihlásil jako jeden ze dvou účastníků. Na pozici předsedy nahradil Jaroslava Bureše, kterému skončilo sedmileté funkční období. Dörl stál dosud v čele Krajského soudu v Ústí nad Labem. V minulosti působil jako předseda senátu Vrchního soudu v Praze, kam povýšil z pozice soudce na pražském krajském soudě.

Václav Kubr partner, White & Case Václav Kubr rozšíří tým mezinárodních partnerů pražské kanceláře White & Case. Právník se v rámci své praxe specializuje především na oblast nemovitostí. Pravidelně poskytuje právní poradenství mezinárodním i tuzemským investičním společnostem, developerům a inancním institucím v rámci komplexních transakcí v oblasti akvizic, inancování a výstavby realitních projektů. Kubr je doporučovaným právním expertem v oblasti nemovitostního práva dle mezinárodních srovnávacích publikací Chambers and Partners, Legal 500 a IFLR1000.

Ron Given senior legal counsel, Deloitte Legal Advokátní kancelář Deloitte Legal posílí Ron Given. Nastoupí na pozici senior legal counsel pro celou střední Evropu a zaměří se na posilování spolupráce v rámci těchto zemí. Given přichází do Deloitte Legal z vídeňské pobočky advokátní kanceláře Wolf Theiss. V ní se jako právník zaměřoval na obchodní právo v regionu střední Evropy. Před svým působením ve Wolf Theiss zastával pozici hlavního iremního poradce v mezinárodní pojišťovací společnosti Argo Group. Má také třicetileté zkušenosti jako korporátní a bankovní partner ve společnosti Mayer Brown.

Jakub Adam partner, Taylor Wessing Zkušený advokát Jakub Adam se stal novým partnerem advokátní kanceláře Taylor Wessing. Adam má dlouholetou praxi v segmentu B2B se zaměřením na nemovitosti a jejich inancování, fúze a akvizice. Má také zkušenosti s restrukturalizacemi společností, jejich správou a řízením, squeeze-outy a kapitalizacemi pohledávek. Kromě toho je Adam členem výboru nemovitostí AmCham a pravidelně se jako řečník účastní konferencí souvisejících s nemovitostmi. Během své praxe publikoval řadu článků v odborných časopisech a je spoluautorem příručky Právo nemovitostí v Evropě, vydané nakladatelstvím C. F. Müller.

Pavel Gonda partner, Skils Počet partnerů advokátní kanceláře Skils se začátkem ledna rozrostl na čtrnáct. Novým partnerem se stal mimo jiné advokát Pavel Gonda, který v kanceláři Skils působí od roku 2005. Vystudoval pražskou právnickou fakultu a Vysokou školu ekonomickou v Praze. Na New York University School of Law pak získal titul LL. M. Gonda se specializuje na spornou agendu a litigace, insolvence, právo fúzí a akvizic a právo veřejného zadávání. Dále se zaměřuje na oblast stavebnictví a železniční a silniční dopravy.

Pavel Grim partner, Skils Partnerský tým advokátní kanceláře Skils dále rozšířil advokát Pavel Grim, který ve firmě pracuje od roku 2006. Grim je absolventem pražské právnické fakulty, Fakulty mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Grim rovněž studoval ve Velké Británii, na Londýnské univerzitě získal titul LL. M. Jako advokát se věnuje oblastem bankovního a inančního práva, práva fúzí a akvizic, obchodního práva a restrukturalizací a insolvence. Dalšími partnery irmy se stali Tomáš Chobola a Jiří Zapletal.

O autorovi| Marek Pokorný, marek.pokorny@aktualne.cz
Foto popis|

Výpočet starobního důchodu

10.1.2020 ČT 24 str. 08 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A pojďme si ještě upřesnit, jak se vlastně výše penze stanovuje. Skládá se konkrétně ze dvou částí, ta pevná je pro všechny stejná. Letos stoupla o 220 Kč, skoro na 3 a půl tisíce korun. V zásluhové procentní složce se odráží výše výdělku a odpracované roky i ta se od ledna zvýšila, a to o 5,2 % a dodatečnou částku 151 Kč. V průměru se tak důchodci polepšili o 900 Kč na celkových 14 400.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní profesorko, proč komise pro spravedlivé důchody nepřichází současně z návrhu té architektury těch pilířů důchodového systému, tak i s tím, jak důchodový systém financovat, kde na to vzít peníze.

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Já si dovolím ještě vrátit k tomu, co říkala paní ministryně financí o těch 300 miliardách a ráda bych to uvedla.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Já se k tomu chci, paní profesorko, prosím odpovězte na moji otázku, dostaneme se k tomu.

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Komise o výši toho financování v době toho náběhu systému hovořila. My jsme kvantifikovali u těch variant, kolik procent HDP buď nárůst nebo pokles u těch jednotlivých, v jednotlivých variant v prvním roce je potřeba, nicméně důchodová komise nemůže suplovat ministerstvo financí. A diskuse o změnách daňového systému musí probíhat ve spolupráci s ministerstvem financí, proto paní ministryně dnes na tiskové konferenci řekla, že vstoupí v jednání s paní ministryni financí a paralelně se povedou hovory o tom, jaké další zdroje by do toho systému mohly vstupovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak a teď k té částce 300 miliard, o které mluvila paní ministryně financí, Tady soude podle vaší reakce asi neshodnete nebo se mýlím.

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

V péči se zcela neshodneme. Paní ministryně financí, k té cifře přišla tak, že si vzala 2 a půl milionu důchodců a vynásobila, to částkou 10 500, což je částka toho minimálního důchodu. Je ale samozřejmě nutno podotknout, že dnes už tito důchodci nějaký důchod pobírají. A těch důchodců, kteří mají důchod pod 10 500 Kč, je zhruba desetina. To znamená 250 000 a samozřejmě, že tím nákladem je ten rozdíl to dofinancování do té částky 10 500 Kč, a to v prvním roce u té varianty, o, kterou označujeme jako spravedlivou, činí zhruba 10 miliard korun.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Čili, nikoliv 300 ale 10 miliard. /nesrozumitelné/ a další v letech.

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

V dalších letech potom je tam samozřejmě větší nárůst.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To znamená co?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Teď vám teď vám asi jen tak z patra neřeknu, ale ta křivka, křivka stoupá potom až zhruba v těch kulminujících letech na 16 a půl procenta HDP.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

16 a půl procenta HDP. Pane profesore, je to kámen úrazu, že ty návrhy nepřicházejí ruku v ruce s tím, kde vzít to potřebné peníze, ať už je to 10 nebo 300 miliard.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Mluvíte mi z duše. Já bych teď rád poděkoval České televizi, že zprostředkovává komunikaci mezi ministryní práce a mezi ministryní a sociálních věcí a mezi ministryní financí. A z toho je mi jako občanovi této země trochu ouzko. Proč? Poněvadž od doby, kdy skončila práci ta naše odborná komise pro důchodovou reformu, která v komunikaci s tehdejším ministerstvem financí nakonec byla schopna prosadit například zvýšení valorizace stávajících důchodů. Uplynulo 2 a čtvrt roku, kdy se tato státní správa nedokázala domluvit na tom, že je potřeba a je potřeba. Já jsem na to opakovaně upozorňoval, aby důchodová reforma a daňová reforma byly připravovány ruku v ruce. Prostě v komunikaci minimálně těchto dvou resortů a případně i dalších institucí, samozřejmě. A pokud vlastně se k tomu přistupuje příští týden, tak je to skutečně špatně, takže v tom si rozumíme.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Možná nás v úterý překvapí to koaliční jednání.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

To by měl být ale skutečně začátek, tam nelze předpokládat, že se politici ze dne na den domluví, že teda holt se bude vybírat více na daních a na jakých, ale to nejde jenom o čas, to jde i o strukturu obou dvou těch systémů, čili já bych, já bych promiňte já bych já bych, promiňte, abych využil té příležitosti znovu bych apeloval

na tuto vládu i na příští vlády. Prostě v okamžiku, kdy se vypravuje do Alp, tak k tomu nevystačíte turistickou výbavou do Českomoravské vrchoviny.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A kde tu výbavu hledat, tedy, z jakých daní, aby se to financovalo. No ne, to je jenom součást toho vzdělání. Tomu rozumím, ale pokud bychom se měli bavit o tom, kde je prostor, v rámci jakého výběru daní je prostor na zafinancování něčeho tak drahého, jako je určitá část penzijního systému, tak je to daň z přidané hodnoty nebo byste volil nějaké /nesrozumitelné/

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Tam je mnoho různých variant, a dokonce i návrhů, které se týkají především toho, že česká ekonomika je součástí globální ekonomiky. A mnohé firmy, které operují tady v tom prostoru naší malé země, odvádějí své zisky mimo prsto digitální daň, která by nahradila o nejenom digitální daň, ale teď zrovna se vede diskuse o tom, že takové giganty jako Apple a Google. Prostě mají obrovské příjmy z reklam tady v u nás v naší zemi a neplatí z toho vlastně ani ani korunu a je to jenom, jedna z možností možnosti samozřejmě více.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní profesorko, už v roce 2010 navrhovala druhá Bezděková komise jako jednu z cest financování penzijního systému, zavedení jednotné sazby DPH 19 %. To je cesta nebo něco čemu už sám zřejmě vrátet profesoruvtajnyglog.cz

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Z mého pohledu je třeba začít hovořit o zdaňování velkých firem. Tady mohu potvrdit pana profesora existují studie, že velké firmy de facto efektivně platí daň ve výši jedné třetiny, zatímco celou ekonomiku táhnou malé a střední podniky, které tu daň platí podstatně vyšší, protože nemají, jak finanční tak lidské zdroje na to, aby nějakým způsobem daňově plánovali. U daně z příjmů velmi podstatné břemeno nese střední třída. To znamená tam je potřeba otevřít diskusi o zdanění vysokopříjmového obyvatelstva. To znamená diskuse o progresivním, návratu k progresivnímu zdanění, a je celá řada dalších věcí, o kterých je potřeba diskutovat. Je potřeba si uvědomit, že u vysokopříjmových skupin obyvatelstva je jiná struktura příjmů, u nich hlavní doménou není příjem ze závislé činnosti, ale příjem z kapitálového majetku, kde podle statistiky ministerstva financí ročně proteče zhruba 18 miliard korun, ze kterých se například nevybírání sociální pojištění.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Když jsme slyšeli pana senátora Vystrčila, tam plédoval pro zapojení toho soukromého financování, tedy zapojení každého dalšího budoucího penzisty. Plánoval po mezigenerační solidaritě, kdyby tady já pracující děti přispívaly na důchody svých rodičů. To by stačilo o financování toho systému.

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

To jsou všechno krásná slova, já se nicméně obávám, že vzhledem k té realitě, která panuje, je to jenom stavění vzdušných zámků. Dneska máme velmi nízkou účast v tom třetím pilíři především mladých lidí. Mladí lidé si v tom třetím pilíři nezačínají spořit. Průměrná úložka je velmi nízká, celá řada rodin není měsíčně schopna odložit. Mimo své výdaje žádnou částku, takže je asi naivní se domnívat, že mohou zvýšit své úspory ve třetím pilíři. Ty daňové výhody toho spoření. Ten státní rozpočet také něco stojí ročně, takže, a to pomíjím skutečnost, že výnosnost těch penzijních fondů je opravdu velmi nízká. Takže skutečně chceme-li zapojovat třetí pilíř potom je potřeba otevřít zásadní diskusi o tom, že ten pilíř v tuto chvíli nefunguje a neplní svou funkci, protože kdyby svou funkci plnil, tak by ty výběry z toho systému nebyly jednorázové. Ale víc jak 80 % výběru z toho třetího pilíře je výběr jednorázové částky, ten pilíř neplní funkci spoření. Lidé na důchod, lidé to v podstatě používají tak, že tu částku jednorázově vyberou. To znamená není čerpána postupně a neplní funkci přilepšení důchodu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane profesore, jak moc vystavit spoléhal na třetí pilíř.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

No, já bych na něj spoléhal, ale v trochu jiné formě. Už i na půdě té komise paní prof. Nerudové jsme se bavili o tom a byli to Piráti a byli to. Bylo to několik dalších odborníků, kteří doporučují, abychom poměrně rychle. Ustavily veřejně spravovaný dobrovolný pilíř připojištění.

respondentka

Ten národní penzijní fond, o kterém byla řeč?

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Na názvu nezáleží, ale mělo by to jednu obrovskou výhodu, že by z toho měl cosi i stát z hlediska dodatečných prostředků pro financování, řekněme, i větších infrastrukturních projektů jako z hlediska struktury by to bylo něco podobného jako státní dluhopisy. Lidé, kteří by si do tohoto systému dobrovolně přispívali a připojišťovali se na stáří, tak by měli od státu záruku, že jim ty peníze nebude užírat, promiňte mi ten výraz inflace, že by měli záruku, že stát jim ty peníze zhodnotí každý rok podle míry i třeba v nose byly. Vyšší než ty současné výnosy o soukromých, plno nějaká a takové jako některé víte, že tam je mnoho voleb a takové ty jako rizikovější mohou dočasně přinést vyšší výnos, ale jak říkala paní profesorka, když se podíváte třeba na výnosy těch bývalých, těch transformovaných fondů, tak tam se vlastně hodnota těch penízek jako pozvolna, ale každým rokem vytrácí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní profesorko, pokud se nemýlím, dnes na tiskové konferenci o tom národním, já použiju tedy ten dříve uváděný výraz národním penzijním fondem nebyla řeč, ale možná jsem to přeslechl. Už jste jeho vznik konzultovali s antimonopolním úřadem?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Ano, byl vznesen dotaz na antimonopolní úřad. V tuto chvíli existuje odpověď a právníci analyzují, jakou možnou podobu by ten státní penzijní fond mohl být tak, aby nebyl v rozporu s právními předpisy.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A ta odpověď je jaká? Něco takového s účastí státu může vzniknout, nebo by to porušovalo hospodářskou soutěž, /nesrozumitelné/ Jak na to nahlíží antimonopolní úřad?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Existuje, existuje určité riziko, že by mohlo /nesrozumitelné/, že by mohlo dojít k porušení hospodářské soutěže, a proto velmi důležité nastavit nějaké ty mantinely, takže já nejsem právník. V tuto chvíli je to u právníků, takže jakmile budeme mít nějaké stanovisko, tak se v této problematice budeme posouvat dál.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A můžeme říct, jestli ten národní fond může vzniknout nebo nemůže vzniknout takto v hrubých rysech?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Technicky asi vzniknout může.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A z hlediska soutěžního práva?

Danuše NERUDOVÁ, předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody

Promiňte, já se k tomuto asi nebudu vyjadřovat. Já nejsem právník, nerada bych podala nějakou špatnou informaci. Technicky asi vzniknout může, nicméně jsou tam nejrůznější omezení, které je potřeba diskutovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní profesorko, moc vám děkuju. Přeju hezký večer příjemný víkend do Brna pane profesore, i vám děkuju hezký.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

No děkuji já jenom komu tyhle určité fondy existují v mnoha evropských zemích a nevidím, byť nejsem právník, důvodů. Proč by nemohly vzniknout i u nás.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak uvidíme tu analýzu a stanovisko antimonopolního úřadu.

Martin POTŮČEK, člen Komise pro spravedlivé důchody, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuju za pozvání, díky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Už jsme říkali, že v posledních letech se průměrný starobní důchod zvyšuje. Tempo jeho růstu ale nedosahuje takové míry jako v případě průměrné mzdy. Před 10 lety činil něco málo přes 40 % mzdy před zdaněním, dnes je to 38 %. Průměrná mzda se totiž příznivě ekonomické situaci za posledních 5 let zvýšila zhruba o pět tisíc Kč. Naproti tomu průměrný důchod činil v roce 2014 něco málo přes 11 000 Kč. O 5 let později měli důchodci navíc 12 stovek. A dalším hostem dnešní Devadesátky je Zdeněk Pernes, předseda Rady seniorů České republiky, vítám vás. Dobrý večer.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Krásný večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak jak plyne z toho, co jsme ukazovali divákům před malou chvílí ten poměr průměrného důchodu k průměrné mzdě je stále nižší, navzdory opakované valorizaci penzí, jak se to projevuje na životní úrovni našich seniorů.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Tak tohle konkrétně se neprojevuje na životní úrovni našich seniorů. Ale jde o obrovskou mezigenerační nespravedlnost, která by se dít neměla samozřejmě v české společnosti, a s kterou Rada seniorů České republiky nemůže zásadně souhlasit. To je historické, historická událost, která tady v takovéhle velké míře nikdy nebyla a nelze s ní souhlasit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

K jakému poměru průměrného důchodu a průměrné penze by měl stát tendovat, pokud se bavíme o nějaké reformě toho systému.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

No, to jsme daleko pod hodnotami mezinárodní organizace práce. Česká republika ratifikovala úmluvu číslo 128 a 102. Úmluva číslo 128 říká, že ten poměr by měl být 45 % náhradový a 142 %. Ale hovoříme o těch prvních důchodech. Tady, co my teď ukazujeme, tak ty jsou průměrný, tak ty jsou o něco vyšší, ale daleko toho

nedosahujeme a nikdy to tady nebylo povídám. My jsme vždycky, naposledy tuším jsme asi před 12 lety měli 98. Byl tady ten náhradový poměr poklesl na 39,8 a teď osciluje nějak kolem 38,4.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

K tomu, aby se tam poměr zvyšoval je opravdu nutná nějaká zásadní a důchodová reforma i na té stránce financování toho systému. Kupříkladu společnost Deloitte varuje, že pokud k ní nedojde, tak ten poměr kostek k 25 procentům průměrné mzdy, kde podle vás vzít peníze na udržitelný důchodový systém?

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Tak já bych prve než vám odpovím na tuhle otázku, těch variant, co tady bylo hodně, ale já jsem se dočetl ještě jednou, které se teda nehovořilo, kdy se něco podobného navrhovala neuspěl to. Musí se změnit ten valorizační vzorec, protože v těch posledních čtyřech letech, kdy to teda extrémně klesalo, tak třeba to ten nárůst mezd byl i 10x vyšší než těch nárůst penzi, a proto dochází tady tomu poklesu, který poklesl ze 42 % až na těch 38,4 odhaduji za ten, za ten loňský rok.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Třeba o větším přihlédnutím ke spotřebitelskému koši seniorů.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

No, musím, musí se, musí se změnit ten valorizační vzorec, kde teď zejména ten podíl na prosperitě společnosti, kde teď ten valorizační vzorec je takovej, navrhuje se tedy jiný v tom nultým pilíři, i v tom dalším, ku prospěchu současných seniorů, což se nám teda samozřejmě jako líbí, pokud to projde, ale teď ten současný valorizační vzorec jaksi valorizuje nebo kompenzuje 100 % inflaci. Plus jednu polovinu reálných mezd a zdá se, že to nestačí. Rada seniorů České republiky ve svých orgánech rozhodla a požaduje po vládě, aby se to navýšilo ne z těch 0,5 asi na 0,7-08 a budeme prosazovat v důchodové komisi, pokud nebude realizováno to, co dneska bylo předvedeno.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Rozumím a ty zdroje, kde byste je hledal pro ufinancování důchodového systému.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Tak jako ty zdroje, jako že tady, že máme nízké nastavení financování českého penzijního systému je všeobecně známo, protože na české důchody nejenom starobní, ale i invalidní a pozůstalostní se vyplácí kolem sedmi procent hrubého domácího produktu. Průměr Evropské unie kolem 12 % hrubého domácího produktu a existují země, kde je to kolem 16 % hrubého domácího produktu, tak čili zkrátka česká společnost na to věnuje málo do těch penzí. Čili navýšení o několik procentních bodů je samozřejmě žádoucí. A vy chcete konkrétní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojištění z daní /nesrozumitelné/.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

No, tak my máme, my máme ten, náš systém je unikum v Evropské unii, protože všude existují 3 pilíře, my máme jenom 2 pilíře. Zkrátka nám chybí zaměstnanecký pilíř, který v těch devadesátých letech nebyl zaveden a místo toho byl zaveden teda ten pilíř se státním příspěvkem, který dopadl, jak dopadl. To tady bylo hořo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A ten nultý pilíř, který se plánuje, který má zajistit minimální garantovanou penzi ve výši, řekněme, 22-30 %. Je to z vašeho pohledu systémové řešení chudoby seniorů?

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Je to pro, je to, je to potřebný, potřebný instrument, protože jednou z těch anomálií našeho nedokonalého penzijního systému, o tom jsme tady mluvili mnohokrát je ta, že když splníte podmínky, to znamená důchodový věk a dobu pojištění, a tak ten náš minimální důchod nebo nejnižší důchod, on se nejmenuje minimální důchod, ale nejnižší důchod podle současných právních předpisů, je 4 260 Kč, a to bych chtěl vidět, kdo za tyhle peníze zkrátka může žít. Zkrátka vy splníte důchodové podmínky a zkrátka nepřežijete.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

/nesrozumitelné/

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

/nesrozumitelné/ To nikdo nemá.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

10 a půl tisíce, to už by bylo něco jiného?

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Ano, je potřeba spočítat spotřební koš základních životních potřeb důchodce, který bych si dovolil nějak odhadnout, že se pohybuje kolem tady této částky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

My jsme dneska ještě nezmínili jeden aspekt, který ta současná důchodová komise příliš neakcentuje, a to je zvedání věku odchodu do důchodu. Připustíte, že dřív nebo později k něčemu takovému bude muset dojít?

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Tato věc už je v současnosti legislativně ošetřena.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, ten stop není neprolomitelný.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Ne, ne, ten je prolomitelný. To je legislativně ošetřeno. Každých 5 let má vláda povinnost jaksi posuzovat na základě nějakých analýz to, tady tu hranici důchodového věku, a na základě toho současného stavu má možnost navrhnout zvýšení.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je fyzicky únosné z hlediska člověka, který se blíží tomu důchodovému věku, aby se ta hranice posunula, řekněme, z 65 na 69?

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

V Současné době určitě ne, zejména u těch fyzických náročných profesí, ale máme i řadu teda těch psychických náročných, kde teda v tudle chvíli to určitě možné jako není, ale zatím to ještě ani není potřebné, protože jako ty důchody se budou permanentně zvyšovat až do roku 2030, a pak je potřeba něco rozhodnut.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak výrazně by podle vás v případě zvýšení té hranice hrozilo, že by lidé začali masivně odcházet do penzí předčasně, tedy do předčasného.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Těžko spekulovat, já si nedovedu to.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jako třeba belgická zkušenost, kde se tam důchodový věk zvyšoval na 65 let, reálně lidé odcházejí v 62.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

To je u nás taky. To, to je všude, něco jiného je ta jako právně stanovená hranice důchodového věku a něco jiného je skutečná, průměrná odchod do důchodu. U nás třeba máme 30 % předčasných důchodu těch starobních, takže ten důchodový věk se vám snižuje i tady touto formou. V těch okolních zemích to je to stejný, takže oni mají třeba nastavený 65 let důchodovou hranici a průměrný odchod je 62.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Řešíte vy to navyšování věku odchodu do důchodu něco.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Tak je to určitý parametr a dává teda určitý signál tomu člověku, který teda se rozhoduje nebo má možnost se rozhodnout, protože většina těch zaměstnavatelů ty starší ročníky nechce v té práci. Takže znáte to, že největší počet těch nezaměstnaných je těch 55 plus, takže je to určitý parametr a signál, tak měl by být stanoven. Určitě ano.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Co říkáte té cestě, kterou volí Komise pro spravedlivé důchody, a sice určitá bonifikace pro ty zaměstnance, nebo ty pracující, kteří se rozhodli pracovat i po té hranici věku odchodu do důchodu.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Ta bonifikace určitě musí být to je. Správné. My máme 3 druhy bonifikací v českém současném penzijním systému. Jednak teda, že, že se vám navyšuje teda výše penzí podle toho když, když pracujete déle, jak se říká, pak máte možnost polovinu pracovat a polovinu pobírat důchod, tak tam je taky další bonifikace. A potom je bonifikace, kterou třeba teď využívám já, že teda pobírám důchod a ještě k tomu pracuji, ale tam je bonifikace mizerná, protože se vám důchod navyšuje za jeden odpracovaný rok o 0,4 % vyměřovacího základu, přestože platíte pojištění i zdravotní pojištění, a to, to vám navýší asi 80 nebo sto korun, a to opravdu je špatná bonifikace. Tam by se to mělo změnit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Zdeněk Pernes, moc vám děkuju. Přeju hezký večer.

Zdeněk PERNES, předseda Rady seniorů ČR

Taky děkuju, bylo mi ctí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

V Česku pobírá důchod zhruba 2 800 000 lidí, ten starobní přitom dostává drtivá většina z nich, tedy 2 400 000. Průměrně každý měsíc dostanou bezmála 13 a půl tisíce korun. Jak je patrné z grafu, tak ta částka v posledních letech roste. Úměrně s tím rostou taky výdaje státu. Pro srovnání na starobní důchody v roce 2008 vydal stát 222 miliard korun, předloni ta částka byla o 121 miliard vyšší. Na závěr ještě doplním, že výdaje na důchody

činí bezmála třetinu státního rozpočtu. Štěpán Křeček je hlavní analytik společnosti BH Securities, také vyučuje na Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické. Přeji hezký večer.

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Pěkný večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dnes tedy výdaje na penze tvoří třetinu výdajů státního rozpočtu. Je to asi 8,3 % HDP, jak daleko jsme od nějaké hranice udržitelnosti celého toho penzijního systému, kolik ještě zbývá?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Myslím si, že takových 20 let nebudeme muset řešit důchodový systém a potom se dostaneme do opravdu vážných problémů, takže je namístě, abysme začali s tím řešením problémů již nyní, nebo v co nejbližší době tak, abychom nedošli za 20 let do té skutečně vážné propasti a řešili jsme ten problém dřív.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

V současné době, už jsme to tu zmiňovali, je průměrná penze na úrovni nějakých 38 % průměrné mzdy. Pokud bychom nic nedělali, kam až můžeme klesnout?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Můžeme až k těm 25 procentům, takže by to byl vážný problém, kdy by nastal obrovský rozdíl mezi penzisty a lidmi v produktivním věku. Ale musíme si také uvědomit celou řadu specifík, která má Česká republika, například celá řada seniorů dnes vlastní nějakou nemovitost, což je ohromný majetek, a v poslední době tím, jak narůstá cena nemovitosti, tak je to vlastně velké jmění, které celá řada seniorů má, a to všechno je něco, co už třeba ta nastupující generace důchodců mít nebude, protože v dnešní době pořídit si nemovitost je samozřejmě daleko obtížnější, takže musíme zvážit celou řadu parametrů a obávám se, že se to ne dobře dělá, protože nemůžeme poměřovat jenom příjmy, ale musíme i poměřovat jmění, tedy to, co lidé, kteří odchází do důchodu, budou vlastnit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To vypadá skoro jako neřešitelný rébus. Mimochodem i v tomto kontextu to, s čím přichází Komise pro spravedlivé důchody, je to z vašeho pohledu zárodek nějaké koncepční změny?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Velký problém s tím, co přichází komise, je v tom, že ta realita, která má stovky různých řešení, se zúžila na 3 varianty, a já si troufám říct, že všechny ty 3 varianty jsou velmi problematické. Ať z toho pohledu vysokých nákladů, nebo z toho pohledu, že by vlastně se zhoršila současná situace pro budoucí penzisty, takže myslím si, že by bylo dobré ten vějíř variant podstatně rozšířit, minimálně třeba na pět šest variant, tak, aby byla pestřejší možnost výběru pro ty, kteří budou rozhodovat, která varianta se nakonec uskuteční.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Všechny ty 3 varianty mají zastřešení v tom oddělení nultého a prvního pilíře. To je správně, nebo i v tom je z vašeho pohledu problém?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Musíme si uvědomit, že důchody jsou velmi propojené se sociálním systémem, takže dnes jsme vlastně tu situaci suplovali v sociálním systému, protože lidi, kteří měli velmi nízký důchod, mají nárok na sociální dávky, které se vyplácí ze státního rozpočtu, a ve chvíli, kdy jim zvýšíme důchod, tak třeba přestanou mít nárok na některé typy sociálních dávek, třeba dávky na bydlení, ale i další dávky, takže zase je potřeba propočítat, kolik

se v tom systému ušetří, když se zavede minimální důchod, a kolik se naopak vydá, a mnohdy bysme se divili, že celá řada lidí si sice polepší v důchodu, ale celkově si pohorší, protože přijde o sociální dávky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a jaká bude státní bilance po té změně? Stát si polepší, nebo pohorší.

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Tak bude záležet na té variantě, kterou zvolíme. Ve chvíli kdybysme volili tu nejvelkorysejší variantu...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To je ta spravedlivá verze.

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

To je ta spravedlivá verze, tak v té by si stát pohorší, to znamená, že by celý ten systém byl nákladnější pro stát a musely by se pak tedy hledat další příjmy do systému.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je dobré financovat nultý pilíř nikoliv za sociálního pojištění, ale z daní?

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak jak jsem říkal, dneska už vlastně sociální dávky financujeme z daní, takže svým způsobem by to mělo do určité míry podobný charakter, protože část těch výplat sociálních dávek bysme vlastně převedli do důchodového systému, a je to téma k diskusi, ale je zřejmé, že pakliže budeme velkoryse nastavovat tu solidární složku, ten důchod, tak potom je zřejmé, že k tomu nebudou stačit peníze z důchodového pojištění a budou se tam muset přilít peníze i ze státního rozpočtu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

10 500 zaručený důchod je z vašeho pohledu moc? Říkáte velkoryse pojatý.

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Myslím si, že lidé, kteří celý život nepracovali, parazitovali na systému, tak si takto vysoký důchod nezaslouží. Samozřejmě lidé, kteří 40 let pracovali, odváděli do systému, tak zase třeba si nárokují, že když do systému hodně odvedli, že ze systému chtějí více vyčerpat, a to by se tímto systémem omezilo, protože by se snížila ta zásluhová složka a naopak navýšila ta solidární.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže to vychýlení směrem k té solidární části je z vašeho pohledu příliš velké v tom návrhu?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Ano, je to problematické, protože dneska je dominantní složka důchodů vlastně ta zásluhová a ty návrhy směřují k tomu, že by se to začalo vyrovnávat, a to velmi výrazně, ve prospěch tedy té solidární složky, což by popíralo ten důchodový systém z toho důvodů, že je založen jako pojistný systém, a najednou by to nebylo pojištění, najednou by to vlastně byla dávka pro všechny stejná.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, v tom nultém pilíři, nikoliv v tom prvním pilíři, tam by se na naopak mělo to směřování k tomu pojistnému systému upevnit.

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Ano, ale ten hrál menší váhu, takže proto říkám, že by se tam snižoval ten efekt.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vy jste si učinil nějaký soukromý výpočet, na jakou částku by to mohlo stát vyjít? Myslím tím to zakotvení toho minimálního důchodu třeba na té úrovni 30 % průměrné mzdy. Slyšeli jsme 300 miliard od ministryně financí, ale taky 10 miliard s postupným nárůstem od předsedkyně důchodové komise.

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Obě dvě ty částky se mi nezdají reálné. Já, když jsem si dělal vlastní propočet, tak jsem se dostal někam k 15–20 miliardám, takže když se odečtou ty náklady, tak samozřejmě dojdeme k výrazně nižší částce, ale musíme pak brát ten efekt, že v letech se zase ta částka navyšuje, takže ve výsledku si myslím, že se bavíme o desítkách miliard korun.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Z jakých daní byste to financoval? Pokud bychom tedy se shodli na variantě, že tam nultý pilíř má být financovaný z daní?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

My si musíme uvědomit, že když se zaváděl druhý pilíř za Nečasovy vlády, tak tehdy se výrazně zvýšilo DPH, a tím se vlastně měla financovat důchodová reforma. Druhý pilíř se zrušil, ale DPH už zůstalo vysoké, takže já myslím, že ty daně už se v minulosti zvýšily minimálně v oblasti teda DPH. Co se týče příjmových daní, tak ty jsou v České republice enormně vysoké, takže tam už opravdu další navyšování by nebylo vhodné, a taková poslední skupina daní, která je v České republice pořád ještě relativně nízká, jsou majetkové daně, takže kdybychom opravdu chtěli lidem brát více a více peněz, tak si myslím, že poslední možnost jsou majetkové daně, ale tím neříkám, proboha, že by se to mělo stát, myslím si, že když si někdo koupí nemovitost, tak počítal s nějakýma pravidla hry a nepočítal s tím, že mu ji pak za pár let zdaníme nějakou vyšší sazbou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ekonom Lukáš Kovanda jako možný zdroj obecně pro financování důchodového systému uvádí taky třeba zpeněžení nerostných zdrojů. Je to rozumná cesta, tedy přicházet o nerostné zdroje, ovšem benefitem by byl udržitelný důchodový systém?

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak samozřejmě to by nikoho tak nějak moc nebolelo, takže hledat tyhle varianty, které vlastně nejsou voličsky problematické, jsou populární. Já si myslím, že i populární bude ta varianta, že budeme zabraňovat odtokům zisku a dividend do zahraničí, ale samozřejmě musíme si vždycky uvědomit, co to bude znamenat, jestli to třeba nezabrzdí rozvoj v některých odvětvích naší ekonomiky a jestli to třeba nebude znamenat i přesun firem třeba do zahraničí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ještě poslední věc mě zajímá. To už se pohybujeme v rovině třetího pilíře, tedy v rovině nějakého fondového financování penzí. Investice do fondů investujících v rozvojových ekonomikách. Je to dobrá myšlenka, že to, když se v rozvinutém světě rodí méně dětí, tak investice naopak do těch ekonomik, těch států, kde se rodí více a více dětí a tím pádem by tyto ekonomiky s větším množstvím dětí financovaly naše důchody, může to fungovat?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Já jsem z investičního světa a mohu vám garantovat, že investice v rozvíjejících se ekonomikách jsou ty nejrizikovější. A jestliže chceme stavět důchodový systém jakožto předvídatelný systém, který vykazuje velkou míru jistoty, tak investovat rizikově se mi zdá být úplný protimluv.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže výnosy z Filipín byste české důchody financoval?

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Ve Filipínách se může za 10 let stát cokoliv a ty důchody pak bysme už nikdy nemuseli vidět.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Štěpán Křeček, moc vám děkuju, přeju hezký večer.

Štěpán KŘEČEK, hlavní ekonom, BH Securities

Také vám děkuji, na shledanou.

Přehled VŠ

10.1.2020 Mladá fronta DNES str. 74 Příloha - Přehled VŠ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B1041P040004* Provoz a řízení letecké dopravy (Bc., PS, KS, 3)

* Řízení lidských zdrojů v ekonomice dopravy (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Ing., PS, KS, 2)

* Provoz a řízení letecké dopravy - Management leteckých podniků (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola podnikání a práva, a.s. (VŠPP) 99,8%

Vltavská 585/14, 150 00 Praha 5, www.vspp.cz

Bc. 18 900 - 23 900 Kč/semestr, nMgr. 23 900 - 28 900 Kč/semestr

Bakalářské studium

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B0414P180002* Marketingové komunikace (Bc., PS, KS, 3)

B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

N0414P180001* Marketingové komunikace (Mgr., PS, KS, 2)

VŠ PRIGO, z.ú. (pův. Vysoká škola sociálně správní, z.ú.) (PRIGO) 100%

Vítězslava Nezvala 801/1, 736 01 Havířov, www.vs-prigo.cz

19 900 - 32 900 Kč/rok při jednorázové platbě

Bakalářské studium

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)

B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

VŠ regionálního rozvoje a Bankovní institut - AMBIS, a.s. (AMBIS) 75,2%

Lindnerova 575/1, 180 00 Praha 8 - Libeň, www.ambis.cz

Bc. 20 900 - 21 900 Kč/semestr, nMgr. 25 900 Kč/semestr

Bakalářské studium

B1032P020001* Bezpečnostní management (Bc., PS, KS, 3)

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B6214 Regionální rozvoj (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
N6214 Regionální rozvoj (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

VŠ tělesné výchovy a sportu PALESTRA, s.r.o. (VŠTVS PALESTRA) 100%

Slovačikova 400/1, 197 00 Praha 19 - Kbely, vstv.palestra.cz

Bc. 49 500 - 58 000 Kč/rok, nMgr. 53 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B1014A280011* Sportovní a kondiční specialista (Bc., PS, KS, 3)

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, KS, 2)

Vysoká škola zdravotnická, o.p.s. (VŠZ) 100%

Duškova 1094/7, 150 00 Praha 5, www.vsdrav.cz, 34 - 58 000 Kč/rok

Bakalářské studium

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B0913P360019* Porodní asistence (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)

ZAHRANIČNÍ

Alanus University - Eurythmea z. s. www.studium-eurytmie.cz

Dolnoslezská vysoká škola Kancelář přijímacího řízení Ostrava

www.dlakandydata.dsw.edu.pl

VYSOKÁ ŠKOLA HUMANITAS Filia PRAHA www.humanitaspraha.cz

Fakulta veřejnosprávních a ekonomických studií v Uherském Hradišti

Vysoká škola Jagielloňská v Toruni, s.r.o. zahraniční www.fves.eu

Hornoslezská vysoká škola obchodní - zahraniční fakulta v Ostravě www.hvso.cz

INTERNATIONAL EDUCATION in PRAGUE s.r.o. interpragueuniver.cz

NEWPORT INTERNATIONAL UNIVERSITY, s.r.o. www.newportu.cz

Prague College s.r.o. zahraniční www.praguecollege.cz

VYSOKÁ ŠKOLA HUMANITAS FAKULTA SPOLEČENSKÝCH STUDIÍ www.huni.cz

Vysoká škola manažerská ve Varšavě Fakulta Jana Amose Komenského

v Karviné pedagogikakarvina.cz

Vysoká škola zdravotnictví a sociální práce sv. Alžbety Bratislava n.o.,

detašované pracoviště Praha www.hitspraha.cz/vs-hits.html

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

ŠKODA AUTO VYSOKÁ ŠKOLA o.p.s. (ŠAVŠ) 100%

Na Karmeli 1457, 293 01 Mladá Boleslav, www.savs.cz

Bc. 28 000 Kč/semestr, nMgr. 32 000 Kč/semestr, obory v AJ 4 500 - 4 900 EUR/semestr

Bakalářské studium

B0413P050002* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3,5) i v AJ

B0413P050014* Podniková ekonomika a manažerská informatika (Bc., PS, 3,5)

* Průmyslový management (Bc., PS, 3,5)

Navazující magisterské studium

N0413A050001* Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Unicorn College s.r.o. (UC) 97,8%

V Kapslovně 2767/2, 130 00 Praha 3, www.unicorncollege.cz

40 - 86 000 Kč/rok, v AJ 3 500 EUR/rok

Bakalářské studium

B0413P050007* Business Management (Bc., PS, KS, 3,5) i v AJ

B0613P140002* Softwarový vývoj (Bc., PS, KS, 3,5) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0311P050001* Aplikovaná ekonomie a analýza dat (Ing., PS, 2,5)

N0613P140001* Softwarové inženýrství a big data (Ing., PS, 2,5)

University of New York in Prague, s.r.o. (UNYP) 100%

Londýnská 41, 120 00 Praha 2, www.unyp.cz
Bakalářské studium
B0413A050026* Business Administration (Bc., PS, 3) AJ
B0321A180004* Communication and Media Studies (Bc., PS, 3) AJ
B0312A200019* International Relations (Bc., PS, 3) AJ
B0313A230007* Psychology (Bc., PS, 3) AJ
Navazující magisterské studium
N7701 Psychology (Mgr., PS, 2) AJ
Univerzita Jana Amose Komenského Praha s.r.o. (UJAK) 100%
Roháčova 1148/63, 130 00 Praha 3 - Žižkov, www.ujak.cz
Bc. 20 - 25 000 Kč/semestr, v AJ 29 000 Kč/semestr, nMgr. 25 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B8203 Dramatická umění (Bc., PS, KS, 3)
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0312A200001* Mezinárodní vztahy a diplomacie (Bc., PS, KS, 3)
B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)
B0111P190001* Resocializační a penitenciární pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B8104 Teorie a dějiny divadla, filmu a masmédií (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)
Vysoká škola aplikované psychologie, s.r.o. (VŠAPS) 100%
Akademická 409, 411 55 Terezín, www.vsaps.cz, 24 900 Kč/semestr
Bakalářské studium
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3)
Vysoká škola ekonomie a managementu, a.s. (VŠEM) 100%
Nárožní 2600/9a, 158 00 Praha 5, www.vsem.cz, 20 - 80 000 Kč/rok
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
Vysoká škola evropských a regionálních studií, z. ú. (VŠERS) 100%
Žižkova tř. 4, 370 01 České Budějovice, www.vsers.cz, 20 490 Kč/semestr
Bakalářské studium
B6809 Bezpečnostně právní činnost (Bc., PS, KS, 3)
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
Vysoká škola finanční a správní, a.s. (VŠFS) 100%
Estonská 500, 101 00 Praha 10, www.vfsf.cz, Bc. 55 - 58 000 Kč/rok,
v AJ 75 - 77 000 Kč/rok, nMgr. 57 - 60 000 Kč/rok, v AJ 75 - 77 000 Kč/rok
Bakalářské studium
* Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3)
B6806 Bezpečnostně právní studia (Bc., PS, KS, 3)
B0413A050010* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0412A050003* Finance (Bc., PS, KS, 3)
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)
B0414A180001* Marketingová komunikace (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B6804 Právní specializace (Bc., PS, KS, 3)
B0488A050002* Právo v podnikání (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N0613A140010* Aplikovaná informatika (Mgr., PS, KS, 2)
N6806 Bezpečnostně právní studia (Mgr., PS, KS, 2)
N0413A050012* Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0412A050003* Finance (Ing., PS, KS, 2)
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2)
N0414A180001* Marketingová komunikace (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N6804 Právní specializace (Mgr., PS, KS, 2)
N0488A050003* Právo v podnikání (Mgr., PS, KS, 2)

Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r. o. (VŠH) 100%
Svídnická 506, 181 00 Praha 8, www.vsh.cz, Bc. 20 - 32 500 Kč/semestr,
v AJ 39 500 Kč/semestr, nMgr. 27 500 - 32 500 Kč/semestr
Bakalářské studium
B1088P050002* Hospitality Management (Bc., PS, 3) AJ
B1088P050001* Hotelnictví, cestovní ruch a marketing (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N1088P050001* Hotelnictví, cestovní ruch a marketing (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
Vysoká škola kreativní komunikace, s.r.o. (VŠKK) 78,1%
Na Pankráci 420/54, 140 00 Praha 4 - Nusle, www.vskk.cz, 33 - 65 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B0414P180001* Kreativní marketing a komunikace (Bc., PS, 3)
B8219 Literární tvorba (Bc., PS, 3)
B8219 Vizuální tvorba (Bc., PS, 3)
Vysoká škola logistiky o.p.s. (VŠLG) 98,6%
Palackého 1381/25, 750 02 Přerov, www.vslg.cz,
Bc. 19 500 - 20 000 Kč/semestr, nMgr. 21 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B1041P040001* Logistika (Bc., PS, KS, 3)
B3713 Logistika (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
* Logistika (Ing., PS, KS, 2)
VŠ mezinárodních a veřejných vztahů Praha, o. p. s. (VŠMVV) 100%
U Santošky 17, 150 00 Praha 5, www.vsmvv.cz
Bc. 30 - 32 000 Kč/semestr, nMgr. 26 500 - 28 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B0312A200020* Mezinárodní vztahy a diplomacie (Bc., PS, KS, 3)
B6738 Mezinárodní a veřejné vztahy (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6738 Mezinárodní a veřejné vztahy (Mgr., PS, KS, 2)
Vysoká škola obchodní a hotelová s.r.o. (VŠOH) 100%
Bosonožská 9, 625 00 Brno, www.hotskolabrno.cz,
37 600 - 45 900 Kč/rok při jednorázové platbě
Bakalářské studium
B6501 Gastronomie, hotelnictví a turismus (Bc., PS, KS, 3)
Vysoká škola obchodní v Praze, o.p.s. (VŠO) 85,7%
Spálená 76/14, 110 00 Praha 1 - Nové Město, www.vso.cz,
Bc. 23 900 Kč/semestr, nMgr. 26 000 Kč/semestr
Bakalářské studium
B1015P050004* Cestovní ruch a turismus (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B3707 Letový provoz (Bc., PS, 3)
B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
SOUKROMÉ VŠ
Academia Rerum Civilium - VŠ polit. a společ. věd, s.r.o. (VŠPSV) 100%
Barborská 52, 284 01 Kutná Hora, www.vspsv.cz, 19 900 Kč/semestr
Bakalářské studium
B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)
AKADEMIE STING, o.p.s. (STING) 68,1%
Stromovka 1, 637 00 Brno, www.sting.cz, Bc. 40 000 Kč/rok, nMgr. 50 000 Kč/rok
Bakalářské studium
B0413P050005* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
AKCENT College s.r.o., (AC) 84,4%
Bítovská 5, 140 00 Praha 4, www.akcentcollege.cz, 55 000 Kč/rok při jednorázové platbě
Bakalářské studium

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
Anglo-americká vysoká škola, z. ú. (AAVŠ) 100%
Letenská 5, 118 00 Praha 1, www.aau.edu, Bc. 486 000 Kč, nMgr. 348 000 Kč
Bakalářské studium

B6218 Business Administration (Bc., PS, 3) AJ
B6107 Humanities (Bc., PS, 3) AJ
B6739 Humanities and Social Sciences (Bc., PS, 3) AJ
B0312A200018* International Relations (Bc., PS, 3) AJ
B7202 Media and Communication Studies (Bc., PS, 3) AJ
Navazující magisterské studium

N6227 Business and Law in International Markets (Mgr., PS, 2) AJ
N6107 Humanities (Mgr., PS, 2) AJ
N6704 International Relations and Diplomacy (Mgr., PS, KS, 2) AJ
Archip s.r.o. (ARCHIP) 66,7%
Poupětova 3 (DOX+), 170 00 Praha 7, www.archip.eu, 45 - 90 000 Kč/semestr
Bakalářské studium

B3505 Architecture (Bc., PS, 3) AJ
Navazující magisterské studium

N3505 Architecture and Urbanism (Mgr., PS, 2) AJ
ART & DESIGN INSTITUT, s.r.o. (ADI) 100%
Slezská 68, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, www.adi.cz, 79 000 Kč/rok při jednoráz. platbě
Bakalářské studium

B8206 Výtvarná tvorba a umělecký provoz (BcA., PS, 3) i v AJ
CEVRO Institut, z.ú. (CEVRO) 85,2%
Jungmannova 28/17, 110 00 Praha 1-Nové Město, www.cevroinstitut.cz
Bc. 22 500 - 28 500 Kč/semestr, nMgr. 26 500 - 31 500 Kč/semestr
Bakalářské studium

B1032P020002* Bezpečnostní politika (Bc., PS, KS, 3)
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)
B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)
B0421A220007* Právo v obchodních vztazích (Bc., PS, KS, 3)
B0312P220001* Praxe veřejné správy (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium

N0421A220003* Obchodněprávní vztahy (Mgr., PS, KS, 2)
N0388A050002* Philosophy, Politics, Economics (Mgr., PS, 2) AJ
N6701 Politologie (Mgr., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia

N6807 Veřejná správa (Mgr., PS, KS, 2)
N0312A220001* Veřejná správa (Mgr., PS, KS, 2)
Filmová akademie Miroslava Ondříčka v Písku, o.p.s. (FAMO) 97,9%
Lipová alej 2068, 397 01 Písek, www.filmovka.cz, 63 000 Kč/rok při jednorázové platbě
Bakalářské studium

B0211P310001* Multimediální produkce (BcA., PS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium

N0211P310001* Multimediální produkce (MgA., PS, 2) i v AJ
Metropolitní univerzita Praha, o.p.s. (MUP) 98,5%
Dubečská 900/10, 100 31 Praha 10 – Strašnice, www.mup.cz
52 - 57 000 Kč/rok při jednorázové platbě
Bakalářské studium

B0388A200001* Anglophone Studies (Bc., PS, KS, 3) AJ
B0312A020001* Bezpečnostní studia (Bc., PS, 3)
B1015P050002* Cestovní ruch (Bc., PS, KS, 3)

B0312A200007* Humanitní studia (Bc., PS, 3)
B0321A180001* Mediální studia (Bc., PS, KS, 3)
B0488A050004* Mezinárodní obchod (Bc., PS, 3) i v AJ
B0312A200002* Mezinárodní vztahy (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0312A220001* Veřejná správa (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N0312A200009* Asijská studia (Mgr., PS, KS, 2)
N0312A200008* Evropská studia a veřejná správa (Mgr., PS, KS, 2)
N6702 International Territorial Studies (Mgr., PS, KS, 2) AJ
N0321A180001* Mediální studia (Mgr., PS, KS, 2)
N6210 Mezinárodní ekonomické vztahy (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0312A200003* Mezinárodní vztahy a evropská studia (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N0312A200001* Politologie (Mgr., PS, KS, 2)
Moravská vysoká škola Olomouc, o.p.s. (MVŠO) 88,1%
tř. Kosmonautů 1288/1, 779 00 Olomouc, www.mvso.cz
Bc. 35 - 40 000 Kč/rok, nMgr. 40 000 Kč/rok
Bakalářské studium
B0413P050012* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B0619P140001* Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N0413P050001* Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
NEWTON College, a.s. (NC) 99,9%
Rašínova 2, 602 00 Brno, www.newtoncollege.cz, Bc. 49 - 85 000 Kč, nMgr. 59 000 Kč/rok
Bakalářské studium
B0413P050010* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
Pražská vysoká škola psychosociálních studií, s.r.o. (PVŠPS) 60,5%
Hekrova 805, 149 00 Praha 4 – Háje, www.pvsps.cz, 25 500 - 29 700 Kč/semestr
Bakalářské studium
B7701 Psychologie (Bc., PS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7701 Psychologie (Mgr., PS, 2)
N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)
SOUKROMÁ VŠ EKONOMICKÁ ZNOJMO s.r.o. (SVŠEZ) 100%
Loucká 656/21, 669 02 Znojmo, www.svse.cz, 16 900 - 22 000 Kč/semestr
Bakalářské studium

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
Ústav soudního inženýrství (ÚSI) -
Purkyňova 464/118, budova 01, 612 00 Brno, www.vutbr.cz/usi
Navazující magisterské studium
N1041A040001* Expertní inženýrství v dopravě (Ing., PS, 2)
N0732A260001* Realitní inženýrství (Ing., PS, 2)
N0788A020001* Řízení rizik technických a ekonomických systémů (Ing., PS, 2)
Západočeská univerzita v Plzni (ZČU)
Univerzitní ul. 2732/8, 301 00 Plzeň, www.zcu.cz
Fakulta aplikovaných věd (FAV) 94,6%
Technická 8, 301 00 Plzeň, www.fav.zcu.cz
Bakalářské studium
B0533A110013* Aplikovaná fyzika a fyzikální inženýrství (Bc., PS, 3)
B3602 Geomatika (Bc., PS, 3)
B0613A140015* Informatika a výpočetní technika (Bc., PS, 3)
B3902 Inženýrská informatika (Bc., PS, 3)
B0714A150005* Kybernetika a řídicí technika (Bc., PS, 3)
B0541A170006* Matematika a finanční studia (Bc., PS, 3)
B0541A170007* Matematika a její aplikace (Bc., PS, 3)
* Počítačové modelování v mechanice (Bc., PS, 3)

B3607 Stavební inženýrství (Bc., PS, 4)
Navazující magisterské studium
N0715A270006* Aplikovaná mechanika (Ing., PS, 2)
N3918 Aplikované vědy a informatika (Ing., PS, 2)
N3602 Geomatika (Ing., PS, 2)
N3902 Inženýrská informatika (Ing., PS, 2)
N1101 Matematika (Ing., PS, 2)
N0541A170005* Matematika a finanční studia (Ing., PS, 2)
* Matematika a její aplikace (Ing., PS, 2)
N3955 Počítačové modelování v inženýrství (Ing., PS, 2)
N3607 Stavební inženýrství (Ing., PS, 1,5)
N0114A300067* Učitelství matematiky pro střední školy (Ing., PS, 2)
N0732A260002* Územní plánování (Ing., PS, 1,5)
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara (FDULS) 38,6%
Univerzitní 28, 306 14 Plzeň, www.fdu.zcu.cz
Bakalářské studium
B8208 Design (BcA., PS, 3)
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N8208 Design (MgA., PS, 3)
N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 3)
Fakulta ekonomická (FEK) 62,1%
Univerzitní 22, 306 14 Plzeň, fek.zcu.cz
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B1301 Geografie (Bc., PS, 3)
B0414A050002* Marketingové řízení (Bc., PS, 3)
B0413A050027* Projektové řízení (Bc., PS, 3)
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0532A330019* Ekonomická a regionální geografie (Ing., PS, 2)
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
N0413A050025* Projektové a procesní řízení
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)
Fakulta elektrotechnická (FEL) 93,9%
Univerzitní 26, 306 14 Plzeň, fel.zcu.cz
Bakalářské studium
B2644 Aplikovaná elektrotechnika (Bc., PS, KS, 3)
B0714A060014* Elektrotechnika a informační technologie (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
* Elektronika a informační technologie (Ing., PS, 2)
* Výkonové systémy a elektroenergetika (Ing., PS, 2)
* Materiály a technologie pro elektrotechniku (Ing., PS, 2)
Fakulta filozofická (FF) 75,1%
Sedláčkova 38, 306 14 Plzeň, www.ff.zcu.cz
Bakalářské studium
B1512 Antropologie (Bc., PS, KS, 3)
B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)
B0231P090004* Cizí jazyky pro komerční praxi (Bc., PS, 3)
B6101 Filozofie (Bc., PS, 3)
B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3)
B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3)
B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3)
B6703 Sociologie (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N1512 Antropologie (Mgr., PS, 2)

N0231P090001* Areálová studia: bavorská studia (Mgr., PS, 2)
N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, KS, 2)
N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Mgr., PS, 2)
N6701 Politologie (Mgr., PS, 2)
N6703 Sociologie (Mgr., PS, 2)
Fakulta pedagogická (FPE) 73,8%
Veleslavínova 42, 306 14 Plzeň, www.fpe.zcu.cz
Bakalářské studium
Anglický jazyk/Biologie/Fyzika/Geografie/Historie/Chemie/Informatika/Matematika/
Německý jazyk/Ruský jazyk/Technická výchova se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, 3)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, 3)

* Učitelství českého/německého jazyka pro střední školy (Bc., PS, 3)

B0112A300006* Učitelství pro mateřské školy (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 5)

Navazující magisterské studium

N0188A280001* Pedagogika pohybové prevence (Mgr., PS, 2)

* Učitelství biologie/dějepis/geografie/chemie/ruského jazyka
pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)

Fakulta právnická (FPR) 70,7%

Sady Pětatřicátníků 14, 306 14 Plzeň, www.fpr.zcu.cz

Bakalářské studium

B6804 Právní specializace (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M0421A220004* Právo a právní věda (Mgr., PS, 5)

Navazující magisterské studium

N0421A220001* Veřejná správa (Mgr., PS, 2)

Fakulta strojní (FST) 79,7%

Univerzitní 22, 306 14 Plzeň, www.fst.zcu.cz

Bakalářské studium

B0715P270003* Strojírenství (Bc., PS, 4)

B0715A270013* Strojní inženýrství (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N0715A270017* Konstruování strojů a technických zařízení (Ing., PS, KS, 2)

N0715A270014* Materiálové inženýrství a výrobní technologie (Ing., PS, KS, 2)

N0715A270011* Obrábění, aditivní technologie a zabezpečování kvality (Ing., PS, 2)

N0715A270012* Průmyslové inženýrství a management (Ing., PS, KS, 2)

N0715A270013* Stavba energetických strojů a zařízení (Ing., PS, 2)

N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta zdravotnických studií (FZS) 59,7%

Husova 11, 301 00 Plzeň, www.fzs.zcu.cz

Bakalářské studium

B0915P360009* Ergoterapie (Bc., PS, 3)

B0915P360008* Fyzioterapie (Bc., PS, 3)

B0914P360004* Laboratorní diagnostika ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B0914P360003* Ortotika - protetika (Bc., PS, KS, 3)

B0913P360006* Všeobecné ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B0913P360005* Porodní asistence (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3, KS)

B5347 Veřejné zdravotnictví (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N5341 Ošetřovatelství (Mgr., PS, KS, 2)

STÁTNÍ VYSOKÉ ŠKOLY

Policejní akademie České republiky (PAČR)

Lhotecká 559/7 P.O.Box 54, 143 01 Praha 4, www.polac.cz

Fakulta bezpečnostně právní (FBP) -

Lhotecká 559/7 P.O.Box 54, 143 01 Praha 4, www.polac.cz

Bakalářské studium

B6806 Bezpečnostně právní studia (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6806 Bezpečnostně právní studia (Mgr., PS, KS, 2)

Fakulta bezpečnostního managementu (FBMI) -

Lhotecká 559/7 P.O.Box 54, 143 01 Praha 4, www.polac.cz

Bakalářské studium

B6807 Veřejná správa (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N6807 Veřejná správa (Mgr., PS, KS, 2)

Univerzita obrany (UO)

Kounicova 65, 662 10 Brno, www.unob.cz

Fakulta vojenského leadershipu (FVL) -

Kounicova 65, 662 10 Brno, www.unob.cz/fvl

Bakalářské studium

B1031P020001* Bezpečnost a obrana (Bc., PS, KS, 3)

Magisterské studium

M1031P020001* Řízení a použití ozbrojených sil (Mgr., PS, 5)

Fakulta vojenského zdravotnictví (FVZ) -

Třebešská 1575, 500 01 Hradec Králové, www.unob.cz/fvz

Bakalářské studium

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M5209 Vojenská farmacie (Mgr., PS, 5)

M5133 Vojenské všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6)

M5134 Vojenské zubní lékařství (MDDr., PS, 5)

Fakulta vojenských technologií (FVT) -

Kounicova 65, 662 10 Brno, www.unob.cz/fvt

Bakalářské studium

B3965 Technologie pro obranu a bezpečnost (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M0612P020001* Kybernetická bezpečnost (Ing., PS, 5)

M1088P060001* Vojenské technologie – elektrotechnické (Ing., PS, 5)

M1088P270001* Vojenské technologie – strojní (Ing., PS, 5)

Navazující magisterské studium

N3965 Technologie pro obranu a bezpečnost (Ing., PS, 2)

N3926 Vojenské technologie (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N0711A130003* Chemie a technologie materiálů (Ing., PS, 2) i v AJ

N0711A130007* Membrane Materials and Process Engineering (Ing., PS, 2) v AJ

N0711A130010* Syntéza a výroba léčiv (Ing., PS, 2)

N0711A130009* Technologie konzervování – restaurování objektů kultur. dědictví (Ing., PS, 2)

Fakulta chemicko-inženýrská (FCHI) 79,9%

Technická 3, 166 28 Praha 6 - Dejvice, fchi.vscht.cz

Bakalářské studium

B0531A130010* Analytická a forenzní chemie (Bc., PS, 3)

B0531A130009* Fyzikální a výpočetní chemie (Bc., PS, 3)

B0711A130004* Chemické inženýrství a bioinženýrství (Bc., PS, 3)

B0531A130008* Chemie (Bc., PS, 3)

B0711A130003* Nano a mikrotechnologie v chemickém inženýrství (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0531A130008* Analytická chemie (Ing., PS, 2)

N0531A130007* Fyzikální chemie (Ing., PS, 2)

N0711A130001* Chemické inženýrství a bioinženýrství (Ing., PS, 2)

N0714A150004* Sensorika a kybernetika v chemii (Ing., PS, 2)

Fakulta potravinářské a biochemické technologie (FPBT) 73,2%

Technická 5, 166 28 Praha 6 - Dejvice, fpbt.vscht.cz

Bakalářské studium

B0512A130002* Biochemie a biotechnologie (Bc., PS, 3)

B0512A130003* Forenzní analýza a analýza potravin (Bc., PS, 3)

B0721A130001* Technologie potravin (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0512A130003* Biochemie a buněčná biologie (Ing., PS, 2)

N0711A130005* Biotechnologie a bioinženýrství (Ing., PS, 2)

N0512A130004* Forenzní analýza (Ing., PS, 2)

N0531A130010* Chemie a analýza potravin a přírodních produktů (Ing., PS, 2)

N0511A130001* Mikrobiologie a genové inženýrství (Ing., PS, 2)

N0512A130002* Přírodní látky a léčiva (Ing., PS, 2)

N0721A210001* Technologie potravin (Ing., PS, 2)

Fakulta technologie ochrany prostředí (FTOP) 84,8%

Technická 3, 166 28 Praha 6 - Dejvice, ftop.vscht.cz

Bakalářské studium

B0712A130003* Ekotoxikologie a environmentální analýza (Bc., PS, 3)

B0711A130007* Energie a paliva (Bc., PS, 3)

B0712A130002* Voda a prostředí (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0711A130006* Energie a paliva (Ing., PS, 2)

N0712A130003* Environmentální inženýrství a analýza (Ing., PS, 2)

* Environmental Technology and Engineering (Ing., PS, 2) AJ

N0712A130001* Průmyslová ekologie a toxikologie (Ing., PS, 2)

N0712A130002* Technologie vody (Ing., PS, 2)

Vysoká škola polytechnická Jihlava (VŠPJ) 97,4%

Tolstého 1556/16, 586 01 Jihlava, www.vspj.cz

Bakalářské studium

B0613P140001* Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3)

B0715P270001* Aplikovaná technika pro průmyslovou praxi (Bc., PS, KS, 3)

B1015P050003* Cestovní ruch (Bc., PS, KS, 3)

B6208 Economics and Management (Bc., PS, 3) AJ

B0413P050003* Finance a řízení (Bc., PS, KS, 3)

B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B5349 Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)

B5350 Zdravotně sociální péče (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., KS, 2)

VŠ technická a ekonomická v Č. Budějovicích (VŠTE) 99,9%

Okružní 517/10, 370 01 České Budějovice, www.vstecb.cz

Bakalářské studium

B0732P260001* Pozemní stavby (Bc., PS, KS, 4)

B0715P270002* Strojírenství (Bc., PS, 3)

B1041P040002* Technologie a řízení dopravy (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N1041P040002* Logistika (Ing., PS, KS, 2)

N0413P050004* Podniková ekonomika (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze (VŠUP) 11,9%

náměstí Jana Palacha 80, 116 93 Praha 1, www.vsup.cz

Bakalářské studium

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)

Magisterské studium

M8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 6)

Navazující magisterské studium

N8101 Teorie a dějiny výtvarných umění (Mgr., PS, 2)

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2, 3) i v AJ

Vysoké učení technické v Brně (VUTBR)

Antonínská 548/1, 601 90 Brno, www.vutbr.cz

Fakulta architektury (FA) 50%

Pořičí 273/5, 639 00 Brno, www.fa.vutbr.cz

Bakalářské studium

B3501 Architektura a urbanismus (Bc., PS, 4)

Navazující magisterské studium

N3501 Architektura a urbanismus (Ing. arch., PS, 2) i v AJ

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií (FEKT) 83,3%

Technická 3058/10, 616 00 Brno, www.fekt.vutbr.cz

Bakalářské studium

B2655 Angličtina v elektrotechnice a informatice (Bc., PS, 3)

B0714A060002* Audio inženýrství (Bc., PS, 3)

B0714A060001* Automatizační a měřicí technika (Bc., PS, 3)

B3930 Biomedicínská technika a bioinformatika (Bc., PS, 3)

B0788A060001* Electrical Engineering (Bc., PS, 3) AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B0714A060003* Elektronika a komunikační technologie (Bc., PS, KS, 3)

B0612A060001* Informační bezpečnost (Bc., PS, 3)

B0714A060004* Mikroelektronika a technologie (Bc., PS, KS, 3)

B0713A060001* Silnouproudá elektrotechnika a elektroenergetika (Bc., PS, KS, 3)

B0714A060005* Telekomunikační a informační systémy (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N0714A060001* Audio inženýrství (Ing., PS, 2)

N0714A060008* Bioinženýrství (Ing., PS, 2)

N0688A060001* Biomedicínské inženýrství a bioinformatika (Ing., PS, 2)

N0713A060006* Elektroenergetika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0713A060008* Elektroenergetika a komunikační technologie

N0714A060010* Elektronika a komunikační technologie (Ing., PS, KS, 2)

N0713A060005* Elektrotechnická výroba a management (Ing., PS, KS, 2)

N2643 Elektrotechnika, elektronika, komunik. a řídicí technika (Ing., PS, KS, 2)

N0612A060001* Informační bezpečnost (Ing., PS, 2)

N0714A060009* Mikroelektronika (Ing., PS, 2)

N0713A060010* Silnouproudá elektrotechnika a výkonová elektronika (Ing., PS, KS, 2)

N0714A060011* Telekomunikační a informační technika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta chemická (FCH) 74,4%

Purkyňova 464/118, 612 00 Brno, www.fch.vutbr.cz

Bakalářské studium

B0711A130001* Chemie a chemické technologie (Bc., PS, KS, 3)

B0711A130002* Chemie a technologie materiálů (Bc., PS, KS, 3)

B0712A130001* Chemie a technologie ochrany životního prostředí (Bc., PS, KS, 3)

B0721A210001* Chemie a technologie potravin (Bc., PS, KS, 3)

B0531A130015* Chemie pro medicínské aplikace (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0712A130005* Environmental Sciences and Engineering (Ing., PS, 2) AJ

N2805 Chemie a technologie ochrany životního prostředí (Ing., PS, KS, 2)

N2901 Chemie a technologie potravin (Ing., PS, KS, 2)

N2801 Chemie pro medicínské aplikace (Ing., PS, KS, 2)

N2820 Chemie, technologie a vlastnosti materiálů (Ing., PS, KS, 2)

N2806 Spotřební chemie (Ing., PS, KS, 2)

Fakulta informačních technologií (FIT) 55,9%

Božetěchova 2/1, 612 00 Brno, www.fit.vutbr.cz
Bakalářské studium
B0613A140016* Informační technologie (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0619A140001* Informační technologie a umělá inteligence (Ing., PS, 2)
Fakulta podnikatelská (FP) 74%
Kolejná 2906/4, 612 00 Brno, www.fbm.vutbr.cz
Bakalářské studium
B0413A050001* Ekonomika podniku (Bc., PS, 3)
* Entrepreneurship and Small Business Development (Bc., PS, 3) AJ
* Manažerská informatika (Bc., PS, 3)
B0413P050001* Procesní management (Bc., PS, 3)
B0411A050004* Účetnictví a daně (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0311A050008* European Business and Finance (Ing., PS, 2) AJ
N0311A050001* Mezinárodní ekonomika a obchod (Ing., PS, 2)
* Strategický rozvoj podniku (Ing., PS, KS, 2)
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2)
N0413A050022* Účetnictví a finanční řízení podniku (Ing., PS, 2)
Fakulta stavební (FAST) 94,2%
Veveří 331/95, 602 00 Brno, www.fce.vutbr.cz
Bakalářské studium
B3503 Architektura pozemních staveb (Bc., PS, 4)
B0732A260003* Environmentálně vyspělé budovy (Bc., PS, 4)
* Geodézie a kartografie (Bc., PS, 3)
* Městské inženýrství (Bc., PS, 4)
* Stavební inženýrství (Bc., PS, KS, 4) i v AJ
Navazující magisterské studium
N3504 Architektura a rozvoj sídel (Ing. arch., PS, 2)
N0732A260018* Environmentálně vyspělé budovy (Ing., PS, 2)
* Geodézie a kartografie (Ing., PS, 2)
N0732A260019* Městské inženýrství (Ing., PS, 1,5)
* Stavební inženýrství - konstrukce a dopravní stavby/uzemní stavby/
stavební materiály a technologie/vodní hospodářství a vodní stavby/
management stavebnictví/realizace staveb (Ing., PS, KS, 1,5) i v AJ
Fakulta strojního inženýrství (FSI) 66,2%
Technická 2896/2, 616 69 Brno, www.fme.vutbr.cz
Bakalářské studium
B3901 Aplikované vědy v inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B0719A110001* Fyzikální inženýrství a nanotechnologie (Bc., PS, 3)
B0588A170001* Matematické inženýrství (Bc., PS, 3)
B0212A310002* Průmyslový design ve strojírenství (Bc., PS, 3)
B0715A270002* Stavba strojů a zařízení (Bc., PS, 3)
B0715A270003* Strojírenská technologie (Bc., PS, KS, 3)
B2341 Strojírenství (Bc., PS, KS, 3)
B0715A270001* Výrobní technika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N3901 Aplikované vědy v inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N0719A110001* Fyzikální inženýrství a nanotechnologie (Ing., PS, 2)
N2345 Industrial Engineering (Ing., PS, 2) AJ
N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N2344 Výrobní systémy (Ing., PS, 2)
Fakulta výtvarných umění (FVU) 22,4%
Údolní 244/53, 602 00 Brno, www.favu.vut.cz
Bakalářské studium
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)
Navazující magisterské studium
N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2) i v AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

VEŘEJNÉ VYSOKÉ ŠKOLY

Akademie múzických umění v Praze (AMU)

Malostranské náměstí 259/12, 118 00 Praha 1, www.amu.cz

Divadelní fakulta (DAMU) 17%

Karlova 26, 116 65 Praha 1, www.damu.cz

Bakalářské studium

B8203 Dramatická umění (BcA., PS, KS, 3) i v AJ

B0215A310004* Herectví se zaměř. na autorskou tvorbu a pedagogiku (B. A.) (BcA., PS, 3)

Magisterské studium

M8216 Dramatická umění (MgA., PS, 4)

Navazující magisterské studium

N8203 Dramatická umění (MgA., PS, 2) i v AJ

N0215P310001* PuppeTry – Puppet Artist Erasmus

Mundus Joint Master Degree (MgA., PS, 2) AJ

Filmová a televizní fakulta (FAMU) 15%

Smetanovo nábřeží 2, 116 65 Praha 1, www.famu.cz

Bakalářské studium

B8204 Filmové, televizní a fotografické umění a nová média (BcA., PS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N8211 Film, Television and Photography (MgA., PS, 2) AJ

N8217 Cinema and Digital Media (MgA., PS, 2) AJ

N8204 Filmové, televizní a fotografické umění a nová média (MgA., PS, 2) i v AJ

Hudební a taneční fakulta (HAMU) 39,1%

Malostranské náměstí 258/13, 118 00 Praha 1, www.hamu.cz

Bakalářské studium

B8201 Hudební umění (BcA., PS, 3) i v AJ

B0215A310003* Jazzová hudba (BcA., PS, 3)

B8202 Taneční umění (BcA., PS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N8201 Hudební umění (MgA., PS, 2) i v AJ

N0215A310003* Jazzová hudba (MgA., PS, 2)

N8202 Taneční umění (MgA., PS, 2) i v AJ

Akademie výtvarných umění v Praze (AVU) 17,8%

U Akademie 4, 170 22 Praha 7, www.avu.cz

Magisterské studium

M8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 6)

Navazující magisterské studium

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 3) i v AJ

Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU)

Kamýcká 129, 165 00 Praha 6 - Suchbátka, www.czu.cz

Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů (FAPPZ) 95,9%

Kamýcká 129, 165 00 Praha 6 - Suchbátka, www.af.czu.cz

Bakalářské studium

B0811A370002* Agriculture and Food (Bc., PS, 3) AJ

B0831A370001* Akvakultura a péče o vodní ekosystémy (Bc., PS, 3)

B4154 Ekologické zemědělství (Bc., PS, KS, 3)

B0811A370003* Chov hospodářských zvířat (Bc., PS, 3)

B0721A210003* Kvalita potravin a zpracování zemědělských produktů (Bc., PS, 3)

B0811A370004* Kynologie (Bc., PS, 3)

B4169 Ochrana krajiny a využívání přírodních zdrojů (Bc., PS, KS, 3)

B0811A370005* Pěstování rostlin (Bc., PS, 3)

B0811A370006* Rostlinná produkce (Bc., PS, 3)

B4147 Sustainable Use of Natural Resources (Bc., PS, 3) AJ

B4155 Veřejná správa v zemědělství a krajině (Bc., PS, KS, 3)

B0519A210001* Výživa a potraviny (Bc., PS, 3)
B4109 Zahradní a krajinářská architektura (Bc., PS, 3)
B0812A370001* Zahradnictví (Bc., PS, KS, 3)
B4148 Zemědělství, zahradnictví a rozvoj venkova (Bc., PS, KS, 3)
B0811A370007* Zoorehabilitace a asistenční aktivity se zvířaty (Bc., PS, 3)
B4103 Zootechnika (Bc., PS, KS, 3)(Bc., PS, 3)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Navazující magisterské studium

N0831A370001* Akvakultura a péče o vodní ekosystémy (Ing., PS, 2)

N4114 Biotechnologie (Ing., PS, 2)

N4154 Ekologické zemědělství (Ing., PS, KS, 2)

N4102 Fytotechnika (Ing., PS, KS, 2)

N4146 Hodnocení a ochrana půdy (Ing., PS, 2)

N0721A210006* Kvalita potravin a zpracování zemědělských produktů (Ing., PS, 2)

N0712A370001* Natural Resources Management and Ecological Engineer.(Ing., PS, 2) AJ

N4170 Ochrana a využívání přírodních zdrojů (Ing., PS, KS, 2)

N4152 Rostlinolékařství (Ing., PS, KS, 2)

N4149 Rozvoj venkova a zemědělství (Ing., PS, KS, 2)

N0811A370002* Sustainable Agriculture and Food Security (Ing., PS, 2) AJ

N0712A370002* Technologie odpadů (Ing., PS, 2)

N0519A210001* Výživa a potraviny (Ing., PS, 2)

N4109 Zahradní a krajinářská architektura (Ing., PS, 2)

N4144 Zahradnictví (Ing., PS, KS, 2)

N0811A370003* Zájmové chovy zvířat (Ing., PS, 2)

Fakulta lesnická a dřevařská (FLD) 66,2%

Kamýcká 129, 165 00 Praha 6 - Suchdol, www.fld.czu.cz

Bakalářské studium

B0722A160002* Dřevařství (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B0821A160003* Forestry (Bc., PS, 3) AJ

B0888A160001* Konzervace přírodnin a taxidermie (Bc., PS, 3)

B0821A160002* Lesnictví (Bc., PS, KS, 3)

B4132 Lesnictví (Bc., PS, KS, 3)

B0821A160001* Systémová arboristika (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0722A160002* Dřevařské inženýrství (Ing., PS, 2)

N0732A160001* Dřevěné konstrukce a stavby na bázi dřeva (Ing., PS, 2)

N4107 Lesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta tropického zemědělství (FTZ) 67,8%

Kamýcká 129, 165 00 Praha 6 - Suchdol, www.ftz.czu.cz

Bakalářské studium

B0413A370001* International Cooperation in Agricultural and Rural Development (ICARD) Bc., PS, 3)

B0811A370008* Tropické zemědělství (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0811A370004* Agri-food Systems and Rural Development (Ing., PS, KS, 2) AJ

N4106 Agricultural Specialization (Ing., PS, 2) AJ

N0811A370005* Tropical Crop Management and Ecology (Ing., PS, 2) AJ

N0811A370006* Tropical Farming Systems (Ing., PS, 2) AJ

N0821A370001* Tropical Forestry and Agroforestry (Ing., PS, 2) AJ

N0811A370007* Wildlife and Livestock Product., Management and Conserv. (Ing., PS, 2) AJ

Fakulta životního prostředí (FŽP) 61,7%

Kamýcká 1176, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www.fzp.czu.cz

Bakalářské studium

B0521A030004* Aplikovaná ekologie (Bc., PS, KS, 3)

B0532A330013* Environmental Data Science (Bc., PS, 3) AJ

B0521A030001* Environmental Engineering (Bc., PS, 3) AJ

B0532A330001* Geografické informační systémy a dálkový průzkum Země v životním prostředí (Bc., PS, 3)
B0532A330002* Geographic information systems and Remote sensing in Environmental Sciences (Bc., PS, 3) AJ
B0521A160001* Krajinářství (Bc., PS, 3)
B3915 Krajinářství (Bc., PS, 3)
B4149 Rozvoj venkova a zemědělství (Bc., PS, 3)
B0521A030003* Územní technická a správní služba v životním prostředí (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N3931 Environmentální vědy (Ing., PS, 2)
N0532A330008* Environmental Geosciences (Ing., PS, 2) AJ
N1201 Geology (Ing., PS, 2) AJ
N3904 Inženýrská ekologie (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N3914 Krajinářské inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N4169 Ochrana krajiny a využívání přírodních zdrojů (Ing., PS, 2)
N4149 Rozvoj venkova a zemědělství (Ing., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
Institut vzdělávání a poradenství (IVP) -
V Lázních 3, 159 00 Praha 5 - Malá Chuchle, www.ivp.czu.cz

Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
Provozně ekonomická fakulta (PEF) 98,7%
Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 - Suchdol, www.pef.czu.cz

Bakalářské studium
B0413A050015* Economics and Management (Bc., PS, 3) AJ
B0388A050001* Hospodářská a kulturní studia (Bc., PS, 3)
B0613A140012* Informatika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0413P050009* Inovativní podnikání (Bc., PS, 3)
B0413A050013* Podnikání a administrativa (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0413A050009* Provoz a ekonomika (Bc., PS, KS, 3)
B0688A140006* Systémové inženýrství (Bc., PS, 3)
B0312A050002* Veřejná správa a regionální rozvoj (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0388A050001* Hospodářská a kulturní studia (Ing., PS, 2)
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N6207 Kvantitativní metody v ekonomice (Ing., PS, 2)
N0413A050021* Projektové řízení (Ing., PS, 2)
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0312A050002* Veřejná správa a regionální rozvoj (Ing., PS, KS, 2)

Technická fakulta (TF) 94,6%
Kamýcká 129, 165 00 Praha 6 - Suchdol, www.tf.czu.cz

Bakalářské studium
B0811A370001* Agricultural Engineering (Bc., PS, 3) AJ
B0714A270003* Informační a řídicí technika v agropotravinář. komplexu (Bc., PS, KS, 3)
B0413A370002* Obchod a podnikání s technikou (Bc., PS, KS, 3)
B3909 Procesní inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B3710 Technika a technologie v dopravě a spojích (Bc., PS, KS, 3)
B4101 Zemědělské inženýrství (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium
N0811A370001* Agricultural Engineering (Ing., PS, 2) AJ
N0714A270005* Informační a řídicí technika v agropotravinář. komplexu (Ing., PS, KS, 2)
N0413A370001* Obchod a podnikání s technikou (Ing., PS, KS, 2)
N3909 Procesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N3710 Technika a technologie v dopravě a spojích (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N0712A370003* Technology and Environmental Engineering (Ing., PS, KS, 2) AJ

N4101 Zemědělské inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

České vysoké učení technické v Praze (ČVUT)

Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6 - Dejvice, www.cvut.cz

Fakulta architektury (FA) 78%

Thákurova 9, 166 34 Praha 6 - Dejvice, www.fa.cvut.cz

Bakalářské studium

B3501 Architektura a urbanismus (Bc., PS, 3)

B0212A310001* Design (BcA., PS, 3)

B0731A010001* Krajinářská architektura (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N3501 Architektura a urbanismus (Ing. arch., PS, 2) i v AJ

N0212A310001* Design (MgA., PS, 2) i v AJ

N0731A010001* Krajinářská architektura (Ing. arch., PS, 2)

Fakulta biomedicínského inženýrství (FBMI) 72,6%

nám. Sítná 3105, 272 01 Kladno 2, www.fbmi.cvut.cz

Bakalářské studium

B3921 Biomedicínská a klinická technika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B0688A140007* Informatika a kybernetika ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B0914P360006* Laboratorní diagnostika ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B2825 Ochrana obyvatelstva (Bc., PS, KS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0688A140003* Biomedicínská a klinická informatika (Ing., PS, 2)

N3921 Biomedicínská a klinická technika (Ing., PS, 2) i v AJ

N1032P020001* Civilní nouzové plánování (Ing., PS, KS, 2)

N0988P360001* Systémová integrace procesů ve zdravotnictví (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta dopravní (FD) 79,6%

Konviktská 20, 110 00 Praha 1, www.fd.cvut.cz

Bakalářské studium

B3710 Technika a technologie v dopravě a spojích (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N3710 Technika a technologie v dopravě a spojích (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta elektrotechnická (FEL) 65,4%

Technická 2, 166 27 Praha 6 - Dejvice, www.fel.cvut.cz

Bakalářské studium

B0713A060003* Electrical Engineering and Computer Science (Bc., PS, 3) AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N0713A060003* Elektroenergetika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0612A140004* Informační a komunikační bezpečnost (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N2647 Informační a komunikační technologie (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N2661 Projektování elektrických systémů a technologií (Ing., PS, KS, 2)

N0688A140014* Průmysl 4.0 (Ing., PS, 2) i v AJ

N0714A150001* Řídicí a informační systémy (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0541A170007* Výpočetní a aplikovaná matematika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta materiálů-technologická (FMT) 86,8%

17. listopadu 15/2172, 708 33 Ostrava-Poruba, www.fmt.vsb.cz

Bakalářské studium

B0712A130004* Chemické a environmentální inženýrství (Bc., PS, 3)

B0488A270001* Management kvality a řízení průmyslových systémů (Bc., PS, KS, 3)

B0715A270004* Materiálové inženýrství (Bc., PS, KS, 3)

B0715A270005* Materiálové technologie a recyklace (Bc., PS, KS, 3)

B0715A270007* Materiály a technologie pro automobilový průmysl (Bc., PS, 3)

B0715A270006* Moderní produkce a zpracování kovových materiálů (Bc., PS, KS, 3)

B0719A270001* Nanotechnologie (Bc., PS, 3) i v AJ
B0713A070001* Tepelně energetické inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B0214A270001* Umělecké slévárství (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0715A270005* Advanced Engineering Materials (Ing., PS, 2) AJ
N0788A270001* Biomechanické inženýrství (Ing., PS, 2)
N0712A130004* Chemické a environmentální inženýrství (Ing., PS, 2)
N0413A270002* Management kvality a řízení průmyslových systémů(Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0715A270002* Materiálové inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N0715A270004* Materiály a technologie pro automobilový průmysl (Ing., PS, 2)
N0715A270003* Metalurgické inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0719A270002* Nanotechnologie (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0713A070004* Tepelně energetické inženýrství(Ing., PS, KS, 2)
Fakulta stavební (FAST) 77,1%
Ludvíka Podéště 1875/17, 708 00 Ostrava Poruba, www.fast.vsb.cz
Bakalářské studium
B0731A010004* Architektura a stavitelství (Bc., PS, 4) i v AJ
B0732A260001* Stavební inženýrství (Bc., PS, KS, 4) i v AJ
Navazující magisterské studium
N0731A010003* Architektura a stavitelství (Ing. arch., PS, 2) i v AJ
* Stavební inženýrství - Dopravní stavby/Geotechnika a podzemní stavitelství/Konstrukce staveb/Městské inženýrství/Pozemní a průmyslové stavitelství/Prostředí staveb/Stavební hmoty a diagnostika staveb (Ing., PS, KS, 1,5) i v AJ
Fakulta strojní (FS) 75,9%
17.listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava-Poruba, www.fs.vsb.cz
Bakalářské studium
B0588A170003* Aplikované vědy a technologie (Bc., PS, 3) i v AJ
B0715A040001* Dopravní systémy a technika (Bc., PS, KS, 3)
B0713A070002* Energetika a životní prostředí (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0714A270002* Mechatronika (Bc., PS, KS, 3)
B0715A270011* Strojírenství (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B3712 Technologie letecké dopravy (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N1041A040002* Dopravní systémy a technika (Ing., PS, KS, 2)
N0713A070002* Energetické stroje a zařízení (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0714A270004* Mechatronika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0715A270008* Průmyslové inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0715A270007* Strojírenská technologie (Ing., PS, KS, 2)
Hornicko-geologická fakulta (HGF) 89,9%
17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava-Poruba, www.hgf.vsb.cz
Bakalářské studium
B3646 Geodézie a kartografie (Bc., PS, KS, 3)
B3646 Geodézie, kartografie a geoinformatika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B2110 Geologické inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
* Geovědní a montánní turismus (Bc., PS, 3)
B2111 Hornictví (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B2102 Nerostné suroviny (Bc., PS, KS, 3)
* Odpadové hospodářství a úprava surovin (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0724A290001* Těžba nerostných surovin (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N3646 Geodézie a kartografie (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N3654 Geodézie, kartografie a geoinformatika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N2110 Geologické inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N2111 Hornictví (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N2102 Nerostné suroviny (Ing., PS, KS, 2)
* Těžba nerostných surovin i v AJ

Univerzitní studijní programy (USP) -

17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava-Poruba, www.usp.vsb.cz

Bakalářské studium

B3968 Aplikované vědy a technologie (Bc., PS, 3) i v AJ

B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)

B3943 Mechatronika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B3942 Nanotechnologie (Bc., PS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N1701 Fyzika (Ing., PS, 2)

N3943 Mechatronika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N3942 Nanotechnologie (Ing., PS, 2) i v AJ

N3969 Technologie procesů v energetice (Ing., PS, 2)

N2658 Výpočetní vědy (Ing., PS, 2)

Vysoká škola ekonomická v Praze (VŠE)

nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3 – Žižkov, www.vse.cz

Fakulta financí a účetnictví (FFÚ) 68,2%

nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3 – Žižkov, f1.vse.cz

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Bakalářské studium

B0412A050008* Bankovníctví a pojišťovnictví (Bc., PS, 3)

B0412A050007* Finance (Bc., PS, 3)

B0411A050002* Účetnictví a finanční řízení podniku (Bc., PS, 3)

* Vzdělávání ve financích a účetnictví (Bc., PS, 3)

B0411A050003* Zdanění a daňová politika (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0412A050009* Bankovníctví a pojišťovnictví (Ing., PS, 2)

N0412A050007* Finance (Ing., PS, 2)

N0412A050010* Finance a oceňování podniku (Ing., PS, 2)

N0411A050002* Finance and Accounting (Ing., PS, 2) AJ

N0412A050008* Finanční inženýrství (Ing., PS, 2)

N0411A050003* Účetnictví a finanční řízení podniku (Ing., PS, 2)

* Učitelství ekonomických předmětů pro střední školy (Ing., PS, 2)

N0411A050001* Zdanění a daňová politika (Ing., PS, 2)

Fakulta informatiky a statistiky (FIS) 46,3%

nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3 – Žižkov, fis.vse.cz

Bakalářské studium

* Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3)

* Informační média a služby (Bc., PS, 3)

* Matematické metody v ekonomii (Bc., PS, 3)

* Multimédia v ekonomické praxi (Bc., PS, 3,5)

Navazující magisterské studium

* Data a analytika pro business (Ing., PS, 2)

* Economic Data Analysis (Ing., PS, 2) AJ

* Ekonometrie a operační výzkum (Ing., PS, 2)

* Ekonomická demografie (Ing., PS, 2)

* Informační management (Ing., PS, 2)

* Information Systems Management (Ing., PS, 2) AJ

* Kognitivní informatika (Ing., PS, 2)

* Podniková informatika (Ing., DS, 2)

* Statistika (Ing., DS, 2)

* Znalostní a webové technologie (Ing., DS, 2)

Fakulta managementu (FM) 96,3%

Jarošovská 1117/II, 377 01 Jindřichův Hradec, www.fm.vse.cz

Bakalářské studium

B0413A050016* Management (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N0413A050015* Management (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta mezinárodních vztahů (FMV) 69,2%
nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3 – Žižkov, fmv.vse.cz
Bakalářské studium
B0488A050009* Cestovní ruch (Bc., PS, 3)
* Manažer obchodu (Bc., KS, 3)
B0488A050008* Mezinárodní obchod (Bc., PS, 3) i v AJ
* Mezinárodní studia a diplomacie (Bc., PS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N0488A050005* Cestovní ruch (Ing., PS, 2)
N0311A050015* Economics of Globalization and European Integration (Ing., PS, 2) AJ
N0311A050021* Evropská ekonomická integrace (Ing., PS, 2)
N0311A050020* International Business - Central European Business Realities
(Ing., PS, 2) AJ
N0311A050017* Mezinárodní obchod (Ing., PS, 2)
* Mezinárodní studia a diplomacie (Ing., PS, 2) i v AJ
* Podnikání a právo (Ing., PS, 2)
Fakulta podnikohospodářská (FP) 53,3%
nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3 – Žižkov, fph.vse.cz
Bakalářské studium
B0413A050017* Arts Management (Bc., PS, 3)
B0413A050018* Podniková ekonomika a management (Bc., PS, 3) i v AJ, RJ
Navazující magisterské studium
N0413A050017* Arts Management (Ing., PS, 2)
N0413A050018* International Management (Ing., PS, 2) AJ
N0413A050019* Management (Ing., PS, 2) i v AJ
Národohospodářská fakulta (NF) 50,2%
nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3 – Žižkov, nf.vse.cz
Bakalářské studium
B0311A050009* Ekonomie (Bc., PS, 3) i v AJ
B0311A050010* Národní hospodářství (Bc., PS, 3)
B0312A050003* Veřejná správa a regionální rozvoj (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0312A050005* Economics and Public Policy (Ing., PS, 2) AJ
N6216 Ekonomie a hospodářská správa (Ing., PS, 2) i v AJ
N0311A050018* Hospodářská politika (Ing., PS, 2)
N0312A050004* Regionalistika a veřejná správa (Ing., PS, 2)
Vysoká škola chemicko-technologická v Praze (VŠCHT)
Technická 5, 166 28 Praha 6 - Dejvice, www.vscht.cz
Fakulta chemické technologie (FCHT) 79,1%
Technická 5, 166 28 Praha 6 - Dejvice, fcht.vscht.cz
Bakalářské studium
B0588A140001* Bioinformatika a chemická informatika (Bc., PS, 3)
B0711A130005* Chemie a chemické technologie (Bc., PS, 3)
B0711A130006* Chemie a technologie materiálů (Bc., PS, 3)
B0711A130008* Chemie biomateriálů pro medicínské využití (Bc., PS, 3)
B0222P130001* Konzervování-restaurování uměleckořemeslných děl (Bc., PS, 3)
B0711A130011* Syntéza a výroba léčiv (Bc., PS, 3)
B0711A130010* Technologie konzervování-restaurování objektů kultur. dědictví (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0588A130001* Bioinformatika a chemická informatika (Ing., PS, 2)
N0711A130002* Chemické technologie (Ing., PS, 2)
N0531A130009* Chemie (Ing., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
Bakalářské studium
B0512A130006* Analýza biologických materiálů (Bc., PS, 3)

B0531A130016* Anorganické a bioanorganické materiály (Bc., PS, 3)
B0488A050003* Ekonomika a management podniků chemického průmyslu (Bc., PS, 3)
B0531A130012* Farmakochemie a medicínální materiály (Bc., PS, 3)
* Hodnocení a analýza potravin (Bc., PS, 3)
* Chemie (Bc., PS, 3)
B0588A130001* Chemie a technologie ochrany životního prostředí (Bc., PS, 3)
B0531A130014* Polygrafie (Bc., PS, 3)
B0531A130017* Polymerní materiály a kompozity (Bc., PS, 3)
B0531A130013* Povrchová ochrana stavebních a konstrukčních materiálů (Bc., PS, 3)
B3912 Speciální chemicko-biologické obory (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0512A130006* Analýza biologických materiálů (Ing., PS, 2)
N0711A130015* Anorganická technologie (Ing., PS, 2)
N0914P360001* Bioanalytická laboratorní diagnostika ve zdravotnictví (Ing., PS, 2)
N0413A050010* Ekonomika a management podniků chemického průmyslu (Ing., PS, 2)
N0711A130013* Chemické a procesní inženýrství (Ing., PS, 2)
N1407 Chemie (Ing., PS, 2)
N2808 Chemie a technologie materiálů (Ing., PS, 2)
N2901 Chemie a technologie potravin (Ing., PS, 2)
* Inženýrství energetických materiálů (Ing., PS, 2) i v AJ
N0531A130013* Polygrafie (Ing., PS, 2)
N3912 Speciální chemicko-biologické obory (Ing., PS, 2)
Fakulta restaurování (FR) 53,8%
Jiráskova 3, 570 01 Litomyšl, www.upce.cz/fr
Bakalářské studium
B0222A310001* Restaurování a konzervace děl hmotného kultur. dědictví (BcA., PS, 4)
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)
Navazující magisterské studium
N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2)
Fakulta zdravotnických studií (FZS) 88,2%
Průmyslová 395, 532 10 Pardubice 2, www.upce.cz/fzs
Bakalářské studium
B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B5349 Porodní asistence (Bc., PS, 3)
B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)
B0913P360004* Všeobecné ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B0988P240002* Zdravotně sociální péče (Bc., PS, 3)
B0913P360008* Zdravotnické záchranářství (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N5341 Ošetrovatelství (Mgr., KS, 2)
N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., KS, 2)
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně (UTB)
nám. T. G. Masaryka 5555, 760 01 Zlín, www.utb.cz
Fakulta aplikované informatiky (FAI) 70,4%
Nad Stráněmi 4511, 760 05 Zlín, fai.utb.cz
Bakalářské studium
B3902 Inženýrská informatika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N3902 Inženýrská informatika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
Fakulta humanitních studií (FHS) 54,3%
Štefánikova 5670, 760 01 Zlín, fhs.utb.cz
Bakalářské studium
B7310 Filologie (Bc., PS, 3) i v AJ
B0913P360017* Porodní asistence (Bc., PS, 3)
B0111A190011* Sociální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B0112P300001* Učitelství pro mateřské školy (Bc., PS, KS, 3)
B0913P360015* Všeobecné ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B5350 Zdravotně sociální péče (Bc., PS, KS, 3)
Magisterské studium
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 5)
Navazující magisterské studium
N0111A190013* Sociální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)
N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2)
Fakulta logistiky a krizového řízení (FLKŘ) 77,9%
Studentské nám. 1532, 686 01 Uherské Hradiště, flkr.utb.cz
Bakalářské studium
B1041P040003* Aplikovaná logistika (Bc., PS, 3)
B3953 Bezpečnost společnosti (Bc., PS, 3)
B2825 Ochrana obyvatelstva (Bc., PS, KS, 3)
B3909 Procesní inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N1032A020002* Bezpečnost společnosti (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta managementu a ekonomiky (FAME) 47,3%
Mostní 5139, 760 01 Zlín, fame.utb.cz
Bakalářské studium
B0413A050024* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)
B0413P050013* Průmyslové inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
N0413A050023* Ekonomika podniku a podnikání (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2)
N0413A050020* Management ve zdravotnictví (Ing., PS, KS, 2)
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta multimediálních komunikací (FMK) 25,4%
Univerzitní 2431, 760 01 Zlín, fmk.utb.cz
Bakalářské studium

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
B7202 Mediální a komunikační studia (Bc., PS, KS, 3)
B8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby (BcA., PS, 3)
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0288P310001* Art Management (MgA., PS, 2)
N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby (MgA., PS, 2)
N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2)
Fakulta technologická (FT) 75,8%
Vavrečkova 275, 760 01 Zlín, www.ft.utb.cz
Bakalářské studium
B0711A130009* Materiály a technologie (Bc., PS, KS, 3)
B3909 Procesní inženýrství (Bc., PS, KS, 3)
B0721A210002* Technologie a hodnocení potravin (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N0711A130011* Biomateriály a kosmetika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0712A030001* Environmentální inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0721A210005* Chemie potravin a bioaktivních látek (Ing., PS, KS, 2)
N0722A130001* Inženýrství polymerů (Ing., PS, KS, 2)
N2808 Chemie a technologie materiálů (Ing., PS, 2)
N3909 Procesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N0721A210004* Technologie potravin (Ing., PS, KS, 2)
N0788A270002* Výrobní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
Veterinární a farmaceutická univerzita Brno (VFU)

Palackého tř. 1946/1, 612 42 Brno, www.vfu.cz
Fakulta veterinární hygieny a ekologie (FVHE) 76,1%
Palackého tř. 1946/1, 612 42 Brno, fvhe.vfu.cz
Bakalářské studium
B4302 Veterinární hygiena a ekologie (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Magisterské studium
M4302 Veterinární hygiena a ekologie (MVDr., PS, 6) i v AJ
Navazující magisterské studium
N4302 Veterinární hygiena a ekologie (Mgr., PS, 2) i v AJ
Fakulta veterinárního lékařství (FVL) 30,2%
Palackého tř. 1946/1, 612 42 Brno, fvl.vfu.cz
Magisterské studium
M4301 Veterinární lékařství (MVDr., PS, 6) i v AJ
Farmaceutická fakulta (FAF) 65,3%
Palackého tř. 1946/1, 612 42 Brno, faf.vfu.cz
Magisterské studium
M5206 Farmacie (Mgr., PS, 5) i v AJ
Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava (VŠB-TUO)
17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava-Poruba, www.vsb.cz
Ekonomická fakulta (EKF) 71,1%
Sokolská tř. 2416/33, 702 00 Ostrava 1, www.ekf.vsb.cz
Bakalářské studium
B0311A050004* Aplikovaná ekonomie (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B6208 Economics and Management (Bc., PS, 3) AJ
B0413A050012* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B0412A050006* Finance (Bc., PS, 3) i v AJ
B0414A050001* Marketing (Bc., PS, 3)
B6209 Systémové inženýrství a (Bc., PS, 3)
B0411A050001* Účetnictví a daně (Bc., PS, 3)
B0312A050001* Veřejná ekonomika a správa (Bc., PS, KS, 3)
N0311A050012* Aplikovaná ekonomie (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
Navazující magisterské studium
N6208 Economics and Management (Ing., PS, KS, 2) AJ
N0413A050014* Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
N0412A050005* Finance (Ing., PS, 2) AJ
N0488A050004* Finance a účetnictví (Ing., PS, 2)
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)
N0312A050001* Veřejná ekonomika a správa (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta bezpečnostního inženýrství (FBI) 88,5%
Lumírova 630/13, 700 30 Ostrava - Výškovice, www.fbi.vsb.cz
Bakalářské studium
B3908 Požární ochrana a průmyslová bezpečnost (Bc., PS, KS, 4)
Navazující magisterské studium
N1032A020001* Bezpečnostní plánování (Ing., PS, KS, 2)
N1022A020001* HSE Professional (Health, Safety and Environment Professional) (Ing., PS, 2) AJ
N3908 Požární ochrana a průmyslová bezpečnost (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta elektrotechniky a informatiky (FEI) 71%
17. listopadu 2172/15, 708 33 Ostrava-Poruba, www.fei.vsb.cz
Bakalářské studium
B0714A060012* Aplikovaná elektronika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0533A110023* Aplikovaná fyzika (Bc., PS, KS, 3)
B3973 Automobilové elektronické systémy (Bc., PS, 3) i v AJ
B0914A060001* Biomedicínská technika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0713A060005* Elektroenergetika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0613A140014* Informatika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0714A060008* Mobilní technologie (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0714A150003* Počítačové systémy pro průmysl 21. století (Bc., PS, 3) i v AJ

B0713A060004* Projektování elektrických zařízení (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0714A150001* Řídicí a informační systémy (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0714A060010* Telekomunikační technika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0541A170008* Výpočetní a aplikovaná matematika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N0714A060006* Aplikovaná elektronika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0533A110006* Aplikovaná fyzika (Ing., PS, KS, 2)
N0788A060001* Biomedicínské inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B0714A060007* Elektronika a komunikace (Bc., PS, 3)
B2663 Elektrotechnika, elektronika a komunikační technika (Bc., KS, 3)
B0713A060002* Elektrotechnika, energetika a management (Bc., PS, 3)
B2654 Kybernetika a robotika (Bc., PS, 3)
B0714A060006* Lékařská elektronika a bioinformatika (Bc., PS, 3)
B0613A140001* Otevřená informatika (Bc., PS, 3)
B2656 Otevřené elektronické systémy (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B2657 Softwarové inženýrství a technologie (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0714A060003* Elektronika a komunikace (Ing., PS, 2) i v AJ
N0713A060001* Elektrotechnika, energetika a management (Ing., PS, 2) i v AJ
N3946 Inteligentní budovy (Ing., PS, 2)
N2654 Kybernetika a robotika (Ing., PS, 2) i v AJ
N0714A060002* Lékařská elektronika a bioinformatika (Ing., PS, 2) i v AJ
N3958 Letectví a kosmonautika (Ing., PS, 2) i v AJ
N0613A140002* Otevřená informatika (Ing., PS, 2) i v AJ
N2656 Otevřené elektronické systémy (Ing., PS, 2)
Fakulta informačních technologií (FIT) 53,9%
Thákurova 9, 160 00 Praha 6, www.fit.cvut.cz

Bakalářské studium

B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N1801 Informatika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0613A140001* Informatika (Ing., PS, 2)
Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská (FJFI) 80,1%
Břehová 7, 115 19 Praha 1, www.fjfi.cvut.cz

Bakalářské studium

B3913 Aplikace přírodních věd (Bc., PS, 3)
B0914A110001* Radiologická technika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N3913 Aplikace přírodních věd (Ing., PS, 2) i v AJ
N0533A110007* Radiologická fyzika (Ing., PS, 2)
Fakulta stavební (FSV) 70,9%
Thákurova 7/2077, 166 29 Praha 6 - Dejvice, www.fsv.cvut.cz

Bakalářské studium

B0731A010002* Architektura a stavitelství (Bc., PS, 4)
B3648 Civil Engineering (Bc., PS, 4) AJ
B0732A260004* Geodézie a kartografie (Bc., PS, 3)
B3651 Stavební inženýrství (Bc., PS, 4)
B0732P260002* Stavitelství (Bc., PS, 4)
Navazující magisterské studium
N0731A010002* Architektura a stavitelství (Ing. arch., PS, 2)
N3649 Budovy a prostředí (Ing., PS, 1,5)
N3648 Civil Engineering (Ing., PS, 1,5) AJ
N0732A260020* Geodézie a kartografie (Ing., PS, 2)
N3946 Inteligentní budovy (Ing., PS, 2)
Fakulta strojní (FSV) 68,6%

Technická 4, 160 00 Praha 6, www.fs.cvut.cz

Bakalářské studium

B2342 Teoretický základ strojního inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0714A270002* Aplikované vědy ve strojním inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

N0714A270001* Automatizační a přístrojová technika (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N0716A270001* Dopravní a transportní technika (Ing., PS, KS, 2)

N0713A070001* Energetika a procesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

N3946 Inteligentní budovy (Ing., PS, KS, 2)

N3951 Jaderná energetická zařízení (Ing., PS, KS, 2)

N3958 Letectví a kosmonautika (Ing., PS, KS, 2)

N2307 Master of Automotive Engineering (Ing., PS, 2) AJ

N2348 Průmysl 4.0 (Ing., PS, 2)

N0413A270001* Řízení průmyslových systémů (Ing., PS, KS, 2)

N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

N0715A070001* Technika prostředí (Ing., PS, KS, 2)

N0715A270001* Výrobní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

Masarykův ústav vyšších studií (MÚVS) -

Kolejní 2637/2a, 160 00 Praha 6, www.muvs.cvut.cz

Bakalářské studium

B0413A050002* Ekonomika a management (Bc., PS, 3) i v AJ

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N0413A050002* Projektové řízení inovací (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Janáčkova akademie múzických umění v Brně (JAMU)

Beethovenova 2, 662 15 Brno, www.jamu.cz

Divadelní fakulta (DIFA) 25,9%

Mozartova 1, 662 15 Brno, difa.jamu.cz

Bakalářské studium

B0211A310002* Divadelní produkce a jevištní technologie (BcA., PS, 3)

* Divadlo a výchova (BcA., PS, 3)

B0211A310003* Dramatická tvorba a média (BcA., PS, 3)

B0215A310005* Dramaturgie a režie (BcA., PS, 3)

B0212A310003* Scénografie (BcA., PS, 3)

Magisterské studium

* Herectví (MgA., PS, 4)

Navazující magisterské studium

* Dramatická umění (MgA., PS, 2)

N0413A310001* Divadelní produkce a jevištní technologie (MgA., PS, 2)

* Divadlo a výchova (MgA., PS, KS, 2)

N0211A310001* Dramatická tvorba a média (MgA., PS, 2)

N0215A310004* Dramaturgie a režie (MgA., PS, 2)

N0212A310003* Scénografie (MgA., PS, 2)

Hudební fakulta (HF) 53,4%

Komenského nám. 6, 662 15 Brno, hf.jamu.cz

Bakalářské studium

B8201 Hudební umění (BcA., PS, KS, 3) i v AJ, NJ

Navazující magisterské studium

N8201 Hudební umění (MgA., PS, 2) i v AJ, NJ

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích (JČU)

Branišovská 1645/31a, 370 05 České Budějovice, www.jcu.cz

Ekonomická fakulta (EF) 74,7%

Studentská 13, 370 05 České Budějovice, www.ef.jcu.cz

Bakalářské studium

B0311A050011* Analýza v ekonomické a finanční praxi (Bc., PS, 3)

B1103 Aplikovaná matematika (Bc., PS, KS, 3)
B0413A050023* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)

B0413P050011* Management regionálního rozvoje (Bc., PS, KS, 3)

B0413A050029* Regional and European Project Management (Bc., PS, 3) AJ

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)

N6237 Regional and European Project Management (Ing., PS, 2) AJ

N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)

Fakulta rybářství a ochrany vod (FROV) 77,1%

Zátiší 728/II, 389 25 Vodňany, www.frov.jcu.cz

Bakalářské studium

B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)

B4103 Zootechnika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N4103 Zootechnika (Ing., PS, KS, 2)

Filozofická fakulta (FF) 77,6%

Braníšovská 31a, 370 05 České Budějovice, www.ff.jcu.cz

Bakalářské studium

* Anglický/Francouzský/Německý/Španělský jazyk a literatura (Bc., PS, 3)

B0222A120012* Archeologie (Bc., PS, 3)

B0322A120005* Archivnictví (Bc., PS, 3)

B0232A090005* Bohemistika (Bc., PS, 3)

B0231A090033* Česko-německá areálová studia (Bc., PS, 3)

B0213A320003* Dějiny umění (Bc., PS, 3)

B0213A320007* Estetika (Bc., PS, 3)

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)

* Francouzský/Španělský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod (Bc., PS, 3)

B0222A120014* Historie (Bc., PS, 3)

B0231A090035* Italský jazyk a kultura (Bc., PS, 3)

B0388A180001* Kulturní studia (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0231A090024* Anglická a americká literatura (Mgr., PS, 2)

N0222A120017* Archeologie (Mgr., PS, 2)

N0322A120003* Archivnictví (Mgr., PS, 2)

N0232A090005* Bohemistika (Mgr., PS, 2)

N0231A090025* Česko-německá areálová studia (Mgr., PS, 2)

N0213A320003* Dějiny umění a vizuální studia (Mgr., PS, 2)

N7310 Filologie (Mgr., PS, 2)

N0222A120018* Historie (Mgr., PS, 2)

N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2)

N0388A180001* Kulturní studia (Mgr., PS, 2)

N0231A090026* Překladatelství (Mgr., PS, 2)

N0231A090027* Románská filologie (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

Pedagogická fakulta (PF) 59,8%

Jeronýmova 10, 371 15 České Budějovice, www.pf.jcu.cz

Bakalářské studium

B1301 Geografie (Bc., PS, 3)

B7701 Psychologie (Bc., PS, KS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, 3)

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, 3)
Magisterské studium

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, 5)

Navazující magisterské studium

N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)

N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, 2)

Přírodovědecká fakulta (PŘF) 74%

Braníšovská 1760, 370 05 České Budějovice, www.prf.jcu.cz

Bakalářské studium

B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3) i v AJ

B1103 Aplikovaná matematika (Bc., PS, 3)

B1513 Biofyzika (Bc., PS, 3)

B0512A130004* Biological Chemistry (Bc., PS, 3) AJ

B1501 Biologie (Bc., PS, 3)

B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)

B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, KS, 3)

B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)

B1407 Chemie (Bc., PS, 3)

B1101 Informatika (Bc., PS, 3)

B1801 Matematika (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N1802 Aplikovaná informatika (Mgr., PS, 2)

N1513 Biofyzika (Mgr., PS, 2)

N1406 Biochemie (Mgr., PS, 2,5)

N0512A130012* Biological Chemistry (Mgr., PS, 2,5) AJ

N1501 Biologie (Mgr., PS, 2)

N1507 Botanika (Mgr., PS, 2)

N0521A030002* Ecology (Mgr., PS, 2) AJ

N1701 Fyzika (Mgr., PS, 2)

N0533A110005* Fyzikální měření a modelování (Mgr., PS, 2)

N1407 Chemie (Mgr., PS, 2)

N0531A130011* Chemie životního prostředí (Mgr., PS, 2)

N1101 Matematika (Mgr., PS, 2)

N1801 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N1502 Zoologie (Mgr., PS, 2) i v AJ

Teologická fakulta (TF) 87,5%

Kněžská 8, 370 01 České Budějovice, www.tf.jcu.cz

Bakalářské studium

B0223A100006* Filosofie (Bc., PS, KS, 3)

B6101 Filozofie (Bc., PS, KS, 3)

B7501 Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B7508 Sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

B6141 Teologie (Bc., PS, KS, 3)

B7505 Vychovatelství (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N0223A100009* Filosofie (Mgr., PS, 2)

N6101 Filozofie (Mgr., PS, 2)

N7502 Sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)

N6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)

N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, KS, 2)

Zdravotně sociální fakulta (ZSF) 72,4%

J. Boreckého 1167/27, 370 11 České Budějovice, www.zsf.jcu.cz

Bakalářské studium

B0915P360013* Fyzioterapie (Bc., PS, 3)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Lékařská fakulta (LF) 23,4%

Hněvotínská 3, 775 15 Olomouc, www.lf.upol.cz

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ

M0911A350005* Zubní lékařství (MDDr., PS, 5) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0988A350001* Veřejné zdravotnictví (Mgr., KS, 2)

Pedagogická fakulta (PDF) 50,5%

Žižkovo nám. 5, 771 40 Olomouc, www.pdf.upol.cz

Bakalářské studium

Anglický jazyk/Český jazyk a literatura/Historie/Hudební kultura/Informační

technologie/Matematika/Německý jazyk/Přírodopis a environmentální výchova/

Společenské vědy/Technika a praktické činnosti/Výchova ke zdraví/Výtvarná tvorba

se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, KS, 3)

B0111A190009* Sociální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B0111A190006* Speciální pedagogika (se specializací) (Bc., PS, KS, 3)

B0113A300001* Speciální pedagogika pro 2. stupeň základních škol a SŠ (Bc., PS, KS, 3)

B0114A300023* Učitelství praktického vyučování a odborného výcviku (Bc., PS, KS, 3)

B0112A300002* Učitelství pro mateřské školy (Bc., PS, KS, 3)

B0112A300003* Učitelství pro mateřské školy a speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B0922A190001* Vychovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B0988A190001* Vychovatelství a speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

Magisterské studium

M0915A190001* Logopedie (Mgr. PS, 5)

M0113A300001* Učitelství pro 1. stupeň základní školy (Mgr., PS, KS, 5)

M0113A300003* Učitelství pro 1. stupeň ZŠ a speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 5)

Navazující magisterské studium

N0288A190001* Edukace v kultuře (Mgr., PS, KS, 2)

N0988A190001* Muzikoterapie (Mgr., KS, 2)

N0111A190007* Předškolní pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N0922A190001* Řízení volnočasových aktivit (Mgr., PS, KS, 2)

N0111A190010* Sociální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N0188A190002* Speciální pedagogika - dramaterapie (Mgr., PS, 2)

N0188A190001* Speciální pedagogika - poradenství (Mgr., PS, KS, 2)

N0113A300001* Speciální pedagogika pro 2. stupeň ZŠ a střední školy (Mgr., PS, KS, 2)

* Učitelství anglického/německého jazyka pro ZŠ (Mgr., PS, KS, 2)

* Učitelství českého jazyka a literatury/informatiky/matematiky/
přírodopisu a environmentální výchovy/výchovy ke zdraví pro 2. stupeň
základních škol (Mgr., PS, KS, 2)

* Učitelství dějepisu/hudební výchovy/základů společenských věd
a občanské výchovy pro střední školy a 2. stupeň ZŠ (Mgr., PS, 2)

N0114A300028* Učitelství odborných předmětů pro zdravotnické školy (Mgr., PS, KS, 2)

N0114A300026* Učitelství techniky pro SŠ a praktických činností pro 2. stupeň
základních škol (Mgr., PS, KS, 2)

N0114A300027* Učitelství výtvarné výchovy pro 2. stupeň ZŠ, SŠ a ZUŠ (Mgr., PS, 2)

Právnická fakulta (PRF) 41%

17. listopadu 8, 771 11 Olomouc, www.pf.upol.cz

Bakalářské studium

B0421A220006* Právo ve veřejné správě (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M0421A220005* Právo (Mgr. PS, 5)

Navazující magisterské studium

* Evropská studia se zaměřením na evropské právo (Mgr., PS, 2)

N0421A220002* International and European Law (Mgr., PS, 2) AJ
Přírodovědecká fakulta (PŘF) 93,7%
17. listopadu 1192/12, 771 46 Olomouc, www.prf.upol.cz
Bakalářské studium
* Aplikovaná chemie/fyzika/matematika (Bc., PS, KS, 3)
* Bioanorganická chemie (Bc., PS, 3)
B0512A130008* Biochemie (Bc., PS, 3)
B0533A110008* Biofyzika (Bc., PS, 3)
* Bioinformatika (Bc., PS, 3)
* Biologie a ekologie (Bc., PS, 3)
* Biologie/Biologie a environmentální výchova/Deskriptivní geometrie/
Fyzika/Geografie/Geologie a ochrana životního prostředí/Chemie/
Informatika/Matematika pro vzdělávání (Bc., PS, KS, 3)
* Bioorganická chemie a chemická biologie (Bc., PS, 3)
B0512A130007* Biotechnologie a genové inženýrství (Bc., PS, 3)
B0533A110009* Digitální a přístrojová optika (Bc., PS, 3)
* Ekologie a ochrana životního prostředí (Bc., PS, 3)
B0532A330009* Environmentální geologie (Bc., PS, 3)
* Geografie (Bc., PS, 3)
* Informatika (Bc., PS, 3)
B0531A130011* Chemie (Bc., PS, 3)
* Informační technologie (Bc., PS, KS, 3)
B0613A140009* Informatika (Bc., PS, 3)
* Matematika (Bc., PS, 3)
* Matematika-ekonomie se zaměřením na bankovníctví / pojišťovnictví
(Bc., PS, 3)
B0588A330001* Mezinárodní rozvojová a environmentální studia (Bc., PS, 3)
* Molekulární a buněčná biologie (Bc., PS, 3)
* Nanomateriálová chemie (Bc., PS, 3)
B0719A110002* Nanotechnologie (Bc., PS, 3)
B0533A110010* Obecná fyzika a matematická fyzika (Bc., PS, 3)
B0533A110011* Optika a optoelektronika (Bc., PS, 3)
* Optometrie (Bc., PS, 3)
B0533A110012* Přístrojová a počítačová fyzika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
* Analytická chemie (Mgr., PS, 2)
* Anorganická chemie (Mgr., PS, 2)
* Aplikovaná fyzika/informatika/matematika (Mgr., PS, 2)
* Bioorganická chemie (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

* Biofyzika (Mgr., PS, 2)
N0512A130009* Biochemie (Mgr., PS, 2)
* Bioinformatika (Mgr., PS, 2)
* Bioorganická chemie a chemická biologie (Mgr., PS, 2)
N0512A130007* Biotechnologie a genové inženýrství (Mgr., PS, 2)
* Botanika (Mgr., PS, 2)
N0533A110003* Digitální a přístrojová optika (Mgr., PS, 2)
N0541A170009* Diskrétní matematika (Mgr., PS, 2)
* Ekologie a ochrana životního prostředí (Mgr., PS, 2)
N0532A330007* Environmentální geologie (Mgr., PS, 2)
* Experimentální biologie/Experimentální biologie rostlin (Mgr., PS, 2)
N0511A030012* Fytopatologie (Mgr., PS, 2)
* Fyzikální chemie (Mgr., PS, 2)
N0532A330009* Geografie a regionální rozvoj (Mgr., PS, 2)
* Geoinformatika a kartografie (Mgr., PS, 2)
* Hydrobiologie (Mgr., PS, 2)

- N0613A140009* Informatika (Mgr., PS, 2)
* Matematika a její aplikace (Mgr., PS, 2)
* Materiálová chemie (Mgr., PS, 2)
N0532A330012* Mezinárodní rozvojová a environmentální studia (Mgr., PS, 2)
* Molekulární a buněčná biologie (Mgr., PS, 2)
* Molekulární biofyzika (Mgr., PS, 2)
N0719A110002* Nanotechnologie (Mgr., PS, 2)
* Obecná fyzika a matematická fyzika (Mgr., PS, 2)
* Ochrana a tvorba krajiny (Mgr., PS, 2)
* Optika a optoelektronika (Mgr., PS, 2)
* Optometrie (Mgr., PS, 2)
* Organická chemie (Mgr., PS, 2)
* Regionální geografie (Mgr., PS, 2)
* Učitelství biologie/biologie a environmentální výchovy/deskriptivní geometrie/fyziky/geografie/chemie/informatiky/matematiky pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)
* Zoologie (Mgr., PS, 2)
Univerzita Pardubice (UPCE)
Studentská 95, 532 10 Pardubice 2, www.upce.cz
Dopravní fakulta Jana Pernera (DFJP) 79,7%
Studentská 95, 532 10 Pardubice 2, www.upce.cz/dfjp
Bakalářské studium
* Dopravní technologie a management v dopravě (Bc., PS, KS, 3)
B3709 Dopravní technologie a spoje (Bc., PS, KS, 3)
B3607 Stavební inženýrství (Bc., PS, KS, 4)
* Technologie a management v dopravě (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N3708 Dopravní inženýrství a spoje (Ing., PS, KS, 2)
N0732A260017* Dopravní stavitelství (Ing., PS, KS, 1,5)
Fakulta ekonomicko-správní (FES) 75,6%
Studentská 84, 532 10 Pardubice 2, www.upce.cz/fes/
Bakalářské studium
B0688A050001* Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3)
B0413A050008* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B0488A050001* Hospodářská politika a veřejná správa (Bc., PS, KS, 3)
B0413P050004* Hospodářská politika a veřejná správa (Bc., PS, KS, 3)
B0688A140004* Informatika a systémové inženýrství (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N0413A050009* Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2)
N0488A050001* Hospodářská politika a veřejná správa (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0688A140007* Informatika a systémové inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
Fakulta elektrotechniky a informatiky (FEI) 69,2%
nám. Čs. legií 565, 530 02 Pardubice 2, www.upce.cz/fei
Bakalářské studium
B0714P060001* Aplikovaná elektrotechnika (Bc., PS, 3)
B2612 Elektrotechnika a informatika (Bc., PS, 3)
B2646 Informační technologie (Bc., PS, 3)
N0714A150005* Automatické řízení (Ing., PS, 2)
Navazující magisterské studium
N0613A140007* Informační technologie (Ing., PS, 2)
N2612 Elektrotechnika a informatika (Ing., PS, 2)
Fakulta filozofická (FF) 73,6%
Studentská 84, 532 10 Pardubice 2, www.upce.cz/ff
Bakalářské studium
B0231A090018* Anglický jazyk (Bc., PS, 3)
B0223A100005* Filozofie (Bc., PS, 3)
B0288A090002* Historicko-literární studia (Bc., PS, 3)
* Historie (Bc., PS, 3)

B0288A250002* Humanitní studia (Bc., PS, 3)
 * Kulturně historická studia (Bc., PS, 3)
 B0231P090003* Německý jazyk pro odbornou praxi (Bc., PS, 3)
 * Ochrana hmotných památek (Bc., PS, 3)
 B0221A100008* Religionistika (Bc., PS, 3)
 B0231A090068* Slavistická studia zemí Evropské unie - bulharština/
 chorvatština/polština/slovinština (Bc., PS, 3)
 B0314A250013* Sociální a kulturní antropologie (Bc., PS, 3)
 * Spisová a archivní služba (Bc., PS, 3)
 Navazující magisterské studium
 N0231A090011* Anglická filologie (Mgr., PS, 2)
 * Filozofie (Mgr., PS, 2)
 * Kulturní dějiny (Mgr., PS, 2)
 N0111P190001* Resocializační pedagogika (Mgr., PS, 2)
 * Sociální a kulturní antropologie (Mgr., PS, 2)
 N0114A300052* Učitelství anglického jazyka (Mgr., PS, 2)
 Fakulta chemicko-technologická (FCHT) 100%
 Studentská 573, 532 10 Pardubice 2, www.upce.cz/fcht

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy (PEDF) 39,7%
 Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1, www.pedf.cuni.cz

Bakalářské studium

B7701 Psychologie (Bc., PS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B0413A190001* Školský management (Bc., KS, 3)

B7505 Vychovatelství (Bc., KS, 3)

Magisterské studium

M0113A300005* Učitelství pro 1. stupeň základní školy (Mgr., PS, KS, 5)

Navazující magisterské studium

N0111A190001* Andragogika a management vzdělávání (Mgr., PS, KS, 2)

N0288A120002* Edukace a interpretace v oblasti kulturního dědictví (Mgr., PS, 2)

N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N7701 Psychologie (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ

Právnická fakulta (PF) 27%

nám. Curieových 901/7, 116 40 Praha 1, www.prf.cuni.cz

Magisterské studium

M0421A220002* Právo a právní věda (Mgr., PS, 5)

Přírodovědecká fakulta (PŘF) 68,9%

Albertov 6, 128 00 Praha 2, www.natur.cuni.cz

Bakalářské studium

B0532A330007* Aplikovaná geografie (Bc., PS, 3)

B0531A130018* Biochemie (Bc., PS, 3)

B0519A14A186* Bioinformatika (Bc., PS, 3)

B0511A030007* Biologie (Bc., PS, 3)

B1501 Biologie (Bc., PS, 3)

* Biologie/Geografie/Geologie/Chemie se zaměř. na vzděl. (Bc., PS, 3)

B0314A330001* Demografie (Bc., PS, 3)

B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)

B1301 Geografie (Bc., PS, 3)

B0114A330001* Geografie se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)

B0532A330015* Geologie (Bc., PS, 3)

B1201 Geologie (Bc., PS, 3)

B0532A330006* Geotechnologie (Bc., PS, 3)

B0532A330017* Hospodaření s přírodními zdroji (Bc., PS, 3)

B3975 Hydrologie a hydrogeologie (Bc., PS, 3)

B0531A130005* Chemie (Bc., PS, 3)
B0531A130007* Chemie a fyzika materiálů (Bc., PS, 3)
B1413 Klinická a toxikologická analýza (Bc., PS, 3)
B0531A13A184* Medicinální chemie (Bc., PS, 3)
B0521A030006* Ochrana životního prostředí (Bc., PS, 3)
B3912 Speciální chemicko-biologické obory (Bc., PS, 3)
B3976 Vědy o zemi (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
* Analytická/Anorganická/Fyzikální/Makromolekulární/
Medicinální/Organická chemie (Mgr., PS, 2)
N0511A030016* Antropologie a genetika člověka (Mgr., PS, 2)
N0512A130010* Biochemie (Mgr., PS, 2)
N0688A140004* Bioinformatika (Mgr., PS, 2)
N0511A030017* Botanika (Mgr., PS, 2)
N0511A030019* Buněčná biologie (Mgr., PS, 2)
N1303 Demografie (Mgr., PS, 2)
N0511A030034* Ekologie (Mgr., PS, 2) i v AJ
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2)
N0511A030011* Evoluční biologie (Mgr., PS, 2)
N0511A030022* Experimentální biologie rostlin (Mgr., PS, 2)
N0511A030023* Fyziologie živočichů (Mgr., PS, 2)
N0511A03A802* Genetika, molekulární biologie a virologie (Mgr., PS, 2)
N0532A330006* Geobiologie (Mgr., PS, 2)
N1301 Geografie (Mgr., PS, 2)
N0532A330016* Geologie (Mgr., PS, 2)
N0532A330017* Globální migrační a rozvojová studia (Mgr., PS, 2)
N0532A330014* Hydrologie a hydrogeologie (Mgr., PS, 2)
N0531A130006* Chemie a fyzika materiálů (Mgr., PS, 2)
N0511A030025* Imunologie (Mgr., PS, 2)
N1413 Klinická a toxikologická analýza (Mgr., PS, 2)
N0511A030027* Mikrobiologie (Mgr., PS, 2)
N0521A030006* Ochrana životního prostředí (Mgr., PS, 2)
N0511A030029* Parazitologie (Mgr., PS, 2)
N0511A030030* Protistologie (Mgr., PS, 2)
N0511A030010* Reprodukční a vývojová biologie (Mgr., PS, 2)
N0588A330001* Sociální epidemiologie (Mgr., PS, 2)
N0511A03A882* Teoretická a evoluční biologie (Mgr., PS, 2)
* Učitelství biologie/geografie/geologie/chemie pro SŠ (Mgr., PS, 2)
N0511A030032* Zoologie (Mgr., PS, 2)
Univerzita Palackého v Olomouci (UPOL)
Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc, www.upol.cz
Cyrilometodějská teologická fakulta (CMTF) 88%
Univerzitní 244/22, 771 11 Olomouc, www.cmtf.upol.cz
Bakalářské studium
* Mezinárodní sociální a humanitární práce (Bc., PS, 3)
B0221A300001* Náboženství se zaměřením na vzdělávání (Bc., KS, 3)
* Sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B0221A100005* Teologické nauky (Bc., KS, 3)
Magisterské studium
M0221A100001* Katolická teologie (Mgr., PS, 5)
Navazující magisterské studium
N0221A100005* Teologické nauky (Mgr., KS, 2)
* Učitelství náboženství pro ZŠ (Mgr., KS, 2)
Fakulta tělesné kultury (FTK) 50,2%
tř. Míru 117, 771 11 Olomouc, www.ftk.upol.cz
Bakalářské studium

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

* Aplikované pohybové aktivity - speciálně pedagogický základ (Bc., PS, KS, 3)

* Fyzioterapie (Bc., PS, 3)

B1015A280001* Rekreatologie - pedagogika volného času (Bc., PS, KS, 3)

B0114A280003* Tělesná výchova a sport pro vzdělávání se specializacemi (Bc., PS, KS, 3)

B0114A280002* Tělesná výchova pro vzdělávání/se zaměřením na vzdělávání a ochranu obyvatelstva/se zaměřením na vzdělávání a speciální pedagogiku (Bc., PS, 3)

B1014A280010* Trenérství a sport - pedagogika volného času (Bc., KS, 3)

Navazující magisterské studium

* Fyzioterapie (Mgr., PS, 2)

N1015A280001* Tělesná výchova a sport - Rekreatologie (Mgr., PS, KS, 2)

N1014A280005* Trenérství a management sportu (Mgr., PS, KS, 2)

Učitelství tělesné výchovy pro 2. stupeň ZŠ a SŠ/a ochrana obyvatelstva/ se specializacemi/se zaměřením na speciální pedagogiku (Mgr., PS, KS, 2)

Fakulta zdravotnických věd (FZV) 37,5%

Hněvotínská 976/3, 775 15 Olomouc, www.fzv.upol.cz

Bakalářské studium

B0915A360001* Ergoterapie (Bc., PS, 3)

B0915A360002* Fyzioterapie (Bc., PS, 3)

B0913A360001* Pediatrické ošetrovatelství (Bc., PS, 3)

* Porodní asistence (Bc., PS, KS, 3)

B0914A360001* Radiologická asistence (Bc., PS, 3)

* Všeobecné ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)

* Zdravotnický záchranář (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0915A360002* Aplikovaná fyzioterapie (Mgr., PS, 2)

* Organizace a řízení ve zdravotnictví (Mgr., PS, KS, 2)

* Ošetrovatelská péče v interních oborech (Mgr., PS, KS, 2)

* Specializace v porodní asistenci -

Porodní asistentka pro intenzivní péči (Mgr., PS, KS, 2)

* Zobrazovací technologie v radiodiagnostice (Mgr., PS, KS, 2)

Filozofická fakulta (FF) 38%

Křížkovského 10, 771 47 Olomouc, www.ff.upol.cz

Bakalářské studium

B0111A190003* Andragogika (Bc., PS, KS, 3)

Anglická/Česká/Čínská/Francouzská/Italská/Japonská/Latinská/Německá/

Polská/Portugalská/Praktická nizozemská/Ruská/Španělská/Ukrajinská/

Vietnamská filologie (Bc., PS, 3)

B0231A090039* Angličtina se zaměřením na komunitní tlumočení a překlad (Bc., PS, 3)

B0222A120015* Archeologie (Bc., PS, KS, 3)

B0322A120004* Archivnictví (Bc., PS, 3)

B0231A090066* Czech for Foreigners (Bc., PS, 3)

B0232A090006* Česká filologie se zaměřením na editorskou práci ve sdělovacích prostředcích (Bc., PS, 3)

* Divadelní/Filmová/Televizní a rozhlasová studia (Bc., PS, 3)

B0413A050022* Ekonomicko-manažerská studia (Bc., PS, 3)

B0312A200014* Evropská studia a diplomacie (Bc., PS, 3)

B0223A100003* Filozofie (Bc., PS, 3)

B0222A120007* Historické vědy (Bc., PS, 3)

B0231A090045* Indonéská studia se zaměřením na cestovní ruch (Bc., PS, 3)

B0222A120008* Judaistika. Židovská a izraelská studia (Bc., PS, 3)

B0231A090047* Korejština pro hospodářskou praxi (Bc., PS, 3)

B0314A250009* Kulturní antropologie (Bc., PS, 3)

B0312A200015* Mezinárodní vztahy a bezpečnost (Bc., PS, 3)

B0314A250010* Migrační studia (Bc., PS, KS, 3)

B0215A320001* Muzikologie (Bc., PS, 3)

B0231A090050* Němčina se zaměřením na tlumočení a překlad (Bc., PS, 3)

B0232A090008* Obecná lingvistika a teorie komunikace (Bc., PS, 3)

B0312A200017* Politická komunikace a politický marketing (Bc., PS, 3)
 B0312A200016* Politologie (Bc., PS, 3)
 B0313A230004* Psychologie (Bc., PS, KS, 3)
 B0221A100004* Religionistika (Bc., PS, 3)
 B0314A250003* Sociologie (Bc., PS, 3)
 B0213A320006* Teorie a dějiny výtvarných umění (Bc., PS, 3)
 B0288A320003* Uměnovědná studia (Bc., PS, 3)
 B0321A180003* Žurnalistika (Bc., PS, 3)
 Navazující magisterské studium
 N0111A190005* Andragogika (Mgr., PS, KS, 2)
 * Anglická/Česká/Francouzská/Latinská/Německá/Nizozemská/Polská/
 Ruská/Španělská/Ukrajinská filologie (Mgr., PS, 2)
 N0231A090029* Angličtina se zaměřením na tlumočení a překlad (Mgr., PS, 2)
 N0222A120019* Archeologie (Mgr., PS, 2)
 N0231A090039* Asijská studia (Mgr., PS, 2)
 * Divadelní/Filmová/Televizní a rozhlasová studia (Mgr., PS, 2)
 N0288A090002* Ediční a nakladatelská praxe (Mgr., KS, 2)
 N0312A200019* Evropská unie (Mgr., PS, 2)
 N0223A100006* Filozofie (Mgr., PS, 2)
 N0222A120007* Historické vědy (Mgr., PS, 2)
 * Italština a italská kultura (Mgr., PS, KS, 2)
 N0222A120008* Judaistika. Dějiny a kultura Židů (Mgr., PS, 2)
 N0314A250007* Kulturní antropologie (Mgr., PS, KS, 2)
 N0321A180004* Mediální studia (Mgr., PS, 2)
 N0215A320001* Muzikologie (Mgr., PS, 2)
 N0231A090055* Němčina se zaměřením na tlumočení a překlad (Mgr., PS, KS, 2)
 N0232A090007* Obecná lingvistika (Mgr., PS, 2)
 * Obecná lingvistika a teorie komunikace (Mgr., PS, 2)
 N0312A200020* Politická analýza a strategie (Mgr., PS, 2)
 N0313A230002* Psychologie (Mgr., PS, KS, 2)
 N0221A100004* Religionistika (Mgr., PS, 2)
 N0231A090035* Ruština pro překladatele (Mgr., PS, 2)
 N0314A250003* Sociologie (Mgr., PS, 2)
 N0213A320006* Teorie a dějiny výtvarných umění (Mgr., PS, 2)
 N0312A200021* Vládnutí a demokracie (Mgr., PS, 2)
 N0312A200022* War and Peace Studies (Mgr., PS, 2) AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B0915P360014* Nutriční terapie (Bc., PS, 3)
 B2825 Ochrana obyvatelstva (Bc., PS, KS, 3)
 B0913P360013* Pediatrické ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)
 B0913P360009* Porodní asistence (Bc., PS, 3)
 B0914P360005* Radiologická asistence (Bc., PS, KS, 3)
 B5342 Rehabilitace (Bc., PS, KS, 3)
 B0923P240002* Sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
 B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
 B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)
 B0913P360010* Všeobecné ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
 B0923P240003* Zdravotně-sociální péče (Bc., PS, KS, 3)
 B0913P360011* Zdravotnické záchranářství (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0988A240003* Management sociální práce v organizacích (Mgr., PS, KS, 2)
 N2825 Ochrana obyvatelstva (Mgr., PS, KS, 2)
 N5341 Ošetřovatelství (Mgr., PS, KS, 2)
 N5342 Rehabilitace (Mgr., PS, KS, 2)
 N5347 Veřejné zdravotnictví (Mgr., PS, 2)

Zemědělská fakulta (ZF) 76,8%

Studentská 1668, 370 05 České Budějovice, www.zf.jcu.cz

Bakalářské studium

B4106 Zemědělská specializace (Bc., PS, KS, 3)

B4131 Zemědělství (Bc., PS, KS, 3)

B4103 Zootechnika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, KS, 2)

N4101 Zootechnika (Ing., PS, KS, 2)

Masarykova univerzita (MU)

Žerotínovo nám. 617/9, 601 77 Brno, www.muni.cz

Ekonomicko-správní fakulta (ESF) 42,1%

Lipová 507/41a, 602 00 Brno-Pisárky, www.econ.muni.cz

Bakalářské studium

B0311A050001* Ekonomie (Bc., PS, 3)

B0412A050001* Finance (Bc., PS, KS, 3)

B0412A050002* Finance a právo (Bc., PS, 3)

B0311A050002* Hospodářská politika (Bc., PS, 3)

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., KS, 3)

B0413A050004* Podniková ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B0413A050005* Podniková informatika (Bc., PS, 3)

B0311A050006* Regionální rozvoj a cestovní ruch (Bc., PS, KS, 3)

B0311A050003* Veřejná ekonomika a správa (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N0311A050002* Ekonomie (Ing., PS, 2) i v AJ

N0412A050001* Finance (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0412A050006* Finance a právo (Ing., PS, 2)

N0311A050007* Hospodářská politika (Ing., PS, 2)

N0311A050004* Hospodářská politika a mezinárodní vztahy (Ing., PS, 2)

N0542A050001* Matematické a statistické metody v ekonomii (Ing., PS, 2)

N0413A050004* Podniková ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N6209 Podniková informatika (Ing., PS, 2)

N0311A050014* Regionální rozvoj (Ing., PS, KS, 2)

N0311A050005* Veřejná ekonomika a správa (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0413A050006* Veřejná správa (Administration publique) (Ing., PS, 2)

Fakulta informatiky (FI) 67,3%

Botanická 68a, 602 00 Brno, www.fi.muni.cz

Bakalářské studium

B0613A140003* Informatika (Bc., PS, 3)

B0114A300062* Informatika ve vzdělávání (Bc., PS, 3)

B0613A140004* Programování a vývoj aplikací (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0612A140002* Počítačové systémy, komunikace a bezpečnost (Mgr., PS, 2) i v AJ

N0613A140006* Řízení softwarových systémů a služeb (Mgr., PS, 2) i v AJ

N0613A140003* Teoretická informatika (Mgr., PS, 2)

N0114A300054* Učitelství informatiky pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N0612A140001* Umělá inteligence a zpracování dat (Mgr., PS, 2)

N0688A140006* Vizualní informatika (Mgr., PS, 2) i v AJ

Fakulta sociálních studií (FSS) 36,7%

Joštova 10, 602 00 Brno, www.fss.muni.cz

Bakalářské studium

B0312A020002* Bezpečnostní a strategická studia (Bc., PS, 3)

B0319A250001* Environmentální studia (Bc., PS, 3)

B0312A200005* Evropská studia (Bc., PS, 3)

B6702 International Territorial Studies, International Area Studies (Bc., PS, 3) AJ

B0321A180002* Mediální studia a žurnalistika (Bc., PS, 3)

B0312A200006* Mezinárodní vztahy (Bc., PS, 3)
B0312A200004* Politologie (Bc., PS, 3)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B0313A230002* Psychologie (Bc., PS, 3)

B0314A250001* Sociální antropologie (Bc., PS, 3)

B0923A240002* Sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

B0314A250002* Sociologie (Bc., PS, 3)

B0312A240001* Veřejná a sociální politika a lidské zdroje (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0312A020001* Bezpečnostní a strategická studia (Mgr., PS, 2)

N0312A200025* Conflict and Democracy Studies (Mgr., PS, 2) AJ

N0312A200006* Energy Security Studies (Mgr., PS, 2) AJ

N0319A250002* Environmentální studia (Mgr., PS, 2)

N0312A200027* Evropská studia (Mgr., PS, 2)

N0312A200026* International Relations and European Politics (Mgr., PS, 2) AJ

N6702 International Territorial Studies, International Area Studies (Mgr., PS, 2) AJ

N0312A200004* Joint Master Programme in International Relations: Europe

from the Visegrad Perspective (Mgr., PS, 2) AJ

N0321A180006* Mediální studia a žurnalistika (Mgr., PS, 2)

N0312A200005* Mezinárodní vztahy (Mgr., PS, 2)

N0312A200007* Mezinárodní vztahy a energetická bezpečnost (Mgr., PS, 2)

N0312A200023* Politologie (Mgr., PS, 2)

N6701 Politology (Mgr., PS, 2) AJ

N7701 Psychologie (Mgr., PS, 2)

N0923A240002* Sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)

N0314A250009* Sociologie (Mgr., PS, 2) i v AJ

N6703 Sociology (Mgr., PS, 2) AJ

N0312A240001* Veřejná a sociální politika a lidské zdroje (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta sportovních studií (FSPS) 44%

Kamenice 753/5, 625 00 Brno, www.fsps.muni.cz

Bakalářské studium

B1014A280002* Osobní a kondiční trenér (Bc., PS, KS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B1014A280001* Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N1014A280001* Aplikovaná sportovní edukace bezpečnostních složek (Mgr., KS, 2)

N1014A280002* Kondiční trénink a aplikovaná kineziologie (Mgr., PS, KS, 2)

N0413A280001* Management sportu (Mgr., PS, KS, 2)

N0114A300043* Učitelství tělesné výchovy pro základní a střední školy (Mgr., PS, KS, 2)

Filozofická fakulta (FF) 66,1%

Arna Nováka 1, 602 00 Brno, www.phil.muni.cz

Bakalářské studium

* Anglický/Český/Francouzský/Italský/Katalánský/Klasický řecký/
Latinský/Německý/Novorecký/Portugalský/Španělský jazyk a literatura
(Bc., PS, KS, 3) i v AJ

* Čínská/Jihoslovanská a balkánská/Mediteránní/
Polská/Ruská/Ukrajinská studia (Bc., PS, 3)

B0222A120005* Archeologie (Bc., PS, 3)

B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)

B0322A120001* Archivnictví (Bc., PS, 3)

B0231A090025* Baltistika (Bc., PS, 3)

B0222A120002* Dějiny starověku (Bc., PS, 3)

B0213A320001* Dějiny umění (Bc., PS, 3)

B0215A320005* Divadelní studia (Bc., PS, 3)

B0213A320005* Estetika (Bc., PS, 3)

B0314A120001* Etnologie (Bc., PS, KS, 3)

B0223A100002* Filozofie (Bc., PS, KS, 3)
 B7310 Filologie (Bc., PS, 3)
 B0222A120004* Historie (Bc., PS, KS, 3)
 B0215A320003* Hudební věda (Bc., PS, KS, 3)
 B0322A090001* Informační studia a knihovnictví (Bc., PS, KS, 3)
 B0231A090011* Japanistika (Bc., PS, 3)
 B0222A120006* Klasická archeologie (Bc., PS, 3)
 B0322A120002* Muzeologie (Bc., PS, KS, 3)
 B0232A090004* Obecná jazykověda (Bc., PS, 3)
 B0111A190001* Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)
 B0232A090003* Počítačová lingvistika (Bc., PS, 3)
 B0222A120003* Pomocné vědy historické (Bc., PS, 3)
 B0313A230001* Psychologie (Bc., PS, 3)
 B0221A100003* Religionistika (Bc., PS, KS, 3)
 B0288A320002* Sdružená uměnovědná studia (Bc., PS, KS, 3)
 B0111A190005* Sociální pedagogika a poradenství (Bc., PS, 3)
 B0215A320002* Teorie a dějiny filmu a audiovizuální kultury (Bc., PS, KS, 3)
 B0215A320004* Teorie a provozovací praxe staré hudby (Bc., KS, 3)
 B0288A320001* Teorie interaktivních médií (Bc., PS, KS, 3)
 B0231A090026* Vietnamistika (Bc., PS, 3)
 Navazující magisterské studium
 N0111A190004* Andragogika (Mgr., PS, KS, 2)
 * Anglický/Český/Francouzský/Italský/Klasický řecký/Latinský/
 Německý/Novořecký/Španělský jazyk a literatura (Mgr., PS, 2) i v AJ
 N0222A120006* Archeologie (Mgr., PS, 2)
 N0322A120001* Archivnictví (Mgr., PS, 2)
 N0231A090016* Baltistika (Mgr., PS, 2)
 * Čínská/Mediterránní/Ruská studia/
 North-American Cult. Stud. (Mgr., PS, 2) i v AJ
 N0222A120003* Dějiny starověku (Mgr., PS, 2)
 N0213A320001* Dějiny umění (Mgr., PS, 2)
 N0215A320005* Divadelní studia (Mgr., PS, 2)
 N0213A320005* Estetika a kulturní studia (Mgr., PS, 2)
 N0314A120001* Etnologie (Mgr., PS, 2)
 N7310 Filologie (Mgr., PS, 2)
 N0223A100004* Filozofie (Mgr., PS, 2)
 N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
 N0222A120005* Historie (Mgr., PS, 2)
 N0215A320004* Hudební věda (Mgr., PS, KS, 2)
 N0322A090001* Informační studia a knihovnictví (Mgr., PS, KS, 2)
 N0232A090003* Literatura a mezikulturní komunikace (Mgr., PS, 2)
 N0413A320001* Management v kultuře (Mgr., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N0231A090008* Nordistika - odbornost pro praxi (Mgr., PS, 2)
 N0232A090004* Obecná jazykověda (Mgr., PS, 2)
 N0111A190002* Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)
 N0232A090002* Počítačová lingvistika (Mgr., PS, 2)
 N0222A120004* Pomocné vědy historické (Mgr., PS, 2)
 N0231A090031* Překladatelství anglického jazyka (Mgr., PS, 2)
 N0231A090004* Překladatelství románských a germánských jazyků (Mgr., PS, 2)
 N0313A230001* Psychologie (Mgr., PS, 2)
 N0221A100003* Religionistika (Mgr., PS, 2)
 N0231A090021* Severoamerická kulturní studia (Mgr., PS, 2) i v AJ
 N0231A090010* Slavistika (Mgr., PS, 2)
 N0111A190003* Sociální pedagogika a poradenství (Mgr., PS, 2)
 N0215A320003* Teorie a dějiny filmu a audiovizuální kultury (Mgr., PS, KS, 2)

N0288A320001* Teorie interaktivních médií (Mgr., PS, KS, 2)

* Učitelství českého jazyka a literatury/historie/německého jazyka a literatury/pedagogiky/ruského jazyka a literatury/základů společenských věd pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

Lékařská fakulta (LF) 27,4%

Kamenice 753/5, 625 00 Brno, www.med.muni.cz

Bakalářské studium

B0911P360001* Dentální hygiena (Bc., PS, 3)

B0915P360004* Fyzioterapie (Bc., PS, 3) i v AJ

B0914P360002* Laboratorní diagnostika ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B0915P360006* Nutriční terapie (Bc., PS, 3)

B0914P360001* Optika a optometrie (Bc., PS, 3)

B0915P360007* Ortooptika (Bc., PS, 3)

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, 3)

B5349 Porodní asistence (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B0912P360002* Zdravotnické záchranářství (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

* Bioanalytická laboratorní diagnostika ve zdravotnictví - Embryolog (Mgr., PS, 5)

M0912A350001* Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ

M0911A350008* Zubní lékařství (MDDr., PS, 5) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0913A360001* Intenzivní péče (Mgr., PS, KS, 2)

N0914P360002* Optometrie (Mgr., PS, 2)

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)

Pedagogická fakulta (PDF) 49,3%

Poříčí 7, 603 00 Brno, www.ped.muni.cz

Bakalářské studium

Anglický jazyk/Český jazyk a literatura/Dějepis/Francouzský jazyk/ Fyzika/Hudební výchova/Chemie/Matematika/Německý jazyk/ Občanská výchova a základy společenských věd/Přírodopis/Ruský jazyk/Speciální pedagogika/Technická a informační výchova/Výchova ke zdraví/Výtvarná vých. a vizuální tvorba/Zeměpis se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, KS, 3)

B0231A090003* Francouzský jazyk pro hospodářskou činnost (Bc., PS, 3)

B0915A190001* Logopedie (Bc., PS, KS, 3)

B7501 Pedagogika (Bc., KS, 3)

B0111A190002* Sociální pedagogika a volný čas (Bc., PS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

B0111A190007* Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B7505 Vychovatelství (Bc., KS, 3)

B0112A300005* Učitelství pro mateřské školy (Bc., PS, KS, 3)

Magisterské studium

M0113A300006* Učitelství pro 1. stupeň základní školy (Mgr., PS, KS, 5)

Navazující magisterské studium

N0188A300001* Galerijní pedagogika a zprostředkování umění (Mgr., PS, 2)

N0915A190001* Logopedie (Mgr., PS, KS, 2)

N7501 Pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N0111A190009* Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ

Speciální pedagogika pro učitele základních a středních škol (Mgr., PS, KS, 2)

Učitelství anglického jazyka/českého jazyka a literatury/dějepis/francouzského jazyka/fyziky/hudební výchovy/chemie/matematiky/německého jazyka/občanské výchovy/přírodopisu/ruského jazyka/technické a informační výchovy/výchovy ke

zdraví/výtvarné výchovy a vizuální tvorby/zeměpisu pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)

N0114A300010* Učitelství českého jazyka a literatury pro základní školy a

se specializací na žáky s odlišným mateřským jazykem (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., KS, 2)

Právnická fakulta (PRF) 43,5%

Veveří 70, 611 80 Brno, www.law.muni.cz

Bakalářské studium

- B0421A220002* Mezinárodněprávní obchodní studia (Bc., KS, 3)
- B0421A220003* Obchodněprávní studia (Bc., KS, 3)
- B0421A220004* Teorie a praxe trestního a správního procesu (Bc., KS, 3)
- B0421A220005* Veřejná správa (Bc., KS, 3)
- B0421A220001* Vyšší justiční úředník (Bc., KS, 3)

Magisterské studium

- M0421A220001* Právo a právní věda (Mgr., PS, 5)

Navazující magisterské studium

- N6807 Veřejná správa (Mgr., KS, 2)
- Přírodovědecká fakulta (PRF) 68,6%
- Kotlářská 267/2, 611 37 Brno, www.sci.muni.cz

Bakalářské studium

- B0511A030004* Antropologie (Bc., PS, 3)
- B0532A330003* Aplikovaná a environmentální geologie (Bc., PS, KS, 3)
- B0512A130001* Biochemie (Bc., PS, 3)
- * Biologie/Fyzika/Geografie a kartografie/Chemie/
Matematika se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)
- B0511A030005* Ekologická a evoluční biologie (Bc., PS, 3)
- B0511A030006* Experimentální a molekulární biologie (Bc., PS, 3)
- B0533A110004* Fyzika (Bc., PS, 3)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

- N0312A20A142* Politologie (Mgr., PS, 2)
- N0314A250008* Society, Communication and Media (Mgr., PS, 2) AJ
- N6703 Sociologie (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
- N0312A200013* Teritoriální studia (Mgr., PS, 2)
- Fakulta tělesné výchovy a sportu (FTVS) 31,5%
- José Martího 269/31, 162 52 Praha 6 - Veleslavín, www.ftvs.cuni.cz

Bakalářské studium

- B1014A280003* Aplikovaná tělesná výchova a sport osob se specifickými potřebami (Bc., PS, KS, 3)
- B1014A280006* Kondiční trenér (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
- B0413A280001* Management tělesné výchovy a sportu (Bc., PS, 3)
- B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
- B0114A300050* Tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, KS, 3)
- B1014A280004* Trenér (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
- B1014A280009* Vojenská tělovýchova, tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

- N1014A280004* Aplikovaná tělesná výchova a sport osob se specifickými potřebami (Mgr., PS, KS, 2)
- N0413A280002* Management tělesné výchovy a sportu (Mgr., PS, 2)
- N0223A28A134* Master of Arts in Sports Ethics and Integrity (Mgr., PS, 2) AJ
- N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2) i v AJ
- N0114A300047* Učitelství tělesné výchovy a vojenské tělovýchovy pro SŠ (Mgr., PS, KS, 2)
- N0114A300048* Učitelství tělesné výchovy pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)
- Farmaceutická fakulta v Hradci Králové (FAF) 80,3%

Akademika Heyrovského 1203, 500 05 Hradec Králové, www.faf.cuni.cz

Bakalářské studium

- B0914A360002* Laboratorní diagnostika ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3)

Magisterské studium

- M0916A080001* Farmacie (Mgr., PS, 5) i v AJ

Navazující magisterské studium

- N0914P36A741* Bioanalytická laboratorní diagnostika ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)
- N0916A080001* Pharmaceutical Sciences (Mgr., PS, 2) AJ
- Filozofická fakulta (FF) 46,6%

nám. Jana Palacha 1/2, 116 38 Praha 1, www.ff.cuni.cz

Bakalářské studium

B0111A190004* Andragogika a personální řízení (Bc., PS, 3)

* Anglický/Český/Francouzský/Latinský/Německý/Španělský jazyk
a literatura/Ruský jazyk/Historie se zaměř. na vzdělávání (Bc., PS, 3)

B7311 Anglistika - amerikanistika (Bc., PS, 3)

B0222A120010* Archeologie pravěku a středověku (Bc., PS, 3)

B0322A120003* Archivnictví a pomocné vědy historické (Bc., PS, KS, 3)

Asijská/Blízkovýchodní/Germánská a severoevropská/Jihovýchodoevropská
Řecká a latinská/Středoevropská/Východoevropská studia (Bc., PS, 3)

B0231A090001* Bohemistika pro cizince (Bc., PS, 3)

B0232A090001* Český jazyk a literatura (Bc., PS, 3)

B0222A12A1110* Egypt a Přední východ ve starověku (Bc., PS, 3)

B0213A320004* Estetika (Bc., PS, 3)

B0314A250007* Etnologie a kulturní antropologie (Bc., PS, 3)

B6101 Filozofie (Bc., PS, 3)

B0232A09A1083* Fonetika (Bc., PS, 3)

B0220A09A332* Hebraistika a židovská studia (Bc., PS, 3)

B0222A120016* Historie (Bc., PS, 3)

B0222A12A1112* Historie – evropská studia (Bc., PS, 3)

B0322A18A1113* Informační studia a knihovnictví (Bc., PS, 3)

* Italianistika (Bc., PS, 3)

B0231A090072* Jazyky a komunikace neslyšících (Bc., PS, 3)

B0223A170001* Logika (Bc., PS, 3)

B0231A090019* Mezikulturní komunikace: překlad a tlumočení (Bc., PS, 3)

B0232A090010* Obecná lingvistika (Bc., PS, 3)

B8109 Obecná teorie a dějiny umění a kultury (Bc., PS, 3)

B0111A190010* Pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B0231A09A1126* Portugalistika (Bc., PS, 3)

B0313A230006* Psychologie (Bc., PS, 3)

B0231A090024* Ruský jazyk a literatura (Bc., PS, 3)

B0231A090070* Sinologie (Bc., PS, 3)

B0923A240003* Sociální práce (Bc., PS, 3)

B0314A250006* Sociologie (Bc., PS, 3)

B0322P120001* Veřejná správa a spisová služba (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0111A190006* Andragogika a personální řízení (Mgr., PS, 2)

N0222A120010* Archeologie pravěku a středověku (Mgr., PS, 2)

N0322A120002* Archivnictví a pomocné vědy historické (Mgr., PS, KS, 2)

* Asijská/Blízkovýchodní/Řecká a latinská/Východoevropská studia (Mgr., PS, 2)

N0231A09A1048* Bohemistika pro cizince (Mgr., PS, 2)

N0232A09A1134* Český jazyk a literatura (Mgr., PS, 2)

N0232A09A1135* Český jazyk - specializační studium (Mgr., PS, 2)

N0231A090001* Čeština v komunikaci neslyšících (Mgr., PS, 2)

N0213A320004* Dějiny umění (Mgr., PS, 2)

N0215A320002* Divadelní věda (Mgr., PS, 2)

N0222A120011* Egypt a Přední východ ve starověku (Mgr., PS, 2)

N0314A250006* Etnologie a kulturní antropologie (Mgr., PS, 2)

N7310 Filologie (Mgr., PS, 2)

N6101 Filozofie (Mgr., PS, 2)

N0232A090011* Fonetika (Mgr., PS, 2)

N0288A090003* Hebraistika a židovská studia (Mgr., PS, 2) i v AJ

N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)

* Historie – hospodářské a sociální dějiny/obecné dějiny (Mgr., PS, 2)

N0222A120009* Iberoamerikanistika (Mgr., PS, 2)

N0322A180001* Informace, média a knižní kultura (Mgr., PS, KS, 2)

N0231A090015* Italianistika (Mgr., PS, 2)

N0223A170002* Logika (Mgr., PS, 2) i v AJ

N0232A090010* Obecná lingvistika (Mgr., PS, 2)
N0111A190011* Pedagogika (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

N7313 Překladatelství a tlumočnictví (Mgr., PS, 2)
N0313A230003* Psychologie (Mgr., PS, 2)
N0221A100010* Religionistika (Mgr., PS, 2)
N0231A09A1044* Ruský jazyk a literatura (Mgr., PS, 2)
N0231A090014* Řecká a latinská studia (Mgr., PS, 2)
N0231A090054* Sinologie (Mgr., PS, 2)
N0111A190012* Sociální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)
N0923A240003* Sociální práce (Mgr., PS, 2)
N0314A250005* Sociologie (Mgr., PS, 2)
N0321A200001* Studia nových médií (Mgr., PS, 2)

* Učitelství českého/francouzského/latinského/německého/ španělského jazyka a literatury pro střední školy/historie pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N0322P120001* Veřejná správa a spisová služba (Mgr., PS, 2)

Husitská teologická fakulta (HTF) 78,7%

Pacovská 350/4, P.O.Box 56, 140 21 Praha 4, www.htf.cuni.cz

Bakalářské studium

B0223A100001* Filozofie v kontextu židovské a křesťanské tradice (Bc., PS, 3)
B0221A100007* Husitská teologie (Bc., PS, KS, 3)
B0221A100001* Judaistika (Bc., PS, 3)
B0114A100002* Náboženství a základy společenských věd se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)
B0221A100010* Pravoslavná teologie (Bc., PS, 3)
B0221A100002* Religionistika (Bc., PS, 3)
B0923A240001* Sociální a charitativní práce (Bc., PS, 3)
B0114P190001* Sociální pedagogika (Bc., PS, 3)
B6141 Teologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0223A100003* Filozofie v kontextu židovské a křesťanské tradice (Mgr., PS, 2)
N0221A10A255* Husitská teologie (Mgr., PS, KS, 2)
N0221A100001* Judaistika (Mgr., PS, 2)
N0221A100011* Pravoslavná teologie (Mgr., PS, 2)
N0221A100002* Religionistika (Mgr., PS, 2)
N0923A240001* Sociální a charitativní práce (Mgr., PS, 2)
N6141 Teologie (Mgr., PS, 2)
N0114A100002* Učitelství náboženství a základů společenských věd pro SŠ (Mgr., PS, 2)

Katolická teologická fakulta (KTF) 79,4%

Thákurova 3, 160 00 Praha 6, www.ktf.cuni.cz

Bakalářské studium

B0222A12533* Dějiny evropské kultury (Bc., PS, 3)
B0213A32A1369* Dějiny křesťanského umění (Bc., PS, 3)
B0221A10A1100* Teologické nauky (Bc., DS, 3)

Magisterské studium

M0221A10A1109* Teologie (Mgr., PS, 5)

Navazující magisterské studium

N0223A100005* Aplikovaná etika (Mgr., KS, 2)
N0222A12A534* Dějiny evropské kultury (Mgr., PS, 2)
N0213A32A1370* Dějiny křesťanského umění (Mgr., PS, 2)
N0221A10A1101* Teologické nauky (Mgr., KS, 2)

Lékařská fakulta v Hradci Králové (LFHK) 32,4%

Šimkova 870, 500 03 Hradec Králové, www.lfhk.cuni.cz

Bakalářské studium

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ
M0911A350007* Zubní lékařství (MDDr., PS, 5) i v AJ
Lékařská fakulta v Plzni (LFP) 23,7%
Husova 3, 301 00 Plzeň, www.lfp.cuni.cz
Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ
M0911A350002* Zubní lékařství (MDDr., PS, 5) i v AJ
Matematicko-fyzikální fakulta (MFF) 60,2%
Ke Karlovu 3, 121 16 Praha 2, www.mff.cuni.cz
Bakalářské studium

* Deskriptivní geometrie/Fyzika/Informatika/Matematika
se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)
B0542A170001* Finanční matematika (Bc., PS, 3)
B0533A110001* Fyzika (Bc., PS, 3)
B0613A140006* Informatika (Bc., PS, 3) i v AJ
B0541A170014* Matematické modelování (Bc., PS, 3)
B0541A170003* Matematika pro informační technologie (Bc., PS, 3)
B0541A170011* Obecná matematika (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0533A110009* Astronomie a astrofyzika (Mgr., PS, 2)
N0533A110012* Biofyzika a chemická fyzika (Mgr., PS, 2)
N0533A110014* Částicová a jaderná fyzika (Mgr., PS, 2)
N0541A170013* Finanční a pojistná matematika (Mgr., PS, 2) i v AJ

* Fyzika atmosféry, meteorologie a klimatologie/kondenzovaných
soustav a materiálů/povrchů a plazmatu (Mgr., PS, 2)
N0533A110018* Geofyzika a fyzika planet (Mgr., PS, 2)
Informatika - Diskrétní modely a algoritmy/Jazykové technologie a počítačová
lingvistika/Softwarové a datové inženýrství/Softwarové systémy/Teoretická informatika/
Umělá inteligence/Vizuální výpočty a vývoj počítačových her (Mgr., PS, 2) i v AJ
N0541A170014* Matematická analýza (Mgr., PS, 2) i v AJ

* Matematické a počítačové modelování ve fyzice/
Matematické modelování ve fyzice a technice (Mgr., PS, 2) i v AJ
N0541A170016* Matematické struktury (Mgr., PS, 2) i v AJ
N0541A170017* Matematika pro informační technologie (Mgr., PS, 2) i v AJ
N0541A170022* Numerická a výpočtová matematika (Mgr., PS, 2)
N0533A110023* Optika a optoelektronika (Mgr., PS, 2)
N0541A170023* Pravděpodobnost, matematická statistika a ekonometrie (Mgr., PS, 2) i v AJ
N0533A110027* Teoretická fyzika (Mgr., PS, 2)
* Učitelství deskriptivní geometrie/fyziky/informatiky/
matematiky pro střední školy (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, 2)
N0413A050026* Regionální rozvoj a veřejná správa (Ing., PS, 2)
N6731 Sociální politika a sociální práce (Ing., PS, 2)
Fakulta strojního inženýrství (FSI) 79,7%
Pasteurova 3334/7, 400 96 Ústí nad Labem, www.fsi.ujep.cz
Bakalářské studium

B3907 Energetika (Bc., PS, KS, 3)
B0715A270010* Konstrukce strojů a zařízení (Bc., PS, KS, 3)
B3911 Materiálové vědy (Bc., PS, 3)
B2303 Strojírenská technologie (Bc., PS, KS, 3)
B2341 Strojírenství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N3907 Energetika (Ing., PS, KS, 2)
N3911 Materiálové vědy (Ing., PS, 2)
N2303 Strojírenská technologie (Ing., PS, KS, 2)

N2341 Strojírenství (Ing., PS, KS, 2)
Fakulta umění a designu (FUD) 59,4%
Pasteurova 9, 400 96 Ústí nad Labem, fud.ujep.cz
Bakalářské studium
B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)
Navazující magisterské studium
N0212A310004* Design (MgA., PS, 2)
N0213A310001* Výtvarná umění (MgA., PS, 2) i v AJ
N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2)
Fakulta zdravotnických studií (FZS) 67,3%
Velká Hradební 424/13, 400 96 Ústí nad Labem, fzs.ujep.cz
Bakalářské studium
B0915P360010* Ergoterapie (Bc., PS, KS, 3)
B0915P360011* Fyzioterapie (Bc., PS, KS, 3)
B0913P360007* Porodní asistence (Bc., PS, 3)
B0913P360018* Všeobecné ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N0413P050003* Organizace a rozvoj zdravotnických zařízení (Mgr., PS, KS, 2)
Fakulta životního prostředí (FŽP) 85,2%
Králova výšina 3132/7, 400 96 Ústí nad Labem, fzp.ujep.cz
Bakalářské studium
B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N0531A130012* Analytická chemie životního prostředí a toxikologie (Ing., PS, KS, 2)
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Ing., PS, KS, 2)
Filozofická fakulta (FF) 90,1%
Pasteurova 13, 400 96 Ústí nad Labem, ff.ujep.cz
Bakalářské studium
B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3)
B6101 Filozofie (Bc., PS, 3)
B7105 Historické vědy (Bc., PS, KS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, 3)
B6701 Politologie (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N7310 Filologie (Mgr., PS, KS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, KS, 2)
N6107 Humanitní studia (Mgr., PS, 2)
N0231A090012* Interkulturní germanistika v česko-německém kontextu (Mgr., PS, 2)
N6701 Politologie (Mgr., PS, 2)
Pedagogická fakulta (PDF) 71,6%
České mládeže 8, 400 01 Ústí nad Labem, pf.ujep.cz
Bakalářské studium
B7310 Filologie (Bc., PS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)
Magisterské studium
M7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 5)
M7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 5)
Navazující magisterské studium
N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)
Přírodovědecká fakulta (PŘF) 83,6%
České mládeže 8, 400 96 Ústí nad Labem, sci.ujep.cz
Bakalářské studium

B1702 Aplikovaná fyzika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3)
B1501 Biologie (Bc., PS, KS, 3)
B1701 Fyzika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B1301 Geografie (Bc., PS, 3)
B1407 Chemie (Bc., PS, 3)
B1801 Informatika (Bc., PS, 3)
B1101 Matematika (Bc., PS, 3)
B0541P170001* Matematika ve firmách a veřejné správě (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0719A110004* Aplikované nanotechnologie (Mgr., PS, 2)
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2)
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N1301 Geografie (Mgr., PS, 2)
N1407 Chemie (Mgr., PS, 2)
N1101 Matematika (Mgr., PS, KS, 2)
N3942 Nanotechnologie (Mgr., PS, 2) i v AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Univerzita Karlova (UK)

Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1, www.cuni.cz

1. lékařská fakulta (1. LF) 38,7%

Kateřinská 1660/32, 121 08 Praha 2, www.lf1.cuni.cz

Bakalářské studium

B0988P360001* Adiktologie (Bc., PS, KS, 3)

B0915P360002* Ergoterapie (Bc., PS, 3)

B0915P360003* Nutriční terapie (Bc., PS, KS, 3)

B0913P360014* Porodní asistence (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ

M0911A350004* Zubní lékařství (MDDr., PS, 5) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0988A360001* Adiktologie (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ

N0915A360001* Ergoterapie (Mgr., PS, 2)

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, KS, 2)

2. lékařská fakulta (2. LF) 22,7%

V Úvalu 84, 150 06 Praha 5, www.lf2.cuni.cz

Bakalářské studium

B0915P360001* Fyzioterapie (Bc., PS, 3)

B0913P360003* Pediatrické ošetřovatelství (Bc., KS, 3)

B0913P360002* Všeobecné ošetřovatelství (Bc., KS, 3)

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ

Navazující magisterské studium

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, 2)

3. lékařská fakulta (3. LF) 22,2%

Ruská 87, 100 00 Praha 10, www.lf3.cuni.cz

Bakalářské studium

B0911P360002* Dentální hygiena (Bc., PS, 3)

B0915P360012* Nutriční terapie (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, 3)

B0913P360001* Všeobecné ošetřovatelství (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0913P360001* Intenzivní péče (Mgr., PS, 2)
Evangelická teologická fakulta (ETF) 83%
Černá 646/9, pošt. příhr. 529, 115 55 Praha 1, web.etf.cuni.cz
Bakalářské studium
B0923P240004* Pastorační a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B6141 Teologie (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N0221A090001* Komunitní krizová a pastorační práce - diakonika (Mgr., PS, KS, 2)
N6141 Teologie (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
Fakulta humanitních studií (FHS) 57,5%
U Kříže 8, 158 00 Praha 5 - Jinonice, www.fhs.cuni.cz
Bakalářské studium
B0288A250001* Studium humanitní vzdělanosti (Bc., PS, DS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N0314A250004* Antropologická studia (Mgr., PS, 2)
N0222A120002* Dějiny moderní evropské kultury (Mgr., PS, 2)
N0223A100010* Deutsche und Französische Philosophie (Mgr., PS, 2)NJ
N0321A180002* Elektronická kultura a sémiotika (Mgr., PS, 2)
N0223A100008* Filosofie v kontextu humanitních věd (Mgr., PS, 2)
N0314A250012* Genderová studia (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N0314A250001* Historická sociologie (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N0222A120023* Orální historie - soudobé dějiny (Mgr., PS, KS, 2) i v AJ
N0988A240002* Řízení a supervize v sociálních a zdravotnic. organizacích (Mgr., PS, KS, 2)
N0319A250001* Sociální a kulturní ekologie (Mgr., PS, 2)
N0319A25A765* Studia občanské společnosti (Mgr., PS, KS, 2)
Fakulta sociálních věd (FSV) 41,7%
Smetanovo nábřeží 955/6, 110 01 Praha 1, www.fsv.cuni.cz
Bakalářské studium
B0312A200012* Česko-německá studia (Bc., PS, 3)
B6201 Ekonomické teorie (Bc., PS, 3) i v AJ
B0222A12A1072* History and Area Studies (Bc., PS, 3) AJ
B0321A180005* Komunikační studia (Bc., PS, 3)
B0312A200010* Politics, Philosophy and Economics (Bc., PS, 3) AJ
B0312A200008* Politologie a mezinárodní vztahy (Bc., PS, 3)
B0312A200009* Politologie a veřejná politika (Bc., PS, 3)
B0314A25A1070* Social Sciences (Bc., PS, 3) AJ
B0314A250005* Sociologie (Bc., PS, 3)
B0314A250004* Sociologie a sociální politika (Bc., PS, 3)
B0312A200011* Teritoriální studia (Bc., PS, DS, 3)
Navazující magisterské studium
N0312A20A1071* Balkánská, euroasijská a středoevropská studia (Mgr., PS, 2) i v AJ
N6201 Ekonomické teorie (Mgr., PS, 2) i v AJ
N0311A050010* Ekonomický výzkum (Mgr., PS, 2)
N0312A200018* European Politics and Society: Vaclav Havel Joint Master Programme
(Mgr., PS, 2) AJ
N0312A200012* Geopolitical Studies (Mgr., PS, 2)
N0312A250001* International Economic and Political Studies (Mgr., PS, 2)
N0312A200024* Master in Area Studies (Mgr., PS, 2) AJ
N0311A050011* Master in Economic Research (Mgr., PS, 2) AJ
N0388A20A1073* Media and Area studies (Mgr., PS, 2) AJ
N7202 Mediální a komunikační studia (Mgr., PS, 2)
N0321A180003* Mediální studia (Mgr., DS, 2)
N0312A200016* Německá a středoevropská studia / Deutsche
und Mitteleuropäische Studien (Mgr., PS, 2)
N6701 Politologie (Mgr., PS, 2) i v AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia

B0533A110003* Fyzika - nanotechnologie (Bc., PS, KS, 3)
B0532A330004* Geografie a kartografie (Bc., PS, 3)
B0532A330005* Geologie (Bc., PS, KS, 3)
B0531A130001* Chemie (Bc., PS, 3)
B0531A130002* Chemie a technologie mat. pro konzervování – restaurování (Bc., PS, 3)
B0914A030001* Lékařská genetika a molekulární diagnostika (Bc., PS, 3)
B0588A030001* Matematická biologie a biomedicína (Bc., PS, 3)
B0541A170005* Matematika (Bc., PS, 3)
B0521A030002* Životní prostředí a zdraví (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0511A030002* Antropologie (Mgr., PS, 2)
N0532A330002* Aplikovaná a environmentální geologie (Mgr., PS, KS, 2)
N0532A330003* Aplikovaná geografie a geoinformatika (Mgr., PS, 2)
N0541A170003* Aplikovaná matematika (Mgr., PS, 2)
* Bioanalytická laboratorní diagnostika ve zdravotnictví -
Bioanalytik/Lékařská genetika a molekulární diagnostika (Mgr., PS, 2)
N0512A130001* Biochemie (Mgr., PS, 2)
N0511A030008* Biologie člověka (Mgr., PS, 2)
N0511A030003* Botanika (Mgr., PS, 2)
* Experimentální biologie rostlin/živočichů a imunologie (Mgr., PS, 2)
N0532A330004* Fyzická geografie (Mgr., PS, 2)
N0533A110001* Fyzika (Mgr., PS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, 2)
N0532P330001* Geoenvironmentální rizika a sanace (Mgr., PS, KS, 2)
N0532A330005* Geografická kartografie a geoinformatika (Mgr., PS, 2)
N0532A330001* Geologie (Mgr., PS, KS, 2)
N0531A130001* Chemie (Mgr., PS, 2)
N0531A130002* Chemie a technol. mater.pro konzervování – restaurování (Mgr., PS, 2)
N0588A030003* Matematická biologie a biomedicína (Mgr., PS, 2)
N0541A170004* Matematika (Mgr., PS, 2)
N0511A030006* Mikrobiologie (Mgr., PS, 2)
N0511A030007* Molekulární biologie a genetika (Mgr., PS, 2)
N0522A030001* Ochrana přírody (Mgr., PS, 2)
N0914P110001* Radiologická fyzika (Mgr., PS, 2)
N0314A330001* Sociální geografie a regionální rozvoj (Mgr., PS, 2)
* Učitelství biologie/fyziky/geografie a kartografie/chemie/
matematiky pro střední školy (Mgr., PS, 2)
N0511A030009* Zoologie (Mgr., PS, 2)
N0521A030001* Životní prostředí a zdraví (Mgr., PS, 2)
Mendelova univerzita v Brně (MENDELU)
Zemědělská 1665/1, 613 00 Brno, www.mendelu.cz
Agronomická fakulta (AF) 83,4 %
Zemědělská 1/1665, 613 00 Brno, www.af.mendelu.cz
Bakalářské studium
B0888A370001* Agroekologie (Bc., PS, 3)
B0788A370001* Aplikovaná technika (Bc., PS, 3)
B0811A370009* Fytotechnika (Bc., PS, 3)
B0811A370010* General Agriculture (Bc., PS, 3) AJ

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B0511A030009* Molekulární biologie a biotechnologie (Bc., PS, 3)

B0811P370001* Profesní zemědělství (Bc., PS, 3)

B0721A210004* Technologie potravin (Bc., PS, 3)

* Zemědělské inženýrství (Bc., PS, 3)

B4103 Zootechnika (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N4102 Fytotechnika (Ing., PS, 2)

N2901 Chemie a technologie potravin (Ing., PS, 2)
N4152 Rostlinolékařství (Ing., PS, 2)
N2826 Technologie odpadů (Ing., PS, KS, 2)
N4106 Zemědělská specializace (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N4101 Zemědělské inženýrství (Ing., PS, 2)
Fakulta regionálního rozvoje a mezinárodních studií (FRRMS) 82,6 %
třída Generála Píky 2005/7, 613 00 Brno - Černá Pole, www.frrms.mendelu.cz
Bakalářské studium
B6702 Mezinárodní teritoriální studia (Bc., PS, 3) i v AJ
B0312A050004* Regionální rozvoj (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N6702 Mezinárodní teritoriální studia (Ing., PS, 2) i v AJ
N0312A050003* Regionální rozvoj (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
Institut celoživotního vzdělávání (ICV) -
Zemědělská 5, 613 00 Brno, www.icv.mendelu.cz
Bakalářské studium
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B4156 Technické znaleství a pojišťovnictví (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N4160 Technické znaleství a expertní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
Lesnická a dřevařská fakulta (LDF) 98 %
Zemědělská 3, 613 00 Brno, www.ldf.mendelu.cz
Bakalářské studium
B0821A160004* Arboristika (Bc., PS, KS, 3)
B0212A160001* Design nábytku (Bc., PS, 4)
B3341 Dřevařství (Bc., PS, KS, 3)
B0522A160001* Krajinářství (Bc., PS, 3)
B4132 Lesnictví (Bc., PS, 3)
B0821A160005* Lesnictví (Bc., PS, KS, 3)
B0732A160001* Stavby na bázi dřeva (Bc., PS, 3)
B0722A160001* Technologie a management zpracování dřeva (Bc., PS, KS, 3)
B0722A160004* Tvorba a výroba nábytku (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N0212A310005* Design nábytku (Ing., PS, 2)
N3301 Dřevařské inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N4158 European Forestry (Ing., PS, 2) AJ
N0731A160001* Krajinné inženýrství (Ing., PS, 2)
N0821A160001* Lesní inženýrství (Ing., PS, KS, 2)
N3303 Nábytkové inženýrství (Ing., PS, 2)
N0732A160002* Stavby na bázi dřeva (Ing., PS, 2)
N0722A160001* Technologie a management zpracování dřeva (Ing., PS, KS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt
kód název programu forma studia
Provozně ekonomická fakulta (PEF) 97,2 %
Zemědělská 1/1665, 613 00 Brno, www.pef.mendelu.cz
Bakalářské studium
B0612P140001* Administrace IS/ICT (Bc., PS, KS, 3)
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, 3) i v AJ
B3902 Inženýrská informatika (Bc., PS, 3)
B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2)
N3902 Inženýrská informatika (Ing., PS, 2)
N6209 Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2) i v AJ
Zahradnická fakulta (ZF) 86,7%

Valtická 337, 691 44 Lednice, www.zf.mendelu.cz

Bakalářské studium

B4171 Floristická tvorba (Bc., PS, KS, 3)

B0812A010001* Krajinářská architektura (Bc., PS, 4)

B0812A370003* Realizace a správa zeleně (Bc., PS, KS, 3)

B0812A370002* Zahradnické inženýrství (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N4168 Horticultural Engineering (Ing., PS, 2) AJ

N0812A370002* Realizace a správa zeleně (Ing., PS, 2)

N4109 Zahradní a krajinářská architektura (Ing., PS, 2)

N0812A370001* Zahradnické inženýrství (Ing., PS, KS, 2)

Ostravská univerzita (OU)

Dvořákova 138/7, 701 03 Ostrava, www.osu.cz

Fakulta sociálních studií (FSS) 52,4 %

Československá 16, 702 00 Ostrava, fss.osu.cz

Bakalářské studium

B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

B0988P240001* Zdravotně-sociální péče (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)

N0988A240001* Zdravotně-sociální péče a rehabilitace (Mgr., KS, 2)

Fakulta umění (FU) 41,6 %

Podlahova 3, 709 00 Ostrava, fu.osu.cz

Bakalářské studium

B0213A310002* Grafika a kresba (BcA., PS, 3)

B0215A310002* Instrumentální hra (BcA., PS, 3)

B0211A310001* Intermediální umění (BcA., PS, 3)

B0213A310003* Malba (BcA., PS, 3)

B0213A310001* Sochařství - volná tvorba (BcA., PS, 3)

B0215A310001* Zpěv (BcA., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0213A310003* Grafika a kresba (MgA., PS, 2)

N0215A310002* Instrumentální hra (MgA., PS, 2)

N0211A310002* Intermediální umění (MgA., PS, 2)

N0213A310004* Malba (MgA., PS, 2)

N0213A310005* Sochařství - volná tvorba (MgA., PS, 2)

N0215A310001* Zpěv (MgA., PS, 2)

Filozofická fakulta (FF) 44,2 %

Reální 5, 701 03 Ostrava, ff.osu.cz

Bakalářské studium

* Anglická/Francouzská/Německá/Polská/Ruská/

Španělská filologie (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B0232A090009* Český jazyk a literatura (Bc., PS, 3)

B0213A320002* Dějiny umění (Bc., PS, 3)

B0223A100004* Filozofie (Bc., PS, KS, 3)

B0222A120013* Historie (Bc., PS, 3)

B0231A090061* Latinský jazyk a kultura (Bc., PS, 3)

B0313A230005* Psychologie (Bc., PS, 3)

B0314A250011* Sociologie (Bc., PS, 3)

B0288A100001* Základy společenských věd (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

* Anglická/Francouzská/Polská/Ruská/Španěl.filologie (Mgr., PS, 2) i v AJ

N0232A090008* Český jazyk a literatura (Mgr., PS, 2)

N0231A090042* Čeština pro cizince (Mgr., PS, 2)

N0213A320002* Dějiny umění (Mgr., PS, 2)

N0223A100007* Filozofie (Mgr., PS, 2)

N0222A120020* Historie (Mgr., PS, 2)

N0231A090045* Latinský jazyk a kultura středověku (Mgr., PS, 2)

N0222A120021* Středoevropská historická studia se zaměřením na české, polské a slovenské dějiny (Mgr., PS, 2)

N0114A300030* Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

Lékařská fakulta (LF) 30,5%

Syllabova 19, 703 00 Ostrava - Vítkovice, lf.osu.cz

Bakalářské studium

B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B5349 Porodní asistence (Bc., PS, 3)

B5345 Specializace ve zdravotnictví (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B5347 Veřejné zdravotnictví (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M5103 Všeobecné lékařství (MUDr., PS, 6) i v AJ

Navazující magisterské studium

N5341 Ošetřovatelství (Mgr., PS, KS, 2)

N5345 Specializace ve zdravotnictví (Mgr., PS, KS, 2)

N5347 Veřejné zdravotnictví (Mgr., PS, 2)

Pedagogická fakulta (PDF) 35,4%

Fráni Šrámka 3, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory, pdf.osu.cz

Bakalářské studium

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Český jazyk/Hudební výchova/Informační a komunikační technologie/Matematika/Občanská výchova/Odborné předměty/Psychologie/Sbormistrovství/Technická výchova/Tělesná výchova/Výchova ke zdraví/Výtvarná výchova/Výtvarná výchova pro střední školy a základní umělecké školy se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, KS, 3)

B0111A300001* Pedagogika (Bc., PS, 3)

B7501 Pedagogika (Bc., KS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B0114A280001* Tělesná výchova a sport (Bc., PS, 3)

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, KS, 3)

B0112A300004* Učitelství pro mateřské školy (Bc., PS, 3)

Magisterské studium

M0113A300004* Učitelství pro 1. stupeň základních škol (Mgr., PS, 5)

Navazující magisterské studium

N1014A280003* Kinantropologie (Mgr., PS, 2)

N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2)

N7506 Speciální pedagogika (Mgr., PS, KS, 2)

N0114A300032* Učitelství odborných předmětů (Mgr., KS, 2)

N0114A300031* Učitelství pro 2. stupeň ZŠ (Mgr., PS, KS, 2)

N0114A300030* Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)

N7501 Vychovatelství (Mgr., PS, KS, 2)

Přírodovědecká fakulta (PŘF) 53,2 %

30. dubna 22, 701 03 Ostrava, prf.osu.cz

Bakalářské studium

B0613A140002* Aplikovaná informatika (Bc., PS, 3)

B0511A030003* Biologie (Bc., PS, 3)

B1601 Ekologie a ochrana prostředí (Bc., PS, 3)

B0532A330019* Ekonomická geografie a regionální rozvoj (Bc., PS, KS, 3)

B0532A330014* Environmentální geografie (Bc., PS, 3)

B0533A110002* Fyzika (Bc., PS, 3)

B1301 Geografie (Bc., PS, KS, 3)

B0532A330010* Geografie (Bc., PS, 3)

B1407 Chemie (Bc., PS, 3)

B1801 Informatika (Bc., PS, 3)

* Matematika (Bc., PS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0533A110008* Aplikovaná fyzika (Mgr., PS, 2)
N0511A030001* Biologie (Mgr., PS, 2)
N1601 Ekologie a ochrana prostředí (Mgr., PS, 2)
N0312A330001* Ekonomická geografie a regionální rozvoj (Mgr., PS, 2)
N0532A330011* Environmentální geografie (Mgr., PS, 2)
N1301 Geografie (Mgr., PS, 2)
N1407 Chemie (Mgr., PS, 2)
N1801 Informatika (Mgr., PS, KS, 2)
N0541A170001* Matematika (Mgr., PS, 2)
* Učitelství Biologie/Fyzika/Geografie/Chemie/Informatika/
Matematika pro střední školy (Mgr., PS, 2)
Slezská univerzita v Opavě (SU)
Na Rybníčku 626/1, 746 01 Opava, www.slu.cz
Fakulta veřejných politik v Opavě (FVP) 70,6 %
Bezručovo náměstí 885/14, 746 01 Opava, www.fvp.slu.cz
Bakalářské studium
B5341 Ošetřovatelství (Bc., PS, KS, 3)
B0188P190001* Sociální patologie a prevence (Bc., PS, KS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N6731 Sociální politika a sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě (FPF) 93,1 %
Bezručovo náměstí 1150/13, 746 01 Opava, www.fpf.slu.cz
Bakalářské studium
B1702 Aplikovaná fyzika (Bc., PS, 3)
B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3)
B7109 Archeologie (Bc., PS, 3)
B8203 Dramatická umění (BcA., PS, 3)
B7310 Filologie (Bc., PS, KS, 3)
B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)
B6503 Gastronomie, hotelnictví a turismus (Bc., PS, 3)
B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)
B7201 Informační studia a knihovnictví (Bc., PS, KS, 3)
B1801 Informatika (Bc., PS, KS, 3)
B0613A140017* Informatika (Bc., PS, KS, 3)
B0211A310004* Tvůrčí fotografie (BcA., KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)
N0211P310003* Audiovizuální tvorba (MgA., PS, 2)
N8204 Filmové, televizní a fotografické umění a nová média (MgA., KS, 2)
N7310 Filologie (Mgr., PS, KS, 2)
N1701 Fyzika (Mgr., PS, 2) i v AJ
N7106 Historická studia (Mgr., PS, 2)
N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)
N7201 Informační studia a knihovnictví (Mgr., PS, KS, 2)
N1801 Informatika (Mgr., PS, 2) i v AJ
N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)
Matematický ústav v Opavě (MÚ) -
Na Rybníčku 626/1, 746 01 Opava, www.math.slu.cz
Bakalářské studium
B1101 Matematika (Bc., PS, 3)
B0541A170016* Matematika (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N1101 Matematika (Mgr., PS, 2)
N0541A170025* Matematika (Mgr., PS, 2)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

Obchodně podnikatelská fakulta (OPF) 91,3%

Univerzitní náměstí 1934/3, 733 40 Karviná, www.opf.slu.cz

Bakalářské studium

B0412A050004* Bankovníctví, peněžnictví, pojišťovnictví (Bc., PS, 3)

B1015P050001* Cestovní ruch a turismus (Bc., PS, 3)

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B0488P050001* Finance a účetnictví (Bc., PS, KS, 3)

B6202 Hospodářská politika a správa (Bc., PS, KS, 3)

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, KS, 3)

Navazující magisterské studium

N0412A050004* Bankovníctví, peněžnictví, pojišťovnictví (Ing., PS, 2)

N6208 Ekonomika a management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N6202 Hospodářská politika a správa (Ing., PS, KS, 2)

* Manažerská informatika (Ing., PS, KS, 2)

Technická univerzita v Liberci (TUL)

Studentská 1402/2, 461 17 Liberec 1, www.tul.cz

Ekonomická fakulta (EF) 89,5%

Voroněžská 1329/13, 460 01 Liberec 1, www.ef.tul.cz

Bakalářské studium

B0488A050006* Mezinárodní ekonomické vztahy (Bc., PS, 3)

B0413A050006* Podniková ekonomika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B6209 Systémové inženýrství a informatika (Bc., PS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0311A050009* Hospodářská politika v globálním prostředí (Ing., PS, 2)

N0413A050007* Podniková ekonomika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0688A140016* Systémové inženýrství a informatika (Ing., PS, 2)

Fakulta mechatroniky, informatiky a mezioborových studií (FM) 76,3%

Hálkova 6, 461 17 Liberec, www.fm.tul.cz

Bakalářské studium

B3901 Aplikované vědy v inženýrství (Bc., PS, 3)

B0613A140005* Informační technologie (Bc., PS, 3)

B0714A270001* Mechatronika (Bc., PS, 3)

B0719A130001* Nanotechnologie (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N3901 Aplikované vědy v inženýrství (Ing., PS, 2)

N2612 Elektrotechnika a informatika (Ing., PS, 2)

N0714A150003* Mechatronics (Ing., PS, 2) AJ

N0719A270001* Nanotechnologie (Ing., PS, 2)

Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická (FP) 75,9%

Studentská 1402/2, 461 17 Liberec 1, www.fp.tul.cz

Bakalářské studium

Anglický jazyk/Český jazyk a literatura/Dějepis/Fyzika/Informatika/Matematika/Německý jazyk/Přírodopis/Španělský jazyk/Tělesná výchova a sport/Základy společenských věd/Zeměpis se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, KS, 3)

B0232A090012* Česká filologie pro praxi (Bc., PS, 3)

B7310 Filologie (Bc., PS, 3)

B1701 Fyzika (Bc., PS, 3)

B1301 Geografie (Bc., PS, 3)

B7106 Historická studia (Bc., PS, 3)

B1407 Chemie (Bc., PS, KS, 3)

B0541A170015* Matematika (Bc., PS, 3)

B0923P240005* Sociální práce (Bc., PS, KS, 3)

B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, 3)

B7506 Speciální pedagogika (Bc., PS, KS, 3)

B7401 Tělesná výchova a sport (Bc., PS, 3)

B7505 Vychovatelství (Bc., PS, KS, 3)

Magisterské studium

M0113A300008* Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 5)

Navazující magisterské studium

N0541A170010* Aplikovaná matematika (Mgr., PS, 2)

N1701 Fyzika (Mgr., PS, KS, 2)

N7105 Historické vědy (Mgr., PS, 2)

N1407 Chemie (Mgr., PS, KS, 2)

N1101 Matematika (Mgr., PS, KS, 2)

N7401 Tělesná výchova a sport (Mgr., PS, 2)

N7504 Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, KS, 2)

N7503 Učitelství pro základní školy (Mgr., PS, KS, 2)

N7505 Vychovatelství (Mgr., PS, 2)

Fakulta strojní (FS) 99,7%

Studentská 1402/2, 461 17 Liberec, www.fs.tul.cz

Bakalářské studium

B0715A270008* Strojírenství (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0715A270015* Materiály a technologie (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N2301 Strojní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0722A270001* Technologie plastů a kompozitů (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta textilní (FT) 94,2%

Studentská 1402/2, 461 17 Liberec, www.ft.tul.cz

Bakalářské studium

B0212A270001* Návrhářství (Bc., PS, 3) i v AJ

B0414A270001* Textilní marketing (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B0723A270001* Textilní technologie, materiály a nanomateriály (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B0723A270003* Výroba oděvů a technické konfekce (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

Navazující magisterské studium

N0723A270003* Průmyslové inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

N0723A270001* Textilní inženýrství (Ing., PS, KS, 2) i v AJ

Fakulta umění a architektury (FA) 42,5%

Studentská 1402/2, 461 17 Liberec 1, www.fua.tul.cz

Bakalářské studium

B3501 Architektura a urbanismus (Bc., PS, 4)

B8208 Design (BcA., PS, 4)

Vysoká škola, fakulta, kontakt

kód název programu forma studia

B8206 Výtvarná umění (BcA., PS, 4)

Navazující magisterské studium

N3501 Architektura a urbanismus (Ing. arch., PS, 2) i v AJ

N8208 Design (MgA., PS, 2)

N8206 Výtvarná umění (MgA., PS, 2)

Fakulta zdravotnických studií (FZS) 89,7%

Studentská 1402/2, 461 17 Liberec, www.uzs.tul.cz

Bakalářské studium

B0914P360007* Biomedicínská technika (Bc., PS, 3)

B5341 Ošetrovatelství (Bc., PS, KS, 3)

B0913P360016* Zdravotnické záchranářství (Bc., PS, 3)

Navazující magisterské studium

N0914P360003* Biomedicínské inženýrství (Ing., PS, 2)

Univerzita Hradec Králové (UHK)

Rokitanského 62, 500 03 Hradec Králové III, www.uhk.cz

Fakulta informatiky a managementu (FIM) 72,7%

Hradecká 1249/6, 500 03 Hradec Králové III, www.uhk.cz/fim

Bakalářské studium

B1802 Aplikovaná informatika (Bc., PS, KS, 3) i v AJ

B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B0413A050021* Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)

B0688A140001* Informační management (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
Navazující magisterské studium
N1802 Aplikovaná informatika (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
N0688A140001* Informační management (Ing., PS, KS, 2) i v AJ
Filozofická fakulta (FF) 79,3%
náměstí Svobody 331, 500 02 Hradec Králové 2, www.uhk.cz/ff
Bakalářské studium
B0222A120009* Archeologie (Bc., PS, 3)
B6101 Filozofie (Bc., PS, 3)
B0222A120001* Historické vědy (Bc., PS, KS, 3)
B7105 Historické vědy (Bc., PS, 3)
* Historie/Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)
B6701 Politologie (Bc., PS, KS, 3) i v AJ
B0923P240001* Sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
B0314A250008* Sociologie (Bc., PS, 3)
B3928 Technická podpora humanitních věd (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium
N7109 Archeologie (Mgr., PS, 2)
N0223A100001* Filozofie (Mgr., PS, 2) i v AJ
N0222A120001* Historie (Mgr., PS, KS, 2)
N6701 Politologie (Mgr., PS, KS, 2)
N6731 Sociální práce (Mgr., PS, KS, 2)
Pedagogická fakulta (PDF) 53,1%
náměstí Svobody 301, 500 02 Hradec Králové 2, www.uhk.cz/pdf
Bakalářské studium
Anglický jazyk/Český jazyk a literatura/Etická výchova/Francouzský jazyk/Hra na nástroj/Hudební kultura/Německý jazyk/Ruský jazyk/Sbormistrovství/Sólový zpěv/
Tělesná výchova se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)
B6107 Humanitní studia (Bc., PS, KS, 3)
B0232A090011* Jazyková a literární kultura (Bc., PS, 3)
B0221A100009* Náboženská výchova (Bc., KS, 3)
B7507 Specializace v pedagogice (Bc., PS, KS, 3)
B0114A310001* Textilní tvorba (Bc., PS, 3) i v AJ
B0114A300063* Učitelství praktického vyučování (Bc., KS, 3)
B0112A300001* Učitelství pro mateřské školy (Bc., PS, KS, 3)
Magisterské studium
M0113A300002* Učitelství pro 1. stupeň základních škol (Mgr., PS, KS, 5)
Navazující magisterské studium
N0112A300001* Pedagogika předškolního věku se zaměřením na děti se speciálními potřebami (Mgr., PS, KS, 2)
N7507 Specializace v pedagogice (Mgr., PS, KS, 2)
Magisterské studium
N0114A300051* Učitelství pro 2. stupeň základních škol (Mgr., PS, 2)
Navazující magisterské studium
N0114A300053* Učitelství pro střední školy (Mgr., PS, 2)
N0114A300050* Učitelství pro ZUŠ – hra na nástroj a sólový zpěv (Mgr., PS, 2)
Přírodovědecká fakulta (PŘF) 73,2%
Hradecká 1285, 500 03 Hradec Králové, www.uhk.cz/prf
Bakalářské studium
B1103 Aplikovaná matematika (Bc., PS, 3)
* Biologie/Fyzika/Chemie/Informatika/Matematika se zaměřením na vzdělávání (Bc., PS, 3)
B0511A030001* Biologie a ekologie (Bc., PS, 3) i v AJ
B0533A110005* Fyzikálně-technická měření a výpočetní technika (Bc., PS, KS, 3)
B0531A130003* Chemie (Bc., PS, 3)
Navazující magisterské studium
N1501 Biologie (Mgr., PS, 2)
N0588A030001* Biologie a ekologie (Mgr., PS, 2) i v AJ

N0553A110001* Fyzikální měření a modelování (Mgr., PS, KS, 2)
N0531A130003* Chemie (Mgr., PS, 2)
Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem (UJEP)
Pasteurova 3544/1, 400 96 Ústí nad Labem, www.ujep.cz
Fakulta sociálně ekonomická (FSE) 74,2%
Moskevská 54, 400 96 Ústí nad Labem, www.fse.ujep.cz
Bakalářské studium
B6208 Ekonomika a management (Bc., PS, KS, 3)
B0413A050028* Regionální rozvoj a veřejná správa (Bc., PS, KS, 3)
B6731 Sociální politika a sociální práce (Bc., PS, KS, 3)
Navazující magisterské studium

Foto popis|
Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - jižní Čechy

Seznam omezuje zprávy, CNN na Primě před startem opustil ředitel. Televizní zpravodajství je drahé a v Česku se nemusí vyplatit

11.1.2020 ct24.cz str. 00 Média
musila

Dvě největší soukromé zpravodajské televize čekají v současnosti zlomové změny. Seznam snižuje objem vysílaného zpravodajství a na CNN Prima News se ještě před oficiálním startem změnilo vedení. Mediální odborníci se shodují, že provozovat soukromý zpravodajský kanál je v Česku hodně náročné a prakticky téměř vždy finančně nevýhodné. Tématem se bude zabývat pořad Newsroom ČT24, který se vysílá v neděli ve 22:00.

„Pokud jsou zpravodajské stanice dělané dobře, jsou velice nákladné. Jejich zásadním problémem je ale krátká sledovanost. Divák stráví sledováním méně času, než je běžné u jiných kanálů – 15 až 30 minut. Tím pádem se snižuje i výtěžnost reklamních bloků,“ vysvětluje mediální analytik Tomáš Trampota. Náklady na provoz jde podle něj ale výrazně snížit reprízami nebo zařazením diskusních studiových pořadů.

Své zpravodajství se po dvou letech provozu rozhodla omezit Televize Seznam. „Chystáme na konci ledna změnu v programovém schématu. Zpravodajské relace budou i nadále zachované. Už nyní si televizní diváci ale mohli všimnout, že jsme polední zpravodajskou relaci přesunuli na odpoledne a večerní jsme trochu zkrátili,“ potvrzuje PR manažerka Seznamu Aneta Kapucianová.

Z televize odešli s koncem roku podle ní jednotky lidí, kteří byli spojeni se zrušeným pořadem Ráno na Seznamu. Televize také začala už v prosinci zařazovat do vysílání častěji dokumenty a filmy. Publicistické pořady chce ale zachovat. Část zaměstnanců přitom odešla právě na Primu. Její zpravodajský kanál CNN Prima News je těsně před startem.

Trendem je absolutně živé vysílání, míní expert

Televize už v prosinci zveřejnila fotografie nového studia a v první polovině roku 2020 by měla spustit vysílání. Nevyhýbají se jí ale komplikace – projekt na konci listopadu opustil po několika měsících ředitel zpravodajství Martin Ondráček, kterého ve vedení nahrazují zatím tři lidé: Eliška Čeřovská, Petra Benešová a Tomáš Večeřa. Televize startuje s podobnými ambicemi jako před dvěma lety Seznam. Jejich výchozí pozice se ale v leccems liší.

„Provoz jednoho televizního kanálu je nejdražší. Každý další kanál je levnější. Prima má výhodu, že se stěhovala do větších prostor a má už zázemí, zpravodajství dělá od začátku. Otázkou je, jak pojme vysílání, jaké procento pořadů bude přebírat a kolik bude živě. V konkurenci České televize a koncesionářských poplatků to bude velmi složité. ČT24 vysílá většinou živě, Prima bude muset dělat to samé,“ předpokládá mediální analytik Jan Potůček.

A právě důraz na živé přenosy a exkluzivní obsah je podle odborníků tím, co je v současnosti nejsilnějším směrem moderní žurnalistiky. „Trend je jednoznačný – absolutně živé vysílání. Být u toho, z každého místa, v každém okamžiku a být tam, kde se něco děje, a okamžitě to předávat divákům. Umožnily to nové technologie, které se pro tento účel dají využít,“ potvrzuje Martin Lokšík, pedagog z Institutu komunikačních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Podrobně téma rozebere nedělní Newsroom ČT24. Premiéra pořadu začíná ve 22 hodin na ČT24.

Odkaz

Reportéři bez hranic: V Česku i ve světě mizí svoboda tisku

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/media/3027203-seznam-omezuje-zpravy-cnn-na-prime-pred-startem-opustil-reditel-televizni>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Hostem Blatenských listů je Tomáš Grulich

12.1.2020 strakonicky.denik.cz str. 00 Strakonicko

Petr Škotko

V Kulturní kavárně Železářství U Šulců se v neděli 12. ledna koná další díl tradičního seriálu Host Blatenských listů. Je jím historik, etnolog a bývalý senátor Tomáš Grulich, který pohovoří na téma Češi v cizině.

"Proč odcházeli, kam a kdy šli? A jejich současný vztah k domovu? Začátek je v 18 hodin.

Tomáš Grulich (* 14. ledna 1951 Praha) je český politik, v letech 2006 až 2018 senátor za obvod č. 17 – Praha 12, člen ODS. Je doktorem filosofie.

Vystudoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy obor historie a entologie. Byl kastelánem na zámku Klášterec nad Ohří a pracoval v Národním muzeu. Založil firmu Tiskárna Flora, kterou vedl v pozici ředitele. Externě vyučuje na **Fakultě sociálních věd** UK na katedře politologie.

Do Senátu PČR byl zvolen v roce 2006 ve volebním obvodu Praha 12. V komunálních volbách v roce 2014 obhájil za ODS post zastupitele Městské části Praha 12. Původně byl na kandidátce na 6. místě, ale vlivem preferenčních hlasů skončil na 3. místě (strana přitom v městské části získala 3 mandáty).

Ve volbách do Senátu PČR v roce 2018 již nekandidoval.

URL| https://strakonicky.denik.cz/zpravy_region/hostem-blatenskych-listu-je-tomas-grulich-20200112.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
strakonicky.denik.cz (*Strakonicko*)

Zpravodajské televize v Česku

12.1.2020 ČT 24 str. 02 22:05 Newsroom ČT24

Luboš ROSÍ, moderátor

Dvě televize označující se v Česku slovem zpravodajská. A teď v jeden moment dvě rozdílné novinky. Ta jedna ve velké míře upozaduje zpravodajský obsah, no a druhá naopak právě udělala další krok ke startu vysílání. Budu konkrétní, na Seznamu, tedy v televizi budou nově jen dvojce zprávy denně. Logicky nově bylo i dost novinářů v redakci. Naopak Prima pořad mluví o tom, že svoji zpravodajskou televizi i s třemi písmeny CNN v názvu brzy spustí. V týdnu už začala vysílat grafický snímek odkazující ke startu, jenže v médiích už se píše i o

potíží, jednou z nich je odchod už dvou ředitelů, kteří měli kanál odstartovat, jen během jednoho roku. No a otázky, ty jsou tedy jasné. Může se v malém Česku soukromí zpravodajský kanál vyplatit nebo aspoň ekonomicky udržet? A kolik lidí si ho pustí?

mluvčí

Je pátek, 12. ledna 2018, a právě teď dámy a pánové, startuje nová televize. Televize seznam.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Právě dnes, druhé výročí startu Televize Seznam. Měla se zaměřovat na zpravodajství a publicistiku.

mluvčí

To nejdůležitější, co přinesl dnešek, ve Zprávách na Seznamu.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Tak se profilovala už o rok a půl dřív v době, kdy ještě fungovala jen online.

Jakub UNGER, tehdejší ředitel divize Zpravodajství a TV, Seznam.cz

Pokud se ptáte, kdo je na naše konkurence, tak možná to bude znít hloupě, ale je to spíš CNN nebo Al-Džazíra.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Teď po dvou letech možná zase couvání, z živého zpravodajství zbylo ve všední dny v součtu jen 35 minut.

mluvčí

Přeju vám krásné ráno. Jsme rádi, že jste si vybrali právě nás.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Třeba tyto ranní zprávy už tak diváci na Seznamu nenajdou.

Aneta KAPUCIÁNOVÁ, mluvčí, Seznam

Nadále zůstáváme zpravodajskou a publicistickou televizní stanicí. Už před Vánoci jsme však nasadili více dokumentů, cestopisů, filmu.

Jan POTŮČEK, mediální analytik

Zpravodajský kanál je velice finančně náročný projekt, který asi může dovolit pouze větší televizní skupina, která má zázemí, má zázemí většího kanálu plnoformátového a zavedeného.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Na podzim odešel z televize šéfredaktor zpravodajství Filip Horký a zeštíhlily se redakce i technické štáby.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Některé tváře Seznamu přitom odešly i sem, na Primu. Ta má začít v první půlce roku vysílat pod hlavičkou CNN.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Právě tady v pražských Strašnicích už teď Prima sídlí. Rozšířené redakci i novým studiím přitom netradičně velí hned 3 lidé, kteří ji mají dovést i ke startu vlastně licencované verze CNN.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Eliška Čeřovská, bývalá redaktorka a editorka. Petra Benešová, dřív třeba editorka Seznamu a Tomáš Večeřa, který předtím působil mimo jiné v deníku Sport. Ti nahradili Martina Ondráčka, který v televizi vydržel jen pár měsíců.

Tomáš TRAMPOTA, mediální analytik, New York University Prague

Prima CNN má určitě šanci zejména v tom prvním období přitáhnout takové ty zvědavostní diváky a já bych si tipl, že v počátcích se může dostat na jedno procento šaru, a to se bavíme opravdu o nějakých 100 maximálně 100 tisících diváků, což není ekonomicky udržitelné.

Martin LOKŠÍK, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Provozovat zpravodajskou televizi, zpravodajský kanál je velmi finančně náročné. Pořady, které se jednou natočí, dají se do konzervy, zakonzervují se do nějakého prostě formátu a ten se může kkrát reprízovat, tak u toho zpravodajství to nejde. Prostě zpravodajství, zprávy jsou vždy záležitostí jednoho dne.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

V tomto týdnu Prima kanál spustila, zatím jen s logem, kdy přesně ale odstartuje vysílání, neřekla.

Tomáš TRAMPOTA, mediální analytik, New York University Prague

Tady je velká otázka samozřejmě, kolik obsahu bude vznikat redakčně a v opravdu tady v Praze. A kolik obsahu budou překlápět a překládat ze zahraničí. Nicméně je nutné podotknout, že ten český televizní trh není připravený a není moc velká poptávka po zahraničním zpravodajství.

Marek SINGER, generální ředitel TV Prima

Zpravodajství nebo lépe řečeno ten kontinuální kanál bude vyráběn z drtivé většiny redakcí zpravodajství tady českou, protože čeští diváci preferují zprávy o českém prostředí.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Výhody stanice, zázemí velké zaběhnuté televize, to zatím žádný zpravodajský kanál v Česku neměl. Vysílání se tak nakonec nevyplatilo třeba byznysové Z1, skončila po dvou a půl letech.

mluvčí

Každý všední den.

mluvčí

V pravidelných časech.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Nevýhodou je třeba skepse, která vůči Primě nastala po skandálu bývalé šéfky zpravodajství Jitky Obzinové, která redakci přikazovala, jak má informovat o uprchlické krizi.

Jan POTŮČEK, mediální analytik

Musí nastavit určitá etická pravidla, která vyžaduje CNN pro všechny licencované partnery, takže já bych jí dál těch 100 dní hájení.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Ty mají podle aktuálního plánu začít nejspíš na jaře. Tereza Řezníčková, Česká televize.

Luboš ROSÍ, moderátor

Mimochodem právě Tereza Řezníčková bude v tomto roce pro náš pořad nejen točit a moderovat, ale i editovat, no a teď je tady ale v roli vstupující reportérky k tomu tématu. Takže víte a řekni, jak se zpravodajským televizím jen v Česku, ale také v zahraničí daří?

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Pěkný večer, tak začněme těmi veřejnoprávními. Tabulku už vidíte vedle mě, jsou v ní zpravodajské televize v jednotlivých státech a jejich podíl na celkovém počtu diváků v uplynulých letech. Česká televize je právě v podílu diváků vede, třeba BBC je až osmá, oproti nám má ale navíc třeba i speciální kanál jen pro dění v parlamentu. I soukromé zpravodajské televize už před téměř 19 lety a funguje doteď. Nutno ale říct, že bez konkurence veřejnoprávní čistě zpravodajské televize. No a nakonec pokusy v Česku. Z1 tu už jsme zmiňovali v té reportáži, původně byla zaměřená na byznys, dostatek diváků si ale nenašla. No a od roku 2016 se mluví taky o Z24. Za tímhle projektem stál podnikatel Pál Milkovics a taky bývalý šéf Novy Vladimír Železný. Měli tvořit, cituji, objektivní zpravodajství bez politické korektnosti. Naposledy si její spuštění ohlašovalo na léto 2018, od té doby ale zprávy oni úplně utichly.

Rozhovor s politickým geografem Michaelem Romancovem

13.1.2020 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Michael ROZSYPAL, moderátor

Německá kancléřka Angela Merkelová a ruský prezident Vladimir Putin v sobotu jednali v Moskvě. Během tříhodinové schůzky probrali krizi kolem Íránu. Situaci v Libyi i budoucnost dokončovaného plynovodu Nord Stream 2. Jak blízko má kancléřka k Putinovi? Proč jede bezprostředně po íránskoamerické krizi do Moskvy a ne do Washingtonu? Nejen o tom budeme mluvit v dnešním Interview Plus. Mým hostem je politický geograf **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov. Dobrý den. Vítejte v našem přenosovém voze.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Já jsem Michael Rozsypal a přeji dobrý poslech. Pan Romancove, proč Angela Merkelová podle vašeho názoru bezprostředně poté íránské krizi zamířila do Moskvy a ne do Washingtonu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já mám pocit, že tohle to setkání bylo plánováno ještě předtím, než došlo k tomu velice dramatickému vývoji situace v Íránu, takže to je, myslím si jako nejpravděpodobnější důvod, proč k tomu došlo...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Že se to prostě dojednává dlouho dopředu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak, ale potom ono má smysl jaksi vyjednávat o mnoho věcí s Ruskem. Zase to spíš je vlastně divné, když si uvědomíme, jakým způsobem Německo v zásadě právě pod vedením kancléřky Merkelové, jak dlouhodobě, jak vlastně vyhybavě se Němci stavěli k celé řadě zahraničněpolitických a vojensko-bezpečnostních otázek. Německo si, až bych řekl, zoufale snažilo udržet pozici té země, která je normativní aktér, která rozvíjí ekonomickou diplomacii. Ale nechce se jaksi plést do těchhle těch Hearts Security záležitostí. Tak vlastně vidíme, že i Německo vlastně doběhl ten vývoj ve světě. A najednou vidíme, že kancléřka Merkelová musí jednat s Putinem, případně s některými jinými politickými představiteli různých zemí nejenom o tom, o čem bych jednat chtěla, dejme tomu, plyn nebo ropa nebo ekonomická spolupráce. Ale najednou jsou tedy ta témata vojensko-bezpečnostní. A na můj vkus musím říci, že Německo se v tomhle tom ohledu stále chová, řekl bych, velice naivním způsobem.

Michael ROZSYPAL, moderátor

V čem je ten přístup naivní?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože se navzdory tomu, že těch důkazů, že právě třeba s Ruskem nemá smysl vyjednávat z pozice, která možná byla úspěšná v těch ekonomických záležitostech, to znamená máme nějaký společný zájem a budeme hledat nějakou zlatou střední cestu, tak tady vidíme, že Rusko se v těch toho záležitostech chová úplně jiným způsobem. Pokud mu někdy někdo vyklidí prostor, což jsou primárně Spojené státy, jak se to stalo v případě Sýrie, tak Rusko tam rozjede svojí hru, sleduje tam celou řadu zájmů, neohlíží se, abych tak řekl, ani nalevo, ani napravo. A veškeré ty snahy vlastně vyjednávat a motivovat nějakým způsobem Moskvu k tomu, aby ustoupila a tím pádem i tomu druhému hráči umožnila realizovat alespoň část jeho cíle, tak to zatím vychází naprosto /nesrozumitelně/.

Michael ROZSYPAL, moderátor

To je ale asi klasický reál, politický postup nebo přístup ze strany Ruska, to mu nemůžeme vyčítat?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já to také Rusku nevyčítám, já jsem Rusko nikterak nekritizoval, já jsem, v tomto ohledu já jsem říkal, že si myslím, že ten naivní přístup uplatňuje Německo. A když se právě podíváme na to, o čem Putin s Merkelovou jednali, tak Sýrie, Libye, Írán to všechno jsou vlastně místa, respektive problémy a témata, kde, ať už Západ jako celek, nebo Spojené státy, nebo případně Německo, vlastně systematicky dlouhodobě Rusku vyklízejí pozice, tam Moskva nemá naprosto žádný důvod pro to, aby jakkoliv upravovala své chování, a to je paradoxně přesně to, co po něm evropští partneři nebo západní partneři většinou chtějí.

Michael ROZSYPAL, moderátor

To načasování, přestože tedy je v dlouhodobě plánováno, ale vyjadřuje nebo vysílá určitý signál o tom, jak má Německo k Rusku v tuto chvíli blízko a zda má k Rusku blíž než třeba k Washingtonu a ke Spojeným státům podle Donalda Trumpa?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že samozřejmě pod vládou Donalda Trumpa ty situace se zkomplikovaly asi úplně každému, protože prostě Donald Trump je takový, jaký je, a asi není pro nikoho tajemství, že jednání s Trumpem jsou náročná a pro řadu těch lídrů nepříjemná právě proto, jaký Trump je. Nicméně to si myslím, že rozhodně v tenhle ten okamžik neznámá, že by Německo mělo blíž k Rusku, nežli ke Spojeným státům, protože zase to portfolio témat, určitá historická vlastně zkušenost a síla těch vazeb, to samozřejmě pořád zůstává na místě, navíc se ve Spojených státech začínají blížit prezidentské volby a uvidíme pochopitelně, jaksi kdo nakonec z nich vzejde jako vítěz a tam potom případně můžeme vidět i velice radikální zase posun, pokud, který bude, bude jaksi, který bude způsoben tím, že ta chemie, jak se tomu říká, mezi těmi vůdci se zase posune někam jinam, ale pokud jde o Rusko, tak prostě Německo vsadilo už v devadesátých letech na to, že vlastně vůči téhle té velké a důležité zemi začne budovat nové vztahy a vsadilo na to, že ty vztahy vlastně vybuduje vůči Rusku podobně

jako se to podařilo vůči partnerům v Evropě. To, co německá politická elita jednoznačně ovšem podcenila, je to, že Rusko pod vedením Vladimíra Putina prostě se vědomě rozhodlo, že nebude tou tradiční evropskou zemí.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Když jste zmínil tu chemii mezi lídry, jaká je chemie mezi Angelou Merkelovou a Vladimírem Putinem?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tam také bylo možné sledovat velice zajímavý vývoj. Víme, že Angela Merkelová, protože za prvé je v čele Německa dlouhou dobu. A za druhé v těchto záležitostech byla vždycky aktivní, tady bych jenom připomněl, kolik lidí u nás například tradičně zdůrazňuje, že Angela Merkelová je, dejme tomu, v Číně častěji, nežli ti naši představitelé, které za příliš, řekněme, pro čínské postoje kritizujeme. Tak ona i do toho Ruska jezdila často. A myslím si, že ta chemie těch vzájemných vztahů doznala toho zásadního, té zásadní proměny v okamžiku, kdy Vladimir Putin, a on to musel velice dobře vědět, tak prostě jednou na jednání s Angelou Merkelovou, což je nějakých 6-7 let zpátky, přivedl svého psa, navzdory tomu ví, že ona má ze psů fobii, protože z dětství měla prostě nějaký negativní zážitek. A lidé, kteří se kolem kancléřský pohybují, prostě řekli, že tohle to zásadním způsobem ten vztah změnilo a že vlastně od té doby nějaká důvěra, která tam možná předtím byla, možná i vřelost v těch vztazích, že to úplně vyprchalo, takže Merkelová s Putinem. I nadále samozřejmě, pokud jde o, řekněme, rétorické prostředky, kterými se vzájemně častují, tak tam jako vidím, že pořád panuje, řekněme, zdvořilost ve vztazích, mezi nimi, ale ta nějaká důvěra už je dávno pryč.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Aedy ta německá pozice vůči Rusku je, řekněme, výjimečná v rámci Evropské unie, když se podíváme třeba na to, jak se Německo dlouhodobě staví k protiruským sankcím, kde Německo můžeme zařadit asi k těm vážnějším podporovatelům sankcí, když to řeknu možná trochu eufemisticky?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že ono to tak spíš vypadá. Já myslím, že ve skutečnosti sankce to je německá, německý postoj...

Michael ROZSYPAL, moderátor

A německý zájem.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Německý zájem, protože ty sankce se týkají právě toho hodnotového rozměru. Německá vláda, ono se to netýká zdaleka jenom kancléřky Merkelové, v tomhle tom ohledu si myslím, že ještě pořád v Německu je poměrně velice široký konsensus, samozřejmě Die Linke a AfD jsou někde jinde, ale...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale nejsou ve vládě.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak, ale vlastně ty, ty vládní koalice, všechny vládní koalice, v jejímž čele stála Angela Merkelová od okamžiku, kdy Rusko zahájilo válku proti Ukrajině, tak v tomhle ohledu jsou naprosto jednoznačné a neochvějné, že akce proti, pardon, sankce proti Rusku jsou evropskou, respektive německou politikou. Co je možná problém, je ten, že ty sankce, respektive vůbec ta politika vůči Rusku, což je věc, kterou prosazovala ta vlastně někdejší, v uvozovkách ministryně zahraničí Evropské unie, paní Mogheriniová, že jsou takzvané selektivní, a to umožňuje právě mimo jiné i Německu zároveň vést s Ruskem nějaký ten ekonomický dialog a zároveň vlastně se s ním, v uvozovkách nebavit, respektive se s ním bavit, ale kontextu těch sankcí o těch vojensko-bezpečnostních a politických záležitostech.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale není v tom vlastně trochu protimluv nebo alibismus, na jednu stranu, ano, sankce a nějaký hodnotový rámec, jak o tom mluvíte. Na druhou stranu dokončovaný plynovod Nord Stream 2 a čirá obchodní ekonomická a energetická spolupráce.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je, nicméně tady je zapotřebí si uvědomit, že vlastně, za prvé, nikdo neočekával, že se Rusko takovýmhle způsobem zachová, ono to totiž..

Michael ROZSYPAL, moderátor

Na Ukrajině.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na Ukrajině, přesně tak, respektive na Krymu a později, později na Ukrajině, ono to totiž opravdu nedávalo smysl. Mimochodem je evidentní, že Rusku tahle ta jeho avantýra prostě zásadním způsobem ublížila. Připomněl bych, že dodnes anexi Krymu nikdo samozřejmě, včetně zejména Číňanů, protože to je ten další silný aktér, tak nikdo připojení Krymu k Rusku neuznal, nevypadá to, že by k tomu mělo dojít. Rusko pod těmi hospodářskými a politickými sankcemi se rozhodně necítí komfortně, zase bych připomněl, Rusko si ze začátku bylo tak jisté v kramflecích, že Rusové tvrdili, Evropa, případně zbytek světa, si netroufnou vůči nám žádné sankce použít, když jsme si troufli, tak říkali, Evropa neudrží své sankce vůči nám. Vzhledem k tomu, že ty sankce stále drží, tak dneska zjistíte, že celá řada čelních představitelů ruského politického establishmentu říká, zvykněme si na to, že Evropa, potažmo ty další západní země, sankce proti nám nikdy nezruší, to znamená, tady vidíme velice zajímavý, velice dynamický, dramatický, vlastně vývoj toho, jak sami v Rusku vůči té sankční politice zaujímalí postoj, čili ta evropská, potažmo německá pozice vůči Rusku se budovala postupně a Vladimír Putin stejně jako jakýkoliv jiný agresor v dějinách samozřejmě má, nebo měl na své straně tu výhodu, že on byl hybatelem těch akcí, to znamená, ta druhá strana byla překvapená, musela reagovat s určitým zpožděním. A ta snaha udržet na druhou stranu Rusko u jednacího stolu, ona dává smysl v tom rozměru, jak vlastně Evropská unie, to se netýká jenom Německa, ale jakým způsobem funguje, vždyť Evropská unie byla jednoznačně tím aktérem ve světě, který podobně jako Čína, ale zásadním způsobem, vydělal na tom, a tím nemyslím jenom ekonomicky, myslím právě i v tom normativním slova smyslu, jak se svět ubíral, pardon, v devadesátých letech minulého století, konec studené války, vždyť to je ta zlatá éra, která teď možná, možná končí. A přece jaksi vidíme, jak vlastně evropské země rozpačité přešlapují na místě, když jsou právě vedeny k tomu, že musejí zaujmout stanovisko vůči vojensko-politickým krizím, ale na druhou stranu jaksi příznějme sami sobě, že naši političtí lídři posledních 20 let v zásadě nic takového nemuseli řešit, to znamená, vlastně oni nevědí, jak do toho.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A když jste zmínil tu celoevropskou politiku vůči Rusku, tak když německá kancléřka Angela Merkelová jede do Moskvy, nebo do jiného ruského místa, a jedná tam s Vladimírem Putinem, tak jak tomu bylo tento víkend, tak jedná ona čistě za Německo, anebo jedná za celou evropskou osma, respektive v budoucnu sedmadvacítku?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že tam je přítomné obojí, protože prostě váha Německa v těch evropských strukturách je taková, jaká je, to jaksi je iluze se domnívat, že by to, ať už německá kancléřka nebo ruský prezident nevěděli..

Michael ROZSYPAL, moderátor

Že je prostě Německo nejsilnější.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak, takže jak si to, co ona tam dohodne, nebo francouzský prezident, to je vlastně podobně těžkotónážní jaksi aktér v tomto ohledu, tak to je něco, na co ti ostatní musejí brát ohled, respektive co musejí

vzít v potaz, tak tomu bylo, je a pokud nebude mít Evropská unie svoji funkční zahraniční a bezpečnostní politiku, kterou sice teoreticky by mít mohla, ale Unie ale vlastně v realu jí nemá, tak se na tomhle tom ještě nic nezmění.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Michael Romancov, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, je dnes naším hostem v Interview Plus. Angela Merkelová s Vladimírem Putinem jednali také o Írán. Shodli na tom, že Írán musí dál dodržovat mezinárodní jadernou dohodu, kterou Spojené státy vypověděly. Má Evropská unie, včetně Německa, nebo případně i Rusko, šanci Írán k té nové dohodě, o které mluví Donald Trump, přimět?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Museli by se íránským vedením vyjednávat a museli by Teheránu nabídnout něco, co pro něj bude natolik důležité, aby upravil nějakým způsobem svoje chování.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Co by to mohlo být?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

V zásadě se dá říci, že by to mělo být prolomení těch hospodářských sankcí, které na íránský režim uvalily Američané, což se vzhledem k postavení Spojených států ve světové ekonomice asi v tento okamžik vůbec nezdá být pravděpodobné. Když si uvědomíme, na jakém půdorysu té vyjednávání probíhalo, tak mimo jiné vidíme, že tam vlastně žádnou důležitou roli nehrála Čína, což je případně ten další velký aktér, který by s tím něco mohl udělat. Číňané já nemám tušení, jaký je jaksi jejich, jejich přístup k Íránu, Čína si tam vlastně řeší svoje ekonomické zájmy a zatím jsem nezaznamenal, že by Čína měla nějaký, nějaký zásadní jaksi kurz vůči Íránu. Takže dokud nebude přivedena případně i Čína k jednacímu stolu a vlastně nestalo by se z Íránu nějaké místo, kde by se začaly modelovat vlastně ty vztahy nově, protože prostě by tam byli zastoupeni všichni ti důležití, důležití aktéři, tak vlastně vidíme, že tady se jedná o ten, v uvozovkách, starý západ plus Rusko a Írán. A je otázka, nakolik tenhle ten starý půdorys, když vezmeme v úvahu, jakým způsobem se vůči Íránu vymezila Trumpova administrativa, nakolik je funkční. Já se obávám, že není.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Nakolik jsou tedy odlišné zájmy Ruska a Spojených států a Evropské unie právě v Íránu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak především Írán se vymezuje systematicky od té revoluce v roce 1979 vůči Spojeným státům, to není žádné tajemství. Sovětský svaz už tenkrát měl představu, že, protože uvažovali tehdejší sovětské vůdci v té jaksi logice studené války, Írán před rokem 79 byl bohatě nejvýznamnějším americkým spojencem v tom regionu Blízkého a Středního východu. V okamžiku, kdy tam došlo k íránské revoluci, tak to pro Američany byla další vlastně téměř fatální ztráta tváře vlivů. Je třeba si uvědomit, že krátce předtím skončila válka ve Vietnamu, takže ta sedmdesátá léta vlastně optikou Spojených států, to byl jeden zahraničně politický neúspěch za druhým a Moskva toho chtěla logicky a pochopitelně využít. A byli tenkrát v Moskvě velice překvapeni, když se vlastně z Teheránu dozvěděli, že Moskva, pardon, že Teherán nestojí ani o Washington, ale také, že vůbec nestojí o Moskvu, že je vlastně komunističtí heretici v Sovětském svazu, anebo ten takzvaný "Velký Satan" ve Spojených státech, že to jejich optikou je to, je to samé. V jistém slova smyslu se dá říct, že Írán vlastně byl první aktér, který v tom světě, kde dominovaly ty vztahy USA a Sovětský svaz, kdy se hovořilo, aspoň tím slovníkem, který používali Sověti o souboji komunismu a kapitalismu, tak vlastně Íránci najednou se vynořily s úplně novou pro určitou část světa velice, velice přitažlivou agendou a tím byl politický islám nebo islamismus nebo fundamentalismus a teokracie přesně tak a ono to zabralo do určité, do určité míry.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Dnes, funguje to ještě dnes?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak vidíme z toho, co se dá z těch veřejných sdělovacích prostředků zjistit a zejména, co je přeloženo, protože já neumím ani arabsky ani persky, takže jaksi nemám přístup k originálním /nesrozumitelné/, tak vidíme, respektive to bylo extrémně viditelné před těmi zhruba 9-10 lety, kdy byly v Teheránu ty masové protirežimní protesty, že ten režim, který je, zdá se ideologicky, ale nejspíš i personálně jaksi už poměrně, poměrně vyčerpaný, takže ztrácí legitimitu a Moskva se třeba po celou tu dobu, co se Írán ocitnul vlastně v hledáčku Spojených států, když byl íránský režim prohlášen za tu součást osy zla, se kterou přišel tehdy americký prezident Bush mladší. Tak Moskva se až zoufale snažila vlastně ukázat, že ona je ten velký ochránce Íránu, že Moskva a Teherán spolu úzce úzce spolupracují, a když se na to podívat v reálu, tak zjistíte, že Teherán si od Rusů vzal, ať už se to týkalo zbrojních dodávek nebo diplomatické podpory, že jo, Rusko je stálý člen Rady bezpečnosti, a tak dál, takže vlastně Teherán si vždycky vzal všechno co potřeboval ale jaksi nabízel toho velice málo zpátky. V tomto ohledu se dá říct, že to vlastně hodně připomíná vztahy mezi Pekingem a Moskvou.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Když jste zmínil to, že íránský režim byl oslaben už před těmi zhruba 10 lety, tak můžeme to fatální oslabení íránského režimu pozorovat i dnes v těchto dnech po těch událostech minulého týdne, po těch nedávných velmi krvavě potlačených protestech z konce minulého roku, ale i po těch protestech, které jsme sledovali v průběhu tohoto víkendu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych rád k tomu dál nějaké jednoznačné stanovisko, ale já to o Íránu vím tak málo, že by to z mé strany byly všechno jenom spekulace, takže k tomuhle tomu já nejsem kompetentní...

Michael ROZSYPAL, moderátor

A co ten minulý týden tedy napověděl o tom rozložení mocenských vztahů na Blízkém východě a v Íránu, protože když se podíváme na Sýrii, tam asi bezesporu ty zájmy, například Ruska a Západu, jsou odlišné. Je tomu tak i v Íránu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Když se podíváme právě na tu Sýrii, tak my tam vnímáme Rusko jako toho hlavního hráče a nepochybně Rusko na sebe, kdyby nic jiného, tak na sebe určitě dokázalo velice dobře strhnout mediální pozornost.

Michael ROZSYPAL, moderátor

De facto pomohlo udržet Bašára Asada u moci.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je bezpochyby pravda, na druhou stranu si musíme uvědomit tam právě, jak se říká, na zemi působí ty Íránem sponzorované jaksi milice nebo paramilitární jednotky. A vlastně je otázka, nakolik naše optika, kterou vnímáme, je ten syrský konflikt, není špatně seštelovaná právě proto, že tam vidíme to Rusko, které jakoby zaplňuje místo, které, byť tam normálně měli mít, nebo kde jsme si optikou těch devadesátých let zvykli, že by tam to místo měly mít Spojené státy, ale on tam možná právě pod povrchem, třeba aktérem, optikou těch, nebo podporou, těch nestátních aktérů, on tam nejspíš má právě to zásadní postavení Írán.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili, možná jenom, pardon, ty události týdne a něco od smrti Káséma Sulejmáního nám ukázaly něco i o syrském konfliktu a přeštelovali tu naši optiku, jakou se díváme na ten tamní konflikt.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Uvidíme, co všechno se v téhle souvislosti stane, právě i v Sýrii zase bohužel prostě můj vhled do toho, toho zákulisí, toho syrského konfliktu je velice, velice omezen, ale každopádně, a to si myslím, že je jaksi sice spekulace, nicméně spekulace, která má nějakou, nějaký reálný podklad, když se podíváte, že byl takhle vysoce postavený, takhle populární, takhle mocný aktér konzervativního autokratického režimu odstraněn, tak ono to nepochybně i uvnitř Íránu někomu muselo, v uvozovkách, udělat radost nebo vyhovovat, protože ve všech takovýchle režimech vždycky dochází k boji o moc, to znamená, bude strašně zajímavé sledovat, jakým způsobem se případně změní nějaká ta mocenská rovnováha uvnitř íránského režimu...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Jakou roli budou hrát třeba ty revoluční gardy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tam já předpokládám, protože to jsou, jak říkám, obecné zkušenosti, které máme z fungování jakéhokoliv autokratického režimu, že vždycky tam jsou mocenské kliky, na rozdíl od těch demokratických režimů, kde je na to vidět, kdo a proč spolu soupeří, tak uvnitř téhle těch režimů to vidět není, myslím si, že neexistuje důvod se domnívat, že by ten íránský režim byl jaksi v tomto ohledu výjimkou, čili nechme se překvapit, jakým způsobem právě se přeskupí moc, zřejmě tomu uvnitř toho velení revolučních gard a jakým způsobem se to potom odrazí na tom právě, jak efektivní nebo neefektivní budou, ať už na tom syrském bojišti, nebo v Jemenu, nebo potom vlastně Íránu.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Michael Romancov, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, je dnešním hostem v Interview Plus. Ještě jedno velmi důležité mezinárodně politické téma přinesl tento víkend, a sice situaci v Libyi, od včerejší půlnoci v Libyi platí příměří mezi těmi oběma hlavními strany konfliktu, nicméně obě strany se už od včerejška podle agenturních zpráv obviňovaly z porušování toho příměří a právě, když se vrátím ke schůzce Angely Merkelové a Vladimira Putina, tak Vladimír Putin podpořil uspořádání mezinárodní mírové konference o Libyi, která by měla být už za pár dní v Berlíně. A dnes v Moskvě podle agentury AFP by měli být jak Faíz Sarráďž, tak Halí, pardon, Haftar, maršál Haftar by měli být v Moskvě a měli by podepisovat právě dohodu o příměří. Můžeme říci, že v těch posledních dnech se situace v Libyi nějak zásadně posunula, změnila?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já mám pocit, že ne, ale v souvislosti s tím, co bylo řečeno, mně na tom jaksi zaujala jedna věc. To jednání má probíhat v Berlíně. Nicméně ti 2 kohouti, kteří se tam perou, jsou momentálně v Moskvě a tam podepisují, dejme tomu, příměří. Já se obávám, že v souvislosti se situací v Libyi uvidíme něco velice podobného, co jsme viděli dosud v souvislosti se Sýrií, to znamená mezinárodní společenství se bude snažit nějakým způsobem zprostředkovat mír, vytvářet prostor pro jednání, a tak dál, ale reálně za ty nitky se budete tahat jinde. A to, že Moskva, dejme tomu, v Libyi podobně jako v Sýrii může získat významné postavení, to není dáno tím, že by Rusko bylo tak zásadním, tak kompetentním aktérem, ale mimo jiné je to dáno tím, že bez jakýchkoliv skrupulí prostě Rusové sledují svůj zájem, který je v zásadě velice jednoduchý. Čím větší chaos všude v oblasti, řekněme, severní Afriky a Blízkého východu, tím větší obavy, protože máme za sebou migrační krizi z roku 2015, tím větší obavy v Evropě, tím větší tlak na evropské vlády.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pro nás je to dění v Libyi naprosto důležité sledovat, protože Libye, jak známo, je tou hlavní trasou ze severní Afriky pro uprchlíky do Evropy.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak, to znamená, vlastně čím větší destabilizace téhle té situace, tím lépe. Když se podíváme na Libyi, ona je to obrovská země, ale s poměrně velice malým počtem obyvatel, pokud se nepletu, tak těch Libyjců je něco kolem 5 milionů. Tam není žádný velký problém dodávat zbraně, vlastně i poměrně malý počet zbraní, což Rusko rozhodně dodávat může, ty kanály pro dodávky zbraní, ta má dávno vytvořená, tak tam jsou schopní způsobit velký chaos, podobně jako v Sýrii, i v Libyi se nejspíš bude válčit, nebo ty strany vlastně válčí tím

způsobem, který známe, to znamená, jsou tam ty pick-upy, na kterých jsou namontovány nějaké ty těžší zbraně...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili zatím byste byl skeptický, co se týče toho dalšího vývoje.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Upřímně řečeno, si neumím představit, proč by se v Berlíně měl podařit nějaký zásadní diplomatický průlom, když ten, kdo na tom může vydělat, jsme my a nikdy jiný.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Tak uvidíme. Budeme to pochopitelně sledovat. Michael Romancov, politický geograf a publicista, byl naším hostem v Interview Plus. Děkuji za rozhovor.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já děkuji za pozvání.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A ještě doplním, že i k tomuto rozhovoru se můžete v audiozáznamu nebo v článku vrátit na našem webu plusrozhlas.cz. Od mikrofonu se loučí Michael Rozsypal.

Živě z terénu. Podle analytiků jedna z podmínek úspěchu zpravodajských komerčních televizí

13.1.2020 ct24.cz str. 00 Newsroom ČT24
volfovat

Komerční zpravodajské televize mají šanci uspět u českých diváků. Uvádějí to mediální analytici, kteří za určitých podmínek předpovídají možný úspěch připravované CNN Prima News. Kromě velkých nákladů záleží hlavně na obsahu a formě vysílání – a vyslyšení aktuálního trendu živé produkce.

„Asi se Prima bude muset pustit do živých přenosů, tady a teď,“ říká mediální analytik Jan Potůček a trend novinářů vysílajících z terénu potvrzuje i televizní teoretik Martin Lokšík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„Pořady vysílat z venku, živé vysílání je současný trend. Umožňují ho technologie, které nastoupily, a ty se dají využít. Televizní zpravodajství se skoro stává rozhlasem. To je to, co je pro diváky zajímavé. Jsou při tom,“ říká k účasti publika na přenášených událostech.

A uspět může podle Lokšíka i Televize Seznam, která omezuje zpravodajství na 35 minut denně. „Tam se to podle mě hledá. To jsou ohromné investice, které musí někdo zaplatit. Reklamní trh (jako zdroj financí) není tak velký.“

Komerční zpravodajské televize je téma nového podcastu Newsroom ČT24.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/specialy/newsroom-ct24/3028205-zive-vysilani-z-terenu-podle-analytiku-jedna-z-podminek-uspechu>

Opoziční protesty v ulicích Teheránu

13.1.2020 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Posloucháte Český rozhlas Plus. Jaký význam mají současné opoziční protesty v ulicích Teheránu? Nakolik mohou přispět ke změně režimu? Měl by kandidát či kandidátka na post veřejného ochránce práv splňovat i jiná, než jen zákonná kritéria? Co nejpodstatnějšího dnes zaznělo u soudu ve slovenském Pezinku, kde se začal proces s obžalovanými z podílu na vraždě novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky? Proč v Česku roste inflace a co se s tím dá dělat? Jaké zájmy má Rusko v Libyi a co lze očekávat od dnešních jednání tureckých ministrů v Moskvě? Jak se britský filozof Roger Scruton v osmdesátých letech zapsal do paměti účastníků podzemní univerzity a nakolik se po šesti dekadách debat přiblížila šance Českých Budějovic získat na Mariánském náměstí budovu divadla? Tak to je má nabídka až do celé. Přeji vám příjemný a ničím nerušený poslech. Írán vydá Ukrajině skříňky o záznamu letu sestřeleného ukrajinského letadla, řekl to ukrajinský ministr zahraničí Vadym Prystajko. Vysoce postavený íránský vyšetřovatel by měl v nadcházejících dnech navštívit Ukrajinu, aby zjistil, zda je tamní laboratoř vhodná pro analyzování údajů z černých skříněk, informovala agentura Reuters. Opožděná a protichůdná vyjádření Teheránu, který o víkendu nakonec přiznal sestřelení Boeingu se 176 cestujícími na palubě, spustila v Íránu protivládní protesty. Tisíce lidí demonstrovaly i v Teheránu a jak uvádějí média, někteří studenti odmítli šlapat na americkou a izraelskou vlajku s tím, že nepřítel je uvnitř země. Nejvyšší duchovní ajatolláh Alí Chameneí v neděli zkritizoval Spojené státy a vyzval ke spolupráci své regionální sousedy. Donald Trump se ozval na Twitteru se slovy: "Zapněte znovu internet a nechte novináře svobodně pracovat, přestaňte zabíjet váš skvělý íránský lid." Teherán jej zkritizoval s tím, že americký prezident tento íránský lid léta dusí sankcemi. Mým hostem je teď Slavomír Horák, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Hezký den.

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Horáku, jaký mají ty protivládní protesty v Íránu tentokrát rozměr, jakou důležitost jim lze přisuzovat?

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, pokud to srovnáme s demonstracemi, které proběhly před několika lety v několika vlnách a po různých incidentech při volbách, tak zatím ty protesty jsou spíše menšího charakteru, i když neříkám, že, řekněme, jejich potlačení má menší brutální následky, ale každopádně ty protesty zatím nemají nějakou obrovskou sílu. Jsou to teda zatím tisíce až desetitisíce lidí, což v rámci Teheránu, který má pro informaci zhruba 15 000 000 lidí, není až tak moc. V Teheránu je možné sehnat nebo je, už tam byly milionové demonstrace, takže zatím je to spíše menšího, menšího rázu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A protože právě v, i v uplynulých letech protestovali lidé z Íránu mnohokrát, mnohokrát byly protesty rozehnány, potlačeny, mnozí lidé byli vsazeni do vězení, rozuměla jsem vám dobře, že tentokrát je něco trochu jinak, že ta odpověď íránských bezpečnostních sil je méně ostrá?

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Naopak odpověď íránských, některých ..., některé části především revolučních gard či takzvaný /nesrozumitelné/, tak ty jsou poměrně v uvozovkách standardní, čili snaží se ty demonstrace potlačovat, jak se dá, pokud si vzpomínám, tak náčelník teheránské policie prozradil, že nic takového jako nějaké brutální zásahy

se nekonají, ale ze strany policie opravdu se konají, řekněme, ty menší spíše /nesrozumitelné/ odpor menší. Spíše jsou to právě ty jednotky revolučních gard, které řekněme jsou proti těm demonstrantům.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A už je, pane Horáku, v tuto chvíli jasnější, zda policie použila slzný plyn a také ostré náboje, jak informovala některá média, ale Teherán to odmítl? Došlo na ostrou střelbu?

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak bohužel já nemám tak dobré informace z Teheránu, abych toto potvrdil nebo vyvrátil, nicméně z těch záběrů, které máme k dispozici na různých Twitterech a podobně, tak je vidět přinejmenším použití, řekněme, obušků a slzného plynu, což ale jsou zase, znovu opakuju a zase, v uvozovkách, řekněme, standardní metody práce s demonstracemi ze strany revolučních gard /nesrozumitelné/.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jak jsem se dočetla v neděli, tak o demonstracích informovala íránská polooficiální média. Je toto nějaký posun, je to třeba tak, že dosud íránský tisk o podobných akcích mlčel?

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, není tomu tak, íránský tisk je pak /nesrozumitelné/ na to, jak je íránský stát, řekněme autoritářsky, tak se tady dají objevit celá řada různých názorových skupin, dokonce názorových médií. Čas od času jsou tato média sice potlačena nebo různým způsobem se jim dělají překážky v jejich vydání, na druhou stranu jste to, co známe, tak ta takzvaná polooficiální či opoziční média prostě fungují v nějakém prostředí. Neříkám, že to je prostředí zcela otevřená demokratické, ale ty kritické hlasy se z Íránu vždycky ozývaly při jakýchkoliv protestech.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No a otázkou je samozřejmě, která zajímá všechny možné pozorovatele, včetně mě, jak silná je vlastně ta opozice? Je íránská společnost v nějakém smyslu rozdělena nebo ten tábor lidí, kteří ne, tak jak oficiální vládní hlasy a oficiální média, jak třeba kritizují Spojené státy a označují je za arcinepřítele, tak je jasné, jak velká množina Íránců s tímto nesouhlasí?

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ono asi se to těžko dá nějak vyjádřit číselně nebo procentuálně. Každopádně lze říci, že především ve velkých městech a v Teheránu existuje poměrně řekněme silná protestní nálada, kdyby k tomu byla příčina nebo, dostatečná, tak lze očekávat opravdu vystoupení, která půjdou do statisíců až dokonce milionů v případě Teheránu, ale na druhou stranu je otázka, k čemu to pomůže. Viděli jsme to před několika lety při volbě prezidenta, a tak dále, takže jakoby nemusí to, s tím režimem to nemusí nic udělat nebo nějak zamávat. Na druhou stranu existuje samozřejmě i určitá skupina lidí, kteří chodí na takzvaně, takzvaně prorežimní demonstrace a chodí tam někdy z přinucení, ale někdy dokonce dobrovolně, takže to, nedá se jednoznačně kvantifikovat, která skupina a kolik má svých přívrženců.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Přívrženců ještě k té příčině současných protestů, zjevně je tím hlavním důvodem rozhořčení, rozhořčení, neschopnost vedení země postavit se čelem k sestřelení ukrajinského letadla. Podle ukrajinského ministra zahraničí se státy, kterých se bezprostředně týká to sestřelení z minulého středy, plánují dohodnout na společném právním postupu proti Íránu. Ve čtvrtek se mají v Londýně sejít ministři zahraničí Kanady, Švédska, Afghánistánu, Ukrajiny a ještě páté neupřesněné země, jak informovala agentura Reuters. Zajímá mě, na jak

velký mezinárodní problém si vlastně íránská reprezentace svým předchozím lhaním ohledně zmiňovaného letadla zadělala?

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já bych především chtěl říct, že sice ano ze začátku se snažila íránská strana popírat veškerá tvrzení o tom, že by sestřelili letadlo, na druhou stranu asi po nějakém jednom týdnu, jestli si to dobře pamatuju, tak to sestřelení celkem otevřeně přiznala a zase opět na íránské poměry celkem otevřeně přiznali, vždyť to srovnajte si to třeba s tragédií letadla nad, nad Donbasem před několika lety a vidíte, že Rusko se nepřiznalo nebo Rusko ani takzvaně donbasští separatisté se nepřiznali do dneška. Tady v tom vidím docela zásadní rozdíl mezi, řekněme, jednáním Íránu a mezi jednáním třeba právě těch donbaských separatistů, takže v tomhle tom případě si myslím, že Írán se bude snažit si tu svoji image vylepšovat, jak to jen dá, jak se dá, protože jako je to i v jejich zájmu, aby na ně nebyly uvalené další a další sankce, další ..., aby si nedělal další zbytečné problémy.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vysvětluje Slavomír Horák, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moc vám děkuji za rozhovor a za váš čas. Na slyšenou.

Slavomír HORÁK, vědecký pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Není zač, na slyšenou.

Pětačtyřicetiny oslaví lobbista Dalík. Přirovnal se k Martinu Bormannovi, spolupracovníkovi Hitlera

13.1.2020 parlamentnilisty.cz str. 00
Hans Štembera

Podnikatel Marek Dalík, který se narodil 14. ledna 1975, patřil už jako třicátník k nejvlivnějším lidem v České republice, uvedla ČTK.

Psal se o něm totiž jako o pravé ruce někdejšího předsedy ODS Mirka Topolánka, který byl v letech 2006 až 2009 premiérem. Na angažmá v nejvyšší politice ale Dalík nakonec doplatil, kvůli roli kolem nákupu obrněných transportérů Pandur dostal pětiletý nepodmíněný trest, z vězení vyšel loni v listopadu po odpykání jeho poloviny.

Absolvent bakalářského studia politologie a mezinárodních vztahů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy během studií pracoval jako stážista v Kanceláři prezidenta republiky za úřadování Václava Havla. Později se dal na podnikání v oblasti public relations, v letech 2002 až 2014 vedl vlastní PR agenturu New Deal Communications. V roce 1999 se seznámil s Topolánkem, který byl v té době senátorem, po jehož příchodu do Strakovy akademie Dalíkova role výrazně vzrostla.

Během Topolánkova premiérského období se Dalík pohyboval po jeho boku, měli dokonce být ve stejném domě. V ODS přitom nebyl příliš populární, Dalík v novinách dokonce použil příměr s Martinem Bormannem, spolupracovníkem Adolfa Hitlera. „Když si čtete memoáry nebo biografie nacistických pohlavárů, tak tam se jako červená nit táhne nenávisť všech k Martinu Bormannovi. A proč? Protože byl blízko k Hitlerovi, protože mu Hitler věřil, takový člověk je vždycky neoblíbený,“ řekl tehdy.

V médiích se Dalíkovo jméno začalo více objevovat v srpnu 2004 v souvislosti s kauzou údajného uplácení exposlance Unie svobody-DEU Zdeňka Kořistky. Dalík byl jedním z emisarů ODS, které Kořistka obvinil, že mu nabízeli deset milionů korun, když nepodpoří tehdejší koaliční vládu ČSSD, KDU-ČSL a US-DEU vedenou sociálním demokratem Stanislavem Grosse. Policie obvinila Dalíka a lobbistu Jana Večerka z podplácení, obvinění se ale neprokázalo, případ byl odložen.

Pro média se Dalík stal symbolem spojení mezi vedením ODS a podnikateli a lobbisty, jejichž záměry často budily pochybnosti. Tyto vazby podle analytiků stranu dlouhodobě poškozovaly. Neslavným vrcholem jeho působení se pak stalo vyjednávání kolem nákupu obrněných transportérů Pandur. Dalík byl později odsouzen

na čtyři roky za to, že si v roce 2007 při neformální schůzce ohledně nákupu pandurů řekl o úplatek pro někoho z vlády. Po zástupci firmy Steyr, jež obrněné vozy dodávala, žádal podle spisu půl miliardy korun.

V září 2016 nastoupil do vězení, pak ale do případu zasáhl Nejvyšší soud a Dalík po půl roce propustil. Pražský vrchní soud v červenci 2017 změnil právní kvalifikaci jeho činu a rozhodl, že lobbista půjde do vězení kvůli podvodu, a to dokonce na pět let. V listopadu téhož roku se vrátil do vězení, část trestu strávil jako údržbář ve znojenském penzionu. Po svém propuštění řekl, že chce žít ve svém domě ve Francii a v ČR plánuje rozvíjet firmu zaměřenou na development.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Hans Štembera Popisek: Marek Dalík u soudu.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Petactyricetiny-oslavi-lobbista-Dalik-Prirovnal-se-k-Martinu-Bormannovi-spolupracovníkovi-Hitlera-609789>

Pětačtyřicetiny oslaví lobbista Dalík. Přirovnal se k Martinu Bormannovi, spolupracovníkovi Hitlera

13.1.2020 parlamentnilisty.cz str. 00

mp

Podnikatel Marek Dalík, který se narodil 14. ledna 1975, patřil už jako třicátník k nejvlivnějším lidem v České republice, uvedla ČTK.

Psalo se o něm totiž jako o pravé ruce někdejšího předsedy ODS Mirka Topolánka, který byl v letech 2006 až 2009 premiérem. Na angažmá v nejvyšší politice ale Dalík nakonec doplatil, kvůli roli kolem nákupu obrněných transportérů Pandur dostal pětiletý nepodmíněný trest, z vězení vyšel loni v listopadu po odpykání jeho poloviny.

Absolvent bakalářského studia politologie a mezinárodních vztahů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy během studií pracoval jako stážista v Kanceláři prezidenta republiky za úřadování Václava Havla. Později se dal na podnikání v oblasti public relations, v letech 2002 až 2014 vedl vlastní PR agenturu New Deal Communications. V roce 1999 se seznámil s Topolánkem, který byl v té době senátorem, po jehož příchodu do Strakovy akademie Dalíkova role výrazně vzrostla.

Během Topolánkova premiérského období se Dalík pohyboval po jeho boku, měli dokonce byt ve stejném domě. V ODS přitom nebyl příliš populární, Dalík v novinách dokonce použil příměr s Martinem Bormannem, spolupracovníkem Adolfa Hitlera. „Když si čtete memoáry nebo biografie nacistických pohlavárů, tak tam se jako červená nit táhne nenávisť všech k Martinu Bormannovi. A proč? Protože byl blízko k Hitlerovi, protože mu Hitler věřil, takový člověk je vždycky neoblíbený,“ řekl tehdy.

V médiích se Dalíkovo jméno začalo více objevovat v srpnu 2004 v souvislosti s kauzou údajného uplácení exposlance Unie svobody-DEU Zdeňka Kořistky. Dalík byl jedním z emisarů ODS, které Kořistka obvinil, že mu nabízeli deset milionů korun, když nepodpoří tehdejší koaliční vládu ČSSD, KDU-ČSL a US-DEU vedenou sociálním demokratem Stanislavem Grosse. Policie obvinila Dalíka a lobbistu Jana Večerka z podplácení, obvinění se ale neprokázalo, případ byl odložen.

Pro média se Dalík stal symbolem spojení mezi vedením ODS a podnikateli a lobbisty, jejichž záměry často budily pochybnosti. Tyto vazby podle analytiků stranu dlouhodobě poškozovaly. Neslavným vrcholem jeho působení se pak stalo vyjednávání kolem nákupu obrněných transportérů Pandur. Dalík byl později odsouzen na čtyři roky za to, že si v roce 2007 při neformální schůzce ohledně nákupu pandurů řekl o úplatek pro někoho z vlády. Po zástupci firmy Steyr, jež obrněné vozy dodávala, žádal podle spisu půl miliardy korun.

V září 2016 nastoupil do vězení, pak ale do případu zasáhl Nejvyšší soud a Dalíka po půl roce propustil. Pražský vrchní soud v červenci 2017 změnil právní kvalifikaci jeho činu a rozhodl, že lobbista půjde do vězení kvůli podvodu, a to dokonce na pět let. V listopadu téhož roku se vrátil do vězení, část trestu strávil jako údržbář ve znojenském penzionu. Po svém propuštění řekl, že chce žít ve svém domě ve Francii a v ČR plánuje rozvíjet firmu zaměřenou na development.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Petactyricetiny-oslavi-lobbista-Dalik-Prirovnal-se-k-Martinu-Bormannovi-spolupracovnikovi-Hitlera-609789>

Politici nezodpovědně brzdí reformu penzí

13.1.2020 Týden str. 26 Rozhovor

Vladimír Barák

Mladí lidé už nevěří, že se někdy dožijí starobního důchodu. K větší důvěře v penzijní systém nepřispívají ani někteří politici. Ti se odmítají účastnit odborných komisí nebo dopředu hrozí, že veškeré změny časem zruší. Kritizuje to JAROMÍRA KOTÍKOVÁ, ředitelka Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí.

* Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) je dalším politikem v řadě, který chce předložit důchodovou reformu. Je vůbec potřeba?

Média často citovala předsedkyni Národní rozpočtové rady Evu Zamrazilovou, která hovoří o neudržitelnosti a blížícím se kolapsu penzijního systému. Oproti tomu profesor Martin Potůček, expert na penze, říká, že systém je udržitelný, jen je potřeba najít další zdroje jeho financování. Na první pohled jsou oba experti ve sporu, ale není to tak. Z jejich vyjádření vychází, že současný penzijní systém nemůže nadále fungovat tak, jak je nastaven. Otázkou tedy je, zda ho zcela překopat, nebo jen najít další možnosti financování. Obojí je možné a obojí by současný problém neudržitelnosti vyřešilo.

* Jaké řešení byste volila vy?

To, která možnost nakonec projde, je ve výsledku politické rozhodnutí. Odborníci se nicméně shodují, že určité změny jsou potřeba. Diskuze se například vede nad mírou solidarity, zda už není demotivující. Stále častěji vidíme, že mladí lidé nevěří v důchodový systém. Podle sociologických průzkumů je velká část z nich přesvědčena, že ve stáří již žádnou penzi pobírat nebudou. Problém je, že se podle toho chovají už dnes. Vůbec jim nevádí, když sjednávají pracovní vztahy, z nichž ale následně není odvedeno žádné pojištění. Jde o různé formy smluv, které nejsou pracovním poměrem, byť ve výsledku člověk vykonává práci typickou pro hlavní pracovní poměr.

* V minulém vydání tohoto časopisu (viz TÝDEN č. 3/20) jsme psali mimo jiné o tom, že řadu živnostníků čeká důchod jen kolem deseti tisíc měsíčně, protože platí příliš nízké pojistné. Odpovídá to vašim zjištěním?

Máme spoustu dobrovolných podnikatelů s minimálními odvody. A mnoho mladých lidí vykonává práci načerno, bez dokladu. Mezi jejich přáteli je to ale vnímáno jako normální, v podstatě je to tedy společensky tolerováno. Přitom jde o jeden z konkrétních důvodů, proč se penzijní systém dostává do problémů.

* Jak získat důvěru zpět?

Musejí být nastaveny takové podmínky, aby lidé chtěli být plátcí pojistného sami od sebe. Společnost musí mít pocit, že má cenu odvádět peníze do systému. Už jen proto, že to má významný vliv na množství financí, které z něj lze následně čerpat. Mladá a střední generace ale tento rozdíl nevidí. Rozdíl mezi dosažením starobního důchodu ve výši jedenácti nebo třinácti tisíc jim přijde minimální. Mimochodem, v tomhle hrají významnou roli i média. Ta na můj vkus až příliš často naskakují na zprávy zdůrazňující například potřebu neustálého navyšování důchodového věku. A příliš často „baví“ své čtenáře vtípkem o tom, jak jednou budeme z práce odváženi rovnou na hřbitov. Je potřeba, aby i novináři začali veřejnosti sdělovat, že odvádět sociální a zdravotní pojištění je normální. Toho se ale strašením nebo lacinými vtípkem nedosáhne.

* Média hlavně informují o tom, jaké politické diskuze se zrovna vedou. Některé strany by důchodový věk zvyšovaly, jiné by ho nechaly plovoucí. A premiér Andrej Babiš (ANO) dokonce prohlásil, že vidí prostor pro jeho snižování. Co z toho si mají novináři vybrat?

Souhlasím s vámi, že vyznat se v jednotlivých návrzích není jednoduché. Ale od toho je tu ministerstvo, aby předložilo dlouhodobou vizi, která se nebude dívat jen na přečkání současného volebního období. Taková vize musí být společenským kompromisem. Občan má právo vědět, co může očekávat. Má právo na určité životní jistoty. Penze by podle mě jednoznačně měla takovou jistotou být. A nemluvím jen o výši důchodu. Musíme si také uvědomit, že některé práce mohou lidé vykonávat jen do určitého věku, některé jsou fyzicky náročnější než jiné. Navíc každý člověk je jinak geneticky nastaven. Nestačí říct, že horník má odejít do důchodu o tolik a tolik let dříve než asistentka z kanceláře. Protože i ta asistentka má své fyzické a psychické nastavení, na něž by penzijní systém měl myslet. Budoucnost systému je tedy podle mě v jeho individualizaci. O to těžší ale bude jeho nastavení.

* Dovolím si jednu poučku mého učitele, profesora Vojtěcha Krebse z VŠE v Praze: Penzijní systém má být srozumitelný. Bude srozumitelný i při takové míře individualizace?

Když bude srozumitelný, pochopí ho i mladí lidé a třeba dosáhneme toho, o čem jsem mluvila: že mu začnou věřit. Onu srozumitelnost ale nevnímám jako nastavení jen několika parametrů, aby si snad důchod každý sám spočítal. Spíše bych přivítala pravidlo: Žiji zdravě? Starám se o sebe? Poctivě pracuji? Vychoval jsem dítě? Jsem pro společnost přínosem? Pak dosáhnu na důstojnou penzi. Spravedlivou penzi.

* Ministryně Maláčová kvůli reformě sestavila Odbornou komisi pro spravedlivé důchody. Říkala jste, že penze by měly být kompromisní záležitostí. Někteří opoziční politici však na jednání komise nechodí, byť jsou jejími členy. A už dopředu říkají, že jak se dostanou k moci, reformu zruší. Jak to vnímáte?

Svědčí to o nízké politické kultuře. Paní ministryně na komisi chodí, a to velmi poctivě. Říkám to proto, že i náš výzkumný ústav má v komisi své zastoupení. Jestliže někteří politici i přes své členství chybějí, přijde mi to jako nezodpovědnost. Existují otázky, na které bychom se měli snažit najít odpovědi i přesto, že je pokládá například člen jiné politické strany.

* Vámi vedený ústav zřizuje právě ministerstvo práce a sociálních věcí. Musí mít resort vlastní vědce? Nestačily by vysoké školy nebo ústavy Akademie věd?

Výzkum resortního typu má svá specifika. Výzkumný ústav zřizovaný ministerstvem nejenže provádí výzkum napříč celou škálou témat práce a sociálních věcí, ale navíc tak činí s ohledem na konkrétní věcné zadání odrážející politickou vůli. Uvedu příklad: na Akademii věd mohou řešit, zda jsou v penzijním systému lepší dva, nebo tři pilíře. Ale pro nás je klíčové, pro jakou variantu se rozhodne ministerstvo. V rámci jeho rozhodnutí se poté snažíme najít cestu, jak by daná politická vize mohla vejít do praxe a vyšla nejlépe, jak může. Mantinely jsou nám tedy dány tak, jak uzná politická reprezentace.

* Vaší výhodou je, že můžete porovnat jednotlivé ministry, a tedy zhodnotit, kam se česká sociální politika posouvá. Kam míříme?

Každý z ministrů má „svou“ agendu, svou odbornost. Paní ministryně Michaela Marksová například hodně řešila genderové rozdíly. Současná paní ministryně Jana Maláčová se důkladně zabývá tématem rodiny. Souvisí to samozřejmě i s tím, kam se posouvá společnost a jaké problémy ji aktuálně pálí. Například v posledních letech díky příznivé situaci na trhu práce nebyla politika zaměstnanosti v centru pozornosti. Jasně byly dány pracovní právní vztahy, nástroje odpovídaly potřebám. Ale to se změnilo. Kvůli nástupu digitalizace, automatizace a robotizace najednou zjišťujeme, že spoustu věcí nemáme legislativně pokrytých. Hovoří se o částečných úvazcích, pružné pracovní době nebo o práci z domova. Ty se do problematiky zaměstnanosti dostaly velmi překotně a do značné míry je stále nemáme dostatečně zmapovány.

* Jsou stále velkým tématem i důchody?

Ano. Je však nutné je vnímat v souvislosti s celým systémem sociální politiky. Málokdo si totiž uvědomí, jak je na sebe celý systém navázán. V médiích se často řeší jen to, kolik bude činit starobní důchod. To je ale jen pomyslná špička ledovce. S výší důchodů totiž souvisí například demografická situace - obyvatelstvo České

republiky postupně stárne. Od toho se odvíjí kvalita a dostupnost sociálních služeb. Máme tu ale i souvislost s problematikou důchodového věku a jeho postupného navyšování. I proto jsme svědky postupného vytrácení takzvaného vícegeneračního bydlení, kde spolu v jednom domě bydleli prarodiče, rodiče a děti. A to je zase velké téma bytové politiky...

* ... která Čechy také trápí.

Jistě, bydlení zase úzce souvisí se zakládáním rodiny a vůbec s jejím pojetím. To je velmi zásadní: když spolu lidé nebydlí, nebo dokonce žijí stovky kilometrů daleko. Nutno dodat, že distanc jednotlivých členů rodiny se zvětšuje. Proto je složité chtít po lidech, aby se například starali o své staré rodiče. Nebo prarodiče... Lidé řeší, jak to dělat, když každodenní dojíždění není možné. V minulosti to problém nebyl, rodiny totiž bydlely spolu.

* Hovořila jste o politice zaměstnanosti. Proč se o ni zajímáte i nyní, kdy máme rekordně nízkou nezaměstnanost?

V takové chvíli je právě možnost zabývat se novinkami, které se na pracovním trhu řeší. Jde například o takzvanou platformovou práci. To je velký trend současné doby. Člověk pracuje prostřednictvím internetové platformy, typicky aplikace. Toto umožnila až moderní doba, kdy máme takřka celou republiku pokrytou vysokorychlostním internetem. Jako příklad bych uvedla Uber nebo různé rozvozy jídel či nabídku služeb přes aplikace mobilních telefonů. Co podcenění této problematiky může v důsledku znamenat, vidíme právě v případě Uberu. Na vstup této služby nebyla česká legislativa připravena, nejspíše bylo postavení řidičů a vlastně i postavení služby k zákazníkům jako celku. Pomocí studií pak můžeme zjistit, jakým způsobem trh na platformovou práci reaguje, její rizika i potenciál.

* Chápu, že zpracujete výzkum na takovou problematiku, jakou si ministerstvo vyžádá. Otázkou ale je, nakolik se pak vašimi závěry a doporučeními úředníci a politici řídí.

Dobrá otázka (úsměv). Narážíte tím na případy, kdy odborníci navrhnou nějaký postup, ale politici se zachovají odlišně. Dobrou zprávou je, že se tak děje méně často než dříve. Samotnou mě těší, že ministerstvo v různých koncepcích, ale i návrzích zákonů argumentuje také našimi zjištěními.

* Pojďme ale do praxe. Například minulé vedení Brna uskutečnilo plán sociálního bydlení. V městských bytech za výhodných podmínek žili sociálně slabší lidé. Podle výzkumu Masarykovy univerzity se projekt zdařil. Nové vedení města ho ale přesto zastavilo. Zažíváte i vy takové neúspěchy?

Bohužel ano. Ale souvisí to s tím, že málokterý vědec je ochoten obhajovat výsledky svého výzkumu, když musí čelit velké opozici, jež navíc používá argumenty politické, nikoli odborné. Někdy to prostě nevyjde. Zmínila bych například náš výzkum podpory rodin. Došli jsme v něm k závěru, že stát musí rodičům nabízet služby, které jsou finančně dostupné a zároveň jsou poskytovány v potřebné míře. Tedy ne že školka zavře brány v sedmnáct hodin, ale že funguje i do pozdějších hodin. Tak, aby se maminka nemusela obávat, že zůstanou déle v práci, dítě skončí někde na sociálce. Navrhli jsme i konkrétní příklady možných služeb. Inspirovali jsme se ve Francii, Německu a Belgii. Koncepty byly propracovány do nejmenších detailů. Ale i dnes, po tolika letech, tyto služby stále nejsou k dispozici.

* Vznikly však například dětské skupiny. Ty nepomohly?

Určitě ano a hovoří se o tom, jak je prosadit ještě ve větší míře. Problémem dětských skupin ovšem je, že nemají vzdělávat, ale hlavně vychovávat. A naším cílem by mělo být především vzdělání. Vedle toho dětské skupiny nejsou vůbec levnou záležitostí a stát nemá efektivní nástroje, jak rodiči případnou částku za hlídání kompenzovat. Problematická je i jistá rigidita současných služeb péče o děti, která do značné míry souvisí s veřejným míněním. Když jsem se učitelky mého dítěte ptala, proč je školka v provozu jen do sedmnácti hodin a zda by nemohla být do 17.30, aby si dítě vyzvedla včas i pracující matka, dostala jsem studenou sprchu: když prý chci být žena a manažerka, proč si tedy pořizuji dítě? Na to mám jedinou odpověď: společnost, jež takový názor přijme jako většinový, nemá šanci na přežití.

Média až příliš často naskakují na zprávy zdůrazňující potřebu neustálého navyšování důchodového věku.

Jaromíra Kotíková (49)

* Ředitelka Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí. Vystudovala obory sociologie a veřejná a sociální politika na **Fakultě sociálních věd** UK. Dlouhodobě se věnuje problematice trhu práce, politice zaměstnanosti, rizikovým skupinám na trhu práce, pracovním podmínkám zaměstnanců, pracovní době, a to zejména v souvislosti s automatizací, robotizací a digitalizací. Dále působí na Fakultě humanitních studií UK, kde přednáší téma regionální politiky. Absolvovala odborné stáže ve Španělsku, Portugalsku, Rakousku a Japonsku.

Foto autor| FOTO: Karel Šanda, Profimedia

Foto popis| CHYBÍ VIZE. Lidé mají právo na určité životní jistoty. A penze by takovou jistotou být měla, říká Jaromíra Kotíková.

Foto popis| CO MINISTR, TO ZMĚNA. Témata výzkumníků se mění podle toho, kdo je zrovna ministrem. Každý má svou prioritu. Pro Janu Maláčovou je to například rodinná politika.

Odešli v roce 2018

13.1.2020 listy.cz str. 00
Antonín Rašek

Jako už po několikáté se po Vánocích každoročně vracím k těm, kdo patřili třeba i náhodně k mému životu a zůstanou mi už jen ve vzpomínkách. Jak člověk stárne, řady těch nejbližších řídnu. Je to úděl těch, kdo mají štěstí Vladimíra Laštůvku jsem znal od druhé poloviny šedesátých let minulého století, když se angažoval ve studentském hnutí. Reformní, nebo chcete-li obrodné hnutí aktivovalo i mladé lidi a jejich organizaci. Tenkrát šlo o to, aby se mohli organizovat podle svých zájmů. O tom nebylo příliš sporu, a proto vznikala jedna organizace za druhou. Diskutovalo se hlavně o tom, zda má být nad nimi jakýsi střešní orgán, který by obecnější zájmy mladých mohl prosazovat rozhodněji. Vladimír patřil mezi nejradikálnější studenty.

Pykal za to později také jako chartista na místech ne zrovna nejpříjemnějších, ve vězení na Borech. Mluvil vždy zcela otevřeně, co si myslel. U něj nikdy nebyly pochybnosti, že za tím, co říká, je něco jiného. Někdy to šlo hodně pod kůži, ale u těch odolnějších to nikdy nevedlo k ukončení přátelství. Takový byl i jako poslanec a kooptovaný europoslanec.

Naposledy jsme se sešli na obědě na pozvání Miloše Balabána. Vladimír se zrovna vrátil odněkud z Ukrajiny a sršel svým příslovečným sarkastickým humorem proloženým větami v ruštině, a nic nenasvědčovalo tomu, že by se někdo měl chystat napsat o něm nekrolog. Ale to je zrádnost lidského života, nikdy nevíte, kdy to přijde, a o to rychleji, jak narůstají léta. U Vladimíra Laštůvky to bylo pro mne překvapením. Zemřel 27. září 2018 ve věku 75 let.

Josefa Fučíka jsem znal desítky let, zvláště ze společné práce v týmu Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociální věd** UK. Smutná zpráva o jeho smrti přišla 14. dubna 2018. Zemřel nečekaně ve věku 85 let.

Josef Fučík byl naším předním odborníkem v ekonomice obrany, zbrojního průmyslu a demokratické kontroly armády. Tedy v oblasti, ve které nám stále chybějí odborníci a podle toho vyzbrojování armády i vypadá. Pro ty, kdo sledují dění v armádě, není proto překvapením, že po působení Miroslava Kalouska na Ministerstvu obrany si teď chtějí vojáci nakupovat nové zbraňové systémy sami.

Josef Fučík byl kromě mnoha studií o ekonomice obrany také autorem mnoha zajímavých knih jako Válka 1866 (2005), Piava 1918 (2013), Pod císařským praporem – Historie habsburské armády 1526–1918 (2004), Osmadvacátníci (2006), Soča (Isonzo) 1917 (1999), Sočská fronta 1915–1917: průvodce po místech bojů vojáků z českých zemí: (Julské Alpy – Banjšice – Kras – Přímoří) (2008), Válka 1866: Běda poraženým! (2012), Doss Alto – mýtus a skutečnost (2014) a Generál Podhajský.

Byl nesmiřitelným kritikem poměrů, o čemž svědčí i poslední dopis, který jsem od něho dostal:

Vážený pane Rašku, děkuji za zaslání panem Fassmanem profesionálně zpracované analýzy o tzv. sjednocení DPH. Všechny neblahé aspekty tohoto (asi již nezvratného) záměru jsou těm hochům z kartelu, kterému říkají vláda, jistě velmi dobře známy; pochodují „pevným a odhodlaným krokem“ pod Kalouskovým velením a nikdo je nezastaví. Český občan, zvyklý nadávat u piva, jen zírá s otevřenou pusou, koho si to vlastně zvolil. Tato skupina asociálních individuí je připravena dát výjimku pouze chlebu, bramborám a zelí či zmrzlé rybě, aby se plebejci z ulice (promiňte mi ten další výraz) nažrali a dali pokoj. Zvlášť tristní je skutečnost, že se stává málo dostupnou i literatura – kniha, která kdysi českou společnost přivedla mezi nejvzdělanější evropské

národy. Ale na co, proboha, potřebujeme knížky? Stačí, když budeme číst ty žvásty, kterými tento kartel ve svých partajních brožurkách plní poštovní schránky a lidé zavalují kontejnery na odpadový papír. Jen pohlédněte na situaci, v níž naši polovzdělanci prosperují, aniž by museli louskat literární produkci. Vrací se opět doba, již jsem se zbytkem své generace prožil v mládí, kdy skutečně mnoho lidí živil ten chleba, odstředěné mléko a zelí? A co my, dědkové, vlastně chceme? Je potřeba se uskrovnit, abychom mohli vyndat z kapsy další peníze na neuvěřitelné projekty těch chlapců ze Strakovky. Tenkrát, za našeho mládí, jsme zpívali s Voskovcem a Werichem: „... myslete si, že jsme jen luza, že se nás nemusíte bát, jednou však popadne vás hrůza, až pod okny vám začnem rvát.“ Dnes, kdy máme, co jsme chtěli, jsme uhlazenější – sbíráme si hotovost, až přijde ten hlavní nečas a Kalousek s Drábkem na nás uvalí poplatek za to, že prostě žijeme. S pozdravem J. F.

Generálplukovník Imrich Andrejčák zemřel 5. září 2018 v Trenčíně ve věku 77 let. Byl prvním ministrem obrany samostatné Slovenské republiky. Už se ale málem zapomnělo, že byl ve vysokých vojenských funkcích i v polistopadové československé armádě. Zastával funkci náměstka ministra obrany pro strategické řízení; spolupracovali s ním významní vojenští odborníci generál Stanislav Chromec a PhDr. Jaroslav Janda, po němž byla nazvána i cena Bezpečnostní rady státu za zásluhy o obranu.

V tu dobu jsem generála Andrejčáka navštívil ve chvíli, kdy stál u map budov ministerstva obrany, a divil jsem se mu, že má čas se zabývat rozdělováním kancelářů. „Alespoň si nikdo nebude stěžovat,“ řekl. „A kdo ví, jestli mi to nebude jednou k něčemu dobré.“

To netušil, že se ke konci roku 1992 stane posledním československým ministrem obrany a bude muset rozdělovat celou armádu.

K 1. září 1992 v ní bylo 55 291 vojáků z povolání. V ČR sloužilo 8685 vojáků z povolání slovenské národnosti; ve SR sloužilo 2580 vojáků české národnosti. Nebylo proto zrovna nejjednodušší je znovu zařadit podle jejich rozhodnutí. Stejně tak tomu bylo s technikou. Bylo přesunuto 300 tanků, 2000 automobilů, 1200 kusů týlové techniky, 87 000 kusů zbraní a 60 tisíc tun munice a jiného materiálu. Bylo pro to zapotřebí 1993 Železničních souprav a 117 silničních převozu. Z ČR do SR bylo vypraveno 602 transportů (2825 vagónů) a naopak 302 transportů (1602 vagónů).

Určitou roli hrál mezinárodní kontext, zvláště sdělení NATO, že se neobává rozdělení ČSRF. Oficiálně to na začátku října 1992 řekl v Praze zástupce vrchního velitele spojeneckých sil v Evropě generál D. Clauss. Vyslovil se s uznáním o kompetentnosti řešení problémů rozdělení armády a následném formování obou nových armád. Podle něho probíhaly tyto přípravy cílevědomě a demokraticky.

Rozdělení se podařilo řešit bezkonfliktně a stali jsme se tak ostatním zemím vzorem. Už za to stálo generálovi Andrejčákovi poděkovat a věnovat mu tichou vzpomínku.

Jan Petránek zemřel 10. listopadu 2018 ve věku 86 let. Byl nestorem českých novinářů a výraznou osobností naší žurnalistiky. Jeho život je osudem levicového intelektuála v dvacátém ideologickém století. Jeho osobnost formovaly prvorepublikové dětství, okupace, druhá světová válka a komplikovaná poválečná léta.

Petránek byl zpravodajem Československého rozhlasu v Indii a v Sovětském svazu. V srpnu 1968 byl jedním z těch, kdo vysílali z obklíčené budovy rozhlasu. Podepsal chartu, musel se živit manuálně a po listopadu se stal neuvěřitelně pracovitým nezávislým komentátorem světového dění.

V posledním rozhovoru na závěrečnou otázku řekl: My bychom potřebovali na žurnalistice mít ty fantastické profesory, kteří mě učili. Jak říkal Egon Erwin Kisch, každý novinář musí vědět o všem něco a o něčem všechno. Když tedy o něčem chcete psát, tak o tom něčem, o čem by měl novinář vědět všechno. Nemůže dnes být člověk dobrým novinářem, když nezná historii, ekonomiku, zeměpis a především, což jsem sám zjistil, psychologii. Toto jsou základní věci! Novinář musí vědět, co je to strategický nadhled a co je to teorie her. A musí studovat, studovat a studovat, až se z něho bude kouřit. Pokud to nebude chtít dělat 16 hodin, od chvíle, kdy se probudí, do doby, kdy půjde spát, tak nebude dobrý novinář. Je to děsivá řehole a nevím, jestli bych si ji podruhé vybral, nebo jestli bych šel raději dělat zubaře.

Některé věci se píší těžce. V jednom z posledních dlouhých e-mailů mi mimo jiné napsal: „Milý příteli, Váš stařík jp2 se omlouvá, že se v posledních týdnech propadá do vejminku...“ A následoval výčet jeho potíží, ale i perfektní analýza situace v Indonésii.

A po řadě e-mailů, z nichž mnohé by si zasloužily spatřit světlo světa, už jen ten poslední: „Milý Tondo, díky, musím nyní jen vydržet do 21. října, kdy mi docent Studený bude operovat levé oko. Přestalo vidět – musí mi přišít do něho novou čočku. No, lahůdka! Snad se to povede, jinak bude hodně slepý. Honza“

Pro mne bude Jan Petránek vždycky spojený se svým nepřekonatelným songem: Život je jako šachovnice, kde často nemáš dobrej tah, kde jsou tví střelci bez munice a král je skoro na márách. Hrát s čistým štítem bývá perný, pravidla když jsou samá lež. Figury? Ty mám vždycky černý a ještě mi soupeř upře věž.

George Bush starší, prezident USA z let 1989–1993, zemřel 30. listopadu 2018 ve věku 94 let. Bush působil v mnoha vysokých funkcích včetně viceprezidentské pod Ronaldem Reaganem a také jako ředitel CIA.

Získal si popularitu díky úspěchu Spojených států ve válce v Perském zálivu v roce 1991. Mohu to ocenit, protože jsem v lednu uvedeného roku byl v Saúdské Arábii u naší protichemické jednotky poblíž hranic s Kuvajtem. Mohl jsem tak na vlastní oči pozorovat přesun amerických bojových jednotek a logistiky ke kuvajtské frontě. Byl to kolosální pohled na dlouhé kolony přesunujících se bojových jednotek, zbraňových systémů, munice a dalšího materiálu.

Měl jsem i náhodnou příležitost poznat na vlastní oči tohoto amerického prezidenta, když v roce 1990 poprvé navštívil Prahu. Byl pozván i do parlamentu. Tehdejší ministr obrany Luboš Dobrovský měl v tu dobu jiné naléhavé jednání, a tak tam poslal mě jako svého náměstka. Seděl jsem u vchodu na místě pro vládu. Když americký prezident vešel do zasedací místnosti, podal ruku prvnímu poslanci v první řadě. Byla to senzační příležitost pro média: tím poslancem byl bývalý premiér, komunista Ladislav Adamec. Po nějaké době jsem ho náhodně potkal v tramvaji a tu epizodu jsem mu připomněl. „Dnes se tomu směju,“ řekl trochu smutně jako kdysi Adina Mandlová; byl v tu dobu už vážně nemocný a krátce poté zemřel.

URL| <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=191&clanek=011911>

Po stopách babičky z Podkarpatské Rusi

13.1.2020 Reportér str. 80

Barbora Postránecká

Barbora Zavadilová, spisovatelka

Píše, má ráda hory, cestuje. Tato kombinace spolu s touhou poznat zapadlý kus země, kde se narodila její babička, přivedly mladou Barboru Zavadilovou, rodačku z Prahy, na Zakarpatí: do regionu, který nejvíce vzkvétal, když patřil k Československu, a kde na tuto dobu vzpomínají dodnes v dobrém.

Právě tam také napsala Barbora svou první knihu – část peněz na její vydání dali dohromady lidé v crowdfundingové sbírce.

Do Prahy odešla Olga Michaljaničová, babička Barbory Zavadilové, na konci padesátých let dvacátého století. V té době již Podkarpatská Rus nepatřila k Československu, nýbrž k Sovětskému svazu, všechny polnosti rodiny Michaljaničových se staly součástí kolchozu a život začal být těžší, než býval dřív. Olze bylo osmnáct, právě dostudovala, doma měla svou lásku – a najednou se ocitla ve velkém městě, které bylo tak odlišné od všeho, co dosud znala. Přesto nakonec zůstala, vdala se, měla děti.

„Od dětství mi vyprávěla pohádky. Když jsem byla malá, připadalo mi krásné, jak povídá o lesích, horách, o životě na Zakarpatí. Myslela jsem si, že se jí po té krajině stýská, že se jí stýská po polích, na kterých pracovala. Postupně, jak jsem vyrůstala, jsem nabyla dojmu, že těmi vzpomínkami spíše trpěla. Její dětství muselo být drsné. Tatínek odjel do Čech a nechal ji tam za války jako nemluvně. Když jí onemocněla maminka, musela se o hospodářství ve svých osmi letech starat sama,“ přibližuje babiččin život její pětadvacetiletá vnučka.

Jak Barbora rostla, Podkarpatsko ji lákalo víc a víc. Region, který není větší než náš Středočeský kraj, dnes tvoří jednu ze čtyřadvaceti správních oblastí Ukrajiny. Leží na hranicích Maďarska, Slovenska, Polska a Rumunska a jeho umístění ho vždy předurčovalo k tomu, že se tu křížily různé vlivy a zájmy okolních států. Je to také krásný kus země, který se měl kdysi stát Švýcarskem předválečné československé republiky – se svými lázněmi, solnými jezery, minerálními prameny a strmými Karpaty. Místo, kam Československo za Masaryka ve velkém investovalo; byť toto období netrvalo příliš dlouho, do paměti místních lidí se hluboce vrylo.

„Možná to bude znít jako klišé, ale zdálo se mi, že bychom se měli poučit z toho, co předchozí generace zažila, a že je nějaký důvod, proč mi toho babička o tomto kraji tolik vypráví. Chtěla jsem její příběh zachytit, aby tu zůstal,“ přibližuje Barbora, jak se začala rodit myšlenka popsat Olžin život. Kniha Má rusínská vyšívanka má nakonec dvě linie – kromě příběhu babičky z otcovy strany, její rodiny a života na Podkarpatské Rusi v průběhu dvacátého století je kniha i cestovatelským deníkem, v němž Barbora popisuje pátrání po příbuzných v letních měsících roku 2017. Zároveň je v něm zachyceno i to, jak se v regionu zvaném oficiálně Zakarpatiská oblast žije dnes, jak místní ovlivňuje válka na východě Ukrajiny či jak nás s místními kromě společného kusu historie pojí skutečnost, že do dnešní České republiky jezdí za lepším výdělkem alespoň jeden člen každé zakarpatské rodiny.

Se sklenkou pálenky

„Nó, a odkud jste?“ ptá se dál pán lámanou ukrajinštinou.

„Z Čech.“ „Á, z Československa! Tam já to miluju!“ rozzáří se. „Na jižní Moravě, tam jsem byl... Znojmo, ach, to víno!“ rozpovídá se.

„A co jste tam dělal?“ začnu vyzvídat. „Nó, v armádě jsem tam byl, v šedesátém osmém,“ usadí mě.

„To muselo být... zvláštní, tam tenkrát přijet,“ zakoktám.

„Nó, to teda bylo. Však já jsem proti nim nechtěl bojovat, vždyť jsem zažil, jak jsme byli jeden stát! Já si tam s nimi chtěl spíš povídat, ale oni se na mě tvářili nějak divně, nevěřili mi.“

„Vy jste zažil, když tu bylo Československo?“ vyvalím na něj oči. „Á, jakpak by ne! Mně je devadesát sedm let, děvenko. Já žil za Čechů, za Maďarů, za Sovětů a teď za Ukrajinců!“ Prohlížím si křehkého vitálního chlapíka a nepřestávám žasnout.

„A kdy se žilo nejlépe?“ ptám se zvědavě.

„Nó, to máte jasné – za Čechů!“ zvolá. „A proč?“ vyptávám se.

„No přece proto, že jsem byl mladej,“ rozesměje se.

(Z knihy Má rusínská vyšivanka Barbory Zavadilové) V létě roku 2017 to nebyla její první cesta na východ – na Zakarpatí se vydala už rok předtím, tehdy jen na pár dní. „Tenkrát jsem se ani neodvážila jet do vesnice mé babičky. Přišlo mi nepatřičné přijet autem, vystoupit a říct – tak, tady jsem. Podruhé jsem zvolila pomalejší tempo, abych víc vnímala toto místo, zapadla a seznámila se s místními lidmi,“ vysvětluje.

Před druhým odjezdem si pořídila miniaturní notebook a diktafon a vyrazila autobusem s batohem směr východ vyplnit mezery, které v příběhu poskládaném v Praze zbývaly – včetně pátrání po babiččině dávné lásce. Jediné, co měla Barbora předem domluveno, bylo ubytování u rodiny Marijanky, s níž se náhodně potkala ještě v Praze, když Marijanka uklízela byt u Barbořiny známé (a která na Zakarpatí původně řešila granty, ale nízkou výplatu vyměnila za práci v Praze). Když se dozvěděla o Bářině plánu vydat se na Zakarpatí hledat svoji rodinu, leč nikoho tam nezná, nabídla jí, že může klidně bydlet u nich doma. „Byla jsem tam čtyři dny, mohla bych ovšem zůstat i mnohem déle. Jejich pohostinnost je neskutečná. I kdyby neměli co do pusy, tak vás by pohostili,“ vzpomíná Barbora. Podobně jako u Marijanky vypadala její cesta skoro po celou dobu – v zakarpatských vesnicích často nebylo možné ubytovat se jinde než u někoho doma. To ale nebyl problém. A se sklenkou domácí pálenky, která byla nutnou součástí snad každého hovoru, mohla Barbora nahlédnout do všedních životů místních obyvatel.

Procestovala zemi křížem krážem, chodila po horách, jezdila stopem, sbírala borůvky (tím si místní dokážou slušně vydělat), občas vyučovala češtinu či se starala o místní děti na táboře. Navštěvovala muzea, knihovny, zúčastnila se církevního obřadu, svatby i tradiční slavnosti vyšivanka, která dala nakonec název i její knize. (Vyšivanka je ukrajinská vyšivaná košile, která je součástí národního kroje, a každá podkarpatská vesnice má svůj jedinečný motiv.)

S papírkem v kapse, na němž byla babiččinou rukou napsaná jména jejích bratranců a sestřenic a rodné vsi Bilky, dojela i na místo, kde hledala své příbuzné i babiččin rodný domek. (Šlo o složitější úkol, než by se na první pohled zdálo – pod slovem ves si člověk představí pár chalup, jenže Bilky jsou jedna z největších obcí nejen na Zakarpatí, ale na Ukrajině vůbec. Mají k deseti tisícům obyvatel.)

Po třech měsících putování – když končila doba, kdy se mohla pohybovat v zemi bez víza – se přesunula do Moldávie, tři týdny seděla zavřená v pronajatém pokoji nebo si sedla do parku a psala. „Měla jsem klid a rukopis dokončila,“ dodává k poslední fázi své cesty. Odtud pak zamířila do Velké Británie, kde ji čekal rok studia na univerzitě. Inspirace východem

Její knihu vydala Společnost přátel Podkarpatské Rusi Ioni na podzim. Část peněz na vydání musela ale Barbora sehnat sama. Rozhodla se využít Startovač – crowdfundingový portál, na němž oslovíte ty, kterým se váš projekt líbí výměnou za něco: v jejím případě například za dopředu zakoupenou knihu. Jednání s většími nakladateli nakonec nevyšla – mimo jiné proto, že trvala dlouho. A Barbora chtěla, aby kniha vyšla co nejdříve – kvůli aktuálnosti i proto, aby si ji mohla přečíst babička, která se od doby, kdy v osmnácti přijela do Prahy, na Zakarpatí nikdy nevrátila. Dnes jí je jednaosmdesát a podívat se tam mohla až nyní – skrze knihu.

„Babička byla vždycky velmi činná. Celý život pracovala v zahraničním obchodě a po revoluci, když už měla důchodový věk, založila vlastní firmu. Do předloňska ještě podnikala s elektronikou. A taky se, když knížka vyšla, hned v obchodnickém duchu zajímala, jak se prodává a kdy napíšu další,“ směje se Barbora a pokračuje: „Před vydáním jsem jí četla úryvky, jestli to fakticky sedí. Celistvý text jsem jí číst nedala. Když pak kniha vyšla, byla překvapená, co všechno vím, co všechno jsem si zjistila. Snažila jsem se pochopit její tvrdý život, který jsem já sama v hojnosti, v níž vyrůstám, nikdy nezažila. Sice to stále nechápu a nedokážu si to představit, ale snažím se.“

Nyní uvažuje o tom, že by se její kniha mohla využívat třeba jako vzdělávací materiál. Zachycuje totiž historii všedního dne, což může minulost mnohdy ilustrovat lépe než studium velkých dějin a významných historických událostí. „Určitě by to šlo nabídnout například školám, což by se propojilo s mým profesním zaměřením,“ míní Barbora, která nyní působí v organizaci Učitel naživo – vzdělávacím programu pro budoucí učitele, jenž směřuje k lidem, kteří získali titul magistra a nyní si chtějí dodělat pedagogické minimum. (Předností programu je, že budoucí učitel stráví půlku ze 750 hodin výcviku učením ve škole, nabyté znalosti si tedy může průběžně zkoušet v praxi.)

O tom, jak změnit vzdělávací systém, začala Barbora přemýšlet už před lety. Když jí bylo šestnáct, odjela na půlroční studijní pobyt do USA, do severního Michiganu. „Americký vzdělávací systém mě tehdy neinspiroval sám o sobě, zajímavý byl ale ve své odlišnosti od toho našeho. My máme skvělou faktickou výbavu, v tom nepokulháváme. Nevíme ovšem, co si s tím množstvím vědomostí počít. Američané se tolik nebiflují, chybí jim šíře našich znalostí, co naopak umí, je v hodinách debatovat, výuka je často pojata zážitkově, hrají například historické scénky... Tyto dvě věci by se podle mne měly propojit,“ vysvětluje Barbora.

Po návratu z USA se rozhodla pro vysokoškolské studium na Pedagogické fakultě Karlovy univerzity. Jak sama říká, spíše kvůli tomu, aby zjistila, jak náš vzdělávací systém funguje, než že by sama měla ambice učit. K tomu vystudovala ještě teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** a stihla i jeden školní rok pracovat jako asistentka na základní škole. Když pak hledala navazující magisterské studium, našla pro sebe ideální obor na jedné z nejprestižnějších škol světa – na univerzitě v Cambridgi. Zde propojila vše, co ji baví – mezinárodní aspekty vzdělávání, vliv globalizace a mezinárodní rozvoj. A v tomto oboru získala v roce 2018 magisterský titul.

S lidmi v chyši

Na Zakarpatskou Ukrajinu se hodlá Barbora brzo vrátit. Jen tak nazdařbůh tam ale cestovat nechce, stejně jako naposledy i teď má v plánu něco „tvořit“ – zatím to vypadá, že bude spolupracovat na natáčení dokumentu.

Postsovětský prostor ji zatím ze všech míst, která navštívila, uchvátil nejvíc. „V Anglii na univerzitě bylo plno ambiciózních lidí, kteří chtěli z každé, z každé konverzace něco urvat, já sama jsem tam kvůli tomu také jela. Nakonec jsem se těšila domů,“ říká a pokračuje: „Nejdůležitější je, abyste byla někde, kde vám je dobře, a mně bylo nejlíp s cizími lidmi v jejich chyši, když jsme popíjeli vodku. Naučili mě vrátit se ke kořenům, sednout si, přijmout jídlo, být až okatě pohostinný, držet se starých tradic, principů a mluvit spolu. My stále někam spěcháme, prcháme, a zároveň se obrňujeme vůči okolí. Bojíme se vlastní zranitelnosti a nechceme, aby ostatní viděli naše emoce a slabé stránky. A pak se stane, že je nevidíme ani my sami. V tomto ohledu bychom neměli tolik vzhlížet k Západu, ale spíše k Východu.“ •

Koně a slavný strýc

AČKOLI JE BARBOŘE ZAVADILOVÉ JEN PĚTADVACET LET, VĚNOVALA SE SPOUSTĚ ČINNOSTÍ A MÁ ZA SEBOU ZAJÍMAVÉ ZKUŠENOSTI.

Kromě střední školy v USA, titulu z Cambridge i studií na pražské Karlově univerzitě obsahuje životopis Barbory Zavadilové i další pozoruhodné položky: vyučovala například angličtinu v Peru a v Nepálu, procestovala s batohem Střední Asii, učaroval jí Kyrgyzstán a Uzbekistán. Předloni vedla v Psychiatrické nemocnici Bohnice poetické dílny – společně s ostatními členy neformálního tvůrčího uskupení Bezejmenná generace, které založila.

Barbora Zavadilová ovšem také jezdí na koni, a dokonce jeden rok provozovala hiporehabilitační centrum pro děti – mimo jiné autistické. Také koně přitom mají rodinnou souvislost. Její prastrýc Miloš Zavadil, herec známý zejména z muzikálu Starci na chmelu, za socialismu emigroval do Rakouska, kde získal angažmá ve vídeňské opeře; stal se ovšem také úspěšným chovatelem a cvičitelem koní. „Byl pro mne velkou životní inspirací stejně jako moje babička. Vybudoval v Rakousku hřebčín s chovem kladrubských a velšských koní. Jezdil po světě s koňskými show. Dokonce tato dvě velmi odlišná plemena zkřížil, statného kladrubáka s horským koněm. Vzniklo všestranné kočárové plemeno s velmi kvalitním charakterem pojmenované Podhajsky Schimmel podle Aloise Podhajského, ředitele španělské jízdárny, který byl zároveň trenérem mého strýce. Kůň, který by s člověkem projel ohněm,“ vypráví.

O autorovi| Autorka je publicistka, spolupracuje s různými českými médii.

Foto autor| foto archiv a Tomáš Binter

Foto popis| Obrazy z Podkarpátí. Skanzen ve vesnici Koločava, na fotce vpravo Barbora Zavadilová.

Asteroidy: Braňme se, než bude příliš pozdě

14.1.2020 Deník N str. 14 Věda
BOHUMIL DOBOŠ

Dejme tomu, že astronomové odhalí asteroid o průměru 300 metrů na kolizní dráze se Zemí. Do srážky zbývá pět let. Co můžeme udělat?

Všichni jsme se na základní škole učili o neslavném konci dinosaurů na Zemi. Dle současných odhadů zasáhl Zemi před necelými 66 miliony let objekt o průměru asi 10 kilometrů a způsobil globální klimatickou změnu, která vedla k velkému vymírání druhů a kompletní přeměně podoby života na povrchu planety. Zůstal po něm impaktní kráter Chicxulub na poloostrově Yucatan o průměru 150 km a původně hluboký asi 20 km. Tento střet je sice dávnou historií, avšak je jasné, že okolí naší planety je křížováno mnoha objekty, primárně asteroidy a kometami, které by při kolizi se Zemí způsobily značné škody. To si začali s větší urgencí uvědomovat v devadesátých letech i političtí představitelé. Roku 1998 zadal americký Kongres agentuře NASA úkol zmapovat okolí Země a zjistit, jestli se v něm objevují objekty schopné způsobit globální katastrofu dinosaurů rozměrů.

Z šetření můžeme vyvodit dva závěry. Zaprvé, s velkou pravděpodobností nás nečeká srážka s tělesem schopným vyvolat globální katastrofu (velikost cca nad jeden kilometr v průměru) – okolí Země je již relativně ustálené. Zadruhé, v okolí se vyskytuje velké množství těles, která mohou v případě srážky vyvolat značné lokální nebo regionální škody. Vždyť čeljabinský meteor, který explodoval nad Ruskem v roce 2013 a zranil několik set lidí, měl pouhých 20 metrů v průměru.

Celkově můžeme identifikovat dva druhy objektů, které jsou z pohledu planetární obrany (ochrany Země před srážkou s jiným tělesem) zajímavé. Prvním jsou asteroidy. Tato tělesa se znovu dělí na několik skupin, z nichž jsou pro nás zajímavé takzvané Near-Earth Asteroids (asteroidy blízko Země), které se v rámci své oběžné dráhy blíží oběžné dráze Země, a jejich podskupina potenciálně nebezpečné asteroidy. Tato podskupina je specifická tím, že objekt do ní patřící se během své orbitální periody přiblíží oběžné dráze Země na 7,5 milionu kilometru či méně a má velikost alespoň 140 m v průměru. Druhým typem objektů, které mohou způsobit na Zemi škody, jsou komety. Ty se sice objevují v okolí Země méně často, avšak pohybují se rychleji a je často těžší je včas zpozorovat.

V případě dopadu se důsledky mohou značně lišit v závislosti na velikosti dopadajícího tělesa, místu dopadu, úhlu vletu do atmosféry nebo podmínkách v atmosféře. Dopad může být neškodný, pokud k němu dojde nad neobydlenou oblastí, může vyvolat vlnu cunami, zvednout velké množství zeminy způsobující změnu podnebí nebo likvidovat populační centra. Je tedy vhodné být připraveni na situaci, kdy se některý z vesmírných objektů na kolizní dráhu se Zemí dostane.

UVIDĚT A ODKLONIT

K obraně proti potenciálně fatálnímu střetu je třeba řešit dvě úlohy – vědět, kdy dopad hrozí, a umět se případně kolizi vyhnout. V první schopnosti máme co zlepšovat. I přesto, že detekční schopnosti NASA byly v návaznosti na již zmíněný úkol od Kongresu navýšeny a NASA a ESA podnikají kroky ke zvýšení schopnosti monitorovat naše vesmírné okolí, stále ještě nedisponujeme stoprocentní znalostí všech objektů, které se k Zemi blíží. Tento fakt byl ještě zvýrazněn právě v souvislosti s dopadem asteroidu u ruského Čeljabinsku v roce 2013 či průletem asi stometrového asteroidu ve vzdálenosti asi jednoho milionu kilometrů kolem Země na konci srpna loňského roku. Čeljabinský asteroid se k Zemi přiblížil ze strany od Slunce, a tudíž nebyl včas zpozorován. Bylo štěstí, že šlo o objekt relativně malý.

Obecně je potřeba zajistit pravidelné sledování všech objektů blížících se k Zemi, i těch známých, jelikož jejich oběžné dráhy jsou ovlivňovány interakcí s jinými tělesy a mohou se změnit tak, že navedou dosud neškodné asteroidy na kolizní dráhu se Zemí.

Pro každý asteroid prolétající v blízkosti Země existuje takzvaná „klíčová dírka“. To je velmi malá oblast vesmírného prostoru; když jí asteroid proletí, změní se jeho orbita vlivem gravitačního působení Země tak, že při příštím návratu k naší planetě dojde ke kolizi.

Ještě složitější je situace u řady komet, které přilétají z oblastí za oběžnou dráhu Neptunu a jejich dráha je ovlivněna plynnými obry vnější Sluneční soustavy. Jejich pozorování je složitější a objekty jsou vlivem „pádu“ do gravitační studny Slunce rychlejší. Varování před srážkou tak může přijít s velmi malým předstihem.

Ve chvíli, kdy zpozorujeme objekt na kolizní dráze se Zemí, přichází druhý problém – co s objektem dělat? V současnosti neexistuje žádná otestovaná varianta odklonu asteroidu. V obecné rovině je výhodnější pozměnit dráhu tělesa na kolizní dráze než ho zkusit rozbít – rozpad tělesa by měl nepředvídatelné následky. Pro odklon jsou potřeba pouze drobné změny v rychlosti/směru letu tělesa.

Odklon tak není nereálný. V teoretické rovině se nabízí několik technologických možností, jako je gravitační traktor (malé objekty je možné ovlivnit gravitačním polem umělého objektu, který by je vhodně obíhal), tažný stroj (který by fyzicky asteroid odtlačil/zpomalil), laser či solární kolektor (které by zaměřily energii do určitého místa na asteroidu, zahřály ho a únik hmoty by působil jako druh pohonu, který by změnil dráhu asteroidu).

Ve větší časové tísní je možné užít dvě v podstatě technologicky připravené, ale neotestované varianty – kinetický impaktor a jadernou hlavici. První varianta je postavena na principu nárazu hlavice do objektu, což by vedlo ke změně dráhy objektu nebo k jeho zpomalení. Jaderná hlavice by pak nefungovala ve stylu filmu Armageddon, ale spíše podobně jako laser. Jaderná exploze ve vakuu (jak bylo experimentálně dokázáno například americkým výbuchem na zemské orbitě známým pod kódovým označením Starfish Prime) negeneruje tlakovou vlnu, ale energie se mění v elektromagnetické vlnění a radioaktivitu, které by měly mít schopnost zahřát část povrchu asteroidu. Ten by začal z tělesa unikat a znovu by fungoval jako pohon měnící orbity tělesa.

Problémem však je, že užití jaderných zbraní ve vesmírném prostoru je v současnosti nelegální. Žádná z těchto technologií navíc není otestovaná.

VYDĚLAT A CHRÁNIT

Zde vstupuje do příběhu otázka těžby. Odhaduje se, že některé asteroidy se skládají z velkého množství drahých kovů, které by se mělo ekonomicky vyplatit těžít i ve složitých podmínkách vesmíru. Zlato či platina v obrovských množstvích by přinesly těžbařům obří zisky a je tak pravděpodobné, že se těžba asteroidů v průběhu času změní v jedno z odvětví vesmírné ekonomiky. Při bližším pohledu najdeme navíc značný průnik mezi planetární obranou a těžbou asteroidů.

Zaprvé, obě odvětví se zajímají primárně o tělesa v blízkosti Země. Z ekonomického hlediska je výhodné těžít co nejbližší spotřebiteli a z hlediska bezpečnosti Země nevytvářejí vzdálenější asteroidy hrozbu.

Zadruhé, je nutné vyvinout lepší zařízení na pozorování objektů ze Země. Obě oblasti působení potřebují nejen monitorovat dráhy asteroidů, ale také znát jejich složení (tedy umět zjistit, jestli se vyplatí asteroid těžít či jak ho nejefektivněji odklonit).

Ani to není nemožné, už současné technologie takové sledování do určité míry umožňují. Musí pouze dojít k jejich rozvoji. Zatřetí, jak těžaři, tak složky zodpovědné za případný odklon asteroidu musí být schopni k tělesu doletět a provést na jeho povrchu sofistikovanou aktivitu, nejspíše za pomoci robotů.

Riziko kolize Země s jiným dostatečně velkým objektem je sice malé, ale následky potenciálně katastrofické. Rozvoj vesmírné těžby (nyní legální v USA a Lucembursku jako součásti EU/ESA) může napomoci v kontextu neochoty vlád investovat do problematiky planetární obrany. Těžba asteroidů může napomoci vývoji technologií nutných k případné obraně Země před srážkou a monitorování jejich pohybu. Jedno z hesel Evropské vesmírné agentury zní: „Dinosauři neměli vesmírnou agenturu.“ Pokud současné vesmírné agentury nemají dostatečné financování na zajištění obrany Země, je logické podpořit její řešení touhou po zisku – a vyhnout se tak budoucím nepříjemnostem.

V obecné rovině je výhodnější pozměnit dráhu tělesa na kolizní dráze než ho zkusit rozbít – rozpad tělesa by měl nepředvídatelné následky.

O autorovi| BOHUMIL DOBOŠ, odborník na geopolitiku **Fakulty sociálních věd** UK

Foto autor| FOTO: ALEX ALISHEVSKIKH / NASA

Foto autor| FOTO: D. RODDY, U. S. GEOLOGICAL SURVEY

Foto popis| Čeljabinsk, 15. února 2013. Nad městem právě vybuchuje dvacetimetrový asteroid,

Foto popis| neboli třicet hirošimských bomb najednou. 1500 lidí bylo zraněno tlakovou vlnou.

Foto popis| Barringer Meteor Crater v Arizoně. Jeho průměr je 1200 m. Vznikl před padesáti tisíci lety.

Němci lídry EU? Iluze. O vůdčí roli nestojí, spíš se vždy snažili stranit, říká britský profesor Bulmer

14.1.2020 iHNed.cz str. 00

autor: HN – Lukáš Bíba

V migrační krizi Berlín zkoušel prosadit svůj pohled proti vůli ostatních států Evropské unie, brzy to ale vzdal. Představa, že Německo v EU zcela dominuje, je iluzí. Britský profesor evropských studií Simon Bulmer, který o

německé evropské politice napsal knihu, v rozhovoru pro HN říká, že Němci v krizích minulých let naopak dělali vše pro to, aby mohli zůstat co možná nejdéle stranou. Němečtí občané prostě o vůdčí roli a o povinnosti s tím spojené nestojí. Bulmer přijel do Prahy přednášet na Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://archiv.ihned.cz/c1-66705330-nemci-lidry-eu-iluze-o-vudci-rol-i-nestoji-spis-se-vzdy-snazili-stranit-rika-britsky-profesor-bulmer>

EVROPA JE NEJATRAKTIVNĚJŠÍM REGIONEM PRO BUDOUCÍ PODNIKÁNÍ

14.1.2020 svetprumyslu.cz str. 00

Evropa by se měla stát ještě atraktivnější obchodní destinací pro podniky z celého světa. Vyplývá to ze zprávy společnosti HSBC nazvané Navigator, podle níž plánují dvě pětiny firem v příštích letech na starý kontinent expandovat, více než polovina se pak chystá v regionu zvýšit svou podnikatelskou aktivitu.

Výsledky posledního průzkumu zahrnujícího více než 9 100 společností ve 35 zemích a teritoriích ukazují, že je Evropa regionem číslo jedna pro podnikatele. Devětatřicet procent firem z celého světa plánuje v příštích třech až pěti letech do Evropy expandovat a 52 procent evropských firem v tomto období očekává posílení svých aktivit v rámci regionu. Oproti minulému roku se ochota investovat do aktivit na starém kontinentu mezi evropskými firmami dokonce zvýšila.

„Z výsledků posledního průzkumu Navigator vyplývá, že i přes výzvy, kterým podniky v regionu čelí, je Evropa na dobré cestě stát se ještě atraktivnějším místem pro podnikání. Vzhledem k tomu, že je EU největším obchodním blokem světa na dynamickém trhu s více než 500 miliony spotřebiteli a světovým centrem pro přímé zahraniční investice, není tento trend žádným překvapením. Jako mezinárodní banka s více než 12 500 evropskými klienty se HSBC nachází v dobré pozici pro to, propojit své klienty s příležitostmi v Evropě i mimo ni,“ říká Richard Keery, generální ředitel HSBC Česká republika. Německo (15 %), Francie (13 %) a Spojené království (10 %) jsou na prvním místě na seznamu nejatraktivnějších trhů pro firmy z celého světa. Podle průzkumu HSBC jsou hlavními důvody podtrhujícími přitažlivost Evropy stabilní poptávka ze strany zákazníků, příznivé prostředí pro strategická partnerství a přístup k novým dodavatelům nebo partnerům.

Evropské firmy se na budoucí vývoj svého podnikání dívají spíše pozitivně. Drtivá většina z nich (79 %) očekává v příštím roce růst. Téměř každá pátá (18 %) dokonce přepokládá, že poroste o 15 % nebo více. Nejoptimističtější jsou podniky v Polsku (88 %), Španělsku (85 %), Řecku (85 %) a Francii (84 %). Z faktorů nejvíce přispívajících k jejich růstu firmy hlavně jmenují otevření nových trhů (37 %), investice do technologií (30 %), motivovanou pracovní sílu a představení nových produktů nebo služeb (obě 28 %). V této souvislosti více než dvě z pěti (41 %) firem tvrdí, že jsou nyní optimističtější než před rokem, přičemž celosvětový průměr činí 47 %.

PRVKY UMĚLÉ INTELIGENCE GENERUJÍ ZPRÁVY O DĚNÍ NA PRAŽSKÉ BURZE

Nástroj, který automaticky generuje zprávy o dění na Burze cenných papírů Praha a ověřuje informace z průběhu obchodního dne, vytvořili vědci z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), Českého vysokého učení technického (ČVUT), Západočeské univerzity (ZČU) a České tiskové kanceláře (ČTK). Nyní budou odborníci umělou inteligenci testovat v praxi a pozorovat rychlost a přesnost její práce.

Vývoj algoritmů do jejich současné podoby by se nemohl uskutečnit bez zapojení Burzy cenných papírů Praha, jejíž vedení poskytlo výzkumníkům přístup k online datům z obchodování. „Jednou z klíčových věcí pro správné rozhodování při burzovních transakcích je dostatečné množství kvalitních informací. Když se ke kvalitě ještě přidá rychlost, je to z investorského pohledu ideální kombinace. Pro nás bylo potěšením a zároveň samozřejmostí poskytnout výzkumnému týmu naše data a veškerou součinnost. Zároveň velice rádi výsledný produkt, tedy automaticky generované zpravodajství, poskytneme uživatelům našich internetových stránek a sociálních sítí,“ říká Petr Koblic, generální ředitel Burzy cenných papírů Praha.

„Námi vyvíjené algoritmy jsou nyní schopny vygenerovat bez zásahu novinářů sedm základních zpráv, včetně headlinů a titulků, a to během jedné jediné vteřiny. Rozsah zprávy přitom odpovídá standardním zpravodajským textům publikovaným ČTK každý všední den po uzavření burzy,“ vysvětluje Moravec. Mezi

největší úskalí nasazení prvků umělé inteligence do tuzemské žurnalistiky, jež je první svého druhu v České republice, patřilo podle odborníka ze ZČU Jakuba Sida detailní pochopení novinářských rutin a jejich odchylek u burzovních zpráv. „Museli jsme proto přesněji formalizovat přístupy a rozhodování novinářů. Prováděli jsme statistické analýzy historických dat ČTK a na jejich základě jsme vytvořili šablonový systém, který automaticky generuje zprávy, jež se mají co nejvíce přiblížit výstupům žurnalistů. Aktuálně experimentujeme s více univerzálnějšími a plně automatickými metodami, které budou přenositelnější mezi tematickými doménami, jakými jsou počasí či sport,“ dodává Sido.

Kromě redakce ČTK budou vědci nástroje umělé inteligence testovat i v redakci zpravodajství České televize. Porovnájí, s jakou rychlostí a přesností aplikace texty tvoří a ověřuje, a následně zhodnotí její vliv na novinářskou práci v budoucnosti. „Plně automatizovaný přístup má mnohá úskalí. Je méně otevřený pro zásahy zvenčí. Pokud bude systém dělat systematickou chybu, je těžké zjistit proč a také ji opravit. Je plně závislý na datech, která dostane, a ze kterých se učí, což je vzhledem ke kreativní povaze novinářské práce a jejím výstupům výzva,“ říká vědec Luboš Král z ČVUT.

URL| <https://svetprumyslu.cz/2020/01/14/evropa-je-nejatraktivnejsim-regionem-pro-budouci-podnikani/>

Francie, Británie a Německo se ohrazují proti tomu, že Írán přestal plnit dohodu o jaderném programu

14.1.2020 ČRo Plus str. 03 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Francie, Británie a Německo dnes spustily mechanismus, v jehož rámci se ohrazují vůči rozhodnutí Teheránu, že nebude nadále plnit klíčové body dohody z roku 2015 o íránském jaderném programu. Evropská trojka podnikla v tomto směru zatím nejráznější krok a podala na Írán stížnost ke společné komisi, kde jsou zastoupeni i další signatáři jaderné dohody včetně Ruska. To už ale dnes sdělilo, že nevidí důvod pro podobný postup, který počítá s tím, že pokud komise tento spor nevyřeší, má se jím zabývat Rada bezpečnosti OSN. Kdyby ani tam nedošlo k domluvě, začaly by znovu platit sankce uvalené na Írán. Připomeňme, že od jaderné dohody odstoupili předloni Američané, protože podle prezidenta Donalda Trumpa byla neúčinná. Na to Teherán postupně přestal plnit některé podmínky úmluvy a počátkem ledna, po akci, při níž Američané zabilí íránského gen. Káséma Solejmáního, Teherán oznámil, že se už nebude řídit stanovenými limity pro obohacování uranu. Naším dalším hostem je odborník na problematiku jaderných zbraní Vlastislav Bříza z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý pozdní večer i vám.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Můžeme krátce rozvést, jaké kroky Teheránu daly především podnět k tomu spuštění formální stížnosti tří evropských mocností? Nakolik vážně tenhle postup Íránu zpochybňuje jadernou dohodu?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, **Fakulta sociálních věd** UK

No, tak jde o to, že Írán systematicky v loňském roce, v roce 2019, postupně ty kroky porušoval, on je neporušoval tajně, on je porušoval veřejně a bral to jako jakési rétorické cvičení, marketingovou kampaň pro celý svět, aby celý svět věděl, že Írán od toho odstoupí. Tak začal tím, že nejprve oznámil, že to malé množství nízkoobohaceného uranu, těch 300 kg, překročí, jeho držení, což také stalo, 2 měsíce nato, on zvolil i intervaly, je to zhruba po dvou měsících, 2 měsíce nato začal tento nízkoobohacený uran obohacovat nad to stanovené množství těch 3,67 % a následně po dvou měsících opět další krok, kdy odmrazil ony zmražené centrifugy té nové generace, které jsou schopny rychleji obohacovat uran, a konečně v nedávné době ten poslední krok,

čtvrtý, byl ten, že začal vhnět uranový plyn do těchto centrifug, takže Írán pro to dal celé množství důkazů, které sám potvrdil, takže...

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A to jeho vysvětlení, pardon, že už není vázán limity na produkci obohaceného uranu vzhledem k sankcím, které na Írán opět uvalily Spojené státy, když předloni odstoupily od jaderné dohody, to nemůže obstát?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, **Fakulta sociálních věd** UK

No, tak to byly Spojené státy a ty sankce uvalily Spojené státy, nikoliv OSN. Tam jde o to, že teď je /nesrozumitelné/ ten krok k tomu, který po 65 dnech, pakliže ani ta komise, následně ani Rada bezpečnosti nerozhodne ve prospěch Íránu, což se s největší pravděpodobností nestane, protože víme dobře, že členem Rady bezpečnosti mimo jiné jsou Spojené státy a stačí jediné právo veta a v tu chvíli opět budou znovu zavedeny sankce OSN, takže to jsou 2 rozdílné termíny, sankce Spojených států a sankce OSN. Tady se bavíme o těch druhých sankcích.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Je, nebo není v tuhle chvíli tedy předčasné označit dohodu o jaderném programu Íránu za mrtvou?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, **Fakulta sociálních věd** UK

Není, já si troufám tvrdit, že jaderná dohoda de facto byla mrtvá poté, co od ní odstoupil ten klíčový signatář, Spojené státy.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Soudí Vlastislav Bříza z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji za rozhovor, na slyšenou.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, **Fakulta sociálních věd** UK

Já díky, pěkný večer, na shledanou.

Barbara Nesvadbová slaví pětáctýřicátiny

14.1.2020 barrandov.tv str. 00

TV Barrandov, www.barrandov.tv, e-mail: webmaster@barrandov.tv

Spisovatelku a novinářku Barbaru Nesvadbovou, která se narodila 14. ledna 1975, proslavily nejen její knihy, ale také její život ve světlech reflektorů.

Dcera psychiatra a spisovatele vědeckofantastické literatury Josefa Nesvadby začínala s psaním fejetonů, z nichž později vznikaly povídky. Mezi převážně čtenářkami si získala oblibu knihami Bestiář, Život nanečisto, Pohádkář, Řízkaři a Pralinky. Některé z nich se dočkaly i filmového zpracování.

Absolventka žurnalistiky a masové komunikace na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy pracovala mimo jiné jako šéfredaktorka časopisů Xantypa a Playboy, později vedla téměř dvě dekády českou edici módního časopisu Harper's Bazaar.

Věnuje se také charitě, podporuje například domov pro mentálně handicapované, je patronkou UNICEF. V letech 2001 až 2003 byla krátce provdaná za sociálnědemokratického politika Karla Březinu, se kterým má dceru Bibianu.

AUTOR: ČTK

FOTO: ČTK/Zezulka Tomáš

Sdílet článek

Pražská burza je dividendový ráj, trendem je robotické poradenství

14.1.2020 seznamzpravy.cz str. 00 Byznys, Stalo se

Petr Novotný

Jak a do čeho Češi investují? Trendy v (nejen) online investování přiblížil v burzovním studiu Seznamu ředitel makléřské společnosti Patria Finance Tomáš Jaroš.

Ačkoli peníze na běžných účtech ztrácejí hodnotu, bankovní vklady tvoří zhruba polovinu úspor českých domácností. V investicích mají Češi zatím jen velice nízký podíl svých úspor – v investičních fondech je to zhruba patnáct procent prostředků, v akciích okolo čtyř procent.

Ve Spojených státech přitom mají lidé v depozitech přibližně deset procent peněz a čtyřicet procent lidí investuje přímo na burze. Také v západní Evropě je podíl vkladů v rámci celkových úspor ve srovnání s Českem asi poloviční.

„V Česku investuje asi jen patnáct procent dospělé populace, z toho online téměř 0,5 procenta, tedy okolo padesáti až sta tisíc lidí. Češi (když už investují na burze – pozn. red.) mají rádi investování online, jen v naší společnosti je takových přes devadesát procent, zbytek obchoduje po telefonu,“ popisuje zkušenosti s českými investory Tomáš Jaroš.

Sázka na jistotuDůvody, proč Češi tolik neinvestují, spatřuje v nižší míře finanční gramotnosti v porovnání se zeměmi Evropské unie. Češi se také bojí ztrát a často hledají investice, u nichž je zaručena hodnota vstupní investice, což je u dynamičtějších investic problematictější.

Tomáš JarošPřes 20 let působí ve skupině ČSOB, kde začínal jako konzultant na strategii, skoro 15 let v exekutivních pozicích a od roku 2018 řídí společnost Patria Finance.

Absolvent Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Problém je také v paradoxu volby. „V oblasti investic je opravdu z čeho vybírat, jsou stovky až tisíce možností, a hodně lidí se v tom proto neorientuje. Nedá se to srovnávat třeba s hypotékami nebo půjčkami, které jsou komoditizovanými finančními produkty a člověk si většinou vybírá z několika podobných nabídek,“ říká ředitel společnosti Patria Finance.

Zhodnocování brzdí posilující korunaHodně českých investorů začíná na pražské burze, která je považována za dividendový ráj. Dividendový výnos na našem trhu činí přes pět procent, což je mnohem více než v celé Evropské unii, kde je průměr okolo tří procent. V USA je pak výnos ještě o polovinu nižší.

„Žebříčku nejpopulárnějších akcií na pražském trhu vévodí akcie energetické společnosti ČEZ, velice žádané byly loni také akcie bank – Komerční banka, Moneta Money Bank. Z důvodu akvizic také akcie CME, vlastníka TV Nova, a dále ještě dividendová stálice Philip Morris ČR,“ přibližuje klientské statistiky šéf jedné z největších makléřských firem v Česku.

Počet českých investorů, kteří investují do titulů na pražské burze, přitom dlouhodobě klesá. Hodně z nich hledá investiční příležitosti jinde, třeba na akciových burzách v Severní Americe nebo západní Evropě. „Mezi nejpopulárnější akcie našich klientů patří na Wall Street obchodované technologické tituly skupiny FAANG, tedy Facebook, Amazon, Apple, Netflix a Alphabet. V západní Evropě obchodování vévodí německé banky Commerzbank a Deutsche Bank nebo francouzský mobilní operátor Orange,“ doplňuje Jaroš.

Bariérou při investování na zahraničních burzách je však pro Čechy nutnost měnové konverze, protože dlouhodobě posilující koruna ukrajuje ze zhodnocení investic.

Na hranici gamblinguPopulárnější investicí jsou v Česku podílové fondy. Podle aktuální statistiky Asociace pro kapitálový trh České republiky v nich mají Češi zainvestováno již 1,5 bilionu korun. „V minulosti byly zajímavé fondy peněžního trhu a garantované fondy, což ale dnes, v prostředí velice nízkých až záporných úrokových sazeb, neplatí. Většina peněz směřuje do dynamičtějších fondů, jako jsou smíšené fondy, stabilní růst objemu prostředků zaznamenávají také akciové fondy,“ shrnuje Jaroš trendy v oblasti kolektivního investování.

Patria FinanceJedna z největších makléřských firem v Česku.

Člen pražské a budapeštské burzy, současně poskytuje obchodování na dalších 25 světových burzách včetně zemí EU, USA, Kanady, Švýcarska nebo Hongkongu.

Přes společnost obchoduje téměř 30 tisíc klientů.

Češi v posledních letech také více zkoušejí investovat na měnovém trhu, který patří k nejrizikovějším. Dlouhodobě na něm ztrácí více než osmdesát procent obchodníků. „Odhadovat krátkodobý vývoj směnných kurzů je na hraně gamblingu,“ poznamenává Jaroš, který část kariéry strávil také jako finanční analytik.

Pomůže roboti když už Češi své investice často spravují online, jsou tací, kteří svá investiční rozhodnutí rádi konzultují. „Makléř je pro investora často jazýčkem na vahách před samotným rozhodnutím, jakou investici koupit nebo prodat. Přidanou hodnotou makléře je to, že vidí do terminálů zpravodajských agentur, jako jsou Reuters nebo Bloomberg, a má tak po ruce hodně kurzotvorných informací,“ přibližuje práci burzovních makléřů Jaroš.

Velkým globálním investičním trendem je robotické poradenství. I v Česku tento produkt již nabízí několik investičních společností. „Na základě investičního profilu a horizontu klienta se algoritmus snaží namíchat portfolio z burzově obchodovaných fondů (ETF) tak, aby co nejlépe odpovídalo požadavkům a představám investora. Na denní bázi pak algoritmus hlídá, zda požadavky klienta stále korespondují s jeho profilem,“ vysvětluje jednu z velkých výhod robotického poradenství Tomáš Jaroš, ředitel společnosti Patria Finance.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/prazska-burza-je-dividendovy-raj-trendem-je-roboticke-poradenstvi-86262>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz) (*Byznys, Stalo se*)

Němci lídry EU? Iluze. O vůdčí roli nestojí, spíš se vždy snažili stranit, říká britský profesor Bulmer

14.1.2020 iHNed.cz str. 00

autor: HN – Lukáš Bíba

V migrační krizi Berlín zkoušel prosadit svůj pohled proti vůli ostatních států Evropské unie, brzy to ale vzdal. Představa, že Německo v EU zcela dominuje, je iluzí. Britský profesor evropských studií Simon Bulmer, který o německé evropské politice napsal

knihu, v rozhovoru pro HN říká, že Němci v krizích minulých let naopak dělali vše pro to, aby mohli zůstat co možná nejdéle stranou. Němečtí občané prostě o vůdčí roli a o povinnosti s tím spojené nestojí.

Bulmer přijel do Prahy přednášet na Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

HN: Chová se Německo v posledních letech, kdy Evropa prošla řadou krizí, v EU jako hegemon?

Našli jsme jen jeden jednoznačný případ - jde o dobu těsně poté, co Řecko v roce 2010 dostalo první záchrannou půjčku a následovaly debaty o tom, jak eurozónu reformovat, aby se už krize v budoucnu neopakovala. Německo tehdy jakožto největší věřitel dominovalo. Kancléřka Angela Merkelová a ministr financí Wolfgang Schäuble prosadili názory založené na přesvědčení, že je potřeba šetřit. Přispěl k tomu fakt, že pozice zadlužených zemí byla oslabená a v podstatě jim nezbývalo než se podřídit. Německé veřejné mínění navíc bylo připraveno poskytnout záchranné půjčky jedině za německých podmínek.

HN: Jde skutečně o jediný případ?

Ano. Naopak existuje celá řada příkladů, kdy se Německo zdráhalo roli hegemonu převzít. Vidět je to i na zmíněné dluhové krizi. Když koncem roku 2009 začalo být jasné, že Řecko má velký problém, Německo dlouho váhalo. Angažovat se začalo až tehdy, kdy už to podle všeobecného přesvědčení bylo naprosto nezbytné a žádná jiná možnost nezbývala, protože v ohrožení byla sama existence eurozóny. Stále platí, že Německo se kvůli své historické zkušenosti s nacismem zdráhá vystupovat jako lídr.

HN: V Česku většina lidí Německo vnímá jako zemi, která ostatním nadiktovala přístup k migrační krizi.

V Řecku zase jako zemi, která Řekům nadiktovala škrty a úsporná opatření.

Čím je toto přesvědčení o německém diktátu způsobeno, jde jen o dědictví německé agrese za nacismu?

Historie určitě hraje roli. V migrační krizi ale najdeme jeden moment, kdy Merkelová skutečně převzala vůdčí roli, a to když vyhlásila, že Německo vlnu uprchlíků zvládne, a umožnila jim přijít ze sousedních zemí. Přitom se o tomto kroku neporadila s ostatními státy EU a následně se snažila prosadit přerozdělení uprchlíků mezi všechny země. To je něco, co skutečně lze kritizovat. Vidíme ale, že se Německo z této zkušenosti poučilo a přístup k migraci změnilo. Zároveň to vedlo k tomu, že se Německo zdráhá převzít vůdčí roli ještě víc než předtím. Vidí, jaké spory vypukly, když se v migrační krizi snažilo prosazovat svůj pohled na věc, tedy humanitární přístup vítání lidí prchajících z jiných částí světa. Doma to navíc vedlo k nárůstu oblíbenosti pravicově populistické Alternativy pro Německo.

HN: Takže se dá říct, že Německu se do převzetí vůdčí role v EU nechce a dělá to jen tehdy, když to považuje za zcela nezbytné?

Obecně to platí. Zároveň ale z minulosti známe příklady německých lídrů, jako byli Helmut Schmidt nebo Helmut Kohl, kteří takovou roli v určité chvíli převzali. Udělali to tak, že spojili německé zájmy s prohloubením evropské integrace. Jenže časy se změnily. Není příliš realistické očekávat, že snaha o prohloubení integrace by mohla být projektem, na němž by se ostatní státy EU shodly. Naopak by ohledně toho nejspíš vypukly spory. Změnily se navíc i domácí německé podmínky - Merkelová je politička, která se opravdu jen výjimečně staví do role lídra, jenž přináší nové vize a nápady.

HN: Její éra ale končí, nejspíš v příštím roce odejde.

Ano, ale německá politická scéna je jiná než dřív. Zhruba do konce minulé dekády převládal mezi politickými stranami ohledně evropské integrace konsenzus, na rozdíl například od Francie nebo Británie. Tento konsenzus se drolí. Sestavení současné vládní koalice mezi křesťanskými a sociálními demokraty bylo velmi komplikované. Nejsilnější opoziční stranou v parlamentu je navíc Alternativa pro Německo. Důsledkem je, že Německo se dokonce ještě víc než dosud zdráhá převzít vůdčí roli.

HN: Bylo by pro EU prospěšné, kdyby se v ní Německo chopilo mnohem aktivnější role?

V uplynulých letech přišla řada krizí, jako byla dluhová nebo migrační, na něž EU nebyla připravená a neměla žádné nástroje na to, jak je řešit. Bylo tedy nezbytné, aby se Německo zapojilo do snahy je vyřešit. Jeho větší role je prospěšná, pokud na ní panuje mezi ostatními státy shoda. Nesmí se jednat o něco, co unii rozděluje.

HN: Polský ministr zahraničí Radoslaw Sikorski v roce 2011 prohlásil, že se bojí německé nečinnosti víc než německé moci. To byla mimořádná věta, zvláště vezmeme-li v úvahu, že ji pronesl Polák. Měl pravdu?

Sikorski to prohlásil v době vážné krize eurozóny a v tom kontextu pravdu rozhodně měl, protože Německo bylo největším věřitelem a bez jeho akce nebylo žádné řešení možné. Podle mě je ta věta pravdivá obecně, ale musíme vzít v úvahu, že jakákoliv země, která by chtěla převzít vůdcovství či se stát hegemonem, ať jde o Německo v EU nebo o Spojené státy v západním světě po druhé světové válce, toho je schopná jedině za dvou podmínek. Musí to podporovat její vlastní občané a její nárok na vůdcovství musí ostatní státy považovat za legitimní. V krizi eurozóny i v migrační krizi jsme ale viděli, jak těžké je těchto dvou podmínek dosáhnout. Podpora německých voličů pro to, aby jejich země hrála v EU vůdčí roli, je nyní nejnižší za mnoho let.

HN: Sám jste řekl, že v době těsně po první záchraně Řecka byla role Německa nejsilnější.

Jak si ale vysvětlit fakt, že sami Němci to tak nevnímají a ve veřejném mínění převažuje pohled, že předlužení jižané Německo zneužili, takže muselo v krizi jen platit za ostatní?

Od druhé světové války se Německo řídí dvěma základními principy. Jedním je evropská integrace, druhým důraz na zdravé státní hospodaření. V dluhové krizi eurozóny se ale tyto principy dostaly do střetu a ukázalo se, že ten druhý byl srdcím německých voličů bližší.

HN: Stane se po brexitu Německo společně s Francií v EU mnohem mocnějším?

Unie už nyní funguje v podstatě bez Británie, ta v ní po referendu o brexitu z roku 2016 přestala hrát jakoukoliv podstatnější roli. Čistě aritmeticky role Německa a Francie samozřejmě narostou. Ale automaticky neplatí, že budou zcela rozhodující. Už proto, že v poslední době příliš nenacházejí společnou řeč. Je tu prostor pro další země, aby uvnitř unie dokázaly vytvořit spojení a přišly s vlastními nápady. Zatím ale v tomto smyslu nevidíme nic, co by stálo za řeč. Je pravda, že historicky to bylo právě Německo a Francie, kdo unii vedl.

HN: Někteří tvrdí, že vztah Německa a Francie je v krizi, protože nyní jsou obě země jen málokdy schopny se na něčem podstatném domluvit. Jiní namítají, že nejde o nic vážného, protože v Berlíně a Paříži nakonec vždy převáží snaha najít kompromis. Co si o tom myslíte?

Německo-francouzský vztah na tom teď skutečně není nejlíp. Hlavním důvodem je, že nenastal prakticky žádný pokrok v reformách eurozóny. Souhlas s návrhy na další integraci v rámci eurozóny je v Německu momentálně politicky neprůchodný. Uvidíme, jestli nástupce Merkelové bude mít více vůle přijít společně s Francií s návrhy na změny v eurozóně. Půjde ale i o to, jestli to pro prezidenta Emmanuela Macrona v tu dobu ještě bude prioritou. Vidíme, že má dost vlastních problémů. Vždy jde o to, jestli domácí politická situace v obou zemích umožňuje nějakou zásadnější vzájemnou spolupráci. Momentálně to není ten případ.

HN: Jak Merkelovou hodnotíte? Jak se chovala v rámci EU?

S její politikou v dluhové krizi, krizi na Ukrajině a v migrační krizi mnozí nesouhlasili. Na druhou stranu, u řešení těchto krizí se musely rozpory mezi státy objevit zákonitě. V krizi eurozóny nejspíš zpočátku až příliš váhala. V migrační krizi udělala pravý opak a rovněž to vyvolalo velké spory. Vyvolává ve mně smíšené pocity. V celé éře Merkelové velmi chyběl někdo, kdo by v Německu jednoznačně vysvětloval, jak je pro tuto zemi a pro celou EU evropská integrace přínosná. Dříve to dělal sám kancléř Kohl, za jeho nástupce Gerharda Schrödera zase jeho ministr zahraničí Joschka Fischer. Za vlády Merkelové to téměř zmizelo. Přitom platí, že když musíte udělat obtížná rozhodnutí, doma i ve světě je lépe obhájit, když lidé jasně vědí, jaký bude jejich přínos.

HN: Může to nakonec v Německu dopadnout jako v Británii, kde politici na EU desítky let sváděli všechno možné, až lidé nakonec k šoku většiny z nich odhlasovali brexit?

Už nyní vidíme, že v Německu se šíří nebývale silná kritika Evropské centrální banky...

Je to možné, byť podle mě ne příliš pravděpodobné. Ale poukázání na Británii je správné. Okolnosti jsou naprosto odlišné, podobné je však to, že jakmile přestanete mluvit o výhodách Evropské unie, lidé začnou vše pozitivní, co je s ní spojené, považovat za samozřejmé.

HN: Merkelová je v Česku kvůli migraci méně populární než ruský prezident Vladimir Putin.

Řada odborníků ale připomíná, že až na naprosté výjimky vždy usilovala o to, aby EU byla jednotná a aby dbala i na názory států střední a východní Evropy. Podle nich jakýkoliv nástupce Merkelové bude mít pro země našeho regionu menší pochopení. Jak to vidíte vy?

Merkelová se skutečně snažila, aby se žádná země v EU necítila přehlížena. To, co si lidé zapamatují, je ovšem její počáteční přístup k migrační krizi. Je ale dost dobře možné, že nástupce Merkelové nebude klást takový důraz na zachování jednoty EU jako ona.

HN: Podle některých kritiků EU válčuje členské státy a směřuje ke vzniku superstátu, který jednotlivé národy potlačí. Jiní namítají, že je to nesmysl a že mnohem patrnější je, jak se členské země naopak nejsou schopné na ničem podstatném domluvit a EU nehrozí žádný diktát, ale paralýza.

Co je blíž pravdě?

Nejpravděpodobnější jsou podle mě dvě možnosti: EU bude buď fungovat stejně jako dosud, žádné velké přesuny suverenity ze strany členských zemí do Bruselu tedy nenastanou.

Anebo se na užší spolupráci domluví jen některé členské státy a ty ostatní se jí nebudou účastnit. Může se to týkat například obranné a bezpečnostní spolupráce. Zkušenost posledních let nám ukazuje, jak mimořádně těžké je, aby se na něčem domluvily všechny země EU jednomyslně. Dohoda, pod níž by se podepsal sever i jih unie, západ i východ, je velmi obtížná. Je to jeden z důsledků rozšíření EU o bývalé komunistické státy. V unii tak jde spíše o zachování té integrace, které už bylo dosaženo, než o její posilování.

HN: Bude britský premiér Boris Johnson dál vystupovat jako tvrdý odpůrce EU, nebo se s ní po brexitu pokusí domluvit na úzkých vztazích?

To, co Johnson říká a co následně dělá, nejsou vždy dvě stejné věci. Takže nevíme. Jako starosta Londýna podporoval volný pohyb osob, protože to jednoznačně bylo v zájmu Londýna. Dělal to proto, že tomuto principu skutečně věřil, nebo proto, že je pragmatik a podporoval to, co bylo přínosné? Pokud platí to druhé, měl by se i jako premiér chovat pragmaticky a domluvit se s EU po brexitu na vzájemně výhodných ekonomických vztazích, i když by v zájmu toho musel udělat ústupky. Těžko se to ale odhaduje, protože Johnson není Margaret Thatcherová, není jasné, co si myslí a v co věří. Během pár měsíců se bude muset rozhodnout.

Proti Německu. Řecké protesty proti německé politice v dluhové krizi mířily hojně na spolkovou kancléřku Angelu Merkelovou.

Foto: Reuters

Fenomén vítáčů. Okázalým vítáním migrantů se Němci při velké uprchlické vlně minulých let lišili od jiných evropských národů.

Foto: Reuters

Expert na Německo. Britský profesor Simon Bulmer tvrdí, že Německo je zdrženlivé, má-li jako ekonomický lídr Evropské unie převzít zároveň roli jejího mocenského hegemona.

URL| https://archiv.ihned.cz/c1-66705330-nemci-lidry-eu-iluze-o-vudci-rol-i-destoji-spis-se-vzdy-snazili-stranit-rika-britsky-profesor-bulmer?utm_source=ihned&utm_medium=hp-selection-by&utm_content=annotation

Němci lídry EU? Iluze. O vůdčí roli nestojí, spíš se vždy snažili stranit, říká britský profesor Bulmer

14.1.2020 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

V migrační krizi Berlín zkoušel prosadit svůj pohled proti vůli ostatních států Evropské unie, brzy to ale vzdal. Představa, že Německo v EU zcela dominuje, je iluzí. Britský profesor evropských studií Simon Bulmer, který o německé evropské politice napsal knihu, v rozhovoru pro HN říká, že Němci v krizích minulých let naopak dělali

vše pro to, aby mohli zůstat co možná nejdéle stranou. Němečtí občané prostě o vůdčí roli a o povinnosti s tím spojené nestojí.

Bulmer přijel do Prahy přednášet na Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

HN: Chová se Německo v posledních letech, kdy Evropa prošla řadou krizí, v EU jako hegemon?

Našli jsme jen jeden jednoznačný případ - jde o dobu těsně poté, co Řecko v roce 2010 dostalo první záchrannou půjčku a následovaly debaty o tom, jak eurozónu reformovat, aby se už krize v budoucnu neopakovala. Německo tehdy jakožto největší věřitel dominovalo. Kancléřka Angela Merkelová a ministr financí Wolfgang Schäuble prosadili názory založené na přesvědčení, že je potřeba šetřit. Přispěl k tomu fakt, že pozice zadlužených zemí byla oslabená a v podstatě jim nezbývalo než se podřídit. Německé veřejné mínění navíc bylo připraveno poskytnout záchranné půjčky jedině za německých podmínek.

HN: Jde skutečně o jediný případ?

Ano. Naopak existuje celá řada příkladů, kdy se Německo zdráhalo roli hegemonu převzít. Vidět je to i na zmíněné dluhové krizi. Když koncem roku 2009 začalo být jasné, že Řecko má velký problém, Německo dlouho váhalo. Angažovat se začalo až tehdy, kdy už to podle všeobecného přesvědčení bylo naprosto nezbytné a žádná jiná možnost nezbývala, protože v ohrožení byla sama existence eurozóny. Stále platí, že Německo se kvůli své historické zkušenosti s nacismem zdráhá vystupovat jako lídr.

Autor knihy analyzující chování Německa v Evropské unii v posledních letech. Dospěl k závěru, že Německo je sice nejsilnější zemí EU, ale nechová se v ní jako hegemon. Kniha se jmenuje *Germany and the European Union: Europe's Reluctant Hegemon?* Jejím spoluautorem je William Paterson. Bulmer je profesorem evropských studií na univerzitě v britském Sheffieldu. Kromě role Německa v EU se věnuje také brexitu, vývoji evropské integrace či fungování jednotného evropského trhu.

HN: V Česku většina lidí Německo vnímá jako zemi, která ostatním nadiktovala přístup k migrační krizi.

V Řecku zase jako zemi, která Řekům nadiktovala škrty a úsporná opatření.

Čím je toto přesvědčení o německém diktátu způsobeno, jde jen o dědictví německé agrese za nacismu?

Historie určitě hraje roli. V migrační krizi ale najdeme jeden moment, kdy Merkelová skutečně převzala vůdčí roli, a to když vyhlásila, že Německo vlnu uprchlíků zvládne, a umožnila jim přijít ze sousedních zemí. Přitom se o tomto kroku neporadila s ostatními státy EU a následně se snažila prosadit přerozdělení uprchlíků mezi všechny země. To je něco, co skutečně lze kritizovat. Vidíme ale, že se Německo z této zkušenosti poučilo a přístup k migraci změnilo. Zároveň to vedlo k tomu, že se Německo zdráhá převzít vůdčí roli ještě víc než předtím. Vidí, jaké spory vypukly, když se v migrační krizi snažilo prosazovat svůj pohled na věc, tedy humanitární přístup vítání lidí prchajících z jiných částí světa. Doma to navíc vedlo k nárůstu oblíbenosti pravicově populistické Alternativy pro Německo.

HN: Takže se dá říct, že Německu se do převzetí vůdčí role v EU nechce a dělá to jen tehdy, když to považuje za zcela nezbytné?

Obecně to platí. Zároveň ale z minulosti známe příklady německých lídrů, jako byli Helmut Schmidt nebo Helmut Kohl, kteří takovou roli v určité chvíli převzali. Udělali to tak, že spojili německé zájmy s prohloubením evropské integrace. Jenže časy se změnily. Není příliš realistické očekávat, že snaha o prohloubení integrace by mohla být projektem, na němž by se ostatní státy EU shodly. Naopak by ohledně toho nejspíš vypukly spory. Změnily se navíc i domácí německé podmínky - Merkelová je politička, která se opravdu jen výjimečně staví do role lídra, jenž přináší nové vize a nápady.

HN: Její éra ale končí, nejpozději v příštím roce odejde.

Ano, ale německá politická scéna je jiná než dřív. Zhruba do konce minulé dekády převládal mezi politickými stranami ohledně evropské integrace konsenzus, na rozdíl například od Francie nebo Británie. Tento konsenzus se drolí. Sestavení současné vládní koalice mezi křesťanskými a sociálními demokraty bylo velmi komplikované. Nejsilnější opoziční stranou v parlamentu je navíc Alternativa pro Německo. Důsledkem je, že Německo se dokonce ještě víc než dosud zdráhá převzít vůdčí roli.

HN: Bylo by pro EU prospěšné, kdyby se v ní Německo chopilo mnohem aktivnější role?

V uplynulých letech přišla řada krizí, jako byla dluhová nebo migrační, na něž EU nebyla připravená a neměla žádné nástroje na to, jak je řešit. Bylo tedy nezbytné, aby se Německo zapojilo do snahy je vyřešit. Jeho větší role je prospěšná, pokud na ní panuje mezi ostatními státy shoda. Nesmí se jednat o něco, co unii rozděluje.

HN: Polský ministr zahraničí Radosław Sikorski v roce 2011 prohlásil, že se bojí německé nečinnosti víc než německé moci. To byla mimořádná věta, zvláště vezmeme-li v úvahu, že ji pronesl Polák. Měl pravdu?

Sikorski to prohlásil v době vážné krize eurozóny a v tom kontextu pravdu rozhodně měl, protože Německo bylo největším věřitelem a bez jeho akce nebylo žádné řešení možné. Podle mě je ta věta pravdivá obecně, ale musíme vzít v úvahu, že jakákoliv země, která by chtěla převzít vůdcovství či se stát hegemonek, ať jde o Německo v EU nebo o Spojené státy v západním světě po druhé světové válce, toho je schopná jedině za dvou podmínek. Musí to podporovat její vlastní občané a její nárok na vůdcovství musí ostatní státy považovat za legitimní. V krizi eurozóny i v migrační krizi jsme ale viděli, jak těžké je těchto dvou podmínek dosáhnout. Podpora německých voličů pro to, aby jejich země hrála v EU vůdčí roli, je nyní nejnižší za mnoho let.

HN: Sám jste řekl, že v době těsně po první záchraně Řecka byla role Německa nejsilnější.

Jak si ale vysvětlit fakt, že sami Němci to tak nevnímají a ve veřejném mínění převažuje pohled, že předlužení jižané Německo zneužili, takže muselo v krizi jen platit za ostatní?

Od druhé světové války se Německo řídí dvěma základními principy. Jedním je evropská integrace, druhým důraz na zdravé státní hospodaření. V dluhové krizi eurozóny se ale tyto principy dostaly do střetu a ukázalo se, že ten druhý byl srdcím německých voličů bližší.

HN: Stane se po brexitu Německo společně s Francií v EU mnohem mocnějším?

Unie už nyní funguje v podstatě bez Británie, ta v ní po referendu o brexitu z roku 2016 přestala hrát jakoukoliv podstatnější roli. Čistě aritmeticky role Německa a Francie samozřejmě narostou. Ale automaticky neplatí, že budou zcela rozhodující. Už proto, že v poslední době příliš nenacházejí společnou řeč. Je tu prostor pro další země, aby uvnitř unie dokázaly vytvořit spojení a přišly s vlastními nápady. Zatím ale v tomto smyslu nevidíme nic, co by stálo za řeč. Je pravda, že historicky to bylo právě Německo a Francie, kdo unii vedl.

HN: Někteří tvrdí, že vztah Německa a Francie je v krizi, protože nyní jsou obě země jen málokdy schopny se na něčem podstatném domluvit. Jiní namítají, že nejde o nic vážného, protože v Berlíně a Paříži nakonec vždy převáží snaha najít kompromis. Co si o tom myslíte?

Německo-francouzský vztah na tom teď skutečně není nejlíp. Hlavním důvodem je, že nenastal prakticky žádný pokrok v reformách eurozóny. Souhlas s návrhy na další integraci v rámci eurozóny je v Německu momentálně politicky neprůchodný. Uvidíme, jestli nástupce Merkelové bude mít více vůle přijít společně s Francií s návrhy na změny v eurozóně. Půjde ale i o to, jestli to pro prezidenta Emmanuela Macrona v tu dobu ještě bude prioritou. Vidíme, že má dost vlastních problémů. Vždy jde o to, jestli domácí politická situace v obou zemích umožňuje nějakou zásadnější vzájemnou spolupráci. Momentálně to není ten případ.

HN: Jak Merkelovou hodnotíte? Jak se chovala v rámci EU?

S její politikou v dluhové krizi, krizi na Ukrajině a v migrační krizi mnozí nesouhlasili. Na druhou stranu, u řešení těchto krizí se musely rozpory mezi státy objevit zákonitě. V krizi eurozóny nejspíš zpočátku až příliš váhala. V migrační krizi udělala pravý opak a rovněž to vyvolalo velké spory. Vyvolává ve mně smíšené pocity. V celé éře Merkelové velmi chyběl někdo, kdo by v Německu jednoznačně vysvětloval, jak je pro tuto zemi a pro celou EU evropská integrace přínosná. Dříve to dělal sám kancléř Kohl, za jeho nástupce Gerharda Schrödera zase jeho ministr zahraničí Joschka Fischer. Za vlády Merkelové to téměř zmizelo. Přitom platí, že když musíte udělat obtížná rozhodnutí, doma i ve světě je lépe obhájit, když lidé jasně vědí, jaký bude jejich přínos.

HN: Může to nakonec v Německu dopadnout jako v Británii, kde politici na EU desítky let sváděli všechno možné, až lidé nakonec k šoku většiny z nich odhlasovali brexit?

Už nyní vidíme, že v Německu se šíří nebývale silná kritika Evropské centrální banky...

Je to možné, byť podle mě ne příliš pravděpodobné. Ale poukázání na Británii je správné. Okolnosti jsou naprosto odlišné, podobné je však to, že jakmile přestanete mluvit o výhodách Evropské unie, lidé začnou vše pozitivní, co je s ní spojené, považovat za samozřejmé.

HN: Merkelová je v Česku kvůli migraci méně populární než ruský prezident Vladimir Putin.

Řada odborníků ale připomíná, že až na naprosté výjimky vždy usilovala o to, aby EU byla jednotná a aby dbala i na názory států střední a východní Evropy. Podle nich jakýkoliv nástupce Merkelové bude mít pro země našeho regionu menší pochopení. Jak to vidíte vy?

Merkelová se skutečně snažila, aby se žádná země v EU necítila přehlížená. To, co si lidé zapamatují, je ovšem její počáteční přístup k migrační krizi. Je ale dost dobře možné, že nástupce Merkelové nebude klást takový důraz na zachování jednoty EU jako ona.

HN: Podle některých kritiků EU válčuje členské státy a směřuje ke vzniku superstátu, který jednotlivé národy potlačí. Jiní namítají, že je to nesmysl a že mnohem patrnější je, jak se členské země naopak nejsou schopné na ničem podstatném domluvit a EU nehrozí žádný diktát, ale paralýza.

Co je blíže pravdě?

Nejpravděpodobnější jsou podle mě dvě možnosti: EU bude buď fungovat stejně jako dosud, žádné velké přesuny suverenity ze strany členských zemí do Bruselu tedy nenastanou.

Anebo se na užší spolupráci domluví jen některé členské státy a ty ostatní se jí nebudou účastnit. Může se to týkat například obranné a bezpečnostní spolupráce. Zkušenost posledních let nám ukazuje, jak mimořádně těžké je, aby se na něčem domluvily všechny země EU jednomyslně. Dohoda, pod níž by se podepsal sever i jih unie, západ i východ, je velmi obtížná. Je to jeden z důsledků rozšíření EU o bývalé komunistické státy. V unii tak jde spíše o zachování té integrace, které už bylo dosaženo, než o její posilování.

HN: Bude britský premiér Boris Johnson dál vystupovat jako tvrdý odpůrce EU, nebo se s ní po brexitu pokusí domluvit na úzkých vztazích?

To, co Johnson říká a co následně dělá, nejsou vždy dvě stejné věci. Takže nevíme. Jako starosta Londýna podporoval volný pohyb osob, protože to jednoznačně bylo v zájmu Londýna. Dělal to proto, že tomuto principu skutečně věřil, nebo proto, že je pragmatik a podporoval to, co bylo přínosné? Pokud platí to druhé, měl by se i jako premiér chovat pragmaticky a domluvit se s EU po brexitu na vzájemně výhodných ekonomických vztazích, i když by v zájmu toho musel udělat ústupky. Těžko se to ale odhaduje, protože Johnson není Margaret Thatcherová, není jasně, co si myslí a v co věří. Během pár měsíců se bude muset rozhodnout.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66705330-nemci-lidry-eu-iluze-o-vudci-rol-nestoji-spis-se-vzdy-snazili-stranit-rika-britsky-profesor-bulmer>

NĚMCI LÍDRY EU? ILUZE

14.1.2020 Hospodářské noviny str. 10 Panorama

Ondřej Houska

Simon Bulmer odborník na německou politiku

ČEŠI A DALŠÍ EVROPANÉ SI STĚŽUJÍ, ŽE EU OVLÁDÁ NĚMECKO. VE SKUTEČNOSTI SE ALE NĚMCI K PŘEVZETÍ VŮDČÍ ROLE VŮBEC NEMAJÍ, ŘÍKÁ SVĚTOVĚ UZNÁVANÝ ODBORNÍK NA NĚMECKOU POLITIKU SIMON BULMER. PODLE NĚJ VLIV NĚMECKA PŘÍLIŠ NEVZROSTE ANI PO BREXITU.

V migrační krizi Berlín zkoušel prosadit svůj pohled proti vůli ostatních států Evropské unie, brzy to ale vzdal. Představa, že Německo v EU zcela dominuje, je iluzí. Britský profesor evropských studií Simon Bulmer, který o německé evropské politice napsal knihu, v rozhovoru pro HN říká, že Němci v krizích minulých let naopak dělali vše pro to, aby mohli zůstat co možná nejdéle stranou. Němečtí občané prostě o vůdčí roli a o povinnosti s tím spojené nestojí. Bulmer přijel do Prahy přednášet na Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

* HN: Chová se Německo v posledních letech, kdy Evropa prošla řadou krizí, v EU jako hegemon?

Našli jsme jen jeden jednoznačný případ – jde o dobu těsně poté, co Řecko v roce 2010 dostalo první záchrannou půjčku a následovaly debaty o tom, jak eurozónu reformovat, aby se už krize v budoucnu neopakovala. Německo tehdy jakožto největší věřitel dominovalo. Kancléřka Angela Merkelová a ministr financí Wolfgang Schäuble prosadili názory založené na přesvědčení, že je potřeba šetřit. Přispěl k tomu fakt, že pozice zadlužených zemí byla oslabená a v podstatě jim nezbývalo než se podřídít. Německé veřejné mínění navíc bylo připraveno poskytnout záchranné půjčky jedině za německých podmínek.

* HN: Jde skutečně o jediný případ?

Ano. Naopak existuje celá řada příkladů, kdy se Německo zdráhalo roli hegemonu převzít. Vidět je to i na zmíněné dluhové krizi. Když koncem roku 2009 začalo být jasné, že Řecko má velký problém, Německo dlouho váhalo. Angažovat se začalo až tehdy, kdy už to podle všeobecného přesvědčení bylo naprosto nezbytné a žádná jiná možnost nezbývala, protože v ohrožení byla sama existence eurozóny. Stále platí, že Německo se kvůli své historické zkušenosti s nacismem zdráhá vystupovat jako lídr.

* HN: V Česku většina lidí Německo vnímá jako zemi, která ostatním nadiktovala přístup k migrační krizi. V Řecku zase jako zemi, která Řekům nadiktovala škrtky a úsporná opatření. Čím je toto přesvědčení o německém diktátu způsobeno, jde jen o dědictví německé agrese za nacismu?

Historie určitě hraje roli. V migrační krizi ale najdeme jeden moment, kdy Merkelová skutečně převzala vůdčí roli, a to když vyhlásila, že Německo vlnu uprchlíků zvládne, a umožnila jim přijít ze sousedních zemí. Přitom se o tomto kroku neporadila s ostatními státy EU a následně se snažila prosadit přerozdělení uprchlíků mezi všechny země. To je něco, co skutečně lze kritizovat. Vidíme ale, že se Německo z této zkušenosti poučilo a přístup k migraci změnilo. Zároveň to vedlo k tomu, že se Německo zdráhá převzít vůdčí roli ještě víc než předtím. Vidí, jaké spory vypukly, když se v migrační krizi snažilo prosazovat svůj pohled na věc, tedy humanitární přístup vítání lidí prchajících z jiných částí světa. Doma to navíc vedlo k nárůstu oblíbenosti pravicově populistické Alternativy pro Německo.

* HN: Takže se dá říct, že Německu se do převzetí vůdčí role v EU nechce a dělá to jen tehdy, když to považuje za zcela nezbytné?

Obecně to platí. Zároveň ale z minulosti známe příklady německých lídrů, jako byli Helmut Schmidt nebo Helmut Kohl, kteří takovou roli v určité chvíli převzali. Udělali to tak, že spojili německé zájmy s prohloubením evropské integrace. Jenže časy se změnily. Není příliš realistické očekávat, že snaha o prohloubení integrace by mohla být projektem, na němž by se ostatní státy EU shodly. Naopak by ohledně toho nejspíš vypukly spory. Změnily se navíc i domácí německé podmínky – Merkelová je politička, která se opravdu jen výjimečně staví do role lídra, jenž přináší nové vize a nápady.

* HN: Její éra ale končí, nejpozději v příštím roce odejde.

Ano, ale německá politická scéna je jiná než dřív. Zhruba do konce minulé dekády převládal mezi politickými stranami ohledně evropské integrace konsenzus, na rozdíl například od Francie nebo Británie. Tento konsenzus se drolí. Sestavení současné vládní koalice mezi křesťanskými a sociálními demokraty bylo velmi komplikované. Nejsilnější opoziční stranou v parlamentu je navíc Alternativa pro Německo. Důsledkem je, že Německo se dokonce ještě víc než dosud zdráhá převzít vůdčí roli.

* HN: Bylo by pro EU prospěšné, kdyby se v ní Německo chopilo mnohem aktivnější role?

V uplynulých letech přišla řada krizí, jako byla dluhová nebo migrační, na něž EU nebyla připravená a neměla žádné nástroje na to, jak je řešit. Bylo tedy nezbytné, aby se Německo zapojilo do snahy je vyřešit. Jeho větší role je prospěšná, pokud na ní panuje mezi ostatními státy shoda. Nesmí se jednat o něco, co unii rozděluje.

* HN: Polský ministr zahraničí Radosław Sikorski v roce 2011 prohlásil, že se bojí německé nečinnosti víc než německé moci. To byla mimořádná věta, zvláště vezmeme-li v úvahu, že ji pronesl Polák. Měl pravdu?

Sikorski to prohlásil v době vážné krize eurozóny a v tom kontextu pravdu rozhodně měl, protože Německo bylo největším věřitelem a bez jeho akce nebylo žádné řešení možné. Podle mě je ta věta pravdivá obecně, ale musíme vzít v úvahu, že jakákoliv země, která by chtěla převzít vůdcovství či se stát hegemonek, ať jde o Německo v EU nebo o Spojené státy v západním světě po druhé světové válce, toho je schopná jedině za dvou podmínek. Musí to podporovat její vlastní občané a její nárok na vůdcovství musí ostatní státy považovat za legitimní. V krizi eurozóny i v migrační krizi jsme ale viděli, jak těžké je těchto dvou podmínek dosáhnout. Podpora německých voličů pro to, aby jejich země hrála v EU vůdčí roli, je nyní nejnižší za mnoho let.

* HN: Sám jste řekl, že v době těsně po první záchraně Řecka byla role Německa nejsilnější. Jak si ale vysvětlit fakt, že sami Němci to tak nevnímají a ve veřejném mínění převažuje pohled, že předlužení jižané Německo zneužili, takže muselo v krizi jen platit za ostatní?

Od druhé světové války se Německo řídí dvěma základními principy. Jedním je evropská integrace, druhým důraz na zdravý státní hospodaření. V dluhové krizi eurozóny se ale tyto principy dostaly do střetu a ukázalo se, že ten druhý byl srdcím německých voličů bližší.

* HN: Stane se po brexitu Německo společně s Francií v EU mnohem mocnějším?

Unie už nyní funguje v podstatě bez Británie, ta v ní po referendu o brexitu z roku 2016 přestala hrát jakoukoliv podstatnější roli. Čistě aritmeticky role Německa a Francie samozřejmě narostou. Ale automaticky neplatí, že budou zcela rozhodující. Už proto, že v poslední době příliš nenacházejí společnou řeč. Je tu prostor pro další země, aby uvnitř unie dokázaly vytvořit spojení a přišly s vlastními nápady. Zatím ale v tomto smyslu nevidíme nic, co by stálo za řeč. Je pravda, že historicky to bylo právě Německo a Francie, kdo unii vedl.

* HN: Někteří tvrdí, že vztah Německa a Francie je v krizi, protože nyní jsou obě země jen málokdy schopny se na něčem podstatném domluvit. Jiní namítají, že nejde o nic vážného, protože v Berlíně a Paříži nakonec vždy převáží snaha najít kompromis. Co si o tom myslíte?

Německo-francouzský vztah na tom teď skutečně není nejlíp. Hlavním důvodem je, že nenastal prakticky žádný pokrok v reformách eurozóny. Souhlas s návrhy na další integraci v rámci eurozóny je v Německu momentálně politicky neprůchodný. Uvidíme, jestli nástupce Merkelové bude mít více vůle přijít společně s Francií s návrhy na změny v eurozóně. Půjde ale i o to, jestli to pro prezidenta Emmanuela Macrona

v tu dobu ještě bude prioritou. Vidíme, že má dost vlastních problémů. Vždy jde o to, jestli domácí politická situace v obou zemích umožňuje nějakou zásadnější vzájemnou spolupráci. Momentálně to není ten případ.

* HN: Jak Merkelovou hodnotíte? Jak se chovala v rámci EU?

S její politikou v dluhové krizi, krizi na Ukrajině a v migrační krizi mnozí nesouhlasili. Na druhou stranu, u řešení těchto krizí se musely rozpory mezi státy objevit zákonitě. V krizi eurozóny nejspíš zpočátku až příliš váhala. V migrační krizi udělala pravý opak a rovněž to vyvolalo velké spory. Vyvolává ve mně smíšené pocity. V celé éře Merkelové velmi chyběl někdo, kdo by v Německu jednoznačně vysvětloval, jak je pro tuto zemi a pro celou EU evropská integrace přínosná. Dříve to dělal sám kancléř Kohl, za jeho nástupce Gerharda Schrödera zase jeho ministr zahraničí Joschka Fischer. Za vlády Merkelové to téměř zmizelo. Přitom platí, že když musíte udělat obtížná rozhodnutí, doma i ve světě je lépe obhájit, když lidé jasně vědí, jaký bude jejich přínos.

* HN: Může to nakonec v Německu dopadnout jako v Británii, kde politici na EU desítky let sváděli všechno možné, až lidé nakonec k šoku většiny z nich odhlasovali brexit? Už nyní vidíme, že v Německu se šíří nebývale silná kritika Evropské centrální banky...

Je to možné, byť podle mě ne příliš pravděpodobné. Ale poukázání na Británii je správné. Okolnosti jsou naprosto odlišné, podobné je však to, že jakmile přestanete mluvit o výhodách Evropské unie, lidé začnou vše pozitivní, co je s ní spojené, považovat za samozřejmé.

* HN: Merkelová je v Česku kvůli migraci méně populární než ruský prezident Vladimir Putin. Řada odborníků ale připomíná, že až na naprosté výjimky vždy usilovala o to, aby EU byla jednotná a aby dbala i na názory států střední a východní Evropy. Podle nich jakýkoliv nástupce Merkelové bude mít pro země našeho regionu menší pochopení. Jak to vidíte vy?

Merkelová se skutečně snažila, aby se žádná země v EU necítila přehlížena. To, co si lidé zapamatují, je ovšem její počáteční přístup k migrační krizi. Je ale dost dobře možné, že nástupce Merkelové nebude klást takový důraz na zachování jednoty EU jako ona.

* HN: Podle některých kritiků EU válkuje členské státy a směřuje ke vzniku superstátu, který jednotlivé národy potlačí. Jiní namítají, že je to nesmysl a že mnohem patrnější je, jak se členské země naopak nejsou schopné na ničem podstatném domluvit a EU nehrozí žádný diktát, ale paralýza. Co je bližší pravdě?

Nejpravděpodobnější jsou podle mě dvě možnosti: EU bude buď fungovat stejně jako dosud, žádné velké přesuny suverenity ze strany členských zemí do Bruselu tedy nenastanou. Anebo se na užší spolupráci domluví jen některé členské státy a ty ostatní se jí nebudou účastnit. Může se to týkat například obranné a bezpečnostní spolupráce. Zkušenost posledních let nám ukazuje, jak mimořádně těžké je, aby se na něčem domluvily všechny země EU jednomyslně. Dohoda, pod níž by se podepsal sever i jih unie, západ i východ, je velmi obtížná. Je to jeden z důsledků rozšíření EU o bývalé komunistické státy. V unii tak jde spíše o zachování té integrace, které už bylo dosaženo, než o její posilování.

* HN: Bude britský premiér Boris Johnson dál vystupovat jako tvrdý odpůrce EU, nebo se s ní po brexitu pokusí domluvit na úzkých vztazích?

To, co Johnson říká a co následně dělá, nejsou vždy dvě stejné věci. Takže nevíme. Jako starosta Londýna podporoval volný pohyb osob, protože to jednoznačně bylo v zájmu Londýna. Dělal to proto, že tomuto principu skutečně věřil, nebo proto, že je pragmatik a podporoval to, co bylo přínosné? Pokud platí to druhé, měl by se i jako premiér chovat pragmaticky a domluvit se s EU po brexitu na vzájemně výhodných ekonomických vztazích, i když by v zájmu toho musel udělat ústupky. Těžko se to ale odhaduje, protože Johnson není Margaret Thatcherová, není jasné, co si myslí a v co věří. Během pár měsíců se bude muset rozhodnout.

Simon Bulmer (65)

Autor knihy analyzující chování Německa v Evropské unii v posledních letech. Dospěl k závěru, že Německo je sice nejsilnější zemí EU, ale nechová se v ní jako hegemon. Kniha se jmenuje *Germany and the European Union: Europe's Reluctant Hegemon?* Jejím spoluautorem je William Paterson. Bulmer je profesorem

evropských studií na univerzitě v britském Sheffieldu. Kromě role Německa v EU se věnuje také brexitu, vývoji evropské integrace či fungování jednotného evropského trhu.

O autorovi | Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Foto autor | Foto: HN – Lukáš Bíba, Reuters

Foto popis | Expert a dva příklady Britský profesor Simon Bulmer na příkladu řeckých protestů proti německé politice v dluhové krizi (nahore) a okázalém vítání migrantů Němci při velké uprchlické vlně minulých let (dole) ukazuje, jak zdrženlivé je Německo, má-li jako ekonomický lídr Evropské unie převzít zároveň roli jejího mocenského hegemona.

O marketing a PR se v Prochazka & Partners stará Salát

15.1.2020 mediaguru.cz str. 00

Za marketingové a PR aktivity společnosti Prochazka & Partners bude zodpovědný Jakub Salát.

Marketing & PR společnosti Prochazka & Partners, která se zabývá zastupováním nájemců v oblasti komerčních nemovitostí, má od ledna 2020 na starosti Jakub Salát.

„Jakub přichází do Prochazka & Partners po patnáctiletých zkušenostech v oblasti marketingu a PR. Věřím, že tak naváže na naši kvalitní práci v této oblasti a bude ji nadále rozvíjet a také se bude skvěle doplňovat s Markétou Kubíkovou, která má u nás na starosti event management včetně prestižní soutěže Kanceláře roku,“ říká Radek Procházka, Managing Partner společnosti Prochazka & Partners.

Jakub Salát přichází do firmy ze společnosti Renomia, kde se poslední tři roky věnoval oblastem PR, interní a externí komunikace a tradičnímu i online marketingu. Zkušenosti má i z PR agentur, například z AMI Communications. Svou kariéru začínal v oblasti médií. Je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, studium zakončil rigorózní zkouškou.

-stk-

Jakub Salát, zdroj: Prochazka & Partners

URL | <https://www.mediaguru.cz/clanky/2020/01/o-marketing-a-pr-se-v-prochazka-partners-stara-salat/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

mediaguru.cz

KARIÉRA

15.1.2020 E15 str. 15 Kariéra

Pavel GONDA Skils

Advokátní kancelář Skils má od začátku roku čtyři nové partnery. Služebně nejstarší Pavel Gonda vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, New York University School of Law v USA a Vysokou školu ekonomickou v Praze. Specializuje se na spornou agendu a litigace, insolvence, právo fúzí a akvizic a právo veřejného zadávání.

Pavel Grim absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze, **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a University College London Faculty of Law ve Velké Británii. Věnuje se především oblastem bankovního a finančního práva, práva fúzí a akvizic. Tomáš Chobola vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a Univerzitu Karlovou v Praze. Specializuje se zejména na oblast soudních sporů, veřejných zakázek. Jiří Zapletal absolvoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a King's College

London School of Law ve Velké Británii. Je odborníkem v oblasti obchodního práva, práva veřejných zakázek a práva duševního vlastnictví.

František KRČEK Škoda

JS Představenstvo jmenovalo generálním ředitelem společnosti Františka Krčka, který dosud zastával funkci člena představenstva a ředitele Divize Servis JE. Současně se stává místopředsedou představenstva. František Krček absolvoval Strojní fakultu Vysokého učení technického v Brně, obor tepelné a jaderné energetické stroje a zařízení. Po ukončení studia nastoupil v roce 1996 do společnosti ČEZ. V roce 2008, po vítězství Škoda JS v tendru na generálního dodavatele údržby zařízení primárního okruhu českých jaderných elektráren, začal pracovat v této společnosti na pozici site-managera v lokalitě elektrárny Temelín.

Blanka HORÁKOVÁ ČSOB

Řízením útvaru Finance ve společnosti je od prvního ledna 2020 pověřena Blanka Horáková. Ve více než patnáctileté kariéře ve skupině ČSOB a KBC zastávala různé analytické a manažerské role v útvech Financí ČSOB, Financí KBC a ICT ČSOB.

Během své kariéry ve skupině ČSOB pracovala necelé dva roky v KBC financích v Bruselu. Před nástupem na novou funkci vedla útvar Skupinového controllingu a vztahů k investorům.

Od prvního ledna byli také nově jmenováni Václav Potůček na post výkonného ředitele ČSOB pro oblast Compliance a Ondřej Vychodil na místo výkonného ředitele skupiny ČSOB pro Lidské zdroje.

Václav Potůček pracuje v ČSOB již jedenáctým rokem, donedávna jako výkonný manažer Distribuce Poštovní spořitelny. Začínal jako manažer v Compliance – Prevence praní špinavých peněz (AML). Poté vedl v Compliance oblast Finančních trhů, od roku 2012 pokračoval jako manažer Řízení nefi nančních rizik a od roku 2016 do léta 2018 zastával pozici výkonného ředitele Obchodní podpory.

Ondřej Vychodil zahájil svou kariéru v ČSOB v roce 2006, kdy se stal ředitelem Vztahů k investorům. Krátce vedl i útvar Komunikace, od roku 2012 pokračoval jako ředitel Strategie a od roku 2017 zastává pozici výkonného ředitele Financí ČSOB.

Tomáš JANDÍK REICO IS ČS

Novým šéfem společnosti se stal Tomáš Jandík. Představenstvo doplní Miloš Novák. Tomáš Jandík působí v představenstvu REICO IS ČS od roku 2016. Až dosud byl zodpovědný za nemovitostní složku ve spravovaných fondech a tuto roli si ponechá i v pozici předsedy představenstva.

Absolvoval HumboldtUniverzität v Berlíně a College of Estate Management v britském Readingu.

Miloš Novák vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a Graduate School of Banking at Colorado, University of Colorado. V České spořitelně pracuje od roku 1994. Začínal jako analytik, následně vedl útvary Finanční plánování a strategie, Nákladový controlling, Operativní controlling a od roku 2014 pak Majetkové účasti a vztahy k investorům.

Danny ALLAN Veeam

Společnost jmenovala Dannyho Allana technickým ředitelem (CTO) a prvním viceprezidentem (SVP) pro produktové strategie. Allan, jenž byl povýšen ze své předchozí role viceprezidenta pro produktové strategie, povede iniciativy globální produktové strategie společnosti Veeam, aby podpořil technologickou vizi tohoto poskytovatele zálohovacích řešení, která umožňují cloudovou správu dat. Danny Allan má více než 20 let zkušeností na poli technologií a jeho posláním je řešit problémy zákazníků a přinášet softwarové inovace. Na předchozí pozici viceprezidenta pro produktovou strategii Allan zodpovídal za defi nování a komunikaci vize společnosti Veeam v oblasti cloudové správy dat a s cílem vyhodnocovat a zajistit dlouhodobý úspěch společnosti spolupracoval s firemními zákazníky a velkými poskytovateli služeb.

Václav DUŠEK BlueGhost

Digitální agentura posiluje svůj obchodně-marketingový tým. Nově ho doplní Václav Dušek, který předtím zastával pozici marketingového ředitele Zásilkovny. Vedle strategického plánování a propagace se bude podílet na vyhledávání nových obchodních příležitostí. Václav také působí na Vysoké škole ekonomické v Praze jako lektor 3D grafiky. Dříve Václav Dušek působil jako marketingový specialista pro sektor B2B ve společnosti

Diskus. Dále pak jako PR specialista pro Hospodářskou komoru ČR a také jako kreativec a grafik v kreativní a digitální agentuře Simopt.

Foto popis|

Vysílací rada upozornila Primu, že záběry smrtelného pádu z hořícího domu porušily zákon

15.1.2020 ct24.cz str. 00 Média
manakv

Televize Prima porušila zákon, když odvysílala záběry muže padajícího z balkonu při prosincovém požáru domu v Prešově. K takovému závěru došla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV). Prima ve své hlavní zpravodajské relaci použila záběr smrtelného pádu hned dvakrát – jednou dokonce zpomaleně a se zvýrazněním padající oběti. Televize se už v prosinci obhajovala tím, že chtěla divákům pouze realisticky popsat dění na místě tragédie.

V Prešově zahynulo při prosincovém výbuchu plynu a následném požáru osm lidí. Mezi nimi i muž, který se snažil před plameny zachránit, ale neudržel se na balkóně. Záběry zachycující jeho pád se objevily na sociálních sítích. Slovenská policie požádala média, aby záběr nešířila. Prosbou se ale některá slovenská média neřídila.

Video se krátce objevilo na webu Aktuality.sk, kam se ale podle šéfredaktora Petera Bárdyho dostalo nedopatřením. Web Pluska.sk ho naopak zveřejnil vědomě a označil ho za „exkluzivní“. Posléze ale video smazal. Dvakrát záběry odvysílala televize Markíza. I ta je ale později smazala z archivu.

RRTV: Samoučelné, bulvarizující a dehumanizující

V Česku televize Prima video zařadila do své hlavní večerní zpravodajské relace. Záběry odvysílala dokonce dvakrát za sebou – podruhé dokonce zpomaleně a padající oběť označila červeným kroužkem. A to vše bez předchozího varování. Teď za to Primě RRTV uložila dvě upozornění na porušení zákona.

„Odvysíláním autentických záběrů, a to dokonce opakovaně, zpomaleně a se zvýrazněním padajícího muže červeným kroužkem, došlo k porušení povinností bezdůvodně nezobrazovat osoby umírající nebo vystavené těžkému tělesnému nebo duševnímu utrpení, a to způsobem snižujícím lidskou důstojnost,“ řekl pro pořad Newsroom ČT24 místopředseda rady Martin Bezouška.

Použití záběrů přitom podle RRTV nemělo žádný ospravedlnitelný účel. „Práce s obrazovým materiálem byla z hlediska zpravodajské hodnoty zcela samoučelná, bulvarizující a dehumanizující,“ doplnil Bezouška.

Rada ve svém vyjádření také upozornila, že odvysílání videa bez předchozího varování mohlo ohrozit psychický vývoj dětí. „Zhlédnutí záběrů tragické smrti mohlo traumatizovat dětské diváky a vyvolat v nich strach o sebe a své blízké,“ vyjádřil se k tomu Bezouška.

Řada stížností kvůli reportáži televize Markíza dorazila i ke slovenské vysílací radě. Ta se jimi bude podle webu O médiích zabývat na jednom z nejbližších zasedání.

Odkaz

Při výbuchu plynu v Prešově umírali lidé. Požár je uhašen

Prima: Reakce diváků nás mrzí

Televize Prima se už v prosinci obhajovala tím, že chtěla pouze realisticky zobrazit, co se stalo. „Cílem odvysílání bylo divákům realisticky popsat extrémní situaci, která následkem výbuchu plynu vznikla a nemá v novodobých dějinách Slovenska obdoby,“ uvedl tehdy mluvčí televize Adam Halmoši.

„Mrzí nás reakce, kterou reportáž u některých diváků vzbudila, a budeme tento typ divácké reakce ve své praxi zohledňovat při veškeré snaze o dodržování platných právních předpisů a Etického kodexu zpravodajství a publicistiky ATO,“ uzavřel vyjádření.

Zveřejnění je proti etice, říkají odborníci

Podle oslovených odborníků jde o jasné pochybení. „Použití takový záběr v televizním vysílání je podle mě zcela nevhodné. Do zpravodajství to zcela jednoznačně nepatří,“ řekl Jan Motal z Masarykovy univerzity v Brně.

„Je to podle mě opravdu nevkusné. Na to, abyste si dokázali představit, jak se tragická událost odehrála, nepotřebujete vidět člověka, jak padá z balkonu,“ dodala děkanka **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Alice Němcová Tejkalová.

„Všechny novinářské normy se shodují na tom, že novinář je povinen dbát na lidskou důstojnost. V tomto případě se dá tvrdit, že lidská důstojnost toho muže byla narušena tím, že jsme viděli jeho tragickou smrt,“ vysvětluje Motal, v čem spatřuje problém. „Musíme také myslet na blízké oběti, kteří to museli opakovaně vidět v televizi, a zároveň bychom měli myslet i na citlivější diváky, které to může i rozrušit,“ doplňuje.

Mluvčí Primy ve vyjádření pro ČT uznal, že televize mohla na charakter použitých záběrů upozornit před reportáží. Ani to ale nemusí podle odborníků být vhodné řešení. „Možná to někoho přiměje, aby odehnal děti od televize, pokud se dívají s ním, ale ten zážitek jako takový si z toho nese dál,“ řekla k tomu děkanka Tejkalová.

Podle Motala navíc takový záběr mohou vidět lidé náhodně, aniž by předtím slyšeli upozornění – například když přepnou. „Z nějakého právního hlediska to možná význam má, nicméně ten záběr tam stejně je,“ dodal.

Odkaz

„Mám holý život, to je důležitější než všechny věci,“ říká přeživší exploze v Prešově

Podle Markízy šlo o veřejný zájem

Slovenská Markíza sice záběr stáhla z internetového archivu, ale za jeho odvysílání si stojí. „Právě tento záběr umocnil rozsah této tragédie a jeho odvysílání považujeme za veřejný zájem,“ uvedl ředitel zpravodajství televize Markíza Henrich Krejča na dotaz serveru O médiích.

„Takové zveřejnění záběru může v konečném důsledku nejen u veřejnosti vytvořit celkový obraz o té tragédii, ale být zároveň důkazem, zda přišla pomoc včas, proč nebyla okamžitě zaměřena na tohoto člověka. Já jako novinář považuji za povinnost takový záběr odvysílat,“ dodal Krejča pro ČT.

Upozorňuje také na to, že pád muže na videu nebyl ukončen, tedy že na něm nebyl zobrazen dopad na zem. „Neumím si představit, že bych ukázal dokonanou smrt v přímém přenosu,“ hájí se.

Oslovení odborníci nicméně s argumentací veřejným zájmem nesouhlasí. „Na tom záběru rozhodně žádný veřejný zájem není. Pokud by ho veřejnost neviděla, tak by žádná škoda nevznikla,“ říká Jan Motal. Na případné chyby a nedostatky při zásahu by podle něj měli novináři upozorňovat jiným způsobem.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/media/3030272-vysilaci-rada-upozornila-primu-ze-zabery-smrtelneho-padu-z-horiciho-domu-porუსily>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Kateřina Cidlinská: Musíme si říct, co od doktorandů vlastně chceme

15.1.2020 vedavyzkum.cz str. 00 Rozhovory

Vedavyzkum.cz

Jak bychom měli hodnotit doktorské studium? A máme v ČR příliš mnoho doktorandů? S Kateřinou Cidlinskou, doktorandkou **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v oboru sociologie, která je zároveň předsedkyní České asociace doktorandek a doktorandů, jsme mluvili o stále neutěšené situaci doktorandů u nás.

Zdá se vám, že je vhodné, aby se organizace doktorského studia lišila v závislosti na oboru?

Rozhodně ano. Nemůžeme chtít to samé po filozofech, jako chceme například po biologích. Systém jejich práce je diametrálně odlišný, tudíž výstupy jejich práce by měly odpovídat kultuře daného oboru. Měli jsme o tom velkou diskuzi, když se nově zakládal Národní akreditační úřad. Chtěli jsme, aby se vyjasnilo, pro který obor budou platit jaká pravidla, aby přestala fungovat praxe, kdy v jednom oboru můžete na různých institucích získat titul Ph.D. za velmi odlišné náročných podmínek. Do té doby byla pravidla formulována velmi obecně, aby byla aplikovatelná napříč různými obory. To však vytváří velký prostor pro zmíněné nerovnosti v náročnosti jednotlivých doktorských programů. Tenkrát byl náš návrh zohlednit v akreditačních pravidlech oborová specifika odmítnut. Nyní se toto téma opět otevírá, což nás těší a doufáme, že tentokrát se řešení někam posune.

Nejčastěji diskutovaným tématem kolem doktorátu jsou klasicky doktorandská stipendia. Jaká by měla být výše doktorandského stipendia v poměru například k průměrné mzdě?

Je třeba si uvědomit, proč prezenční doktorand vůbec nějaké stipendium dostává, na rozdíl od studenta bakalářského nebo magisterského programu. Dostává jej proto, aby se mohl plně věnovat vědecké práci, kterou vykonává nejen pro sebe, ale i pro svou instituci, která si následně vykáže výstupy jeho práce. Plně znamená každý den, celý pracovní týden, prostě jako by byl zaměstnán na plný úvazek. Je začínající vědecký pracovník. Neměl by chodit jinam do práce. Stipendium by proto mělo stačit na pokrytí životních nákladů dospělého člověka, který nežije s rodiči, a to i v Praze. Zároveň doktorand vykonává vysoce kvalifikovanou práci – pro její zvládnutí musel absolvovat magisterské nebo inženýrské studium. Logicky by tedy měl za tuto práci dostat adekvátně zapláceno. Ne jako dnes, kdy na některých pracovištích je doktorandské stipendium nejen hluboko pod průměrnou mzdou vysokoškolsky vzdělaného člověka (takové jsou bohužel mnohdy i mzdy vyučujících), ale i pod minimální (!) mzdou v ČR. V tomto směru se pak nezdají příliš relevantní argumenty, že stipendium se přeci ale nedaní. Při tak ubohých částkách je to vcelku jedno. Doktorand se stipendiem deset tisíc musí jít stejně někam do práce. A jsme u toho – pak se nemůže na plno věnovat doktorátu a tím strádá nejen on, ale i jeho instituce a do budoucna i obor.

Výše stipendia by tedy podle nás měla být taková, aby z ní doktorand důstojně vyžil a také aby si nepřipadal jako blázen, že za kvalifikovanou práci dostává o mnoho méně, než by měl na pokladně v supermarketu. Měla by tedy být navázána na průměrnou čistou mzdu vysokoškolsky vzdělaných osob s magisterským/inženýrským vzděláním. A pokud byste chtěl nějaké konkrétní číslo, které by nám přišlo vhodné, tak by to nemělo být méně než dvacet tisíc. S tím už můžete zaplatit nájem v Praze a ještě vám něco málo zbyde. Dalším tématem však je, zda instituce skutečně využívá doktoranda, jakožto začínajícího vědce, na vědeckou práci. Známe případy, kdy doktorandi a doktorandky suplují laborant(k)y či pomocnou administrativní sílu...

Kolik je příliš mnoho?

Nemůže problém nízkého financování souviset s tím, že doktorandů je prostě moc?

To je problém, na který (ČAD) dlouhodobě upozorňujeme. Vzhledem k tomu, že Ministerstvo školství dává vysokým školám peníze na doktorandy, tzv. na hlavu, tak vysoké školy nejsou nuceny pečlivě vybírat. Existují školy, které nabírají doktorandy bez přijímaček, protože je potřebují v laboratořích – je to mnohem levnější než přijmout zaměstnance. Pak to celé dopadá tak, že máme příliš mnoho doktorandů, do kterých investujeme ze státní kasy velké množství peněz, ale tato investice se nám nevrací. Peníze se rozdělují mezi velký počet lidí, z nichž však každý dostane málo, takže se doktorátu stejně nemůže pořádně věnovat, a navíc v takto velkém počtu není možné každému doktorandovi poskytnout kvalitní vedení, aby mohl odvést co nejkvalitnější práci.

Když se bavíme o počtu doktorandů a výši stipendií, je tedy nutné si nejdříve zodpovědět otázku, co od doktorandů vlastně chceme – pokud je to kvalitní věda, tak je třeba ji zaplatit a poskytnout doktorandům kvalitní vedení. Logicky jich proto musí být méně a výše stipendia musí odpovídat platu, ne kapesnému. Pokud chceme levnou pracovní sílu do laboratoře, případně na opravování testů bakalářů, současný systém je vyhovující. Naštěstí je zde jasný signál od ministerstva, že takový systém nechceme. Jsme moc rádi, že se ministerstvo rozhodlo pro odvážný krok, kterým je radikální změna systému financování doktorského studia. V návrhu nového strategického záměru se již s financováním na hlavu nepočítá. Školy dostanou určitý obnos peněz a bude na nich, jak se rozhodnou peníze mezi své doktorandy rozdělit, tedy kolika doktorandům dají jak vysoké stipendium. Zároveň bude určena minimální částka, pod kterou stipendium nesmí klesnout. Tak teď je důležité, aby ta minimální částka nebyla moc nízká, jinak budete tam, kde jsme byli, i s novou koncepcí financování.

Je vlastně situace podobně špatná na všech pracovištích?

Abychom ale byli přesní, i dnes existují pracoviště, které svým doktorandům již od prvního ročníku doplňují stipendium tak říkajíc ze svého. Nicméně se to týká hlavně oblasti technických věd. V humanitních a sociálních vědách to rozšířená praxe rozhodně není. Překvapivé ale možná je, že taková praxe není běžná ani v přírodních vědách. Na technických školách, které mají nejbližší k aplikovanému výzkumu, totiž předpokládají, že pokud si doktorandy nezaplátí, utečou jim do soukromého sektoru. U přírodovědců to takhle úplně nefunguje, protože se častěji věnují i čistě základnímu výzkumu. Také se běžně setkávají s prohlášeními, že věda se nedělá pro peníze, takže se pak často obávají o výši stipendií diskutovat, aby to nevypadalo, že nejsou správně motivovaní vědci. S tím se setkávají i doktorandi v sociálních a humanitních vědách. Dostávat začínající vědce do takové pozice je velmi nefér. Jasně, dělat vědu jen pro peníze, je nesmysl, ale bez peněz se také dělat nedá. Doktorandům technických věd nikdo nic takového neříká. Nejspíš i proto, že k nim vlastně není přistupováno jako k čistým akademikům, ale jako k někomu, kdo dělá odbornou vývojářskou práci. Od začátku se počítá s tím, že budou spolupracovat i s firmami.

Na jakém počtu doktorandů bychom se tedy podle vás ideálně měli pohybovat?

Spíš bych se ptala, kolik doktorandů jsme schopni skutečně kvalitně vyškolit. To se odvíjí od financí a od počtu školitelů. Například v Litvě mají o polovinu méně doktorandů než my, ale dávají na ně ze státního rozpočtu celkově podobnou sumu. Litevští doktorandi přitom častěji dokončují studium úspěšně a rychleji než ty čeští. Tak bychom mohli dovodit, že snížit počet doktorandů o cca polovinu, by mohlo naši situaci zlepšit. Ale to je jen velmi vágní odhad na základě jednoho příkladu. S tím bych nějak vážněji neoperovala. Důležité je stanovit si, kolik máme školitelů k dispozici a kolik lidí může připadat na jednoho školitele, a kolika lidem můžeme dát od začátku studia takový měsíční příjem, aby jejich vědecký zácvik odpovídal časově plnému úvazku.

Myslíte, že má smysl rozdělovat prostředky tak, aby se více peněz dávalo za výkon? Tedy finanční bonusy za publikace, konference, výuku atp.?

V jednorázových bonusech větší problém nevidím. Je to fajn způsob, jak ocenit, když se doktorandovi něco dobrého povede. V čem naopak vidím zásadní problém, to jsou tzv. zásluhové systémy zvyšování stipendia na základě postupného plnění studijních povinností. Tedy, že v prvním ročníku dostanete např. deset tisíc, a pokud plníte, co máte, tak vám stipendium postupně roste. Toto je podle mě zhmotnění našeho nešťastného přístupu k doktorskému studiu, kdy doktorandy vnímáme stále především jako studenty, kterým dáváme studijní úkoly, a k tomu jim dáváme kapesné na přilepšenou. A když budou dobře studovat, tak jim kapesné zvýšíme. Ale my jim to stipendium nedáváme proto, aby „si studovali“, ale proto, aby se věnovali vědecké práci. A aby se mohli té vědecké práci plně věnovat, musí mít z čeho žít. Nejsou to už dávno děti. Někteří jsou rodiči. Pokud tedy chceme, aby většina prezenčních doktorandů skončila úspěšně, a navíc v řádné době, tedy do 3 až 4 let, a během té doby napsala dobré publikace, pak musí mít možnost věnovat se doktorátu na plný úvazek již od prvního dne. Někdo na to může říct, ale vždyť je tam plno lidí, co nic nedělají! Na to je ale dobré se ptát, jak je to vůbec možné. Když si budeme doktorandy pečlivěji vybírat a budeme od nich od začátku požadovat práci „na plný plyn“, na kterou jim finančně vytvoříme čas, tak se množství tzv. mrtvých duší rychle sníží.

Současné „motivační systémy“ akorát ještě posilují znevýhodnění doktorandů, kteří nebydlí ve vlastním a musí platit nájmy a hypotéky, takže nehledě na svůj zápal pro studium a výzkum na ně jednoduše nemají čas. Z hlediska podpory rozvoje nové vědecké generace je proto vnímám jako spíše nefunkční. Pokud máme zvyšovat efektivitu, tak lidi musíme pořádně vybírat, zaplatit a dát jim dobré vedení.

Jak by se doktorandi měli učit, jak učit? Měli by vůbec doktorandi získávat nějaké pedagogické dovednosti? Mnohdy to totiž vypadá tak, že na ně bez řečí spadne vedení seminářů bez jakékoliv hlubší přípravy.

Častou situaci, kterou popisujete, vnímám jako velmi negativní. V zahraničí to leckde funguje tak, že se mají doktorandi naučit, jak učit. Což v praxi znamená, že doktorand asistuje v kurzu nějakého zkušeného pedagoga. Doktorand tak třeba učí jen několik hodin v rámci kurzu a hlavně poskytuje studentům konzultace, funguje jako tutor pro mladší studenty. Nemá ale na starost celou koncepci kurzu a většinu výuky. U nás sice také není možné požadovat jen za stipendium samostatnou výuku, nýbrž jen asistenci při výuce, k samostatné výuce se musí vázat pracovní smlouva, ale v praxi se to často obchází. Například tím, že oficiálně je garantem kurzu starší pedagog, ale reálně se na jeho vedení vůbec nebo téměř nepodílí. Takto se od něj ale doktorand nemůže ani nic naučit.

Myslím si, že doktorandi by si měli vyzkoušet učit, je to součást akademické práce, ale jakožto nováčci by k tomu měli získat kvalitní průpravu. Jinak je to mnohdy týrání nejen doktorandů, ale především jejich studentů. To platí i v případě lidí, kteří jednoduše nejsou pedagogicky nadaní, ale mohou být skvělí výzkumníci. Takže vyzkoušet si výuku ano, ale pod zkušeným vedením, a nedělat z ní větší část doktorandských povinností. Povinně asistovat jeden semestr by mohlo být dostačující. Učit více by měla být volitelná možnost pro ty, kteří se jednou chtějí výuce věnovat. Na druhou stranu, pokud doktorand učí více a je v tom dobrý, mělo by po něm být požadováno méně publikací než po ostatních.

Co dál s doktorandy?

Intenzivně se řeší téma, co dělat po doktorátu. Doktorandů je obecně moc, všichni absolventi v akademii zkrátka zůstat nemohou. Jak by měl tedy PhD. program své absolventy připravovat na případnou práci v soukromém sektoru?

Můj dizertační výzkum se zaměřuje na lidi, kteří opustili vědeckou dráhu hned po doktorátu nebo v postdoktorátové fázi. A téměř všichni, s nimiž jsem mluvila, říkali, že jim doktorát dal hrozně moc, že by do toho šli klidně znovu. Jako hlavní pozitivum jmenovali rozvoj analytických a prezentačních a komunikačních dovedností a schopnosti samostatně řešit problémy. Prostě věci, které snadno uplatníte i mimo vědu. Někteří účastníci a účastnice mého výzkumu šli na doktorát až po několika letech práce v soukromém sektoru nebo státní správě, kde měli pocit intelektuální stagnace. Chtěli se zase rozvíjet. Na doktorátu mají lidé vlastně čas dělat to, co na bakaláři a magistru mohli jen částečně nebo tak nějak „nanečisto“. Tady je konečně čas dělat soustředěný výzkum a k tomu se přidávají další náležitosti akademického života – prezentace na konferencích, síťování, hledání a navazování spoluprací atd. Pokud tomu člověk hodně dá, tak dostane hodně zpátky. A jsme zase u toho – je nutné, aby na to člověk měl dostatek času. Doktorát dělaný po večerech a víkendech při práci jinde vede spíše ke zdravotnímu kolapsu než osobnímu a profesnímu rozvoji. Takže více než na vymýšlení, co do doktorského kurikula přidat, bych se ve snaze připravit doktorandy i na jinou než akademickou práci soustředila na to, aby byli kvalitně školeni jako výzkumníci, analytici a pedagogové, a k tomu jim poskytovala kvalitní kariérní poradenství, které nyní na českých akademických institucích většinou chybí.

Jaký je pak ale smysl této kvalifikace?

V zaměstnání se ten titul (prozatím) nijak zvlášť nerentuje. Podmínkou získání nevědecké pracovní pozice bývá spíše výjimečně. A upřímně v tom nevidím zásadní problém. Nemyslím, že by bylo šťastné, aby se s Ph.D. stalo to samé jako s nižšími vysokoškolskými tituly, které začaly být vyžadovány i na pozicích, pro které nejsou nezbytně nutné. Ph.D. je prostě vědecká „přípravka“ a jinde, než ve vědě bych jej vnímala spíše jako bonus – důkaz, že člověk chtěl na sobě ještě pracovat, byl tak disciplinovaný, že dokázal napsat dizertaci, a má nejspíš sofistikované analytické dovednosti, jinak by si dizertaci neobhájil.

Já narážel na to, že pokud lidé nepotřebují ke své profesi PhD, tak jestli to pak není ztráta finančních prostředků ze strany státu?

Jedna věc je, že musíme snížit počet doktorandů, abychom je byli schopni kvalitně školit, a druhá je, že pokud na něco není oficiálně titul potřeba, tak to ještě neznamená, že ty znalosti a dovednosti v nevědecké praxi nemají smysl a nepřinášejí společnosti užitek.

Některé kvalitní akademické instituce mají jako službu pro doktorandy možnost kariérního poradenství. Zdá se vám, že má smysl toto rozvíjet?

Je důležité, aby člověk během doktorátu měl možnost přijít na to, v čem je dobrý a co mu dělá radost. Pět let jsem vedla mentoringový program pro doktorand(k)y a postdoktorand(k)y. Na začátku tohoto programu jsem měla vizi o tom, jak pomůžu všem mentees nastartovat vědeckou kariéru, pak mi ale během našich workshopů došlo, že je to hloupost. Plno z nich by v ní totiž nebylo šťastných. Je potřeba, aby tady byla větší opora v tom, aby přišli na to, co vlastně chtějí dělat a aby věděli, že to, že nezůstanou ve vědě, není selhání. Je důležité, aby doktorandi získali konkrétnější představu o tom, kde a jaké dovednosti, znalosti, ale i vlastnosti mohou uplatnit, a na tomto základě se mohli dál rozhodnout, jakým směrem se profesně vydat. Proto je třeba v ČR rozvinout služby kariérního poradenství a mentoringu.

Téma školitelů, kteří se doktorandům nevěnují, je všudypřítomné. Zdá se vám smysluplná strategie, při které by školitel měl mít jen tolik doktorandů, kolik jich dokáže zaplatit ze svých grantů?

Školitel by měl mít jen tolik doktorandů, kolika se může intenzivně věnovat – pravidelně konzultovat, doporučovat literaturu a konference, číst a komentovat texty doktorandů atp. Logicky je pak nasnadě, že pokud je doktorand součástí řešitelského týmu školitelova grantu, má školitel více příležitostí i motivace s doktorandem komunikovat a podporovat ho v rozvoji a odvádění co nejkvalitnější práce. Nicméně požadovat, aby školili jen ti, kteří si zaplatí doktorandy ze svého, s sebou nese pár ale. Jednak různé obory mají různé možnosti získávat velmi různý objem grantových peněz a jednak by tím doktorandi přišli o možnost zpracovávat vlastní témata, kterým se v ČR doposud nikdo nevěnuje.

Můj osobní názor však je, že když je doktorand na své téma sám, tak to není šťastné, jakkoli by to téma mohlo být skvělé a inovativní. Nemá s kým konzultovat a téma dále promýšlet, nemá podporu, a to také přispívá k prodlužování studia. Proto se domnívám, že je lepší varianta pracovat na tématu, které je blízké školiteli, aby mohl doktoranda co nejrychleji dovést k napsání kvalitní dizertace. Doktorand pak bude mít celý další vědecký život po doktorátu na to, věnovat se vlastním tématům. S tím druhým „ale“ je to složitější. Vedlo by totiž k tomu, že zejména v sociálních a humanitních vědách by došlo k extrémnímu poklesu počtu doktorandů, neboť v této oblasti jsou běžné spíše menší řešitelské týmy, které nevytváří příležitost pro zaplacení většího počtu doktorandů, jako tomu je v experimentálních přírodovědných a technických oborech. V ČAD jsme však toho názoru, že je stále lepší méně doktorandům poskytnout skutečně kvalitní vědecký zácvik, než jich nabrat hodně a pak je nechat „se plácát“. To není funkční ani pro doktorandy, ani pro vědu, a tedy rozvoj jednotlivých oborů. Za nás je prostě zásadní, aby doktorandi měli zaručeny takové podmínky, které jim umožní odvádět kvalitní vědeckou práci. To však nutně nemusí znamenat jen variantu práce na grantu školitele.

Pomohlo by tedy nějaké jiné opatření?

Hodně jsme se nad ním zamýšleli, když jsme chtěli prosadit, aby doktorandi, jakožto začínající vědeckí pracovníci, měli status zaměstnanců namísto studentů. Tato varianta však přestala být, minimálně na nejbližší roky, na pořadu dne. V návrhu nového Strategického záměru vzdělávací a tvůrčí činnosti pro oblast vysokých škol na období po roce 2021 se počítá s doktorandy jako studenty. Nicméně výše zmíněná nová koncepce financování doktorandů snad pomůže zajistit, aby měli doktorandi vyšší příjem ze stipendií a tedy čas na práci na dizertaci. I tak však ale nejspíš bude platit, že kdo si dělá doktorát na grantu svého školitele, má proti ostatním výhodu, jak upozorňujeme i v naší příručce pro ty, co zvažují, zda jít na doktorát.

Měly by oborové rady potažmo fakulty a jednotlivé univerzity reflektovat kvalitu doktorandských školitelů? A případně jak?

Ano, ale ve chvíli, kdy pravidla nejsou specifikována nebo jsou jen velmi obecná, tak není jasné, co a jak hodnotit. Zmíněný návrh strategického záměru toto reflektuje a doporučuje vysokým školám vytvořit si „standard školitele“ a sledovat jeho plnění, stejně jako úspěšnost doktorandů jednotlivých školitelů a zohledňovat toto v hodnocení zaměstnanců. To nám připadá jako krok dobrým směrem. Školitelství totiž není jen služba studentům. Doktorandi, zejména v experimentálních oborech, jsou pro školitele důležitou pracovní silou a vedení dizertací je podobně jako vedení diplomek jednou z podmínek posunu po akademickém kariérním žebříčku.

Autor: Vědavýzkum.cz (JT)

Kateřina Cidliuská je doktorandkou na katedře sociologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. V rámci svého dizertačního projektu se zabývá tematikou ustavování akademické dráhy a kariérního plánování se specifickým zaměřením na odklony od vědecké profesní dráhy a mezisektorovou mobilitu. Posledních deset let pracovala v oddělení NKC - gender a věda Sociologického ústavu Akademie věd ČR, v němž vedla mentoringový program pro začínající vědkyně a vědce. V uplynulých dvou letech předsedala evropské síti mentoringových programů ve vědě EUMENT-NET. V současnosti působí jako předsedkyně České asociace doktorandek a doktorandů.

URL| <https://vedavyzkum.cz/blogy-a-rozhovory/rozhovor/katerina-cidlinska-musime-si-riect-co-od-doktorandu-vlastne-chceme>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
vedavyzkum.cz

Rozhovor s nově zvoleným starostou MČ Prahy 1 Petrem Hejmou

15.1.2020 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Michael ROZSYPAL, moderátor

Městská část Praha 1 má od včerejška nové vedení. Po prosincovém vypovězení koaliční smlouvy tak odcházejí z vedení Prahy 1 Sobě a Piráti. Sdružení My, co tady žijeme, tedy Starosty a nezávislé, Iniciativu a lidovce doplní nově TOP 09, ODS a hnutí ANO. Mimořádné jednání zastupitelstva skončilo včera večer po bouřlivé diskusi těsně před půlnocí. Dosavadní místostarosta za Starosty a nezávislé a bývalý starosta za ODS z let 2006 až 2009 Petr Hejma byl včera na mimořádném zastupitelstvu zvolen novým starostou a je teď hostem v Interview Plus. Dobrý den. Vítejte.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Dobrý den přeji.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Já jsem Michael Rozsypal a přeji dobrý poslech. Pane starosto, proč musela skončit tady ta stávající zhruba rok trvající koalice s Piráty a Prahou 1 Sobě, kde vy jste byl místostarostou?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak bohužel byla neúspěšná dohodovací řízení v rámci koalice, kdy jsme reagovali na situaci, která vznikla tím, že právě klub Pirátů otevřeným dopisem z úst jejich radního otevřeně kritizoval právě manažerské selhání Pavla Čížinského, který jako starosta za Prahu 1 Sobě převzal odpovědnost za řízení radnice v městské části. Právě největší problém...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pardon, omluvám se, pan starosta Čížinský v DVTV říkal, že tyto připomínky si vyjasnili a že obě strany byly spokojeny, čili vám to nestačilo, vám to vadilo?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Bohužel nikoliv, my jsme se plně ztotožnili s tím, co pan radní Bodeček otevřeně kritizoval v tom dopise, mysleli jsme si původně, že si to vyřídíme interně na půdě toho tehdejšího koaličního formátu, ale bohužel ta personální situace, atmosféra a způsob řízení radnice městské části byly v katastrofálním stavu a bohužel nebylo vyřešeno.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Proč ty výsledky tedy těchto jednání nevalili, nebo proč ty výsledky přišly v pořádku Pirátům i panu bývalému starostovi Čížinskému a vám ne?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

No, tak, když se dobře přečtete druhý otevřený dopis pana radního Bodečka, tak v něm konstatuje, že sice nebylo vyřešeno, ale na druhou stranu on ocenil to, že byla snaha to nějakým způsobem řešit. Na druhou stranu my chápeme to, že pan radní Bodeček stáhl svou rezignaci, protože byl loajální vůči straně Pirátů a samozřejmě nechtěl být tím, který by tehdejší koalici svou rezignací rozložil.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A v čem tak zásadně pochybil bývalý starosta Čížinský, že bylo třeba na mimořádném zastupitelstvu jej odvolat a zvolit vás jako starostu nového?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak radnice a její chod, tak je základem řízení městské části, je tam skutečně velmi špatná atmosféra, odcházeli odborníci, loajální úředníci, kteří dlouhodobě sloužili na úřadu městské části, je personálně poddimenzovaný stav, je tam řada dalších pochybení konkrétního rázu s tím, že na úřadě fungovala i paralelní struktura takzvaných poradců, kteří byli kamarády, známými tehdejších radních a kteří zasahovali do řízení úřadu městské části. Byla tam atmosféra, nedůvěry, strachu, ti lidé za námi chodili a říkali, prosím, ať už se něco stane, protože v této atmosféře nechceme pracovat a hrozil, hrozilo to odchodem dalších dobrých lidí z úřadu.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ta atmosféra strachu panovala ten poslední rok?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Probíhalo to prakticky od poloviny minulého roku, kdy se začaly projevovat právě ty neobratné zásahy do personálních otázek úřadu.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Kolik takových odchodů bylo?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

No, tak fluktuace na Úřadě městské části Praha 1 se zdvojnásobila, odešlo více než 60 lidí. Na druhou stranu...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Vy máte, pardon, důkazy nebo vy víte, že to bylo kvůli panu bývalému starostovi Čížinskému?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Ano, my jsme dostávali různé apely ústní, i dokonce písemné ze strany úředníků, na radnici v městské části, máme konkrétní důkazy o tom, co se tam dělo, bohužel byla tam i velká chyba ze strany pana starosty bývalého v tom, že okamžitě neodvolal tajemníka městské části a nastoupil nový tajemník, protože ten je tou osobou, která řídí úřad. Na druhou stranu, pokud nedosáhl toho, že původní tajemník odešel, tak s ním měl spolupracovat, ale on s ním přestal spolupracovat, a ten tajemník vlastně byl odstaven od své funkce, a tímto vlastně starosta přebírá odpovědnost za to, že se snaží řídit úřad sám.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Podle informací Hospodářských novin ale Pavel Čížinský vám nabízel post starosty, nebo že se ho vzdá, pokud by to mělo stát jenom na něm. Proč jste to tady odmítli, aby tedy vedl radnici někdo jiný třeba za Prahu 1 Sobě?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Musíme konstatovat, že po cirka třítydenním dohodovací řízení, které nevedlo k žádnému konci, jsme dali v souladu s koaliční smlouvou výpověď, ta výpověď byla podána někdy v polovině prosince, a na tuto výpověď jsme dostali od pana starosty odpověď písemně až 9. ledna. Takže tady z toho je patrné, že pan starosta se nesnažil příliš, aby nás svolal a začal nějakým způsobem konstruktivně krizovou situaci v koalici řešit.

Michael ROZSYPAL, moderátor

To tedy není pravda, že dával svojí funkci k dispozici a že by mohl být starostou někdo jiný z Prahy 1 Sobě a udržet tu dosavadní koalici?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

My jsme se toto dozvěděli od jiných lidí, kteří jednali za pana starostu a samozřejmě ke konci i on byl ochoten se této funkce vzdát.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Proč jste na to nepřistoupili?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Bohužel alternativy, které nabízeli, tak byli od lidí, kteří třeba vůbec na Praze 1 trvale nebo opravdu nežijí.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Na druhou stranu Praha 1 Sobě vyhrála komunální volby, vy jste byli až čtvrtí na pásce. Nebylo tedy logickým řešením zkusit tu koalici ještě udržet, byť s jiným vedením?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak my jsme se snažili samozřejmě vymýšlet další formáty, ale bohužel zjistili jsme, že polovina klubu My, co tady žijeme nebydlí skutečně v Praze 1, že toto uskupení se sestavilo těsně před volbami, vyhrálo na vlně bratra Jana Čížinského...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pardon, máte namysli asi Prahu 1 Sobě, nikoliv My, co tady žijeme.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Ano, samozřejmě Praha 1 Sobě vznikla těsně před volbami, vyhrála na vlně tehdejší petiční akce Jana Čížinského. My říkáme, že Pavel Čížinský není Jan Čížinský a že mnoho lidí si i myslelo, že volí Jana Čížinského do pozice starosty Prahy 1, protože se v té situaci tehdy nevyznali. A když si vezmete, že téměř polovina lidí nebydlí na Praze 1, že si účelově, účelově nějakým způsobem obstarávají svá trvalá bydliště, tak to není správný způsob a určitě starostou nemůže být člověk, který trvale nebydlí na Praze 1.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Jak se teď, pane starosto, máme vyznat v tom, že tedy My, co tady žijeme, čili to vaše seskupení sestávající ze STANu, Iniciativy a lidovců doplní TOP 09, ODS a hnutí ANO, čili v té koalici bude 6 subjektů a máte 13 mandátů, čili většinu jediného hlasu. Bude ta koalice pevná, bude jednotná?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak uskupení My, co tady žijeme bylo od začátku uskupení několika politických subjektů, byli to Starostové, KDU-ČSL, Iniciativa občanů v současné době je tento klub rozšířen o TOP 09, čili my jsme nejsilnější klub v zastupitelstvu v městské části vedle klubu Praha 1 Sobě, celkově, a celkově máme těsnou třináctku. Je to obvyklé. Na Praze 1 se vládlo s těsnou 13 i dvě období předtím.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Nevzbuzují ve vás pochybnosti lidé z TOP 09 a z ODS, protože na to poukazují na Praze 1 právě třeba Piráti?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak žádné pochybnosti v nás, v současné době žádné pochybnosti nevyvolávají, my jsme...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pardon, ani to, že 2 zastupitelé za TOP 09 jsou trestně stíháni, že byli obviněni?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak my jsme před rokem od této tehdejší opozice odmítli nabídku křesla starosty, protože jsem říkal tehdy, že mně nejde v žádném případě o post starosty, že nám šlo o to, abychom dali šanci té koalici změny, která bohužel se po tom roce a něco ukázalo jako nefunkční a byli jsme v tomhle tom směru před velmi těžkým rozhodnutím...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Proč jste tehdy před tím rokem upřednostnili tu dosavadní starou koalici?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

My jsme si mysleli, že právě ta kombinace toho, toho aktivismu Prahy 1 Sobě a Pirátů a naší zkušenosti, že vytvoří dobrou synergii a že tato změna může přinést něco dobrého pro Prahu 1, tehdy i pro nás určité osoby byly překážkou vytvořit koalici třeba s TOP 09, takže tehdy jsme neváhali ani okamžik a tu koalici změny jsme podpořili...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Které osoby pro vás byly tehdy překážkou?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak byl to bývalý starosta Lomecký, který...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Potom rezignoval na post...

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Který následně rezignoval, odešel, odešel i s TOP 09, složil zastupitelský mandát, strana TOP 09 se tímto vymezila vůči takzvaným starým pořádkům a v současné době je pro nás normálně fungující demokratickou stranou a neměli jsme problém s nimi vytvořit i ten společný klub.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili, když jste v roce 2018 podle těch vašich vyjádření v médiích chtěl, aby se vláda a poměry na radnici změnili, tak to už teď neplatí, když jdete tedy s těmi subjekty, s těmi, v uvozovkách, starými subjekty opět do koalice?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Já si myslím, že naopak, že úřad se, úřad se v tomhle tom směru konsolidoval. Odešli ti, na kterých jsme se s tehdejší koalicí domluvili, že už by neměli na úřadu městské části fungovat. A když si vezmeme jednotlivé osoby, které v rámci klubu TOP 09 fungují, tak jsou to občansky bezúhonné prověřené osoby, například pan /nesrozumitelné/ je známým lékařem, je už v zastupitelstvu v městské části 3 desítky let a je vždy volen preferenčními hlasy svých voličů.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pardon, ale přece v zastupitelském klubu za TOP 09 jsou 2 trestně stíhaní politici a třeba Pavel Čížinský upozorňoval na to, že to jsou stále blízcí spolupracovníci Oldřicha Lomeckého, to vám nevádí?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak samozřejmě my musíme na všechny pohlížet jako občansky bezúhonný. Obvinění bylo sděleno 36 zastupitelům, byla to 2 zastupitelstva a bylo jim sděleno za to, že hlasovali, bylo to za hlasování v dobré víře o předkladu, který byl řádně připraven, proběhl, prošel řádnou právní supervizí, takže ti lidé mají sdělená obvinění za to, že hlasovali, jsme na to ale už bohužel v politice zvyklí.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Obvinění jsou, to je fakt.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Mají sdělená obvinění, ale měli jsme sdělená obvinění dvou primátorů hlavního města Prahy, většinu rady hlavního města Prahy a i přesto tato rada i tito primátoři ve svých funkcích fungovali s tím, že, s tím, že se na ně musí pohlížet jako občansky bezúhonné.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Když Starostům a nezávislým vadí předseda vlády, který je trestně stíhán, na něho nepohlížíte jako občansky bezúhonného, byť samozřejmě ctíte presumpci nevinu, ale podle Starostů a nezávislých by měl Andrej Babiš kvůli trestnímu stíhání skončit ve funkci. Proč vám nevádí trestně stíhaní komunální politici?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak u Andreje Babiše je to trošičku jiná situace, protože on má státní zástupce pod sebou, je de facto jejich šéfem a ti naši zastupitelé nemohou v žádném případě průběh to vyšetřování ovlivňovat.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Na druhou stranu, pokud jsou trestně stíhaní kvůli korupci nebo kvůli podezření z korupce, abych byl přesnější, tak přece jenom mohou rozhodovat například o tom, jak se budou privatizovat byty na Praze 1, či něco podobného?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Já bych to rád uvedl na pravou míru, nejsou obvinění z korupce, ale z toho, že hlasovali o prodej bytů podle tehdy schválených pravidel, takže v žádném případě se nejedná...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ani znaleckému posudku, podle kterého byly na Praze 1 prodány městské byty pod cenu a policie vyčíslila tu škodu něco přes 40 milionů, teď si úplně nepamatuju to číslo.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Je to názorem jedné, jedné strany...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Policie České republiky.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Ano, oni tehdy rozhodovali podle tehdy schválených pravidel zastupitelstvem, takže v tomto směru znovu opakují, že jsou stíháni za hlasování zato, že hlasovali o tisku, který byl řádně předložen a prošel řádnou právní supervizi, takže oni hlasovali v dobré víře.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Dobrá, čili u premiéra vám trestní stíhání vadí a vašich zastupitelů teď ve vaší koalici nikoliv?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

My bohužel musíme vycházet z toho, že zastupitelstvo městské části má 25 členů a z toho my musíme vybrat 13 tak, aby byla funkční koalice, takže nemůžeme vybírat, vybírat odněkud jinud.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Říká starosta Prahy 1 za Starosty a nezávislé Petr Hejma, který je hostem v dnešním Interview Plus. Pane starosto, jak se stavíte k tomu, že stará koalice chtěla zrušit výjimky, ta včera skončené koalice chtěla zrušit výjimky pro noční provoz předzahrádek a tedy jejich zavření po dvaadvacáté hodině. To vy nechcete?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

My samozřejmě chceme být nekompromisní k těm předzahrádkám, které ruší pokojné bydlení rezidentů bydlících v okolí. Mně se akorát nelíbilo to, abychom to rušili plošně, protože ke každé metropoli, k centru každé metropole patří to, že tam jsou předzahrádky, že jsou předzahrádky, kam si lidé rádi sednou, v poklidu samozřejmě, bez toho, aniž by rušil pokojné bydlení v okolí, i po dvaadvacáté hodině, takže já jsem velmi intenzivním jednáním s provozovateli jednotlivých restauračních zařízení a chceme udělat takzvané zónování, abysme si, abysme si zanalyzovali, kde jsou obytné zóny, kde nikoliv, kde ty zahrádky ruší.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Podle čeho budete vybírat, která zahrádka tedy bude moci být otevřena po dvaadvacáté hodině a která ne?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

My musíme rozlišit, jestli ta předzahrádka je v čistě obytné zóně, jestli to je zahrádka, která má, která má provoz, který neruší, jestli ta...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Na Praze 1 jsou nějaké zóny, které jsou neodbytné nebo nějaká místa, kde by to nemuselo rušit?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Určitě, tak si vezměme, že je třeba rozdíl mezi betlémským náměstím a Staroměstským náměstím. To, že Betlémské náměstí je typicky čistě obytná zóna. Staroměstské náměstí je zase zóna, kde nebydlí tolik trvale bydlících a kde je třeba možné...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Na /souzvuk hlasů/, tam přece bydlí.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Určitě, ale je možné povolit ten provoz...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Nestane se potom tedy z Prahy 1 jenom noční, jeden velký noční bar, když budou moct být otevřeny restaurace po dvaadvacáté hodině, neměli byste v tomto směru spíše hájit zájmy právě těch rezidentů, kterých je možná málo, protože je tam hluk, možná je to začarovaný kruh.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

To já si myslím, že tak není, že je potřeba se podívat na funkční využití těch jednotlivých domů, ale pro nás je prioritou chránit zájmy občanů žijících v Praze 1, protože Praha 1 je přetížená turistickým ruchem a pro nás je prioritou je ochránit, aby po dvaadvacáté hodině samozřejmě byl takzvaný noční klid, takže my se musíme podívat na každou předzahrádku, musíme se podívat na to, jak funguje a musíme se podívat, jestli v tom daném místě ruší či naruší noční klid. To, že je rozdíl mezi tichou zahrádkou, nějaké vinárny, kde jsi přijde pár dá večeří, anebo předzahrádka, kam přijde parta nějakých cizinců zapíjet svobodu.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Znáte, pane starosto, nějakou tichou předzahrádku?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Znám, určitě, na Betlémském náměstí, zrovna v té rezidenční zóně, jak jsem o tom hovořil, tak tam jsou, tam jsou 3 předzahrádky a z toho 2 mají naprosto tichý provoz, který nikoho neruší.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale přesto tedy o Betlémském náměstí jste mluvil jako o tom sektoru, kde by ty předzahrádky měly skončit?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Mluvil jsem o tom jako o příkladu čistě rezidenční zóny, kde budeme muset dbát na to, aby po dvaadvacáté hodině tady byl naprostý klid.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Takže ty zahrádky sice nikoho neruší, jsou tiché ale chcete, aby tam byl klid, chcete ty zahrádky zrušit, ale na Staroměstském náměstí vám toto nevádí, kde také žijí.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Já si myslím, že zrovna na tom Betlémského náměstí, tak by třeba bylo líto rezidentům, že by ty slušné předzahrádky skončily po dvaadvacáté hodině, protože sami ti rezidenti tam třeba i v těch 10 hodin jdou na večeři.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Když se bavíme o tom, jak by měl právě fungovat třeba provoz restaurací po dvaadvacáté hodině, tak na to prosincové jednání zastupitelstva, kdy se jednalo i o tom ukončení koalice, přišlo zhruba 50 zástupců hlásících se k Asociaci zaměstnanců a provozovatelům pohostinství POHO, kteří podporovali rozpad té staré koalice a vyslovovaly se pro vznik té tedy teď vaší nové koalice. Nehájíte jejich zájmy?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Určitě ne.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Jak si vysvětlujete to, že tedy chtěli, 50 zástupců této asociace chtělo rozpad staré koalice a podporovalo vznik té vaší.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Já se přiznám, že to byla jejich spontánní aktivita. My jsme o tom vůbec nevěděli a dostali jsme informaci, že naopak přišli k bodu interpelace, kde měl nějaký jejich zástupce interpelovat ohledně záměru omezit provozní dobu některých pohostinských zařízení, takže já v tomhle tom směru musím být naprosto nestranný. Na druhou stranu musím jednat s různými profesními organizacemi, asociacemi a podobnými uskupeními, abychom se domluvili, jakým způsobem to jejich podnikání zregulujeme, aby nerušilo právě pokojné bydlení rezidentů.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Například politolog Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd**, který se zaměřuje na politický extremismus, řekl, že takovýto typ hromadného příchodu lidí, kteří všichni vypadají jako mladí sportovci, prostě vždy evokuje určitý nátlak, o kterém si myslí, že do standardní politiky prostě nepatří. Podle vás to, když přijde 50 mladých lidí urostlých s krátkými sestřihy, je v pořádku, nebo pokud by tito lidé přišli na vaše jednání zastupitelstva, které teď budete řídit jako starosta, tak jak byste se na to tvářil?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Víte, já v tomhle tom směru nechci nějakým způsobem dělat rozdíly mezi jednotlivými lidmi, jednou vám tam přijdou lidé, kteří se vám tam povalují po zemi a bouchají do bubínku, nebo dělají jiné vylomeniny, jednou vám přijde takovýto typ lidí, prostě každý starosta musí být připraven na to, že svůj názor přijde projevit určitá skupina lidí, která může vyvolat určité obavy. Já sám...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Někoho z té asociace znáte?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Ne, neznám nikoho osobně. Samozřejmě, že znám představenstvo této asociace, samozřejmě, protože oni s námi v tom předchozím období jednali, ale jinak pro mě to bylo, pro mě samotného to bylo překvapení, když se tam, když se tam takováhle skupina objevila, sám jsem se ptal, odkud přichází a co chtějí.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Petr Hejma, starosta Prahy 1 za Starosty a nezávislé je hostem Interview Plus. Pane starosto primátor Hřib řekl, cituji: "Mám obavu, že v případě rozpadu stávající koalice na Praze 1, čili měl namysli ještě tu do včerejška fungující, abych byl přesný, hrozí ohrožení už zahájených projektů, jako jsou třeba tramvaje na Václavském náměstí opatření přijatá s problémem /nesrozumitelné/, novelou vyhlášky o buskingu nebo problematiky krátkodobých ubytovacích kapacit a rušení nočního klidu. Byl bych opravdu nerad, kdyby se na radnici Prahy 1 vrátily staré zkorumpované pořádky," konec citace. Jak po takovémto vyjádření ze strany primátora s ním budete spolupracovat na konkrétních projektech, které jsou podstatné?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Mě tohle vyjádření velmi mrzelo, je to je to falešná zpráva, je to poplašná zpráva, protože s panem primátorem jsme na konci minulého týdne osobně jednali i o osudu té...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Vyříkali jste si to?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Já jsem mu naopak řekl, že se nemusí obávat, protože i sám jsem spoluzodpovědný za jako místopředseda pražského STANu za řízení věcí týkající se hlavního města Prahy a naopak jsem ho ujistil a ujišťuji po této zprávě všechny Pražany, že my budeme zachovávat kontinuitu spolupráce s hlavním městem Prahou, že pro nás je prioritou pokračovat v projektu tramvaje v horní části Václavského náměstí v projektech legislativních, týkajících se hazardu, jsme pro nulovou toleranci hazardu, chceme pokračovat v aktivitách týkajících se vyhlásky ohledně regulace buskingu, ohledně regulace krátkodobého ubytování a dalších věcí...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili v tom jste ve shodě?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Naprosto ve shodě, naprosto ve shodě.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pavel Čížinský také na Facebooku napsal, že divoké privatizace, a zvláště ty výrazně pod cenou bytů, neznamenají vstřícný krok k místním, ale naopak podporu zvyšování nájmu a rozvoj Airbnb. Faktem je, že většina bytů na Praze 1 po privatizaci přestává sloužit starousedlíkům a skončí obratem přeprodaná s vysokým rizikem pro poskytování krátkodobého ubytování. Jak se tedy stavíte k privatizaci bytů na Praze 1?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak já si myslím, že ten projekt privatizace už od devadesátých let, tak byl poměrně rozumným projektem, protože by městská část neměla na to, aby mohla nějakým způsobem opravit ten bytový fond, privatizovalo se, tuším, že asi 6000 bytů na Praze 1.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A teď do budoucna jsou další privatizace.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

V současné, v současné době tak má městská část zhruba 1200 bytů ještě ve svém fondu a myslím si, že tam ještě bude, bude mnoho oprávněných nájemců, kterým byla privatizace přislíbená, kde dokonce dostali nabídky a kde by bylo určitě nefér, abysme neumožnili tu privatizaci dokončit.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili v té privatizaci budete pokračovat.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

My jsme byli od začátku pro to a měli jsme to ve svém volebním programu.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A vy se neobáváte toho, že to jde proti starousedlíkům a že to může přispívat k tomu byznysu s krátkodobými pronájmy typu Airbnb.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

No, naopak to jsou starousedlíci, kteří jsou oprávněnými nájemci, ti bydlí v těchto bytech...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Všech těch 1200.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

A i to musíme rozlišit, protože pro nás je prioritní, aby to byl skutečně ten, který dlouhodobě žije na Praze 1 a chce tam žít dál, takže určitě já osobně budu...

Michael ROZSYPAL, moderátor

To je to kritérium, podle čeho budete privatizovat, jestli je to "starousedlík?"

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Vždycky to bylo, bylo výhradně pro takzvané oprávněné nájemce, to znamená, musel to být člověk, který dlouhodobě užívá tento byt pro trvalé bydlení, tím pádem je to starousedlík. A za další, další podmínka je, že nesmí ten byt spekulativně prodávat, takže určitě budeme, budeme bránit tomu, aby byla možnost ten byt koupit a s násobkem ho přeprodá, to určitě by bylo demotivační.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pane starosto, podle obchodního rejstříku, jak jsem se díval, jste členem statutárního orgánu, jednatelem nebo odpovědnou osobou v celkem 10 firmách. Jak to lze stíhat s funkcí starosty první pražské městské části?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tak já od začátku říkám, že, že jsem v politice zástupce podnikatelů, protože podnikám od 90. let, ve svých 22 letech jsem zakládal první firmu. Takže určitě...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Vy řídíte nebo spolurozhodujete o 10 firmách a krom toho jste ještě starostou na plný úvazek?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Určitě. Já jsem vlastníkem těchto firem a samozřejmě v těch firmách je management, který se musí o firmy postarat. Andrej Babiš má také spoustu firem.

Michael ROZSYPAL, moderátor

To je pro vás obhajoba.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Prosím?

Michael ROZSYPAL, moderátor

To je pro vás obhajoba?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Říkám je to pro mě pouze, nesrovnávám se, ale říkám, že to je pouze příklad, protože určitě v politice máte spoustu lidí, kteří mají své firmy, kteří ty firmy sami vybuodovali, zaměstnávají, zaměstnávají lidi, ale...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Mluvil o tom, že Andrej Babiš převedl své firmy do svěřenského fondu, jak on tvrdí.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Tomu já rozumím. Já samozřejmě musím teďko, když se stanu uvolněným starostou, se o tyto firmy postarat obdobným způsobem.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili těch firem se zbavíte, prodáte je nebo převedete do svěřenských fondů?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Určitě, určitě neprodám, ty firmy nejsou ve střetu zájmů, a je určitě rozdíl mezi premiérem a starostou. A v tomhle tom...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Tak ten princip je asi stejný, rozhodujete o veřejných penězích?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

V tomhle tom směru já musím dbát na to, abych se nedostal do střetu zájmů. A za další, abych měl dostatečnou kapacitu funkci starosty vykonávat.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Já jsem se díval, že jste například předsedu představenstva Multiprojekt Group, což je developerská holdingová společnost, která podniká třeba v Praze a ve Špindlerově Mlýně. Opravdu nejste ve střetu zájmů, když jste šéfem developerské holdingové firmy a zároveň starostou Prahy 1.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Určitě, určitě nejsem ve střetu zájmů a tuto firmu jsem vlastnil, když jsem byl starostou před 12 lety, takže není to nic nového, tuto firmu jsem zakládal již v devadesátých letech.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale tady platí to, že po ty zbývající 3 roky se aktivního řízení těchto firem zbavíte a nebudete na ně mít žádný vliv?

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Nebudu moci aktivně tyto firmy řídit, protože se musím starat o městskou část.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Říká starosta Prahy 1 za Starosty a nezávislé Petr Hejma, který byl hostem Interview Plus. Pane starosto, děkuji za rozhovor.

Petr HEJMA, nově zvolený starosta, MČ Praha 1 /STAN/

Já vám děkuji též. Přeji krásný den.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ještě doplním, že k tomuto rozhovoru se můžete třeba i prostřednictvím videozáznamu vrátit na webu plusrozhlas.cz. Od mikrofonu se loučí Michael Rozsypal.

Před sto lety nastoupily USA cestu prohibice. Boj s alkoholem ale vyústil v rozkvět černého trhu

16.1.2020 ct24.cz str. 00 Svět
fialaa

Asi nejslavnější zákaz prodeje alkoholu, takzvanou prohibici, zažily ve 20. a 30. letech Spojené státy. Zavedl ji takzvaný Volsteadův zákon a 18. dodatek americké ústavy, který byl ratifikován 16. ledna 1920. Omezení dopadlo i na výrobu a dopravu opojných nápojů na území USA. Výsledek prohibice byl ale rozpačitý. Americe přinesla hlavně explozi tajných palíren, korupci a zločinnost. Lidé tak pili dál, podle odhadů i více než předtím. Omezení alkoholu padlo v roce 1933.

Národní prohibiční zákon navrhl republikánský člen Sněmovny reprezentantů Andrew Volstead. Prezident Woodrow Wilson se návrh pokusil zastavit svým vetem, ale Kongres legislativu i tak v říjnu 1919 schválil. Za alkoholické nápoje byly podle zákona považovány ty, které obsahovaly více než půl procenta alkoholu. Výjimka byla udělena jen pro výrobu a prodej tekutin s obsahem alkoholu, které sloužily lékařským účelům nebo náboženským obřadům.

Prohibice se stala i součástí americké ústavy skrze 18. dodatek, jehož ratifikace byla završena 16. ledna 1920. Přijetí dodatku bylo nutné, protože federální vláda neměla příliš pravomocí regulovat obchod v rámci jednotlivých států.

Prohibiční dodatek obsahoval tři body: „Rok po ratifikaci tohoto článku se zakazuje výroba, prodej nebo doprava omamných nápojů, jejich dovoz a vývoz s clem, jejich použití na území Spojených států a všech územích podléhajících jejich jurisdikci. Kongres i jednotlivé státy mají jednotné právo provést ustanovení tohoto článku v příslušném zákonodárství. Tento článek bude neplatný, nebude-li ratifikován jako doplněk k ústavě zákonodárními sbory jednotlivých států, jak to předpokládá ústava, během sedmi let od okamžiku, kdy jej Kongres předložil státům ke schválení“.

První „vyschlo“ Maine

Šlo o úspěch hnutí, která propagovala umírněnost v pití a která se ve vyspělých státech objevila podle historiků v 19. století. První zákaz se v USA objevil v roce 1846, a to ve státě Maine. Po občanské válce hnutí za abstinenci nabylo na síle opět v první polovině 20. století a hlavními „tahouny“ byly různé ženské spolky a církve. Postupně začaly zakazovat prodej alkoholu některé státy USA a vše skončilo celostátní prohibicí.

„Panovalo přesvědčení, že alkoholismus vede nejen k úpadku jednotlivce, ale že tím otravuje i tělo celého národu, tedy že v důsledku povede k národnímu úpadku,“ poznamenal amerikanista Jiří Pondělíček z katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Někteří historici se podle něj domnívají, že se do toho promítal i strach z přistěhovalců. „Mnohdy si s sebou přinášeli vlastní kulturu, což například u lidí z Německa nebo i ze střední Evropy často znamenalo poměrně hojně pít piva. Součástí byl i strach z vznikajících ghett a městských slumů,“ dodal Pondělíček.

Odkaz

Kocovina je nemoc, rozhodl soud ve Frankfurtu

Místo snížení spotřeby vyvolala prohibice opačný efekt

V prvních letech prohibice se podle vládních odhadů snížila spotřeba alkoholu o 20 až 30 procent, u lihovin to bylo dokonce padesátiprocentní snížení. Zanedlouho ale tekla alkohol mnohem větším proudem než před prohibicí a propadlo mu mnohem více lidí.

Prohibice vedla k rozkvětu černého trhu, pašování a vzniku pokoutních náleven a palíren. Například jen v New Yorku se jejich počet zvýšil z 30 tisíc na 100 tisíc. Kvalita podomácku vyráběných „dryáků“ ale byla špatná, mezi konzumenty nebyla výjimkou ztráta zraku či smrt.

Období prohibice se také stalo zlatým věkem zločinu. Jedním z center zločinu se stalo i Chicago, v němž působil nechvalně známý Al Capone. Capone a jeho gangsterská organizace kontrolovala nejen Chicago, ale měla vliv dokonce i v New Yorku. Na prohibici si nejslavnější mafián Ameriky vydělal desítky milionů dolarů, nakonec ale skončil ve vězení kvůli daňovým únikům.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Likvidace lahví alkoholu během prohibice

Zdroj: ČTK/Sueddeutsche Zeitung Photo

Autor: Scherl

„Hodně se mluví o tom, že Al Capone měl v hrsti velkou část politiků, ale nebylo to jenom jeho penězi. Bylo to i tím, že velká část přistěhovalců v Chicagu, mezi něž patřili i ti českého původu, prostě chtěla politiky, kteří proti nelegálnímu nalévání příliš nezasahovali,“ přiblížil amerikanista. „Mnozí, kteří nepřijali prohibici za svou, tak volili takové politiky, kteří alespoň v místním kontextu zajistili, aby bylo vynucování snesitelnější,“ dodal.

Podle Charlese Hansona Towna, autora knihy Vzestup a pád prohibic, se během prohibice zvýšil počet vražd (v souvislosti s černým trhem s alkoholem) o téměř 80 procent a do nebyvalých rozměrů narostla další kriminalita. Podle údajů Asociace proti prohibičnímu dodatku přišel stát kvůli prohibici na daních o 860 milionů dolarů (asi 14 miliard v dnešních cenách), další desítky milionů vláda musela vydat na zajištění dodržování zákonů.

„Viděl jsem odhady, že spotřeba alkoholu na začátku třicátých let, před koncem prohibice, byla až trojnásobná ve srovnání s tím, co bylo před prohibicí, a celý objem tvořil černý trh. Takže objem peněz, který se v tom protočil, byl nesmírný,“ nastínil Pondělíček.

přehrát

video

Amerikanista Pondělíček: Mnozí volili politiky, kteří zajistili, aby vynucování bylo snesitelnější

Konec „vznešeného experimentu“

Pokračování prohibice se tak zdálo beznadějně, když selhala v hlavním cíli, kterým bylo omezit pití alkoholu. Na popularitě opatření nepřidaly ani některé kontroverzní události. „Například vláda v roce 1926 zvýšila dávku methanolu, která se přidávala do průmyslového alkoholu, protože ten byl hlavním zdrojem nelegálního alkoholu, často byl kraden a po nějaké úpravě přeprořádán. Takže se dávka zdvojnásobila, přidali se ještě nějaké jiné sloučeniny a vedlo to k úmrtí mnoha lidí, některé odhady mluví až o desetitisících lidech v průběhu let,“ popsal amerikanista.

V březnu 1933 byl nejprve zrušen zákaz prodeje piva a vína a v prosinci téhož roku schválením 21. dodatku americké ústavy byla prohibice zcela zrušena. Stalo se tak poprvé, co jeden dodatek zrušil druhý. Skončil tím „vznešený experiment“, jak prohibici nazval někdejší prezident Herbert Hoover. Dodnes ale v USA existují takzvané „suché okresy“, kde platí zákaz prodeje alkoholu.

Odkaz

Skoro polovina Čechů považuje za problém s alkoholem tři nápoje denně. Hranice je ale níž

USA ale nebyly ve své době ve snaze bojovat s pitím ojedinelé, k omezení spotřeby a výroby alkoholu tehdy sáhly i evropské severské státy s výjimkou Dánska. Všechny tyto země od prohibice postupně ustoupily, do dnešních dní ale prodej alkoholu omezují. Neslavně také skončila další slavná prohibice, protialkoholická kampaň, kterou v roce 1985 zahájil v Sovětském svazu šéf státu Michail Gorbačov.

Fakta

Prohibice v České republice kvůli metanolové aféře

Kvůli vlně úmrtí po požití nelegálně vyráběných lihovin s obsahem jedovatého metylalkoholu v roce 2012 vláda nejprve 12. září zakázala prodej tvrdého alkoholu ve stáncích. Omezení se týkalo destilátů a tuzemáku s obsahem alkoholu od 30 procent. O dva dny později byl vydán zákaz prodeje lihovin s obsahem alkoholu od 20 procent na celém území České republiky a 20. září ministr zdravotnictví zakázal vývoz alkoholu od 20 procent. Prohibice byla zase zmírněna koncem září 2012. Poslední omezení padla až v říjnu 2013.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3031148-pred-sto-lety-nastoupily-usa-cestu-prohibice-boj-s-alkoholem-ale-vyustil-v-rozkvet>

Expert: Putin si připravuje půdu na odchod. Velké divadlo ohledně změn ústavy může být zástěrkou

16.1.2020 irozhlas.cz str. 00 Zprávy ze světa

Eliška Kubátová

Šestnácté poselství o stavu země, během kterého Vladimir Putin navrhl klíčové změny ruské ústavy, ve středu vyústilo v rezignaci Medveděvy vlády. Jak si slova Putina a následnou demisi kabinetu vykládat? Podle odborníka na Rusko z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jana Šíra může jít o zástěrku něčeho jiného, co Kreml chystá. V první řadě ale jde o reakci na problémy, s nimiž se země po 20 letech vlády Putina potýká.

Prezident Vladimir Putin v očekávaném středečním projevu navrhl klíčové změny ruské ústavy. Podle nich má parlament mimo jiné dosáhnout na silnější roli při vytváření vlády, zároveň má ale Rusko zůstat „silným prezidentským systémem“. S jakými úmysly Putin změny ústavy předkládá? Interpretoval bych je tak, že ruský prezident musí nějakým způsobem reagovat na společenskou situaci. Putin zde vládne nepřetržitě 20 let, v zemi ale roste nespokojenost a čistě podle dikce zákona by měl v roce 2024 z Kremlu odejít. Je proto otázka, co bude dál, a na to se Putin snaží reagovat.

Všem v Rusku je jasné, že tam nebude donekonečna, a pokud se proces předání moci nezvládne, nese to s sebou velká rizika otřesů. S ohledem na rozměry Ruska a problémy, jimž čelí, mohou tyto otřesy vést i k vážné destabilizaci. Ta může být spojená i s dezintegrací a emancipací regionů, které jsou nespokojené s tím, jak s nimi centrum nakládá.

Změny ústavy tedy jsou snahou o to, aby se současné směřování Ruska udrželo i po Putinově odchodu? Je to jedna z interpretací, které se nabízí. Druhou pak může být snaha o vytvoření jakési dezinformační mlhy, která má zakrýt něco jiného, co se v Kremlu chystá.

Jen pár hodin po skončení projevu premiér Dmitrij Medveděv oznámil rezignaci vlády. Rozhodnutí vysvětlil s tím, že – v souvislosti s návrhem ústavních změn – pokládá demisi kabinetu za správnou. Jak si tento náhlý krok vysvětlujete vy? Pro mě to podporuje tezi, že může jít o vytvoření oné dezinformační mlhy. Může to sloužit jako zástěrka a je otázka, jaké to bude mít vyústění.

Vedení Ruska si nicméně zakládá na velkých gestech, na tom mít dění pod kontrolou a udržovat si strategickou iniciativu. Teď rozehráli něco, co nevím, kam povede. Teprve se uvidí, jestli toto gesto bude mít nějaký reálný význam.

Nevěřím ale, že Putin odejde jen tak. Ve funkci se bude snažit být do konce svých fyzických sil a pak budou Rusové muset řešit následky, které za sebou po 20 letech vlády zanechal. Rusko je vůdcovský systém a ústavou se neřídí. V Kremlu tedy sice mohou rozehrát velké divadlo ohledně změn ústavy, nemusí to ale vůbec vypovídat o tom, jestli se změní i reálné fungování Ruska a jak budou řešit budoucí odchod Putina. Tento přechod se musí ohlídat, protože celý stát stojí na něm a jakékoliv oslabení centrální moci může znamenat velký problém.

Signál světu i ruské opozici

Návrhy změny ústavy šéf Kremlu rozdělil do zhruba sedmi bodů. Který z nich považujete za nejdůležitější pro budoucnost ruského politického systému? Právě ono posílení role parlamentu je něco, co by mohlo vést ke změně parametrů nastavení mocenského systému – pokud se to nakonec promítne do praxe, což nevíme. Za pozornost ale stojí už první bod, v němž Putin hovořil o prioritě ruské ústavy a suverenity. Podle něj mají být „požadavky mezinárodních zákonů a smluv jakož i rozhodnutí mezinárodních orgánů“ na území Ruska uplatněny jen za předpokladu, že neodporují ruské ústavě. Tím se Rusko jasně vychyluje od mezinárodního společenství.

Ruská federace je v současnosti terčem několika mezinárodních řízení. U Mezinárodního soudního dvora je zažalována Ukrajinou v souvislosti s možným porušením úmluvy o potlačování financování terorismu či úmluvy o rasové diskriminaci v souvislosti s tím, jak se Rusko chová na Krymu a na východě Ukrajiny.

Mezinárodní trestní soud pak zkoumá válečné zločiny, které Rusko spáchalo na Krymu a Ukrajině, jako je například změna demografického profilu v souvislosti s přesuny ruského etnika na okupované území. Celé řadě kauz pak Rusko čelí také u Soudu pro lidská práva ve Štrasburku, a to kvůli procesům, které vláda vede proti představitelům politické opozice.

Tímto prohlášením tedy Putin dal najevo, že jakákoliv rozhodnutí mezinárodních institucí bude ignorovat a nebude je plnit právě proto, že mohou být „v rozporu“ s ruskou ústavou. Pokud je Krym podle ústavy součástí Ruska, Moskva tam pochopitelně nemůže páchat válečné zločiny, jak to interpretují mezinárodní soudní instance.

Vladimir Putin uvedl, že ústavní změny by měly být potvrzeny lidovým hlasováním. Dá se odhadnout, zda by jim byla ruská společnost nakloněna? V Rusku žádné hlasování – ať už jde o volby, nebo referendum – obecně nespĺňuje nároky na svobodný a spravedlivý průběh této procedury. Takže je velká pravděpodobnost, že změny lidé „přijmou“ bez ohledu na to, co s o nich doopravdy myslí.

Realita projevům neodpovídá

Jsou právě změny ústavy tím hlavním poselstvím Putinova projevu, nebo vás zaujaly některé další pasáže – ať už v oblasti zahraniční politiky či ekonomiky? Nemohu říct, že by mě něco zaujalo. Je to slovní cvičení, které slouží strategické komunikaci a mobilizaci populace. Režim musí s lidmi nějakým způsobem komunikovat, protože nemá žádný pozitivní příběh, který by jí mohl nabídnout.

Určitě je ale zajímavé, že třetina projevu byla věnována jednomu velice palčivému problému, s nímž se Rusko potýká, a tím je demografická krize. Nebyly tam samozřejmě zmíněny pravé příčiny problému – bylo to zasazeno do kontextu, podle něhož na tom Rusko ještě není tak špatně. Jde ale o záležitost, která pokud bude vedením opomíjena, může mít vážné strategické dopady.

Ukazuje se totiž, že zejména za Putina lidskému kapitálu velká pozornost věnována nebyla. Na sociální potřeby je vynakládáno relativně málo peněz, školství a zdravotnictví degraduje a počítá se i s velkým odlivem mozků. Velká část ruských financí ale odchází do zcela jiných oblastí, jako je modernizace a reforma armády. To je stav, který není dlouhodobě neudržitelný.

Rusko tím konzervuje své zaostávání vůči vyspělým zahraničním partnerům, hlavně na Západě. A jak už jsem řekl: v horizontu desetiletí to může mít vážné strategické dopady. Tím mám na mysli především změnu etnického profilu Ruska. Muslimská populace má mnohem robustnější demografický profil, na Sibiři se celé oblasti vylidňují a zároveň tam probíhá migrace z Číny. To jsou změny, které mohou do budoucna proměnit identitu ruského státu a jsou dány právě zanedbáváním lidského kapitálu.

Putin v projevu sám přiznal, že jeho návrhy budou – zejména v sociální oblasti – stát ruskou státní kasu hodně peněz. Jsou plány, které představil, z finančního hlediska vůbec reálné? V první řadě mám pochyby, že to bude vůbec implementováno. Podobná prohlášení slycháváme celých 20 let, co je Putin u moci, realita tomu ale nedopovídá.

Prezidentova popularita v posledním roce značně poklesla, mnozí odborníci tento fakt přisuzují jakési „únavě z Putina“. Je si toho vědom i on sám a odrazil se tento pokles popularity i na slovech, která jsme slyšeli? Vědom si toho je. Problém je ale ten, že s tím vlastně nemá co dělat. Žábou na prameni je on sám a jediné řešení situace, kterého se ale v projevu samozřejmě nedotkl, je otázka, kdy z čela země odejde. To je do velké míry neřešitelné. S ohledem na to, co má za sebou, lze totiž s úspěchem pochybovat, že vůbec může snadno odejít.
URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/rusko-vladimir-putin-medvedev-vlada-moskva-poslestvi_2001160620_eku

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

Ceny bytů může zkrotit zvýšení daně z nemovitosti pro ty, kteří je kupují na investici, říká socioekonom

16.1.2020 ekonom.cz str. 00
Petr Kain

Na českém nemovitostním trhu se podle socioekonomů bydlení Martina Luxe nafukuje bublina, jejíž prasknutí může bolet ještě více, než když se po roce 2008 propadly tuzemské ceny bytů o pětinu. Zbrzdit prudký růst cen podle něj nepomůže ani tak rychlejší výstavba nových bytů, jako spíše omezení spekulativních nákupů. Třeba selektivním zvýšením daně z nemovitosti v případech, když někdo kupuje byt na investici.

Růst cen nemovitostí v Praze je v posledních letech tak razantní, že se mluví o nafukující se bublině. Jaký na to máte názor, jsou pražské nemovitosti skutečně předražené?

Za prvé je třeba říct, že ceny nerostou zdaleka jen v Praze, ale i v řadě dalších měst. Růst cen všech bytů, novostaveb i těch starších, je v poměru k příjmům domácností třeba daleko vyšší v Olomouci nebo Brně. Mimochodem, kdyby se měřil růst cen bytů od roku 2008, tak by nejvíce nepodražily byty v Praze, ale právě v Brně. Praha tedy není žádnou výjimkou, dostupnost bydlení se zhoršila v některých jiných českých městech ještě více. Za druhé je potřeba zmínit, že jestliže se nyní dostupnost bydlení zhoršuje, před pár lety se zlepšovala. Od roku 2008 do konce roku 2012 klesly ceny bytů průměrně o 22 procent. Příjmy se sice snížily také, ale méně než ceny bytů. Od roku 2013 byty opět podražují. Nejdříve se ale jednalo o zdravý vývoj, protože se vracely na předchozí úroveň. O nerovnovázném vývoji můžeme hovořit až v posledních dvou letech. To říkám jen proto, aby se problém zase příliš nepřeháněl.

Obava, že se na nemovitostním trhu nafoukla obří bublina, která zítra praskne, je tedy přehnaná?

Nikdo neví, kdy dojde k obratu a bublina praskne. Kdyby to někdo věděl, tak za to asi dostane Nobelovu cenu a navrch ještě úžasně zbohatne.

S určitou pravděpodobností lze jen říct, od kdy ceny bytů rostou příliš, tedy jsou krátkodobě nadhodnocené. Podle našich propočtů se tak děje zhruba od poloviny roku 2017.

Podle čeho se určuje, že se na trhu nafukuje bublina?

Používají se některé jednoduché indikátory, poměřující například cenu nemovitostí a příjmy domácností, případně výši nájemného vůči cenám bytů. Nebo se poměřuje výnos investice do rezidenčních nemovitostí s výnosem investice do bezrizikových cenných papírů, jakými jsou třeba státní obligace. V roce 2008, kdy se nafoukla na nemovitostním trhu poslední cenová bublina, bylo třeba naprosto jasné, že byty jsou předražené. Výnos z investic do rezidenčních nemovitostí byl tehdy nižší než výnos z investic do státních obligací. Přitom pronájem bytu s sebou nese mnohá rizika, která investice do státních dluhopisů nemá.

Od roku 2008 do roku 2012 klesly ceny bytů v Česku o pětinu. Příští propad cen nemovitostí může být ještě prudší.

Jaká je v tomto ohledu situace nyní?

Teď je situace poněkud složitější, protože když použijete srovnání na základě výnosů, tak to na žádnou cenovou bublinu neukazuje. Nájem se podobně jako ceny bytů výrazně zvýšily a výnosy ze státních obligací jsou při současných nízkých úrokových mírách rovněž velmi malé. Proto také spousta ekonomů tvrdí, že se nemáme čeho bát. Jenže když použijeme jiné indikátory, třeba srovnání cen nemovitostí a příjmů domácností, tak to jasně ukazuje, že se bublina již nafukuje. Tento závěr potvrzují i složitější ekonometrické modely. Podle mě bychom se měli připravit na to, že příští propad cen nemovitostí může být ještě prudší, než tomu bylo po roce 2008.

S kolegou Petrem Sunegou jste ve své práci poukázal na skutečnost, že zvyšující se cena nemovitostí přispívá k zvětšující se majetkové nerovnosti. Jaké to má a bude mít dopady na českou společnost?

Zjednodušeně řečeno jsme přišli na to, že od té doby, co ceny nemovitostí začaly v roce 2013 růst, se majetek bohatších lidí zhodnocoval více než majetek lidí chudších.

Příjmově silnějším domácnostem vlastnícím byt v Praze 1 se jejich nemovitost zhodnotila podstatně víc než příjmově slabším domácnostem, které mají byt třeba v Ústí nad Labem. V české společnosti, která je založena na vlastnickém bydlení a nějakou nemovitost tu vlastní asi 80 procent lidí, to má přirozeně za následek, že se rozevírají nůžky mezi bohatšími a chudšími. Jinak řečeno, ne-ustále se poukazuje na to, že jsme zemí, která má poměrně malé příjmové nerovnosti a nejnižší míru chudoby v rámci Evropské unie. Kdybychom si ale začali více všímat majetkové nerovnosti ve společnosti, získali bychom úplně jiný obrázek. Jsou tu daleko větší nerovnosti, než si myslíme.

Vystudoval Fakultu mezinárodních vztahů VŠE a **Fakultu sociálních věd** Karlovy univerzity. Doktorský titul získal na nizozemské Delft University of Technology.

Je konzultantem Ekonomické komise pro Evropu OSN.

V roce 2006 získal cenu Akademie věd pro mladé vědecké pracovníky za vynikající výsledky vědecké práce v oblasti socioekonomie bydlení.

Když ČNB zpřísnila poskytování hypoték, tak nerovnosti ve společnosti ještě prohloubila. Bohatší lidé se splněním přísnějších regulí problém mít nebudou, zatímco chudším se přístup k vlastnímu bydlení výrazně snížil.

To je možná pravda, ale ze strany ČNB to byl jednoznačně správný krok. Víme totiž, že u zemí, jako je Česko, které jsou výrazně orientované na vlastnické bydlení, hrozí vznik systémových rizik na trhu s bydlením mnohem více než u států, kde je výraznější podíl nájemního bydlení. Nebezpečí vzniku cenových bublin na nemovitostním trhu je zde mnohem vyšší. V takových zemích je proto zapotřebí i přísnějších regulací. Nemůžeme vše nechat volnému působení trhu. Když totiž prudce klesnou ceny nemovitostí, mají lidé problémy se splácením hypoték, často se stává, že cena nemovitosti je rázem nižší než výše úvěru. To může mít negativní dopad na celý bankovní sektor a taková krize je velmi bolestivá pro celý stát. Takže se krokům ČNB vůbec nelze divit. Podobně se ostatně chovají centrální banky v mnoha jiných zemích.

Když jsme u regulací, jakými dalšími kroky by se dala cenová bublina a s ní spojená rostoucí majetková nerovnost omezovat?

Určitě je tu řešení v oblasti daní. V Česku jsou nejnižší daně z nemovitostí v rámci zemí OECD. Otevírá se nám tím pádem prostor třeba pro selektivní zvýšení daně z nemovitosti v případě, když někdo kupuje byt na investici. Jde zvláště o případy, kdy následně vůbec nedojde k pronájmu a byt je prázdný nebo dochází ke krátkodobému pronájmu typu Airbnb. Není důvod, proč by neměly být tyto byty zatíženy vyšší daní z nemovitosti, protože přinášejí opravdu velké zisky.

Jak politicky průchozí by ale v Česku byla taková opatření? Nedovedu si představit, že by prošlo konfiskování nevyužívaných bytů, k němuž došlo ve Španělsku. Stačí vzpomenout, jakou nevoli vzbudil zájem Pirátů zjišťovat prostřednictvím elektroměrů počet prázdných bytů v Praze.

Pokud jde o konfiskaci, tak to je podle mě krok, k němuž by se vůbec nemělo přistupovat. Sami moc dobře z předlistopadové doby víme, jak důležité je mít trh. Bez něj to totiž funguje ještě daleko hůř. Trh bydlení je sice specifický a zaslouží si regulaci, nezaslouží si ale být nahrazen čímkoliv jiným. Jinak máte pravdu, že zvýšení daně z nemovitosti je obtížně politicky průchozí. Na stranu druhou, když na základě výzkumů vidíme, že by to pomohlo snížit nebezpečí vzniku cenové bubliny a zmírnit nárůst majetkové nerovnosti ve společnosti, tak to samozřejmě musíme říkat nahlas. Před nějakými dvěma lety nás ještě považovali za bláznů a byli jsme s tímto názorem osamoceni, nyní už je takových hlasů mnohem víc. Tvrdí to třeba i guvernér ČNB Jiří Rusnok. Takže kdo ví, jaká bude situace za pár let.

Často se tvrdí, že za růstem cen nemovitostí je také jejich malá nabídka. Staví se jich příliš málo. Je to tak?

Podle mě je daleko větší problém na straně poptávky než na straně nabídky bytů. Samozřejmě je pravda, že kdyby se bytů a rodinných domů stavělo mnohem víc, místo současných zhruba 50 tisíc by to v rámci celého Česka bylo 100 tisíc, tak by to znát bylo. Jinak nám ale z výzkumů jednoznačně vychází, že poptávkové faktory hrají mnohem větší roli než faktory nabídkové. Když se postaví o nějakých tři tisíce bytů víc, tak to podle mě žádný vliv mít nebude. Polovinu z nich si pak stejně koupí investoři, někteří i na spekulaci. Investoři ze zahraničí si mohou například koupit celá patra v nově postavených domech a některé byty pak ani nemusí pronajímat dál. Je pravda, že sice nemáme žádná tvrdá čísla o tom, kolik bytů se kupuje na investici, podle mě jich je ale v současnosti většina. Podpora nové soukromé výstavby v takových podmínkách pomůže, ale ne významně. Něco jiného je, kdyby začal více bytů stavět stát nebo obce. Doposud bylo v Česku několik pokusů prosadit zákon o sociálním bydlení, žádný ale zatím nebyl úspěšný. To považuji za vážné selhání státu.

V Česku máme prostor pro selektivní zvýšení daně z nemovitosti. Konkrétně v případě bytů, které lidé kupují na investici.

Jak velkou roli hraje v růstu cen bytů skutečnost, že jsou úrokové sazby minimální a peníze jsou extrémně levné?

Určitě to je důležitý faktor, podstatnější je ale podle mě fakt, že lidem v Česku výrazně rostou příjmy.

Několikrát jste zmínil, jak velkým fenoménem je v Česku vlastnické bydlení. Čím si vysvětlujete touhu vlastnit nějakou nemovitost? Týká se to dokonce i mladých lidí z generace mileniálů, o nichž se obecně tvrdí, že touha vlastnit u nich není tak silná.

V současnosti máme rozpracovaný projekt na české mileniály a předběžné výsledky ukazují, že i oni chtějí nemovitost spíše vlastnit než být v nájmu. Není to ale jen české specifikum, podobný vzorec chování můžeme vidět v celé východní Evropě, kde došlo po roce 1989 k rozsáhlé privatizaci obecních bytů. V Česku tvořily bytový fond asi z 40 procent obecní byty, v současnosti jej tvoří už jen z osmi procent. Postupně se vybudovala norma, že vlastní bydlení je to jediné správné. Nájemní bydlení bylo stigmatizováno, kdyby někdo zakládal rodinu a bydlel v nájmu, byl by považován za neschopného nebo nezodpovědného.

Myslím si, že původ tohoto fenoménu je třeba hledat již před rokem 1989, kdy byly byty sice formálně státní, lidé je ale vnímali jako vlastní. Když si potřebovali opravit kuchyňskou linku, tak to udělali za vlastní peníze a nečekali, že jim to udělá Okresní podnik bytového hospodářství, který byl správcem bytů v socialistickém vlastnictví. Pamětníci moc dobře vědí, že dekret na byt se dědil v rodině, případně se zobchodoval na černém trhu.

Je vůbec možné, že se touha Čechů po vlastním bydlení v budoucnosti změní, že částečně vyprchá?

Změna jakékoli sociální normy trvá velmi dlouho. Zvláště to bude platit v české společnosti, kde hraje obrovskou roli mezigenerační výpomoc.

Jinak řečeno, pro lidi, jimž rodiče finančně vypomohou, není nájem vůbec alternativou. Automaticky se rozhodují pro koupi vlastního bydlení.

Takový řetěz jednání je těžké přerušit, protože jak jsme v jednom výzkumu zjistili, když lidé dostanou od svých rodičů peníze na byt, automaticky dávají peníze na byt i svým dětem. Je zajímavé, že na Západě tato mezigenerační výměna není zdaleka tak silná. A má také jinou motivaci, starší lidé tam čekají, že když mladým přispějí na byt, oplátkou se o ně jejich potomci postarají. V Česku ti starší spíše očekávají, že jejich děti pak zase pomohou získat nemovitost svým potomkům.

Takže nečekáte, že by Češi přestali chtít bydlet ve vlastním?

Muselo by dojít k nějakému obřímu propadu cen nemovitostí.

V Irsku třeba v krizi klesly ceny nemovitostí na polovinu a spousta domácností se ocitla v situaci, kdy dlužila bance víc, než kolik byla cena jejich nemovitosti. Přineslo to změnu v myšlení lidí. Irsko v současnosti patří k zemím, kde nejprudčeji klesá podíl vlastnického bydlení.

Zmínil jste, že v zemích, kde je převaha vlastnického bydlení, jsou větší cenové výkyvy. Má nájemní bydlení pro ekonomiku země ještě nějaké další výhody?

Samozřejmě. Lidé se třeba daleko ochotněji stěhují za prací. A pak je tu ještě jeden zajímavý faktor. Představte si, že místo abyste investoval šest milionů korun do nákupu nemovitosti, vložil byste stejnou částku do svého podnikání a vzdělání. Takle forma investice může podle mě přinést ekonomice i vám mnohem víc, než když si za to koupíte cihly.

URL| <http://EKONOM.IHNED.CZ/c1-66706510-ceny-bytu-muze-zkrotit-statni-regulace>

Ruská дума schválila Michaila Mišustina jako premiéra. Je prověřený a loajální, říká expert

16.1.2020 ct24.cz str. 00 Svět
hlubuckoval

Dolní komora ruského parlamentu, Státní дума, podle očekávání ve čtvrtek schválila Michaila Mišustina ve funkci ruského premiéra. Mišustin ve funkci předsedy vlády nahradí Dmitrije Medveděva, který ve středu nečekaně odstoupil poté, co prezident Putin oznámil, že se chystá navrhnout prozatím nepřiliš specifikované změny ruské ústavy.

Mišustin se před hlasováním sešel se zákonodárci z různých politických stran a slíbil jim, že se zaměří na sociální otázky a zlepšení životních podmínek Rusů. „Máme všechny potřebné (finanční) prostředky k tomu, abychom splnili cíle, jež stanovil prezident,“ řekl Mišustin. Ještě před samotným hlasováním poslanců jej do funkce předsedy vlády jednohlasně schválila vládnoucí strana Jednotné Rusko.

V zahraničí málo známý třiapadesátiletý inženýr Mišustin stojí od roku 2010 v čele ruské federální daňové správy. Je kariéřním úředníkem a nemá v podstatě žádné politické zkušenosti.

Podle některých pozorovatelů by to mohlo být znamením, že bude ve funkci premiéra plně zastávat politickou linii Kremlu. V minulosti se již několikrát ukázal po boku prezidenta Vladimira Putina, hrál s ním například hokej při každoročním slavnostním utkání celku CSKA Moskva v Soči.

Odkaz

Putin chce změny v ústavě, politologové spekulují o přípravě na předání moci

Analytik: Putin si vybírá osoby, vedle kterých může dominovat

„Musíme si uvědomit, že ruská daňová správa není to samé, co česká finanční správa. V Rusku má daňová správa výrazné silové kompetence, je to v zásadě silová struktura,“ říká o úřadu, který Mišustin vede už jedenáctým rokem, rusista Jan Šír z Institutu mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„Na takové pozici tak dlouho v tak těsném sousedství po boku Vladimira Putina nemůže fungovat člověk, který by nebyl náležitým způsobem prověřen a nebyl loajální,“ usuzuje Šír.

„Velká část veřejnosti o něm dost možná do včerejšího dne vůbec neslyšela, což vypovídá o tom, že Vladimir Putin si vybírá takové osobnosti, vedle kterých bude vypadat jako ten dominantní,“ komentuje Šír výběr nového předsedy vlády.

Spojenství Putin–Medveděv může pokračovat

Medveděv oznámil svou demisi jen několik hodin poté, co Putin v poselství o stavu země prohlásil, že se chystá navrhnout prozatím nepřiliš specifikované změny ruské ústavy, které nakonec předloží ruským občanům ke schválení v referendu. Předseda vlády odstoupení svého kabinetu zdůvodnil tím, že pokládá za správné podat s vládou demisi na pozadí Putinem oznámených návrhů změn základního zákona.

Podle Šíra ale dvacetileté spojenství Putin–Medveděv středěční rezignací nekončí. „Určitě se pro Medveděva najde důstojná funkce, která umožní, aby byl ochráněn od případných důsledků spojených s tím, že by mohl nést zodpovědnost za některé kroky spojené s dvacetiletým působením po boku Vladimira Putina,“ říká.

Odkaz

Ruská vláda v čele s Medveděvem končí. Dlouholetý Putinův spolek má dohlížet na obranu země

„Zatím ta situace připomíná velkou mlhu, za kterou se může skrývat něco, co dost možná ani nevíme, co může být. Stejně tak ta mlha může odvádět pozornost od toho, k čemu vláda nechce, aby byla upínána,“ popisuje současnou situaci v Moskvě rusista.

Podle agentury AP Putinův projev, následná odpolední rezignace vlády i Mišustinova nominace naznačují záměr šéfa Kremlu nachystat si pro sebe novou mocenskou pozici, až mu v roce 2024 skončí nynější mandát hlavy státu.

Návrhy reforem ruského politického systému, které ve středu v poselství o stavu země představil prezident Vladimir Putin, byly pro všechny překvapením, píše ruská média. Komentátoři a analytici uvádějí, že Rusko, možná dříve než se plánovalo, vstoupilo do období změny poměrů sil. Cílem je podle nich zajistit, aby Putinovi zůstala hlavní role v Rusku i po roce 2024, kdy mu vyprší současný prezidentský mandát.

Baar: Nepochybně se jedná o dlouho připravovaný krok

Podle politického a kulturního geografa z Ostravské univerzity Vladimíra Baara se nepochybně jednalo o dlouhodobě připravovaný krok. „To nemůže být nějaké náhlé pomatení mysli. Putin rozhodně nekoná tak impulzivně jako třeba prezident Trump,“ poznamenal Baar v pořadu Devadesátka ČT24.

„Myslím, že je jasné, že si pan prezident nějakým způsobem chystá řešení problému s koncem mandátu, zatím ovšem z toho nedokážeme vyčíst jaké,“ poznamenal analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul v Petrohradě Vladimír Votápek a zmínil několik možných variant.

Jednou z nich je, že se Putin stane v budoucnu premiérem. Jako další variantu zmiňuje Votápek kazašský scénář. „To znamená, že se stáhne do rady bezpečnosti, na kterou převede klíčové pravomoci,“ uvedl. Putin by pak podle něj sice zůstal ve stínu, byl by ale v bezpečí a neriskoval by, že ho někdo bude za jeho politické činy pronásledovat.

přehrát

video

Devadesátka ČT24: Ruské vládní šachy

„Poslední varianta je, že zůstane prezidentem, protože ani to není v Rusku vyloučené, stačí k tomu změna ústavy, o které se teď ostatně hovoří“ uvedl Votápek.

„A není ani důležité, jestli to bude změna ústavy jenom v rámci Ruské federace či se dokonce podaří plán B – to znamená propojení Ruska s Běloruskem do nové státní entity, což by nepochybně povzbudilo všechny nostalgiky po Sovětském svazu, nepochybně by to zase zvýšilo popularitu prezidenta Putina a umožnilo by mu to projít volbami a stát se znovu prezidentem,“ uzavřel Votápek.

Baar v té souvislosti doplnil ještě jednu možnou hypotézu. „Rusko dlouhodobě ekonomicky strádá. Putin si je toho dobře vědom,“ uvedl. Medvěděv přitom podle něj už není populární – jeho míra obliby klesla k desíti, jedenácti procentům.

Nový, dosud neznámý premiér by měl být tím, kdo se pokusí jednat se Západem o zlepšení situace. „Aby se zrušily sankce a Putin přitom bude v pozadí,“ řekl Baar.

Ruští analytici: Nastává změna poměrů sil

„To, co se stalo po Putinově projevu, je podle všeho řetězovou reakcí stávajícího mocenského systému na překvapivé prezidentovy nápady,“ napsal ruský deník Kommersant k nečekané rezignaci premiéra Dmitrije Medveděva, kterou sám šéf vlády odůvodnil tím, že ji s ohledem na Putinem navrhované změny základního zákona pokládá za správnou.

Podle Kommersantu není důvod věřit, že Putin své plány v dlouhém předstihu konzultoval s jinými členy mocenského aparátu. „Jen nás svolali a doslova nám to jen oznámili,“ cituje ruský internetový portál The Bell jednoho z ministrů.

Odkaz

Nový průzkum Kremlu nelichotí. Každý druhý mladý Rus zvažuje emigraci

The Bell také napsal, že Putinem navrhované změny ústavy jsou největšími za 27 let její existence. Rozšířily by pravomoci parlamentu, oslabilly prezidentský úřad nebo v mocenském systému výrazně posílily Státní radu, která nyní působí jen jako poradní orgán prezidenta a zasedají v ní představitelé ruských regionů. Putin o ní ve středním projevu o stavu země řekl, že zajišťuje neefektivnější posouzení „nejvýznamnějších otázek pro občany a zemi“ a přislíbil, že nově upraví její pravomoci.

O ústavních změnách Rusko zřejmě rozhodne před začátkem května

Putin si je jistý, že Rusové podpoří jím navrhované změny ústavy. Podle agentury Ria Novosti tvrdí, že jejich smyslem je posílit roli občanské společnosti. Myslí si, že i v budoucnu by si měl prezident udržet pravomoc odvolat ty státní úředníky, kteří se ve své funkci neosvědčí.

Agentura Tass s odvoláním na nejmenovaného činitele z horní komory ruského parlamentu uvedla, že referendum o změnách v ruském základním zákonu je plánované před 1. květnem letošního roku.

Fakta

Vystudovaný ekonom Mišustin vedl deset let ruskou daňovou správu

Mišustin se narodil 3. března 1966 v Moskvě. V roce 1989 absolvoval obor systémové inženýrství na Moskevské státní technologické univerzitě a o tři roky později získal na téže škole doktorát z ekonomie. Po studiu pracoval jako ředitel testovací laboratoře a v letech 1995 až 1996 stál v čele neziskové organizace Mezinárodní počítačový klub (ICC).

Ve státní správě s krátkou přestávkou, kdy byl v soukromém sektoru, Mišustin působil od roku 1998. Nejprve působil na několika pozicích na ministerstvu hospodářského rozvoje Ruské federace a od ledna 2007 do března 2008 vedl Federální agenturu pro správu zvláštních hospodářských zón.

V roce 2008 se stal ředitelem investiční společnosti UFG Asset Management, jedné z největších investičních společností působících v Rusku. Ze státní sféry ale odešel úplně, v únoru 2009 si ho totiž prezident Vladimir Putin vybral do svého osobního týmu poradců. Až do nedávna nejzásadnější zlom jeho kariéry ale přišel v dubnu 2010, kdy se stal ředitelem ruské Federální daňové služby.

Jeho prioritou se hned na začátku jeho působení stala daňová reforma. Její dokončení dokonce v rozhovoru z roku 2010 pro ruskou státní televizi zařadil mezi tři přání, pro případ, že by vylovil zlatou rybku. „Aby mí nejbližší nebyli nemocní a dále aby nebyla chudoba,“ zněla zbylá dvě.

Mišustin se ve své funkci soustředil také na digitalizaci daňového systému a on-line přístupu k informacím z tržeb. „Nyní se z dat stalo zlato, ropa a platina 21. století,“ uvedl například loni v listopadu v pořadu Večer s Vladimírem Solovjevem. „Zvykli jsme si neustále sami sebe kritizovat. Přitom mnohé nám blízké země, evropské státy, se technickou úrovní servisem nevyrovnejí tomu, co Rusko nabízí svým občanům,“ řekl zase loni pro časopis Kommersant.

Daňový úřad se pod Mišustinovým vedením snažil do daňového systému zapojit také služby sdílené ekonomiky, jako je Airbnb či Uber.

Mišustin je autorem tří knih na téma správy daní, publikoval více než 40 odborných článků. Jako majitel šesti nemovitostí se v roce 2015 umístil na 54. místě žebříčku nejlépe vydělávajících ruských státních úředníků podle časopisu Forbes. Podle odhadů vydělal společně s rodinou 183 milionů rublů (podle tehdejšího kurzu zhruba 60 milionů korun). Ve stejných žebříčcích Forbesu z let 2017 a 2019 už ale jeho jméno nefiguruje.

Mišustin je ženatý a má tři syny. Rád sportuje, hraje aktivně hokej, je členem dozorčí rady moskevského hokejového týmu CSKA Moskva.

Zdroje: ČTK, TASS

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3031163-statni-duma-rozhodne-o-kandidature-misustina-na-ruskeho-premiera>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Ceny bytů může zkrotit státní regulace

16.1.2020 Ekonom str. 16 Téma čísla
PETR KAIN

Na českém nemovitostním trhu se podle socioekonomika bydlení Martina Luxe nafukuje bublina, jejíž prasknutí může bolet ještě více, než když se po roce 2008 propadly tuzemské ceny bytů o pětinu. Zbrzdit prudký růst cen podle něj nepomůže ani tak rychlejší výstavba nových bytů, jako spíše omezení spekulativních nákupů. Třeba selektivním zvýšením daně z nemovitosti v případě, když někdo kupuje byt na investici.

* Růst cen nemovitostí v Praze je v posledních letech tak razantní, že se mluví o nafukující se bublině. Jaký na to máte názor, jsou pražské nemovitosti skutečně předražené?

Za prvé je třeba říct, že ceny nerostou zdaleka jen v Praze, ale i v řadě dalších měst. Růst cen všech bytů, novostaveb i těch starších, je v poměru k příjmům domácností třeba daleko vyšší v Olomouci nebo Brně. Mimochodem, kdyby se měřil růst cen bytů od roku 2008, tak by nejvíce nepodražily byty v Praze, ale právě v Brně. Praha tedy není žádnou výjimkou, dostupnost bydlení se zhoršila v některých jiných českých městech ještě více. Za druhé je potřeba zmínit, že jestliže se nyní dostupnost bydlení zhoršuje, před pár lety se zlepšovala. Od roku 2008 do konce roku 2012 klesly ceny bytů průměrně o 22 procent. Příjmy se sice snížily také, ale méně než ceny bytů. Od roku 2013 byty opět podražují. Nejdříve se ale jednalo o zdravý vývoj, protože se vracely na předchozí úroveň. O nerovnovážném vývoji můžeme hovořit až v posledních dvou letech. To říkám jen proto, aby se problém zase příliš nepřeháněl.

* Obava, že se na nemovitostním trhu nafoukla obří bublina, která zítra praskne, je tedy přehnaná?

Nikdo neví, kdy dojde k obratu a bublina praskne. Kdyby to někdo věděl, tak za to asi dostane Nobelovu cenu a navrch ještě úžasně zbohatne. S určitou pravděpodobností lze jen říct, od kdy ceny bytů rostou příliš, tedy jsou krátkodobě nadhodnocené. Podle našich propočtů se tak děje zhruba od poloviny roku 2017.

* Podle čeho se určuje, že se na trhu nafukuje bublina?

Používají se některé jednoduché indikátory, poměřující například cenu nemovitostí a příjmy domácností, případně výši nájemného vůči cenám bytů. Nebo se poměruje výnos investice do rezidenčních nemovitostí s výnosem investice do bezrizikových cenných papírů, jakými jsou třeba státní obligace. V roce 2008, kdy se nafoukla na nemovitostním trhu poslední cenová bublina, bylo třeba naprosto jasné, že byty jsou předražené. Výnos z investic do rezidenčních nemovitostí byl tehdy nižší než výnos z investic do státních obligací. Přitom pronájem bytu s sebou nese mnohá rizika, která investice do státních dluhopisů nemá.

* Jaká je v tomto ohledu situace nyní?

Teď je situace poněkud složitější, protože když použijete srovnání na základě výnosů, tak to na žádnou cenovou bublinu neukazuje. Nájem se podobně jako ceny bytů výrazně zvýšily a výnosy ze státních obligací jsou při současných nízkých úrokových mírách rovněž velmi malé. Proto také spousta ekonomů tvrdí, že se nemáme čeho bát. Jenže když použijeme jiné indikátory, třeba srovnání cen nemovitostí a příjmů domácností, tak to jasně ukazuje, že se bublina již nafukuje. Tento závěr potvrzují i složitější ekonometrické modely. Podle mě bychom se měli připravit na to, že příští propad cen nemovitostí může být ještě prudší, než tomu bylo po roce 2008.

* S kolegou Petrem Sunegou jste ve své práci poukázal na skutečnost, že zvyšující se cena nemovitostí přispívá k zvětšující se majetkové nerovnosti. Jaké to má a bude mít dopady na českou společnost?

Zjednodušeně řečeno jsme přišli na to, že od té doby, co ceny nemovitostí začaly v roce 2013 růst, se majetek bohatších lidí zhodnocoval více než majetek lidí chudších. Příjmově silnějším domácnostem vlastním

byť Praze 1 se jejich nemovitost zhodnotila podstatně víc než příjmově slabším domácnostem, které mají byt třeba v Ústí nad Labem. V české společnosti, která je založena na vlastnickém bydlení a nějakou nemovitost tu vlastní asi 80 procent lidí, to má přirozeně za následek, že se rozevírají nůžky mezi bohatšími a chudšími. Jinak řečeno, neustále se poukazuje na to, že jsme zemí, která má poměrně malé příjmové nerovnosti a nejnižší míru chudoby v rámci Evropské unie. Kdybychom si ale začali více všimnout majetkové nerovnosti ve společnosti, získali bychom úplně jiný obrázek. Jsou tu daleko větší nerovnosti, než si myslíme.

* Když ČNB zpřísnila poskytování hypoték, tak nerovnosti ve společnosti ještě prohloubila. Bohatší lidé se splněním přísnějších regulací problém mít nebudou, zatímco chudším se přístup k vlastnímu bydlení výrazně snížil.

To je možná pravda, ale ze strany ČNB to byl jednoznačně správný krok. Víme totiž, že u zemí, jako je Česko, které jsou výrazně orientované na vlastnické bydlení, hrozí vznik systémových rizik na trhu s bydlením mnohem více než u států, kde je výraznější podíl nájemního bydlení. Nebezpečí vzniku cenových bublin na nemovitostním trhu je zde mnohem vyšší. V takových zemích je proto zapotřebí i přísnějších regulací. Nemůžeme vše nechat volnému působení trhu. Když totiž prudce klesnou ceny nemovitostí, mají lidé problémy se splácením hypoték, často se stává, že cena nemovitosti je rázem nižší než výše úvěru. To může mít negativní dopad na celý bankovní sektor a taková krize je velmi bolestivá pro celý stát. Takže se krokům ČNB vůbec nelze divit. Podobně se ostatně chovají centrální banky v mnoha jiných zemích.

* Když jsme u regulací, jakými dalšími kroky by se dala cenová bublina a s ní spojená rostoucí majetková nerovnost omezovat?

Určitě je tu řešení v oblasti daní. V Česku jsou nejnižší daně z nemovitostí v rámci zemí OECD. Otevírá se nám tím pádem prostor třeba pro selektivní zvýšení daně z nemovitosti v případě, když někdo kupuje byt na investici. Jde zvláště o případy, kdy následně vůbec nedojde k pronájmu a byt je prázdný nebo dochází ke krátkodobému pronájmu typu Airbnb. Není důvod, proč by neměly být tyto byty zatíženy vyšší daní z nemovitosti, protože přinášejí opravdu velké zisky.

* Jak politicky průchozí by ale v Česku byla taková opatření? Nedovedu si představit, že by prošlo konfiskování nevyužívaných bytů, k němuž došlo ve Španělsku. Stačí vzpomenout, jakou nevoli vzbudil zájem Pirátů zjišťovat prostřednictvím elektroměrů počet prázdných bytů v Praze.

Pokud jde o konfiskaci, tak to je podle mě krok, k němuž by se vůbec nemělo přistupovat. Sami moc dobře z předlistopadové doby víme, jak důležité je mít trh. Bez něj to totiž funguje ještě daleko hůř. Trh bydlení je sice specifický a zaslouží si regulaci, nezaslouží si ale být nahrazen čímkoliv jiným. Jinak máte pravdu, že zvýšení daně z nemovitosti je obtížně politicky průchozí. Na stranu druhou, když na základě výzkumů vidíme, že by to pomohlo snížit nebezpečí vzniku cenové bubliny a zmírnit nárůst majetkové nerovnosti ve společnosti, tak to samozřejmě musíme říkat nahlas. Před nějakými dvěma lety nás ještě považovali za bláznů a byli jsme s tímto názorem osamoceni, nyní už je takových hlasů mnohem víc. Tvrdí to třeba i guvernér ČNB Jiří Rusnok. Takže kdo ví, jaká bude situace za pár let.

* Často se tvrdí, že za růstem cen nemovitostí je také jejich malá nabídka. Staví se jich příliš málo. Je to tak?

Podle mě je daleko větší problém na straně poptávky než na straně nabídky bytů. Samozřejmě je pravda, že kdyby se bytů a rodinných domů stavělo mnohem víc, místo současných zhruba 50 tisíc by to v rámci celého Česka bylo 100 tisíc, tak by to znát bylo. Jinak nám ale z výzkumů jednoznačně vychází, že poptávkové faktory hrají mnohem větší roli než faktory nabídkové. Když se postaví o nějakých tři tisíce bytů víc, tak to podle mě žádný vliv mít nebude. Polovinu z nich si pak stejně koupí investoři, někteří i na spekulaci. Investoři ze zahraničí si mohou například koupit celá patra v nově postavených domech a některé byty pak ani nemusí pronajímat dál. Je pravda, že sice nemáme žádná tvrdá čísla o tom, kolik bytů se kupuje na investici, podle mě jich je ale v současnosti většina. Podpora nové soukromé výstavby v takových podmínkách pomůže, ale ne významně. Něco jiného je, kdyby začal více bytů stavět stát nebo obce. Doposud bylo v Česku několik pokusů prosadit zákon o sociálním bydlení, žádný ale zatím nebyl úspěšný. To považuji za vážné selhání státu.

* Jak velkou roli hraje v růstu cen bytů skutečnost, že jsou úrokové sazby minimální a peníze jsou extrémně levné?

Určitě to je důležitý faktor, podstatnější je ale podle mě fakt, že lidem v Česku výrazně rostou příjmy.

* Několikrát jste zmínil, jak velkým fenoménem je v Česku vlastnické bydlení. Čím si vysvětlujete touhu vlastnit nějakou nemovitost? Týká se to dokonce i mladých lidí z generace mileniálů, o nichž se obecně tvrdí, že touha vlastnit u nich není tak silná.

V současnosti máme rozpracovaný projekt na české mileniály a předběžné výsledky ukazují, že i oni chtějí nemovitost spíše vlastnit než být v nájmu. Není to ale jen české specifikum, podobný vzorec chování můžeme vidět v celé východní Evropě, kde došlo po roce 1989 k rozsáhlé privatizaci obecních bytů. V Česku tvořily bytový fond asi z 40 procent obecní byty, v současnosti jej tvoří už jen z osmi procent. Postupně se vyvíjela norma, že vlastní bydlení je to jediné správné. Nájemní bydlení bylo stigmatizováno, kdyby někdo zakládal rodinu a bydlel v nájmu, byl by považován za neschopného nebo nezodpovědného. Myslím si, že původ tohoto fenoménu je třeba hledat již před rokem 1989, kdy byly byty sice formálně státní, lidé je ale vnímali jako vlastní. Když si potřebovali opravit kuchyňskou linku, tak to udělali za vlastní peníze a nečekali, že jim to udělá Okresní podnik bytového hospodářství, který byl správcem bytů v socialistickém vlastnictví. Pamětníci moc dobře vědí, že dekret na byt se dědil v rodině, případně se zobchodoval na černém trhu.

* Je vůbec možné, že se touha Čechů po vlastním bydlení v budoucnosti změní, že částečně vyprchá?

Změna jakékoli sociální normy trvá velmi dlouho. Zvláště to bude platit v české společnosti, kde hraje obrovskou roli mezigenerační výpomoc. Jinak řečeno, pro lidi, jimž rodiče finančně vypomohou, není nájem vůbec alternativou. Automaticky se rozhodují pro koupi vlastního bydlení. Takový řetěz jednání je těžké přetrhnout, protože jak jsme v jednom výzkumu zjistili, když lidé dostanou od svých rodičů peníze na byt, automaticky dávají peníze na byt i svým dětem. Je zajímavé, že na Západě tato mezigenerační výměna není zdaleka tak silná. A má také jinou motivaci, starší lidé tam čekají, že když mladým přispějí na byt, oplátkou se o ně jejich potomci postarají. V Česku ti starší spíše očekávají, že jejich děti pak zase pomohou získat nemovitost svým potomkům.

* Takže nečekáte, že by Češi přestali chtít bydlet ve vlastním?

Muselo by dojít k nějakému obřímú propadu cen nemovitostí. V Irsku třeba v krizi klesly ceny nemovitostí na polovinu a spousta domácností se ocitla v situaci, kdy dlužila bance víc, než kolik byla cena jejich nemovitosti. Přineslo to změnu v myšlení lidí. Irsko v současnosti patří k zemím, kde nejprudčeji klesá podíl vlastnického bydlení.

* Zmínil jste, že v zemích, kde je převaha vlastnického bydlení, jsou větší cenové výkyvy. Má nájemní bydlení pro ekonomiku země ještě nějaké další výhody?

Samozřejmě. Lidé se třeba daleko ochotněji stěhují za prací. A pak je tu ještě jeden zajímavý faktor. Představte si, že místo abyste investoval šest milionů korun do nákupu nemovitosti, vložil byste stejnou částku do svého podnikání a vzdělání. Takhle forma investice může podle mě přinést ekonomice i vám mnohem víc, než když si za to koupíte cihly.

Od roku 2008 do roku 2012 klesly ceny bytů v Česku o pětinu. Příští propad cen nemovitostí může být ještě prudší. Martin Lux Vystudoval Fakultu mezinárodních vztahů VŠE a **Fakultu sociálních věd** Karlovy univerzity. Doktorský titul získal na nizozemské Delft University of Technology. Je konzultantem Ekonomické komise pro Evropu OSN. V roce 2006 získal cenu Akademie věd pro mladé vědecké pracovníky za vynikající výsledky vědecké práce v oblasti socioekonomie bydlení.

V Česku máme prostor pro selektivní zvýšení daně z nemovitosti. Konkrétně v případě bytů, které lidé kupují na investici.

Foto autor| FOTO– HONZA MUDRA

Foto popis| Majetek bohatších lidí se v posledních letech zhodnocuje víc než majetek těch chudších. V Česku jsou tak větší nerovnosti, než si myslíme, říká Martin Lux.

Foto popis| Investice do vlastního podnikání či vzdělání může přinést ekonomice i vám mnohem víc, než když si za to koupíte cihly, říká Martin Lux.

TRUMP UDEŘIL SPRÁVNĚ

16.1.2020 Reflex str. 22 Rozhovor
VILIAM BUCHERT

ISLÁMŠTÍ RADIKÁLOVÉ, KTEŘÍ ŽIJÍ V EVROPE, NÁS OHROŽUJÍ A PLATÍ JE TAKÉ ÍRÁNCI, VARUJE BEZPEČNOSTNÍ EXPERT TOMÁŠ POJAR

Když Američané na začátku roku zabil v Bagdádu klíčového íránského generála Kásima Sulejmáního, byla to šokující zpráva. Začalo se hovořit o velké válce mezi USA a Íránem a další destabilizaci světa. „Taková válka dnes nehrozí. To, co se stalo, jen ukázalo, že íránští ájatolláhové podcenili Donalda Trumpa. Konflikt mezi USA a Íránem, trvající od roku 1979, touto epizodou ale zdaleka neskončil,“ říká v rozhovoru pro Reflex bezpečnostní analytik TOMÁŠ POJAR (46), někdejší český velvyslanec v Izraeli a prorektor soukromé vysoké školy CEVRO Institut.

* MNOHO EXPERTŮ a médií po zabití íránského generála Sulejmáního a dalších vlivných ší'itských velitelů u letiště v Bagdádu věštilo téměř katastrofu, hovořilo se dokonce o třetí světové válce. Z čeho plyne takové přehánění?

Velká válka mezi Amerikou a Íránem dnes nehrozí. Na druhou stranu se někdy nedá předvídat, jak budou reagovat jednotlivé strany sporu, protože v tom hrají roli i náhody. Například íránské revoluční gardy sestřelily 8. ledna ukrajinské civilní letadlo a podle všeho to byl omyl plynoucí z nervozity íránského režimu. Jenže stál životy 176 nevinných lidí. I takové omyly mají vliv na dynamiku konfliktů. Stačí si vzpomenout na sestřelení malajsijského letadla nad Ukrajinou prokemelskými povstanci v červenci 2014.

* Proč ale Trump udělal právě teď to, co udělal?

Situace eskalovala prakticky celý minulý rok, přibývalo útoků Íránu či proíránských sil na americké cíle i cíle spojenců USA. Jen za prosinec to bylo sedm raketových útoků na americké základny v Iráku, pak na ambasádu Spojených států v Bagdádu. Na varování Američanů Teherán nic nedbal. Washington za této situace musel udělat něco, aby opět nabyl sílu odstrašení, jinak by Íránci provokace stupňovali. Sílu odstrašení teď Američané skutečně opět získali právě zabitím špičkových vojáků nepřítele u bagdánského letiště. Je to zásadní pro budoucí dynamiku celého konfliktu.

* Z čeho by vlastně měla pramenit síla amerického odstrašení?

Ona v minulých letech vyprchala, a Íránci proto posouvali dynamiku konfliktu dál a dál. Díky zdrženlivosti Donalda Trumpa, který na íránské útoky v minulém roce neodpověděl, si mysleli, že se jim nemůže nic stát. Teď byl ale zlikvidován jeden z nejvyšších vojenských velitelů íránského establishmentu, který působil na velkém prostoru i mimo Írán. Odstranění byli i další rozhodující lidé, kteří ovlivňovali situaci v Iráku. Najednou si Teherán nemůže být jistý, že americká vláda neodpoví, když ji bude provokovat. Nemůže už vyloučit ani masivní vojenský úder mířící do samotného Íránu. Situace se tím podle mě mění. Přejmenším do doby, než bude v Bílém domě sedět nějaký jiný prezident.

* Íránští ájatolláhové po zabití Sulejmáního vyhrožovali, že Američany utopí v krvi, že pomsta bude ohromující. Ovšem nic takového se nestalo. Na americké základny v Iráku dopadlo pár raket a nikdo z Američanů nebyl ani zraněn. Byla to jen odpověď pro odpověď, aby byly ukojeny vzdemuté vášně v Íránu?

Museli odpovědět tak, aby si byli jistí, že nedojde k masivnímu americkému bombardování Íránu, protože by to pro režim mohla být katastrofa. Nemyslím si, že Trumpem avizovaných 52 íránských cílů nebylo ve vážném ohrožení. Bylo. Proto přišla jen vlažná odpověď Teheránu. Zároveň někoho v Iráku dopředu varoval, že se to stane. Mimochodem, podle mých informací se i čeští vojáci v Iráku včas dozvěděli, že dojde k tomuto útoku.

* Moment, i my jsme věděli dopředu, jak a kdy proběhne íránská odvěta v Iráku?

Íránci dali vědět Iráku a dobře věděli, že místní to řeknou dál. Věděli jsme to předem, protože tam Češi působí v rámci mezinárodních sil. Mimochodem na pozvání irácké vlády. To celé dává logiku.

* Írán dal domácím vlkovi nažrat a mezinárodní koza zůstala celá?

I tak se to dá říct. Obě strany hovořily o eskalaci konfliktu, ale současně ihned obě sáhly po zmírnění napětí. Ostatně Trump pořád opakuje, že nechce válku s Íránem. A Teherán sice chce vyhnat Američany z regionu, ale nechce ohrozit vlastní režim. To neznamena, že zapomněli, že Sulejmání byl zabit, a že by neplánovali nic do budoucnosti. Íránci se budou dál snažit šířit svůj vliv v oblasti, ale na rozdíl od minulosti už nemají jistotu, že Trump nic neudělá. Spíše mají oprávněné obavy, že zasáhne hodně tvrdě a že u toho nebude mít limity jako jeho předchůdci.

* Nechápu, proč to ale Amerika a Západ nechaly zajít až tak daleko. Írán přece posiluje svůj vliv mnoho let v Iráku, Jemenu, Sýrii či v některých zemích Afriky. Na co se čekalo?

Loni v červnu už byla americká letadla ve vzduchu a mířila nad Írán. Trump odvolal útok na poslední chvíli, nechtěl jít do velké války, navíc se obával nepřiměřených ztrát na životech, což by ani jemu nijak politicky nepomohlo. Když už ale nešlo eskalaci napětí zastavit, udeřil. A to Íránci nečekali.

* Co mohla Trumpova reakce spustit? Stála za ní konkrétní věc?

Jsem přesvědčen, že když Trump sledoval v televizi útok na americkou ambasádu v Bagdádu, vzpomněl si na bývalého prezidenta Jimmyho Cartera. Ten prohrál v roce 1980 volby o své opětovné zvolení, když předtím Íránci obsadili americké velvyslanectví v Teheránu, zajali desítky Američanů a nepovedl se ani pokus o jejich osvobození. Proto tehdy vyhrál volby Ronald Reagan. Prosincový útok na americkou ambasádu v Iráku podle mě mohl být tím spouštěčem. Nepochybně jej režíroval právě Kásim Sulejmání a Trump se rozhodl, že půjde po něm, protože volby v USA budou už v listopadu a on chce opět vyhrát. Nechtěl opakovat Carterovu chybu.

* Nedává ale žádnou logiku, že Sulejmání a další významní velitelé byli pohromadě v pouhých dvou autech, přiletěli civilní linkou z Damašku do Bagdádu, a stali se tak pro Američany snadným terčem. Jak je to možné?

Byli si až moc jistí, že jsou pod ochranou iráckých jednotek a proiráckých milic v Iráku. Navíc prakticky jen USA a možná Izrael mají vojenské a zpravodajské schopnosti provést takový útok přímo v Bagdádu. Íránci a jejich spojenci si byli jistí, že Trump to neudělá, protože to mohl udělat kdykoli předtím a k takové rozhodné síle nesáhl. Sulejmání si byl stoprocentně jistý, že má v tomto směru imunitu. Viděli také, že USA jsou nasměrovány ke stažení vojáků z některých pozic v Iráku, a viděli, že nedávno to dokonce udělali v Sýrii. Krutě se ve své namyšlenosti zmýlili.

* Proč vliv Íránu v posledních letech v mnoha zemích Asie a Afriky tak výrazně stoupl? Západ zde vyklidil pozice?

Íránce není radno podceňovat! Režim pořád žije z revoluce, která smetla íránského šáha v roce 1979. Proto potřebuje expandovat a tu revoluci obnovovat. Kdyby ji nechal utichnout, ztratí dech a legitimitu. Zároveň je postavený na odvěkém sunitsko-ší'itském soupeření a na obhajobě ší'itských menšin, o něž se opírá v Sýrii, Iráku, Jemenu, Libanonu i jinde. Projektuje si také do svých snah ambice velké perské civilizace. Stačí se podívat, kam kdysi sahaly ve starověku hranice perské říše.

* To by ale nestačilo na některé vojenské úspěchy. Jedním z nich byla účast Íránu na porážce Islámského státu v Sýrii a Iráku. Co ještě Teheránu pomáhá?

Má velmi sofistikovaný postup, který využívá podmínky v takzvané asymetrické válce. Mistrně využívá nejrůznější paravojenské a teroristické organizace k šíření vlastního vlivu. I méně početné dobře vyzbrojené skupiny mohou za podpory místního obyvatelstva dosáhnout na určitých územích významných úspěchů. Západ a další země by na to mohly vojensky reagovat a Írán by určitě porazily, ale jen za cenu nesmírných obětí na civilním obyvatelstvu. A do toho se Západ pouštět nechce, veřejné mínění našich zemí by to absolutně neskouslo, zatímco Teherán na nějaké oběti nehledí.

Naopak, pro organizace typu libanonského Hizballáhu nebo palestinského Hamásu mnohdy platí, že čím více civilních obětí na jakékoli straně, včetně té vlastní, tím lépe. V tom mají obrovskou výhodu, rády proto využívají vlastní civilisty jako živé štíty.

* Může to něco změnit?

Sankce proti Íránu fungují, ekonomické problémy země jsou obrovské, lidé se bouří, ceny rostou, životní úroveň klesá. Režim je v nesnázích, byť zdaleka ne na kolenou. Má ještě stále dostatek vůle se udržet u moci a krvavě potlačit jakoukoli opozici. Problém ale dnes nemá zdaleka jen doma. V Libanonu se proti Hizballáhu postavili i někteří místní ší'ité. Několik set většinou mladých ší'itských demonstrantů bylo loni zabito proiránskými ší'itskými milicemi na jihu Iráku. Dav vypálil v iráckých městech Nadžaf a Karbalá íránské konzuláty. To jsou náznaky změn. Írán to, jak se lidově říká, možná přepálil. Ale režim neví, jak dát zpátečku. Ta by ho mohla zlikvidovat.

* Pořád se snažím zjistit odpověď na jednu zásadní otázku: Proč Západ tak vlažně reaguje na šíření terorismu a islámu, které nás bezprostředně ohrožují i v Evropě? Děje se tak i pomocí islámských center, škol, mešit, dokonce pořádáním jazykových kursů a podobně. Dělá to v mnoha zemích nejenom Írán, ale i Katar, Saúdská Arábie a v Evropě také Turecko, s nímž se vyjednávalo o vstupu do EU. Pácháme sebevraždu?

Šíření islámu je skutečně bohužel mnohdy zneužíváno k politickým a vojenským účelům. Je ale rozdíl, zda se tak děje pomocí kulturních či humanitárních zařízení, nebo se zbraní v ruce. Západ dnes nicméně není schopen na rozdíl od muslimských zemí šířit víru, protože naše společnosti jsou silně sekularizované. Ještě v nedávné minulosti jsme byli schopni šířit ideje demokracie, svobody, plurality a západních hodnot. I na to jsme dnes rezignovali. Druhá strana dokáže šířit své ideje u muslimů v Evropě a to je pro nás zásadní problém. Nevíme, co s tím dělat, tak se raději někdy tváříme, že problém neexistuje.

* Budeme pořád jen čekat na to, co se stane?

Dobrou zprávou je, že dynamika financování radikálního islámu se například v Evropě ze strany Saúdské Arábie zpomalila. Zatímco ale Saúdové šlápli na brzdu, Katar pokračuje a Írán i Turecko naopak přidaly plyn. Ještě to není pro Evropu smrtelný problém, ale velký problém to je. Debata se v poslední době sice trochu mění, otázkou ale je, zda už není pozdě. Mezitím totiž i kvůli migraci radikálních islamistů v Evropě podstatně přibýlo.

* Jak konkrétně se projevují změny v té diskusi?

Němci konečně chtějí prohlásit Hizballáh za teroristickou organizaci. Ne jenom jeho vojenskou část, u které už to platí, ale i jeho politickou a charitativní část. Německé tajné služby přiznávají, že mají na svém území, a upozorňují, že je to náš největší soused, až 1500 skalních přívrženců Hizballáhu. K tomu přes 10 tisíc sunnitských extremistů. Britové a Nizozemci berou Hizballáh jako celek za teroristickou organizaci, dokonce ale ani Česká republika to nedělá, i my rozdělujeme toto hnutí na politickou a vojenskou část. Což je tragický omyl. Všechny části takových organizací se totiž navzájem podporují a tvoří jeden nedělitelný celek. EU dokonce platí přes různé fondy politickou a sociální větev Hizballáhu. To je nonsens, který je potřeba rychle změnit. Především musíme nazývat terorismus terorismem. To ztěžuje jeho financování a zjednoduší potrestání podporovatelů. Imámové a šéfové islámských center v Evropě se musí zodpovídat zemím, kde působí, nikoli těm, odkud jsou placeni a kde byli mnozí indoktrinováni pro Západ nenávislnou ideologií.

* Máme za této situace podporovat některé málo demokratické síly na Blízkém východě?

V některých místech si dnes můžeme vybrat jen mezi špatným a ještě horším řešením. Je to velmi složité rozhodování. Vždy je však lepší podporovat tu horší variantu před tou naprosto nejhorší. Chce to ale mnohdy dosti silný žaludek.

* Narážím na to, že v některých státech, jako byla Libye či Irák, vládli diktátoři a ti měli nad svými zeměmi větší kontrolu, i když to bylo za cenu brutálních represí.

I mezi diktátory byly a jsou rozdíly. Libyjský vůdce Mu'ammár Kaddáfí byl zločincem, ale v posledních letech svého života se snažil se Západem vycházet a byl vstřícnější. Neškodil. Není to optimální, ale pak je lepší s takovým člověkem spolupracovat. Když padne, nastává často daleko horší situace. Je například egyptský prezident Sísí demokratem? Není. Je Egypt nezkorumpovaná a prosperující země? Není. Ale je to určitý stabilizující prvek v regionu, země, jež se nepropadla do občanské války a režim nevyhání z domovů vlastní

obyvatelstvo a nepodporuje terorismus ve světě. To je zásadní a zaslouží si naši podporu. Všechny reálné alternativy k současnému egyptskému prezidentovi jsou bohužel daleko horší.

* Takže nezasahovat do systému některých zemí zvenčí?

Odstranit iráckého diktátora Saddáma Husajna bylo správné, protože vraždil své občany, škodil, podporoval teroristy a nepřátelské síly. Tragickou chybou však bylo po jeho pádu rozpuštění irácké armády, což vedlo k rozvratu a zhroutil státu. Ale musíme si uvědomit, že ani Západ, ani nikdo jiný nemá sílu vyřešit vnitřní problémy blízkovýchodních zemí a společností. Lidi se prostě musí mnohdy unavit válkou, aby dospěli k trvalejšímu mírovému uspořádání. To platí univerzálně. Blízkovýchodní společnosti se musejí změnit zevnitř. Jedině tak tam mohou vzniknout pluralističtější, stabilnější a ekonomicky úspěšné státy.

* Je možné vůbec dnes nastolit v některých zemích, o nichž hovoříme, demokracii západního stříhu?

Není. V současnosti ne. Je tam možné mít více či méně osvícenou monarchii či více či méně pluralistický systém, jenž bude některé demokratické vymoženosti vzdáleně připomínat. Nepůjde však o demokratické státy podle západních měřítek. Ty společnosti jsou založeny na jiných základech a principech. Výzvy, které nastoluje politický islám, nejsou slučitelné se západní demokracií a naším stylem života, proto nastolit demokracii v podobných zemích, jak si to někdy představujeme my, je nebezpečná iluze. Islamisté mají totiž mimořádnou schopnost využít demokratické mechanismy k uchopení moci. A naivní Západ si tuto jejich schopnost často nedokáže nebo nechce připustit.

* V čem jsou muslimské společnosti Blízkého a Středního východu od nás především rozdílné?

Jsou to pořád kmenové společnosti, což je obrovský problém, protože takový systém nemůže být kompatibilní v globální ekonomice. S tím nelze konkurovat Německu, Číně, ale ani Vietnamu nebo České republice. Nejde to, nefunguje to. Jako první věc podobné kmenové společnosti řeší, že někdo musí zaměstnat bratrance svého bratrance, i když je to úplný tragéd a nechce ani pracovat. Je to živné prostředí pro korupci, kleptokracii a nepotismus. S tím se nedá ve světě konkurovat, to je neperspektivní cesta vedoucí k všeobecné společenské frustraci. Kmenové rozdělení se projevuje i v probíhajících válkách a konfliktech, proto se zdají nekonečně dlouhé a zdánlivě neřešitelné. Jakákoli zásadní změna však musí přijít zevnitř, zvenčí to nejde. To Západ nezařídí.

„DÍKY ZDRŽENLIVOSTI DONALDA TRUMPA, KTERÝ NA ÍRÁNSKÉ ÚTOKY V MINULÉM ROCE NEODPOVĚDĚL, SI ÍRÁNCI MYSLELI, ŽE SE JIM NEMŮŽE NIC STÁT.“ ÍRÁNCE NENÍ RADNO PODCEŇOVAT! REŽIM POŘÁD ŽIJE Z REVOLUCE, KTERÁ SMETLA ÍRÁNSKÉHO ŠÁHA V ROCE 1979. PROTO POTŘEBUJE EXPANDOVAT A TU REVOLUCI OBNOVOVAT. TOMÁŠ POJAR Bezpečnostní analytik, bývalý diplomat, v současnosti prorektor soukromé vysoké školy CEVRO Institut. Deset let působil v humanitární organizaci Člověk v tísni, přes sedm let jako její ředitel. Od roku 2005 pracoval jako náměstek na ministerstvu zahraničí a v letech 2010 až 2014 byl českým velvyslancem v Izraeli. Je ženatý, vystudoval politologii na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a protiteroristická studia v Izraeli. Jeho otec Miloš Pojar byl od roku 1990 prvním česko slovenským velvyslancem v Izraeli. DOBRŮU ZPRÁVOU JE, ŽE DYNAMIKA FINANCOVÁNÍ RADIKÁLNÍHO ISLÁMU SE NAPŘÍKLAD V EVROPĚ ZE STRANY SAÚDSKÉ ARÁBIE ZPOMALILA.

Foto autor| FOTO ONDŘEJ SZOLLOS

Foto popis| Nesmiřitelní rivalové: Íránský duchovní vůdce ájatolláh Alí Chameneí a americký prezident Donald Trump

Foto popis| Bezpečnostní expert Tomáš Pojar říká, že „výzvy, které nastoluje politický islám, nejsou slučitelné se západní demokracií“

Kontroverzní moderátor i bývalý místopředseda Úsvitu. Víme, kdo chce do vlivných mediálních rad

17.1.2020 info.cz str. 00 Strategie
Vojtěch Kristen

Pro nominace kandidátů na osm uvolněných křesel v Radě České televize a Radě Českého rozhlasu je čas už jen do pondělí. Na INFO.CZ jsme zjišťovali, kdo má o tyto pozice zájem, a už nyní přinášíme dílčí seznam uchazečů a těch, kdo kandidaturu zvažují. Je mezi nimi například moderátor Luboš Xaver Veselý, bývalý místopředseda hnutí Úsvit přímé demokracie Jan Zilvar.

Na jaře končí mandát šesti radním České televize a dvěma členům Rady Českého rozhlasu. V prvně jmenované radě se uvolní dvě pětiny mandátů, u Rozhlasu necelá čtvrtina. Celkem se tedy obsazuje osm vlivných (rady například jmenují a odvolávají ředitele či schvalují rozpočet) a slušně placených (radní ČT si přijde na necelých 34 tisíc korun měsíčně) křesel.

Ze současných šesti členů Rady ČT, kterým v březnu jejich mandát vyprší, chtějí minimálně čtyři pokračovat, informoval již dříve server Médiář. Jde o současného předsedu Jana Bednáře, Michaela Hausera, Vlastimila Venclíka a politického analytika INFO.CZ Vratislava Dostála.

Kromě nich se volby zúčastní i další osobnosti. Jednou z těch kontroverznějších je moderátor internetové televize XTV a Českého rozhlasu Luboš Xaver Veselý. Ten svůj záměr kandidovat avizoval již loni na podzim, ale v posledních týdnech jej stále zvažoval. „Poté, co jsem svůj záměr kandidovat oznámil, se na mě snesla velká sprcha kritiky, proto jsem to do poslední chvíle rozmýšlel. Nakonec do toho ale jdu,“ uvedl Veselý pro INFO.CZ.

Dalším, kdo se podle našich informací bude o místo v Radě ČT ucházet, je bývalá redaktorka a moderátorka – a také exmístopředsedkyně Rady ČT – Dana Makrlíková, která ale oficiálně svou kandidaturu nepotvrdila. „Je pravda, že to zvažuji, do pondělka (do uzávěrky pro podání přihlášek) je ale ještě času dost.“

V Radě České televize chce usednout i Martin Schmarcz, komentátor serveru INFO.CZ a bývalý poradce premiérů Mirka Topolánka či Jana Fischera. O členství v Radě ČT se bude ucházet také publicista a aktivista Jan Šinágl. Toho navrhuje spolek Sodales Solonis, jehož je Šinágl předsedou.

Občanské sdružení „Každý koš pomáhá“ nominuje novináře a vysokoškolského pedagoga Jiřího Závozdu, který už byl členem rady mezi lety 2011 a 2017. „Rádi bychom pana Jiřího Závozdu nominovali i v letošním roce,“ potvrdila předsedkyně spolku Petra Bažantová.

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy rektora univerzity požádala, aby za ni nominoval do Rady ČT akademiky Jakuba Končelíka a Markétu Supa, uvedl pro INFO.CZ mluvčí **FSV UK** Jakub Říman.

Oborová organizace Asociace režisérů, scénáristů a dramaturgů (ARAS) navrhne do obou rad celkem osm kandidátů. Jak pro INFO.CZ potvrdil tajemník organizace Petr Koza, do Rady ČT přes ARAS míří vysokoškolský pedagog Jaromír Volek, sinoložka Olga Lomová, publicistka Alena Zemančíková, exsenátor Libor Michálek, ředitelka Otevřené společnosti Marta Smolíková a bývalý ředitel Letní filmové školy Jiří Králík.

Podle dvou nezávislých zdrojů INFO.CZ si kandidaturu do Rady ČT rozmýšlel i bývalý generální ředitel televize Jiří Janeček, který loni neúspěšně kandidoval do Rady Českého rozhlasu. Exředitel nicméně po uzávěrce článku uvedl, že se volby účastnit nehodlá.

Do Rady Českého rozhlasu bude kandidovat bývalý ředitel několika radiových stanic a do roku 2018 místopředseda hnutí Úsvit přímé demokracie Jan Zilvar. „Je to pravda, jako člověk, co se rádiu věnuje přes 30 let toho mám na srdci opravdu dost,“ potvrdil svou kandidaturu Zilvar s tím, že se nejedná o politickou nominaci – navrhne jej podle jeho slov Svaz autorů a interpretů. Dalšími uchazeči o křeslo radního v rozhlasové radě pak budou její bývalý předseda Petr Šafařík či neurolog, filozof a etik Jan Payne. Oba nominuje ARAS.

Nové členy Rady ČT a Rady ČRo navrhuje veřejnost prostřednictvím organizací a spolků. Volební výbor Poslanecké sněmovny, který má v gesci i mediální záležitosti, pak z navržených jmen vybírá užší počet kandidátů a z těchto nominantů členy rad vybere Poslanecká sněmovna na plénu. Členství v obou radách je šestileté, každé dva roky je volena třetina členů.

Podle aktuálních údajů se na volebním výboru Poslanecké sněmovny zatím příliš oficiálně podaných nominací nesešlo. „Do Rady České televize k dnešnímu dni (ke čtvrtému odpoledni, pozn. redakce) evidujeme sedm návrhů kandidátů, do Rady Českého rozhlasu dva návrhy,“ uzavírá pro INFO.CZ Michaela Stránská ze sekretariátu volebního výboru sněmovny.

URL| <https://www.info.cz/clanek/44140/kontroverzni-moderator-i-byvaly-mistopredseda-usvitu-vime-kdo-chce-do-vlivnych-medialnich-rad>

Modernizace monarchie

17.1.2020 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Doslova tsunami reakcí a komentářů vyvolalo týden staré rozhodnutí prince Harryho a jeho ženy Meghan opustit oficiální role v královské rodině a stát se finančně nezávislími. Navzdory spekulacím o napjatých vztazích uvnitř dynastie se královna rozhodla přání vévody a vévodkyně ze Sussexu vyhovět. Vyjít by tak mohly jejich plány na život rozdělený mezi Spojené království a Kanadu, jak oznámili Harry s Meghan poprvé minulou středu na Instagramu. Jsme svědky nevyhnutelné modernizace monarchie, která povede k jejím nenávratným změnám. Více za okamžik. Naše pozvání přijali redaktorka časopisu Forbes Irena Cápová, která se dění britské královské rodině věnuje dlouhodobě. Dobrý den.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Dobrý den.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A taky Johana Klusek z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou zdravím do Krakovského studia. Dobrý den.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak, dámy, na začátek ta otázka je stejná pro vás obě a já požádám o krátkou odpověď, protože potom to vše bude možnost rozebrat v následující půlhodině. Paní Cápová, myslíte si, že snaha vévody a vévodkyně ze Sussexu se osamostatnit může monarchii nenávratně změnit nebo dokonce znamenat začátek jejího konce?

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Rozhodně ne.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak to bylo krátké na začátek. A stejná otázka pro Johanu Klusek?

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já jsem si vědoma, že tohle je duel, ale já musím se shodnout s paní Cápovou. Myslím si, že taky ne, ale je to o něco komplikovanější, než by se mohlo zdát, takže můžeme hovořit o tom dále.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Když říkáte, paní Klusek, že je to komplikovanější, tak co v tom je komplikovanějšího?

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je třeba si uvědomit, že ačkoliv tedy Harry s Meghan se vzdávají toho seniorního postavení v královské rodině, tak pro monarchy stále nejsou nezbytně potřební. Stále se ta pozornost bude i do budoucna zaměřovat především na následníka trůnu Charlese a jeho prvorozeného syna Williama s manželkou Catherine a jejich třemi dětmi. To znamená, že já si umím velmi dobře představit v současné chvíli scénář, kdy, ať už ta situace s Harrym a Meghan se vyvine jakkoliv, tak ta monarchie bude ve stejných, stejným způsobem fungovat dál. Na druhou stranu je to určitá zápleтка v takovém tom nekonečném seriálu s názvem britská monarchie nebo, chcete-li, v telenovele, určité otřesy ve společnosti nebo v podpoře monarchie to způsobit krátkodobě rozhodně může.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vy jste totiž napsala, paní Klusek, cituji z vašeho textu pro web Alarm, že je monarchie nebo instituce monarchie, v jejímž čele stojí dědičný panovník, dlouhodobě neudržitelný feudální přežitek. Tak mě by zajímalo, jestli myslíte, že se to týká i britské rodiny?

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych podtrhla to slovo dlouhodobě. Ono tady se posouváme do trošku normativnější rodiny. To znamená to, že z mého hlediska je monarchie neudržitelným feudálním přežitkem, jak jsem napsala, neznámá, že v dohledné době přestane existovat. To platí i pro britskou královskou rodinu, ale ty důvody, proč si myslím, že je přebytečným nějakým...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Neudržitelným.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nějakým faktorem té společnosti, tak to tedy platí. A mohla bych jmenovat spoustu faktorů. Jedním z nich je například fakt, že jaksi nejvyšší exekutivní pozice ve státě je dědina, zpochybňuje základní princip demokracie, kterým je volební právo.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak a teď stejná, ne stejná, ale otázka, která vyplývá z odpovědi, která právě zazněla pro Irenu Cápovou, jestli si myslíte, že to, na co poukazují Harry, nebo co dělají Harry a Meghan, vlastně poukazují na to, že ten systém, tak, jak žije teď královská rodina, je zastaralý a nefunkční, že to všechno povede k nevyhnutelné obrodě.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Já myslím, že ale oni tímhle svým revolučním krokem nic takového nenaznačují, oni tento krok zvolili ze svých privátních důvodů. Jim nevyhovuje to soužití, za prvé, s britským bulvárem, s pozorností, se kterou se zdálo, že Meghan Markle za svobodna tedy počítala, když šla do Británie, a ona už tehdy byla celkem známá celebrita, minimálně na severoamerickém kontinentu, ale že jí přesto dostihlo to, jak intenzivní ten zájem je a že jim to nevyhovuje, myslím, že i v tom jejich soužití, v jejich vztahu, ale to, co říkala paní Klusek, já si myslím, že není nevyhnutelně nutné, aby ta monarchie nějakým způsobem zanikla nebo něco podobného...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V dlouhodobém...

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

V dlouhodobém horizontu já si myslím naopak, že momentálně zrovna v době, které, který teď, kterou teď zažíváme, to znamená, v éře brexitu a nekonečných vyjednávání, kdy britský parlament několikrát byl zásadní problém se shodnout takřka na čemkoliv, tak se znovu ukázalo, jak potřebný, jak potřebná ta instituce monarchie a obecně královny je, jenom třeba pro běžné publikum, pro běžné Brity, protože oni a dodnes tu monarchii považují za něco tradičního, za nějakou svoji jistotu, kterou v životě mají. A nemluvíme o tom, že je to opravdu rodina s tisíciletou tradicí a dlouhodobá, dlouhodobá záležitost z historického hlediska, ale i nějaká psychologická pomoc, a je to momentálně znát i na tom, jak moc i tohle vlastně minoritní rozhodnutí momentálně šestého v pořadí následnictví na britský trůn vzbudil obrovskou vlnu zájmu znovu o britskou monarchii a čekalo se, jak se královna Alžběta II. vyjádří, zda jim tedy udělí to povolení, které bych možná jenom upřesnila, zatím je v podstatě na nějaké přechodné období, ona svolila s tím, aby tedy upravili ten svůj životní styl...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale neví, jestli to bude napořád.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Ale ona v tom oficiální prohlášení potom v Birminghamském summitu v pondělí večer uvedla, že je čeká ještě mnoho jednání o praktických záležitostech, ke kterým se tady dneska možná ještě dostaneme.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano. Tak, paní Křusek. Myslíte si, že monarchie a britská rodina pro mnoho Britů a Britek teď znamená prvek stability, kterého se ani do budoucna, ani v té, řekněme, dlouhodobější perspektivě nebudou chtít vzdát.

Johana KŘUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, s tím bych naprosto souhlasila. Teď v době velké nejistoty, která Brity čeká v následujících letech, možná i desetiletích v souvislosti s odchodem z Evropy by nebylo moudré, si myslím, zbavovat se monarchie a ani se k tomu tedy nechystá musíme si uvědomit, že poslední velká krize monarchie, ke které došlo v roce 97 po úmrtí tedy Harryho matky, princezny Diany, kdy ta reakce britské královské rodiny byla poměrně mrazivá a nesetkala se stejnou odpovědí od britské společnosti, tak v této době předseda v Británii byl premiérem Tony Blair. Po 20 letech byli u moci znovu labouristé, kteří tedy v té době, ale i v předchozích dekadách, koketovali republikanismem, ale tyhle časy jsou dávno pryč. Volby, prosincové volby vyhrál Boris Johnson, kterým je takovým archetypálním monarchistou, bych řekla, ale to ještě pořád neznamená, že to nastavení vztahu Britů k monarchii je jaksi zdravé. Já bych se nebála to přirovnat, mě napadlo takové přirovnání k drogám, protože lidi, kteří jsou drogově závislí, si neumí představit život bez závislosti na drogách a přijde jim to jako jediná možná varianta, ale jaksi se shodneme, že to asi není úplně nejzdravější pro ty jednotlivce. No, a pokud tu paralelu přesuneme, přesuneme na britskou společnost, tak si myslím, že to je velmi podobné, protože jaksi tím zopakují teda tu hlavní tezi, pokud máte nevoleného v podstatě vládce, ano, samozřejmě je to parlamentní monarchie, není to žádná autokratické monarchie, ale přece jenom v symbolické rovině zabraňuje té určité prostupnosti té společnosti, to souvisí samozřejmě s velkou nerovností současné britské společnosti, která se zhoršuje a ty sociální otázky jsou rozhodně na pořadu dne a je třeba o nich mluvit a existence prostě monarchie jako takové to popírá.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak, paní Čápoová, přirovnala byste taky vztah britské veřejnosti nebo minimálně její větší části ke královské rodině ke drogám nebo závislosti?

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Já vím, že to je paní Křusek myslela asi v nadsázce, ale to já s tím absolutně striktně nesouhlasí a myslím, že to je trochu urážka každého britského občana, který královnou anglickou a její Veličenstvo Alžbětu II. tedy obdivuje, zejména díky její moudrosti, díky tradicím, které ta rodina udržuje, díky pravidlům a disciplíně, kterou ta rodina má, a to jsou hodnoty, které pro většinu Britů i pro ty, mimochodem i pro ty, kteří jsou třeba republikánský naladěni, jsou naprosto nezpochybnitelné, a to není žádná závislost nebo něco, na co by byli zvyklí, a proto to nadále vyhledávali, ale spíš se jedná o to, že oni opravdu respektují tu rodinu nejen jako instituci, ale i jako lidi, jako osobnosti. A připomeňme si, paní Křusek správně uvedla tu krizi monarchie v roce 97, tehdy opravdu na těch asi 9 dní, kdy nejen britská média, ale i společnost byla úplně znechucená tím, tou neschopností komunikace, ale i projevem jakéhokoliv citu po tedy tragickém úmrtí princezny Diany. Já jsem, že za 20, téměř 25 let se ta monarchie velmi modernizovala a i ta rodina velmi dobře přistoupila i po této krizi a vzala si z ní zkušenost k tomu, jak komunikovat s publikem, ale i s médii. Připomeňme, že oni se velmi zmodernizovali i třeba ve využívání moderních komunikačních prostředků. Dneska běžně Buckinghamský palác a sama královna publikuje informaci...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Myslíte, že to dělá sama?

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Ona ne, ale například obě ty rodiny, o nic se nyní nejvíc diskutuje, tedy Cambridgoví, princ William a jeho manželka Catherine, a Sussexovi, tedy princ Harry a jeho manželka Meghan, mají svoje vlastní instagramové účty a tam je známo, že je o obě rodiny spravují sami, a dokonce obě vévodkyně Kate a Meghan píšou osobně ty jednotlivé posty a používají třeba ty emotikony, a tak dál a ví, že to dělají oni sami, protože je to prostě baví a je to součást 21. století a samozřejmě i součástech jejich reality.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Na vlnách Českého rozhlasu Plus diskutují Irena Cápová z časopisu Forbes a Jana Klusek z institutu mezinárodních studií. Paní Klusek, souhlasila byste s tím, že se královská rodina během posledních desetiletí významně modernizovala a důkazem je možná i to, že princ Harry si mohl vzít rozvedenou Američanku, což by před několika desetiletími nebylo možné a víme to z historie, že to skutečně vedlo k tomu, že se /nesrozumitelné/ musel vzdát trůnu.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Britská monarchie existuje v roce 2020, protože v dějinách prokázala neuvěřitelnou schopnost se přizpůsobovat britské společnosti. Nejedná se jenom tedy změny, co se týče jaksi komunikace se svými poddanými, v uvozovkách, z posledních let Twitter, Facebook, a tak dále, ale k obrovskému, obrovské proměně toho vztahu došlo už v devatenáctém století, kdy byla takzvaně britská monarchie znovu vynalezena královnou Viktorií a jejím manželem Albertem a oni se snažil jaksi rebrandovat tu monarchii ne jako z ostatních zkonstatělou konzervativní instituci, která se vměšuje do vlády, ale naopak se jí snažili zahalit do takového určitého kouzla, tajemství, rituálu, tedy, ano, neměnných pravidel. Něco, co prostě tu společnost bude stabilizovat, ale do velké míry jí bude fascinovat, a to platí dodnes. V tom jsou jako Windsorové opravdu velcí profesionálové...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A teď je to dodnes...

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ještě to dořeknu, já absolutně nezpochybuju roli královny jako takové, nebo její osobnost a jejich blízké rodiny, já si myslím, že Windsorové jsou to nejlepší, co britský konzervativní establishment může té zemi nabídnout, jako rozhodně nechceme skončit s Borisem Johnsonem jako pseudokrálem, to v s současné chvíli...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A jak to jde dohromady s tím, že vztah britské veřejnosti je tedy nezdravý ke královské rodině, když říkáte, že je toto nejlepší, co teď může britský establishment nabídnout?

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, to odpovídá v obrovské krizi, s kterou si myslím, že Británie prochází důsledkem, nebo jaksi projevem toho je výsledek těch voleb a vůbec celý proces odcházení z Evropské unie, který je absurdní jaksi pro budoucnost toho britského státu a pro nějakou budoucí prosperitu, zmanipulování velké části veřejnosti, tedy konzervativními establishmentem, takže v tomhle kontextu roku 2000, řekněme, 16 až 20, tady toho, co se děje v posledních 4 letech, tak ta královská rodina, opravdu doporučuju samozřejmě všem posluchačům pustit si seriál The Crown, ta královská rodina představuje stabilizační mechanismus, který teď kdybychom rozebrali, tak už opravdu nevím, co dobrého by z té Británie zbylo.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže to není spíš lék než drogy. Paní Klusek.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to může být, víte co, tak drogy jsou taky občas lék, marihuana a tak podobně, takže to je komplikované.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Dají se už využívat různě. Ale to, co tady, paní Cápová, zaznělo, taky před chvílí, ale ještě jsme se tomu nevěnovali, že když vede zemi nevolený vládce, tak to způsobuje ve svém důsledku také velké sociální nerovnosti, které, se kterými si, jak řekla paní Klusek Británie potýká.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Já musím souhlasit s tím, že ta monarchie i v minulosti, nejen v 19, ale později ve 20. století několikrát ukázala nejen to, že se velmi dobře umí společnosti přizpůsobit, ale že jí dokáže i podpořit na správných místech. Připomeňme, zmínil jsme Edwarda VIII. a jeho vynucenou abdikaci kvůli vztahům s, tedy vztahu s rozvedenou Američankou, paní Wallis Simpsonovou, a díky tomu paradoxně, že on musel abdikovat, tak se na trůn dostal, byť proti své vůli trochu, Jiří VI., otec současné královny Alžběty II. A ten se svojí manželkou Alžbětou, která je v našich poměrech známá jako královna matka, v době 2. světové války v bitvě o Británii a bombardování Londýna ukázali neuvěřitelnou morální sílu. Připomeňme, že oni osobně chodili do těch rozbombardovaných ulic. Oni jako první panovníci, jako první panovnický pár navštěvoval úplně běžné dělnické rodiny osobně, bylo to vůbec poprvé, kdy si běžný Brit mohl doslova sáhnout na svého panovníka, a to souviselo nejen s tím, že oni by kolem sebe chtěli vytvářet nějaké kouzlo, ale prostě běžné nejnižší sociální třídy podpořit.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A myslíte, že tady spíš ty sociální rozdíly existence nevolené panovnice nebo panovníka stírá?

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Já jsem, že sociální rozdíly jsou současnost, ale byla to realita i před těmi několika desítkami let, tak to prostě, ale já si myslím, že i ta současná britská královská rodina, jak ji známe dnes, tak je velmi dobrá v tom, že upozorňuje svojí přítomností právě třeba na sociální problémy. Já jsem zmínila v jednom ze svých sloupků po tedy tomu zahájení toho magxitu, že je škoda, že se vévodkyně Meghan rozhodl nepracovat pro korunu, protože jsem přesvědčená o tom, že zrovna ona s celým kouzlem svojí osobnosti a schopností, ona je výbor spíkr a velmi dobře se dokáže vyjadřovat právě o těch problematických záležitostech, ať už jsou to různé genderové nerovnosti, ona je velkým zastáncem integrace menšin a je velmi autentická...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže by to prospělo, podle vás..

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Velmi by jí to prospělo.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Paní Klusek, když princ Harry a jeho žena Meghan oznámili, že se chtějí živit vlastní prací, nechtějí být závislí na veřejných rozpočtech, myslíte si, že to bylo trochu nepochopení toho, co dělá královská rodina, že to je skutečně zásadní a důležitá zodpovědná práce, které se můžou věnovat, jak tady říká Irena Cápová, tak by vévodkyně ze Sussexu mohla prospět koruně, kdyby pro ní pracovala?

Johana KLUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano. Já si myslím, že práce pro královskou firmu je velmi důležitá a myslím si, že samozřejmě, ačkoliv já to považuju za přežitek, tak, tak to není bez ceny, protože statisíce lidí, nejenom v Británii, ale na celém světě si, tak jak jsme se tady shodli, královské rodiny velmi váží a cení si její práce, toho, jak opravdu nějakým způsobem drží tu společnost pohromadě, takže s tím bych souhlasila, a je to nemilé, že se ukázalo, že jaksi Meghan Markelová tedy není schopná se s tím tlakem mediálním vyrovnat, nebo její okolí není schopné najít dostatečnou odbornou pomoc, jak to zvládnout, přece jenom dneska se dá žít i bez internetu a a není úplně důvod každý den si tedy číst články o sobě, které mají často, bohužel, rasistický podtext, pokud se týče Meghan Markle...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jejího původu.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nicméně já jsem přesvědčená, že na to musela být zvyklá, už předtím byla známou hollywoodskou herečkou a idea, že to teď tím, že odejde z královské rodiny, přestane, tak to je naprosto, naprosto jako nesprávné a dokazuje to samozřejmě i osud Wallis Simpsonové a Edwarda VIII., kteří byli vy vyvrheli po zbytek svých životů. V podstatě poté, co se Edward VIII. vzdal ve třicátých letech trůnu, ale pokud ještě máme čas, já bych se chtěla rychle vrátit k tomu, co nakousla paní Cápová.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A to je ta druhá světová válka. A bezpochyby královna Alžběta II. je velkou velkým symbolem a spojnicí pro Brity s jejich slavnou minulostí, to týká nejenom 2. světové války, ale i jejich ztraceného impéria. A tady opět bych poukázal na poměrně nezdravý vztah, protože oba, obě tyto témata patří mezi hlavní mýty, které problematizují jaksi nějakou sebereflexi britskou. 2. světová válka jen z historického hlediska obrovsky jako důležitým tématem.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bohužel ten, ta země se potýká s tím mýtem, že samotná spolu s Winstonem Churchillem byla schopná porazit Hitlera a jaksi není to tak, opravdu jako ta koalice samozřejmě...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Je to podle vás mýtus?

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Světové války daleko větší je to mýtus...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A může za to...

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, ale myslím si, že bychom se měli jaksi posunout dál, než před 70 lety, aby teda lidi pořád měli pocit, že sáhnout si na krále nebo následníka trůnu je teda něco skvělého, tak to si teda nemyslím, myslím si, že je čas teda to začít měnit. Ano, já souhlasím s tím, že ti Windsorové opravdu reagují na ty změny ve společnosti...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale přesto je to podle vás přežitek, jak jste řekla.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, není to zdravé pro tu společnost.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V Pro a proti se sešly Johana Klusek a Irena Cápová. Tak já bych se ještě vrátila s dovolením k tomu aktuálnímu příběhu vévodkyně a vévody ze Sussexu. Myslíte si taky, paní Cápová, že selhalo okolím hlavně Meghan Markleové, tedy za svobodna, když jí neposkytlo nějaké vyžití, ve kterém by se cítila dobře a musí čelit i těm rasistickým útokům, nebo by to z druhé strany mohlo být vnímáno jako absence loajality ke koruně?

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Tak takhle rozhodně bylo vnímáno minimálně těch prvních několik desítek hodin zejména kvůli tomu, že oni se rozhodli tu informaci sdělit prostřednictvím Instagramu bez toho, aby předtím informovali její Veličenstvo Alžbětu II., prince Charlese jako korunního prince i jako Harryho otce, ale i jejich nejbližší rodinu, poradce nebo třeba bratra Williama, to byl ten zásadní problém, který prostě královnu opravdu trochu zklamal a ona to i sdělila osobně potom v tom vyjádření, že to, že jí to mrzí. Nicméně, co se týče poradců, kteří nepřípravili dostatečně vévodkyni Meghan na to, co jí čeká. To si nejsem úplně jistá. Já si myslím, že dokonce i princ Charles se velmi snažil, aby tato žena dobře zapadla do té rodiny, oni si opravdu berou zkušenosti z toho, co se stalo jim. Připomeňme, že 3 ze 4 dětí královny Alžběty II. prošly poměrně divokými rozvody právě kvůli tomu, že se přivdané ženy necítily v té rodině z různých důvodů dobře...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nechtěl jsem takového opakovat.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Přesně tak. A zároveň oni věděli, že Harry má velký problém s médii obecně, že se, že k médiím má negativní vztah, není divu, bylo mu 12 let, když bulvární média se významným způsobem podílela na tragické smrti jeho matky. A oni mu chtěli dopřát nejen ženu, tedy jeho srdce, kterou si sám vybral, ale i možnost žít trochu mimo světlo reflektorů.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže byste tam spíš viděla vstřícnost, než naopak...

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Já si myslím, že byli vstřícní rozhodně, zároveň je tam věc, která je důležitá pro nynější vévodkyni Meghan ze Sussexu, ona byla velmi aktivní nejen na sociálních sítích jako takových, ale ona patří k ženám, které se nikdy nebáli říct svůj názor nahlas a s nikým ho nekonzultoval. Připomeňme takovou známou historku, když jí bylo asi 11 let, tak ona psala dopisy politikům a psala dokonce do nějakého koncernu drogistického, který...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže zkrátka se nechtěla nechat vést...

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Přesně ta, který, který propagoval práci prášek a byl tam nějaký genderový problém, jinými slovy, ona řekla, proč je to orientované jenom na ženy, copak muži neperou. Byla taková oblíbená historka, že už jedenáctiletá dívka si uvědomovala genderový problém. To, že domácí práce jsou směřovány přímo na ženy a můžu se netýkájí. A myslím si, že jí zejména vadilo, že teď každý svůj krok musela s někým konzultovat, že nemohla nahlas dávat rozhovory lidem, které si třeba sama vybrala, že nemohla vystupovat veřejně sama za sebe a že každý její projev muselo kontrolovat 5 lidí blízkých trůnů.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Chápu, prostě formální stránka věci. Tak a teď je otázka, paní Kłusek, jestli si myslíte, že to, co se teď děje kolem toho slavného páru vévodu a vévodkyně, vévody a vévodkyně ze Sussexu, může osamostatnit do budoucna i další členy rodiny, jestli tohle je precedent, který změní královskou rodinu nenávratně?

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že královskou rodinu zeštíhlí. Princ Charles, proslýchá se, že měl plány na určité zeštíhlení té nejužší rodiny u v minulosti a tahle ta aféra si myslím, že to, že ten proces urychlí do značné míry, to znamená, opravdu pozornost médií předpokládám, že se bude do budoucna soustředit především na tedy následníka trůnu Charlese a jeho manželku Camillu a jeho nejstaršího syna s rodinou, která se rozrůstá, je početná, to znamená, tam o témata nebude nouze. A co je hodnotné na té monarchii, tak si myslím, že je určitá, určité puzení k nějaké povinnosti, k službě veřejnosti. A tím lidem, tedy Britům, což dokazovala královna Alžběta více než dokazuje, více než 60, kdy sedí na trůně, myslím si, že minimálně respektovat tuto osobu, která tedy...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Což by ale životnost monarchy mohlo prodloužit.

Johana KŁUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak nevypovídá to nic hezkého, si myslím, o těch těch vztazích v té rodině, protože Harry prostě vypadá v tomhle okamžiku, že je ve vleku své novomanželky. Spekulovat o tom, jestli top tak je nebo není, asi, asi nemá cenu. Nicméně, myslím si, nelíbí se mi, jakým způsobem to poškodilo nějakou autoritu královny Alžběty, protože je to opravdu stará dáma, která si zaslouží trochu, trochu jiné chování, tak tolik k tomu.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak. A paní Cápová, je vůbec možné se od královské rodiny úplně odloučit?

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

To bude ten zásadní problém, který právě i možná nastolí tady nějaký ten precedens, o kterém se, o kterém se bavíme, protože jedna věc je rozdělit třeba své bydliště na dva kontinenty, protože manželce více vyhovuje Severní Amerika. Druhá věc ovšem je, být opravdu nezávislý na veřejných penězích, to je věc, která se nyní projednává. Připomeňme, že ať budou žít kdekoli, tak Harry je synem příštího krále, s čímž jsou spojená různá bezpečnostní rizika, a tak dál. To bude prostě vždycky trvat. Další věc je, že oni v tom prohlášení řekli, že chtějí být finančně nezávislí, zároveň je známo, že si vévoda a vévodkyně ze Sussexu zaregistrovali tu ochrannou známku Sussex Royal, a to nejenom na svoje běžné aktivity, ale i na věci jako je textil, hračky, potraviny a tak dál, což trochu...

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jestli s ní nebudou chtít obchodovat.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Protože monetizace koruny jako takové je zcela nepřipustná. Ona vévodkyně Meghan nemohla nikdy očekávat, že se přivdá do britské královské rodiny a pak jí, pak to, že je vévodkyní, zpeněží na americkém kontinentě, já ji z ničeho takového nepodezírám, ale je trochu jak z k románu Danielle Steelové. Takže já si myslím, že teď bude precedent, jak s tím naloží a jak opravdu, kde si najdou to místo v životě, co budou dál dělat, oni mohou jezdit na turné ve stylu Baracka a Michelle Obamových, budou moci být mu motivačně....

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Dělat charitu.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Přesně tak, ale zároveň je tam přece jenom ta obava z té monetizace z toho, jakým způsobem oni budou vydělávat, protože si nedovedu představit, že se například vévodkyně Meghan stane třeba tváří nějaké luxusní módní značky, se kterou spolupracuje.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Říká redaktorka časopisu Forbes Irena Cápová, mluvila jsem taky s Johanou Klusek z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dámy, díky oběma. Na shledanou.

Irena CÁPOVÁ, redaktorka časopisu Forbes

Na shledanou.

Johana KLUSEK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Věra SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Za pozornost děkuje Veronika Sedláčková.

Společnost Prochazka Partners posiluje oddělení marketingu a projektového managementu

17.1.2020 personalista.com str. 00 zprávy
personalista.com

Společnost Prochazka Partners, jejímž posláním je zastupovat nájemce v oblasti komerčních nemovitostí, hlásí nové personální posily. Od ledna 2020 do společnosti nastoupili Jakub Salát (35), který je odpovědný za marketingové a PR aktivity společnosti a Daniel Kouba (30), který nastupuje jako project manager do týmu projektového managementu.

„Jsem rád, že mohu do našeho týmu přivítat další dva nové členy. Jakub přichází do Prochazka Partners po patnáctiletých zkušenostech v oblasti PR a marketingu a věřím, že tak naváže na naši kvalitní práci v této oblasti. Daniel se zapojí do našich klíčových aktivit v oblasti projektového managementu, kdy využítuje své inženýrské know-how v oblasti projektování a stavitelství,“ říká Radek Procházka, Managing Partner společnosti Prochazka Partners.

Jakub Salát začínal před patnácti lety svou kariéru v oblasti médií a později pracoval v předních českých PR agenturách (např. AMI Communications). Do Prochazka Partners míří po třech letech ze společnosti RENOMIA, kde se věnoval oblastem PR, interní a externí komunikace a tradičnímu i online marketingu. Jakub je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, studium zakončil rigorózní zkouškou.

Daniel Kouba se od roku 2013 se pohybuje v oblasti stavebnictví, kdy svou kariéru začínal ve společnostech SKANSKA či Subterra. Následně se věnoval facility maintenance v Accenture a posledních bezmála pět let strávil opět ve společnosti SKANSKA na pozicích stavitele v projektech bytového domu Gemma či Port Karolína B. Daniel je absolventem ČVUT – Fakulty stavební obor Příprava, realizace a provoz staveb a v říjnu 2019 složil autorizační zkoušku ČKAIT.

URL| <http://www.personalista.com/zpravy/spolecnost-prochazka--partners-posiluje-oddeleni-marketingu-a-projektoveho-managementu.html>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

personalista.com, personalista.com

Společnost Prochazka & Partners posiluje oddělení marketingu a projektového managementu

17.1.2020 feedit.cz str. 00

Daniel Bradbury Dočekal

Praha, 15. ledna 2020 – Společnost Prochazka & Partners, jejímž posláním je zastupovat nájemce v oblasti komerčních nemovitostí, hlásí nové personální posily.

Od ledna 2020 do společnosti nastoupili Jakub Salát (35), který je odpovědný za marketingové a PR aktivity společnosti a Daniel Kouba (30), který nastupuje jako project manager do týmu projektového managementu.

„Jsem rád, že mohu do našeho týmu přivítat další dva nové členy. Jakub přichází do Prochazka & Partners po patnáctiletých zkušenostech v oblasti PR a marketingu a věřím, že tak naváže na naši kvalitní práci v této oblasti. Daniel se zapojí do našich klíčových aktivit v oblasti projektového managementu, kdy využije své inženýrské know-how v oblasti projektování a stavitelství,“ říká Radek Procházka, Managing Partner společnosti Prochazka & Partners.

Jakub Salát začínal před patnácti lety svou kariéru v oblasti médií a později pracoval v předních českých PR agenturách (např. AMI Communications). Do Prochazka & Partners míří po třech letech ze společnosti RENOMIA, kde se věnoval oblastem PR, interní a externí komunikace a tradičnímu i online marketingu. Jakub je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, studium zakončil rigorózní zkouškou.

Daniel Kouba se od roku 2013 pohybuje v oblasti stavebnictví, kdy svou kariéru začínal ve společnostech SKANSKA či Subterra. Následně se věnoval facility maintenance v Accenture a posledních bezmála pět let strávil opět ve společnosti SKANSKA na pozicích stavitele v projektech bytového domu Gemma či Port Karolína B. Daniel je absolventem ČVUT – Fakulty stavební obor Příprava, realizace a provoz staveb a v říjnu 2019 složil autorizační zkoušku ČKAIT.

O společnosti Prochazka & Partners

Společnost Prochazka & Partners v roce 2013 založil Radek Procházka a dnes je vedoucí společností výhradně zaměřenou na zastupování nájemců v oblasti komerčních nemovitostí. Poskytuje komplexní servis pro nájemce v segmentech Offices a Industrial (přejednání, relokační, expanze, nákup či výstavba na klíč) a svým klientům zajišťuje i architektonické a projektové poradenství a management. Společnost je také organizátorem soutěže Kanceláře roku (www.kancelareroku.cz). Více o společnosti na www.prochazkapartners.cz.

URL| <https://feedit.cz/2020/01/17/spolecnost-prochazka-partners-posiluje-oddeleni-marketingu-a-projektoveho-managementu/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
feedit.cz

Princ Harry je vleku své manželky. Alžbeta II. si zaslouží uctivější chování, tvrdí odbornice

17.1.2020 ČRo - plus.cz str. 00 Zahraniční

Rozhodnutí britského prince Harryho a jeho ženy Meghan opustit finanční zázemí královské rodiny vyvolalo bouřlivé reakce. Jsme svědky modernizace monarchie, která povede k jejím nenávratným změnám?

Novinářka Cápová upozorňuje, že nezávislost královského páru nebude snadnou záležitostí, zatímco socioložka Klusek tvrdí, že se pozornost médií přesune na prince Charlese a jeho rodinu.

„Ačkoliv se Harry a Meghan vzdávají seniorního postavení v královské rodině, tak pro monarchii stále nejsou nezbytně potřební. Pozornost se bude zaměřovat na následníka trůnu Charlese a Williama s rodinou,“ odhaduje v pořadu Pro a proti Johana Klusek z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Jde prý o určitou zápletku v nekonečném seriálu britské monarchie. „A jako taková určité otřesy v podpoře monarchie způsobit i může. To, že je monarchie dlouhodobě neudržitelným feudálním přežitkem ale neznamená, že v dohledné době přestane existovat.“

Postoj Britů k monarchii je možné přirovnat k drogám. „Závislý si nedokáže představit život bez drog... Pokud ale nemáte demokraticky volného vládce..., tak to zabraňuje prostupnosti společnosti, což souvisí s velkou sociální nerovností v Británii, která se dále zhoršuje.“

„Nezpochybňuji roli královny ani její osobnost, stejně jako členy její blízké rodiny. Windsorové jsou to nejlepší, co britský konzervativní establishment může zemi nabídnout. Rozhodně nechceme skončit s Borisem Johnsonem jako pseudokrálem,“ shrnuje Johana Klusek.

Monarchii lidé milují

„Tento krok udělal královský pár z privátních důvodů. Nevyhovuje jim soužití s britským bulvárem a jeho pozorností,“ dodává redaktorka časopisu Forbes Irena Cápová.

Podle ní není nutné, aby monarchie nějak zanikla. „Já si naopak myslím, že v době brexitu a nekonečných vyjednávání, kdy měl britský parlament problém se shodnout na čemkoliv, se ukázalo, jak potřebná instituce monarchie a královny je.“

Britové dodnes považují monarchii za něco tradičního, za svou jistotu, kterou v životě mají. „Je to nejen historický jev, ale i psychologická pomoc. Je to znát na tom, jak tohle minoritní rozhodnutí momentálně šestého v pořadí následnictví na britský trůn vzbudilo obrovskou vlnu zájmu o monarchii.“ „Lidé královnu anglickou a její veličenstvo Alžbětu II. obdivují zejména díky její moudrosti a tradicím, pravidlům a disciplíně, které rodina udržuje. To jsou hodnoty, které jsou pro většinu Britů, včetně těch republikánsky naladěných, nezpochybnitelné,“ odmítla tezi o závislosti na monarchii Irena Cápová.

Víc si poslechněte v Pro a proti Veroniky Sedláčkové.

URL| <http://plus.rozhlas.cz/princ-harry-je-vleku-sve-manzelky-alzbeta-ii-si-zaslouzi-uctivejsi-chovani-tvrdi-8136606>

Princ Harry je vleku své manželky. Alžběta II. si zaslouží uctivější chování, tvrdí odbornice

17.1.2020 ČRo - plus.cz str. 00
autoři: Veronika Sedláčková , Ondřej Čihák

Rozhodnutí britského prince Harryho a jeho ženy Meghan opustit finanční zázemí královské rodiny vyvolalo bouřlivé reakce. Jsme svědky modernizace monarchie, která povede k jejím nenávratným změnám? Novinářka Cápová upozorňuje, že nezávislost královského páru nebude snadnou záležitostí, zatímco socioložka Klusek tvrdí, že se pozornost médií přesune na prince Charlese a jeho rodinu.

„Ačkoliv se Harry a Meghan vzdávají seniorního postavení v královské rodině, tak pro monarchii stále nejsou nezbytně potřební. Pozornost se bude zaměřovat na následníka trůnu Charlese a Williama s rodinou,“ odhaduje v pořadu Pro a proti Johana Klusek z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Jde prý o určitou zápletku v nekonečném seriálu britské monarchie. „A jako taková určité otřesy v podpoře monarchie způsobit i může. To, že je monarchie dlouhodobě neudržitelným feudálním přežitkem ale neznamená, že v dohledné době přestane existovat.“

Myslím, že tato událost královskou rodinu zešťhlí... U Harryho to vypadá, že je ve vleku své manželky... Nelíbí se mi, jak jejich rozhodnutí poškodilo autoritu královny Alžběty II., protože je to stará dáma, která si zaslouží trochu jiné chování.

Johana Klusek

Postoj Britů k monarchii je možné přirovnat k drogám. „Závislý si nedokáže představit život bez drog... Pokud ale nemáte demokraticky volného vládcu..., tak to zabraňuje prostupnosti společnosti, což souvisí s velkou sociální nerovností v Británii, která se dále zhoršuje.“

„Nezpochybnuji roli královny ani její osobnost, stejně jako členy její blízké rodiny. Windsorové jsou to nejlepší, co britský konzervativní establishment může zemi nabídnout. Rozhodně nechceme skončit s Borisem Johnsonem jako pseudokrálem,“ shrnuje Johana Klusek.

Monarchii lidé milují

„Tento krok udělal královský pár z privátních důvodů. Nevyhovuje jim soužití s britským bulvárem a jeho pozorností,“ dodává redaktorka časopisu Forbes Irena Cápová.

Podle ní není nutné, aby monarchie nějak zanikla. „Já si naopak myslím, že v době brexitu a nekonečných vyjednávání, kdy měl britský parlament problém se shodnout na čemkoliv, se ukázalo, jak potřebná instituce monarchie a královny je.“

Jedna věc je rozdělit svoje bydliště na dva kontinenty, druhá věc je být opravdu nezávislý na veřejných penězích, a o tom se teď jedná. Ať budou žít Harry a Meghan kdekoliv, jde stále o syna příštího krále a s tím jsou spojena bezpečnostní rizika... Teď bude precedent, jak se situací naloží. Kde si najdou místo v životě a co budou dělat.

Irena Cápová

Britové dodnes považují monarchii za něco tradičního, za svou jistotu, kterou v životě mají. „Je to nejen historický jev, ale i psychologická pomoc. Je to znát na tom, jak tohle minoritní rozhodnutí momentálně šestého v pořadí následnictví na britský trůn vzbudilo obrovskou vlnu zájmu o monarchii.“

„Lidé královnu anglickou a její veličenstvo Alžbětu II. obdivují zejména díky její moudrosti a tradicím, pravidlům a disciplíně, které rodina udržuje. To jsou hodnoty, které jsou pro většinu Britů, včetně těch republikánsky naladěných, nezpochybnitelné,“ odmítla tezi o závislosti na monarchii Irena Cápová.

Víc si poslechněte v Pro a proti Veroniky Sedláčkové.

Spustit audio

Související

Princ Harry se vzdává, alespoň dočasně a částečně, svých povinností člena královské rodiny. V tom je pravým hrdinou své generace, celé své doby.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/princ-harry-je-vleku-sve-manzelky-alzbeta-ii-si-zaslouzi-uctivejsi-chovani-tvrdi-8136606>

Poučení z krize státních výběrových řízení

17.1.2020 Hospodářské noviny str. 17 Názory

Julie Hrstková

Zfušovaná zakázka na výběr e-shopu na prodej dálničních známek prozradila o celé vládě a její práci víc, než by se jejímu premiérovi mohlo líbit.

K otevření očí všem, kteří ještě měli nějaké pochyby o kvalitě české vlády, stačila jedna veřejná zakázka za v zásadě marginálních pár set milionů na e-shop a aplikaci, kde se budou prodávat nové elektronické dálniční známky. Pochybnosti vzbudila jednak cena 401 milionů, kterou má stát firmě Asseco Central zaplatit, v kombinaci s tím, že na zakázku neproběhla veřejná soutěž a v registru smluv chybí některé důležité informace. Jsou totiž v režimu utajení.

A co vše ukázala? Zprv premiér je přesvědčen, že všemu rozumí. Když se zdálo, že zakázka na prodej dálničních známek vykazuje jisté prvky „pochybností v mediálním prostoru“, rozhodl se premiér Andrej Babiš konat. Na tiskové konferenci po jednání na Ředitelství silnic a dálnic prohlásil, že bude od všech ministrů požadovat, aby na jednání vlády předkládali veškeré zakázky na dodávky informačních technologií. Evidentně usoudil, že vláda, již tvoří absolventi pedagogické fakulty, **fakulty sociálních věd**, vysoké školy ekonomické či zemědělské, vykáže dostatečnou erudovanost, aby mohla posoudit kritéria výběru, cenu a užitečnost, kterou ta či ona zakázka na informační systém vyžaduje. Samozřejmě je tady možnost, že by to všechno posuzoval sám premiér, ale to už by se Česko blížilo zemím, jejichž moudří vůdci dokážou zhodnotit genetiku ječmene stejně odborně jako náplň atomové bomby.

Zadruhé vláda nevěří ani institucím, které vytvořily její vlastní koaliční strany. V roce 2015 vznikl na ministerstvu vnitra odbor hlavního architekta eGovernmentu. Ten má dle popisu na svých stránkách nadresortní působnost, což znamená, že je „zodpovědný za koordinaci a vedení rozvoje eGovernmentu v celé veřejné správě“. Jeho úkolem pak je „posuzování a schvalování významných ICT projektů veřejné správy k realizaci zahrnující jejich kontrolu a zajištění oprav ve fázi před vypsáním veřejné zakázky“. Teoreticky by tak bez posvěcení ministerstva vnitra žádná zakázka neměla být podepsána. E-shop ministerstva dopravy prý ministerstvo vnitra ignoroval.

Zatřetí, pokud resorty mohou, vyhnou se složitému veřejnému výběrovému řízení. V rámci boje proti korupci má Česko nastavené veřejné zakázky natolik složitě, že kdo se nemusí podvolovat splnění všech podmínek zákona, udělá to. A ten, kdo se musí zákonem řídit, zase udělá všechno pro to, aby se jím řídit nemusel, případně aby si vybral tu nejjednodušší variantu.

Takže akce výběru dodavatele na prodej dálničních známek velmi připomíná výběr dodavatele na systém elektronické evidence tržeb. Tedy bez výběrového řízení, v utajovaném režimu. Akci ministerstva financí za „pouhých“ padesát milionů tehdy prověřovala policie na základě anonymního udání. Podle něj stát přímým výběrem přišel minimálně o dvacet milionů. Policie nakonec dospěla k závěru, že je všechno v pořádku, tak jak to od začátku tvrdily finance. Jak asi dopadne mediálně zpochybňovaná zakázka ministerstva dopravy...

Začtvrté, cena, cena a zase cena. Pořídít si e-shop za více než 400 milionů je podle některých politiků, ale i odborníků natolik nestoudné, že by se to prý dalo považovat za krádež za bílého dne. Ministerstvo dopravy sice tvrdí, že systém bude mít daleko víc funkcí než jenom e-shop, a vyjmenovává třeba mobilní aplikaci, uživatelský portál či call centrum. Experti z dopravy si ale zřejmě nevšimli, že tyto funkce mají e-shopy naprosto běžně a nikdo z jejich soukromých majitelů neplatí přes sto milionů ročně. Připomínat, že Slováci stejnou zakázku zvládli za pětkrát menší cenu, může vypadat jako šťourání tupého nože v ráně. A to ani Slovensko nevyvíká tím nejméně zkorumpovaným prostředím na světě.

A konečně zapáté, potvrzuje se, že jakmile stát a jeho lidé dostanou šanci udělat něco tou nejhlupejší cestou, nenechají si příležitost ujít. Jak se totiž ukázalo, jedním z důvodů, proč prý byl e-shop tak drahý, bylo to, že musí umět skrýt značky aut tajných služeb. Resort dopravy proto mohl oslovit jen firmy, které mají bezpečnostní prověrku. V praxi absolutně žádný počítačový systém není imunní vůči hackerům, bez ohledu na množství bezpečnostních a jiných certifikátů. A pokud opravdu jde z „hloupeho“ systému na placení mýta zjistit, která auta patří našim tajným službám, máme zaděláno na velký problém bez ohledu na to, jaký zákon to vymyslel. Sečteno a podtrženo, jde o přehlídku neschopnosti vlády odborníků. Jen ta přehlídka naše kapsy zřejmě vyjde na 400 milionů.

O autorovi| Julie Hrstková, julie.hrstkova@economia.cz
Foto popis|

Dnes slaví životní jubileum Bohumil Doležal, kritik autoritářů a nechumelismu

17.1.2020 forum24.cz str. 00 Komentáře a názory

Dnes (17. ledna 2020) slaví osmdesáté narozeniny mimořádná osobnost české publicistiky, politiky i kultury, náš spolupracovník a předseda Klubu na obranu demokracie Bohumil Doležal. Je to příležitost k připomenutí jeho celoživotní práce pro svobodu a kritické myšlení v české společnosti.

Do veřejného života vstoupil Bohumil Doležal v polovině 60. let jako absolvent germanistiky, kdy se stal členem redakční rady časopisu Tvář. V této unikátní, nemarxistické kulturní revui působil společně s Emanuelem Mandlerem, Václavem Havlem, Janem Sokolem, Jiřím Němcem, Ladislavem Hejránkem, Karlem Štindlem, Janem Lopatkou, Ivanem Wernischem, Věrou Linhartovou a dalšími. Kritickými články o české literatuře Bohumil Doležal napomáhal k osvobození kultury od režimní pokřivenosti.

Zákaz časopisu Tvář vedl k širokému odporu v české inteligenci a zejména mezi spisovateli o cenzuře, což významně přispělo k uvolnění poměrů během pražského jara roku 1968. V dohasínajícím svobodném prostředí po sovětské okupaci došlo na několik měsíců k obnově Tváře. Tehdy se Bohumil Doležal setkal i s pozdějším otcem ekonomické reformy Václavem Klausem.

Druhý zákaz časopisu se časově kryje s nástupem normalizace. Doležal a jeho spolupracovníci se po vyhození z práce museli ucházet o zaměstnání v dělnických profesích. Ani v této době nerezignoval na tvůrčí činnost a společně s Mandlerem a Štindlem připravoval samizdatové sborníky o situaci umlčeného národa a mj. zde roztomile popsali putování skupiny intelektuálů od jednoho nedůstojného zaměstnání k dalšímu.

V pozdějších letech normalizace se Doležal uchytil jako programátor. Jako jeden z prvních podepsal Chartu 77, což mu přineslo sérii výslechů, při nichž od estébáků zažil i brutální šikanu. V roce 1987 společně s Mandlerem a Štindlem založil Demokratickou iniciativu, která se pokoušela vtáhnout do opoziční práce širší skupiny občanů, aby se odpor vůči režimu KSČ neomezoval jen na intelektuály.

Téměř každodenní šíření informací o činnosti Demokratické iniciativy a dalších opozičních proudů pak napomohlo k rozklížení totalitní moci. Demokratická iniciativa se již 11. listopadu 1989 prohlásila za politickou stranu, čímž dala najevo snahu o návrat k standardní pluralitní demokracii. Tím se lišila od ostatní protikomunistické opozice. To také pravděpodobně vedlo k tomu, že Státní bezpečnost Doležala i Mandlera zatkla ještě na začátku revoluce, když jiní disidenti zakládali Občanské fórum.

Krátce po listopadové revoluci byl Bohumil Doležal kooptován společně s dalšími disidenty do Federálního shromáždění, kde působil i po prvních svobodných volbách jako poslanec Liberálně demokratické strany, která byla původně součástí Občanského fóra. V době první vlády pravicové koalice v čele s ODS pracoval Doležal jako šéf poradců premiéra Václava Klause. S ním se ovšem v roce 1994 názorově rozešel a funkci na Úřadu vlády opustil. Pro Doležala byl nepřijatelný nárůst nacionalismu v Klausově politice a nebyl ani přesvědčeným zastáncem tehdejší převládající ideologie "neviditelné ruky trhu", která má být univerzálním lékem na neduhy společnosti.

Dále se Doležal věnoval akademické kariéře, získal doktorát a vyučoval politologii na **Fakultě sociálních věd**. Zároveň se prosadil jako jeden z nejvýznamnějších českých komentátorů. Publikoval zejména v Lidových novinách, v Mladé frontě DNES a v celé řadě časopisů.

Bohumil Doležal se zasazoval o přátelské soužití národů střední Evropy. Je autorem výzvy Smíření '95, která požadovala dialog mezi Českou republikou a sdružením sudetských Němců. Doležal napsal sérii článků, které odsuzovaly vyhnání německé menšiny a související akty bezpráví vůči nevinným lidem, např. plošné konfiskace majetku. Publikoval v německém, rakouském i maďarském tisku a přednášel na mezinárodních fórech. Je držitelem maďarského státního vyznamenání.

Vydal několik knih, mj. vynikající studii o novináři Karlu Havlíčku Borovském a také fejetony ze svých webových stránek Události, které po dlouhá léta vedl jako internetový deník.

Bohumil Doležal je od roku 2013 výrazným kritikem jak prezidenta Miloše Zemana, tak hlavně tzv. Nových pořádků Andreje Babiše. Poté co Babiš koupil vydavatelství Mafra, Doležal ukončil publikování v Lidových novinách. Společně s přáteli založil Klub na obranu demokracie, který pořádá debaty a šíří petice. Současné poměry považuje Doležal za destrukci polistopadové demokracie a pluralitního systému. Andrej Babiš je podle Doležala politický predátor, který nastolil vládu ekonomického, mediálního a politického monopolu a dusí svobodu společnosti. Doležal je autorem pojmu "nechumelismus", který vystihuje předstírání celé řady novinářů a dalších veřejně činných osob, že se s českou demokracií nic vážného nestalo.

Životní příběh Bohumila Doležala pozoruhodným způsobem ilustruje moderní dějiny české společnosti. Udělal také mnoho pro to, aby se v této zemi dalo svobodně dýchat. Ovlivnil řadu novinářů a studentů. Jeho nejcharakterističtější vlastností je to, že zásadně stojí za hodnotami, které vyznává. Kromě víry v demokracii se jedná o pravdivost a víru v Boha a Desatero. Lidé, kteří ho měli možnost poznat blíže, navíc vědí, že je s ním legrace.

Milý Bohumile, děkujeme. Všechno nejlepší.

URL| <https://www.forum24.cz/dnes-slavi-zivotni-jubileum-bohumil-dolezal-kritik-autoritaru-a-nechumelismu/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

[forum24.cz \(Komentáře a názory\)](https://www.forum24.cz/komentare-a-nazory/), [forum24.cz \(Komentáře a názory\)](https://www.forum24.cz/komentare-a-nazory/)

Sít' Karolíny Šimkové: Holka jako obrázek. Na Instagram tajně dorazil krásný nový svět

17.1.2020 **aktualne.cz** str. 00 **Názory**

Karolína Šimková

Populární sociální síť začíná připomínat Benátky. Její kanály zaplavuje reklama. Jen se to nesmí říkat, abyste nepřišli o iluze a nepřestali platit. Populární

Asi to znáte. Jste zrovna na cestě do práce nebo školy a ze zvyku projíždíte sociální sítě. Díváte se, co dělají "přátelé" - kamarádi, ale i lidé, které jste potkali jednou v životě. A taky celebrity nebo oblíbení influenceři.

Hned víte, kdo byl kde na večeři a co skvělého jedl, kdo se toulá po horách a kdo odjel relaxovat k moři. A tak nějak bokem i něco navíc: s jakou cestovkou tam můžete vyrazit taky, v jaké restauraci mají zrovna speciální menu nebo s jakým kódem si teď můžete pořídit hodinky za skvělou cenu. A najednou zjistíte, že nemáte ani ponětí, jak se stalo, že už je máte v internetovém košíku...

Své peníze dejte mně

Zažila to nejspíš už většina lidí, kteří jsou na Instagramu. V aplikaci, již dnes užívá více než dva a čtvrt milionu Čechů (a přes miliardu obyvatel planety), totiž za poslední rok citelně přibylo reklamy.

Mark Zuckerberg, jemuž síť na sdílení fotografií od roku 2012 patří, vsadil na její rostoucí oblibu. Zatím sice ještě stále nejvíc vydělává na Facebooku, svém prvním "dítěti". Ale už letos mají podle odhadů příjmy z reklamy na Instagramu dosáhnout až 70 procent objemu, který dnes generuje nejstarší sociální síť. Facebook přestal táhnout. I kvůli skandálům s úniky dat ztrácí atraktivitu především mezi mladými lidmi.

Od loňského června se reklamy začaly objevovat prakticky ve všech sekcích Instagramu. Včetně míst, kde byste je dříve nečekali. Intenzivní snahu, aby se nakupování na této síti stalo co nejjednodušší záležitostí, nelze přehlédnout. Kromě klasických reklam přibývá zejména takzvaných sponzorovaných příspěvků. Firmy dobře vědí, že své produkty nejlépe prodají, když je ostatním budou ve svých postech doporučovat známé a oblíbené tváře - influenceři.

Továrna na sebepropagaci

Právě tento specifický druh celebrit je dnes nejefektivnějším marketingovým "nástrojem". Obchodníci proto do spolupráce s nimi investují stále více peněz. Podle výzkumů totiž 92 procent spotřebitelů věří doporučení jiných lidí mnohem více než klasické reklamě. Studie, kterou zveřejnil časopis AdWeek, zase odhalila, že na názor influencerů dá přes 44 % respondentů. A více než 49 % dotazovaných si už také nějaký jimi propagovaný výrobek koupilo.

Celosvětově dnes firmy za takové sponzorované příspěvky utratí každý rok kolem 8,5 miliardy dolarů. A z největší části právě na Instagramu. Není tedy divu, že za posledních pět let vzrostla průměrná finanční odměna za sponzorovaný příspěvek na této sociální síti více než desetinásobně. Ještě v roce 2014 inkasovali influenceři za každé své doporučení v průměru 134 dolarů, loni už to bylo 1642 (zhruba 38 tisíc korun).

Z Instagramu, který byl původně především prostorem sdílení, se tak postupně stala továrna na sebepropagaci a zejména velký byznys. Jistě zde má pořád své místo i originální, inspirativní a autentický obsah. Ale jeho stále větší část zabírají příspěvky s jediným cílem: prodat.

Mění se charakter Instagramu ovlivňuje i celkovou atmosféru, která v jeho prostředí panuje, a v důsledku pak i uživatelé. Především ty nejmladší.

Přece si nebudeme povídat o prachách

Na tom, že influenceři propagují značky a výrobky, ke kterým mají pozitivní vztah, sami je vyzkoušeli a věří jim, není samozřejmě nic špatného. V principu se to podobá oblíbeným a vyhledávaným uživatelským recenzím či testům.

Jenže stále častěji se stává, že internetové celebrity vřele doporučují i věci, které by si sami nikdy nekoupili. Ba co hůř: tají přitom, že za to dostali štědrú odměnu. Někdy úplně a někdy to jen velmi velmi nenápadně naznačí na konci příspěvku. Dobře vědí, že sponzorované posty nejsou hlavním důvodem, proč mají tak velké a věrné publikum. A nijak netouží po tom, aby zjistilo, kolik reklamy mu ve skutečnosti podstrkují.

Řada inzerentů je v tom navíc vydatně podporuje. Podle výzkumu **Fakulty sociálních věd** UK každý dvacátý inzerent influencerům označování reklamy u sponzorovaných příspěvků dokonce přímo zakazuje. Obě strany zkrátka zneužívají toho, že pravidla zatím explicitně nestanovují povinnost přiznat barvu.

Začíná tak přibývat i případů, kdy instagramové celebrity čelí kritice či dokonce žalobě za vychvalování nekvalitních nebo přímo škodlivých výrobků. Například nedávno byl třem známým americkým influencerkám zablokovan účet, protože propagovaly zdraví ohrožující přípravky na hubnutí. Opačnou kritiku si pak vysloužila třeba modelka Gigi Hadid za to, že spojila své jméno s fastfoodovým řetězcem McDonald's.

Není nijak neobvyklé, že atraktivní influencerky (jsou to většinou ženy) s desítkami tisíc sledujících propagují nebezpečné zeštíhlující čaje nebo kolagenové výplně rtů či botoxy. A sugerují svým - často mladistvým - obdivovatelkám, že s jejich pomocí určitě dosáhnou stejně "dokonalých" rtů i těl. Právě tato část jejich publika má přitom podle průzkumů problém rozpoznat, zda mu někdo v on-line světě říká pravdu nebo lež.

Nasnídejte se iluzi

Na Instagramu uživatelé stráví každý den průměrně 53 minut. Když pravidelně skoro hodinu konzumujete iluze, je velmi těžké jim nepropadnout.

Zvláště je-li vám pod dvacet, trápí vás pochybnosti, ovládá touha vypadat co nejlépe, a nadto věříte, že obdivovanému vzoru záleží na tom, aby vám pomohl ke spokojenému a šťastnému životu. I když vám ve skutečnosti chce říci jedině: kupte si věci, které nepotřebujete, za peníze, které nemáte.

URL| <https://nazory.aktualne.cz/sit-karoliny-simkove-holka-jako-obrazek-na-instagram-tajne-d/r~58f3afa4390d11eaac60ac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
aktualne.cz (*Názory*)

Poučení z krize státních výběrových řízení

17.1.2020 iHNed.cz str. 00

Julie Hrstková

K otevření očí všem, kteří ještě měli nějaké pochyby o kvalitě české vlády, stačila jedna veřejná zakázka za v zásadě marginálních pár set milionů na e-shop a aplikaci, kde se budou prodávat nové elektronické dálniční známky. Pochybnosti vzbudila jednak cena 401 milionů, kterou má stát firmě Asseco Central zaplatit, v kombinaci s tím, že na zakázku neproběhla veřejná soutěž a v registru smluv chybí některé důležité informace. Jsou totiž v režimu utajení.

A co vše ukázala? Zaprvé premiér je přesvědčen, že všemu rozumí. Když se zdálo, že zakázka na prodej dálničních známek vykazuje jisté prvky "pochybností v me-diálním prostoru", rozhodl se premiér Andrej Babiš konat. Na tiskové konferenci po jednání na Ředitelství silnic a dálnic prohlásil, že bude od všech ministrů požadovat, aby na jednání vlády předkládali veškeré zakázky na dodávky informačních technologií. Evidentně usoudil, že vláda, již tvoří absolventi pedagogické fakulty, **fakulty sociálních věd**, vysoké školy ekonomické či zemědělské, vykáže dostatečnou erudovanost, aby mohla posoudit kritéria výběru, cenu a užitečnost, kterou ta či ona zakázka na informační systém vyžaduje. Samozřejmě je tady možnost, že by to všechno posuzoval sám premiér, ale to už by se Česko blížilo zemím, jejichž moudří vůdci dokážou zhodnotit genetiku ječmene stejně odborně jako náplň atomové bomby.

Zadruhé vláda nevěří ani institucím, které vytvořily její vlastní koaliční strany. V roce 2015 vznikl na ministerstvu vnitra odbor hlavního architekta eGovernmentu. Ten má dle popisu na svých stránkách nadresortní působnost, což znamená, že je "zodpovědný za koordinaci a vedení rozvoje eGovernmentu v celé veřejné správě". Jeho úkolem pak je "posuzování a schvalování významných ICT projektů veřejné správy k realizaci zahrnující jejich kontrolu a zajištění oprav ve fázi před vypsáním veřejné zakázky". Teoreticky by tak bez posvěcení ministerstva vnitra žádná zakázka neměla být podepsána. E-shop ministerstva dopravy prý ministerstvo vnitra ignoroval.

Zatřetí, pokud resorty mohou, vyhnou se složitému veřejnému výběrovému řízení. V rámci boje proti korupci má Česko nastavené veřejné zakázky natolik složitě, že kdo se nemusí podvolovat splnění všech podmínek zákona, udělá to. A ten, kdo se musí zákonem řídit, zase udělá všechno pro to, aby se jím řídit nemusel, případně aby si vybral tu nejjednodušší variantu.

Takže akce výběru dodavatele na prodej dálničních známek velmi připomíná výběr dodavatele na systém elektronické evidence tržeb. Tedy bez výběrového řízení, v utajovaném režimu. Akci ministerstva financí za "pouhých" padesát milionů tehdy prověřovala policie na základě anonymního udání. Podle něj stát přímým výběrem přišel minimálně o dvacet milionů. Policie nakonec dospěla k závěru, že je všechno v pořádku, tak jak to od začátku tvrdily finance. Jak asi dopadne mediálně zpochybňovaná zakázka ministerstva dopravy...

Začtvrté, cena, cena a zase cena. Pořídít si e-shop za více než 400 milionů je podle některých politiků, ale i odborníků natolik nestoudné, že by se to prý dalo považovat za krádež za bílého dne. Ministerstvo dopravy sice tvrdí, že systém bude mít daleko víc funkcí než jenom e-shop, a vyjmenovává třeba mobilní aplikaci, uživatelský portál či call centrum. Experti z dopravy si ale zřejmě nevšimli, že tyto funkce mají e-shopy naprosto běžně a nikdo z jejich soukromých majitelů neplatí přes sto milionů ročně. Připomínat, že Slováci stejnou zakázku zvládli za pětkrát menší cenu, může vypadat jako šťourání tupého nože v ráně. A to ani Slovensko nevyvíká tím nejméně zkorumpovaným prostředím na světě.

A konečně zapáté, potvrzuje se, že jakmile stát a jeho lidé dostanou šanci udělat něco tou nejhoupější cestou, nenechají si příležitost ujít. Jak se totiž ukázalo, jedním z důvodů, proč prý byl e-shop tak drahý, bylo to, že musí umět skrýt značky aut tajných služeb. Resort dopravy proto mohl oslovit jen firmy, které mají bezpečnostní prověrku. V praxi absolutně žádný počítačový systém není imunní vůči hackerům, bez ohledu na množství bezpečnostních a jiných certifikátů. A pokud opravdu jde z "hloupého" systému na placení mýta zjistit, která auta patří našim tajným službám, máme zaděláno na velký problém bez ohledu na to, jaký zákon to vymyslel. Sečteno a podtrženo, jde o přehlídku neschopnosti vlády odborníků. Jen ta přehlídka naše kapsy zřejmě vyjde na 400 milionů.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66707520-pouceni-z-krize-statnich-vyberovych-rizeni>

Poučení z krize státních výběrových řízení

17.1.2020 iHNed.cz str. 00

Julie Hrstková

K otevření očí všem, kteří ještě měli nějaké pochyby o kvalitě české vlády, stačila jedna veřejná zakázka za v zásadě marginálních pár set milionů

na e-shop a aplikaci, kde se budou prodávat nové elektronické dálniční známky. Pochybnosti vzbudila jednak cena 401 milionů, kterou má stát firmě Asseco Central zaplatit, v kombinaci s tím, že na zakázku neproběhla veřejná soutěž a v registru smluv chybí některé důležité informace. Jsou totiž v režimu utajení.

A co vše ukázala? Zprv premiér je přesvědčen, že všemu rozumí. Když se zdálo, že zakázka na prodej dálničních známek vykazuje jisté prvky "pochybností v me-diálním prostoru", rozhodl se premiér Andrej Babiš konat. Na tiskové konferenci po jednání na Ředitelství silnic a dálnic prohlásil, že bude od všech ministrů požadovat, aby na jednání vlády předkládali veškeré zakázky na dodávky informačních technologií. Evidentně usoudil, že vláda, již tvoří absolventi pedagogické fakulty, **fakulty sociálních věd**, vysoké školy ekonomické či zemědělské, vykáže dostatečnou erudovanost, aby mohla posoudit kritéria výběru, cenu a užitečnost, kterou ta či ona zakázka na informační systém vyžaduje. Samozřejmě je tady možnost, že by to všechno posuzoval sám

premiér, ale to už by se Česko blížilo zemím, jejichž moudří vůdci dokážou genetiku ječmene stejně odborně jako náplň atomové bomby.

Zadruhé vláda nevěří ani institucím, které vytvořily její vlastní koaliční strany. V roce 2015 vznikl na ministerstvu vnitra odbor hlavního architekta eGovernmentu. Ten má dle popisu na svých stránkách nadresortní působnost, což znamená, že je "zodpovědný za koordinaci a vedení rozvoje eGovernmentu v celé veřejné správě". Jeho úkolem pak je "posuzování a schvalování významných ICT projektů veřejné správy k realizaci zahrnující jejich kontrolu a zajištění oprav ve fázi před vypsáním veřejné zakázky". Teoreticky by tak bez posvěcení ministerstva vnitra žádná zakázka neměla být podepsána. E-shop ministerstva dopravy prý ministerstvo vnitra ignoroval.

Zatřetí, pokud resorty mohou, vyhnou se složitému veřejnému výběrovému řízení. V rámci boje proti korupci má Česko nastavené veřejné zakázky natolik složitě, že kdo se nemusí podvolovat splnění všech podmínek zákona, udělá to. A ten, kdo se musí zákonem řídit, zase udělá všechno pro to, aby se jím řídit nemusel, případně aby si vybral tu nejjednodušší variantu.

Takže akce výběru dodavatele na prodej dálničních známek velmi připomíná výběr dodavatele na systém elektronické evidence tržeb. Tedy bez výběrového řízení, v utajovaném režimu. Akci ministerstva financí za "pouhých" padesát milionů tehdy prověřovala policie na základě anonymního udání. Podle něj stát přímým výběrem přišel minimálně o dvacet milionů. Policie nakonec dospěla k závěru, že je všechno v pořádku, tak jak to od začátku tvrdily finance. Jak asi dopadne mediálně zpochybňovaná zakázka ministerstva dopravy...

Začtvrté, cena, cena a zase cena. Pořídít si e-shop za více než 400 milionů je podle některých politiků, ale i odborníků natolik nestoudné, že by se to prý dalo považovat za krádež za bílého dne. Ministerstvo dopravy sice tvrdí, že systém bude mít daleko víc funkcí než jenom e-shop, a vyjmenovává třeba mobilní aplikaci, uživatelský portál či call centrum. Experti z dopravy si ale zřejmě nevšimli, že tyto funkce mají e-shopy naprosto běžně a nikdo z jejich soukromých majitelů neplatí přes sto milionů ročně. Připomínat, že Slováci stejnou zakázku zvládli za pětkrát menší cenu, může vypadat jako šťourání tupého nože v ráně. A to ani Slovensko nevykuká tím nejméně zkorumpovaným prostředím na světě.

A konečně zapáté, potvrzuje se, že jakmile stát a jeho lidé dostanou šanci udělat něco tou nejhoupější cestou, nenechají si příležitost ujít. Jak se totiž ukázalo, jedním z důvodů, proč prý byl e-shop tak drahý, bylo to, že musí umět skrýt značky aut tajných služeb. Resort dopravy proto mohl oslovit jen firmy, které mají bezpečnostní prověrku. V praxi absolutně žádný počítačový systém není imunní vůči hackerům, bez ohledu na množství bezpečnostních a jiných certifikátů. A pokud opravdu jde z "hloupého" systému na placení mýta zjistit, která auta patří našim tajným službám, máme zaděláno na velký problém bez ohledu na to, jaký zákon to vymyslel. Sečteno a podtrženo, jde o přehlídku neschopnosti vlády odborníků. Jen ta přehlídka naše kapsy zřejmě vyjde na 400 milionů.

URL| <http://archiv.ihned.cz/c1-66707520-pouceni-z-krize-statnich-vyberovych-rizeni>

Analýza hlasování v Senátu: jak se přelévají koalice a kdo jsou ,renegátí‘ svých stran?

17.1.2020 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
Jan Boček, Jan Cibulka, Nela Krawiecová, Pavla Lioliasová

U běžných hlasování Senátu vládne koalice KDU-ČSL, STAN a hnutí Senátor 21. Situace se ale mění u těch těsných, ta si vládní hnutí ANO umí ohlídat. Svou nejednotností mu to umožňují zástupci STAN.

/

Čtěte dále

U běžných hlasování Senátu vládne koalice KDU-ČSL, STAN a hnutí Senátor 21. Situace se ale výrazně mění u těch těsných, která si vládní hnutí ANO dokáže ohlídat. Svou nejednotností mu to umožňují například zástupci KDU-ČSL nebo Starostů a nezávislých, zjistili datoví novináři serveru IROZHLAS.cz.

Do analýzy bylo zahrnuto všech dosavadních 589 hlasování, která se uskutečnila v aktuálním senátním období, tedy od podzimu 2018.

Mimo jiné se ukázalo, že zákonodárci, kteří v horní komoře Parlamentu často zvednou ruku jinak než jejich klub, jsou Jiří Čunek (KDU-ČSL), Jiří Dienstbier (ČSSD), Ivo Valenta (nestraní v senátním klubu ODS) nebo Jaroslav Zeman (ODS).

Jak data číst? Fyzikální model umístí pravidelné spojení při hlasování na plátně blíž k sobě, a naopak: ty, kdo často hlasují odlišně, odsune také v grafu. Vazby mezi dvojicemi senátorů s osmdesátiprocentní a vyšší shodou jsou znázorněny viditelně, slabší shodu kvůli přehlednosti grafu neukazujeme. Silnější linka znamená shodu výrazně nad osmdesát procent.

„Dá se na tom dobře ukázat disciplína, soudržnost jednotlivých senátních klubů – pokud by byli hodně blízko u sebe, jsou ideologicky semknutí,“ vysvětluje pro iROZHLAS.cz politolog Roman Chytilík z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

„To, že vidíme ‚hnízdo‘ obsazené více barvami, možná naznačuje, že vzniká blok stran a nezávislých senátorů, kteří hlasují shodně,“ pokračuje. „V momentu, kdy nějaký senátor leží daleko, můžeme vyvodit, že často hlasuje v rozporu se svým klubem.“

Za shodu dvou senátorů považujeme takové hlasování, kdy oba odpověděli buď ano, nebo oba nesouhlasili – ať už přímo odpovědí ne, nebo zdržením se. Obojí fakticky znamená odmítnutí. Hlasování, na kterých senátor chyběl, nemají na jeho shodu s ostatními vliv. Detailní pohled na hlasovací shodu libovolných dvou senátorů nabízí tabulka vztahů.

Během aktuálního volebního období se odehrály změny v obsazení Senátu: hned v lednu 2019 nahradil senátorku Zuzanu Baudyšovou z ANO, která rezignovala ze zdravotních důvodů, David Smoljak ze STAN. Druhou změnou je „přebarvení“ Jiřího Cieřiały. Ten byl zvolen ve Frýdku-Místku jako nezávislý kandidát, dnes je součástí senátorského klubu ANO. V grafu má nicméně původní barvu nezařazeného kandidáta.

První pohled na graf odhalí právě zmíněné renegáty. Že nejde o názorové rozdíly jen na papíře, odhaluje také aktuální spor uvnitř sociální demokracie. Ve sporu o budoucího ombudsmana v něm proti sobě stojí šéf ČSSD Jan Hamáček a senátor Jiří Dienstbier.

„Data o hlasování potvrzují, že politici typu Jiřího Čunka nebo Jiřího Dienstbiera mají ve vlastní politické straně specifické postavení,“ upozorňuje Kamil Švec, politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a analytik České televize. „Dienstbierova pozice v rámci sociální demokracie je trochu menšinová. Zastává liberální postoje, které v té straně nejsou mainstreamové. Takže tím se odlišuje ve všech svých vystoupení a jak je vidět, projevuje se to i v hlasování.“

„Podobně vybočuje také například Miroslav Antl, to taky není typický sociální demokrat,“ pokračuje Švec. „Je to předseda ústavněprávního výboru, bývalý státní zástupce, evidentně do toho klubu nepatří. Nebo Ivo Valenta, který je v klubu ODS spíše proto, aby byl někam zařazen, ale svým založením to občanský demokrat není.“

Graf ukazuje, že určující silou pro senátní hlasování je koalice mezi křesťanskými demokraty, starosty a členy Klubu pro liberální demokracii. Dohromady ovládají kolem poloviny senátních křesel, obvykle s nimi hlasuje také nezařazený senátor Pavel Fischer. Toto uskupení se pak snaží „gravitačně roztrhat“ semknutý klub občanských demokratů s nezávislou Jitkou Chalánkovou i rozvolněná vládní koalice ANO se sociálními demokraty.

„V roce 2020 v Senátu převládá středopravicové vidění světa, protože výrazné zastoupení má lidová strana, která je v pravém středu,“ komentuje náladu v horní komoře Parlamentu politolog Kamil Švec. „Silný klub mají také Starostové a nezávislí, kteří se prezentují jako středová, liberální a doprava směřující uskupení. Pak je tam silný klub ODS, která má i předsedu Senátu. Takže pravice jasně dominuje.“

„Vzhledem k tomu, že voliči levice k senátním volbám příliš nechodí, bývá pravostředová orientace typická,“ vysvětluje důvody pro pravicovou přesilu politolog Jan Kysela z Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

Situace se ovšem zásadně změní, pokud vynecháme procedurální hlasování, kde je obvykle Senát poměrně jednotný, a další nekonfliktní body programu. U padesáti nejtěsnějších hlasování – kde často rozhodl jediný hlas – vypadá graf odlišně.

ANO ve středu grafu naznačuje, že si strana premiéra Andreje Babiše s podporou sociálních demokratů dokáže klíčová hlasování pohlídat. Naopak koalice KDU-ČSL, STAN a liberálních senátorů v těsných hlasováních selhává. Nejednotní jsou zejména senátoři klubu Starostů a nezávislých, jak prozrazuje jejich pozice na okraji grafu.

„Jsme demokratický klub a záleží vždy na senátorovi nebo senátorce, jak se k hlasování postaví, jestli ho třeba přesvědčí zpravodajové nebo řečníci na jednání pléna,“ nabízí pohled do nitra senátního klubu STAN jeho předseda Petr Holeček.

„Hlasování v Senátu a hlasování v Poslanecké sněmovně je o něčem jiném,“ dodává. „Vůbec nechci ostatní senátory ovlivňovat, myslím si, že o tom práce v Senátu a ani v politice není, aby někdo dával nějaké befely (příkazy, z německého der Befehl = rozkaz, pozn. red.), když se jedná o demokratické a individuální rozhodnutí.“

„Jsme součástí vládní koalice, takže se na návrh zákona díváme v širším kontextu,“ zastává podobný pohled předsedkyně klubu ANO Zdeňka Hamousová. „Ale občas se stane, že s návrhem nesouhlasíme. Hnutí ANO respektuje, že Senát je samostatná komora, takže někdy se stane, že pro vládní návrh zákona nehlasujeme.“

Souzní s nimi také křesťanský demokrat a hejtman Zlínského kraje Jiří Čunek.

„Podle Ústavy se má každý senátor řídit svým svědomím, o žádném klubu tam nic není,“ říká pro Radiožurnál. „Samozřejmě s kolegy z klubu, senátory a senátorkami o tom diskutuji, mnohdy řeknu, proč mám své odlišné stanovisko, ale je to tak, že každý senátor má hlasovat hlavně sám za sebe.“

„Ale zase hlasování o jeden hlas, to se snad nikdy nestalo. U zásadních hlasování většinou k nějaké dohodě dojde,“ dodává Čunek.

Detail padesáti nejtěsnějších hlasování za poslední rok nicméně prozrazuje, že o tak výjimečnou situaci nejde. Každý řádek představuje jedno senátní hlasování, každý čtvereček jednoho senátora, barvy odpovídají barvám senátních klubů.

Levá část grafu pak prezentuje vítěznou koalici při daném hlasování; pokud senátoři zákon podpořili, jsou zde hlasy ano. Pokud zamítli, jsou zde hlasy ne a ti, kteří se zdrželi hlasování. V pravém sloupci jsou naopak ti, kteří byli přehlasováni.

Senátory STAN nejčastěji najdeme na obou stranách hlasování: část z nich je většinou pro, část proti, málokdy zaujmou jednotnou pozici.

„Disidentství v Senátu ale není tak podstatné, protože na něm nezávisí osud vlády,“ vysvětluje politolog Roman Chytilík z Masarykovy univerzity. „Spíš to naznačuje, že jsou tam senátoři, kteří se nebojí jít proti mínění své strany. Častěji vyjadřují svá osobní přesvědčení. Může to souviset s tím, že volební obvod, ve kterém byli zvoleni, je v některých charakteristikách hodně odlišný od ostatních.“

„Senát má mnohem více času na probírání návrhů zákonů, může se jim věnovat více do hloubky,“ doplňuje ho Kamil Švec. „Tomu odpovídají i senátní diskuse, které jsou méně vyhrocené, méně politické. Nejsou tak rozštěpené podle politického stranictví.“

„Obecně je fungování Senátu víc konsensuální, kompromisní,“ pokračuje Švec. „Poslanecká sněmovna je mnohem více konkurenční. Souvisí to s tím, že vláda je odpovědná právě Poslanecké sněmovně a většina návrhů jsou návrhy vládní.“

„To, že v Senátu nehraje stranická politika takovou roli jako názor jednotlivých senátorů, je podle mě jeho výhoda,“ dodává. „Ostatně dřív byl Senát prezentován jako rada moudrých, sněm politiků, kteří mají nějaké

zkušenosti. Proto je taky možné kandidovat až ve čtyřiceti letech. I když připouštím, že pokud senátní kluby nejsou soudržné a nemají jednotný názor, může to někdy zákonům uškodit.“

Menší rivalita Senátu a schopnost senátorů najít kompromis ilustruje graf všech 589 hlasování v Senátu mezi ustavující schůzí 14. listopadu 2018 a dosud posledním zasedáním v polovině minulého prosince. Na rozdíl od Poslanecké sněmovny jsou pro Senát typické velké koalice, kterých se účastní většina stran: znamená to, že v grafu je podstatně zaplněnější levý sloupec, který ukazuje členy vítězné koalice. Naopak pravý sloupec, který shromažďuje poražené senátory, je poloprázdný.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/analyza-data-senat-koalice-hlasovani_2001170600_jab

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

„U Výměny manželek se rituálně ujišťujeme, že nejsme jako oni“

17.1.2020 mediar.cz str. 00

News Media

Přehledka novinek komunikačních agentur Digiveletrh se kvapem blíží, zajistěte si místo včas „Reality show si vybírají sociálně slabé, které zostuzují za to, že se nedokážou stát někým hodnotnějším,“ říká v rozhovoru s Médiářem Irena Reifová, která na Univerzitě Karlově zkoumá vykreslování účastníků takových show nebo oblibu socialistických seriálů. dnesVše podstatné každé všední ráno v šest ve vašem e-mailuThe cookie settings on this website are set to "allow cookies" to give you the best browsing experience possible. If you continue to use this website without changing your cookie settings or you click "Accept" below then you are consenting to this.

Irena Reifová strávila v posledních letech desítky hodin s Výměnou manželek, Prostřenem a Krotiteli d luhů. Zajímalo ji, jak pořady zobrazují své účastníky. Podle Reifové jsou v nich zostuzováni za to, co dobově považujeme za nedostatky. „Reality show na to jsou ideální, protože lidé v nich jsou pod drobnohledem. Pořady jim kladou úkol předělat se. V naší společnosti máme být všichni podnikateli se svým vlastní já,“ říká v rozhovoru pro Médiář výzkumnice z **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy, podle které je „české zostuzování“ specifické kvůli zdejší socialistické minulosti. Té se věnovala i ve svých dřívějších pracích, kde zkoumala, co nás stále tolik přitahuje na normalizačních seriálech.

Co vás zajímalo na pořadech typu Výměna manželek?

Jak reality show představují svoje účastníky. Zahraniční výzkumy pro to používají pojem „shaming“. Zostuzování. Vykreslování účastníků zároveň zasazují do širšího sociohistorického rámce a všímají si podobnosti s duchem doby, který kulminuje v 90. letech. Jak tyto pořady kopírují mentalitu, které se říká neoliberalismus. Moje základní otázka pak byla, jestli je v Česku ono zostuzování nějak specifické vzhledem k tomu, že jsme postsocialistickou zemí.

Tady bude asi potřeba vysvětlit, co míníte onou mentalitou.

Základem je ekonomický model, který buduje kult volného trhu a volné ruky trhu. V Česku bychom řekli, že jde o typické znaky obecného pojmu kapitalismus, ve skutečnosti ale existují různé verze kapitalismu. Neoliberalismus střídá poválečný model, který v sobě měl silný element sociálního státu. Zásadní rozdíl přitom je, že neoliberalismus opustil ekonomickou oblast a stal se celospolečenským vzorem myšlení. Své principy jako jsou neustálý růst, kult rozvoje, zdokonalování, spravování věcí manažersky, řízení různých částí společnosti tak, jak se řídí firmy – to samozřejmě známe i od českého premiéra –, přenesl za hranice ekonomiky. Vytvořil tak i normy, jak má život jednotlivce vypadat. Co znamená být řádným a normálním člověkem.

Co tedy znamená podle reality shows „být normálním“?

Pracuji s tím, že v naší společnosti máme být všichni podnikateli se svým vlastním já. Dobře se oblékat, chodit do fitness center, na kosmické úpravy zevnějšku, abychom byli čím dál uplatnitelnější na trhu s prací, ale i celospolečenských a partnerských vztahů. Tento vzorec reality show přebírají a překládají do srozumitelné podoby a návodů, jak toho dosahovat.

Jsou na to ideální, protože v nich jsou lidé v nich jsou pod drobnohledem, vizuální kontrolou. Pořady jim kladou úkol předělat se. Stát se někým hodnotnějším, než byli v minulosti.

Jak jsou v tomto kontextu účastníci zostuzováni?

V první řadě se pořady zaměřují na lidi, kteří mají nějaký deficit. Epizoda se pak točí kolem toho, jestli se účastníkům deficit podaří napravit. Máme pořady, které jsou zaměřené vyloženě na toto. Takzvané televizní proměny, ve kterých jde opravdu pouze o zkrášlení či zhubnutí. V Česku máme třeba O deset let mladší Výměna manželek nebo Prostřeno mají trochu jiný princip, ale i v nich je záhodno proměnit se pod kritickým pohledem kamery a spoluúčinkujících.

Výchozí bod zostuzování je tedy už ve výběru účinkujících, kteří jsou v něčem „špatní“. To je pak rozehráno a komentováno ironickými voice-overy a specifickou prací kamery. Ta je zaměřená na velké detaily a panoramata. Inspekční kamera zkoumá detaily: smetí v rohu, špinavé ruce, mastnou pleť... Panoramatická kamera zabírá to, co má být otřásajícím obrazem celku. Součástí zesměšňování jsou i komentáře spoluúčinkujících, u kterých je velmi pravděpodobné, že jsou stimulovány ze strany štábu. Celkové zostuzování umocňuje i to, jak diváci diskutují o pořadech třeba na sítích. Jednotlivé díly Výměny manželek mají na Facebooku kolem tisíce komentářů, které v podstatě všechny reprodukuje hanlivý tón.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

Liší se podle vás tedy něco v případech postsocialistického Česka oproti Západu?

Já se domnívám, že ano. Některé předměty zostuzování se samozřejmě překrývají, jiné ne. Třeba legendární britský pořad Benefits Street se zaměřuje na pranýřování lidí, kteří pobírají dávky. To se jako důvod k odsouzení sociálně slabých v českých pořadech nevyskytuje. Tady se více řeší třeba úklid domácnosti.

Jestliže se ale v Česku celý žánr zaměřuje v naprosté většině na lidi ze sociálního dna, znamená to, že pracuje s polarizací na vítěze a poražené sociální transformace. Pořady zostuzují ty, kteří nedokázali v posledních 30 letech zúročit politické a legislativní změny k rozvoji sebe sama, k rozvoji svojí prosperity. Domnívám se, že pracují s polarizací, která má dalekosáhlé politické důsledky. Nemyslím, že by ohrožení demokracie pramenilo jenom z toho, jak reality shows prezentují chudé. Rozhodně to ale je jeden z mnoha rozměrů, ve kterém se frustrace, pocit křivdy a odsunutí na okraj, což tato sociální kategorie pociťuje, znovu rozehrává a opakuje.

V kontextu rozdílu mezi Západem a postsocialistickým prostorem máte tezi, že jsme se v 90. letech v něčem stali většími kapitalisty než Západ samotný...

... spíše ortodoxnější. Ve smyslu méně pochybující.

Jak se to projevuje? Nebo co jste tím mínila?

Mnoho autorů charakterizuje postsocialismus jeho takřka nekritickou, entuziastickou důvěrou ve přechod ke kapitalismu. Dodnes to ovlivňuje ochotu, se kterou je neoliberalismus považovaný za dobrý recept na život a za soubor hodnot, které je třeba sledovat, aniž bychom si uvědomovali, že jsou zakotvené v nějaké doktríně. Jsme přesvědčeni o tom, že důraz na samostatnost, nezávislost, svobodu individua, které má být samo za sebe plně zodpovědné a pomocnou ruku hledat vždy jenom na konci na svého ramena, jsou obecné životní pravdy, které si myslela i babička a prababička.

Irena Reifová a Jakub Jetmar. Foto: Vojta Herout

Vy jste si vybrala tři pořady. Podle jakého klíče? Pořady jsou to na první pohled odlišné: každý je z jiné stanice, o jiném tématu. Tak co mají společného?

Výměnu manželek a Prostřeno jsem si vybrala, protože to jsou nejdéle běžící reality shows v Česku. Do kontrastu jsem doplnila Krotitele dluhů, pořad, který běžel v České televizi. Zajímalo mě, jak si se senzacechtivě zpracovávaným formátem poradí televize veřejné služby.

Jak Krotitele hodnotíte?

Zdánlivě u nich existuje rozdíl, že se Česká televize pokusila o takzvanou filantropní reality television. Zbývající jsou misantropní; opravdu pouze bulvarizují, skandalizují, popírají důstojnost účastníků. ČT chtěla ukázat důsledky nedostatečné finanční gramotnosti a přispět tak k jejímu navýšení. Provedení ale není od čistě misantropních a dryáčnických pořadů zase tak odlišné.

Pořad byl postavený na kontrastu finančních poradců z elitní společnosti, kteří vystupovali v roli učitelů, jakýchsi dozorců. Šlo o sebevědomé, perfektně oblečené lidi pracující v prostředí, které je zobrazené jako důležitý svět. Sedí u jednacích stolů, připravují prezentace v PowerPointu. Účastníci byli oproti nim vykresleni velmi asymetricky jako lidé, kteří nemají svůj život pod kontrolou a jsou bezmocní. Do značné míry byli infantilizováni. Poradci si přinesli k nim domů flipchart, prováděli na něm výpočty, zatímco účastníci seděli na gauči jako žáčkové.

Jak účastníky vykresluje Výměna manželek

Vidím velký rozdíl oproti situaci z před 15 let ve výběru účastníků, kteří jsou dnes v naprosté většině sociálně slabí, trpí nedostatkem zdrojů všeho druhů a jsou očividně znevýhodněni. Výměna tyto charakteristiky dál zdůrazňuje. Skrze zástupné symboly, výrazné detaily, vytváří celkový obraz poskládaný z nedostatku hygieny, špatné péče o děti, nezdravého stravování.

Zostuzování ve Výměně manželek je asi pro spoustu lidí čitelné, ale co Prostřeno? To je přece minimálně na první pohled apolitické. Je o jídle.

Právě protože je o jídle, funguje jako velice názorná zkratka do oblasti problematiky materiálního zabezpečení a bohatství té které společnosti. V tom smyslu Prostřeno není vůbec apolitické. Navíc v české adaptaci je jídlo na druhém místě. Je režirované tak, že primární je samotné prostřední domácností, kde se večeře odehrávají. Navíc tady máme zařazený prvek „šmějdění“ – mimořádně odpudivý výraz–, které ponouká k hodnocení domácností a životního stylu na úkor kuchařského umění.

Výměna i Prostřeno běží už pěknou řádku let. Co nás diváky na nich tolik přitahuje?

Na to nemám úplně hotovou odpověď, protože výzkum diváků nemáme ještě hotový. Obecně existují antropologické motivace, které mají diváci všude po světě. Voyerismus nebo to, čemu se německy říká schadenfreude – škodolibost, zlomyslnost.

Kromě toho si myslím, že ačkoliv v Česku nejsou sociální rozdíly nijak drastické, chudobou je ohroženo více lidí, než kolik ukazují statistiky Eurostatu. Stačí relativně malý výpadek příjmů nebo choroba a řada lidí může velice rychle sklouznout do reálné chudoby. Domnívám se, že zostuzování nepopíratelně sociálně slabých a vyloučených pak funguje jako jakési magické zaklínadlo. Když je někdo ohrožený tímto, rituálně se ujišťuje, že je schopný o účastnících stále mluvit jako o nich. Jako o těch druhých, mezi které my nepatříme. Že existuje pomyslná zářezka před pádem do jejich kategorie.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

Vy v textu zmiňujete známé cheesecake, tedy zkomolenou výslovnost dezertu. V Prostřenu se lidé často pokouší o exotiku. Napadá mě u toho, že účastníci vědí o jistých normách, jejich snaha dostat je ale dalším předmětem posměchu.

Jeden z konkrétních terčů výsměchu jsem nazvala „orientací v komplexnosti“. To znamená schopnost vyznat se ve světě – třeba umět anglicky. Řada účastníků skutečně prožívá takové aspirace, místo štrůdlu upečou cheesecake, jenže před kamerou pomotají výslovnost.

Pierre Bourdieu, velký teoretik nerovností, tomu říká hereze statusu. To je situace, kdy se sociální postavení rozpadá. Speciálně se to týká kategorie „zbohatlíků“, jejichž postavení posílilo ekonomicky, nikoliv ale kulturně. Neovládají tedy etiketu, neznají kulturní a estetické normy. Některé pořady jsou postavené čistě na oné herezi – třeba série o rodině Štikových. Podobně se to může projevovat u lidí, kteří se snaží reagovat na módní podněty, jejich sociální zázemí jim ale neumožní obstát.

Nedá se číst Prostřeno jako antropologická sonda? Takové vulgární Manželské etudy

Jistě. Manželské etudy svou filmovou řečí samozřejmě působí úplně jinak, nemají skandalizující, pranýřující úhel pohledu. Pokud je ale člověk schopen nenechat se jím ovlivnit, rozhodně mohou být podobné pořady zdrojem antropologického poznání současnosti. Zároveň je potřeba mít vždy na paměti možnost ovlivňování účinkujících během natáčení.

V rozhovoru s režisérkou Výměny Janou Rezkovou, který vyšel v magazínu Dnes, se mimo jiné řeší díly s homosexuálními páry. Rezková říká, že tím alespoň trochu přispívají k osvětě. Dá se Výměně či Krotitelům dluhů přiznat i osvětová rovina?

Výměna manželek s touto ambicí začínala. Traduje se formulace z původní žádosti o akreditaci na tento formát, kde se televize Nova profiluje jako televize, která bude vysílat sociologické dokumenty. Třeba i takovýto formát. Dnes se ale obávám, že Výměna a podobné hází mnoho klacků pod nohy těm, kdo by je chtěli vnímat osvětově.

Vy se zabýváte také seriály. Zejména těmi socialistickými. Nejsou vedle už probraných pořadů, které nás nabádají k sebezlepšování, jistou oázou klidu? Minimálně dle repríz se tu stále těší oblibě

Takové párové čtení mě nenapadlo. Normalizační seriály jsou absolutně odpojené od toho, aby kladly nároky, nebo přicházely s požadavky. Je možné, že je to vnímáno jako oáza klidu.

Já jsem o normalizačních seriálech uvažovala v kontextu toho, čemu se říká postsocialistická nostalgie. Až virální reprízování a oblibu seriálů jsem vnímala jako určitý druh terapie. Způsob, kterým si diváci ošetřují nějaký druh zranění. Tady narážím na další pojem: kulturní trauma. Ten je spojovaný s přechodem od socialismu ke kapitalismu mnohem méně často, a je to škoda.

Co tady myslíte zraněními a traumatem?

Změna režimu zavedla zásadní diskontinuitu. V oficiálních diskurzích jako jsou legislativa, ekonomika, školství a zdravotnictví – tam všude se přepisovala pravidla, zaváděla se úplně nová. Minulost se delegitimizovala. Nejen politika a zločiny komunismu, které si samozřejmě zavržení zasluhují, ale s tím vším se spláchl i každodenní život. Osobní minulosti, dětství... Mánie po socialistických seriálech je kompenzací za ostrý zlom, traumatický zážitek, kdy spousta lidí slyšela: to co bylo, neplatí, a vaše životy nemají cenu, protože se odehráli v době, kterou jsme zrušili.

Předpokládám tedy, že nebude souhlasit se čtením, podle kterého seriály symbolizovaly nostalgii i po politickém režimu.

Ne. Já se domnívám, že je to nostalgie po spojitosti života. Mít souvislý život, který se odvíjí dozadu bez zlomů a strukturálních proměn, které ho pro mnohé učinily nesrozumitelným nebo dokonce zpochybnily část jejich životů.

Vy pro oblibu těchto seriálů definujete jako jistý odpor, užíváte termín antihegemonie. Co jste tím myslela?

Všeobecně přijímaný konsenzus 90. let byl postavený na vidění socialismu jako patologie, historické úchyvky, která se stala omylem a rok 1989 narovnal pokřivenou, divnou, nezdravou odbočku a srovnal trajektorii se Západem. Socialistická každodennost byla zavržena, zachovat se měla pouze paměť zločinů a s tím se vyrovnávat a prokázat tak úctu obětem. To se dá označit jako hegemonní pohled na svět.

V případě socialistické kultury se předpokládalo to samé: bude zavržena a odepsána jako vše ostatní. Děje se ale to nejnepravděpodobnější, třeba i v souvislosti s Naganem a poslechem Michala Davida v kabinách hokejistů, kdy najednou začíná být tato kultura populární. Jako bychom vyhodili socialismus dveřmi, ale on se vrátil oknem.

Populární kultura je do značné míry mimo dohled a velké nároky kritiků, takže co by mezi elitou nikoho ani nenapadlo, to se stalo trochu pokoutně v trochu opovrhovaném prostoru populární televizní kultury. V tomto smyslu šlo o druh rezistence, antihegemonie, která jde proti tendenci elitní části společnosti.

Nagano je staré 22 let, revoluce 30. Dá se říct, jaký máme vztah k socialistické kultuře dnes?

Jak se formovala skupina poražených, rostl i jiný druh nostalgie: politicko-ekonomická. Po jistotách, zaměstnanecké politice... Neměli bychom ji alespoň zpočátku přímo spojovat s tou kulturní, zároveň nevylučuju, že se na sebe oba fenomény napojily. Tedy že reprízy pořadů ze socialismu jsou příjemné právě těm, kteří prožívají politickou frustraci z dneška.

Pokud fenomén kulturní nostalgie na konci 90. let vznikal, dnes jsou představitelé normalizační kultury vyznamenáváni prezidentem.

Ano. To se dá pojmenovat pojmem od Zygmunta Baumana adiaforizace . Vyjmutí z cenzurujícího, sankcionujícího pohledu. To rozhodně proběhlo ve vztahu k socialistické minulosti a společnosti. Kupodivu i politice. Co bylo v 90. letech nemyslitelné, se stalo myslitelné, posléze tolerovaným či dokonce oceňovaným.

Co jiného je důkazem tohoto vývoje než fakt, že premiér je doloženým spolupracovníkem státní bezpečnosti a společnost to absolutně neovlivňuje v hlasování. Minimálně těch 30 % lidí.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

Česká televize aktuálně reprizuje Vyprávěj . Vy jste o něm psala. Co nám říká o státním socialismu, ale i o postsocialismu?

Já se soustředila hlavně na diváky. Existuje rozvinutá kritika, že jde o sladkobolné vzpomínání na socialismus, které naznačuje přání po jeho návratu. Obecněji jde o pohled, který nostalgickou tvorbu kritizuje kvůli její redukci minulosti na povrch. Jaké byly styly, módy, vkusy. Fredric Jameson poprvé řekl, že tato tvorba přispívá paměti pouze zdánlivě. Ve skutečnosti podle něho jde o amnézii – zapomení. Politický charakter minulosti je pod povrchem zcela zakrytý.

Druhý názor říká, že tento pohled ignoruje interpretaci diváků. Co pro ně dílo znamená. Seriál Vyprávěj perfektně odpovídá oběma pohledům. O minulosti vypovídá tím, co se nosilo, jaké bylo zařízení domácnosti, jaká byla auta. Současně z rozhovorů, co jsme vedli, Vyprávěj výrazně napomáhá politickému pohledu na socialismus. Introspektivní sebereflexi, mezigenerační komunikaci v rodině. Já si osobně myslím, že seriál byl paměťovým přínosem pro Českou republiku.

Co další seriál, který je aktuálně reprizovaný, a sice hojně probíraný Most!

Ten určitě patří do generace pořadů quality television, které se zpožděním dorazily i do České republiky. Zaplat' pánbůh za ně. Snad až na produkci HBO jde ale o komedie, což je pozoruhodné. Česká televize má Most! Trpaslíka Čtvrtou hvězdu Dabing Street – všechno komedie. Zásadní výzva je rozšířit proud tvorby kvalitních seriálů o něco jiného. Překročit úzkost, že pokud to není komedie, české publikum to nerozpozná jako něco zajímavého.

Co říkáte na velmi široké pole detektivek, které v Česku stále vznikají a běží v hlavním vysílacím čase?

To je další omezení. Máme komedie a tvorbu s kriminální tematikou. Myslím, že Česká televize našla tvůrce, kteří jsou nápadití a schopní nárokům dobré, poutavé, a přitom inteligentní tvorby vyhovět. Naprosto neproduktivně ale ulpívá na žánrových omezeních.

V tvorbě komerčních televizí vidíte něco, co posouvá ony hranice?

Pokud do toho můžeme započítat českou tvorbu HBO, pak ano. Tradiční komerční televize jsou ale v těžkém útlumu a jejich tvorba není pozoruhodná vůbec ničím.

Je podle vás televize stále tak zásadním médiem pro tvorbu kolektivní paměti, nebo se v časech digitálních platform výrazně snižuje její vliv?

To je několik otázek najednou. Myslím, že role televize je stále rozhodující. Vystupují ale její jiné aspekty. Přestává být systémem distribuce, stává se hlavně systémem produkce. Distribuční roli si přebírají internetové služby, které nemusí být na producenta vůbec vázané. Typicky Netflix.

Ve smyslu kolektivní paměti je to složitější. Zatím to není vidět, ale tato role je ohrožena. Jak televize přestává být distributorem, slábne i „televizní tok“, který je organizovaný v historickém i každodenním čase. Mýdlové opery se vždy vyráběly hodně v koordinaci se všedním dnem. Díly před prázdninami řeší prázdniny, před Vánoci Vánoce... Když ale někdo začne sledovat Ulici na internetu od prvního dílu, tato rovina úplně mizí. Ztrácí se tak i možnost propojit diváka s mnoha dalšími, kteří ve stejné chvíli prožívají totéž.

To samé platí pro prožívání historického času ve společnosti. Když zmizí vysílání organizované velkým televizním otcem, vzpomíná na historická výročí může zcela odpadnout. Kdo si sám 8. května stáhne z vlastní vůle Vyšší princip nebo Lidice, aby se na ně podíval. Pro kolektivní paměť to může být erozivní. Asi si to budeme něčím kompenzovat.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

URL| <https://www.mediar.cz/u-vymeny-manzelek-se-ritualne-ujistujeme-ze-nejsme-jako-oni/>

„U Výměny manželek se rituálně ujišťujeme, že nejsme jako oni“

17.1.2020 mediar.cz str. 00 Články

Jakub Jetmar

Irena Reifová strávila v posledních letech desítky hodin s televizními pořady Výměna manželek, Prostřeno a Krotitelé dluhů. Zajímalo ji, jak tyto série zobrazují své účastníky. Ti jsou v nich podle Reifové zostuzováni za to, co dobově považujeme za nedostatky. "Reality show na to jsou ideální, protože lidé v nich jsou pod drobnohledem. Pořady jim kladou úkol předělat se. V naší společnosti máme být všichni podnikateli se svým vlastním já," popisuje v rozhovoru s Médiářem výzkumnice z **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy. "České zostuzování" je podle ní specifické kvůli zdejší socialistické minulosti. Té se věnovala i ve svých dřívějších pracích, kdy zkoumala, co nás stále tolik přitahuje na normalizačních seriálech.

Co vás zajímalo na pořadech typu Výměna manželek?

Jak reality show představují svoje účastníky. Zahraniční výzkumy pro to používají pojem shaming, zostuzování. Vykreslování účastníků zároveň zasazují do širšího sociohistorického rámce a všímají si podobnosti s duchem doby, který kulminuje v 90. letech. Jak tyto pořady kopírují mentalitu, které se říká neoliberalismus. Moje základní otázka pak byla, jestli je v Česku ono zostuzování nějak specifické vzhledem k tomu, že jsme postsocialistickou zemí.

Tady bude asi potřeba vysvětlit, co míníte onou mentalitou.

Základem je ekonomický model, který buduje kult volného trhu a volné ruky trhu. V Česku bychom řekli, že jde o typické znaky obecného pojmu kapitalismus, ve skutečnosti ale existují různé verze kapitalismu. Neoliberalismus střídá poválečný model, který v sobě měl silný element sociálního státu. Zásadní rozdíl přitom je, že neoliberalismus opustil ekonomickou oblast a stal se celospolečenským vzorem myšlení. Své principy jako jsou neustálý růst, kult rozvoje, zdokonalování, spravování věcí manažersky, řízení různých částí společnosti tak, jak se řídí firmy – to samozřejmě známe i od českého premiéra –, přenesl za hranice ekonomiky. Vytvořil tak i normy, jak má život jednotlivce vypadat. Co znamená být řádným a normálním člověkem.

Co tedy znamená podle reality shows "být normálním"?

Pracují s tím, že v naší společnosti máme být všichni podnikateli se svým vlastním já. Dobře se oblékat, chodit do fitness center, na kosmetické úpravy zevnějšku, abychom byli čím dál uplatnitelnější na trhu s prací, ale i celospolečenských a partnerských vztahů. Tento vzorec reality show přebírají a překládají do srozumitelné

podoby a návodů, jak toho dosahovat. Jsou na to ideální, protože v nich jsou lidé v nich jsou pod drobnohledem, vizuální kontrolou. Pořady jim kladou úkol předělat se. Stát se někým hodnotnějším, než byli v minulosti.

Jak jsou v tomto kontextu účastníci zostuzováni?

V první řadě se pořady zaměřují na lidi, kteří mají nějaký deficit. Epizoda se pak točí kolem toho, jestli se účastníkům deficit podaří napravit. Máme pořady, které jsou zaměřené vyloženě na toto - takzvané televizní proměny, ve kterých jde opravdu pouze o zkrášlení či zhubnutí. V Česku máme třeba *O deset let mladší*. *Výměna manželek* nebo *Prostřeno* mají trochu jiný princip, ale i v nich je záhodno proměnit se pod kritickým pohledem kamery a spoluúčinkujících.

Výchozí bod zostuzování je tedy už ve výběru účinkujících, kteří jsou v něčem „špatní“. To je pak rozehráno a komentováno ironickými voiceovery a specifickou prací kamery. Ta je zaměřená na velké detaily a panoramata. Inspekční kamera zkoumá detaily - smetl v rohu, špinavé ruce, mastnou pleť. Panoramatická kamera zabírá to, co má být otřásajícím obrazem celku. Součástí zesměšňování jsou i komentáře spoluúčinkujících, u kterých je velmi pravděpodobné, že jsou stimulovány ze strany štábu. Celkové zostuzování umocňuje i to, jak diváci diskutují o pořadech třeba na sítích. Jednotlivé díly *Výměny manželek* mají na Facebooku kolem tisíce komentářů, které v podstatě všechny reprodukuje hanlivý tón.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

Liší se podle vás tedy něco v případě postsocialistického Česka oproti Západu?

Já se domnívám, že ano. Některé předměty zostuzování se samozřejmě překrývají, jiné ne. Třeba legendární britský pořad *Benefits Street* se zaměřuje na pranýřování lidí, kteří pobírají dávky. To se jako důvod k odsouzení sociálně slabých v českých pořadech nevyskytuje. Tady se víc řeší třeba úklid domácnosti.

Jestliže se ale v Česku celý žánr zaměřuje v naprosté většině na lidi ze sociálního dna, znamená to, že pracuje s polarizací na vítěze a poražené sociální transformace. Pořady zostuzují ty, kteří nedokázali v posledních 30 letech zúročit politické a legislativní změny k rozvoji sebe sama, k rozvoji svojí prosperity. Domnívám se, že pracují s polarizací, která má dalekosáhlé politické důsledky. Nemyslím, že by ohrožení demokracie pramenilo jenom z toho, jak reality show prezentují chudé. Rozhodně to ale je jeden z mnoha rozměrů, ve kterém se frustrace, pocit křivdy a odsunutí na okraj, což tato sociální kategorie pociťuje, znovu rozehrává a opakuje.

V kontextu rozdílu mezi Západem a postsocialistickým prostorem máte tezi, že jsme se v 90. letech v něčem stali většími kapitalisty než Západ samotný...

... spíše ortodoxnější. Ve smyslu míň pochybující.

Jak se to projevuje? Nebo co jste tím mínila?

Mnoho autorů charakterizuje postsocialismus jeho takřka nekritickou, entuziastickou důvěrou ve přechod ke kapitalismu. Dodnes to ovlivňuje ochotu, se kterou je neoliberalismus považovaný za dobrý recept na život a za soubor hodnot, které je třeba sledovat, aniž bychom si uvědomovali, že jsou zakotvené v nějaké doktríně. Jsme přesvědčeni o tom, že důraz na samostatnost, nezávislost, svobodu individua, které má být samo za sebe plně zodpovědné a pomocnou ruku hledat vždy jenom na konci na svého ramena, jsou obecné životní pravdy, které si myslela i babička a prababička.

Irena Reifová a Jakub Jetmar. Foto: Vojta Herout

Vy jste si vybrala tři pořady. Podle jakého klíče? Pořady jsou to na první pohled odlišné - každý je z jiné stanice, o jiném tématu. Tak co mají společného?

Výměnu manželek, kterou vysílá Nova, a *Prostřeno*, jež uvádí Prima, jsem si vybrala, protože to jsou nejdéle běžící reality show v Česku. Do kontrastu jsem doplnila *Krotitele dluhů*, pořad, který se vysílal v České televizi. Zajímalo mě, jak si se senzacechtivě zpracovávaným formátem poradí televize veřejné služby.

Jak Krotitele hodnotíte?

Zdánlivě u nich existuje rozdíl, že se Česká televize pokusila o takzvanou filantropní reality television. Zbývající jsou misantropní - opravdu pouze bulvarizují, skandalizují, popírají důstojnost účastníků. Česká televize chtěla ukázat důsledky nedostatečné finanční gramotnosti a přispět tak k jejímu navýšení. Provedení ale není od čistě misantropních a dryáčnických pořadů zase tak odlišné.

Pořad byl postavený na kontrastu finančních poradců z elitní společnosti, kteří vystupovali v roli učitelů, jakýchsi dozorců. Šlo o sebevědomé, perfektně oblečené lidi pracující v prostředí, které je zobrazené jako důležitý svět. Sedí u jednacích stolů, připravují prezentace v PowerPointu. Účastníci byli oproti nim vykresleni velmi asymetricky jako lidé, kteří nemají svůj život pod kontrolou a jsou bezmocní. Do značné míry byli infantilizováni. Poradci si přinesli k nim domů flipchart, prováděli na něm výpočty, zatímco účastníci seděli na gauči jako žáčkové.

Jak účastníky vykresluje Výměna manželek?

Vidím velký rozdíl oproti situaci z doby před 15 let ve výběru účastníků, kteří jsou dnes v naprosté většině sociálně slabí, trpí nedostatkem zdrojů všeho druhů a jsou očividně znevýhodněni. Výměna tyto charakteristiky dál zdůrazňuje. Skrze zástupné symboly, výrazné detaily, vytváří celkový obraz poskládaný z nedostatku hygieny, špatné péče o děti, nezdravého stravování.

Zostuzování ve Výměně manželek je asi pro spoustu lidí čitelné, ale co Prostřeno? To je přece minimálně na první pohled apolitické. Je o jídle.

Právě proto, že je o jídle, funguje jako velice názorná zkratka do oblasti problematiky materiálního zabezpečení a bohatství té které společnosti. V tom smyslu Prostřeno není vůbec apolitické. Navíc v české adaptaci je jídlo na druhém místě. Je režírované tak, že primární je samotné prostřední domácností, kde se večere odehrávají. Navíc tady máme zařazený prvek šmejdění – mimořádně odpudivý výraz –, které ponouká k hodnocení domácností a životního stylu na úkor kuchařského umění.

Výměna manželek i Prostřeno běží už pěknou řádku let. Co nás diváky na nich tolik přitahuje?

Na to nemám úplně hotovou odpověď, protože výzkum diváků nemáme ještě hotový. Obecně existují antropologické motivace, které mají diváci všude po světě. Voyeurismus nebo to, čemu se německý říká schadenfreude – škodolibost, zlomyslnost.

Kromě toho si myslím, že ačkoliv v Česku nejsou sociální rozdíly nijak drastické, chudobou je ohroženo víc lidí, než kolik ukazují statistiky Eurostatu. Stačí relativně malý výpadek příjmů nebo choroba a řada lidí může rychle sklouznout do reálné chudoby. Domnívám se, že zostuzování nepopíratelně sociálně slabých a vyloučených pak funguje jako jakési magické zaklínadlo. Když je někdo ohrožený tímto, rituálně se ujišťuje, že je schopný o účastnících stále mluvit jako o nich. Jako o těch druhých, mezi které my nepatříme. Že existuje pomyslná zarážka před pádem do jejich kategorie.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

Vy v textu zmiňujete známé chesekhake, tedy zkomolenou výslovnost známého dezertu. V Prostřenu se lidé často pokouší o exotiku. Napadá mě u toho, že účastníci vědí o jistých normách, jejich snaha dostat je ale dalším předmětem posměchu.

<https://www.youtube.com/watch?v=BI8HeyupUsQ>

Jeden z konkrétních terčů výsměchu jsem nazvala orientací v komplexnosti. To znamená schopnost vyznat se ve světě – třeba umět anglicky. Řada účastníků skutečně prožívá takové aspirace, místo štrúdlu upečou cheesecake, jenže před kamerou pomotají výslovnost.

Pierre Bourdieu, velký teoretik nerovností, tomu říká hereze statusu. To je situace, kdy se sociální postavení rozpadá. Speciálně se to týká kategorie „zbohatlíků“, jejichž postavení posílilo ekonomicky, nikoliv ale kulturně. Neovládají tedy etiketu, neznají kulturní a estetické normy. Některé pořady jsou postavené čistě na oné herezi – třeba série o rodině Štikových. Podobně se to může projevat u lidí, kteří se snaží reagovat na módní podněty, jejich sociální zázemí jim ale neumožní obstát.

Nedá se číst Prostřeno jako antropologická sonda? Takové vulgární Manželské etudy?

Jistě. Manželské etudy svou filmovou řečí samozřejmě působí úplně jinak, nemají skandalizující, pranýřující úhel pohledu. Pokud je ale člověk schopen nenechat se jím ovlivnit, rozhodně mohou být podobné pořady zdrojem antropologického poznání současnosti. Zároveň je potřeba mít vždy na paměti možnost ovlivňování účinkujících během natáčení.

V rozhovoru s režisérkou Výměny Janou Rezkovou, který vyšel v magazínu Dnes, se mimo jiné řeší díly s homosexuálními páry. Rezková říká, že tím aspoň trochu přispívají k osvětě. Dá se Výměně či Krotitelům dluhů přiznat i osvětová rovina?

Výměna manželek s touto ambicí začínala. Traduje se formulace z původní žádosti o akreditaci na tento formát, kde se televize Nova profiluje jako televize, která bude vysílat sociologické dokumenty. Třeba i takovýto formát. Dnes se ale obávám, že Výměna a podobné hází mnoho klacků pod nohy těm, kdo by je chtěli vnímat osvětově.

Vy se zabýváte také seriály. Zejména těmi socialistickými. Nejsou vedle už probraných pořadů, které nás nabádají k sebezlepšování, jistou oázou klidu? Soudě minimálně podle četnosti repríz se tu stále těší oblibě.

Takové párové čtení mě nenapadlo. Normalizační seriály jsou absolutně odpojené od toho, aby kladly nároky nebo přicházely s požadavky. Je možné, že je to vnímáno jako oáza klidu.

Já jsem o normalizačních seriálech uvažovala v kontextu toho, čemu se říká postsocialistická nostalgie. Až virální reprízování a oblibu seriálů jsem vnímala jako určitý druh terapie. Způsob, kterým si diváci ošetřují nějaký druh zranění. Tady narážím na další pojem, a to kulturní trauma. Ten je spojovaný s přechodem od socialismu ke kapitalismu mnohem míň často, a je to škoda.

Co tady myslíte zraněními a traumatem?

Změna režimu zavedla zásadní diskontinuitu. V oficiálních diskurzích jako jsou legislativa, ekonomika, školství a zdravotnictví – tam všude se přepisovala pravidla, zaváděla se úplně nová. Minulost se delegitimizovala. Nejen politika a zločiny komunismu, které si samozřejmě zavržení zasluhují, ale s tím vším se spláchl i každodenní život. Osobní minulosti, dětství... Mánie po socialistických seriálech je kompenzací za ostrý zlom, traumatický zážitek, kdy spousta lidí slyšela "co bylo, neplatí, a vaše životy nemají cenu, protože se odehrály v době, kterou jsme zrušili".

Předpokládám tedy, že nebude souhlasit se čtením, podle kterého seriály symbolizovaly nostalgii i po politickém režimu.

Ne. Já se domnívám, že je to nostalgie po spojitosti života. Mít souvislý život, který se odvíjí dozadu bez zlomů a strukturálních proměn, které ho pro mnohé učinily nesrozumitelným nebo dokonce zpochybnily část jejich životů.

Vy pro oblibu těchto seriálů definujete jako jistý odpor, užíváte termín antihegemonie. Co jste tím myslela?

Všeobecně přijímaný konsenzus 90. let byl postavený na vidění socialismu jako patologie, historické úchytky, která se stala omylem a rok 1989 narovnal pokřivenou, divnou, nezdravou odbočku a srovnal trajektorii se Západem. Socialistická každodennost byla zavržena, zachovat se měla pouze paměť zločinů a s tím se vyrovnávat a prokázat tak úctu obětem. To se dá označit jako hegemonní pohled na svět.

V případě socialistické kultury se předpokládalo totéž - bude zavržena a odepsána jako vše ostatní. Děje se ale to nejnepravděpodobnější, třeba i v souvislosti s Naganem a poslechem Michala Davida v kabinách hokejistů,

kdy najednou začíná být tato kultura populární. Jako bychom vyhodili socialismus dveřmi, ale on se vrátil oknem.

Populární kultura je do značné míry mimo dohled a velké nároky kritiků, takže co by mezi elitou nikoho ani nenapadlo, to se stalo trochu pokoutně v trochu opovrhovaném prostoru populární televizní kultury. V tomto smyslu šlo o druh rezistence, antihegemonie, která jde proti tendenci elitní části společnosti.

Nagano je staré 22 let, revoluce třicet. Dá se říct, jaký máme vztah k socialistické kultuře dnes?

Jak se formovala skupina poražených, rostl i jiný druh nostalgie - politicko-ekonomická. Po jistotách, zaměstnanecké politice... Neměli bychom ji aspoň zpočátku přímo spojovat s tou kulturní, zároveň nevylučuju, že se na sebe oba fenomény napojily. Tedy že reprízy pořadů ze socialismu jsou příjemné právě těm, kteří prožívají politickou frustraci z dneška.

Pokud fenomén kulturní nostalgie na konci 90. let vznikal, dnes jsou představitelé normalizační kultury vyznamenávání prezidentem.

Ano. To se dá pojmenovat pojmem od Zygmunta Baumana, a sice adiaforizace. Vyjmutí z cenzurujícího, sankcionujícího pohledu. To rozhodně proběhlo ve vztahu k socialistické minulosti a společnosti. Kupodivu i politice. Co bylo v 90. letech nemyslitelné, se stalo myslitelným, posléze tolerovaným či dokonce oceňovaným.

Co jiného je důkazem tohoto vývoje než fakt, že premiér je doloženým spolupracovníkem Státní bezpečnosti a společnost to absolutně neovlivňuje v hlasování. Minimálně těch 30 % lidí.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

Česká televize aktuálně reprizuje seriál Vyprávěj. Vy jste o něm psala. Co nám říká o státním socialismu, ale i o postsocialismu?

Já se soustředila hlavně na diváky. Existuje rozvinutá kritika, že jde o sladkobolné vzpomínání na socialismus, které naznačuje přání po jeho návratu. Obecněji jde o pohled, který nostalgickou tvorbu kritizuje kvůli její redukci minulosti na povrch. Jaké byly styly, módy, vkusy. Fredric Jameson poprvé řekl, že tato tvorba přispívá paměti pouze zdánlivě. Ve skutečnosti podle něho jde o amnézii, zapomnění. Politický charakter minulosti je pod povrchem zcela zakrytý.

Druhý názor říká, že tento pohled ignoruje interpretaci diváků. Co pro ně dílo znamená. Seriál Vyprávěj perfektně odpovídá oběma pohledům. O minulosti vypovídá tím, co se nosilo, jaké bylo zařízení domácnosti, jaká byla auta. Současně z rozhovorů, co jsme vedli, Vyprávěj výrazně napomáhá politickému pohledu na socialismus. Introspektivní sebereflexi, mezigenerační komunikaci v rodině. Já si osobně myslím, že seriál byl paměťovým přínosem pro Česko.

Co další seriál, který je aktuálně reprizovaný, a sice hojně probíraný Most!

Ten určitě patří do generace pořadů quality television, které se zpožděním dorazily i do Česka. Zaplat' pánbůh za ně. Snad až na produkci HBO jde ale o komedie, což je pozoruhodné. Česká televize má Most!, Trpaslíka, Čtvrtou hvězdu, Dabing Street – všechno komedie. Zásadní výzva je rozšířit proud tvorby kvalitních seriálů o něco jiného. Překročit úzkost, že pokud to není komedie, české publikum to nerozpozná jako něco zajímavého.

Co říkáte na široké pole detektivek, které v Česku stále vznikají a běží v hlavním vysílacím čase?

To je další omezení. Máme komedie a tvorbu s kriminální tematikou. Myslím, že Česká televize našla tvůrce, kteří jsou nápadití a schopní nárokům dobré, poutavé, a přitom inteligentní tvorby vyhovět. Naprosto neproduktivně ale ulpívá na žánrových omezeních.

V tvorbě komerčních televizí vidíte něco, co posouvá ony hranice?

Pokud do toho můžeme započítat českou tvorbu HBO, pak ano. Tradiční komerční televize jsou ale v těžkém útlumu a jejich tvorba není pozoruhodná vůbec ničím.

Je podle vás televize stále tak zásadním médiem pro tvorbu kolektivní paměti, nebo se v časech digitálních platforem výrazně snižuje její vliv?

To je několik otázek najednou. Myslím, že role televize je stále rozhodující. Vystupují ale její jiné aspekty. Přestává být systémem distribuce, stává se hlavně systémem produkce. Distribuční roli si přebírají internetové služby, které nemusí být na producenta vůbec vázané. Typicky Netflix.

Ve smyslu kolektivní paměti je to složitější. Zatím to není vidět, ale tato role je ohrožena. Jak televize přestává být distributorem, slábne i takzvaný televizní tok, který je organizovaný v historickém i každodenním čase. Mýdlové opery se vždy vyráběly hodně v koordinaci se všedním dnem. Díly před prázdninami řeší prázdniny, před Vánoci Vánoce... Když ale někdo začne sledovat Ulici na internetu od prvního dílu, tato rovina úplně mizí. Ztrácí se tak i možnost propojit diváka s mnoha dalšími, kteří ve stejné chvíli prožívají totéž.

Totéž platí pro prožívání historického času ve společnosti. Když zmizí vysílání organizované velkým televizním otcem, vzpomínání na historická výročí může zcela odpadnout. Kdo si sám 8. května stáhne z vlastní vůle Vyšší princip nebo Lidice, aby se na ně podíval. Pro kolektivní paměť to může být erozivní. Asi si to budeme něčím kompenzovat.

Irena Reifová. Foto: Vojta Herout

URL| <https://www.mediar.cz/irena-reifova-u-vymeny-manzelek-se-ritualne-ujistujeme-ze-nejsme-jako-oni/>

Princ Harry je ve vleku své manželky. Alžběta II. si zaslouží uctivější chování, tvrdí odbornice

18.1.2020 ČRo - plus.cz str. 00

autoři: Veronika Sedláčková, Ondřej Čihák

Rozhodnutí britského prince Harryho a jeho ženy Meghan opustit finanční zázemí královské rodiny vyvolalo bouřlivé reakce. Jsme svědky modernizace monarchie, která povede k jejím nenávratným změnám?

Novinářka Cápová upozorňuje, že nezávislost královského páru nebude snadnou záležitostí, zatímco socioložka Klusek tvrdí, že se pozornost médií přesune na prince Charlese a jeho rodinu.

„Ačkoliv se Harry a Meghan vzdávají seniorního postavení v královské rodině, tak pro monarchii stále nejsou nezbytně potřební. Pozornost se bude zaměřovat na následníka trůnu Charlese a Williama s rodinou,“ odhaduje v pořadu Pro a proti Johana Klusek z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Jde prý o určitou zápletku v nekonečném seriálu britské monarchie. „A jako taková určité otřesy v podpoře monarchie způsobit i může. To, že je monarchie dlouhodobě neudržitelným feudálním přežitkem ale neznamená, že v dohledné době přestane existovat.“

Myslím, že tato událost královskou rodinu zeštíhlí... U Harryho to vypadá, že je ve vleku své manželky... Nelíbí se mi, jak jejich rozhodnutí poškodilo autoritu královny Alžběty II., protože je to stará dáma, která si zaslouží trochu jiné chování.

Johana Klusek

Postoj Britů k monarchii je možné přirovnat k drogám. „Závislý si nedokáže představit život bez drog... Pokud ale nemáte demokraticky volného vládcu..., tak to zabraňuje prostupnosti společnosti, což souvisí s velkou sociální nerovností v Británii, která se dále zhoršuje.“

„Nezpochybnuji roli královny ani její osobnost, stejně jako členy její blízké rodiny. Windsorové jsou to nejlepší, co britský konzervativní establishment může zemi nabídnout. Rozhodně nechceme skončit s Borisem Johnsonem jako pseudokrálem,“ shrnuje Johana Klusek.

Monarchii lidé milují

„Tento krok udělal královský pár z privátních důvodů. Nevyhovuje jim soužití s britským bulvárem a jeho pozorností,“ dodává redaktorka časopisu Forbes Irena Cápová.

Podle ní není nutné, aby monarchie nějak zanikla. „Já si naopak myslím, že v době brexitu a nekonečných vyjednávání, kdy měl britský parlament problém se shodnout na čemkoliv, se ukázalo, jak potřebná instituce monarchie a královny je.“

Jedna věc je rozdělit svoje bydliště na dva kontinenty, druhá věc je být opravdu nezávislý na veřejných penězích, a o tom se teď jedná. Ať budou žít Harry a Meghan kdekoliv, jde stále o syna příštího krále a s tím jsou spojena bezpečnostní rizika... Teď bude precedent, jak se situací naloží. Kde si najdou místo v životě a co budou dělat.

Irena Cápová

Britové dodnes považují monarchii za něco tradičního, za svou jistotu, kterou v životě mají. „Je to nejen historický jev, ale i psychologická pomoc. Je to znát na tom, jak tohle minoritní rozhodnutí momentálně šestého v pořadí následnictví na britský trůn vzbudilo obrovskou vlnu zájmu o monarchii.“

„Lidé královnu anglickou a její veličenstvo Alžbětu II. obdivují zejména díky její moudrosti a tradicím, pravidlům a disciplíně, které rodina udržuje. To jsou hodnoty, které jsou pro většinu Britů, včetně těch republikánsky naladěných, nezpochybnitelné,“ odmítla tezi o závislosti na monarchii Irena Cápová.

Víc si poslechněte v Pro a proti Veroniky Sedláčkové.

Spustit audio

Související

Princ Harry se vzdává, alespoň dočasně a částečně, svých povinností člena královské rodiny. V tom je pravým hrdinou své generace, celé své doby.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/princ-harry-je-ve-vleku-sve-manzelky-alzbeta-ii-si-zaslouzi-uctivejsi-chovani-8136606>

Kongres ODS nečekaně odmítl Udženiju. Prvním místopředsedou zvolil Stanjuru

18.1.2020 ct24.cz str. 00 Domáci
spicakovak

Prvním místopředsedou ODS byl zvolen Zbyněk Stanjura, který získal 322 hlasů od pěti stovek delegátů kongresu. Proti němu kandidovala Marie Kubíková, která oslovila 69 delegátů, a Pavel Novotný. Ten získal 65 hlasů. Post původně obhajovala Alexandra Udženija, kterou ale delegáti v prvním kole odmítli. Místopředsedy zůstávají Martin Kupka, Martin Baxa a Miloš Vystrčil, s nejvíc hlasy se k nim připojí europoslanec Alexandr Vondra.

Stanjura se na post prvního místopředsedy ODS přihlásil poté, co v prvním kole neuspěla Udženija a do druhého kola se nepřihlásila. Jeho nominaci ohlásil po zhruba hodinové poradě se zástupci regionálních organizací staronový předseda občanských demokratů Petr Fiala.

Do volby se přihlásila také radní pro školství Prahy 6 Marie Kubíková, nominaci přijal i starosta Řeporyjí Petr Novotný. Nominaci z pléna dostal i europoslanec Alexandr Vondra, který už odmítl kandidovat i v prvním kole. Funkce je podle něj ale časově náročná, takže se nedá zvládnout z Bruselu. Znovu ji proto nepřijal a z pódia podpořil Stanjuru.

Odkaz

Petr Fiala zůstává šéfem ODS

Stanjura: Volby vyhraje

Při oznámení Stanjurovy nominace stranický šéf deklaroval, že je šéf poslaneckého klubu výraznou osobností ODS. Zdůraznil taky, že je také jednou z nevyraznějších osobností sněmovny, zakládající člen ODS a byl by i jejím dobrým prvním místopředsedou.

Stanjura v krátkém projevu uvedl, že chce chránit zájmy střední třídy a občanskou demokracii chce pomoci dovést k vítězství ve volbách. „Máme na to, vyhrájme volby pro sebe, pro střední třídu, pro Českou republiku,“ přislíbil. Že věří ve volební vítězství, zopakoval i po zvolení do křesla druhého muže strany. Nominaci z předsezdových konferencí měl pouze jednu, a to na místo řadového místopředsedy.

přehrát

video

Volby vyhrájeme pro střední třídu, slíbil v kandidátském projevu Stanjura

Profil

Zbyněk Stanjura (*1964)

Vystudoval Elektrotechnickou fakultu Vysokého učení technického v Brně, obor elektronické počítače. Před vstupem do komunální politiky pracoval v letech 1992 až 2002 jako programátor a později ředitel ve firmě ESKON, věnující se identifikačním systémům.

Je poslancem a také předsedou poslaneckého klubu ODS, ve sněmovně je členem volebního a rozpočtového výboru. V lednu 2019 byl zvolen prvním místopředsedou ODS.

Do ODS vstoupil v roce 1991, řadu let byl předsedou moravskoslezské ODS a nyní je jejím místopředsedou.

Před zvolením do sněmovny byl v letech 2000 až 2011 členem zastupitelstva Moravskoslezského kraje, mezitím byl také krajským radním, a to v letech 2000 až 2008. Mezi roky 2002 až 2010 byl primátorem Opavy a místopředsedou Svazu měst a obcí České republiky.

Po svém zvolení do sněmovny se koncem května 2010 stal prvním místopředsedou poslaneckého klubu ODS, od května 2011 do prosince 2012 jej vedl. V prosinci 2012 se stal ministrem dopravy a resort vedl do července 2013, v listopadu téhož roku byl po dalších volbách znovu zvolen poslancem a od té doby je předsedou poslaneckého klubu strany.

Novotný: Proč se o mně píše a o ostatních ne?

Kontroverzní starosta Řeporyjí Novotný v proslovu, který měl připraven jako kritický na třetí hodinu ráno, a nikoli jako volební řeč, své stranické kolegy kritizoval za neschopnost prezentovat práci v médiích. Bývalý bulvární novinář mluvil současně i o své loajalitě k Fialovi.

Na úvod provokativního vystoupení se vyjádřil i k překvapivé situaci ve volbě prvního místopředsedy: „Gratuluji venkovu, že nemá ani kou*ě postavit vlastního kandidáta, když tady dělá převrat.“ V projevu pochválil svou práci na zviditelnění Řeporyjí plánem na výstavbu pomníku vlasovců. „O vás nepsala půl roku ani regionální příloha Rudého práva,“ řekl delegátům.

přehrát

video

'Proč se o mně píše a o vás ne?' ptal se Pavel Novotný

Klíč k úspěchu ODS podle něj tkví v sebereflexi a odhodlání. „(Předseda ANO Andrej) Babiš nejedná slušně, prodává lež a lejna, ODS má větší potenciál. Máme na to, ale musíme si věřit jako Řeporyje,“ řekl. Svoji řeč uzavřel: „Nevím, jestli tu stranu budu za deset minut opouštět, nebo vést. Obojí zvládnu.“

Novotný v posledních týdnech přitahuje pozornost médií a sklídl kritiku Ruska za záměr zřídit pomník vlasovcům, kteří v městské části padli při osvobození Prahy v roce 1945. Před začátkem kongresu na sociálních sítích uvedl, že ačkoli na Twitteru v minulých dnech uvažoval o své roli na kongresu, „chce potěšit předsedu, a tedy být především potichu a hodný“.

Kubíková: Chci srozumitelnou politiku

Regionální politička Kubíková nabídla delegátům jednoduchou a srozumitelnou politiku, která má být srozumitelná všem. „Jsem radná pro školství a všichni víme, že naše děti potřebují kvalitní školství. Kdo z nás ale umí zopakovat naše programové teze pro školství? Já to vím, protože se s rodiči a učiteli setkávám,“ prohlásila. Zdůraznila, že je členkou ODS dvaadvacet let, a pochválila předsedu Fialu.

přehrát

video

Na post první místopředsedkyně ODS se přihlásila Marie Kubíková

Udženiju nezvolili první místopředsedkyní strany

O pozici prvního místopředsedy se původně ucházela pouze obhajující Alexandra Udženija. V prvním kole ji ale kandidáti nezvolili, získala pouze 217 z 434 hlasů. Po vyhlášení výsledků pražská zastupitelka uvedla, že již nebude kandidovat a dá prostor novým lidem.

„Tohle patří k politickému životu, přeji nástupci, aby byl po boku Petra Fialy a ostatních tak loajální, jako jsme byla já,“ uvedla. Nyní se chce soustředit hlavně na Prahu. Fiala má dál její podporu.

přehrát

video

Alexandra Udženija v kandidátském projevu kritizovala vládu i Piráty

Ve své kandidátské řeči Udženija uvedla, že politika ODS musí být srozumitelná a dávat lidem smysl: „Můžeme se stokrát ujišťovat, že Babišovy vize jsou jen nenaplněné sliby a prázdné fráze, ale tahle strategie mu funguje. My máme mít vlastní odpověď, jinak se můžeme s úspěchem rozloučit, a to nechceme.“

Kritizovala také Piráty, které považuje za nestandardního soupeře. „Přitom jsou to obyčejní progresivisti, kteří žijí ve své bublině falešné nadřazenosti a myslí si, že stačí vše zauditovat, prověřit a nahlásit. K tomu se velmi agresivně snaží zničit hodnotový řád a kromě destrukce vlastně nic neumí,“ konstatovala. Primátor hlavního města Zdeněk Hřib (Piráti) se podle ní jen zviditelňuje zahraniční politikou, místo aby řešil okruh města.

Mezi řadovými místopředsedy je jedna změna

O celkem čtyři funkce řadových místopředsedů se na libeňském zasedání ucházelo původně devět adeptů. Tři z nich ale odstoupili, zdůvodnili to především dalšími kandidáty ze svých regionů. O důvěru delegátů se tak neucházel senátor za obvod Ostrava-město Zdeněk Nytra, poslanec Jan Skopeček a poslankyně Miroslava Němcová; všichni na kongres přijeli s nominacemi z regionů.

Mezi kandidáty setrval europoslanec a exministr zahraničí Vondra, který nakonec uspěl. Post už zastával v letech 2010 až 2012. „Patří k radikálnímu proudu strany, o který ale ODS většinově přišla po odchodu Václava Klause mladšího,“ připomněla politoložka Vladimíra Dvořáková z Vysoké školy ekonomické.

Fakta

Alexandr Vondra

Alexandr Vondra

Poslanec Evropského parlamentu (od 2019), kde je členem výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a delegace pro vztahy s USA. Pražský rodák Vondra vystudoval geografii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Patřil k významným disidentům, v roce 1987 podepsal Chartu 77 a o dva roky později se stal jejím mluvčím. Společně s Jáchymem Topolem a Ivanem Lamperem vydával časopis *Revolver revue*. V roce 1989 byl jedním z autorů petice *Několik vět*. Za svou činnost byl vězněn na Ruzyni a na Pankráci. V listopadu 1989 byl jedním ze zakladatelů Občanského fóra. V letech 1992 až 1997 byl prvním náměstkem ministra zahraničních věcí. V letech 1997 až 2001 působil jako český velvyslanec ve Spojených státech.

Byl ministrem zahraničí (září 2006 až leden 2007) a poté místopředsedou vlády pro evropské záležitosti (leden 2007 až květen 2009) ve vládě Mirka Topolánka (ODS) a ministrem obrany (červenec 2010 až prosinec 2012) ve vládě Petra Nečase (ODS). V letech 2006 až 2012 byl senátorem za Litoměřicko. Mezi roky 2010 a 2012 byl též místopředsedou ODS. Z politiky v roce 2012 na čas odešel, zejména v důsledku kauzy Promopro, která se týkala podezřelých zakázek během českého předsednictví Radě EU.

Vondra také přednáší politické vědy na CEVRO Institutu a na Karlově univerzitě. V ODS je i předsedou oblastního sdružení Litoměřice.

Nominaci také proměnili dosavadní místopředsedové Kupka, Baxa a Vystrčil. Na místě dostal podporu, aby se ucházel o místopředsednickou pozici, neúspěšný kandidát na post prvního místopředsedy Novotný a sama se přihlásila radní pro školství Prahy 6 Kubíková, která rovněž stála o druhý nejvyšší post ve straně. Oba dva však zvoleni nebyli.

Fakta

Martin Baxa

Martin Baxa

Člen Poslanecké sněmovny (od října 2017), primátor Plzně (od 2018 a 2010 až 2014) a zastupitel Plzeňského kraje (od 2004). Místopředsedou ODS je již od ledna 2018. Ve sněmovně je mimo jiné předsedou podvýboru pro kulturu. Rodák z Plzně vystudoval učitelství dějepisu a zeměpisu na Masarykově univerzitě v Brně. Působil jako pedagog na gymnáziu. Do ODS vstoupil v roce 1999. Posléze úspěšně kandidoval v komunálních volbách a stal se plzeňským zastupitelem (2002 až 2006 a opět od roku 2010), v období 2004 až 2008 byl krajským radním pro oblast kultury a v letech 2016 až 2018 náměstkem hejtmána. Po komunálních volbách v roce 2010 se stal nejmladším primátorem v historii Plzně, po volbách 2014 pak byl prvním náměstkem plzeňského primátora pro oblast kultury, turismu, památkové péče a projektu Plzeň – Evropské hlavní město kultury 2015. Je předsedou regionálního sdružení ODS v Plzeňském kraji.

Fakta

Martin Kupka

Martin Kupka

Člen Poslanecké sněmovny (od 2017), zastupitel Středočeského kraje (od 2016) a starosta obce Líbeznice (Praha-východ; od 2010). Místopředsedou ODS je již od ledna 2014. Ve sněmovně je mimo jiné místopředsedou výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Rodák z Jilemnice vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze a obor masová komunikace tamtéž. Devět let pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor, osm let byl ředitelem a organizátorem festivalů vážné hudby v Karlových Varech a na Liberecku. V letech 2001 a 2002 byl mluvčím pražského magistrátu, poté podnikal v oblasti mediálního poradenství a PR. Od roku 2003 byl šest let mluvčím Středočeského kraje, od ledna do května 2009 mluvčím ministerstva dopravy a od června 2009 do června 2010 vedoucím mediální sekce ODS. V roce 2010 byl několik měsíců mluvčím vlády. Jako středočeský zastupitel byl v letech 2016 až 2017 také náměstkem hejtmanky. Na **Fakultě sociálních věd** UK přednášel o komunikaci s médii a o kultuře mluveného projevu. V ODS, kde je i předsedou oblastního sdružení Praha-východ, je stranickým expertem pro veřejnou správu.

Fakta

Miloš Vystrčil

Miloš Vystrčil

Senátor (od 2010), předseda klubu senátorů ODS, zastupitel Kraje Vysočina (od 2000) a města Telč (od 1990). Místopředsedou ODS je již od ledna 2014. Rodák z Dačic na Jindřichohradecku vystudoval matematiku a fyziku na Přírodovědecké fakultě Masarykovy Univerzity v Brně, působil jako učitel a zástupce ředitele gymnázia v Telči. Od roku 2009 vyučuje na Vysoké škole polytechnické v Jihlavě. V letech 1998 až 2001 byl starostou Telče, v roce 2001 byl zvolen prvním zástupcem hejtmána kraje Vysočina, v letech 2004 až 2008 byl hejtmánem. Členem ODS je od roku 1991, od roku 2013 je předsedou krajské ODS na Vysočině. V Senátu byl mimo jiné předsedou výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. V ODS je mimo jiné koordinátorem programového týmu pro životní prostředí a zemědělství.

Pouze jeden z dosavadních místopředsedů nechtěl funkci obhajovat. Evženu Tošenovskému už stačil předseda strany Fiala poděkovat: „Této výrazné osobnosti ODS patří speciální poděkování a za práci v těch nejtěžších letech mu patří naše absolutorium.“

Všichni noví místopředsedové byli zvoleni rovnou v prvním kole. Vondra dostal 443 hlasů z 487 platných lístků, Vystrčil měl 432 hlasů, Kupka 405 hlasů a Baxa uspěl s 338 hlasy.

Staronový předseda ODS Petr Fiala je spokojen se složením nejužšího vedení strany, má podle něj silný mandát. Po prohře Alexandry Udženiji v obhajobě postu první místopředsedkyně ztratili občanští demokraté ve vedení jedinou ženu. „Jsme si vědomi tohoto nedostatku. Nevíme, čím to je. Rozhodli tak delegátky a delegáti kongresu,“ komentoval absenci žen Fiala. Poznamenal, že v ODS jako demokratické straně neexistují kvóty a rozhoduje to, kdo si o funkci řekne a chce o ni usilovat.

V kandidátských projevech Baxa a Kubíková hovořili zejména o zkušenostech ze školství. Baxa řeč založil na shodě počátečního písmene svého jména s premiérem Andrejem Babišem (ANO) a šéfem Pirátů Ivanem Bartošem. „Nechci, aby jméno příštího premiéra začínalo B,“ zopakoval několikrát s tím, že delegáti dnes ale jeho B mají zaškrtnout. Vystrčil řekl, že průběh kongresu ozvláštňený projevy Vondry či Novotného je důkazem, že ODS je originální a normální stranou, nikoliv firmou.

Kupka by si přál, aby v Česku znovu začaly platit nadčasové hodnoty. „A aby znovu ožila jednoduchá, ale důležitá slova jako rodina, práce, slušnost nebo vzdělání,“ konstatoval. Novotný poděkoval za to, že získá zkušenost s kandidaturou. Líčil, jak dotáhl k úspěchu ODS v pražských Řeporyjích a deklaroval, že tam chce příště vyhrát s 50 procenty hlasů. „Když nebudu zvolen, zapracuji na svém projevu a budu slušnější, nezahořknou,“ konstatoval.

Vondra uvedl, že se jako „Havloid“ hlásí do služby. „Pokud dostanu důvěru, zkusím nezklamat,“ uvedl. Slíbil nekompromisní obranu svobod, práv a hodnot, které si Češi vybojovali v roce 1989. „Dnes, 30 let poté, jsou tyto svobody znovu oklešťovány a relativizovány,“ varoval. Ostře kritizoval vládní zmocněnkyni pro lidská práva Helenu Válkovou (ANO) za způsob její obhajoby v kauze společného článku s komunistickým prokurátorem Josefem Urválkem.

Občanská demokracie brzy oslaví třicátiny

Naposled občanští demokraté volili vedení na kongresu v Ostravě před dvěma roky. Předseda strany Fiala ani tam neměl protikandidáta a získal tehdy 451 ze 483 platných hlasů, tedy podporu 90 procent všech delegátů, podobně jako na předchozím ostravském kongresu v roce 2016. První místopředsedkyní tehdy zůstala Udženija, funkce místopředsedů obhájili Tošenovský, Kupka a Vystrčil. Nováčkem v nejužším vedení strany, která nyní čítá zhruba 14 tisíc členů, se stal Baxa.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

ODS

Zdroj: ČT24

ODS za rok oslaví 30 let od svého vzniku. V Poslanecké sněmovně je už sedm let v opozici, po posledních volbách platí ale v dolní komoře za druhou nejsilnější stranu po vládním ANO. Po loňském odchodu Václava Klause mladšího a Zuzany Majerové Zahradníkové má ODS 23 poslanců. V Senátu má s 18 členy druhý nejsilnější klub a díky Jaroslavu Kuberovi drží křeslo předsedy komory.

„ODS je nejstabilnější pravostředová strana. Ale její preference stagnují, pohybují se mezi deseti a patnácti procenty, strana není schopná dohnat náskok hnutí ANO. Je otázka, zda najdou recept, jak více zaujmout, nebo se do vrcholného politického provozu zapojí jinak. ODS už nyní mluví více o změnách klimatu a ochraně životního prostředí, cílí tím hlavně na mladé.“

Lukáš Jelínek

politický analytik Masarykovy demokratické akademie

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/3033515-stanjura-je-prvnim-mistopredsedou-ods-porazil-novotneho-a-kubikovou>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Akademici placení Čínou získali prověrku od UK k utajenému výzkumu. Teď skončili

20.1.2020 stalosed.cz str. 00

Do soukromé firmy pojmenované Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. čínská ambasáda podle předchozího zjištění Aktuálně.cz poslala minimálně 1,2 milionu korun. Společnost založili akademici Karlovy univerzity v čele s Milošem Balabánem, kteří nedávno přiznali, že si minimálně část peněz od Číny, kterou BIS označuje za nepřátelskou mocnost, nechali jako odměnu za pořádání konferencí Česko-čínského centra UK.

Zároveň ovšem ti samí akademici za peníze českého ministerstva vnitra bádali v univerzitním výzkumném Středisku bezpečnostní politiky (název je stejný jako jejich tehdejší s. r. o.). A jak nyní zjistilo Aktuálně.cz, na starosti měli i blíže neupřesněný utajený bezpečnostní výzkum vedený pod kódem VI20192022112.

Jakmile Aktuálně.cz o jejich financování komunistickým režimem informovalo, ministerstvo vnitra, které jim projekt loni zadalo, bádání zase v tichosti stoplo. Osvědčení, které jim umožnilo pracovat s utajenými informacemi, výzkumníkům předtím dala jejich mateřská Karlova univerzita, respektive rektorát Tomáše Zimy. Balabán byl jeho blízkým spolupracovníkem. Rektor ho jmenoval šéfem Česko-čínského centra, aniž by Balabán měl z minulosti dohledatelné zkušenosti s asijskou komunistickou zemí.

Čemu se akademici věnovali a zda tajné informace mohli nějak zneužít, ovšem nikdo nechce komentovat. „Po dohodě s ministerstvem vnitra došlo k ukončení jednoho projektu v utajovaném režimu, o kterém nelze podat další informace,“ potvrdil mluvčí **Fakulty sociálních věd** Jakub Říman.

Ani samo ministerstvo vnitra vedené šéfem ČSSD Janem Hamáčkem záležitost upřesnit nechce. „V souvislosti s odchodem některých akademických pracovníků **FSV UK** došlo ke změně smluvních vztahů mezi ministerstvem vnitra a **FSV UK**. S ohledem na zákon o ochraně utajovaných informací nemůžeme jednotlivé projekty blíže komentovat,“ uvedla mluvčí resortu Hana Malá. Naráží na to, že po vypuknutí skandálu Karlova univerzita Balabána, ale i jeho kolegy výzkumníky Libora Stejskala a ekonomku Mirku Kortusovou vyhodila.

Jak je to s prověrkou akademiků

Logika věci je přitom jasná. Aby akademici mohli získat přístup k utajovaným informacím, musejí mít bezpečnostní prověrku. Když původně Balabán akademickému senátu vysvětloval, že fungování jeho střediska je v pořádku, oháněl se mimo jiné i tímto dokumentem.

„Odmítl, že by působení Střediska bezpečnostní politiky (SBP) představovalo bezpečnostní riziko pro ČR. Všichni podřízení mají prověrku od Národního bezpečnostního úřadu (NBÚ), která je vyžadována,“ parafrázuje oficiální zápis ze zasedání akademického senátu FSV Ioni v říjnu Balabánova slova, která pronesl jako součást své obhajoby.

Když však deník Aktuálně.cz tuto informaci u NBÚ ověřoval, nepotvrdila se. „Žádná z uvedených osob ani jmenovaná firma není držitelem veřejné listiny vydané Národním bezpečnostním úřadem po provedení bezpečnostního řízení (bezpečnostní prověrky),“ konstatoval o Středisku bezpečnostní politiky za kancelář ředitele úřadu Jaromír Kadlec.

Balabán nyní po dotazech Aktuálně.cz vzkázal, že o NBÚ nemluvil. „Zápis z akademického senátu není přesný, zapisovatelka se dopustila chyby. Pracovníci SBP splňují podmínky pro přístup k utajované informaci a v tomto smyslu jim bylo vydáno příslušné oznámení Karlovou univerzitou,“ konstatoval za něj píárista Michal Donath, kterého si akademici najali. Sami komunikovat odmítají.

Zákon skutečně připouští, aby osvědčení na nejnižší stupeň utajení „vyhrazené“ udělil zaměstnavatel, tedy v tomto případě univerzita.

A to potvrdilo i samo vnitro v odpovědi na interpelaci poslance Pavla Žáčka (ODS). „V rámci řešení výzkumných projektů se Miloš Balabán podílel také na projektech, které podléhaly režimu utajení ve stupni vyhrazené, přičemž mu bylo rektorem Univerzity Karlovy uděleno příslušné oznámení. Garance bezpečnostní způsobilosti Miloše Balabána tak byla vyšší než u osob, které neřeší tento typ projektů,“ uvedlo vnitro

Karlova univerzita se přitom hájí, že Balabán dostal bezpečnostní prověrku nejnižšího stupně, jejíž podmínkou je jen trestní bezúhonnost, plnoletost a svéprávnost. „UK má jako zaměstnavatel možnost ze zákona vydávat oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci ve stupni vyhrazené. Doktor Balabán ji měl od května 2016. V té době o ni požádal, protože to byla podmínka pro plnění grantu, o který se ucházel, a jako zaměstnanec **FSV UK** měl právo zažádat. Žádosti bylo vyhověno, protože jmenovaný splnil zákonné podmínky pro vydání oznámení,“ uvedl mluvčí Univerzity Karlovy Václav Hájek. Balabán podle něj nyní prověrku musí vrátit.

Milióny korun z grantů

V projektech ministerstva vnitra s koncem letošního ledna tak Balabán sice skončí, ale k sociální demokracii, která ho řídí, má pořád blízko. Sám ministr vnitra a předseda ČSSD Hamáček ani po dvou měsících Aktuálně.cz neodpověděl na dotaz, zda Balabán zůstane šéfem stranické komise pro obranu. Na samotném vnitru ještě do předloňského října Balabán seděl v poradní komisi pro bezpečnostní výzkum ministerstva. To ale trvá na tom, že jeho funkce neměla na jeho úspěšnost v získávání grantů od ministerstva žádný vliv.

Balabán či jeho kolegové byli ovšem v grantech od vnitra velmi úspěšní. Veřejně dohledatelné je, že v běhu měli projekty za téměř 30 milionů korun.

Na výzkum nazvaný „Indikátory včasného varování eskalace zamrzlých konfliktů“ dostal dle veřejné databáze grantů od ministerstva Balabán 14 milionů korun. „Cílem projektu je vytvořit metodologicky precizní, teoreticky informovanou, empiricky podloženou a zároveň úspornou a prakticky přímo využitelnou metodiku sledování indikátorů procesu rozmrzání dlouhodobě zamrzlých konfliktů,“ zní oficiální popis projektu. „Projekt byl řádně uzavřen ke konci roku 2019,“ uvedl mluvčí FSV Říman. V databázi grantů je dohledatelných celkem pět vědeckých článků, které za tu dobu Balabán napsal.

Balabán, původním povoláním voják a dnes plukovník v záloze, zasedal i v takzvané vědecké radě generálního ředitele hasičů Drahošlava Ryby, jehož organizace také spadá pod vnitro. Pod hlavičkou Střediska bezpečnostní politiky také už od roku 2015 společně s dalšími řešiteli zlepšuje schopnosti hasičů v projektu za 80 milionů korun. Samotné středisko z balíku získalo 2,6 milionu.

„Cílený výzkum nových moderních technologií, metod, metodik a postupů prakticky využitelných pro zvyšování bezpečnosti státu a jeho občanů zahrnující neodkladná a dlouhodobá opatření na ochranu obyvatel, jako je varování, kolektivní a individuální ochrana, ochrana před nebezpečnými chemickými látkami, biologickými agens a zdroji ionizujícího záření, včetně specifických opatření při použití zbraní hromadného ničení,“ zní popis záměru.

Milióny za zkoumání vlivu cizích mocností na výzkumníky

Balabánův kolega ze Střediska bezpečnostní politiky a jednatel jejich stejnojmenné firmy, do níž tekly peníze od komunistického státu, Libor Stejskal zase dostal tři milióny na „Využití odborných kapacit civilního sektoru pro posílení schopností složek IZS“. A další více než čtyři milióny Ioni vyfasoval na „Technologický foresight pro podporu adaptability a efektivity Hasičského záchranného sboru ČR“, přičemž cílem mělo být „identifikovat

technologické trendy a vynořující se technologie, jež budou mít podstatný vliv na činnost, funkce, organizaci a vybavení Hasičského záchranného sboru ČR“.

„Projekty zaměřující se na problematiku civilní ochrany a potřeby Hasičského záchranného sboru budou pokračovat dále s obměněným řešitelským týmem,“ upřesnil Říman.

Spolumajitel Balabánovy firmy a badatel univerzity Jan Ludvík od roku 2017 také za grant 4,3 milionu korun vymýšlí paradoxně to, jak výzkumné instituce ochránit před cizími mocnostmi. „Cílem projektu je vytvořit prakticky využitelnou, srozumitelnou, snadno aplikovatelnou a zároveň efektivní metodiku ochrany výzkumných organizací před nežádoucí snahou cizích mocností a dalších subjektů získávat z těchto organizací informace o jejich činnosti, jež mají nebo mohou mít význam pro ekonomickou bezpečnost a hospodářskou prosperitu České republiky,“ zní oficiální popis výzkumu.

Ludvík je přitom jediný z akademiků figurujících v Balabánově soukromé firmě, kterého univerzita ještě nevyhodila. „Tato věc je i nadále v řešení, proto ji nebudeme komentovat,“ dodal Říman.

Podle veřejné databáze loni výzkumníkům grant přisoudilo i ministerstvo obrany. Za 3,6 milionu má pro Vojenské zpravodajství až do roku 2021 zkoumat novou bezpečnostní a vojenskou realitu ve světě.

„Pohrdající senátem a fakultou“

Vedení **Fakulty sociálních věd** se nyní pokouší zjistit, kolik dalších milionů její akademici pokoutně nasměřovali místo na univerzitu do své soukromé firmy. Nejen čínská ambasáda, ale i soukromé či státní společnosti tam posílaly dary na pořádání konferencí pod hlavičkou univerzity, které často zaštiťoval přímo její rektor Zima.

Balabán s kolegy sice přislíbili fakultě, že nechají udělat audit firemních financí, který by měl financování nezávisle rozkrýt, ale odmítají ho zveřejnit a vedení fakulty ho chtějí dát jediné k nahlédnutí v advokátní kanceláři. Akademický senát FSV v čele s moderátorem ČT Václavem Moravcem tento týden postup Balabána a jeho spolupracovníků označil za „za pohrdající senátem a fakultou“.

„Zápis ze zasedání akademického senátu vzala společnost na vědomí,“ reagoval jejich mluvčí Donath.

URL| <https://www.stalosedet.cz/aktualne-cz/akademici-placeni-cinou-ziskali-proverku-od-uk-k-utajenemu-vyzkumu-ted-skoncili/>

Akademici placení Čínou získali prověrku od UK k utajenému výzkumu.

Ted' skončili

20.1.2020 aktualne.cz str. 00 Domáci

Lukáš Valášek

Akademici Univerzity Karlovy placení čínskou ambasádou pracovali i na utajovaném výzkumu. Když na to Aktuálně.cz upozornilo, projekt skončil. Miloš Balabán a

Do soukromé firmy pojmenované Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. čínská ambasáda podle předchozího zjištění Aktuálně.cz poslala minimálně 1,2 milionu korun. Společnost založili akademici Univerzity Karlovy v čele s Milošem Balabánem, kteří nedávno přiznali, že si minimálně část peněz od Číny, kterou BIS označuje za nepřátelskou mocnost, nechali jako odměnu za pořádání konferencí Česko-čínského centra UK.

Zároveň ovšem ti samí akademici za peníze českého ministerstva vnitra bádali v univerzitním výzkumném Středisku bezpečnostní politiky (název je stejný jako jejich tehdejší s. r. o.). A jak nyní zjistilo Aktuálně.cz, na starosti měli i blíže neupřesněný utajený bezpečnostní výzkum vedený pod kódem VI20192022112.

Jakmile Aktuálně.cz o jejich financování komunistickým režimem informovalo, ministerstvo vnitra, které jim projekt loni zadalo, bádání zase v tichosti stoplo. Osvědčení, které jim umožnilo pracovat s utajenými informacemi, výzkumníkům předtím dala jejich mateřská Karlova univerzita, respektive rektorát Tomáše Zímy. Balabán byl jeho blízkým spolupracovníkem. Rektor ho jmenoval šéfem Česko-čínského centra, aniž by Balabán měl z minulosti dohledatelné zkušenosti s asijskou komunistickou zemí.

Čemu se akademici věnovali a zda tajné informace mohli nějak zneužít, ovšem nikdo nechce komentovat. "Po dohodě s ministerstvem vnitra došlo k ukončení jednoho projektu v utajovaném režimu, o kterém nelze podat další informace," potvrdil mluvčí **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Říman.

Ani samo ministerstvo vnitra vedené šéfem ČSSD Janem Hamáčkem záležitost upřesnit nechce. "V souvislosti s odchodem některých akademických pracovníků **FSV UK** došlo ke změně smluvních vztahů mezi ministerstvem vnitra a **FSV UK**. S ohledem na zákon o ochraně utajovaných informací nemůžeme jednotlivé projekty blíže komentovat," uvedla mluvčí resortu Hana Malá. Naráží na to, že po vypuknutí skandálu Karlova univerzita Balabána, ale i jeho kolegy výzkumníky Libora Stejskala a ekonomku Mirku Kortusovou vyhodila.

Jak je to s prověrkou akademiků

Logika věci je přitom jasná. Aby akademici mohli získat přístup k utajovaným informacím, musejí mít bezpečnostní prověrku. Když původně Balabán akademickému senátu vysvětloval, že fungování jeho střediska je v pořádku, oháněl se mimo jiné i tímto dokumentem.

"Odmítl, že by působení Střediska bezpečnostní politiky (SBP) představovalo bezpečnostní riziko pro ČR. Všichni podřízení mají prověrku od Národního bezpečnostního úřadu (NBÚ), která je vyžadována," parafrázuje oficiální zápis ze zasedání akademického senátu FSV loni v říjnu Balabánova slova, která pronesl jako součást své obhajoby.

Když však deník Aktuálně.cz tuto informaci u NBÚ ověřoval, nepotvrdila se. "Žádná z uvedených osob ani jmenovaná firma není držitelem veřejné listiny vydané Národním bezpečnostním úřadem po provedení bezpečnostního řízení (bezpečnostní prověrky)," konstatoval o Středisku bezpečnostní politiky za kancelář ředitele úřadu Jaromír Kadlec.

Balabán nyní po dotazech Aktuálně.cz vzkázal, že o NBÚ nemluvil. "Zápis z akademického senátu není přesný, zapisovatelka se dopustila chyby. Pracovníci SBP splňují podmínky pro přístup k utajované informaci a v tomto smyslu jim bylo vydáno příslušné oznámení Karlovou univerzitou," konstatoval za něj piarista Michal Donath, kterého si akademici najali. Sami komunikovat odmítají.

Zákon skutečně připouští, aby osvědčení na nejnižší stupeň utajení "vyhrazené" udělil zaměstnavatel, tedy v tomto případě univerzita.

A to potvrdilo i samo vnitra v odpovědi na interpelaci poslance Pavla Žáčka (ODS). "V rámci řešení výzkumných projektů se Miloš Balabán podílel také na projektech, které podléhaly režimu utajení ve stupni vyhrazené, přičemž mu bylo rektorem Univerzity Karlovy uděleno příslušné oznámení. Garance bezpečnostní způsobilosti Miloše Balabána tak byla vyšší než u osob, které neřeší tento typ projektů," uvedlo vnitra

Karlova univerzita se přitom hájí, že Balabán dostal bezpečnostní prověrku nejnižšího stupně, jejíž podmínkou je jen trestní bezúhonnost, plnoletost a svéprávnost. "UK má jako zaměstnavatel možnost ze zákona vydávat oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci ve stupni vyhrazené. Doktor Balabán ji měl od května 2016. V té době o ni požádal, protože to byla podmínka pro plnění grantu, o který se ucházel, a jako zaměstnanec **FSV UK** měl právo zažádat. Žádosti bylo vyhověno, protože jmenovaný splnil zákonné podmínky pro vydání oznámení," uvedl mluvčí Univerzity Karlovy Václav Hájek. Balabán podle něj nyní prověrku musí vrátit.

Miliony korun z grantů

V projektech ministerstva vnitra s koncem letošního ledna tak Balabán sice skončí, ale k sociální demokracii, která ho řídí, má pořád blízko. Sám ministr vnitra a předseda ČSSD Hamáček ani po dvou měsících Aktuálně.cz neodpověděl na dotaz, zda Balabán zůstane šéfem stranické komise pro obranu. Na samotném vnitra ještě do předloňského října Balabán seděl v poradní komisi pro bezpečnostní výzkum ministerstva. To ale trvá na tom, že jeho funkce neměla na jeho úspěšnost v získávání grantů od ministerstva žádný vliv.

Balabán či jeho kolegové byli ovšem v grantech od vnitra velmi úspěšní. Veřejně dohledatelné je, že v běhu měli projekty za téměř 30 milionů korun.

Na výzkum nazvaný "Indikátory včasného varování eskalace zamrzlých konfliktů" dostal dle veřejné databáze grantů od ministerstva Balabán 14 milionů korun. "Cílem projektu je vytvořit metodologicky precizní, teoreticky informovanou, empiricky podloženou a zároveň úspornou a prakticky přímo využitelnou metodiku sledování indikátorů procesu rozmrazení dlouhodobě zamrzlých konfliktů," zní oficiální popis projektu. "Projekt byl řádně uzavřen ke konci roku 2019," uvedl mluvčí FSV Říman. V databázi grantů je dohledatelných celkem pět vědeckých článků, které za tu dobu Balabán napsal.

Balabán, původním povoláním voják a dnes plukovník v záloze, zasedal i v takzvané vědecké radě generálního ředitele hasičů Drahoslava Ryby, jehož organizace také spadá pod vnitro. Pod hlavičkou Střediska bezpečnostní politiky také už od roku 2015 společně s dalšími řešiteli zlepšuje schopnosti hasičů v projektu za 80 milionů korun. Samotné středisko z balíku získalo 2,6 milionu.

"Cílený výzkum nových moderních technologií, metod, metodik a postupů prakticky využitelných pro zvyšování bezpečnosti státu a jeho občanů zahrnující neodkladná a dlouhodobá opatření na ochranu obyvatel, jako je varování, kolektivní a individuální ochrana, ochrana před nebezpečnými chemickými látkami, biologickými agens a zdroji ionizujícího záření, včetně specifických opatření při použití zbraní hromadného ničení," zní popis záměru.

Miliony za zkoumání vlivu cizích mocností na výzkumníky

Balabánův kolega ze Střediska bezpečnostní politiky a jednatel jejich stejnojmenné firmy, do níž tekly peníze od komunistického státu, Libor Stejskal zase dostal tři miliony na "Využití odborných kapacit civilního sektoru pro posílení schopností složek IZS". A další více než čtyři miliony loni vyfasoval na "Technologický foresight pro podporu adaptability a efektivnosti Hasičského záchranného sboru ČR", přičemž cílem mělo být "identifikovat technologické trendy a vynořující se technologie, jež budou mít podstatný vliv na činnost, funkce, organizaci a vybavení Hasičského záchranného sboru ČR".

"Projekty zaměřující se na problematiku civilní ochrany a potřeby Hasičského záchranného sboru budou pokračovat dále s obměněným řešitelským týmem," upřesnil Říman.

Spolumajitel Balabánovy firmy a badatel univerzity Jan Ludvík od roku 2017 také za grant 4,3 milionu korun vymýšlí paradoxně to, jak výzkumné instituce ochránit před cizími mocnostmi. "Cílem projektu je vytvořit prakticky využitelnou, srozumitelnou, snadno aplikovatelnou a zároveň efektivní metodiku ochrany výzkumných organizací před nežádoucí snahou cizích mocností a dalších subjektů získávat z těchto organizací informace o jejich činnosti, jež mají nebo mohou mít význam pro ekonomickou bezpečnost a hospodářskou prosperitu České republiky," zní oficiální popis výzkumu.

Ludvík je přitom jediný z akademiků figurujících v Balabánově soukromé firmě, kterého univerzita ještě nevyhodila. "Tato věc je i nadále v řešení, proto ji nebudeme komentovat," dodal Říman.

Podle veřejné databáze loni výzkumníkům grant přisoudilo i ministerstvo obrany. Za 3,6 milionu má pro Vojenské zpravodajství až do roku 2021 zkoumat novou bezpečnostní a vojenskou realitu ve světě.

"Pohrdající senátem a fakultou"

Vedení **Fakulty sociálních věd** se nyní pokouší zjistit, kolik dalších milionů její akademici pokoutně nasměřovali místo na univerzitu do své soukromé firmy. Nejen čínská ambasáda, ale i soukromé či státní společnosti tam posílaly dary na pořádání konferencí pod hlavičkou univerzity, které často zaštiťoval přímo její rektor Zima.

Balabán s kolegy sice přislíbili fakultě, že nechají udělat audit firemních financí, který by měl financování nezávisle rozkrýt, ale odmítají ho zveřejnit a vedení fakulty ho chtějí dát jedině k nahlédnutí v advokátní kanceláři. Akademický senát FSV v čele s moderátorem ČT Václavem Moravcem tento týden postup Balabána a jeho spolupracovníků označil za "za pohrdající senátem a fakultou".

"Zápis ze zasedání akademického senátu vzala společnost na vědomí," reagoval jejich mluvčí Donath.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/vyzkumnici-uk-placeni-cinou-pracovali-na-utajenem-projektu-p/r~eb41f2d2371c11ea858fac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
aktualne.cz (*Domáci*)

Zemřel předseda Senátu Jaroslav Kubera

20.1.2020 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hezký den. Koho ztrácí česká politická scéna v osobě Jaroslava Kubery? Nakolik jsou české ústavy pro lidi s postižením bezpečné? K čemu je a co obsahuje vládní strategie sociálního začleňování do roku 2030? O co se bojuje v americkém Kongresu v předvečer impeachmentu proti prezidentu Trumpovi? Jak pokračuje proces v případě údajné sítě revolučních buněk v Mostě? Co jsou to masivní hvězdy a s jakými obrazy přichází po letech výtvarník Jiří David? Tak tato témata vám nabízím až do celé, přeji příjemný a ničím nerušený poslech. Zesnulého předsedu Senátu Jaroslava Kubera bude v čele horní komory nyní zastupovat její první místopředseda Jiří Růžička za Starosty a nezávislé. Postup při volbě Kuberova nástupce ve vedení Senátu by měl projednat v úterý před polednem organizační výbor horní komory. Vláda uctila před dnešním zasedáním Kuberovu památku minutou ticha. Jaroslav Kubera zemřel o víkendu ve věku 72 let. Nejčastěji o něm jeho kolegové i političtí rivalové mluví jako o slušném a poctivém člověku. No a mým prvním hostem je Josef Mlejnek z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Mlejнку, co úmrtí šéfa Senátu znamená pro chod horní komory parlamentu?

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pro chod horní komory to příliš mnoho neznamená. Je na to připravená i z hlediska pravidel. Dosavadního předsedu nahradí místopředseda a jistě organizační výbor projedná nějaké datum volby nového předsedy.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jak by se měl ten nový předseda volit, podle jakého klíče, je to jasné?

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ta procedura samozřejmě je jasná, ale tady určitě proběhnou nějaké konzultace senátních klubů. O tom, kdo bude navržen a popřípadě jestli třeba nebude nějaký společný kandidát vícero klubů, a tak dál. Před volbou Jaroslava Kubery probíhala docela intenzivní jednání, docela trochu zápas mezi některými senátními kluby. Tam probíhal i spor o to, který z těch klubů je vlastně největší a má tudíž jakoby nepsané právo na toho předsedu, protože v těch klubech jsou lidé zvolení za tu danou stranu přímo ve stranickém tričku a pak tam jsou třeba senátoři zvolení jako nezávislí a tak dál, takže není úplně jasné, která strana vlastně většinu v Senátu. Záleží na tom, jaké kritérium se použije, tak je možné, že nějaký spory podobného typu nastanou i nyní.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Politici, senátoři jsou voleni za určitou stranu samozřejmě, ale také v konkrétním obvodu. Jaroslav Kubera zvítězil v obvodu číslo 32 v Teplicích, znamená to nové hlasování popřípadě, v jakém termínu by měly být volby vyhlášeny?

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Znamená to doplňovací volby. Prezident by měl vyhlásit v dané lhůtě nové volby, bude zvolen nový senátor nebo senátorka a důležité možná je poznamenat, že bude zvolen jenom do konce toho šestiletého volebního období toho stávajícího obvodu, to znamená, že Jaroslav Kubera byl zvolen v roce 2018, tak by měl, kdyby nezemřel mandát do roku 2024, čili ten nově zvolený senátor bude mít ten mandát do roku 2024 4,5 roku.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pan Kubera byl dlouholetou výraznou postavou ODS, proč byl podle vás mezi voliči tak oblíbený, že nepřetržitě od roku 1994 do roku 2018 byl starostou Teplic?

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě zatím tou úspěšností v Teplicích, za tím byla jeho práce v Teplicích, schopnost něco zorganizovat, určitě byl schopen se před voliči vykázat tím, že dokázal ledačco zorganizovat, zařídit a tak dál a pak samozřejmě celostátně měl nebo byl populární i jeho političtí odpůrci, lidé, kteří měli úplně jiné názory ho respektovali kvůli jeho přístupu k politice, k životu. Byl vyhlášen jako svými bonmoty, svou, svým způsobem vyjadřování, který rozhodně nebyl nějaký kožený a dál, a tak dál, dovedl Jaroslav Kubera vždy pobavit a oživit debatu, čili i ty i osobní vlastnosti nebo vlastně nebyl zapleten do žádné, do žádné korupční aféry, a tak dále, čili ta slušnost a poctivost jeho života v tom hrála roli, takže, když se to spojí dohromady, že neměl žádný temný škraloup v minulosti, dovedl se chovat a jednat s lidmi vesele, vtipně. A dovedl se vykázat i nějakou prací, tak výsledky své práce samozřejmě dohromady dává velké renomé i právě i u jeho politických odpůrců.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A když nebudeme mluvit o odpůrcích, ale i jeho domovské straně, o ODS, tak odpovídalo těm jeho zásluhám, tomu, o čem jste právě mluvil, jeho postavení v této straně, jak silný byl jeho hlas v ODS, jak významnou roli v ní hrál?

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě měl v ODS velmi, velmi silnou roli neformální. Tady je na něm, se dá, myslím, dobře ukázat, protože nemusí záležet na /nesrozumitelné/ funkci, jestli je někdo zvolený nějakým místopředsedou prvním nebo třetím nebo kolikátým, ale určitě v té straně měl velké slovo, byl velmi oblíbený, byl takovou tvář ODS. Zase i, která oslovovala i lidi, voliče, popřípadě mimo okruh těch stranických příznivců a i v těch dobách, kdy byli, prostě ODS byla v nejhlubší krizi třeba po pádu Petra Nečase, a tak dál, tak to byl právě Jaroslav Kubera, který přímo i apeloval, dokonce myslím byl /nesrozumitelné/ a apeloval na straníky, ale i na občany, aby ještě dali ODS nějakou šanci, že se ta strana pokusí očistit, a tak dále, čili v těch těžkých dobách byl schopen dát svou osobností té straně nějaký kredit a možná i díky němu předseda ODS tu krizi do jisté míry překonal.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Řekl byste třeba, že Jaroslav Kubera byl tím člověkem, který dokázal i sjednocovat různé stranické postoje, pokud na některých tématech se ODS třeba štěpila? Nevím, třeba postoj k Evropské unii, kde se objevovaly ve straně i radikální postoje, tak, že on byl tak nějak někde uprostřed, nebo jak byste ho zařadil?

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To nemyslím, on právě byl ten člověk, který jako on osobně měl dost jako ostré názory, byl kritikem velkým Evropské unie. Řekl bych, že byl radikálnější kritikem Evropské unie, než jak, jaká byla její oficiální stranická linie. Tady ta jeho přednost nebyla v tom, že by on nějak se snažil udělat jako nějak, nějaký kompromisní a názorový pohled, přístup. On měl názory vlastní ostré, s nimiž, jak už jsem i říkal, hodně lidí jako nesouhlasilo, ale on dovedl vytvořit ten konsensus spíš právě tou osobností. Jako dokázal dát najevo, že jako ano, ty názory ty či ony jsou 1 věc, ale přece jenom dokázal dát jasně najevo, že tu existuje samozřejmě nějaká jako lidská stránka, nebo že není nutné kvůli v té politice a těm třeba vyhoceným názorům, není nutné prostě jako v těch

sporech jít do krve a /nesrozumitelné/ politickým názorům se nenávidět, ale že je možné být přáteli a dobře spolu vycházet a třeba se i velmi přátelsky, velmi ostře pohádat o některá témata.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Poslední věc, jakou formu by mělo podle vás mít poslední rozloučení s takto vysokým ústavním činitelem? Mělo by jít o státní pohřeb nebo o pohřeb se státními poctami, pokud s tím rodina bude souhlasit, pokud si to rodina bude přát?

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já nejsem úplně ceremoniář. Já si netroufám tohle to přesně říct slovy. On byl samozřejmě vysoký ústavní činitel a já si netroufám /nesrozumitelné/, jestli přímo státní pohřeb, ale určitě samozřejmě pohřeb se státními poctami určitě ano, protože byl to jeden z nejvyšších ústavních činitelů.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dodává Josef Mlejnek z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moc vám děkuji za rozhovor a za váš čas. Na slyšenou.

Josef MLEJNEK, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji též, na shledanou.

Americký prezident Donald Trump dnes v Davosu opět pohrozil Evropské unii zavedením dodatečných cel na dovoz evropských automobilů do USA

21.1.2020 ČRo Plus str. 04 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Americký prezident Donald Trump dnes v Davosu opět pohrozil Evropské unii zavedením dodatečných cel na dovoz evropských automobilů do Spojených států. Prohlásil, že Bílý dům by o těchto clech vážně uvažoval, pokud by Washington a Brusel nedokázaly dospět k obchodní dohodě. Na úvod každoročního Světového klimatického fóra ve švýcarském letovisku Trump vychválil stav americké ekonomiky a varoval před klimatickými, cituji, proroky zkázy. Zatímco z publika jeho projevu přihlížela se zachmuřeným výrazem mladá švédská aktivistka Greta Thunbergová. Ta později politikům vzkázala, že náš svět, pokud jste si toho nevšimli, je stále v plamenech. Trump si nebral servítky a na adresu klimatických aktivistů poznamenal, že, cituji, těmto alarmistům jde pořád o to samé. O absolutní moc, aby mohli dominovat, měnit a řídit všechny aspekty našich životů. Destrukce životního prostředí je hlavním tématem letošního fóra ve švýcarském Davosu. A naším hostem je teď prof. Michal Mejstřík, ekonom z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **FSV UK**

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Mejstříku, jak hodnotíte atmosféru, v jaké letošní davoské fórum začalo? Může napětí, které slova obou zmíněných osobností mohla vyvolat, výsledkům summitu prospět, nebo spíše uškodit?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **FSV UK**

Tak já jenom bych předem avizoval, že vlastně Davos vždycky byl takovým setkáním různých osobností, a já nejsem jist, do jaké míry sama Greta Thunberg mluví vlastně myšlenkami svého otce nebo ještě širšího pole a do jaké míry mluví sama sebe, jo, ono s ohledem na to, že ona té školy moc neabsolvovala, tak chápu její vzrušený hlas, ale zatím myslím, že ještě ona spíš představuje nějakou názorovou linku a jinou názoru linku samozřejmě představuje zmíněný americký prezident, který byl mimochodem v tom Davosu podruhé v té své roli, takže já jenom připomenu, že Spojené státy v tuto chvíli jeho slovy nejenomže opustily Pařížské dohody, ale on sám se pochlubil tím, že vlastně růst těch fosilních paliv pomohl Spojeným státům vlastně získat nejenom soběstačnost, ale i vlastně mimořádné vlastně bohatství, růst bohatství.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jo. Pane Mejstříku, já rozumím, ale já jsem se ptala trochu na něco jiného, nicméně, navážu na vás, povězte, co se vlastně od letošního Davosu očekává? Samozřejmě je to diskusní fórum, ale řekl byste třeba, že Greta Thunbergová a další aktivisté zde mohou nějak pokročit v dosažení svých cílů, tedy v přesvědčování politiků, nebo ne?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **FSV UK**

Já bych řekl, tím trošičku posun právě tím směrem, že on sám Davos vyhlásil takzvaný Nový manifest roku 2020, kdy vlastně se snaží daleko silněji akcentovat právě ty cíle toho udržitelného rozvoje a vlastně vychází i z toho, že tímto směrem by měly fungovat i firmy, a určitý ohlas to nepochybně má, já jenom bych připomněl, že například tak významní ekonomové, které máme na mysli, nejenom tedy vlastně auditoři, kteří teď připravují nějaké nové ukazatele toho udržitelného rozvoje a vlastně snaha je být dlouhodobými cíli, tak například velmi úspěšný guvernér britské předtím kanadské centrální banky v tuto chvíli, kdy končí vlastně ta jeho éra ve Velké Británii, tak se stal vlastně velvyslancem OSN právě pro financování toho udržitelného rozvoje od okamžiku, kdy vlastně odstoupí z té své role, takže...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili rozumím vám dobře, že ekonomové, kteří jsou přítomni v Davosu nebo do Davosu jezdí, tak že by se dalo říci, že rizika klimatických změn berou vážně?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **FSV UK**

Nepochybně. Mark Carney je teda mužem, který skutečně se osvědčil v té své roli guvernéra jak původně Kanady, protože on má dvojí občanství, tak i ve Velké Británii a de facto to, že vlastně byl ochoten převzít roli toho zvláštního velvyslance OSN na akci za zlepšení klimatu a jeho financování, to je jako skutečný doklad, že i ty velké byznysové osobnosti vlastně, které se pohybují na špičce skutečně toho bankovního světa, skutečně nahlížejí na změnu klimatu jako na vážný moment.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Budeme to v tom případě sledovat a uvidíme, co přinesou další dny davoského fóra, já vám pro tuto chvíli děkuji, tolik prof. Michal Mejstřík, ekonom z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Na slyšenou.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, Institut ekonomických studií **FSV UK**

Taky děkuju za pozvání. OK.

Marketing a PR Prochazka & Partners posílil Salát

21.1.2020 mediar.cz str. 00

News Media

Jakub Salát Společnost Prochazka & Partners, která se zabývá zastupováním nájemců v oblasti komerčních nemovitostí, posílila marketingové oddělení.

Od ledna v něm působí Jakub Salát, který bude odpovědný za marketingové a PR aktivity firmy. Doplnovat se má s Markétou Kubíkovou, která má na starosti event management, včetně soutěže Kanceláře roku.

Do firmy Radka Procházky přišel Salát, absolvent **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, po třech letech ve společnosti Renomia, kde se věnoval oblastem PR, interní a externí komunikace a tradičnímu i online marketingu. Předtím pracoval mimo jiné v AMI Communications.

URL| <https://www.mediar.cz/marketing-a-pr-prochazka-partners-posilil-salat/>

Společnost Prochazka & Partners posiluje oddělení marketingu a projektového managementu

21.1.2020 retrend.cz str. 00

Společnost Prochazka & Partners, jejímž posláním je zastupovat nájemce v oblasti komerčních nemovitostí, hlásí nové personální posily. Od ledna 2020 do společnosti nastoupili Jakub Salát (35), který je odpovědný za marketingové a PR aktivity společnosti a Daniel Kouba (30), který nastupuje jako project manager do týmu projektového managementu.

„Jsem rád, že mohu do našeho týmu přivítat další dva nové členy. Jakub přichází do Prochazka & Partners po patnáctiletých zkušenostech v oblasti PR a marketingu a věřím, že tak naváže na naši kvalitní práci v této oblasti. Daniel se zapojí do našich klíčových aktivit v oblasti projektového managementu, kdy využije své inženýrské know-how v oblasti projektování a stavitelství,“ říká Radek Procházka, Managing Partner společnosti Prochazka & Partners.

Jakub Salát začínal před patnácti lety svou kariéru v oblasti médií a později pracoval v předních českých PR agenturách (např. AMI Communications). Do Prochazka & Partners míří po třech letech ze společnosti RENOMIA, kde se věnoval oblastem PR, interní a externí komunikace a tradičnímu i online marketingu. Jakub je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, studium zakončil rigorózní zkouškou.

URL| <https://retrend.cz/zajimavosti-ze-spolecnosti/spolecnost-prochazka-partners-posiluje-oddeleni-marketingu-a-projektoveho-managementu/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
retrend.cz

Medaili starosty obdržel Jindřich Šídlo

21.1.2020 turnov.cz str. 00

V úterý 21. ledna 2020 přijel turnovský rodák a novinář Jindřich Šídlo besedovat na Gymnázium v Turnově. Starosta města Tomáš Hocke mu udělil medaili starosty.

„Medaili starosty k 17. listopadu jsem udělil Karlu Šírkovi a protože byl Jindřich Šídlo v listopadu zaneprázdněn, předal jsem mu ji osobně nyní,“ řekl starosta Tomáš Hocke. Jindřich Šídlo obdržel medaili starosty za žurnalistickou práci a snahu o vyvážené a nezávislé zpravodajství, tak důležité pro vnímání současného společenského dění.

Kdo je Jindřich Šídlo?

Turnovský rodák, vystudoval žurnalistiku v bakalářském studiu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Působil jako redaktor v několika médiích – České deník, Respekt, Mladá fronta DNES,

Hospodářské noviny. Od roku 2009 také řídil domácí zpravodajství České televize a byl hlavním politickým analytikem této veřejnoprávní televize. Nyní pracuje na portálu Seznam Zprávy, kde uvádí pravidelný satirický pořad „Šťastné pondělí“.

Za žurnalistickou práci zaměřenou na oblast lidských práv získal v roce 2007 novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky. V roce 2012 vyhrál Novinářskou cenu v kategorii „Nejlepší komentář – psaná žurnalistika“. Je ženatý, má tři dcery.

URL| <https://www.turnov.cz/cs/zpravy/zdrave-mesto-turnov-a-ma21/medaili-starosty-obdrzel-jindrich-sidlo.html>

dnes slaví

21.1.2020 Valašský deník str. 03 Valašsko

Marek Wollner

(21. ledna 1967) novinář, spisovatel Marek Wollner se narodil v Plzni. Na Valašsku má předky, jeho dědeček Otakar Wollner během 2. světové války působil v odbojové Sousedíkově organizaci a byl popraven v koncentračním táboře. Marek Wollner absolvoval Gymnázium Františka Palackého ve Valašském Meziříčí a žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kterou ukončil v r. 1992.

Pracoval v Lidových novinách a v Respektu a byl jedním ze zakladatelů časopisu Týden, v němž od r. 1994 pracoval. Od r. 1999 pracuje v České televizi Praha, v posledních letech jako dramaturg a moderátor pořadu Reportéři ČT, který informuje o politických, ekonomických i společenských kauzách. Knižně vydal rozhovor s Václavem Bělohradským jako součást knihy Mezisvěty & Mezi světy a romány Ukradené knihy (1997) a Babiččin Majnkampf a já (2008).

Zdroj: Masarykova veřejná knihovna Vsetín

Region| Střední Morava

V Komisi pro spravedlivé důchody zasedají přední čeští odborníci na problematiku důchodového systému

21.1.2020 cssd.cz str. 00

Terezie Šmídová

Z důvodu množících se novinářských dotazů vydává MPSV seznam členů Komise pro spravedlivé důchody, kterou zřídila ministryně práce a sociálních věcí

Jana Maláčová (ČSSD). Pod vedením Danuše Nerudové, rektorky Mendelovy univerzity v Brně, zde zasedají přední čeští odborníci na problematiku důchodového systému, akademici, zástupci státních a veřejnoprávních subjektů, stejně jako odborní zástupci politických stran.

V současné chvíli vypadá obsazení komise takto:

a) Univerzity a vzdělávací/vědecké instituce

CERGE-EI

Radim Boháček – člen

Fakulta Sociálních věd (Centrum pro sociální a ekonomické strategie – CESES)

Martin Potůček – člen

Jihočeská univerzita – Zdravotně sociální fakulta

Jitka Vacková – člen

Masarykova Univerzita, Ekonomicko-správní fakulta

Robert Jahoda – člen

Mendelova univerzita
Danuše Nerudová – člen
Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy
Tomáš Kučera – člen
Sociologický ústav AV
Radka Dudová – člen
Ekonomická fakulta VŠB-TU Ostrava
Petr Tománek – člen
VŠE – Národohospodářská fakulta
Vojtěch Krebs – člen
VŠFS – fakulta ekonomických studií
Jaroslav Vostatek – člen
Jan Mertl – zástupce b) Státní a veřejnoprávní subjekty
Česká národní banka
Radka Štiková – člen/pozorovatel
Ministerstvo financí
Marie Bílková – člen
Ministerstvo zdravotnictví
Lenka Poliaková – člen
Veřejný ochránce práv
Pavel Matějček – člen
Předseda vlády (oddělení poradců)
Vilém Kahoun – člen
Výzkumný ústav práce a sociálních věcí
Martin Holub – člen
Český statistický úřad
Martin Zelený – člen/pozorovatel c) Sociální partneři
Asociace svobodných odborů
Martin Engel – člen
Českomoravská konfederace odborových svazů
Vít Samek – člen
Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů
Jitka Vítková – člen
Svaz průmyslu a dopravy
Jan Rafaj – člen
Jitka Hejduková – zástupce d) Poslanecké kluby poslanecký klub ANO 2011
Lenka Dražilová – člen
Miloslava Rutová – zástupce poslanecký klub ČSSD
Roman Sklenák – člen
Alena Gajdůšková – zástupce poslanecký klub KDU-ČSL
Pavla Golasowská – člen
Jan Kasal – zástupce poslanecký klub KSČM
Jiří Dolejš – člen
Hana Aulická Jírovcová – zástupce poslanecký klub ODS
Jan Bauer – člen
Marek Benda – zástupce poslanecký klub Piráti
Tomáš Martínek – člen
Lukáš Forýtek – zástupce poslanecký klub Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura
Jan Hrnčíř – člen poslanecký klub STAN
Věslav Michalík – člen
Michaela Matoušková – zástupce poslanecký klub TOP 09
Markéta Pekarová Adamová – člen
Miroslav Kalousek – zástupce e) Senátorské kluby senátorský klub ANO 2011
Miroslav Adámek – člen
Peter Koliba – zástupce senátorský klub ČSSD
Emílie Třísková – člen
Pavel Štohl – zástupce senátorský klub KDU-ČSL a nezávislí
Šárka Jelínková – člen senátorský klub Klub pro liberální demokracii – SENÁTOR 21

Tomáš Golář – člen
Ladislav Kos – zástupce senátorský klub ODS
Miloš Vystrčil – člen
Pavel Karpíšek – zástupce senátorský klub Starostové a nezávislí
Marek Hilšer – člen f) Zájmová sdružení a organizace
Národní centrum pro rodinu
Ivana Jelínková – člen
Gender Studies
Klára Čmolíková-Cozlová – člen
Národní rada osob se zdravotním postižením ČR, z.s.
Jan Hutař – člen
Rada Seniorů ČR
Zdeněk Pernes – člen
Senioři ČR. z.s.
Vladimír Dryml – člen
Česká ženská lobby
Eliška Kodyšová – člen
Marie Marvanová – zástupce
Život 90, z. ú.
Terezie Šmídová – člen zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

URL| <https://www.cssd.cz/media/tiskove-zpravy/v-komisi-pro-spravedlive-duchody-zasedaji-predni-cesti-odbornici-na-problematiku-duchodoveho-systemu/>

Společnost vnímá lidská práva jako kyslík. Když je ho dost, ani neví, že existuje, když ale chybí,... uvažuje filozof Kroupa

21.1.2020 ČRo - plus.cz str. 00

autoři: Jan Vávra , Katarína Brezovská / zdroj: Český rozhlas

Jsou výzvy k rezignaci ve vládní radě bývalé ministryně spravedlnosti a poslankyně Heleny Válkové (ANO) mediální štvanicí, nebo oprávněným požadavkem? Kdo by měl být veřejným ochráncem lidských práv? Člověk přímo spojený s politikou určitě ne, shodují se filozof Daniel Kroupa, politolog Petr Just a komentátor Lukáš Jelínek.

Válková čelí kritice kvůli svému článku ze 70. let o ochranném dohledu, který byl totalitním režimem zneužívaný proti disidentům.

Pod článkem je i podpis komunistického prokurátora Josefa Urválka, který poslal na smrt Miladu Horákovou. Po zveřejnění článku Válková oznámila, že se vzdá své nominace na post ombudsmanky, vládní zmocněnkyně rady pro lidská práva ale zůstává. Hají se mimo jiné tím, že nevěděla, kdo Urválek vlastně byl.

„Není podstatné, jestli to věděla, nebo ne. Protože obě varianty, tedy nevěděla, anebo že věděla, a přesto s ním spolupracovala, jsou strašné,“ myslí si Daniel Kroupa.

S vysokoškolským pedagogem mj. Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** UK Petrem Justem i Lukášem Jelínkem (ČSSD), který působí v komisi politických analýz sociální demokracie, se shodují, že termín „mediální štvаницe“ tady není na místě.

Just připomíná, že každý člověk, který vstupuje do veřejného prostoru, musí být připravený na to, že ho minulost může dohnat. „Předlistopadová minulost bude vycházet najevo možná stále častěji. Archivy se postupně otevírají, rozšiřuje se bádání o období konce 40. až konce 80. let. Ti, kdo tuší, že na ně něco může být někde nalezeno, s tím musejí počítat,“ upozorňuje.

Minulost Válkové zlomila vaz

Podobný názor má i komentátor Jelínek. „Vlastně se divím, že tak dlouho dokázala proplouvat českou politikou, a to s vědomím těchto kostlivců ve skříni... Vaz jí zlomilo klíčkování a tvrzení, že pana Urválka neznala, že ochranný dohled byla bohužel záležitost,“ míní Jelínek.

Poté, co se Válková vzdala nominace na post ombudsmanky, budou mít poslanci na výběr ze tří kandidátů. Senát navrhl dva, prezident jednoho: Stanislava Křečka, bývalého zástupce ombudsmanky a poslance ČSSD. Diskutující u kulatého stolu Plusu se shodli, že Křečkovu kandidaturu nepovažují za šťastnou.

„Pozici ombudsmana by neměli zastávat lidé, kteří byli přímo spojeni s politikou,“ shodli se Kroupa s Justem. „A to je jeden hendikep Křečka, který je se stranickou politikou úzce svázaný. Vadí mi i jeho propojení s dezinformační scénou, sdílení určitých fake news a hoaxů třeba o sexuálních menšinách. Což se může objevit i v jeho agendě,“ upozorňuje Just.

Obsazování funkce veřejného ochránce práv politiky je podle Jelínka tou nejhorší možnou cestou, která povede k degradaci samotného úřadu. Existuje prý celá řada nepolitických osobností se širokou autoritou.

„Společnost vnímá lidská práva jako kyslík. Když máte vydýchaný kyslík v místnosti, tak se to dotýká všech. Pokud je ho dost, tak nevíte, že nějaký kyslík existuje,“ přirovnává Kroupa postoj české společnosti k otázce lidských práv. „I když máte dokonale fungující právní stát, vždy je tady prostor, kdy se svých práv nemůžete dovolat. A k tomu je určen právě ombudsman,“ dodává.

„Každý jsme součástí nějaké menšiny a měli bychom si to uvědomit v okamžiku, kdy přijde řeč na jinou menšinu. Nejde o to menšiny nadřazovat, jde o to je nediskriminovat, nebo dávat jim rovné šance s většinovou populací,“ doplňuje Jelínek.

Po 30 letech je už pozdě

Česko podle Jelínka zvolilo tolerantnější cestu vyrovnání se s komunistickou minulostí. Zajistilo to kontinuální přechod politické moci, tedy nenásilné převzetí moci.

„I díky tomu jsme v 90. letech začali vnímat komunistickou stranu nejen jako legální jako legitimní součást politického spektra. Druhá věc je, jak se česká společnost postavila ke komunistickým zločinům. Liknavost v porevolučních letech byla poměrně velmi výrazná. Po 30 letech stavět před soud pana Štrougala či Jakeše za střílení na hranicích mi přijde hodně opozdilé.“

Dluhy české společnosti k minulosti vidí také Just. „Neříkám, jestli je mají historici, sociologové, politologové či psychologové. Obávám se, že tady pro to nebyla společenská poptávka,“ míní Just.

„Bohužel u nás se v okamžiku, kdy se volalo po slušném vyrovnání s minulostí, spustil strašný pokřik, že je to jen čistý projev antikomunismu a zametlo se pod koberec. „Já to dodnes cítím jako hořkost, protože jsem patřil k těm, kteří se snažili určité vyrovnání tehdy prosadit,“ dodává Kroupa.

A jaký je celkový postoj naší společnosti k lidským právům? Poslechněte si v audiozáznamu. Moderuje Jan Vávra.

Spustit audio

Související

Mezi proudy a Proti všem – tak se jmenovaly první dva díly takzvané Husitské trilogie našeho národního spisovatele Aloise Jiráska.

Vadí mu, když se jde nad rámec teze, že svoboda jednoho je omezena pouze svobodou druhého a nutností udržet společenství.

Pan prezident požaduje změnu ústavy, která by mu poskytla větší pravomoci pro výkon jeho úřadu.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/spolecnost-vnima-lidska-prava-jako-kyslik-kdyz-je-ho-dost-ani-nevi-ze-existuje-8137007>

Přehled vysokých škol podle počtu zájemců o studium v roce 2019

21.1.2020 Lidové noviny str. 15 Akademie

Všechny Vysoká veřejné škola/VŠ Fakulta VEŘEJNÉ VYSOKÉ 201 Podaných přihlášek 016 ŠKOLY Uchazeči, se kteří 85 dostavili k 006 přijímačkám Počet 70 přijatých 161 Počet 65 zapsaných 888 Úspěšnost 83 uchazečů * %

Univerzita Karlova

Univerzita Karlova 38 255 17 358 9042 8253 52 %

1. lékařská fakulta 4567 2838 1097 682 39 %

3. lékařská fakulta 2821 2111 468 309 22 %

2. lékařská fakulta 2121 1522 345 273 23 %

Lékařská fakulta v Plzni 2091 1206 286 286 24 %

Lékařská fakulta v Hradci Králové 2020 1249 405 293 32 %
 Farmaceutická fakulta v Hradci Králové 655 538 432 323 80 %
 Filozofická fakulta 5319 2730 1273 1126 47 %
 Právnická fakulta 2432 2432 656 595 27 %
Fakulta sociálních věd 3334 2223 927 781 42 %
 Fakulta humanitních studií 1530 1344 773 772 58 %
 Katolická teologická fakulta 166 107 85 84 79 %
 Evangelická teologická fakulta 113 88 73 65 83 %
 Husitská teologická fakulta 195 183 144 132 79 %
 Přírodovědecká fakulta 2689 1660 1144 809 69 %
 Matematicko-fyzikální fakulta 921 722 435 366 60 %
 Pedagogická fakulta 4927 3138 1246 1212 40 %
 Fakulta tělesné výchovy a sportu 2354 1577 496 475 31 %
 Jihočeská univerzita v Č. Budějovicích
 Jihočeská univerzita v Č. Budějovicích 6691 4304 3151 2544 73 %
 Zdravotně sociální fakulta 1304 910 659 503 72 %
 Filozofická fakulta 424 286 222 140 78 %
 Zemědělská fakulta 513 439 337 288 77 %
 Teologická fakulta 397 289 253 199 88 %
 Přírodovědecká fakulta 501 438 324 180 74 %
 Pedagogická fakulta 2509 1601 958 673 60 %
 Ekonomická fakulta 930 770 575 543 75 %
 Fakulta rybářství a ochrany vod 113 109 84 57 77 %
 Univerzita J. E. Purkyně v Ústí n. L.
 Univerzita J. E. Purkyně v Ústí n. L. 5658 4023 3128 2598 78 %
 Filozofická fakulta 352 222 200 178 90 %
 Fakulta strojního inženýrství 387 344 274 249 80 %
 Pedagogická fakulta 2038 1351 967 756 72 %
 Přírodovědecká fakulta 695 581 486 361 84 %
 Fakulta zdravotnických studií 769 550 370 316 67 %
 Fakulta sociálně ekonomická 932 855 634 481 74 %
 Fakulta životního prostředí 320 317 270 201 85 %
 Fakulta umění a designu 165 138 82 70 59 %
 Masarykova univerzita
 Masarykova univerzita 29 530 14 991 8190 6038 55 %
 Lékařská fakulta 5053 2594 710 502 27 %
 Filozofická fakulta 5053 3521 2326 1470 66 %
 Právnická fakulta 2635 2187 951 717 43 %
 Fakulta sociálních studií 3355 2137 785 481 37 %
 Přírodovědecká fakulta 2384 1676 1149 642 69 %
 Fakulta informatiky 857 736 495 313 67 %
 Pedagogická fakulta 5837 4105 2025 1276 49 %
 Fakulta sportovních studií 1517 934 411 293 44 %
 Ekonomicko-správní fakulta 2839 1986 837 463 42 %
 Univerzita Palackého v Olomouci
 Univerzita Palackého v Olomouci 19 168 11 014 6099 5007 55 %
 Lékařská fakulta 2048 1311 307 222 23 %
 Fakulta zdravotnických věd 1397 879 330 250 38 %
 Filozofická fakulta 5064 3212 1222 1222 38 %

Vysoká Cyrilometodějská Právnická fakulta škola/teologická Fakulta fakulta Podaných 1660 přihlášek 486
 Uchazeči, se kteří 1405 dostavili k 332 přijímačkám Počet přijatých 292 576 Počet zapsaných 330 233
 Úspěšnost 88 41 uchazečů * % %
 Přírodovědecká fakulta 2750 2030 1902 1092 94 %
 Pedagogická fakulta 4539 2610 1319 1319 51 %
 Fakulta tělesné kultury 1224 843 423 365 50 %
 Veterinár. a farmaceut. univerzita Brno
 Veterinár. a farmaceut. univerzita Brno 1676 927 584 478 63 %

Fakulta veterinárního lékařství 582 421 127 109 30 %
Fakulta veter. hygieny a ekologie 658 456 347 224 76 %
Farmaceutická fakulta 436 297 194 145 65 %
Ostravská univerzita
Ostravská univerzita 9138 5632 2541 2473 45 %
Lékařská fakulta 2077 1431 437 404 31 %
Fakulta sociálních studií 421 359 188 186 52 %
Filozofická fakulta 1996 1366 604 568 44 %
Přírodovědecká fakulta 1156 958 510 510 53 %
Pedagogická fakulta 3168 2121 751 748 35 %
Fakulta umění 320 197 82 77 42 %
Univerzita Hradec Králové
Univerzita Hradec Králové 5887 3526 2348 1925 67 %
Pedagogická fakulta 3158 1889 1003 819 53 %
Fakulta informatiky a managementu 1353 927 674 559 73 %
Filozofická fakulta 723 527 418 331 79 %
Přírodovědecká fakulta 653 474 347 226 73 %
Slezská univerzita v Opavě
Slezská univerzita v Opavě 3021 2368 2011 1789 85 %
Filozoficko-přírodovědecká fakulta 942 754 702 485 93 %
Fakulta veřejných politik v Opavě 977 782 552 552 71 %
Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné 945 713 651 639 91 %
Celoškolská pracoviště 157 154 122 122 79 %
České vysoké učení technické v Praze
České vysoké učení technické v Praze 8291 5960 4446 3918 75 %

Nejdřív zkoušky, pak hokej. Jak gólman Novák bojuje na právech?

21.1.2020 hokej.cz str. 00

V rámci volnějšího programu Univerzitní ligy pro vás budeme přinášet seriál článků s hráči studujícími na různých fakultách Univerzity Karlovy. Jako prvního vám představíme maskovaného muže v brance. Vzrůstem neveliký, ale výkony patří mezi nejlepší brankáře v lize. Na které fakultě Univerzity Karlovy jej můžete potkat a jak se pere s předměty během zkouškového období? Jak se mu daří skloubit náročné studium a hokej v Univerzitní lize ledního hokeje? Na vše nám odpovídal Kristián Novák.

Kristiáne, právě nastala krátká pauza mezi zápasy univerzitní ligy kvůli zkouškovému období. Povězte, na jaké škole vás fanoušci mohou potkat, když zrovna nestojíte v bráně?

Fanoušci i jiní mě mohou potkat naproti hotelu Intercontinental v Praze. Studuji totiž první ročník oboru Právo a právní věda na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Od příštího akademického roku pak plánuji skloubit práva ještě s bakalářským studiem politologie na **Fakultě sociálních věd**.

Proč jste se rozhodl právě pro Právnickou fakultu Univerzity Karlovy?

Již od dětství mně i mojí rodině bylo jasné, že jsem spíše humanitně zaměřený. Otázkou tak spíše zůstávala volba samotného oboru, v úvahu připadala i historie, geografie nebo třeba literatura. Nicméně postupem času na gymnáziu jsem si uvědomil, že studium práva je pro mě asi nevhodnější volba. Nebudu zastírat, že svou jistou roli v tomto úsudku hrály i případné budoucí výtědky.

Kristián Novákbrankář, 19 let

Jak se vám zatím daří v prvním zkouškovém období a jaké předměty už máte za sebou?

Přiznám se, že si ještě pořád zvykám na ten vysokoškolský systém, kdy po relativně klidných třech měsících nastupuje jeden zkouškový, ve kterém se rozhoduje o všem, a kdy člověk má pauzu od učení jen když se musí najíst, nebo jde na trénink. Oproti gymnáziu je to přece jenom ještě další obrovský posun v kvalitě vzdělání, vyzuční zde opravdu špičkoví profesionálové svých oborů, a to se také promítá v požadavcích kladených na studenty.

Zatím jsem ale vše zvládl, jak zápočty z teorie práva a českých a československých právních dějin, tak zkoušky z latiny a kořenů římského práva. Teď mě čeká náročný týden se třemi dalšími zkouškami z římského práva, státovědy a politologie, a mé první zkouškové období uzavře 3. února ústní zkouška z tzv. obecek, tedy dějin

práva a státu v evropských zemích a USA. Musím ale podotknout, že náročnost práv se, aspoň podle mě, zatím vůbec nedá srovnat s náročností studia na lékařských fakultách, jak to zvládají Martin Dlabola, Martin Mařátko a Aleš Hyršl.

V týmu s vámi hrají další tři studenti právnické fakulty a jeden čerstvý absolvent. Pomáháte si navzájem, jak se nejlépe připravit na zkoušky, a co od kterého předmětu očekávat?

Jako snad každý čerstvý maturant jsem byl lehce nervózní před nástupem na univerzitu, protože jsem si nebyl příliš jistý, co od života na vysoké škole očekávat. V tom mi pomáhal právě další „právnick“ Michael Klinger, se kterým hrají ve Frýdlantu. Například mi půjčil své učebnice a pověděl mi i pár rad k jednotlivým předmětům, za což mu děkuji. S Fredy Haklem a Hynkem Havelkou pak chodíme společně do prvního ročníku, a tak spolu můžeme probírat i dění na přednáškách, zkoušky a tak podobně. A všem se nám samozřejmě hodí rady, od již vystudovaného, pana Mgr. Kuby Kalety. Jsem opravdu rád, že v našem týmu je tolik dalších studentů práv.

Škola má přednost Zatím jste odchytil devět utkání. Jak náročné je skloubit studium a hokej na vysoké škole?

Zejména teď, během zkouškového, to pro někoho může být obtížné, ale dá se to zvládnout. Každý se v univerzitní lize řídí zásadou „škola má přednost“, a tak třeba lednové tréninky možná nemají tak velkou kvalitu, protože je zde mnoho omluvenek od lidí, kteří se musejí učit na zkoušku. Tomu je ale naštěstí uzpůsoben rozpis zápasů, což je skvělá věc jak pro studenty / hráče, tak pro samotnou kvalitu ligy. Já bych tedy řekl, že univerzitní hokej s vysokoškolským studiem jde zvládnout relativně v pohodě a taky to většina hráčů zvládá.

Jak se vám zatím zamlouvá Univerzitní liga ledního hokeje a tým UK Hockey Prague?

Projekt ULLH považuji za výborný a vidím v něm opravdu velký potenciál. Samotná hra pak má sice své nedostatky, zejména co se týče přesnosti a techniky, ale vše je vyváženou jistou mladistvou energií, která se projevuje velkou rychlostí hry. Prostor pro zlepšení vidím například v počtu diváků na zápasy některých týmů. Líbilo by se mi, kdyby do pěti let vypadal téměř každý zápas jako ten, co jsme odehráli v Porubě před 1260 diváky, který považuji za jeden z největších zážitků mé dosavadní hokejové kariéry.

Máme velmi mladý tým, který byl navíc poskládán celkem narychlo až během léta, a tak musíme některé věci přece jenom ladit déle než ostatní, což se taky projevilo na výsledcích hlavně na začátku sezony. Postupně si ale všechno začalo sedat, a proto se taky nacházíme v jakžtakž klidném středu tabulky. Kdo by to byl po prvních čtyřech prohraných zápasech se skóre 3:18 řekl. Navíc si myslím, že jsme stále lepší a lepší, a když se vyvarujeme našeho největšího nešvaru – střelecké neproduktivity – máme na to, abychom v play off překvapili.

Můžeme překvapit i největší favority Zatím si držíte velmi dobré statistiky. Procentuální úspěšnost 92,54% hovoří za vše. Jak jste zatím spokojený se svými výkony?

Už od začátku sezóny jsem byl kolikrát až překvapený, jak jistý jsem si v bráně připadal a s jakou pohodou jsem odchytil některá utkání. Za to asi vděčím tomu, že jsem v srpnu a září ještě vypomáhal s nedostatkem brankářů na trénincích prvotní Benátkám, kde působí skvělí trenéři brankářů Martin Láska a Jiří Stejskal z Liberce. Právě tato výpomoc mi pomohla překlenout to období mezi koncem v juniorce Bílých tygrů a začátku v UK HOCKEY PRAGUE. Ke konci roku se mi už ale i pár utkání velmi nepovedlo, jako prohra 1:5 s Engineers nebo 0:4 v Plzni. Na nápravě těchto excesů už pracuji a věřím, že se už mockrát nebudou opakovat, abych mohl být se svými individuálními výkony spokojen i po sezoně.

Jaká jsou vaše očekávání a cíle pro nadcházející zbytek sezóny?

Nesmírně se těším na blížící se nejlepší část sezóny, na play off. Myslím, že, navzdory papírovým předpokladům můžeme překvapit i největší favority soutěže a dostat se hodně vysoko. Osobně se pak budu snažit zlepšit svoji nelichotivou bilanci v play off ještě z Liberce a případně tak pomoci týmu studentů Univerzity Karlovy dosáhnout na Pohár Jana Palacha. Bylo by velmi symbolické, kdyby prvním držitelem poháru pojmenovaném po hrdinném studentovi Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, jsme byli právě my, studenti této školy. Reprezentujeme nejkvalitnější a nejstarší vysokou školu v ČR v nejkvalitnější univerzitní hokejové lize v Evropě, tak bychom k tomu měli také přistoupit.

Více k tématu [Share on Facebook](#) [Share on Twitter](#)

Foto: univerzithokej.cz.

URL| <https://www.hokej.cz/nejdriv-zkousky-pak-hokej-jak-golman-novak-bojuje-na-pravech/5045823>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

hokej.cz

Startuje proces za sesazení Trumpa. Pět klíčových otázek k impeachmentu a jeho dopadům na USA

21.1.2020 irozhlas.cz str. 00 Zprávy ze světa

Eliška Kubátová

Po několikátýdenních maratonech začíná v americkém Senátu slyšení k ústavní žalobě namířené proti prezidentu Donaldu Trumpovi. Jaký bude jeho průběh? Co se kolem impeachmentu dosud událo? A poškodí šéf Bílého domu před listopadovými volbami? Přečtěte si pět klíčových otázek a odpovědí k procesu, kterému Trump čelí jako třetí prezident v americké historii a pravděpodobně bude jedním z hlavních témat souboje o Oválnou pracovnu.

Co impeachment spustilo?

Proces impeachmentu, v němž Donaldu Trumpovi teoreticky hrozí sesazení z funkce hlavy státu, spustila aféra kolem červencového telefonátu amerického prezidenta s jeho ukrajinským protějškem Volodymyrem Zelenským. V něm šéf Bílého domu žádal, aby Kyjev vyšetřoval jeho pravděpodobného volebního soka Joea Bidena a jeho syna – konkrétně aktivity společnosti Burisma, které Hunter Biden předsedal.

Skandálu se v září chopili opoziční demokraté, podle nichž Trump v podstatě vyzval vládu cizí země, aby zasáhla do letošních prezidentských voleb a ovlivnila je v jeho prospěch. Trump tak čelí obvinění ze zneužití pravomoci, šance na jeho sesazení z funkce jsou ale minimální. K odvolání prezidenta je zapotřebí dvoutřetinová většina Senátu, který je ale v současnosti pod kontrolou republikánů.

Přestože k odvolání s největší pravděpodobností nedojde, je podle amerikanisty z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kryštofa Kozáka zahájení impeachmentu na místě.

„Je to příklad zdravého fungování demokratického systému v Americe, protože dolní komora Kongresu má kontrolovat prezidenta a pokud bylo zjištěno, že Donald Trump v otázkách národní bezpečnosti prioritizuje vlastní politické zájmy, je podání impeachmentu oprávněné, i když z politických důvodů je šance na úspěch mizivá,“ říká pro iROZHLAS.cz.

Co se kolem procesu zatím událo?

Impeachmentem žijí Spojené státy už od druhé poloviny září. Šéfka dolní komory Kongresu, demokratka Nancy Pelosi, tehdy oznámila, že Sněmovna reprezentantů kvůli ukrajinské aféře zahájí proces přípravy ústavní žaloby.

Od té doby ale demokraté čelili řadě obstrukcí. Viceprezident Mike Pence v polovině října odmítl vyhovět žádosti výborů vydat dokumenty, o které kongresmani žádali. Podobně přitom reagoval i Pentagon a spolupráci s výbory odmítl také Bílý dům nebo ministerstvo zahraničí.

Právě dokumenty Pentagonu však později sehrály důležitou roli – koncem roku byly zveřejněny e-maily, z nichž vyplývá, že pouhých 91 minut po telefonátu Trumpa se Zelenským Bílý dům nařídil pozastavit vojenskou pomoc Ukrajině.

O tom ve svém svědectví před sněmovními výbory hovořil i americký velvyslanec při EU Gordon Sondland, který prý považoval zablokování pomoci Ukrajině za páku, jak Kyjev přinutit k vyšetřování kauzy Bidena a jeho syna Huntera.

Podle Sondlanda nebylo pochyb, že Trump k Ukrajině přistupuje stylem „něco za něco“. To ale sám Zelenskyj začátkem prosince popřel. Krátce před Vánoci pak Sněmovna hlasy demokratů schválila články žaloby, která Trumpa obviňuje nejen ze zneužití pravomoci, ale také obstrukcí vůči Kongresu, protože bránil zaměstnancům Bílého domu, aby vypovídali při vyšetřování. Žádný z republikánů text nepodpořil.

Žalobu na prezidenta předala Sněmovna do horní komory Kongresu až minulý týden. Proces v Senátu formálně začal ve čtvrtek přísahou senátorů, vlastní řízení ale bylo naplánováno až na úterý 21. ledna.

Ústavní žaloba (a nejen ona) dělí americkou politiku na dva nesmiřitelné tábory. Demokratičtí zákonodárci tvrdí, že šéf Bílého domu by měl funkci opustit, aby byla zachována demokracie a bezpečnost státu. Podle republikánů ale k impeachmentu není žádný důvod a sám šéf Bílého domu proces označuje za politický „hon na čarodějnice“.

Jak bude slyšení v Senátu probíhat?

Jak přesně bude proces v republikány ovládaném Senátu vypadat, bude jasnější až při zahájení řízení. Průběh projednávání obžaloby totiž neurčuje americká ústava a rozhoduje o něm samotná horní komora. Otázkou tak nyní zůstává, do jaké míry umožní republikáni proces impeachmentu rozehrát.

Žalobu by tak mohli republikáni zamítnout hned po zaznění úvodních slov zástupců obžaloby a obhajoby. To po Senátu chtěl i sám Trump, s největší pravděpodobností se to ale nestane. Senátoři totiž upřednostňují její projednání s následným osvobozením prezidenta. Někteří z nich by se ale mohli připojit k demokratům a umožnit předvolání dalších svědků, což by celý proces mohlo prodloužit až o několik měsíců.

O tom, zda budou podobně jako při sněmovním vyšetřování pozváni svědci, se v posledních týdnech svádí největší boje – do ukrajinské aféry by totiž mohla přinést zcela nová zjištění. Proto na předvolání svědků a také na předložení nových dokumentů trvají demokraté, zatímco republikánské vedení Senátu dává najevo, že chce věc projednat co nejrychleji.

Jedním z případných svědků by měl být bývalý poradce pro národní bezpečnost John Bolton, který před Sněmovnou reprezentantů původně odmítl vypovídat, později se ale nechal slyšet, že před Senátem by případně vystoupil.

„Jeho svědectví je poměrně důležité, protože v inkriminované době zastával důležitou funkci. Republikáni by zase rádi předvolali Huntera Bidena, ale to se nelíbí demokratům, podle nichž se nesouvisí s případem zneužití pravomoci, ze kterého je Trump obžalován. Ale spíš jde o to, že předvoláváním svědků by se celý proces protáhnul a předseda republikánu Mitch McConnell to chce mít co nejrychleji vyřízené,“ popisuje Kozák.

Kromě toho, že nechtějí prodlužovat proces, se podle amerikanisty Univerzity Karlovy republikáni odvolávají také na to, že si demokraté v Dolní sněmovně měli proces lépe připravit a ne se teď dovolávat na nové dokumenty v průběhu jednání.

Klíčové by přitom mohly být i nové dokumenty získané od Lva Parnase – ukrajinsko-amerického podnikatele a spolupracovníka Trumpova osobního právníka Rudyho Giulianiho. Podle Parnase, který byl loni v říjnu zadržen pro podezření z nelegálního financování volební kampaně a lobbingu, Trump dobře věděl, že jeho cílem bylo „najít špínu“ na Joea Bidena.

Jak by mohl průběh procesu vypadat, naznačuje organizační rezoluce z pera McConnella, která unikla do médií. Podle ní by projevy obžaloby a obhajoby měly na obou stranách trvat 24 hodin a měly by být rozloženy do čtyř dnů. Pak by senátoři dostali 16 hodin na dotazy, po kterých by následovala čtyřhodinová debata. O přizvání svědků by členové horní komory rozhodli až po debatě, tedy zhruba příští týden. Zatímco Bílý dům rychlý proces přivítal, demokraté republikánský návrh odmítají.

Poškodí proces Trumpa ve volbách?

Šance, že bude Trump Senátem odvolán, jsou sice minimální, pro šéfa Bílého domu je ale proces i tak velice nepříjemný. Se začátkem ledna totiž země vstoupila do vysoce očekávaného volebního roku, který rozhodne o příštím americkém prezidentovi.

„Určitě to Trumpa nějakým způsobem poškodí, protože se budou probírat relativně intimní otázky z fungování republikánské administrativy. Bude se řešit, co všechno během ukrajinského skandálu zaznělo a Trumpova administrativa z toho nevyjde v dobrém světle,“ míní Kozák.

Zároveň ale dodává, že pokud bude Trump osvobozen, v předvolební kampani mu to může i pomoci. „Bude moci říkat, že prošel tímto procesem – že ho ustál a nebyl odvolán. Proto je těžké odhadovat, jak impeachment

volby nakonec ovlivní. Demokraté si samozřejmě myslí, že pomůže spíš jim, naopak republikáni spoléhají na to, že nepotvrzení impeachmentu bude hrát v jejich prospěch.“

V čem se proces proti Trumpovi liší od minulosti?

Trump je teprve třetím americkým prezidentem, proti kterému byl proces impeachmentu oficiálně zahájen. Pokusu o sesazení v roce 1868 čelil Andrew Johnson, po něm v roce 1999 Bill Clinton, který byl obviněn ze lhaní pod přísahou a bránění spravedlnosti. Oba demokraté ale hlasování o impeachmentu nakonec ustáli.

Impeachment proti Clintonovi a aktuálnímu řízení proti Donaldu Trumpovi se přitom neliší jen v důvodech obžaloby, ale i rozložením sil, které průběh celého procesu značně ovlivňuje.

„V době impeachmentu proti Clintonovi Kongres ještě nebyl tak polarizovaný – nebyl tak jasně rozdělený na republikány a demokraty. Existoval proto alespoň elementární konsenzus ohledně procedurálních otázek, i když už tehdy byla atmosféra velice vyhrocená.“

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/usa-trump-impeachment-republikani-demokrate-kongres_2001210711_eku

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

O oborových historiích, dějinách české etnografie a Luňákových Učencích

21.1.2020 souvislosti.cz str. 00

Martina Nodla Lxxiii

O oborových historiích, dějinách české etnografie a Luňákových Učencích

Mezi státním plánem a badatelskou svobodou

Otevřená reflexe vlastní minulosti je jedinou cestou, jak utvářet vlastní budoucnost. Kolik oborů to ale chápe? Kolik oborů si u nás položilo tuto otázku a snažilo se na ni odpovědět? Já vím, kolektivní odpověď není možná, protože ačkoli jsme zasíťováni v myšlenkách těch, kdo psali a přemýšleli před námi, a ačkoli i oni se pohybovali ve vrstvách generačních i negeneračních sítí, přesto jsme nakonec sami. Jen my sami. A sami, každý za sebe se musíme ptát, jak ona minulost oboru ovlivňuje oborovou přítomnost a jak ovlivňuje mne samotného. Individuální pokusy, povětšinou ponořené ve vlastních, na sklonku života psaných pamětech, jsou vždy subjektivní povahy. Avšak díky za ně. Poněkud méně subjektivity obsahují rozhovory, tedy rozhovory-dialogy, v nichž si lidé tříbí vlastní myšlenky v konfrontaci s tím, kdo se ptá, respektive s tím, koho necháme se ptát, koho pustíme k sobě. Otázkou však je, zda v oné symbióze není nakonec obsaženo tolik jinotajnosti, že ji mohou odhalit jen ti, kdo se navzájem zpovídají. Třetí cestou je metoda orálních dějin, respektive metoda téměř nezávislého pozorovatele, jenž zpovídá aktéry podle předem připraveného rastru otázek, jejichž účelem je vytvořit soubor individuálních, avšak typizovaných odpovědí, jež mohou v budoucnu sloužit jako prameny pro historickou interpretaci.

V českém prostředí takovýchto orálněhistorických pokusů existuje pomálu. Orální historici se zaměřují na politiky, na podnikatele, avšak akademický svět zůstával prozatím stát stranou. Po mém soudu je to způsobeno především neochotou společenských vědců mluvit o vlastní minulosti, nemluvě o minulosti oboru, a to hned z několika důvodů. První je jistě zcela osobní. Vědecké osudy především z doby normalizace jsou mnohdy natolik složité, že se lidé bojí nepochopení a dezinterpretace vlastního konání. Pravda je, že když se útržků minulosti zmocní hledači agentů a zaprodanců, jejichž touhou je dotyčného odhalit, zlikvidovat a následně se kochat pocitem zadostiučinění, vznikne tím sice mozaika, avšak složená tak jednostranně a povrchně, že je lepší ji rozmetat a zůstat jen u útržků, jež je třeba především pochopit a vysvětlit, a ne hned, nejlépe veřejně, kárat a očerňovat. Osobní důvody samozřejmě hrají svoji roli i vzhledem k učitelům, kolegům a žákům, lhostejno zda k těm, kteří byli stejného naturelu, či k těm, s nimiž bylo těžké najít jakoukoli společnou řeč. I zde totiž hrozí nebezpečí nepochopení a zpřetrhání jemných vazeb, obdobně jako při senzacechtivém

čtení úředních textů vzniklých z činnosti státní bezpečnosti, jež sloužily pro domo sua a jež rozhodně nejsou snadněji čitelné než středověké dokumenty, ač si to ti, kteří věří na pravdivost estébáckých pravd, myslí.

Jiný důvod je naopak po mém soudu idealistický. Vlastní obor, při pohledu nazpátek, vidí lidé v pokrokářském světle, ano, jistě, někdy s drobnými výkyvy a regresemi, ale přece jen v lineárně plynoucí linii, na jejímž konci stojí v danou chvíli ten, kdo o minulosti svého oboru spíše referuje, než ji vskutku reflektuje. Samozřejmě, nikomu se nechce napsat, že jeho obor stojí na hliněných nohou a že je třeba ho z gruntu přestavět, aby mohl nevrátit. A že k tomu vskutku nestačí jen daný obor do nekonečna přejmenovávat - v daném případě z národopisu na etnografii, z etnografie na etnologii a z etnologie třeba na kulturní antropologii - , jak se bohužel mnohdy dělo. Z toho po mém soudu dosti jasně plyne, že ne každý může psát dějiny vlastního oboru.

Orálněhistorická metoda představená v knize Mezi státním plánem a badatelskou svobodou. Československá etnografie a folkloristika ve vzpomínkách pamětníků (Academia 2018) si takovéto cíle neklade. Rozhodně netenduje ke kritickým dějinám československé etnografie a folkloristiky. Naopak, střízlivě předkládá materiál, jenž až ve druhém čtení nabízí možnosti k zamyšlení. Soubor šestnácti rozhovorů je relativně reprezentativní. Jeho velká přednost tkví v tom, že prostřednictvím vybraných osob zachycuje dva světy, pražský a brněnský, spojené s existencí dvou na sobě do značné míry nezávislých pracovišť, jež se lišila nejen lidsky, ale i zkoumanými tématy a užívanými metodami. Především je až zarážející téměř úplná absence terénních výzkumů v pražském světě, pro který je příznačný stín Antonína Robka, téměř všemocného vládce nad akademickým ústavem a fakultní katedrou, jenž po celé období normalizace určoval, kdo bude moci kde pracovat, kdo bude vyhozen, kdo bude publikovat, kdo bude co bádát, aniž by však oboru dal hlubší metodologický základ. Kolem osoby Robka se soustředí jak otázky tazatelů, tak i výpovědi zpovídaných. Odpovědi jsou ale povětšinou předem tušené, protože pocházejí z úst těch, jimž Robek poskytl, mnohdy za cenu ústupků, akademické zaměstnání. Jen stěží se tedy můžeme dočkat kritického hodnocení jak Robka samotného, tak i robkovsky nastavené a živené pražské etnografie. Výjimku v tomto ohledu představuje rozhovor s Václavem Hubingerem. Ten je nejen velmi kritický k úrovni vysokoškolského studia etnografie. Zcela otevřeně pak mluví o Robkovi jako o člověku, který uměl velmi dobře manipulovat s lidmi, stavěl je proti sobě, strašil je a chválil. Chránil svoji firmu, chránil své oblíbence, chránil ty, kdo pro něho publikovali, aniž by s etnografií měli co společného, avšak samotný obor pohřbil a z ústavu učinil ryze ideologické pracoviště (s. 65). Obdobně Josef Kandert o Robkovi říká, že nabíral a držel ve svých pašalicích lidi, kteří ho nemohli badatelsky, vědecky či mocensky ohrozit (s. 115). Pokud platí soudy těchto dvou dotazových, pak jsou ale institucionálně výpovědi ostatních velmi omezené a pro příští dějiny etnografie zcela nepoužitelné, i když jsou samozřejmě velmi dobré pro zkoumání poměrů na akademických ústavech v období normalizace (v knize najdeme i tvrzení, že bylo akademicky snadné vycestovat na Západ před rokem 89 a že to byla jen otázka peněz, nic víc, stejně jako že neexistovala badatelská nesvoboda, natož pak skutečný ideologický dohled). Ostatně pokud jedni tvrdí, že Robek obor pohřbil, a jiní, že byl "ohromný koncepční pracovník", jenž měl schopnost propojovat instituce, a že byl neskutečně sečtělý, pak výpovědi hovoří o dvou různých světech, z nichž ale oba nemohou být stejně pravdivé. Logicky pak z postojů k situaci etnografie před rokem 89 plynou kritické šlehy vůči změnám po roce 89. Ostatně v tom někteří vypovídající souzní s názory samotného Robka, jehož krátké paměti jsou připojeny na konec knihy. V nich Robek sám sebe pasuje do role zachránce oboru, jenž s čístkami neměl nikdy nic společného. Listopad 89 podle jeho soudu přinesl jen likvidaci všeho kladného, co vzniklo v době předcházející, absolutní negaci transdisciplinarity, kterou on sám tak moderně a tak otevřeně prý razil.

Otázkou tedy je, o čem rozhovory v knize vypovídají? O dějinách etnografie/etnologie, nebo naopak schopnosti Antonína Robka ovládnout nejen minulost oboru, ale de facto i jeho přítomnost? O konstruování paměti prostřednictvím těch, jimž Robek umožnil akademickou kariéru? Autoři knihy zůstávají stát v pozadí (na některých rozhovorech je znát, že jim je při autorizaci zpovídání přepisovali, což samozřejmě problematizuje užití těchto výpovědí jako možných pramenů). To samé platí i pro úvod, jenž není pokusem o skicu dějin československé etnografie. Takovéto dějiny tak nadále leží před námi a jejich potenciální autoři stojí před nesnadným úkolem: Jak je pojmout? Vidět je v robkovském, či antirobkovském duchu? Přistoupit na rovinu čisté vědy, či naopak na rovinu vědy zideologizované? Psát je po problémech (řada výpovědí se týká politicky a ideologicky kontaminované otázky etnických procesů), po institucích, či naopak napříč dějinami? Rozhovory s aktéry vybízejí k mnohým úvahám. Primárně se však přece jen musíme především ptát, kdo a jak vypovídá, kým a jak je ve svém uvažování ovlivněn a zda ta či ona výpověď má pro daný obor váhu. Bez odpovědí na tyto otázky se dál nepohneme.

Učenci

Humoristických románů je u nás jako šafránu. A humoristických románů z prostředí akademického, potažmo historiografického, ještě míň. Asi nám chybí schopnost dělat si legraci z nás samotných. Anebo ještě hůř, v té

legraci vidíme odlesk skutečnosti, bizarní skutečnosti, v níž už třicet let žijeme a nepřestáváme se divit, že jsme něco takového dopustili.

Petr Luňák se nebojí. Možná proto, že z oboru odešel a spojil svůj život s NATO, se světem, jemuž já osobně vůbec nerozumím, se světem, jenž sám sebe vyhnal na periferii Bruselu, daleko od hlučícího davu (nu doufejme, že ne daleko od reality - snad si autor v budoucnu troufne i na humoristický obraz tohoto svět a). A snad právě proto cítí potřebu vypsát se ze svých vzpomínek na raná devadesátá léta, kdy nové akademické instituce rostly jako mrakodrapy ve městech a kdy bylo možné za rouškou novosti skrýt cokoli, i velké a holé nic.

Luňákovi Učenci (Dokořán 2019) jsou volným, avšak vskutku jen velmi volným pokračováním knihy Hrdinové (2014; společně s Markem Pečenkou). Navzájem je spojuje především absurdita dění, ona neuvěřitelnost příběhů, jež mají své reálné či poloreálné předobrazy. Oproti Hrdinům, v nichž "pamětník" vidí figury předlistopadové pražské filozofické fakulty (nu dobře, možná je tam někdy vidět chce), Luňák přesunul svůj dalekozraký drobnohled na nově se rodící **fakultu sociálních věd**, jež se dnes potácí s predátorských skandálech, aniž by měla odvahu se vůči nim postavit a aniž by primárně nepranýřovala ty, co na predátorství poukázali (jak české, jak absurdní, ale zcela humoruprosté). A na rozdíl od Hrdinů jsou nyní jeho "hrdiny" spíše typy akademických bytostí, v nichž se proplétají uzlíky konkrétních lidských osudů. Za jednotlivými postavami jsem se snažil hledat konkrétní osoby, i jsem s přáteli probíral, kdo by Sladkým, Kollem, Zelinkou či Strakou mohl být, avšak selhal jsem (vyjma divotorné paní Ledy!). Pro mne osobně jsou přitažlivější pasáže románů odehrávající se v Praze. Ty jsou sice situovány do prvních polistopadových let, ve skutečnosti je v nich ale i mnoho současného. Autor tím mimoděk poukázal na to, že se akademická realita zas tolik neposunula, že v ní nadále působí i ryzí hochštapleři, že mnohé katedry připomínají spíše klanová společenství, ovládaná osobními animozitami, patolízalstvím a mnohdy i neskrývanou nenávisť. Rovněž plagiátoři typu

"učence" Sladkého, v jehož prospěch se nakonec vysloví i akademické orgány a německému vědci, od něhož Sladký opisoval, avšak prozatím je jeho práce jen v rukopise, pohrozí výstrahou, že je klidně možné, že naopak německý vědec opsal mudrosnubná slova, věty a odstavce od Sladkého (v tomto ohledu jsme dnes na tom lépe než v devadesátých letech), dodnes v nejrůznějších podobách brázdí říčky a potoky českého akademického povodí, nemluvě o zvěstovateli velkých a věčných pravd, kteří do omrzení opakují svá moudra, například o kolabujících civilizacích. Amerika a její akademický svět v Luňákově vidění jsou pro mne přitažlivé především v tom, jak mnozí v devadesátých letech naivně (ale jak jinak to mohlo být) naletěli "mecenášům" a "dobrodincům", kteří někdy možná měli dobré úmysly, avšak primárně jim šlo o sebe sama a ponižování českých akademiků si snad ani nebyli vědomi (v tomto ohledu se německý svět otvírající se českému akademickému světu lišil od toho amerického jako svět před a za zrcadlem).

Velkým tématem Luňákova románu je i propojování akademického světa s politikou, a to nejen u nás, ale i za oceánem. Politiky zaklínající se velkými i dejemi (i to je ale minulost devadesátých let, tak daleká dnešní neideovostí), jejichž hlasatel é jako prodavači své zboží nabízí na trhu politických stran všeho ražení, až se nakonec přece jen někde uchytlí, i když na jiné straně spektra, než původně chtěli. A stejně tak s humorem sobě vlastním líčí podbízivost akademického světa, především tedy politologického světa, jenž ví, že bez ní není možné udělat kariéru, získat prostředky na výzkumy, na jejichž vědeckost nevěří ani ti, kdo je podporují, ani ti, kdo je konají, jež ale ve svém důsledku nechává na jazyku pachut', kterou ani přes sebevětší snahu neodplivneš. A pře ce, přece jen je to jiná pachut' než ta v Hrdinech, možná z toho důvodu, že když bizarnost přeteče únosnou mez, je dnes možné odejít do úplně jiného světa, než je ten "Sladký". Potíž je však v tom, že stejně jako před rokem 89 ani dnes se nám kvůli "Sladkým" a ani vůči "sladkosti" všude kolem nás odcházet nechce, protože přece jen máme pocit, že my jsme ti "učenci", kteří vážně chtějí něco poznat. Pro Richarda, hrdinu Učenců, naivní to bytosti, avšak v té své naivitě přece jen ještě občas šťastní a spokojení, byť t o někdy sakra bolí.

Martin Nodl (1968) působí v Centru mediivistických studií AV ČR a je redaktorem v nakladatelství Argo.

URL| <http://souvislosti.cz/clanek.php?id=2474>

ŠOK PŘICHÁZÍ ZVENČÍ

21.1.2020 Hospodářské noviny str. 08 Panorama
Marek Miler

Tomáš Holub člen bankovní rady ČNB

JEDEN Z EXPERTŮ SEDMIČLENNÉ BANKOVNÍ RADY ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY NEVIDÍ BEZPROSTŘEDNÍ HROZBY PRO KONEC RŮSTU ČESKÉHO HOSPODÁŘSTVÍ. JDE ALE I O TO, ABYCHOM NEPODLEHLI OBAVÁM A RECESI SI NEPŘIVODILI SAMI, ŘÍKÁ TOMÁŠ HOLUB.

Ekonom Tomáš Holub o sobě říká, že je náturou spíše optimista, ale jak se letos bude dařit českým domácnostem, vidí spíše střízlivě. „Pro běžného občana to bude velmi solidní rok,“ říká v rozhovoru pro HN. Coby odborník s mnohaletou praxí v předpovídání hospodářského vývoje očekává, že v tomto roce reálné příjmy domácností porostou. I když se nezaměstnanost nejspíš mírně zvýší a růst mezd zpomalí. Reálné důvody pro nástup recese Holub po prvním roce v nejužším vedení České národní banky nevidí. Proto varuje, aby si Češi hospodářský útlum nepřivodili sami tím, že podlehnou špatné náladě a budou se bát utrácet. „Určitě nebude důvod k panice. To ale neznamená, že nezapůsobí sentiment, spotřebitelská nálada je měkká psychologická věc. Doufejme, že se lidé nezaleknou a ekonomika nezpomalí víc, než by bylo nutné. To by nebylo žádoucí.“

* HN: Které hlavní vlivy teď budou na vývoj českého hospodářství působit?

Především si myslím, že není potřeba propadat nadměrným obavám. Z hlediska hospodářského růstu to bude spíše podprůměrný rok i bez mimořádně negativních vlivů ze zahraničí. Kdybych to měl shrnout číselně, růst ekonomiky bude zřejmě blízko dvěma procentům a průměrná inflace lehce pod třemi procenty. Ideální by samozřejmě bylo mít to v opačném gardu, protože dvě procenta jsou náš cíl pro inflaci a tři procenta vidíme jako střednědobě udržitelný růst české ekonomiky. Podniky, zejména v průmyslovém sektoru, zažijí náročný rok. Budou se nadále potýkat se slabou zahraniční poptávkou, minimálně v první polovině roku. Je ale naděje, že v druhém pololetí už by mohlo docházet k pozvolnému ožívování.

* HN: A co může od roku 2020 očekávat běžný občan?

Pro něj to bude další velmi solidní rok. Možná lehce vzroste nezaměstnanost, ale my ji teď máme historicky nejnižší a nejnižší z celé Evropské unie. Takže pokud se zvýší její míra, řekněme na 2,4 procenta z 2,2 procenta, stále to bude úroveň mimořádně nízká a určitě zůstane nejnižší v EU. Z pohledu běžného občana je to důvod k optimismu. Zároveň bude zpomalovat růst mezd. Už to nebude růst kolem sedmi procent, jak jsme si zvykli, ke konci roku to může být pravděpodobně něco poblíž pěti procent. Bude-li inflace mezi dvěma třemi procenty, reálné příjmy nadále porostou. Samozřejmě ne tak rychle jako v předchozích letech, ale domácnostem se v tomhle kontextu bude pořád dařit celkem dobře. Není tedy důvod k panice nebo k sešlápnutí brzd ve spotřebě kvůli nějaké obavě z budoucnosti.

* HN: A co zahraniční vlivy?

Nemůžeme vyloučit, že proti stávajícímu očekávání zapůsobí nějaké negativní vlivy ze zahraničí. Dva faktory, které takto hrozily – brexit a eskalace obchodních válek –, teď trochu ustoupily do pozadí. U prvního nejistota trvá, ale varianta, že dojde v nejbližších měsících k chaotickému brexitu bez dohody, ustoupila do pozadí.

* HN: Jak teď vidíte riziko dopadů obchodní války mezi Čínou a USA?

Došlo k podpisu první fáze dohody mezi Amerikou a Čínou. Samozřejmě se hned začne objevovat nepivé. Jistota, o čem bude druhá fáze. Náhlada půjde nahoru i dolů. Pro Donalda Trumpa ale nebude racionální, aby situaci eskaloval před volbami. Ve vzrůstající míře se objevují studie, které ukazují, že dosavadní cla poškozovala americkou ekonomiku a nepřinášela Trumpovu elektorátu tolik, kolik si sliboval.

* HN: Celosvětově ale vidíme útlum průmyslové produkce a pomalý růst světového obchodu, na kterém jsme závislí.

Tyto trendy jsou zapracované do našich prognóz, ale může se stát, že fáze útlumu bude trvat déle, než doufáme. Zatím zeslábly faktory, které mohly situaci ještě zhoršit. To je pozitivní změna oproti podzimu loňského roku, kdy brexit a obchodní války byly relativně brzká hrozba, včetně toho, že americká dovozní cla dopadnou i na evropský autoprůmysl. Je možné, že se tato témata budou znovu objevovat, ale nejsou to akutní, bezprostřední hrozby. Hůře se hledají pozitivní věci, které by trend otočily robustně nahoru.

* HN: V minulosti patřil mezi nejistoty růst mezd. Jak ho vidíte teď?

Je už vidět, že zahraniční zpomalení se propadlo do české ekonomiky. Je pravděpodobné, že za čtvrté čtvrtletí bude meziroční růst kolem dvou procent, to by bylo citelné zpomalení. I na trhu práce vidíme určitý obrát z velkého přehřátí. Bude-li průměrný růst mezd příští rok kolem 5,7 procenta, jak čekáme, jde o přiblížení ke střednědobě udržitelnému tempu. V minulosti, když ekonomika nabírala tempo, byl tahounem mzdového růstu průmysl. Teď pravděpodobně půjde o opačný proces. V průmyslu už vidíme náznaky zpomalování a je už v mělké recesi. Zatím velmi silně rostou mzdy v sektoru služeb, ale průmysl může časem zbrzdit i růst mezd ve službách. To může vytvářet určitý brzdicí prvek pro spotřebu domácností, která doteď byla hlavním tahounem domácí poptávky. Může se stát, že i když ve druhé polovině roku uvidíme ožívání v Německu, domácí část poptávky bude ještě zpomalovat.

* HN: Obáváte se, že tím, jak média stále varují před recesí, si můžeme přivodit útlum spotřebitelské poptávky a následnou recesi sami?

Určitě to takový potenciál má a nebylo by to vítané. Naše předchozí dvě recese byly způsobeny nejen slabým zahraničím, leklí se i domácí spotřebitelé a efekty se spojily. Zatím se nám tentokrát daří, aby domácí poptávka jela poměrně nerušeně dál. Teď jsme v situaci, kdy evidentně zpomalily i fixní investice. To znamená, že firmy vnější nejistotu promítly do redukce svých výdajů. Kdyby se přidal ještě spotřebitel, už by to vedlo k většímu zpomalení, než s jakým se teď počítá. Ale hmatatelný důvod k tomu není. Rok 2020 pro domácnosti nebude úžasný, ale nebude špatný. Určitě nebude důvod k panice. To ale neznamená, že nezapůsobí sentiment, spotřebitelská nálada, což je měkká psychologická věc. Doufejme, že se lidé nezaleknou a ekonomika nezpomalí víc, než by bylo nutné. To by nebylo žádoucí.

* HN: Jak vidíte situaci na trhu nemovitostí? Bude růst cen pokračovat i přese všechna opatření, která by hypotéky měly tlumit?

Růst cen nemovitostí průměrně kolem pěti procent je, zdá se, pro letošek konsenzem nejen mezi našimi analytiky, ale zaznívá i z trhu. Není to úplně překvapivé. Nabídkové ceny (ceny u inzerátů na prodej bytů a domů, pro ČNB jeden z hlavních indikátorů vývoje realitních cen – pozn. red.) sice rostou, ale zpomalují k pěti procentům. V době, kdy hodnotíme, že ceny jsou o 15 až 20 procent nadhodnocené vůči střednědobým trendům, přestává fungovat argument běžného občana, který z mého pohledu je vždy trochu zavádějící, že nemovitost je bezpečná investice. Když koupím nemovitost o 20 procent nadhodnocenou a pak nedejbože přijde recese a hrozí, že cena spadne, není na tom nic bezpečného. I investice do nemovitosti je riziková a člověk musí dobře zvážit moment, kdy se pro ni rozhodne.

* HN: Vy tedy počítáte s příchodem recese?

Neříkáme, že přijde. Máme sice nikoli optimistickou, ale střízlivou předpověď ekonomického vývoje na další dva roky, která s žádnou nepočítá. Recese jsou obtížně předvídatelné. Spíš jde o pohled na finanční stabilitu. Člověk musí zvažovat i nejhorší možné scénáře, které nemusí bezprostředně přijít v následujícím roce či dvou. Dříve nebo později ale samozřejmě nějaká událost přijde a my se snažíme působit preventivně. Od toho také odvozujeme naše ukazatele LTV. Pokud je LTV (vyjadřuje část ceny nemovitosti financované hypotékou – pozn. red.) nastaveno maximálně na 80 procent a pokud je nemovitost nadhodnocena o 15–20 procent, kdyby se ceny někdy v budoucnu vrátily na rovnovážnou úroveň nějakým skokem, mají banky stále dostatečnou míru zajištění. Neříkám tím ale, že toto nastane, spíš věříme v plynulé přizpůsobení cen.

* HN: Pětiprocentní růst nemovitostí ale stále znamená zdražování.

Znamenalo by to ale, že poprvé po delší době by ceny nemovitostí rostly o něco méně než nominální příjmy domácností. Tím by se nadhodnocení cen relativně bezbolestně zmenšovalo. To by byl ideální případ. Navíc se objevují náznaky, že počty dokončovaných bytů po delší době rostou a vracejí se na předkrizovou úroveň. I to je jeden z důvodů zpomalení růstu cen. Protože je nemovitostní trh na nabídkové straně nepružný, může se oživení nabídky někdy v budoucnu trefit do fáze recese ekonomiky a to pak může vést k poklesu cen.

* HN: Když hovoříme o recesi, z čeho nebo odkud by mohla přijít?

Já ji na obzoru nevidím, ale to se těžko odhaduje. Debatuje se o tom, že americká ekonomika roste tak dlouho, že už to nejde dál a že nutně recese přijít musí. Ale existují empirické studie, které ukazují to, co řekla bývalá prezidentka Fedu: fáze ekonomického růstu neumírají stářím, ale nehodami. Může přijít geopolitická událost nebo šok v hospodářské politice, který ekonomiku, lidově řečeno, zařízne. Kdyby to byla událost očekávaná, ekonomické subjekty by se na ni připravily a nic zásadního by se nestalo. Jediné, co se k tomu dá říci, je, že my jsme hodně otevřená exportní ekonomika, a tak většinou šok přijde zvenku. A v minulosti jsme si ho uměli přživit i tím, že jsme zároveň snížili státní výdaje a spotřebu domácností.

* HN: Říkáte, že zahraniční poptávka se v druhé polovině roku může zlepšit. Jak se to vše promítne do úrokových sazeb?

Na posledních dvou zasedáních bankovní rady jsem hlasoval pro zvýšení sazeb o 25 bazických bodů. Většina členů bankovní rady byla pro jejich stabilitu. Z mého pohledu jsou v poslední době argumenty pro stabilitu a mírné zvýšení sazeb hodně vyrovnané. Na jednu stranu máme inflaci, která se nachází nad cílem. Prosincové číslo skončilo na hodnotě 3,2 procenta. Domácí inflační vývoj by mírné zvýšení sazeb opravňoval. Za vyšší inflaci stále stojí – kromě jednorázových faktorů jako potraviny a zvýšení cen elektřiny – napjatý trh práce. Zdá se, že toto napětí se začíná mírně přehupovat přes vrchol cyklu a v průmyslu jsou náznaky zpomalení mzdového růstu. Ale ve službách bude ještě nějaká setrvačnost. To by samo o sobě vedlo k tomu, že máme prostor pro ještě jedno zvýšení sazeb. Na druhou stranu je tady ekonomické zpomalení v zahraničí. Naše ekonomika momentálně roste pomaleji, než je její potenciál, a to bude tlačit na ochlazení trhu práce a zmírnění inflačních tlaků. Debata je tedy o tom, jestli je zahraniční zpomalení samo o sobě dostatečné na to, aby naši inflaci přibrzdilo a vrátilo na dvě procenta, nebo zda je správné ke zpomalení inflace alespoň symbolicky přispět ještě jedním zvýšením sazeb.

* HN: A vy byste byl pro nějaké flexibilnější zvýšení a pak zase snížení sazeb – třeba během dvou měsíců?

Udělat to během dvou měsíců by pozitivně vnímáno nebylo. Nemám problém s tím, že bychom začátkem roku sazby zvýšili a pak je na podzim zase snížili, pokud se ukáže, že jsme se zahraničního oživení nedočkali. Úrokové sazby jsou nástroj, který je třeba používat relativně flexibilně, ale samozřejmě ne chaoticky. Vždycky je dobře, když je měnová politika předvídatelná a když jsou signály, které vysílá, srozumitelné.

* HN: Mohl by tedy scénář „zvýšení na jaře a snížení na podzim“ přijít?

Hlasování na posledních dvou bankovních radách sice bylo 5 : 2, ale debata byla hodně vyrovnaná. I ti, kteří hlasují pro stabilitu sazeb, to často mají 60 na 40, a když přijdou nové informace, jejich hlas se může „překlopit“. I já jsem to měl takto vyrovnané. Za sebe vidím dva srovnatelně pravděpodobné scénáře. Prvním je stabilita na stávající úrovni během letošního roku. Pokud bychom ale nakonec dospěli ke zvýšení sazeb, pak bych viděl stabilitu spíše než zase nějaké snižování na podzim. V bankovní radě by se mohla najít většina pro další zvýšení sazeb ve chvíli, kdy by se začaly objevovat lehce hmatatelnější pozitivní zprávy ze zahraničí. To by mohlo některé kolegy přesvědčit, že se možná můžeme trochu více orientovat na stav v domácí ekonomice než na obavy ze zahraničí. Pokud se budou následně tyto známky rozumně potvrzovat, bankovní rada může nechat sazby stabilní po celý zbytek roku. Vyloučit nelze ani to, že by se situace v zahraničí opravdu zhoršila a my bychom museli sazby snižovat. Momentálně jsme o tomto scénáři nediskutovali, ale prostor máme, což je výhoda naší situace.

* HN: Koruna v posledních dnech posilovala a je o trochu silnější, než ČNB očekávala. Jaký to může mít vliv na vaše rozhodování o sazbách?

Posilování zatím není nic dramatického, koruna je asi jen o jedno procento silnější, než jsme předpokládali. Optikou historických výkyvů to není velká odchylka. Je to ale samozřejmě potenciálně protiinflační faktor. Pokud koruna dopředu reaguje na optimismus, že v eurozóně nakonec dojde k oživení růstu i inflace, je to docela dobrý stabilizátor, který by dělal práci za nás. Tudíž by měnová politika tolik nemusela reagovat zvýšením sazeb. Nutně to ale neznamená, že kurz posílí a my budeme sazby snižovat. Zatím není úplně jasné, co posílení kurzu způsobilo. Z mého pohledu to může být reakce na to, že hodně zeslábla dvě nejvýznamnější rizika ze zahraničí – chaotický brexit a eskalace obchodních válek. To mohl být důvod, proč se koruna držela relativně slabá po většinu loňského roku a vyšší sazby viditelně na kurz nepůsobily. Ve chvíli, kdy se postoj investorů k riziku změnil, mohou naše vyšší úrokové sazby začít hrát viditelnější roli i pro korunu. Tím bychom se ale vraceli k normálu spíše než k něčemu nestandardnímu.

* HN: Proč se vlastně více než dekádu po finanční krizi v Evropě stále nedaří obnovit stabilní ekonomický růst a normalizovat inflaci?

Podle mého názoru se ve vyspělém světě kombinují dva efekty, ale ve dvou velkých ekonomikách – v evropské a americké – v různé míře. Jeden vliv je demografie, která zřejmě způsobuje pokles domácí poptávky a rovnovážných úrokových sazeb. Je prostě více lidí, kteří odkládají spotřebu, dívají se více dopředu a k vyššímu utrácení je nepřímější ani nízké, nebo dokonce záporné sazby, protože se připravují na důchod. Když se to spojí s relativně opatrnou investiční aktivitou firem, třeba pod vlivem obchodních nejistot, brexitu a podobně, velký balík úspor se jen obtížně propisuje do investic. To je trend, který se v různé míře týká Japonska, Evropy i USA. Druhý efekt jsou inflační očekávání. Tady je zásadní rozdíl mezi Evropou a USA. Americký Fed byl rychlý v použití nekonvenčních nástrojů, a tak se podařilo ekonomiku rychleji z nepříznivé situace dostat. V Evropě ale spotřebitelé začali čekat nižší než dvouprocentní inflaci a to je věc, se kterou ECB doteď bojuje.

* HN: Hrozí Evropě, co přišlo v Japonsku, tedy dlouhé období slabého nebo nulového hospodářského růstu a absence inflace?

Ekonomové se zatím neshodnou, co v Japonsku způsobilo ty „ztracené dekády“. V zásadě jde ale o kombinaci stejných věcí: špatná demografie a očekávání, že nebude inflace. Z této situace se těžko vystupuje a Evropa je japonskému scénáři nepochybně blíže než USA. Ale ECB se mu snaží vyhnout, i s výhodou zkušeností nejen Japonska. ECB nemůže samozřejmě udělat nic s demografií, ale snaží se aspoň řešit inflační očekávání.

* HN: Řekl byste, že se ECB blíží tomu, čemu se říká „effective lower bound“, tedy nejnižší záporné sazbě na hranici stavu, kdy začnou střadatelé vybírat vklady a hromadně přecházet k hotovosti?

Tam, myslím, ještě eurozóna nedospěla. Nepříjemnou vlastností záporných sazeb nicméně je, že nakonec tato munice dojde. Když znovu vystřelíte, všichni vědí, že munice dochází, a těžko se ukotví inflační očekávání. Pak musíte být připraveni sáhnout po jiných nástrojích, třeba po nákupech státních dluhopisů nebo v našem případě po kurzovém závazku. ECB zatím stále nástroje má.

Tomáš Holub (45)

Rodák z Liberce studoval v Praze na **Fakultě sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy ekonomii, finance a bankovníctví. V letech 1996–2000 pracoval v Komerční bance v týmu ekonoma Kamila Janáčka. Do ČNB ho přivedl pozdější guvernér Zdeněk Tůma, který si ho vybral jako poradce. Od roku 2004 vedl tým měnové sekce. Přednáší ekonomii na FSV, kde se v roce 2011 stal docentem v oboru ekonomické teorie. Do bankovní rady nastoupil v prosinci 2018. Je ženatý a má dvě děti. Rád hraje tenis a plážový volejbal.

Měnový expert teď jde proti nepoctivým směnárníkům

Když Tomáše Holuba v listopadu 2018 jmenoval prezident do bankovní rady ČNB, byla to pro ekonomickou obec až překvapivě dobrá zpráva. Miloš Zeman sáhl po muži, který v klíčové finanční instituci pracoval už téměř dvě dekády. Byl ředitelem měnové sekce, jež připravuje ekonomické prognózy a předkládá je bankovní radě jako podklad pro rozhodování o nastavení úrokových sazeb. Holub si získal pověst erudovaného odborníka na měnovou politiku a mezi nováčky v radě představoval kontinuitu. Jde o příznivce měnových intervencí, nestandardního prostředku, který národní banka použila v letech 2013–2017. „Na měnových jednáních mě opravdu mnoho překvapit nemohlo, těch jsem absolvoval asi nejvíc ze všech lidí v ČNB,“ říká po roce v nové funkci. Povýšení byla hlavně příležitost podílet se na strategii banky a také na její dohledové činnosti, jež centrální bankéře ve výsledku vytěžuje víc než debaty o sazbách. Holub má na starosti sekci licenčních a sankčních řízení, což je, jak sám říká „do velké míry právníčina“. To mimo jiné znamená i odebírat licence a pokutovat nepoctivé směnárny.

O autorovi | Marek Miler, marek.miler@economia.cz

Foto autor | Foto: HN – Lukáš Oujeský

Pro lidi to bude solidní rok. Útlum se neblíží, ale Češi si ho můžou nechtěně přivodit sami, varuje Holub z ČNB

21.1.2020 iHNed.cz str. 00

Marek Miler

Ekonom Tomáš Holub o sobě říká, že je náturou spíše optimista, ale jak se letos bude dařit českým domácnostem, vidí spíše střízlivě. "Pro běžného občana to bude velmi solidní rok," říká v rozhovoru pro HN. Coby odborník s mnohaletou praxí v předpovídání hospodářského vývoje očekává, že v tomto roce reálné příjmy domácností porostou. I když se nezaměstnanost nejspíš mírně zvýší a růst mezd zpomalí. Reálné důvody pro nástup recese Holub po prvním roce v nejužším vedení České národní banky nevidí. Proto varuje, aby si Češi hospodářský útlum nepřivodili sami tím, že podlehnou špatné náladě a budou se bát utrácet. "Určitě nebude důvod k panice. To ale neznamená, že nezapůsobí sentiment, spotřebitelská nálada je měkká psychologická věc. Doufejme, že se lidé nezaleknou a ekonomika nezpomalí víc, než by bylo nutné. To by nebylo žádoucí."

HN: Které hlavní vlivy teď budou na vývoj českého hospodářství působit?

Především si myslím, že není potřeba propadat nadměrným obavám. Z hlediska hospodářského růstu to bude spíše podprůměrný rok i bez mimořádně negativních vlivů ze zahraničí. Kdybych to měl shrnout číselně, růst ekonomiky bude zřejmě blízko dvěma procentům a průměrná inflace lehce pod třemi procenty. Ideální by samozřejmě bylo mít to v opačném gardu, protože dvě procenta jsou náš cíl pro inflaci a tři procenta vidíme jako střednědobě udržitelný růst české ekonomiky. Podniky, zejména v průmyslovém sektoru, zažijí náročný rok. Budou se nadále potýkat se slabou zahraniční poptávkou, minimálně v první polovině roku. Je ale naděje, že v druhém pololetí už by mohlo docházet k pozvolnému ožívání.

HN: A co může od roku 2020 očekávat běžný občan?

Pro něj to bude další velmi solidní rok. Možná lehce vzroste nezaměstnanost, ale my ji teď máme historicky nejnižší a nejnižší z celé Evropské unie. Takže pokud se zvýší její míra, řekněme na 2,4 procenta z 2,2 procenta, stále to bude úroveň mimořádně nízká a určitě zůstane nejnižší v EU. Z pohledu běžného občana je to důvod k optimismu. Zároveň bude zpomalovat růst mezd. Už to nebude růst kolem sedmi procent, jak jsme si zvykli, ke konci roku to může být pravděpodobně něco poblíž pěti procent. Bude-li inflace mezi dvěma třemi procenty, reálné příjmy nadále porostou. Samozřejmě ne tak rychle jako v předchozích letech, ale domácnostem se v tomhle kontextu bude pořád dařit celkem dobře. Není tedy důvod k panice nebo k sešlápnutí brzd ve spotřebě kvůli nějaké obavě z budoucnosti.

* Rodák z Liberce studoval v Praze na **Fakultě sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy ekonomii, finance a bankovníctví. V letech 1996–2000 pracoval v Komerční bance v týmu ekonoma Kamila Janáčka.

* Do ČNB ho přivedl pozdější guvernér Zdeněk Tůma, který si ho vybral jako poradce. Od roku 2004 vedl tým měnové sekce. Přednáší ekonomii na FSV, kde se v roce 2011 stal docentem v oboru ekonomické teorie. Do bankovní rady nastoupil v prosinci 2018.

* Je ženatý a má dvě děti. Rád hraje tenis a plážový volejbal.

HN: A co zahraniční vlivy?

Nemůžeme vyloučit, že proti stávajícímu očekávání zapůsobí nějaké negativní vlivy ze zahraničí. Dva faktory, které takto hrozily - brexit a eskalace obchodních válek -, teď trochu ustoupily do pozadí. U prvního nejistota trvá, ale varianta, že dojde v nejbližších měsících k chaotickému brexitu bez dohody, ustoupila do pozadí.

HN: Jak teď vidíte riziko dopadů obchodní války mezi Čínou a USA?

Došlo k podpisu první fáze dohody mezi Amerikou a Čínou. Samozřejmě se hned začne objevovat nejistota, o čem bude druhá fáze. Náhlada půjde nahoru i dolů. Pro Donalda Trumpa ale nebude racionální, aby situaci eskaloval před volbami. Ve vzrůstající míře se objevují studie, které ukazují, že dosavadní cla poškozovala americkou ekonomiku a nepřinášela Trumpovu elektorátu tolik, kolik si sliboval.

* Když Tomáše Holuba v listopadu 2018 jmenoval prezident do bankovní rady ČNB, byla to pro ekonomickou obec až překvapivě dobrá zpráva. Miloš Zeman sáhl po muži, který v klíčové finanční instituci pracoval už téměř dvě dekády. Byl ředitelem měnové sekce, jež připravuje ekonomické prognózy a předkládá je bankovní radě jako podklad pro rozhodování o nastavení úrokových sazeb. Holub si získal pověst erudovaného odborníka na měnovou politiku a mezi nováčky v radě představoval kontinuitu. Jde o příznivce měnových intervencí, nestandardního prostředku, který národní banka použila v letech 2013-2017. "Na měnových jednáních mě opravdu mnoho překvapit nemohlo, těch jsem absolvoval asi nejvíc ze všech lidí v ČNB," říká po roce v nové funkci. Povýšení byla hlavně příležitost podílet se na strategii banky a také na její dohledové činnosti, jež centrální bankéře ve výsledku vytěžuje víc než debaty o sazbách. Holub má na starosti sekci licenčních a sankčních řízení, což je, jak sám říká "do velké míry právníčina". To mimo jiné znamená i odebírat licence a pokutovat nepoctivé směnární.

HN: Celosvětově ale vidíme útlum průmyslové produkce a pomalý růst světového obchodu, na kterém jsme závislí.

Tyto trendy jsou zapracované do našich prognóz, ale může se stát, že fáze útlumu bude trvat déle, než doufáme. Zatím zeslábly faktory, které mohly situaci ještě zhoršit. To je pozitivní změna oproti podzimu loňského roku, kdy brexit a obchodní války byly relativně brzká hrozba, včetně toho, že americká dovozní cla dopadnou i na evropský autoprůmysl. Je možné, že se tato témata budou znovu objevovat, ale nejsou to akutní, bezprostřední hrozby. Hůře se hledají pozitivní věci, které by trend otočily robustně nahoru.

HN: V minulosti patřil mezi nejistoty růst mezd. Jak ho vidíte teď?

Je už vidět, že zahraniční zpomalení se propadlo do české ekonomiky. Je pravděpodobné, že za čtvrté čtvrtletí bude meziroční růst kolem dvou procent, to by bylo citelné zpomalení. I na trhu práce vidíme určitý obrat z velkého přehřátí. Bude-li průměrný růst mezd příští rok kolem 5,7 procenta, jak čekáme, jde o přiblížení ke střednědobě udržitelnému tempu. V minulosti, když ekonomka nabírala tempo, byl tahounem mzdového růstu průmysl. Teď pravděpodobně půjde o opačný proces. V průmyslu už vidíme náznaky zpomalování a je už v mělké recesi. Zatím velmi silně rostou mzdy v sektoru služeb, ale průmysl může časem zbrzdit i růst mezd ve službách. To může vytvářet určitý brzdicí prvek pro spotřebu domácností, která doteď byla hlavním tahounem domácí poptávky. Může se stát, že i když ve druhé polovině roku uvidíme ožívání v Německu, domácí část poptávky bude ještě zpomalovat.

HN: Obáváte se, že tím, jak média stále varují před recesí, si můžeme přivodit útlum spotřebitelské poptávky a následnou recesi sami?

Určitě to takový potenciál má a nebylo by to vítané. Naše předchozí dvě recese byly způsobeny nejen slabým zahraničím, lekli se i domácí spotřebitelé a efekty se spojily. Zatím se nám tentokrát daří, aby domácí poptávka jela poměrně nerušeně dál. Teď jsme v situaci, kdy evidentně zpomalily i fixní investice. To znamená, že firmy vnější nejistotu promítly do redukce svých výdajů. Kdyby se přidal ještě spotřebitel, už by to vedlo k většímu zpomalení, než s jakým se teď počítá. Ale hmatatelný důvod k tomu není. Rok 2020 pro domácnosti nebude úžasný, ale nebude špatný. Určitě nebude důvod k panice. To ale neznamená, že nezapůsobí sentiment, spotřebitelská nálada, což je měkká psychologická věc. Doufejme, že se lidé nezapůsobí a ekonomika nezpomalí víc, než by bylo nutné. To by nebylo žádoucí.

HN: Jak vidíte situaci na trhu nemovitostí? Bude růst cen pokračovat i přese všechna opatření, která by hypotéky měla tlumit?

Růst cen nemovitostí průměrně kolem pěti procent je, zdá se, pro letošek konsenzem nejen mezi našimi analytiky, ale zaznívá i z trhu. Není to úplně překvapivé. Nabídkové ceny (ceny u inzerátů na prodej bytů a domů, pro ČNB jeden z hlavních indikátorů vývoje realitních cen - pozn. red.) sice rostou, ale zpomalují k pěti procentům. V době, kdy hodnotíme, že ceny jsou o 15 až 20 procent nadhodnocené vůči střednědobým trendům, přestává fungovat argument běžného občana, který z mého pohledu je vždy trochu zavádějící, že nemovitost je bezpečná investice. Když koupím nemovitost o 20 procent nadhodnocenou a pak nedejbože přijde recese a hrozí, že cena spadne, není na tom nic bezpečného. I investice do nemovitosti je riziková a člověk musí dobře zvážit moment, kdy se pro ni rozhodne.

HN: Vy tedy počítáte s příchodem recese?

Neříkáme, že přijde. Máme sice nikoli optimistickou, ale střízlivou předpověď ekonomického vývoje na další dva roky, která s žádnou nepočítá. Recese jsou obtížně předvídatelné. Spíš jde o pohled na finanční stabilitu. Člověk musí zvažovat i nejhorsí možné scénáře, které nemusí bezprostředně přijít v následujícím roce či dvou. Dříve nebo později ale samozřejmě nějaká událost přijde a my se snažíme působit preventivně. Od toho také odvozujeme naše ukazatele LTV. Pokud je LTV (vyjadřuje část ceny nemovitosti financované hypotékou - pozn. red.) nastaveno maximálně na 80 procent a pokud je nemovitost nadhodnocena o 15-20 procent, kdyby se ceny někdy v budoucnu vrátily na rovnovážnou úroveň nějakým skokem, mají banky stále dostatečnou míru zajištění. Neříkám tím ale, že toto nastane, spíš věříme v plynulé přizpůsobení cen.

HN: Pětiprocentní růst nemovitostí ale stále znamená zdražování.

Znamenalo by to ale, že poprvé po delší době by ceny nemovitostí rostly o něco méně než nominální příjmy domácností. Tím by se nadhodnocení cen relativně bezbolestně zmenšovalo. To by byl ideální případ. Navíc se objevují náznaky, že počty dokončovaných bytů po delší době rostou a vracejí se na předkrizovou úroveň. I to je jeden z důvodů zpomalení růstu cen. Protože je nemovitostní trh na nabídkové straně nepružný, může se oživení nabídky někdy v budoucnu trefit do fáze recese ekonomiky a to pak může vést k poklesu cen.

HN: Když hovoříme o recesi, z čeho nebo odkud by mohla přijít?

Já ji na obzoru nevidím, ale to se těžko odhaduje. Debatuje se o tom, že americká ekonomika roste tak dlouho, že už to nejde dál a že nutně recese přijít musí. Ale existují empirické studie, které ukazují to, co řekla bývalá prezidentka Fedu: fáze ekonomického růstu neumírají stářím, ale nehodami. Může přijít geopolitická událost nebo šok v hospodářské politice, který ekonomiku, lidově řečeno, zařízne. Kdyby to byla událost očekávaná, ekonomické subjekty by se na ni připravily a nic zásadního by se nestalo. Jediné, co se k tomu dá říci, je, že my jsme hodně otevřená exportní ekonomika, a tak většinou šok přijde zvenku. A v minulosti jsme si ho uměli přizpůsobit i tím, že jsme zároveň snížili státní výdaje a spotřebu domácností.

HN: Říkáte, že zahraniční poptávka se v druhé polovině roku může zlepšit. Jak se to vše promítne do úrokových sazeb?

Na posledních dvou zasedáních bankovní rady jsem hlasoval pro zvýšení sazeb o 25 bazických bodů. Většina členů bankovní rady byla pro jejich stabilitu. Z mého pohledu jsou v poslední době argumenty pro stabilitu a mírné zvýšení sazeb hodně vyrovnané. Na jednu stranu máme inflaci, která se nachází nad cílem. Prosincové číslo skončilo na hodnotě 3,2 procenta. Domácí inflační vývoj by mírné zvýšení sazeb opravňoval. Za vyšší inflaci stále stojí - kromě jednorázových faktorů jako potraviny a zvýšení cen elektřiny - napjatý trh práce. Zdá se, že toto napětí se začíná mírně přehupovat přes vrchol cyklu a v průmyslu jsou náznaky zpomalení mzdového růstu. Ale ve službách bude ještě nějaká setrvačnost. To by samo o sobě vedlo k tomu, že máme prostor pro ještě jedno zvýšení sazeb. Na druhou stranu je tady ekonomické zpomalení v zahraničí. Naše ekonomika momentálně roste pomaleji, než je její potenciál, a to bude tlačit na ochlazení trhu práce a zmírnění inflačních tlaků. Debata je tedy o tom, jestli je zahraniční zpomalení samo o sobě dostatečné na to, aby naši inflaci přibrzdilo a vrátilo na dvě procenta, nebo zda je správné ke zpomalení inflace alespoň symbolicky přispět ještě jedním zvýšením sazeb.

HN: A vy byste byl pro nějaké flexibilnější zvýšení a pak zase snížení sazeb - třeba během dvou měsíců?

Udělat to během dvou měsíců by pozitivně vnímáno nebylo. Nemám problém s tím, že bychom začátkem roku sazby zvýšili a pak je na podzim zase snížili, pokud se ukáže, že jsme se zahraničního oživení nedočkali. Úrokové sazby jsou nástroj, který je třeba používat relativně flexibilně, ale samozřejmě ne chaoticky. Vždycky je dobře, když je měnová politika předvídatelná a když jsou signály, které vysílá, srozumitelné.

HN: Mohl by tedy scénář "zvýšení na jaře a snížení na podzim" přijít?

Hlasování na posledních dvou bankovních radách sice bylo 5 : 2, ale debata byla hodně vyrovnaná. I ti, kteří hlasují pro stabilitu sazeb, to často mají 60 na 40, a když přijdou nové informace, jejich hlas se může "překlopit". I já jsem to měl takto vyrovnané. Za sebe vidím dva srovnatelně pravděpodobné scénáře. Prvním je stabilita na stávající úrovni během letošního roku. Pokud bychom ale nakonec dospěli ke zvýšení sazeb, pak bych viděl stabilitu spíš než zase nějaké snižování na podzim. V bankovní radě by se mohla najít většina pro další zvýšení

sazeb ve chvíli, kdy by se začaly objevovat lehce hmatatelnější pozitivní zprávy ze zahraničí. To by mohlo některé kolegy přesvědčit, že se možná můžeme trochu více orientovat na stav v domácí ekonomice než na obavy ze zahraničí. Pokud se budou následně tyto známky rozumně potvrzovat, bankovní rada může nechat sazby stabilní po celý zbytek roku. Vyloučit nelze ani to, že by se situace v zahraničí opravdu zhoršila a my bychom museli sazby snižovat. Momentálně jsme o tomto scénáři nediskutovali, ale prostor máme, což je výhoda naší situace.

HN: Koruna v posledních dnech posilovala a je o trochu silnější, než ČNB očekávala. Jaký to může mít vliv na vaše rozhodování o sazbách?

Posilování zatím není nic dramatického, koruna je asi jen o jedno procento silnější, než jsme předpokládali. Optikou historických výkyvů to není velká odchylka. Je to ale samozřejmě potenciálně protiinflační faktor. Pokud koruna dopředu reaguje na optimismus, že v eurozóně nakonec dojde k oživení růstu i inflace, je to docela dobrý stabilizátor, který by dělal práci za nás. Tudíž by měnová politika tolik nemusela reagovat zvýšením sazeb. Nutně to ale neznamená, že kurz posílí a my budeme sazby snižovat. Zatím není úplně jasné, co posílení kurzu způsobilo. Z mého pohledu to může být reakce na to, že hodně zeslábla dvě nejvýznamnější rizika ze zahraničí - chaotický brexit a eskalace obchodních válek. To mohl být důvod, proč se koruna držela relativně slabě po většinu loňského roku a vyšší sazby viditelně na kurz nepůsobily. Ve chvíli, kdy se postoj investorů k riziku změnil, mohou naše vyšší úrokové sazby začít hrát viditelnější roli i pro korunu. Tím bychom se ale vraceli k normálu spíše než k něčemu nestandardnímu.

HN: Proč se vlastně více než dekádu po finanční krizi v Evropě stále nedaří obnovit stabilní ekonomický růst a normalizovat inflaci?

Podle mého názoru se ve vyspělém světě kombinují dva efekty, ale ve dvou velkých ekonomikách - v evropské a americké - v různé míře. Jeden vliv je demografie, která zřejmě způsobuje pokles domácí poptávky a rovnovážných úrokových sazeb. Je prostě více lidí, kteří odkládají spotřebu, dívají se více dopředu a k vyššímu utrácení je nepřiměřeně ani nízké, nebo dokonce záporné sazby, protože se připravují na důchod. Když se to spojí s relativně opatrnou investiční aktivitou firem, třeba pod vlivem obchodních nejistot, brexitu a podobně, velký balík úspor se jen obtížně propisuje do investic. To je trend, který se v různé míře týká Japonska, Evropy i USA. Druhý efekt jsou inflační očekávání. Tady je zásadní rozdíl mezi Evropou a USA. Americký Fed byl rychlý v použití nekonvenčních nástrojů, a tak se podařilo ekonomiku rychleji z nepříznivé situace dostat. V Evropě ale spotřebitelé začali čekat nižší než dvouprocentní inflaci a to je věc, se kterou ECB doteď bojuje.

HN: Hrozí Evropě, co přišlo v Japonsku, tedy dlouhé období slabého nebo nulového hospodářského růstu a absence inflace?

Ekonomové se zatím neshodnou, co v Japonsku způsobilo ty "ztracené dekády". V zásadě jde ale o kombinaci stejných věcí: špatná demografie a očekávání, že nebude inflace. Z této situace se těžko vystupuje a Evropa je japonskému scénáři nepochybně blíže než USA. Ale ECB se mu snaží vyhnout, i s výhodou zkušeností nejen Japonska. ECB nemůže samozřejmě udělat nic s demografií, ale snaží se aspoň řešit inflační očekávání.

HN: Řekl byste, že se ECB blíží tomu, čemu se říká "effective lower bound", tedy nejnižší záporné sazbě na hranici stavu, kdy začnou střadatelé vybírat vklady a hromadně přecházet k hotovosti?

Tam, myslím, ještě eurozóna nedospěla. Nepříjemnou vlastností záporných sazeb nicméně je, že nakonec tato munice dojde. Když znovu vystřelíte, všichni vědí, že munice dochází, a těžko se ukotvují inflační očekávání. Pak musíte být připraveni sáhnout po jiných nástrojích, třeba po nákupech státních dluhopisů nebo v našem případě po kurzovém závazku. ECB zatím stále nástroje má.

HN: Může sehrát větší roli fiskální politika? Tedy že by inflaci dalo do pohybu utrácení z rozpočtů vlád? Nebo nástroj označovaný jako "shoz peněz z helikoptéry"?

Standardní způsob fiskální stimulace - tedy že vydáváte i záporně úročené dluhopisy jako třeba Německo - dělá v podstatě stejnou službu jako shoz peněz z helikoptéry, ale nemusíte úplně přestavět uspořádání hospodářsko-politických institucí. Německo by na rozpočtovou stimulaci určitě mělo prostor, stejně jako pár dalších zemí, a eurozóně by to pomohlo. Ale druhá věc je, že jde sice o měnovou unii, ale rozpočtovou politiku si každá země dělá sama. Takže těžko může někdo dotlačit Německo, aby dělalo fiskální expanzi, kterou nechce. Shoz peněz

z helikoptéry je teoretický konstrukt, který by sice měl fungovat, ale na druhou stranu by to bylo logisticky nesmírně náročné. Při hledání nástrojů proti hrozící deflaci jsme si v roce 2013 i později procházeli, co máme k dispozici, a vždy jsme dospěli k tomu, že realizovat toto opatření je pro centrální banku se stávající legislativou a infrastrukturou de facto nemožné. Kdyby se svět rozhodl, že tohle je nutná cesta, asi by se cestičky daly vytvořit, ale není to záležitost tohoto hospodářského cyklu.

HN: Je česká ekonomika od scénáře záporných sazeb nebo jiného nekonvenčního opatření, třeba umělého oslabování koruny, bezpečně daleko, nebo nám také hrozí?

Ve vztahu k tomu, jaké máme prognózy budoucího vývoje, by naše dva procentní body měly být dostačující prostor. Nejsou ale dostačující pro případ nějaké "černé labuti" - scénáře, kdy ze světa přijde skutečně velký šok. Nejsme schopni bezpečně říci, že se znovu nedostaneme se sazbami zpátky na hranici nula a k úvahám o nekonvenčních nástrojích. Ale akutně nic takového nehrozí. Jednou z pozitivních a ne úplně veřejně doceněných výsledků kurzového závazku je, že jsme se byli schopni dostat do relativně bezpečných vod a neřešíme problém, který teď má ECB. Inflaci máme dokonce nad cílem, to sice není dlouhodobý záměr, ale je to lepší výchozí bod, než jaký má ECB.

HN: Nejsou záporné sazby v Evropě přece jen něčím, co bude spouštěčem nějaké budoucí krize? Vytvářejí problémy bankám, penzijním fondům...

Jako potenciální riziko pro finanční stabilitu to vidíme. My z ČNB jsme dlouhodobě v evropských strukturách zastávali názor, že by měly zkoumat scénář "nízké sazby po dlouhou dobu". Japonsko ovšem ukazuje, že problémy nutně nastat nemusí. Tam mají velmi dlouho, už třetí dekádu, sazby téměř nulové a v některých epizodách i záporné a žádnou finanční krizi to nevyvolalo. Další věc: svět se poučil v tom, že všechny evropské národní státy mají novou sadu makrobezpečnostních nástrojů, i když je většina zemí eurozóny využívá méně než my, přestože by to možná potřebovaly ještě více, protože nemají nezávislou měnovou politiku jako my. Výjimkou z těchto zemí ve využívání makrobezpečnostních nástrojů je Slovensko, kde je vidět, že záporné sazby přivádí boom hypoték. Slovinci ale přistoupili k využívání těchto nástrojů velmi aktivně.

HN: Když jsme u makrobezpečnostních opatření, máte už větší důvěru, že novela zákona o ČNB v parlamentu projde?

Jisti si bohužel nejsme, ale já jsem svou náturou spíše optimista. Na nejrůznějších fórech jsme se snažili důležitost tohoto zákona vysvětlovat poslancům. Je to ale věc, která krátkodobě nikomu politické body nepřinese. Vnímáme to jako velmi důležitou věc pro budoucnost za horizontem jednoho nebo dvou volebních cyklů. Je otázka, zda poslanci budou schopni potlačit krátkodobou politickou motivaci a dívat se víc do budoucna.

HN: Odcházející šéf skupiny Erste Treichl varuje, že nízké úrokové sazby budou nutit střadatele, kteří u nás nejsou příliš finančně gramotní, do rizikových investic. Vidíte to jako problém?

U nás přece jenom banky nabídly střadatelům aspoň tu možnost přesunout se do spořicíh a termínovaných vkladů, kde jsou úroky nenulové - sice nižší než inflace, ale aspoň představují nějakou možnost výnosů.

HN: Počkejte, já mám u svého spořicího účtu sazbu 0,05 procenta.

Statistiky nám ukazují, že termínované vklady mají průměrnou sazbu 1,6 procenta. A vidíme, že lidé během nulových sazeb přesunuli většinu svých vkladů na běžné účty a teď se začali vracet zase zpátky do termínovaných nebo spořicíh účtů. Určité riziko tu ale je. V posledních letech lidé začali experimentovat s podnikovými dluhopisy, včetně těch, které jsou velmi rizikové. Šli do toho i investoři, kteří nebyli moc zkušení. Bohužel občas nezafungovala poctivě ani distribuční síť, když tyto dluhopisy prezentovala jako cenné papíry schválené ČNB. My přitom nevyhodnocujeme rizikovost takových cenných papírů, hodnotíme jen formální náležitosti. Jsou případy, kdy ukládáme sankce, protože poradci, obchodníci s cennými papíry nebo zprostředkovatelé prostě klientům nadsazovali přínosy a potlačili rizika a bohužel se tak řada lidí spálila. Tyto praktiky se snažíme sankcionovat.

HN: Co s tím může ČNB dělat, kromě sankcí pro nepoctivé distributory?

Důležitá je osvěta. Vydali jsme například desatero pro investory do podnikových dluhopisů. Osvětu děláme koneckonců i u nemovitostí. Veřejně se snažíme bojovat s mýtem, že nemovitosti jsou vždy bezpečnou investicí. Když koupíte nemovitost za nadhodnocenou cenu, tak není nikde garantováno, že stejnou cenu dostanete, až tu nemovitost budete prodávat. Zejména pokud budete muset prodávat pod tlakem během nějaké recese.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66708960-sok-prichazi-zvenci>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

iHNed.cz, iHNed.cz

Medaili starosty města Turnov obdržel novinář Jindřich Šídlo

22.1.2020 nasepojizeri.cz str. 00

Naše Pojizeří / www.nasepojizeri.cz

V úterý 21. ledna 2020 přijel turnovský rodák a novinář Jindřich Šídlo besedovat na Gymnázium v Turnově. Starosta města Tomáš Hocke mu při té příležitosti udělil medaili starosty.

„Medaili starosty k 17. listopadu jsem udělil Karlu Šírkovi a protože byl Jindřich Šídlo v listopadu zaneprázdněn, předal jsem mu ji osobně nyní,“ řekl starosta Tomáš Hocke. Jindřich Šídlo obdržel medaili starosty za žurnalistickou práci a snahu o vyvážené a nezávislé zpravodajství, tak důležité pro vnímání současného společenského dění.

Kdo je Jindřich Šídlo?

Turnovský rodák, vystudoval žurnalistiku v bakalářském studiu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Působil jako redaktor v několika médiích - České deník, Respekt, Mladá fronta DNES, Hospodářské noviny. Od roku 2009 také řídil domácí zpravodajství České televize a byl hlavním politickým analytikem této veřejnoprávní televize. Nyní pracuje na portálu Seznam Zprávy, kde uvádí pravidelný satirický pořad „Šťastné pondělí“.

Za žurnalistickou práci, zaměřenou na oblast lidských práv, získal v roce 2007 novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky. V roce 2012 vyhrál Novinářskou cenu v kategorii „Nejlepší komentář - psaná žurnalistika“. Je ženatý, má tři dcery.

Související články

Náhled fotogalerie

URL| <http://www.nasepojizeri.cz/semilsko-aktualne/medaili-starosty-mesta-turnov-obdrzel-novinar-jindrich-sidlo/?aktualitaId=63268>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

nasepojizeri.cz

ToJoy věnuje 100 mil. juanů na myšlenku Velkého sdílení

22.1.2020 protext.cz str. 00

Peking 22. ledna 2020 (PROTEXT/PRNewswire) Společnost ToJoy přispěje částkou 100 milionů juanů na pomoc zakoření myšlenky Velkého sdílení

Pekingský summit fóra o globální sdílené ekonomice, který pořádala Čínská obchodní komora (CGCC), Čínská asociace pro podporu průmyslového rozvoje (CAPID) a Národní komise pro rozvoj a reformu (NDRC) a

organizovala společnost ToJoy, se konal v Čínském národním kongresovém centru dne 16. ledna 2020. Toto setkání získalo strategickou spolupráci a podporu od Globální aliance sdílené ekonomiky (GLASE), Institutu průmyslové ekonomiky CASS, fakulty humanitních věd a **fakulty sociálních věd** univerzity Čching-chua, obchodní školy Renmin a školy managementu univerzity Xi'an Jiaotong.

Na setkání bylo oznámeno, že společnost ToJoy přispěje částkou 100 milionů yuanů na sponzorování první Ceny „GLASE“, jejímž cílem je odměnit odborníky, učence a podniky, které významně přispívají do sdílené ekonomiky, a hodnotit úroveň sdílené ekonomiky různých zemí ve snaze povzbudit více společenských organizací, průmyslových skupin, podniků a jednotlivců, aby se podíleli na budování sdílené ekonomiky a urychlili nástup éry této ekonomiky, která povede k rozsáhlému společnému vytváření, spolupráci a vzájemně prospěšným výsledkům.

Hlubkové zaměření, mnohostranná analýza Velké sdílené ekonomiky

Toto setkání přilákalo pozornost a účast Institutu průmyslové ekonomiky Čínské akademie společenských věd, fakulty humanitních věd a fakulty společenských věd univerzity Čching-chua, obchodní školy Renmin a školy managementu univerzity Xi'an Jiaotong. Není pochyb o tom, že se obecná sdílená ekonomika stala obecným trendem mezinárodní ekonomiky a zaměřují se na ni učenci z oblasti ekonomického a společenského rozvoje.

Na tomto setkání se konaly dva hlavní diskusní panely: „Velká sdílená ekonomika a rozvoj startupových podniků“ a „Éra Velkého sdílení a související témata teorie sdílené ekonomiky“, aby analyzovaly obecnou sdílenou ekonomiku z hlediska praktičnosti, inovací a rozvoje. Příslušní odborníci se domnívali, že koncepty „sdílení“ jsou v souladu se základním úsilím o marxismus a jsou inovativní formou tohoto úsilí v kontextu nové éry. Pan Fan řekl, že sdílená ekonomika může nejen podporovat regionální koordinovaný rozvoj, ale také pomoci vyřešit problémy globálního obchodu.

Pan Ge poukázal na to, že obecná sdílená ekonomika činí udržitelný rozvoj svým základem. Je nevyhnutelným výsledkem historie a může podporovat propojení znalostí, dovedností, fondů a podnikání a pomoci vyřešit problém globálního udržitelného rozvoje, který byl také jeho původní inspirací pro psaní knihy *The Age of Great Sparing* (Éra Velkého sdílení).

Na tomto setkání debutovalo také čínské vydání knihy *The Age of Great Sharing*, kterou napsal pan Ge a vydalo nakladatelství univerzity Čching-chua. Anglická verze knihy *The Age of Great Sharing* již byla oficiálně vydána a bude přeložena do mnoha jazyků k vydání v dalších částech světa. Odborníci se domnívají, že „placené a rozumné sdílení duševního vlastnictví, sdílení regionálních obchodních příležitostí, sdílení kapitálových kanálů, sdílení toků značek a sdílení mezinárodního trhu“, které navrhl Ge, jsou základním kamenem konceptu velkého sdílení. Dá se říci, že kniha *The Age of Great Sharing* je základní prací Velké ekonomiky sdílení.

Vytrvalost v praxi a práce s globálními budovateli

Jak řekl filozof Sartre, existence předchází podstatu. Ačkoliv byl koncept Velkého sdílení navržen teprve nedávno, společnost ToJoy, čínský akcelerátor podnikání, vždy praktikovala základní myšlenku této teorie po více než 30 let: při zkoumání obchodních modelů a rozvoje podnikání, sdružování globálních projektů, kapitálu, talentů, kanálů a tržních zdrojů za účelem budování globální platformy pro posílení postavení společnosti ToJoy a světovém prosazení akcelerátoru startupových společností, její hlavní činnosti, aby urychlila posílení světových podniků.

Kromě sponzorování první Ceny „GLASE“ za účelem podpory teoretického výzkumu a inovace obchodního modelu ve sdílené ekonomice bude 100 milionů yuanů, kterými přispěla společnost ToJoy, využito také organizací GLASE k prozkoumání a hodnocení úrovní různých zemí ve sdílené ekonomice, aby tomuto kroku mohla být věnována široká pozornost ze všech zemí světa.

Pekingský summit fóra o globální sdílené ekonomice byl na začátku roku 2020 jako jarní vánek pro velkou sdílenou ekonomiku, která vyrazí do další nové dekády ekonomiky. Společnost ToJoy vyvine úsilí a spojí se s mnoha obchodními partnery a stejně smýšlejícími hráči ze všech oblastí života, aby přispěli k Velké sdílené ekonomice.

Foto - https://mma.prnewswire.com/media/1078821/ToJoy_1.jpg

Foto - https://mma.prnewswire.com/media/1078822/ToJoy_2.jpg

KONTAKT: Xiaoyu Guo, +86-18611740095, guoxiaoyu@tojoy.com

URL| <http://www.protext.cz/zprava.php?id=32827>

ToJoy věnuje 100 mil. juanů na myšlenku Velkého sdílení

22.1.2020 protext.cz str. 00 kom mak

Peking 22. ledna 2020 (PROTEXT/PRNewswire) - Společnost ToJoy přispěje částkou 100 milionů juanů na pomoc založení myšlenky Velkého sdílení

Pekingský summit fóra o globální sdílené ekonomice, který pořádala Čínská obchodní komora (CGCC), Čínská asociace pro podporu průmyslového rozvoje (CAPID) a Národní komise pro rozvoj a reformu (NDRC) a organizovala společnost ToJoy, se konal v Čínském národním kongresovém centru dne 16. ledna 2020. Toto setkání získalo strategickou spolupráci a podporu od Globální aliance sdílené ekonomiky (GLASE), Institutu průmyslové ekonomiky CASS, fakulty humanitních věd a **fakulty sociálních věd** univerzity Čching-chua, obchodní školy Renmin a školy managementu univerzity Xi'an Jiaotong.

Na setkání bylo oznámeno, že společnost ToJoy přispěje částkou 100 milionů juanů na sponzorování první Ceny „GLASE“, jejímž cílem je odměnit odborníky, učence a podniky, které významně přispívají do sdílené ekonomiky, a hodnotit úroveň sdílené ekonomiky různých zemí ve snaze povzbudit více společenských organizací, průmyslových skupin, podniků a jednotlivců, aby se podíleli na budování sdílené ekonomiky a urychlili nástup éry této ekonomiky, která povede k rozsáhlému společnému vytváření, spolupráci a vzájemně prospěšným výsledkům.

Hlubkové zaměření, mnohostranná analýza Velké sdílené ekonomiky

Toto setkání přilákalo pozornost a účast Institutu průmyslové ekonomiky Čínské akademie společenských věd, fakulty humanitních věd a fakulty společenských věd univerzity Čching-chua, obchodní školy Renmin a školy managementu univerzity Xi'an Jiaotong. Není pochyb o tom, že se obecná sdílená ekonomika stala obecným trendem mezinárodní ekonomiky a zaměřují se na ni učenici z oblasti ekonomického a společenského rozvoje.

Na tomto setkání se konaly dva hlavní diskusní panely: „Velká sdílená ekonomika a rozvoj startupových podniků“ a „Éra Velkého sdílení a související témata teorie sdílené ekonomiky“, aby analyzovaly obecnou sdílenou ekonomiku z hlediska praktičnosti, inovací a rozvoje. Příslušní odborníci se domnívali, že koncepty „sdílení“ jsou v souladu se základním úsilím o marxismus a jsou inovativní formou tohoto úsilí v kontextu nové éry. Pan Fan řekl, že sdílená ekonomika může nejen podporovat regionální koordinovaný rozvoj, ale také pomoci vyřešit problémy globálního obchodu.

Pan Ge poukázal na to, že obecná sdílená ekonomika činí udržitelný rozvoj svým základem. Je nevyhnutelným výsledkem historie a může podporovat propojení znalostí, dovedností, fondů a podnikání a pomoci vyřešit problém globálního udržitelného rozvoje, který byl také jeho původní inspirací pro psaní knihy *The Age of Great Sharing* (Éra Velkého sdílení).

Na tomto setkání debutovalo také čínské vydání knihy *The Age of Great Sharing*, kterou napsal pan Ge a vydalo nakladatelství univerzity Čching-chua. Anglická verze knihy *The Age of Great Sharing* již byla oficiálně vydána a bude přeložena do mnoha jazyků k vydání v dalších částech světa. Odborníci se domnívají, že „placené a rozumné sdílení duševního vlastnictví, sdílení regionálních obchodních příležitostí, sdílení kapitálových kanálů, sdílení toků značek a sdílení mezinárodního trhu“, které navrhl Ge, jsou základním kamenem konceptu velkého sdílení. Dá se říci, že kniha *The Age of Great Sharing* je základní prací Velké ekonomiky sdílení.

Vytrvalost v praxi a práce s globálními budovateli

Jak řekl filozof Sartre, existence předchází podstatu. Ačkoliv byl koncept Velkého sdílení navržen teprve nedávno, společnost ToJoy, čínský akcelerator podnikání, vždy praktikovala základní myšlenku této teorie po více než 30 let: při zkoumání obchodních modelů a rozvoje podnikání, sdružování globálních projektů, kapitálu, talentů, kanálů a tržních zdrojů za účelem budování globální platformy pro posílení postavení společnosti ToJoy a světovém prosazení akceleratoru startupových společností, její hlavní činnosti, aby urychlila posílení světových podniků.

Kromě sponzorování první Ceny „GLASE“ za účelem podpory teoretického výzkumu a inovace obchodního modelu ve sdílené ekonomice bude 100 milionů juanů, kterými přispěla společnost ToJoy, využito také organizací GLASE k prozkoumání a hodnocení úrovní různých zemí ve sdílené ekonomice, aby tomuto kroku mohla být věnována široká pozornost ze všech zemí světa.

Pekingský summit fóra o globální sdílené ekonomice byl na začátku roku 2020 jako jarní vánek pro velkou sdílenou ekonomiku, která vyrazí do další nové dekadý ekonomiky. Společnost ToJoy vyvine úsilí a spojí se s mnoha obchodními partnery a stejně smýšlejícími hráči ze všech oblastí života, aby přispěli k Velké sdílené ekonomice.

Foto - https://mma.prnewswire.com/media/1078821/ToJoy_1.jpg

Foto - https://mma.prnewswire.com/media/1078822/ToJoy_2.jpg

KONTAKT: Xiaoyu Guo, +86-18611740095, guoxiaoyu@tojoy.com

Upozorňujeme odběratele, že materiály označené značkou PROTEXT nejsou součástí zpravodajského servisu ČTK, a nelze je publikovat pod její značkou. Jde o komerční sdělení zadavatele, který je ve zprávě označen a který za ně nese plnou odpovědnost.
PROTEXT

MPSV: V Komisi pro spravedlivé důchody zasedají přední odborníci na problematiku důchodového systému

22.1.2020 parlamentnilisty.cz str. 00

Rada Seniorů ČR

Z důvodu množících se novinářských dotazů vydává MPSV seznam členů Komise pro spravedlivé důchody, kterou zřídila ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD).

Pod vedením Danuše Nerudové, rektorky Mendelovy univerzity v Brně, zde zasedají přední čeští odborníci na problematiku důchodového systému, akademici, zástupci státních a veřejnoprávních subjektů, stejně jako odborní zástupci politických stran.

V současné chvíli vypadá obsazení komise takto:

a) Univerzity a vzdělávací/vědecké instituce

CERGE-EI

Radim Boháček - člen

Fakulta Sociálních věd (Centrum pro sociální a ekonomické strategie - CESES)

Martin Potůček - člen

Jihočeská univerzita - Zdravotně sociální fakulta

Jitka Vacková - člen

Masarykova Univerzita, Ekonomicko-správní fakulta

Robert Jahoda - člen

Mendelova univerzita

Danuše Nerudová - člen

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy

Tomáš Kučera - člen

Sociologický ústav AV

Radka Dudová - člen

Ekonomická fakulta VŠB-TU Ostrava

Petr Tománek - člen

VŠE - Národohospodářská fakulta

Vojtěch Krebs - člen

VŠFS - fakulta ekonomických studií

Jaroslav Vostatek - člen

Jan Mertl – zástupce

b) Státní a veřejnoprávní subjekty

Česká národní banka

Radka Štiková - člen/pozorovatel

Ministerstvo financí

Marie Bílková - člen

Ministerstvo zdravotnictví

Lenka Poliaková - člen

Veřejný ochránce práv

Pavel Matějčík - člen

Předseda vlády (oddělení poradců)

Vilém Kahoun - člen

Výzkumný ústav práce a sociálních věcí

Martin Holub - člen

Český statistický úřad

Martin Zelený - člen/pozorovatel

c) Sociální partneři

Asociace svobodných odborů

Martin Engel - člen

Českomoravská konfederace odborových svazů

Vít Samek - člen

Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů

Jitka Vítková - člen

Svaz průmyslu a dopravy

Jan Rafaj - člen

Jitka Hejduková - zástupce

d) Poslanecké kluby

poslanecký klub ANO 2011

Lenka Dražilová - člen

Miloslava Rutová - zástupce poslanecký klub ČSSD

Roman Sklenák - člen

Alena Gajdůšková - zástupce poslanecký klub KDU-ČSL

Pavla Golasowská - člen

Jan Kasal - zástupce poslanecký klub KSČM

Jiří Dolejš - člen

Hana Aulická Jírovcová - zástupce poslanecký klub ODS

Jan Bauer - člen

Marek Benda - zástupce poslanecký klub Piráti

Tomáš Martínek - člen

Lukáš Forýtek - zástupce poslanecký klub Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura

Jan Hrnčíř - člen poslanecký klub STAN

Věslav Michalík - člen

Michaela Matoušková - zástupce poslanecký klub TOP 09

Markéta Pekarová Adamová - člen

Miroslav Kalousek - zástupce

b) Senátorské kluby

senátorský klub ANO 2011

Miroslav Adámek - člen

Peter Koliba - zástupce senátorský klub ČSSD

Emílie Třísková - člen

Pavel Štohl - zástupce senátorský klub KDU-ČSL a nezávislí

Šárka Jelínková - člen senátorský klub Klub pro liberální demokracii - SENÁTOR 21

Tomáš Goláň - člen

Ladislav Kos - zástupce senátorský klub ODS

Miloš Vystrčil - člen

Pavel Karpíšek - zástupce senátorský klub Starostové a nezávislí

Marek Hilšer - člen

e) Zájmová sdružení a organizace

Národní centrum pro rodinu

Ivana Jelínková - člen

Gender Studies

Klára Čmolíková-Cozlová - člen

Národní rada osob se zdravotním postižením ČR, z.s.

Jan Hutař - člen

Rada Seniorů ČR

Zdeněk Pernes - člen

Senioři ČR, z.s.

Vladimír Dryml - člen

Česká ženská lobby

Eliška Kodyšová - člen
Marie Marvanová - zástupce
Život 90, z. ú.

Terezie Šmídová - člen

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: mpsv.cz Popisek: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR - logo.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/tiskovezpravy/MPSV-V-Komisi-pro-spravedlive-duchody-zasedaji-predni-odbornici-na-problematiku-duchodoveho-systemu-610872>

Turnov ocenil rodáka. Jindřich Šídlo dostal medaili starosty

23.1.2020 liberecky.denik.cz str. 00 Liberecko

Redakce

U příležitosti besedy na turnovském gymnáziu dostal zdejší rodák Jindřich Šídlo medaili starosty. Byla mu udělena už k 17. listopadu, známý novinář byl ale v té době zaneprázdněn.

„Jindřich Šídlo obdržel medaili starosty za žurnalistickou práci a snahu o vyvážené a nezávislé zpravodajství, tak důležité pro vnímání současného společenského dění,“ sdělila mluvčí turnovské radnice Klára Preislerová. Jindřich Šídlo vystudoval žurnalistiku v bakalářském studiu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Působil jako redaktor v několika médiích Českém deníku, Respektu, Mladé frontě DNES, Hospodářských novinách. Od roku 2009 také řídil domácí zpravodajství České televize a byl hlavním politickým analytikem této veřejnoprávní televize. Nyní pracuje na portálu Seznam Zprávy, kde uvádí pravidelný satirický pořad Šťastné pondělí.

URL| https://liberecky.denik.cz/zpravy_region/turnov-medaile-oceneni-jindrich-sidlo.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

liberecky.denik.cz (*Liberecko*)

Turnov ocenil rodáka. Jindřich Šídlo dostal medaili starosty.

23.1.2020 Liberecký deník str. 02 Liberecko - Region

(red)

Turnov – U příležitosti besedy na turnovském gymnáziu dostal zdejší rodák Jindřich Šídlo medaili starosty. Byla mu udělena už k 17. listopadu, známý novinář byl ale v té době zaneprázdněn.

„Jindřich Šídlo obdržel medaili starosty za žurnalistickou práci a snahu o vyvážené a nezávislé zpravodajství, tak důležité pro vnímání současného společenského dění,“ sdělila mluvčí turnovské radnice Klára Preislerová. Jindřich Šídlo vystudoval žurnalistiku v bakalářském studiu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Působil jako redaktor v několika médiích – Českém deníku, Respektu, Mladé frontě DNES, Hospodářských novinách. Od roku 2009 také řídil domácí zpravodajství České televize a byl hlavním politickým analytikem této veřejnoprávní televize. Nyní pracuje na portálu Seznam Zprávy, kde uvádí pravidelný satirický pořad Šťastné pondělí.

Foto popis|

Region| Severní Čechy

Turnov ocenil rodáka. Jindřich Šídlo dostal medaili starosty

23.1.2020 jablonecky.denik.cz str. 00 Jablonecko
Redakce

U příležitosti besedy na turnovském gymnáziu dostal zdejší rodák Jindřich Šídlo medaili starosty. Byla mu udělena už k 17. listopadu, známý novinář byl ale v té době zaneprázdněn.

„Jindřich Šídlo obdržel medaili starosty za žurnalistickou práci a snahu o vyvážené a nezávislé zpravodajství, tak důležité pro vnímání současného společenského dění,“ sdělila mluvčí turnovské radnice Klára Preislerová. Jindřich Šídlo vystudoval žurnalistiku v bakalářském studiu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Působil jako redaktor v několika médiích Českém deníku, Respektu, Mladé frontě DNES, Hospodářských novinách. Od roku 2009 také řídil domácí zpravodajství České televize a byl hlavním politickým analytikem této veřejnoprávní televize. Nyní pracuje na portálu Seznam Zprávy, kde uvádí pravidelný satirický pořad Šťastné pondělí.

URL| https://jablonecky.denik.cz/zpravy_region/turnov-medaile-oceneni-jindrich-sidlo.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

jablonecky.denik.cz (*Jablonecko*)

Šlégr, Xaver, Šmíd, Slováček či Kysilka. Kdo všechno chce do rad ČT a Českého rozhlasu

23.1.2020 lidovky.cz str. 00 Domov
Michal Bernáth

Roman Bradáč.

Kompletní seznam navržených jmen jsme zveřejnili v našem článku [ZDE](#).

Mezi jmény se objevila řada tváří historicky úzce spjatých s médii. To je příklad Romana Bradáče, bývalého zahraničního redaktora USA České televize, který později zpravodajskému kanálu ČT 24 šéfoval. Byl také ředitelem TV Barrandov. V současnosti přednáší na Metropolitní univerzitě v Praze.

Za zmínku stojí i Dana Makrlíková, která prošla televizemi Nova či Prima a později kandidovala za ODS ve stejné době, kdy v Radě České televize už působila. Zabývala se mimo jiné také architekturou zahrad.

Luboš Xaver Veselý při rozhovoru s prezidentem Milošem Zemanem.

Kontroverzním jménem je například moderátor Lubomír Veselý, známější jako Luboš Xaver Veselý, který má na Českém rozhlasu vlastní pořad. V nedávné minulosti se dostal s Českou televizí do křížku, když byl obviňován z „nadržování“ některým politikům, kteří v jeho pořadu vystoupili. Veselého do Rady České televize navrhlo Centrum pro občanské svobody, v jehož výboru sedí třeba Václav Klaus mladší.

Ilja Šmíd jako šéf opery Divadla J. K. Tyla v Plzni v roce 2013.

Vysoká škola ekonomická nominovala do Rady ČT zase muzikologa Ilju Šmída, jenž působí na tamní katedře Arts Managementu. Šmíd přebral po Danielu Hermanovi ministerstvo kultury v Babišově vládě. Ve funkci skončil v červnu 2018.

Dalším velkým jménem z oblasti kultury je například slovakista Michal Lukeš, současný ředitel Národního muzea. toho nominovala do Rady Českého rozhlasu Československá obec legionářská. V Národním muzeu dělá ředitele od svých šestadvaceti let, když ho v roce 2002 do funkce jmenoval tehdejší ministr Pavel Drobil.

Michal Lukeš.

Do rozhlasové rady by se rád podíval dirigent a skladatel Antonín „Felix“ Slováček, bývalý manžel herečky Dády Patrasové. Za Stranu soukromníků kandidoval v roce 2010 na Praze 10 do senátu, nedostal se však do druhého kola. O tři roky později ho prezident Miloš Zeman vyznamenal medailí Za zásluhy.

Muzikant a skladatel Felix Slováček.

Mezi kandidáty pronikl také sportovec. Pětibojaře Davida Svobodu nominoval Český olympijský svaz. Svobodův největší úspěch je zlatá medaile z olympijských her v Londýně, cenné kovy ale pravidelně sbíral i na mistrovstvích Evropy a světa.

Dále kandiduje nositel Ceny Ferdinanda Peroutky Jan Bednář obhájí funkci předsedy televizní rady. Psycholog Ivan Douda je velké jméno mezi znalci drogové problematiky a dalších závislostí.

Martin Hausenblas z hnutí Pro Ústí.

Ústecký podnikatel a politik Martin Hausenblas byl náměstkem ústeckého primátora, krátce byl členem TOP 09. Do sněmovny kandidoval před třemi roky za hnutí STAN. V podnikatelské sféře je známé také jméno Pavla Kysilky. Ten zastával necelý rok post guvernéra ČNB, čtyři roky vedl také Českou spořitelnu. V současné době působí v dozorčí radě Českých drah.

Také Vladimír Pikora „fušuje“ do byznysu. Vystudovaný ekonom je analytikem finančních trhů. Jako ekonom působí i ve vlastní společnosti Next Finance, kterou založila jeho manželka, komentátorka a publicistka Markéta Šichtařová.

Poslanec a hokejista Jiří Šlégr

Litvínovský hokejový klub navrhuje bývalého hokejistu Jiřího Šlégra, který zhruba tři roky seděl jako v Poslanecké sněmovně za ČSSD, později za LEV 21 Jiřího Paroubka. I akademická sféra má mezi navrženými hutné zastoupení. Na seznamu se tak objevil třeba bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a mediální teoretik Jakub Končelík. Se stejnou expertízou se snaží do Rady ČT Jaromír Volek, sociolog médií z Masarykovy univerzity v Brně.

Z neziskového sektory by do dozorčích orgánů veřejnoprávních médií mohl zamířit bývalý ředitel nadace ADRA Jan Bárta, současný ředitel nevládní organizace Letní dům. Mezi kandidáty se objevil také český herec a aktivista za práva gayů a leseb Jiří Hromada.

Foto:
Pavel Kysilka
ČTK

URL| https://www.lidovky.cz/domov/slegr-xaver-smid-slovacek-ci-kysilka-kdo-vsechno-chce-do-rad-ct-a-ceskeho-rozhlasu.A200123_144659_In_domov_mber

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
lidovky.cz (Domov)

O rozpočtu televize a rozhlasu by chtěli rozhodovat umělci i bývalí manažeři

23.1.2020 lupa.cz str. 00
Filip Rožánek

Poslanecká sněmovna uzavřela přihlášky kandidátů na volná místa v Radě České televize a v Radě Českého rozhlasu. Rada se jich hlásila i minule, některá nová jména ale překvapí.

Známý hudebník Felix Slováček léta vedl Big Band Českého rozhlasu. Spolupráce s veřejnoprávním rádiem potom skončila v napjaté atmosféře, ale spory už jsou minulostí. Slavný saxofonista a skladatel by se teď mohl stát členem Rady Českého rozhlasu a hlasovat o tom, kdo bude generálním ředitelem a s jakým rozpočtem bude instituce hospodařit. Do kontrolního orgánu ho nominoval Svaz hudebníků České republiky. Dříve zkoušel kandidovat do Senátu v Praze 10 za Stranu soukromníků, dostal ale jen 207 hlasů.

Slováčkovo jméno je zpestřením letošního seznamu kandidátů. Do dvou mediálních rad kandiduje celkem 122 lidí, nejvíc do Rady České televize – 90. Mnoho se jich o místo uchází opakovaně a jejich názory jsou známé z předešlých let. Pokud budou mít všichni v pořádku všechny potřebné dokumenty, čeká je veřejné slyšení, na kterém představí svou vizi fungování v radě. Veřejné představení kandidátů bude v prvním únorovém týdnu a potrvá zřejmě tři dny.

Samotná volba šesti televizních radních a dvou rozhlasových by měla proběhnout na březnové schůzi sněmovny. Mandáty dosavadních členů rady, o jejichž místa jde, vyprší 26. března 2020. Neznamená to však, že poslanci po hlasování obsadí všechny posty – už v minulosti se stalo, že se rady podařilo doplnit až po několika pokusech. Členství v radě trvá šest let.

Někteří poslanci už dali najevo, koho při hlasování podpoří. Hnutí Trikolóra, které ve sněmovně zastupují poslanci Zuzana Majerová Zahradníková a Václav Klaus mladší, bude hlasovat pro moderátora Luboše Xavera Veselého. Veselý v současné době uvádí vlastní pořad „Xaver a host“ na regionálních stanicích Českého rozhlasu. Chce se stát členem Rady České televize.

„Xaver je rozhlasový a televizní moderátor, novinář, spisovatel, a hlavně svobodomyšlný člověk s životním i profesním nadhledem. Takový člověk do rady patří a Trikolóra jeho kandidaturu ve sněmovně podpoří,“ uvedlo hnutí na svém facebookovém profilu.

O podpoře kandidátů se povedou diskuse mezi jednotlivými politickými kluby. „Požádal jsem strany opozice o diskusi v tomto týdnu nad možnou společnou podporou kandidátů. Následně, po veřejném slyšení, kdy se kandidáti představí, se pak obrátíme na vládní strany, se kterými chceme případná jména projednat tak, abychom do mediálních rad těchto institucí vyslali ty nejlepší kandidáty,“ prohlásil na tiskové konferenci předseda Pirátů Ivan Bartoš.

Formálně předkládají nominace na členy televizní i rozhlasové rady různé veřejné organizace a spolky. Lhůta vypršela v pondělí 20. ledna 2020. Od té doby probíhá administrativní kontrola, jestli mají přihlášky všechny potřebné náležitosti požadované zákonem. Čekalo se také na přihlášky zaslané poštou.

Už tradičně navrhuje své kandidáty Český filmový a televizní svaz FITES, Univerzita Karlova nebo Asociace režisérů a scenáristů. FITES nominoval režiséra Vlastimila Venclíka, jemuž v březnu vyprší současný mandát v televizní radě. Navrhl také předsedu Syndikátu novinářů Adama Černého, filmaře Pavla Kačírka nebo filmového kritika Jana Svačinu. Soupis kandidátů filmového svazu do Rady České televize uzavírá Helena Suková. V rozhlasové radě by filmoví tvůrci rádi viděli spisovatele Petra Placáka nebo spisovatele Pavla Kosatíka.

Členství v televizní radě by si chtěli zopakovat její současný předseda Jan Bednář nebo filozof Michael Hauser. Po bezmála třech letech by se chtěl vrátit bývalý člen Jiří Závozda (jeho mandát vypršel v červnu 2017). S podporou Asociace režisérů a scenáristů kandidují mediální teoretik Jaromír Volek, sinoložka Olga Lomová, bývalý ředitel Letní filmové školy v Jihlavě Jiří Králík nebo dramaturgyně a publicistka Alena Zemančíková.

Univerzita Karlova do boje o hlasy poslanců vysílá dva zástupce **Fakulty sociálních věd**. Jak potvrdil serveru Info.cz mluvčí fakulty Jakub Říman, půjde o Jakuba Končelíka a Markétu Supa.

Kandidaturu do Rady Českého rozhlasu si zopakují bývalý ředitel zahraničního vysílání Miroslav Krupička nebo někdejší provozní náměstek rozhlasu Oldřich Šesták. Asociace režisérů a scenáristů podpořila opětovnou nominaci bývalého člena rady Petra Šafaříka. Prosazuje rovněž neurologa Jana Payna, jenž se angažuje v platformě Svobodu médiím. Svůj mandát zkusí obhájit současná předsedkyně Rady Českého rozhlasu Hana Dohnálková.

Rada České televize má ze zákona 15 členů, Rada Českého rozhlasu 9 členů. Mezi jejich kompetence patří schvalování dlouhodobých plánů rozvoje vysílání a techniky, rozhodují o rozpočtech, vypořádávají stížnosti posluchačů a diváků a volí nebo odvolávají generální ředitele. Radní zvolení v letošním roce se budou například podílet na výběru budoucích ředitelů televize a rozhlasu, až Petru Dvořákovi, respektive Renému Zavoralovi vyprší jejich funkční období.

Členové rad nemusí splňovat žádné zvláštní požadavky, zákon se na ně dívá jako na zástupce veřejnosti. Podmínkou je způsobilost k právním úkonům, trvalý pobyt v Česku, trestní bezúhonnost a lustrační osvědčení. Nesmí působit v politice, jiných veřejnoprávních médiích ani zastupovat obchodní zájmy. Omezení se týká i jejich blízkých, ti nesmějí pracovat v kontrolovaném médiu ani podnikat v mediální oblasti.

Členství v radě je veřejnou funkcí, za kterou dostávají radní měsíční odměny. Placeni jsou z rozpočtu České televize, respektive Českého rozhlasu. Základem pro odměnu je průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnanců v předešlém roce, která je následně vynásobena koeficientem podle zákona. Předseda Rady České televize si přijde zhruba na 53 700 Kč hrubého, místopředsedové na 43 600 Kč, řadoví členové na 33 900 Kč. Předsedkyně Rady Českého rozhlasu dostává zhruba 50 000 Kč hrubého měsíčně, místopředsedům zákon přiznává 40 600 Kč, řadovým členům zhruba 31 600 Kč.

Oficiální seznam všech kandidátů naleznete zde.

URL| <https://www.lupa.cz/clanky/o-rozpocetu-televize-a-rozhlasu-by-chteli-rozhodovat-umelci-i-byvali-manazeri/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[lupa.cz](https://www.lupa.cz)

Šlégr, Xaver, Šmíd, Slováček č Kysilka. Kdo všechno chce do rad ČT a Českého rozhlasu

23.1.2020 [lidovky.cz](https://www.lidovky.cz) str. 00 Domov

Michal Bernáth

Roman Bradáč.

Kompletní seznam navržených jmen jsme zveřejnili v našem článku ZDE.

Mezi jmény se objevila řada tváří historicky úzce spjatých s médií. To je příklad Romana Bradáče, bývalého zahraničního redaktora USA České televize, který později spravoval kanálu ČT 24 šéfoval. Byl také ředitelem TV Barrandov. V současnosti přednáší na Metropolitní univerzitě v Praze.

Za zmínku stojí i Dana Makrlíková, která prošla televizemi Nova či Prima a později kandidovala za ODS ve stejné době, kdy v Radě České televize už působila. Zabývala se mimo jiné také architekturou zahrad.

Luboš Xaver Veselý při rozhovoru s prezidentem Milošem Zemanem.

Kontroverzním jménem je například moderátor Lubomír Veselý, známější jako Luboš Xaver Veselý, který má na Českém rozhlasu vlastní pořad. V nedávné minulosti se dostal s Českou televizí do křížku, když byl obviňován z „nadržování“ některým politikům, kteří v jeho pořadu vystoupili. Veselého do Rady České televize navrholo Centrum pro občanské svobody, v jehož výboru sedí třeba Václav Klaus mladší.

Ilja Šmíd jako šéf opery Divadla J. K. Tyla v Plzni v roce 2013.

Vysoká škola ekonomická nominovala do Rady ČT zase muzikologa Ilju Šmída, jež působí na tamní katedře Arts Managementu. Šmíd přebral po Danielu Hermanovi ministerstvo kultury v Babišově vládě. Ve funkci skončil v červnu 2018.

Dalším velkým jménem z oblasti kultury je například slovakista Michal Lukeš, současný ředitel Národního muzea. toho nominovala do Rady Českého rozhlasu Československá obec legionářská. V Národním muzeu dělá ředitele od svých šestadvaceti let, když ho v roce 2002 do funkce jmenoval tehdejší ministr Pavel Drobil.

Michal Lukeš.

Muzikant a skladatel Felix Slováček.

Do rozhlasové rady by se rád podíval dirigent a skladatel Antonín „Felix“ Slováček, bývalý manžel herečky Dády Patrasové. Za Stranu soukromníků kandidoval v roce 2010 na Praze 10 do senátu, nedostal se však do druhého kola. O tři roky později ho prezident Miloš Zeman vyznamenal medailí Za zásluhy.

Mezi kandidáty pronikl také sportovec. Pětibojaře Davida Svobodu nominoval Český olympijský svaz. Svobodův největší úspěch je zlatá medaile z olympijských her v Londýně cenné kovy ale pravidelně sbíral i na mistrovstvích Evropy a světa.

Hůře už lze zařadit následující jména, která se na seznamu objevují. Nositel Ceny Ferdinanda Peroutky Jan Bednář obhájí funkci předsedy televizní rady. Psycholog Ivan Douda je velké jméno mezi znalci drogové problematiky a dalších závislostí.

Martin Hausenblas z hnutí Pro Ústí.

Ústecký podnikatel a politik Martin Hausenblas byl náměstkem ústeckého primátora, krátce byl členem TOP 09. Do němovny kandidoval před třemi roky za hnutí STAN. V podnikatelské sféře je známé také jméno Pavla Kysilky. Ten zastával necelý rok post guvernéra ČNB, čtyři roky vedl také Českou spořitelnu. V současné době působí v dozorčí radě Českých drah.

Také Vladimír Pikora „fušuje“ do byznysu. Vystudovaný ekonom je analytikem finančních trhů. Jako ekonom působí i ve vlastní společnosti Next Finance, kterou založila jeho manželka, komentátorka a publicistka Markéta Šichtařová.

Poslanec a hokejista Jiří Šlégr

Litvínovský hokejový klub navrhuje bývalého hokejistu Jiřího Šlégra, který zhruba tři roky seděl jako v Poslanecké sněmovně za ČSSD, později za LEV 21 Jiřího Paroubka. I akademická sféra má mezi navrženými hutné zastoupení. Na seznamu se tak objevil třeba bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a mediální teoretik Jakub Končelík. Se stejnou expertízou se snaží do Rady ČT Jaromír Volek, sociolog médií z Masarykovy univerzity v Brně.

Z neziskového sektoru by do dozorčích orgánů veřejnoprávních médií mohl zamířit bývalý ředitel nadace ADRA Jan Bárta, současný ředitel nevládní organizace Letní dům. Mezi kandidáty se objevil také český herec a aktivista za práva gayů a leseb Jiří Hromada.

Foto:
Pavel Kysilka
ČTK

URL| https://www.lidovky.cz/domov/slegr-xaver-smid-slovacek-c-kysilka-kdo-vsechno-chce-do-rad-ct-a-ceskeho-rozhlasu.A200123_144659_In_domov_mber

Učitelké noviny daly prostor protimuslimskému aktivistovi i dezinformacím o klimatu

23.1.2020 aktualne.cz str. 00 Domáci

Martina Heroldová

Odběratelem Učitelkých novin je řada veřejných škol v Česku, které si je předplácí ze svých rozpočtů, tím pádem z veřejných financí. Učitelké noviny, které

Časopis Učitelké noviny je zaměřený na dění ve školství a na vzdělávání pedagogů. Naprostou většinu z necelých sedmi tisíc výtisků odebírají školy, které si jej předplácí za peníze z veřejných zdrojů. Týdeník o sobě uvádí, že jde o "stavovský list podporující výchovu a vzdělanost", který mimo jiné přináší "názory expertů".

Někteří čtenáři si však povšimli, že časopis v poslední době dává stále větší prostor kontroverzním názorům. V posledním čísle zveřejnil například obsáhlý čtyřstránkový rozhovor se sociologem a bývalým místopředsedou Bloku proti islámu Petrem Hamplm.

V článku s titulkem "Evropa se bezpochyby islamizuje" Hampl kritizuje údajnou islamizaci školství nebo úroveň humanitního vzdělání. Pomáhá si přitom i řadou nepravdivých tvrzení, například že ve Velké Británii je již nyní muslimská většina. Mluví také o svém přesvědčení, že dění ovlivňují mocenské skupiny - konkrétně jmenuje například amerického mecenáše maďarského původu George Sorose, který je častým terčem dezinformačních médií.

V rozhovoru také tvrdí, že na humanitní obory se dnes dostane téměř kdokoli a zmiňuje konkrétně tři humanitní fakulty Univerzity Karlovy. "Situace je naprosto tristní! Dnes se na jakýkoliv (humanitní obor, pozn. red.) dostane téměř jakýkoli zájemce," říká Hampl, sám absolvent Filozofické fakulty UK.

Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně žádané. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplm zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.

Ve školách je protibělošský rasismus, tvrdí Hampl

Sociolog Hampl se v rozhovoru pustil také do komentování ekonomické oblasti. Tvrdí například, že kapitalistický tržní systém ve skutečnosti není úspěšnější, než byl socialistický. "Když se podíváme na posledních 20 let vývoje celého západního světa, vidíme, že výkonnost těchto ekonomik byla během této doby nižší než výkonnost české ekonomiky krátce před Listopadem." Například studie ekonoma Alexeje Bála z Vysoké školy ekonomické ale dokazuje, že ekonomický růst v 80. letech v Československu byl výrazně nižší než v západní Evropě.

Hampl v textu mimo jiné prohlašuje, že na západních univerzitách dochází k protibělošskému rasismu, že feministky tolerují násilí na ženách, jedná-li se o násilí ze strany cizinců, nebo že ve školách hrozí islamizace. "Pokud si nebudou pedagogové stát na svém, naše školy se začnou rychle islamizovat, protože zkušenost ze západních států nám jasně ukazuje, že s každým ústupkem následuje další požadavek," uvádí v Učitelkých novinách.

Pozoruhodný je ale především způsob vedení rozhovoru. Autor Hamplovi v ničem neodporuje ani nepožaduje doklady jeho tvrzení. Naopak mu sám pokládá otázky, v nichž předjímá, že kritika islámu je považována za rasismus, že světové dění je důsledkem spiknutí elit nebo že feministky odsuzují bílé heterosexuální muže.

Hampl je totiž kromě jiného i místopředsedou Sdružení přátel bílého heterosexuálního muže. Spolek o sobě uvádí, že jeho cílem je "vysmívat se všem formám politické korektnosti, zesměšňovat ideologii tzv. práv menšin, povzbuzovat normální muže a v rozumné míře podporovat 'macho' kulturu".

Článek Klimakult je sbírkou nesmyslů, upozorňuje klimatolog

Server EDUin také upozornil, že Učitelství noviny na podzim zveřejnily článek s názvem Klimakult, který sice nabádá učitele, aby si ohledně klimatických změn místo přijímání dogmat kladli otázky, obsahuje však množství nepravdivých či zavádějících informací.

Tvrzení uvedená v článku totiž ve svém blogu bod po bodu rozebral přední český klimatolog Radim Tolasz. "Autorovi, kterým je zástupce šéfredaktora Lukáš Doubrava, se podařilo skvěle shromáždit všechny nesmysly, které se kolem tohoto tématu u nás vyskytují," komentoval text z Učitelství novin.

"Příště by si redakce a vydavatel (GNOSIS, s. r. o, zabývající se hostinskou činností, prodejem kvasného lihu, lihovin a vydavatelskou činností) měli dát větší pozor. Ještě by mohl někdo tento 'výblitek' vzít vážně a před dětmi a studenty se tak zcela znemožnit," podotkl Tolasz.

"Učitelství noviny si za peníze, které dostávají ze státního rozpočtu, předplácí veřejné školy po celém Česku. Vzhledem k tomu, že se učitelé zvláště v aktuálních tématech potřebují kontinuálně vzdělávat a mnozí k tomu využívají odborný tisk, je naprosto nemístné, že se podobné texty v pedagogickém periodiku, jako jsou Učitelství noviny, vůbec objevují," říká programový ředitel Informačního centra o vzdělávání EDUin Miroslav Hřebecký.

Prostor pro "nepohodlná fakta a nekorektní názory"

Redakce potvrzuje, že se kontroverzním otázkám věnuje, podle ní však jde o témata, která se vzděláváním souvisí. "Učitelství noviny se již řadu let vyjadřují mimo jiné jednak ke kontroverzním společenským otázkám, jednak k tématům, která nejsou a priori školská, ovšem vždy více či méně nějak se vzděláváním souvisí," uvedli v prohlášení.

"Nepohodlná fakta, nekorektní názory nebo opomíjená očitá svědectví se v Učitelství novinách běžně objevovaly, a to u fenoménů, jako jsou třeba inkluze, migrace, rasismus, extremismus, multikulturalismus nebo nacionalismus," dodávají v textu, který je podepsaný pouze "Redakce UN".

Názorová orientace je však patrná i z plného znění jejich reakce na článek, kde zdůrazňují například to, že EDUin je neziskovou organizací, která podle nich "žije z grantů, darů a sociálního podnikání" a její kritiku označili za cenzuru a výzvu k likvidaci, přestože článek pouze upozorňoval na jednostrannou názorovou orientaci a problematiku rozhovor s Hamplm.

Učitelství noviny organizaci obviňují také z toho, že "známého sociologa, který se obává islamizace naší země, školství nevyjímaje" chce vyřadit z veřejné diskuse. Na konkrétní výtky ohledně otištění nepravdivých informací však nereagovaly.

Petr Hampl na sebe už v minulosti upozornil jako protiislámský a protiimigrační aktivista. Opakovaně se snažil vstoupit do politiky, zatím vždy neúspěšně. Byl například místopředsedou Bloku proti islámu, členem Strany svobodných občanů a v roce 2017 kandidoval do Senátu za jím založenou Alternativu pro ČR - z osmi kandidátů skončil sedmý.

Jako externí autor spolupracuje s Institutem Václava Klause, jeho názory hojně publikují dezinformační weby včetně české odnože ruského Sputniku. Vydal také knihu Prolomení hradeb, ve které se Hampl otevřeně hlásí k rasismu a nenávistným postojům.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/ucitelske-noviny-daly-prostor-protimuslimskem-aktivistovi/r~3f7212d83b5a11ea84c6ac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[aktualne.cz \(Domáci\)](https://www.aktualne.cz/domaci)

Daniel Prokop: Slepé skvrny (ukázka z knihy)

Napsal Petr Nagy Kategorie: Literatura Zveřejněno: 23. leden 2020

Pracovat, mít osobní život, udržovat si přehled o politickém a společenském vývoji a přitom se nezhroutit – to občas může vypadat jako nadlidský úkol. Zvláště v době, kdy jsou politické kampaně postaveny spíše na emocích než na informacích, médií se šíří dezinformace a společnost namísto problémů, jako je budoucnost práce či podoba vzdělávání, řeší bulvární kauzy svých představitelů.

Analytik Daniel Prokop v knize Slepé skvrny pohlíží na problémy a výzvy současného Česka i světa. Neřešená chudoba a exekuce, nerovné vzdělávání a omezené životní šance, nárůst populismu a neschopnost na něj reagovat, mýty o veřejném mínění zastíňující realitu – to vše souvisí s klesající důvěrou Čechů v demokracii a s její životaschopností ve stále složitější realitě.

Ukázka z knihy:

KAPITOLA PRVNÍ: CHUDOBA

Sociální bydlení dlužíme dětem

Česko nepatří mezi nejchudší země. Patří spíše k zemím, kde se chudoba nejvíce přenáší do života dětí, například tak, že chudoba rodiny více než jinde ovlivňuje úspěšnost dětí ve škole. Nebo tím, že u nás každý rok 1 800 dětí ve věku do tří let končí v kojeneckých ústavech – u dvou třetin z nich přitom hrají roli právě sociální důvody. Proč tomu tak je? Jedna z odpovědí se už roky válí pod stolem českých premiérů a ministrů. Je to nedokončený a neschválený zákon o sociálním bydlení, který by pomáhal rodinám v bytové nouzi.

Ne každý chudý člověk je špatný rodič. Nouze však zvyšuje možnost výskytu jevů, které děti poškozují: horší výživa v raném dětství, stres, rozpad domácnosti, nedostatek rozvojových aktivit a menší životní aspirace lidí okolo dítěte. A pak je tu ono bydlení. Dlouhodobé americké a francouzské výzkumy ukázaly, že mezi chudými mají horší výsledky ve škole ty děti, jejichž bydlení je neuspokojivé. Rizikové je zejména hromadné bydlení spojené s velkým hlukem, stresem a absencí soukromí a nestabilita bydlení vedoucí k častým změnám škol, kam děti docházejí.

Jak je to v Česku? Podle zprávy organizace Lumos se u nás v bytové nouzi nachází přes dvacet tisíc dětí. Zhruba čtyřicet procent z nich žije s rodinami a matkami na ubytovnách a v azylových domech. Šedesát procent bydlí v bytech, kde chybí základní vybavení jako teplá voda, koupelna či kuchyň, nebo přespávají u známých. Desítky tisíc dalších dětí pak žijí v lehčích formách špatného bydlení – často se stěhují, hrozí jim ztráta bydlení kvůli tomu, že rodiče nezvládají platit nájem, do jejich bytu zatéká či není dost vytopený. Velký výzkum Medianu z roku 2015 pro Nadaci Sirius na 6 500 rodinách s dětmi přitom dokládá, že v Česku existuje také vztah mezi bydlením a problémy dětí ve škole, a to i v rámci desítky nejchudších rodin. Mezi nimi rovněž platí, že výrazně častěji trpí školními problémy děti z těch chudých rodin, které se často stěhovaly, bydlely na ubytovnách či v azylových domech nebo v extrémně přeplněných bytech.

Můžete namítnout, že je to tím, že všechny tyto problémy se týkají lidí s nízkým vzděláním, nezaměstnaných nebo těch, u nichž je neuspokojivé bydlení důsledkem rozpadu domácnosti. A podstatnou roli zde hrají právě tyto okolnosti, nikoli kvalita bydlení. Tato námitka však padá, protože i při kontrole všech těchto faktorů nekvalita bydlení dvojnásobně zvyšuje šanci, že děti budou mít potíže ve škole.

Jako u každého sociálního problému je to samozřejmě složitější – u stěhování záleží na frekvenci. Bydlení může mít často spíše nepřímý vliv: na zdraví dítěte či na školní docházku, kterou může ovlivňovat vzdálenost bydlení od školy. Hlavně život na ubytovně představuje pro děti prostředí nižších aspirací, horšího životního stylu, vyššího výskytu závislostí a také omezené sociální vazby s okolím.

Ať už jsou však vlivy přímé, či nepřímé, důsledky řešíme velmi náročně v rámci vzdělávání. Podle zpráv ombudsmanky navíc stále platí, že část dětí skončí v kojeneckém ústavu kvůli tomu, že rodina ztratí bydlení. Dítě umístěné v kojeneckém ústavu stojí stát šedesát až osmdesát tisíc korun měsíčně. Azylové domy, kam se po ztrátě bydlení dostávají matky s dětmi a žijí v nich i několik let, přes dvacet pět tisíc měsíčně. Život v předražených ubytovnách stát dotuje miliardami ročně na příspěvcích a doplatecích, a proto je současný systém absurdní i z finančního hlediska. Avšak daňoví poplatníci netuší, kolik na neexistenci efektivní politiky bydlení doplácí.

Čistě tržní mechanismy přitom situaci asi hned tak nevyřeší. V Česku je extrémně vysoký podíl vlastnického bydlení, který stát podpořil slevami na daních a privatizací svého bytového fondu. Nájemních bytů je málo a některé skupiny jako matky samoživitelky, Romové či důchodci jsou na trhu s nimi znevýhodněni – jak vinou opatrnosti pronajímatelů, tak kvůli neschopnosti splatit vstupní kauci. Výstavba zejména ve velkých městech nestačí uspokojovat poptávku. Velká část bytového fondu je neobsazená a nerekonstruovaná, ale vlastníkům se díky rostoucím cenám nemovitostí vyplatí je v tomto stavu ponechávat coby investici do budoucna.

Bude tedy asi potřeba přijmout zákon o sociálním bydlení, který by definoval bytovou nouzi a stanovoval, kdo a jakým způsobem má lidem v takové nouzi pomoci. Někteří politici z takového zákona mají strach, ale podle výzkumu agentury Median z roku 2017 ho podporuje okolo sedmdesáti procent Čechů a většina voličů všech politických stran. Detaily zákona vnímají rozdílně, ale shodují se na tom, že jednou z jeho prioritních cílových skupin mají být rodiny a samoživitelky s dětmi. Právě na ně také cílí programy housing first, které jako první pomoc poskytují právě bydlení. U samostatně žijících bezdomovců totiž možná má smysl postupný návrat, u rodin s dětmi je naopak potřeba co nejrychlejší stabilizace a návrat do společnosti.

Poslední verze zákona o sociálním bydlení, která spadla pod stůl v roce 2017, měla mnohé nedostatky a vyznačovala se polovičatostí a přílišnou rozmáchlostí. Polovičatost spočívala v tom, že zákon obcím nepřikazoval, ale spíše doporučoval poskytnout bydlení lidem v nouzi. A také v tom, že na sociální byt jste měli nárok až po šesti měsících bytové nouze – samoživitelka by tedy musela opustit nájemní bydlení a přežít minimálně rok v azylovém domě, než se její situace vyřeší. Během té doby se už ale dvakrát až třikrát přestěhovala a děti musely měnit školy – s ohledem na ně už zkrátka bylo pozdě. Třetí polovičatostí zákona bylo, že nezaručoval, že sociální byty nebudou vznikat vedle sebe a nedojde ke stejné segregaci chudých, jen v lepších a levnějších bytech.

Naopak příliš rozmáchlý byl zákon v definici, kdo má na sociální bydlení nárok. Měly to být rodiny a lidé z ubytoven, azylových domů a bez standardního domova. Ale kromě toho i domácnosti, které dávají na bydlení více než čtyřicet procent svých příjmů a poté jim zbude maximálně 1,6násobek životního minima. Tyto parametry splňovala například rodina se dvěma dětmi do šesti let, která má čistý příjem dvacet pět tisíc korun a za nájem dá deset tisíc. Taková rodina trpí nedostatkem, ale pokud žije v levnější lokaci, není extrémně chudá. Bohužel v Česku této definici odpovídá asi desetina populace. Kritici této podoby zákona tak namítali, že by vznikl přetlak žadatelů o byt a v důsledku dlouhé fronty, za něž by se platilo efektivitou pomoci. Pro posouzení tohoto argumentu chybí informace, kolik lidí z oné desetiny, která na něj má nárok, by vůbec mělo o sociální byt zájem. Riziko je tu však vzhledem k počtu využitelných bytových jednotek velké.

Příjmově založenou definici lze kritizovat i z jiných stran. Netýká se rodin, které ji těsně nesplní, ale na trhu s byty jsou nějak diskriminované či z jiných důvodů nemohou najít kvalitní bydlení. Netýká se to jen Romů. Jedním z problémů například u matek samoživitelek je neschopnost hradit vstupní kauci za nájem. Samoživitelka se dvěma malými dětmi a čistým příjmem devatenáct tisíc včetně všech podpor a alimentů, která platí za bydlení osm tisíc, definici nesplňuje. Zbývá jí „moc“ peněz. Její bydlení je však dost možná nekvalitní – a na kauci ke slušnému bytu bude šetřit hodně dlouho. Ale i kdyby na ni měla, pronajímatelé se jí a rizika nesplácení bojí.

Podle části kritiků by tak bylo správné nárok na sociální bydlení podmínit rovněž nedostatečností bydlení aktuálního – jeho velikostí, stavem, základní vybaveností, stabilitou. Tyto faktory souvisejí s potížením dětí ve škole či se zdravím mnohem více než to, zda domácnost dává na nájem třicet pět či čtyřicet pět procent příjmu. Naopak by se mohla uvolnit příjmová definice, aby do ní „spadla“ také naše bezradná samoživitelka. Takový systém by cíleněji mířil na řešení problémů v oblasti bydlení místo na řešení chudoby jako takové.

Nicméně lidem lze s bydlením pomáhat i jinými způsoby, například takzvanými dávkami v okamžité mimořádné pomoci. Sociálka už dnes může samoživitelce či rodině dát jednorázově patnáct tisíc na splacení nájemní kauce. I kdyby se jen pětina takových rodin podařilo udržet v nájemním bydlení, bylo by to řádově levnější než jim platit azylové domy, dětem pěstouny a kojenecké ústavy či řešit sociální bydlení. Český stát se však bojí, a proto nárok na takovou okamžitou dávku musíte prokazovat dlouhé měsíce.

Draze zaplacená neschopnost včas pomoci je obecně symptomem českého sociálního systému. Naučili jsme se řešit problémy tím, že je vytlačíme za naše hradby. Včasná pomoc je vidět a vyžaduje odpovědnost. Když rodiny a matky přesuneme do azylových domů, ubytoven a ústavů a miliardové náklady rozpustíme v rozpočtu, nikdo si ničeho nevšimne.

Problémem je také to, že náklady na neexistenci sociálního bydlení nese většinou stát. Ať už v provozu všemožných institucí, či v miliardových doplácích a příspěvcích na bydlení. V případě schválení zákona o sociálním bydlení by se část nákladů přesunula na obce. Ty se tomu ovšem brání, protože jsou v komfortní situaci: za jejich neaktivitu platí někdo jiný. Kdyby se obcím dalo o deset miliard z daní více a musely by hradit zmíněné příspěvky a služby, asi by začaly levné obecní byty používat více a včas.

Bylo by také dobré zvážit současnou extrémní podporu vlastnického bydlení. Daně z nemovitosti jsou u nás skoro nejmenší z celé OECD a slevou na hypotéku můžete na daních stále ušetřit dvanáct tisíc korun ročně. Stát takto každý rok vydá přes miliardu, která jde z velké části střední a vyšší třídě. Na druhé straně Česká národní banka asi správně omezuje poskytování hypoték, aby na ně nedosáhli žadatelé s nízkými příjmy. Těm tak ale nezbude ani vlastnické, ani „vyprodané“ nájemní bydlení. Přesměrování každé miliardy, která má takto negativní vedlejší účinky, do rekonstrukce obecních bytů či včasné pomoci s bydlením by zachránilo stovky rodin a ulehčilo rozpočtu.

Smysl má i diskuse o cíleném zdanění nemovitostí, jež může mít hodně podob: od danění druhé vlastněné nemovitosti přes danění prázdných nemovitostí po progresivní daně podle ceny nemovitostí. Jenže v Česku spoléháme na vysoké zatížení práce a mizivé majetkové daně, což jednak odrazuje od práce a také to neodráží skutečnost, že většina nerovností u nás je majetková, nikoli příjmová. Někde se danit musí, tak proč ne tam, kde můžeme podporovat uvolňování prázdných bytů na trhu? To přece není žádný komunistický výmysl. Ostatně guvernér České národní banky Jiří Rusnok či liberální sociolog bydlení Martin Lux, kteří o těchto daních mluví, nejsou zrovna komunisté.

Daň z prázdné nemovitosti ve Francii vedla dlouhodobě k uvolnění třinácti procent prázdných bytů na trh a ve Vancouveru se to podle předběžných údajů týkalo patnácti procent. Vzhledem k odhadu počtu prázdných bytů v Praze by to znamenalo uvolnění čtyř až šesti tisíc bytů. To sice dlouhodobě bytovou krizi nevyřeší, ale na pár let by ji mohlo zmírnit, a navíc přinést desítky milionů na opravu obecních bytů a sociální bydlení. Je otázka, zda tyto přínosy vyváží nechtěné zatížení lidí, kteří s byty nespekulují. Rozhodně to však není tak neefektivní nástroj, jak se před evropskými volbami v roce 2019 snažil médiím namluvit šéf developery sponzorované TOP 09.

Hlavně bychom však neměli vše slepě blokovat rétorikou zásluhovosti, která jakoukoli slabost přisoudí osobnímu selhání, které zpětně opravňuje nepomáhat. Tato logika má tři typy problémů. V extrémní podobě vždy narazí na to, že bychom museli zrušit i veřejné školství, zdravotnictví a obecní služby – aby nepřebíraly náklady za to, že se rodina „nezasloužila“ a dítě je více nemocné a horší ve škole. Děti navíc za své bydlení nemůžou – možnost „zasloužit se“ o svou budoucnost bychom jim asi neměli brát dřív, než si ji uvědomí. A za třetí, není pragmatická, protože i neřešit problémy něco stojí – neúspěch ve vzdělávání se promítá do vyšší nezaměstnanosti, chudoby, dávek, zdravotních problémů. Oblíbená metafora pravice říká „žádný oběd není zdarma“. Je to velká a mnohem univerzálnější pravda, než si její apologeti vůbec uvědomují. Ani odmítnutí včasného obědu zdarma, tedy brzké pomoci a prevence dalších problémů, totiž není oběd zdarma.

Daniel Prokop (*1984) je sociolog zaměřující se na politický a sociální výzkum. Je odborníkem na kvantitativní metody a zavedl řadu inovací v českých volebních výzkumech. Působí na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Za seriál analytických článků o české společnosti „Úvod do praktické sociologie“, zveřejňovaných v Salonu Práva, získal v roce 2016 Novinářskou cenu.

URL| <https://literarky.cz/literatura/763-daniel-prokop-slepe-skvrmny-ukazka-z-knihy763>

Univerzita Karlova nepřijala na konferenci peníze z Číny, tvrdí audit

24.1.2020 denik.cz str. 00 Regiony
ČTK

Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově (UK), zůstává nejasné. Na co šly peníze, které na konferenci údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny nepřijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými v pátek Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima. Vedení univerzity se proto už dříve obrátilo na policii kvůli podezření ze spáchání podvodu.

"Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konferenci na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 000 korun. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a spolu se dvěma pracovníky firmy odešel v lednu i z **Fakulty sociálních věd** (FSV) UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Kauzou se zabývá také **FSV UK**, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít. Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechťejí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

URL| <https://www.denik.cz/regiony/univerzita-karlova-cesko-cinske-konference-penize-z-ciny-akademicky-senat-audit.html>

Univerzita Karlova nepřijala na konferenci peníze z Číny, tvrdí audit

24.1.2020 prazsky.denik.cz str. 00 Praha

ČTK

Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově (UK), zůstává nejasné. Na co šly peníze, které na konferenci údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny nepřijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými v pátek Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima. Vedení univerzity se proto už dříve obrátilo na policii kvůli podezření ze spáchání podvodu.

"Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konferenci na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 000 korun. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a spolu se dvěma pracovníky firmy odešel v lednu i z **Fakulty sociálních věd** (FSV) UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Kauzou se zabývá také **FSV UK**, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít. Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechťejí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/univerzita-karlova-cesko-cinske-konference-penize-z-ciny-akademicky-senat-audit.html

Rektor Zima: Audit nezjistil, že by čínské peníze šly přes Karlovu univerzitu

24.1.2020 stalosed.cz str. 00

Když rektor Karlovy univerzity Tomáš Zima svým rozhodnutím založil Česko-čínské centrum, jmenoval do jeho čela Miloše Balabána. Konference o Číně, které pak Balabán jako organizátor dával na půdě školy dohromady, osobně zaštiťoval či se jich i účastnil. Navzdory tomu, že akce byly dle sinologů Karlovy univerzity příliš příchylné k čínskému režimu.

Aktuálně.cz pak ale informovalo, že minimálně na dva poslední ročníky konference poslala čínská ambasáda celkem na 1,2 milionu korun. Univerzita předtím ústy Balabána opakovaně tvrdila, že akce hradí sama. Zima následně Česko-čínské centrum zrušil a od Balabána se distancoval.

Nyní také zveřejnil audit centra, který nechal udělat. „V účetnictví rektorátu Univerzity Karlovy (UK) nejsou evidovány žádné finanční toky od nebo k velvyslanectví Čínské lidové republiky (ČLR) nebo dalším státním orgánům ČLR,“ oznámil Zima.

Jak už informovalo Aktuálně.cz, peníze od komunistického režimu totiž neputovaly přímo do pokladny univerzity. Balabán a další akademici si je nechali poslat do své soukromé firmy, kterou pojmenovali stejně jako univerzitní výzkumné centrum, v němž pracovali – Středisko bezpečnostní politiky. Nynější audit potvrdil i to, že ani s touto firmou neměla univerzita žádný smluvní vztah, na základě kterého by mohla organizace konferencí zajišťovat.

Akademik Libor Stejskal, který je jednatelem Střediska Bezpečnostní politiky s. r. o., Aktuálně.cz nejprve řekl, že čínské peníze kolegové použili na „úhradu přímých nákladů spojených s konferencemi“. Nedávno ovšem badatelé připustili, že si část peněz nechali jako odměnu za svoji práci nad rámec úvazků na univerzitě. I když to její vedení nevědělo a nejspíše to odporuje pracovním předpisům.

„Příprava a organizace konferencí byla časově velmi náročná a z větší části nebyla pokryta pracovními úvazky na **FSV UK**. Proto byly práce na přípravě a organizaci konferencí zajišťovány nad rámec a mimo rámec pracovních úvazků pracovníků fakulty,“ píše se v oznámení, které na Štědrý den vyvěsili na web PR agentury Donath Business & Media, kterou si zaměstnanci školy najali poté, co Aktuálně.cz na čínské peníze na Karlově univerzitě upozornilo, a sami komunikovat přestali.

Univerzita Balabána, finanční manažerku Mirku Kortusovou i akademika Libora Stejskala už s koncem ledna propustí.

Nejasnosti zůstaly

Navzdory rektorově auditu ale zůstává nejasné, jak s čínskými penězi naložili, kolik z peněz šlo skutečně na pořádání konference a co za ně akademici a podnikatelé v jedné osobě pořídili. Do s. r. o. tekly i další peníze od soukromníků i státních firem. Tentokrát na pořádání bezpečnostních konferencí na **Fakultě sociálních věd**.

Teoreticky by vše mohl objasnit druhý audit, který po nátlaku akademické obce slíbili Balabán s kolegy udělat ve své soukromé firmě. Sice už také oznámili jeho dokončení, ale analýzu odmítají zveřejnit. Vedení univerzity nabízejí jen nahlédnutí do dokumentů v advokátní kanceláři. Akademický senát vedený moderátorem ČT Václavem Moravcem to označil za pohrdání senátem i fakultou. Mezi tím už celou záležitost začala vyšetřovat policie.

URL| <https://www.stalosed.cz/aktualne-cz/rektor-zima-audit-nezjistil-ze-by-cinske-penize-sly-pres-karlovu-univerzitu/>

Rektor Zima: Audit nezjistil, že by čínské peníze šly přes Karlovu univerzitu

24.1.2020 aktualne.cz str. 00 Domáci
Lukáš Valášek

Rektor Karlovy univerzity Tomáš Zima oznámil ukončení auditu fungování Česko-čínského centra, které sám založil a po zjištěních Aktuálně.cz zrušil. Rektor

Když rektor Karlovy univerzity Tomáš Zima v roce 2016 svým rozhodnutím založil Česko-čínské centrum, jmenoval do jeho čela Miloše Balabána. Konference o Číně, které pak Balabán jako organizátor dával na půdě školy dohromady, osobně zaštiťoval či se jich i účastnil. Navzdory tomu, že akce byly dle sinologů Karlovy univerzity příliš přichylné k čínskému režimu.

Aktuálně.cz ale vloni v říjnu informovalo, že minimálně na dva poslední ročníky konference poslala čínská ambasáda celkem na 1,2 milionu korun. Univerzita předtím ústy Balabána opakovaně tvrdila, že akce hradí sama. Zima následně Česko-čínské centrum v půlce listopadu zrušil a od Balabána se distancoval. Balabán krátce po zveřejnění odhalení na svou funkci rezignoval.

Nyní také zveřejnil audit centra, který nechal udělat. "V účetnictví rektorátu Univerzity Karlovy (UK) nejsou evidovány žádné finanční toky od nebo k velvyslanectví Čínské lidové republiky (ČLR) nebo dalším státním orgánům ČLR," oznámil Zima.

Jak už informovalo Aktuálně.cz, peníze od komunistického režimu totiž neputovaly přímo do pokladny univerzity. Balabán a další akademici si je nechali poslat do své soukromé firmy, kterou pojmenovali stejně jako univerzitní výzkumné centrum, v němž pracovali - Středisko bezpečnostní politiky. Nynější audit potvrdil i to, že ani s touto firmou neměla univerzita žádný smluvní vztah, na základě kterého by mohla organizace konferencí zajišťovat.

Akademik Libor Stejskal, který je jednatelem Střediska Bezpečnostní politiky s. r. o., Aktuálně.cz nejprve před vypuknutím skandálu řekl, že čínské peníze kolegové použili na "úhradu přímých nákladů spojených s konferencemi". Teď v lednu ovšem badatelé připustili, že si část peněz nechali jako odměnu za svoji práci nad rámec úvazků na univerzitě. I když to její vedení nevědělo a nejspíše to odporuje pracovním předpisům.

">Příprava a organizace konferencí byla časově velmi náročná a z větší části nebyla pokryta pracovními úvazky na **FSV UK**. Proto byly práce na přípravě a organizaci konferencí zajišťovány nad rámec a mimo rámec pracovních úvazků pracovníků fakulty," píše se v oznámení, které na Štědrý den vyvěsili na web PR agentury Donath Business & Media, kterou si zaměstnanci školy najali poté, co Aktuálně.cz na čínské peníze na Karlově univerzitě upozornilo, a sami komunikovat přestali.

">Univerzita Balabána, finanční manažerku Mirku Kortusovou i akademika Libora Stejskala už s koncem ledna propustí.

Nejasnosti zůstaly

">Navzdory rektorově auditu ale zůstává nejasné, jak s čínskými penězi naložili, kolik z peněz šlo skutečně na pořádání konference a co za ně akademici a podnikatelé v jedné osobě pořídili. Do s. r. o. tekly i další peníze od soukromníků i státních firem. Tentokrát na pořádání bezpečnostních konferencí na **Fakultě sociálních věd**.

">Teoreticky by vše mohl objasnit druhý audit, který po nátlaku akademické obce slíbili Balabán s kolegy udělat ve své soukromé firmě. Sice už také oznámili jeho dokončení, ale analýzu odmítají zveřejnit. Vedení univerzity nabízejí jen nahlédnutí do dokumentů v advokátní kanceláři. Akademický senát vedený moderátorem ČT Václavem Moravcem to označil za pohrdání senátem i fakultou. Mezi tím už celou záležitost začala vyšetřovat policie.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/rektor-zima-cinske-penize-nesly-pres-karlovu-univerzitu/r~ab2b294e3e9111eaa24cac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[aktualne.cz \(Domáci\)](https://www.aktualne.cz/domaci)

Rektor Zima se hájí: Žádné peníze jsme si od Číňanů nevzali

24.1.2020 [parlamentnilisty.cz](https://www.parlamentnilisty.cz) str. 00

mp

Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově, zůstává nejasné. Na co šly peníze, které na konference údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny nepřijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými dnes Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima, napsala ČTK,

Vedení univerzity se proto už dříve obrátilo na policii kvůli podezření ze spáchání podvodu.

Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konference na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference

platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600.000 korun. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a spolu se dvěma pracovníky firmy odešel v lednu i z **Fakulty sociálních věd** UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Kauzou se zabývá také **Fakulta sociálních věd** (FSV) UK, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít. Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

URL <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Rektor-Zima-se-hajil-Zadne-penize-jsme-si-od-Cinanu-nevzali-611176>

Čínské peníze pro Karlovu univerzitu si asi nechal někdo třetí, ukázal audit

24.1.2020 zpravy.iDNES.cz str. 00 Domácí

ČTK, iDNES.cz

Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými v pátek Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima. Vedení univerzity proto spolupracuje s policií, která v té souvislosti vyšetřuje podezření ze spáchání podvodu.

Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konferenci na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 000 korun.

Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval aspoň se dvěma pracovníky firmy má odejít k 31. lednu i z **Fakulty sociálních věd** UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Kauzou se zabývá také **Fakulta sociálních věd** (FSV) UK, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem jako měla Balabánova firma.

Rektor Univerzity Karlovy Zima ukončil činnost Česko-čínského centra

Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít. Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

Zima v pátek novinářům řekl, že se na zástupce firmy opakovaně obracel dopisem, ve kterém je žádal o objasnění financování konferencí a toho, zda na ně od Číňanů dostali peníze a co s nimi udělali. Naposledy jim odeslal dopis 13. ledna. Pokud vedení univerzity odpovědi nedostane, nebo zjistí věci, které podle něj budou protiprávní, tak podá trestní oznámení, uvedl rektor. Odpověď zástupců firmy očekává do konce ledna.

Foto:
Univerzita Karlova
Profimedia.cz

URL| https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/karlova-univerzita-cesko-cinske-centrum-audit.A200124_151810_domaci_knn

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[zpravy.iDNES.cz](https://www.idnes.cz) (*Domáci*)

Co se stalo s penězi od Číňanů? Karlova univerzita si láme hlavu

24.1.2020 eurozpravy.cz str. 00
EuroZpravy.cz

Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově, zůstává nejasné. Na co šly peníze, které na konferenci údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny nepřijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými dnes Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima. Vedení univerzity se proto už dříve obrátilo na policii kvůli podezření ze spáchání podvodu.

doporučujeme

Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konferenci na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600.000 korun. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a spolu se dvěma pracovníky firmy odešel v lednu i z **Fakulty sociálních věd** UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela.

Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Kauzou se zabývá také **Fakulta sociálních věd** (FSV) UK, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít.

Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídl, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/skolstvi/co-se-stalo-s-penezi-od-cinanu-karlova-univerzita-si-lame-hlavu.b21bebb0/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
eurozpravy.cz

Na co šly čínské peníze, se stále neví. Univerzita žádné nedostala, říká audit

24.1.2020 seznamzpravy.cz str. 00 Život v Česku, Kauzy, Stalo se
Zdislava Pokorná

Univerzita Karlova ukončila audit ke spornému financování česko-čínských konferencí. Na co šly peníze, které na akce poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil.

Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově, zůstává nejasné. Na co šly peníze, které na konference údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil.

Univerzita si kontrolu peněz nechala vypracovat poté, co server Aktuálně.cz informoval o tom, že čínská ambasáda posílala peníze na univerzitní konference skrze soukromou firmu Miloše Balabána. Ten byl zaměstnancem **Fakulty sociálních věd** a zároveň tajemníkem Česko-čínského centra. Tvrdil, že konference platí centrum samo, nicméně podle serveru na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 tisíc korun.

Univerzita proto nechala udělat vnitřní audit, který měl zjistit, na co šly peníze, které na konference údajně poslali Číňané. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra univerzity od roku 2016 do konce roku 2019. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela.

„Závěry finančního auditu ukazují, že na rektorát ani **Fakultu sociálních věd** nešly žádné finanční prostředky od Velvyslanectví Čínské lidové republiky ani od jiného čínského státního úřadu,” řekl v pátek rektor univerzity Tomáš Zima.

Stále se tak ale nevysvětlilo, co se stalo s penězi od Čínské lidové republiky, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Nejasností kolem financí na fakultě ale bylo více. Seznam Zprávy na podzim popsaly, že Balabán, který na fakultě řídil Středisko bezpečnostní politiky, si založil firmu, jež nesla stejný název.

Na konto této společnosti pak partneři akcí, které oficiálně pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky, poukazovali sjednanou finanční podporu.

Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít.

Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. „Audit už je ukončen a zástupci fakulty do něj již nahlédli. Univerzita pak zaslala jejich právnímu zástupci otázky, na které chceme znát odpověď,” vysvětlil Zima.

Pokud na dotazy ale nedostane univerzita odpověď, hodlá podle Zimy zvážit další právní kroky. „Pokud nedostaneme odpověď nebo zjistíme, že došlo k porušení právního řádu České republiky, podáme trestní oznámení,” doplnil rektor univerzity.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/na-co-sly-cinske-penize-se-stale-nevi-univerzita-zadne-nedostala-rika-audit-87115>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

seznamzpravy.cz (*Život v Česku, Kauzy, Stalo se*)

Peníze z Číny přes Karlovu univerzitu netekly, ukázal audit. Co se s nimi stalo, není jasné

24.1.2020 blesk.cz str. 00

• FOTO: archiv UK

Zpět na Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově, zůstává nejasné.

Na co šly peníze, které na konference údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny nepřijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými dnes Akademický

senát UK seznámil rektor Tomáš Zima. Vedení univerzity proto spolupracuje s policií, která v té souvislosti vyšetřuje podezření ze spáchání podvodu.

Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konferenci na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 000 korun. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a spolu se dvěma pracovníky firmy má odejít k 31. lednu i z **Fakulty sociálních věd** UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Kauzou se zabývá také **Fakulta sociálních věd** (FSV) UK, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem, jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít. Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

Zima v pátek novinářům řekl, že se na zástupce firmy opakovaně obracel dopisem, ve kterém je žádal o objasnění financování konferencí a toho, zda na ně od Číňanů dostali peníze a co s nimi udělali. Naposledy jim odeslal dopis 13. ledna. Pokud vedení univerzity odpovědi nedostane, nebo zjistí věci, které podle něj budou protiprávní, tak podá trestní oznámení, uvedl rektor. Odpověď zástupců firmy očekává do konce ledna.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/632634/penize-z-ciny-pres-karlovu-univerzitu-netekly-ukazal-audit-co-se-s-nimi-stalo-neni-jasne.html>

Peníze z Číny přes Karlovu univerzitu netekly, ukázal audit. Co se s nimi stalo, není jasné

24.1.2020 blesk.cz str. 00 Praha - Zprávy
ČTK

Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově, zůstává nejasné. Na co šly peníze, které na konferenci údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny nepřijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými dnes Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima. Vedení univerzity proto spolupracuje s policií, která v té souvislosti vyšetřuje podezření ze spáchání podvodu.

Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konferenci na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 000 korun. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a spolu se dvěma pracovníky firmy má odejít k 31. lednu i z **Fakulty sociálních věd** UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Audit nechtějí zveřejnit

Kauzou se zabývá také **Fakulta sociálních věd** (FSV) UK, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem, jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na svém nedávném

zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít. Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakulní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

Zima v pátek novinářům řekl, že se na zástupce firmy opakovaně obracel dopisem, ve kterém je žádal o objasnění financování konferencí a toho, zda na ně od Číňanů dostali peníze a co s nimi udělali. Naposledy jim odeslal dopis 13. ledna. Pokud vedení univerzity odpovědi nedostane, nebo zjistí věci, které podle něj budou protiprávní, tak podá trestní oznámení, uvedl rektor. Odpověď zástupců firmy očekává do konce ledna.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/632634/penize-z-ciny-pres-karlovu-univerzitu-netekly-ukazal-audit-co-se-s-nimi-stalo-neni-jasne>

Univerzita Karlova nepřijala na česko-čínské konference peníze z Číny

24.1.2020 tyden.cz str. 00 Domáci

ČTK

Sporné financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech konaly na Univerzitě Karlově, zůstává nejasné. Na co šly peníze, které na konference údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny nepřijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými v pátek Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima. Vedení univerzity proto spolupracuje s policií, která v té souvislosti vyšetřuje podezření ze spáchání podvodu.

Podle dřívějších informací serveru Aktuálně.cz posílala čínská ambasáda na konference na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru lhal. Například na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 000 korun. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a spolu se dvěma pracovníky firmy má odejít k 31. lednu i z **Fakulty sociálních věd** UK. Česko-čínské centrum pak Zima zrušil.

Výsledky mimořádného auditu, který univerzita kvůli kauze udělala, ukázaly, že se mezi školou a čínskými úřady, respektive Balabánovou firmou, nepřesunuly žádné peníze, uvedl Zima. Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se stalo s penězi od Číňanů, které šly podle dřívějších vyjádření vlastníků Balabánovy firmy na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

Kauzou se zabývá také **Fakulta sociálních věd** (FSV) UK, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem, jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít. Zástupci firmy sice už také nechali udělat audit, jak fakultě slíbili, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakulní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se se Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

Zima v pátek novinářům řekl, že se na zástupce firmy opakovaně obracel dopisem, ve kterém je žádal o objasnění financování konferencí a toho, zda na ně od Číňanů dostali peníze a co s nimi udělali. Naposledy jim odeslal dopis 13. ledna. Pokud vedení univerzity odpovědi nedostane nebo zjistí věci, které podle něj budou protiprávní, podá trestní oznámení, uvedl rektor. Odpověď zástupců firmy očekává do konce ledna.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/univerzita-karlova-neprijala-na-cesko-cinske-konference-penize-z-ciny_538453.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
tyden.cz

Plné znění zpráv

Senát UK se asi seznámí s výsledkem auditu k čínským konferencím

24.1.2020 parlamentnilisty.cz str. 00

nab

Akademický senát Univerzity Karlovy se dnes na svém zasedání pravděpodobně seznámí s výsledky auditu, který má objasnit sporné financování česko-čínských konferencí ve škole. Podle předběžných výsledků auditu z listopadu zatím není jasné, kam šly peníze, které údajně na konferenci poslali Číňané. Škola podle nich žádné peníze z Číny nepřijala. Vedení univerzity se proto již dříve obrátilo na policii kvůli podezření ze spáchání podvodu. Senát by se mohl opět zabývat také tím, za jakých podmínek může škola spolupracovat s komerčními partnery.

Podle serveru Aktuálně.cz z loňského října šly česko-čínské konference na univerzitě šly peníze z čínské ambasády firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Podle serveru ale lhal, když tvrdil, že konference platí centrum samo. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a se dvěma pracovníky firmy na začátku roku odešel i z **Fakulty sociálních věd** UK. Firma se na konci října přejmenovala na Multilateral Consulting & Analysis s.r.o. a Česko-čínské centrum UK rektor Tomáš Zima v reakci na kauzu zrušil.

Podle Zimy zatím univerzitní audit nenalezl smlouvu s žádnou firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání konferencí podílela. Není tedy ani zřejmé, na co přesně se při pořádání akce letos použily peníze, které údajně Číňani Balabánově firmě na konferenci poslali.

Senát také požadoval nejpozději do tohoto zasedání výstupy pracovní skupiny, která bude definovat parametry pro spolupráci univerzity s komerčními partnery. O ustavení skupiny rozhodl senát loni na podzim poté, co vedení univerzity čelilo kritice za smlouvu s úvěrovou společností Home Credit. Firma má silné zastoupení i v Číně. Od smlouvy odstoupila s prohlášením, že nechce být vtahována do iracionálních debat. Rektor UK Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Senat-UK-se-asi-seznami-s-vysledkem-audit-u-k-cinsky-m-konferencim-611110>

Senát UK se asi seznámí s výsledkem auditu k čínským konferencím

24.1.2020 parlamentnilisty.cz str. 00

Akademický senát Univerzity Karlovy se dnes na svém zasedání pravděpodobně seznámí s výsledky auditu, který má objasnit sporné financování česko-čínských konferencí ve škole. Podle předběžných výsledků auditu z listopadu zatím není jasné, kam šly peníze, které údajně na konferenci poslali Číňané. Škola podle nich žádné peníze z Číny nepřijala. Vedení univerzity se proto již dříve obrátilo na policii kvůli podezření ze spáchání podvodu. Senát by se mohl opět zabývat také tím, za jakých podmínek může škola spolupracovat s komerčními partnery.

Podle serveru Aktuálně.cz z loňského října šly česko-čínské konference na univerzitě šly peníze z čínské ambasády firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Podle serveru ale lhal, když tvrdil, že konference platí centrum samo. Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a se dvěma pracovníky firmy na začátku roku odešel i z **Fakulty sociálních věd** UK. Firma se na konci října přejmenovala na Multilateral Consulting & Analysis s.r.o. a Česko-čínské centrum UK rektor Tomáš Zima v reakci na kauzu zrušil.

Podle Zimy zatím univerzitní audit nenalezl smlouvu s žádnou firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání konferencí podílela. Není tedy ani zřejmé, na co přesně se při pořádání akce letos použily peníze, které údajně Číňani Balabánově firmě na konferenci poslali.

Senát také požadoval nejpozději do tohoto zasedání výstupy pracovní skupiny, která bude definovat parametry pro spolupráci univerzity s komerčními partnery. O ustavení skupiny rozhodl senát loni na podzim poté, co vedení univerzity čelilo kritice za smlouvu s úvěrovou společností Home Credit. Firma má silné zastoupení i v Číně. Od smlouvy odstoupila s prohlášením, že nechce být vtahována do iracionálních debat. Rektor UK Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: TV ProAlt Popisek: Bezpečnostní expert PhDr. Miloš Balabán, PhD..

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Senat-UK-se-asi-seznami-s-vysledkem-audit-u-k-cinsky-m-konferencim-611110>

Rady médií: Slováček či Šlégr

24.1.2020 Lidové noviny str.03 Domov
MICHAL BERNÁTH VERONIKA KREJČÍ

PRAHA Celkem 122 jmen se hlásí o osm míst v mediálních radách České televize a Českého rozhlasu. Kompletní seznam zveřejnil na Facebooku člen sněmovního volebního výboru Tomáš Martínek (Piráti). Mezi navrženými figurují zajímavá jména.

Místo v Radě ČT budou obhajovat její současný předseda, nositel Ceny Ferdinanda Peroutky Jan Bednář i řadoví členové, dokumentarista Vlastimil Venclík, novinář Vratislav Dostál, filozof Michael Hauser a mediální manažer Luboš Beniak. V rozhlasové radě chce pokračovat jen muzikoložka Hana Dohnálková.

Rád by do mediálních rad zasedl například Roman Bradáč, exšéf zpravodajského kanálu ČT24 a bývalý zahraniční zpravodaj v USA. Televizemi Nova a Prima prošla jiná kandidátka – Dana Makrčíková, která později kandidovala za ODS.

Xaver s nominací od Klause

Za kontroverzní jméno může platit třeba Lubomír „Xaver“ Veselý, moderátor Českého rozhlasu, jenž se nedávno dostal do sporu právě s ČT. Do její rady ho navrhuje Centrum pro občanské svobody, v jehož výboru zasedá třeba Václav Klaus mladší.

Mezi nominanty se objevili i bývalí sportovci. Hokejistu Jiřího Šlégra navrhl dokonce přímo litvínovský klub, ve kterém působí jako funkcionář. Od Českého olympijského výboru dostal nominaci zlatý desetibojař z olympiády v Londýně David Svoboda.

Byznys je jedním z odvětví, jež má mezi navrženými jmény silné zastoupení. Svaz průmyslu a dopravy nominoval bývalého guvernéra centrální banky a exředitele České spořitelny Pavla Kysilku.

Představit se sněmovnímu volebnímu výboru dorazí i ekonom Vladimír Pikora, působící ve firmě Next Finance své ženy Markéty Šichtařové. Navržen byl také ústecký podnikatel a tamní dlouholetý městský zastupitel Martin Hausenblas.

Kulturní scénu by mohl reprezentovat Michal Lukeš, osmnáct let sloužící ředitel Národního muzea, či bývalý ministr kultury a muzikolog Ilja Šmíd. Za Svaz hudebníků obdržel nominaci saxofonista a dirigent Antonín „Felix“ Slováček.

Kromě výše zmíněných o post v radách zabouje český herec, dabér a gay aktivista Jiří Hromada i bývalý šéf nadace ADRA Jan Bárta, který v současnosti vede nevládní organizaci Letní dům.

Mezi akademiky se na seznamu objevilo jméno bývalého děkana **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a mediálního teoretika Jakuba Končelíka či sociologa médií z brněnské Masarykovy univerzity Jaromíra Volka.

O posty v Radě ČT se uchází celkem 90 lidí, volných míst je šest. V souboji o dvě místa v rozhlasové radě je 32 uchazečů.

Třídenní „nonstop“

Během tří dnů, mezi 4. a 6. únorem, kandidáti veřejně před senátním volebním výborem v patnácti minutách přednesou své vize a zodpovědí otázky. Jeho členy tedy čeká 30 a půl hodiny slyšení.

„Každý den máme deset hodin čistého času na 40 kandidátů. Myslím si, že tolik kandidátů ještě nebylo, alespoň si to nepamatuji. Zájem je překvapivě veliký, i v případě Českého rozhlasu, kde je jmen 32,“ míní předseda volebního výboru Stanislav Berkovec.

Sedmého února volební výbor v tajném hlasování zvolí z uchazečů trojnásobek počtu volných míst v radách: tedy 18 zájemců do Rady ČT a šest do Rady Českého rozhlasu. Ti postoupí do sněmovny, kde poslanci tajně zvolí šest radních do ČT a dva do ČRo. V případě neúspěšné volby se vyhlásí druhé kolo.

Televize a rozhlas pod dohledem * RADA ČESKÉHO ROZHLASU Tvoří ji šest členů volených na šest let. Má na starosti kontrolu veřejnoprávního média, volí a odvolává generálního ředitele rozhlasu, schvaluje dlouhodobé programové plány, vyhodnocuje stížnosti posluchačů. Rada nerozhoduje, svá doporučení vztahuje k řediteli ČRo. * RADA ČESKÉ TELEVIZE Má 15 členů volených na šest let. Schvaluje a kontroluje rozpočet i závěrečný účet ČT, předkládá sněmovně výroční zprávu o činnosti a hospodaření, schvaluje dlouhodobé plány, dohlíží na plnění Kodexu ČT, zřizuje dozorčí komisi a rozhoduje o stížnostech na generálního ředitele, jemuž zároveň určuje mzdu.

Univerzita nepřijala žádné peníze od Číňanů, tvrdí Zimův audit. Zůstává otázka, kam tedy šly

24.1.2020 ct24.cz str. 00 Domáci
dolejsim

Univerzita Karlova podle jejího rektora Tomáše Zimy nepřijala žádné peníze z Číny. Rektor o tom ujistil členy univerzitního akademického senátu. Zima členům senátu představil závěry vnitřního auditu, který se zabýval otázkami kolem financování česko-čínských konferencí, které se v minulých letech na univerzitě konaly. Audit však většinu otázek nezodpověděl. Zůstává například nejasné, na co šly peníze, které Číňané na konferenci údajně poslali.

Podle Tomáše Zimy výsledky mimořádného auditu ukázaly, že se nepřesouvaly žádné peníze mezi Univerzitou Karlovou a čínskými úřady či firmou, kterou založil tehdejší tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Server Aktuálně.cz loni napsal, že této firmě posílala peníze na konferenci čínská ambasáda. Že byly peníze určeny na konferenci pořádané univerzitou, potvrdili spoluvlastníci firmy.

Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra v letech 2016 až 2019. Jeho tvůrci nenalezli žádnou smlouvu s Balabánovou firmou, která se podle pracovníků správy Česko-čínského centra na pořádání akcí podílela. Jestliže však na účty univerzity čínské peníze nedorazily, jak audit tvrdí, zůstává nejasné, co se s nimi stalo.

Sám Miloš Balabán tvrdil, že Česko-čínské centrum UK platilo konference samo ze svých zdrojů. Výdaje přitom odpovídaly částkám, které Číňané údajně posílali. Loni podle Aktuálně poslala firma ambasádě fakturu na 600 160 korun, Balabán vyčíslil náklady na konferenci na 590 tisíc.

Česko-čínské centrum vedl Tomáš Zima, který také jeho konference zaštiťoval. Na loňské konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Tien-min.

Odkaz

Lhaní o financování česko-čínských konferencí bylo podle rektora Zimy selhání jednotlivce

Rektor Zima v souvislosti s podezřením na financování Čínou univerzitní centrum zrušil. Miloš Balabán již v říjnu rezignoval na funkci jeho tajemníka a letos odešel i z **Fakulty sociálních věd** UK, kde byl ředitelem Střediska bezpečnostní politiky – stejné jméno dal i své firmě.

Fakulta se kauzou také zabývá, problém má hlavně s názvem Balabánovy firmy. Akademický senát FSV na svém nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít.

Odkaz

Pracovník Univerzity Karlovy lhal o čínském financování konferencí, píše Aktuálně.cz

Zástupci firmy sice také nechali udělat audit, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to minulý týden označil za pohrdání senátem a fakultou. Už dříve se s rektorem Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit podání trestního oznámení.

Spolupráce univerzity s firmami jen přes fond?

Kauza kolem financování konferencí někdejšího Česko-čínského centra není první problém, který rektor Zima v souvislosti s nejlidnatější zemí světa má. Loni na podzim čelil kritice kvůli sponzorské smlouvě se společností Home Credit, která v Číně podniká. Předmětem kritiky bylo ustanovení ve smlouvě, podle kterého se měly obě strany zdržet všeho, co by mohlo vzájemně poškodit jejich dobré jméno. Někteří akademici to vnímali jako pokus o zásah do jejich práce a svobod. Home Credit nakonec od smlouvy sám odstoupil.

Pracovní skupina, která se následně zabývala problematikou sponzorských smluv a jejich možnými dopady na práci na univerzitě, nyní předložila akademickému senátu návrh, aby škola zřídila pro svou spolupráci s firmami nadační fond.

V komisi bylo deset lidí jmenovaných rektorem mimo jiné na doporučení senátu a spolupracovali s ní další akademici z fakult UK. Komise vypracovala návrh pro etický postup při vybírání komerčních partnerů pro spolupráci s univerzitou. Po případném schválení by měl být dokument závazný pro celou univerzitu i její fakulty.

Členové pracovní skupiny zdůraznili, že by při výběru komerčních partnerů měla škola klást důraz na transparentnost firem a dodržení podmínek pro svobodu bádání. Členové pracovní skupiny upozornili, že na univerzitě zatím není žádný zaměstnanec, který by měl na starosti agendu komerční spolupráce. Nyní se doporučeními bude zabývat vedení školy.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/3037723-univerzita-neprijala-zadne-penize-od-cinanu-tvrdi-zimuv-audit-zustava-otazka-kam-tedy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Audit UK nezjistil, kde skončily peníze od Číňanů

25.1.2020 Lidové noviny str. 03 Domov

čtk

PRAHA Sporné financování českočínských konferencí, které se konaly na Univerzitě Karlově, zůstává nejasné. Na co šly peníze, jež na konferenci údajně poslali Číňané, vnitřní audit školy nezjistil. Univerzita podle kontroly účetnictví žádné peníze z Číny neprijala. Vyplývá to ze závěrů auditu, se kterými Akademický senát UK seznámil rektor Tomáš Zima.

Vedení univerzity proto spolupracuje s policií, která v té souvislosti vyšetřuje podezření ze spáchání podvodu.

Podle dřívějších informací posílala čínská ambasáda na konferenci na univerzitě peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Českočínského centra UK Miloš Balabán. Tvrdil, že konference platí centrum samo, ale podle serveru Aktuálně.cz lhal. Například na zájmovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 tisíc korun.

Balabán v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a se dvěma pracovníky firmy má odejít k 31. lednu i z **Fakulty sociálních věd**. Českočínské centrum Zima zrušil.

Audit zkoumal hospodaření Česko-čínského centra UK od roku 2016 do konce loňského roku. Nenašel žádnou smlouvu s firmou, která se podle pracovníků správy centra na pořádání akcí podílela. Nevysvětlilo se tak, co se s penězi od Číňanů stalo.

Kauzou se zabývá i **Fakulta sociálních věd**, kde Balabán řídil Středisko bezpečnostní politiky, tedy pracoviště se stejným názvem, jako měla Balabánova firma. Akademický senát fakulty na nedávném zasedání vyzval děkanát, aby vyčíslil, o kolik peněz mohla škola kvůli firmě přijít.

Zástupci firmy už také nechali udělat audit, jeho výsledky ale nechtějí zveřejnit. Vedení fakulty nabídli, že si je může její tajemník prostudovat v advokátní kanceláři. Fakultní senát to označil za pohrdání senátem a fakultou.

Už dříve se s Zimou shodl na tom, že by škola podle vývoje kauzy měla zvážit trestní oznámení. Zima včera řekl, že se na zástupce firmy opakovaně obracel dopisem, v němž je žádal o objasnění financování konferencí a toho, zda na ně od Číňanů dostali peníze a co s nimi udělali. Pokud univerzita odpovědi nedostane nebo zjistí protiprávní jednání, podá trestní oznámení, uvedl rektor.

Andrej Babiš: Dovolím si říct, že bychom možná mohli mít o čtyři ministry méně

25.1.2020 ČRo - plus.cz str. 00

autor: Jan Burda

Vicepremiér a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček (za ANO) už vede i resort dopravy. Premiér Andrej Babiš (ANO) ještě před pár dny mluvil o případném sloučení resortu průmyslu a obchodu a resortu dopravy.

Zmínil, že logiku by dávalo i spojení ministerstva práce a sociálních věcí a ministerstva zdravotnictví.

To, že máme tolik ministerstev, je proto, že máme poměrný parlamentní systém. Kdybychom měli většinový, dovolím si říci, že bychom možná mohli mít o čtyři ministry méně. Kdysi jsme měli ministerstvo hospodářství a asi politici měli málo míst, tak z toho udělali vlastně tři ministerstva. Klidně by místo tří mohlo být jedno.

Andrej Babiš

Ovšem posléze premiér konstatoval, že ministerstva se slučovat nebudou...

Premiér počítá s tím, že Karel Havlíček povede obě ministerstva trvale až do konce funkčního období. To se ale nelíbí koaliční ČSSD. Stojíme před dalším pnutím v koalici, nebo ne? Ministerstva se tedy nakonec slučovat nebudou. Proč předseda vlády takto změnil názor? Poslechněte si v audiozáznamu.

Výrok týdne analyzují politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamil Švec, který působí jako analytik České televize, a komentátor Echo24 a stálý spolupracovník Českého rozhlasu Petr Holub.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/andrej-babis-dovolim-si-ricit-ze-bychom-mozna-mohli-mit-o-ctyri-ministry-mene-8139802>

Česko

26.1.2020 respekt.cz str. 00

Respekt

Chátrající památky

UNESCO radí vyvlastnit

Secesní budově pražského nádraží Vyšehrad, která už třicet let chátrá, protože ji majitel odmítá opravit, svítla naděje na záchranu. UNESCO navrhlo radikální řešení, jak památku zachránit před rozpadem: Vyvlastněte jejího majitele, doporučuje Česku. Pokud by k tomu došlo, bylo by to poprvé od roku 1990. Budova patří firmě Rail City Vyšehrad, s. r. o., jejíž vlastník je nejasný. Oficiálně sídlí přímo v chátrající budově, na většinu dotazů úřadů či novinářů neodpovídá. Zákon umožňuje vyvlastnit nemovitost, která je prohlášena za kulturní památku a jejíž vlastník trvale zanedbává péči o nemovitost a na výzvy k opravě či prodeji nereaguje.

Spor o historii

Sloup se vrátí

Na pražské Staroměstské náměstí se zřejmě vrátí mariánský sloup v podobě repliky, kterou vytvořil sochař Petr Váňa. Zastupitelé ve čtvrtek změnili dřívější zamítavé stanovisko města, kvůli kterému sochař nezískal povolení k umístění sloupu. Návrh předložil Jan Wolf (KDU-ČSL) spolu s Jiřím Pospíšilem a Janem Chabrem (oba TOP 09). Umístění repliky podpořila většina zastupitelů Spojených sil pro Prahu (TOP 09, STAN a KDU-ČSL), ODS a ANO. Sloup ze 17. století svrhl dav v roce 1918, protože v něm viděl symbol habsburské monarchie. Wolf návrat sloupu prosazuje dlouhodobě, zastupitelstvo to v minulosti několikrát odmítlo. Čínský vliv

Zima: Peníze se nenašly

Univerzita Karlova ukončila audit ke spornému financování česko-čínských konferencí. Na co šly peníze, které na akce poslali Číňané, však vnitřní audit školy nezjistil, informoval rektor UK Tomáš Zima. Univerzita si kontrolu peněz nechala vypracovat poté, co server Aktuálně.cz informoval, že čínská ambasáda posílala peníze na univerzitní konference skrze soukromou firmu Miloše Balabána. Ten byl zaměstnancem **Fakulty sociálních věd** UK a tajemníkem Česko-čínského centra. Tvrdil, že konference platí centrum samo, nicméně podle serveru na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 tisíc korun.

Požár ve Vejpřtech

Policie: Šlo o nedbalost

Vejpřty • Autor: Iveta Lhotská / MFDNES + LN / P

Požár v domově pro zdravotně postižené ve Vejpřtech, při kterém předminulou neděli zahynulo osm lidí, byl podle policejního vyšetřování nejspíše způsoben z nedbalosti, když došlo k zapálení gauče ve společenské místnosti. Technickou závadu nebo vnější příčinění policie jako příčinu požáru vyloučila. Vedení domova však ze založení požáru podezírá tři své klienty. Starostka města Jitka Gavdunová (ODS) JIŽ dříve uvedla, že klienti vyhořelého domova se v minulosti pokoušeli objekt zapálit.

URL| <https://www.respekt.cz/tydenik/2020/5/200203886>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

respekt.cz

Úmrtí předsedy Senátu a dlouholetého starosty Teplic ODS Jaroslava Kubery

26.1.2020 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Od mikrofonu přeje příjemný poslech Lucie Vopálenská. No a ve studiu srdečně vítám abecedně spolupracovníka Hospodářských novin a Českého rozhlasu komentátora Adama Černého, dobrý den.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vítám novináře Jiřího Leschtinu.

Jiří LESCHTINA, komentátor

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Do třetice je naším hostem také politolog z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a publicista Josef Mlejnek. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

redaktor

Názory argumenty Plus.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

V pondělí si při sledování veřejnoprávních médií především jich asi kdekdo musel připustit, že zubatá pro nás přijde nejen s jistotou a pro všechny ale že také nevíme dne ani hodiny, kdy se tak stane. Nemluvalo se totiž takřka o ničem jiném než o nečekaném skonu předsedy Senátu Jaroslava Kubery dlouholetého starosty Teplic dlouholetého představitele ODS. Pojďme se k této události a jejich následkům, důsledkům vrátit. Jak velká mezera zůstane podle vás po panu Kuberovi právě u občanských demokratů. Ptám se nejprve třeba Jiřího Leschtiny.

Jiří LESCHTINA, komentátor

Tak ta mezera je unikátní v tom, že pan Kubera umřel v druhé nejvyšší ústavní funkci, což je teda situace, kterou jsem tady vlastně ještě nezažili, když vezmeme ty 4 největší ústavní činitele, tudíž tam vlastně budeme se muset vyrovnat s některými momenty z hlediska ústavy uplatňování ústavy další volby předsedy Senátu a podobně. Co se týče role pana Kubery Občanské demokratické straně vy jste řekl, že byl představitelem Občanské demokratické strany. On byl ale tak bych vlastně řekl takovým neformálním nebo svým způsobem unikátní, protože on vlastně nikdy nebyl v jakékoliv vysoké stranické funkci, on nikdy nebyl ve vládě, on nikdy někde byl vlastně členem Poslanecké sněmovně, kde se tvoří zákony a podobně, což je vlastně trochu taky ten základ té jeho popularity, protože vlastně byl jako v radnici, kde se mohl jako konfrontovat s tou vysokou politikou jako senátor. Už z toho titulu byl i v té nadstranické pozici. A ta jeho role vlastně komunikátora velmi schopného, vtipného a podobně. Já si pamatuji jsem jezdil na sjezdy ODS velmi často a tam skutečně byla jen okamžik, kdy si čekalo Van MEN show Jaroslava Kubery. Většinou to bylo v době, když už byly zvoleny všechny orgány, vlastně všechno bylo hotovo. A pokud on vystoupil s takovým vtipným, hřejivým, zajímavým projevem a podobně. Já bych dokonce řekl a to nemyslím nějak, jak špatně, že on vlastně takovým průkopníkem politiky jako masové zábavy mediální show, což je dneska hromadný trend v těch kampaních. Tak bych řekl, že on byl takovým průkopníkem.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale když jsem se ptala, jak velká mezera po něm zůstane u občanských demokratů, tak jak byste odpověděl na tuhle otázku? Jak velká ztráta je to proto stranu?

Jiří LESCHTINA, komentátor

Tak je to ztráta z hlediska právě de facto toho mediálního obrazu nebo přitažlivosti té strany. Co se týče praktické politiky strany se myslím, že tam nezanechal žádnou zásadní stopu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Jiří Leschtina. Zaznělo tady neformální unikátní postava ODS, komunikátor, průkopník politiky jako mediální show. Adam Černý by s tímto popisem souhlasil?

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

Trochu ano ale možná to specifikoval, takže vlastně, když se podíváme na to dnešní vedení Občanské demokratické strany tak on v něm sice jakoby nebyl, ale on tam přestal, čili tam to, on to i zdůraznil, že si toho byl vědom, že se na to zaměřil. Byl to člověk, který byl styku vlastně pěstovat cesty s voliči, což dělá hodně lidí, ale on to dělal způsobem velmi kontaktním, myslím si že měl ten dar jako, teďkom použiji hodně vznešené srovnání třeba jako Bill Clinton, že to byl člověk který, když mluvil s těmi voliči nebo s kýmkoliv tak vlastně dával najevo, že se o toho člověka zajímá, anebo aspoň ten dotyčný musel mít ten dojem, že s ním mluví skutečně otevřeně, že to nejsou ty naučené sousloví, která slyšíme opakovaně, takže v tomhle smyslu byl kontaktní a z toho myslím pramenila velká část jeho popularity. Jako dlouholetý, ještě bych dodal jednu věc jako dlouholetý regionální politik občas dovedl klást faktické otázky. Pamatuji si na nějaké obecní volby kam znovu kandidoval a on v rozhlasové debatě říkal: "podívejte se slíbit zimní stadion to není problém to se možná peníze seženou, ale nejdřív spočítejte, kolik to každý rok bude stát. To je drahý zařízení, jestli se to, jestli se to vyplatí. Čili v téhle té praktické regionální nebo lokální politice tam on myslím si, že to dokázal. Jak by to fungovalo na té nejvyšší, kde jsou ty přesahy do zahraničí, jak to se třeba pokoušel naznačit poslední, kdy se stal předsedou Senátu v otázce Číny a Tchaj-Wanu to už jiná kapitola, jak dlouho by mu to vydrželo, ale na té regionální úrovni tam myslím, že to fungovalo docela spolehlivě.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tak Adam Černý zdůraznil, že Jaroslav Kubera byl zkušeným regionálním praktikem, kontaktním člověkem. Josefe Mlejнку, jak se jevílo vám a je zde vlastně, jsou to srovnatelní politici jako byl Jaroslav Kubera, nebo jak vzácný svým způsobem je takový typ politika?

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já navážu na své předřečníky v tom, že oni se vyjadřovali velmi pozitivně tak já se k tomu připojuji. A možná spíš může teď něco kritické k tomu dodat. Právě problém Miroslava Kubery byl asi v tom, že on byl politikem komunálním. V tomto ohledu jako výborný politikem komunální, který právě měl ten dar jako komunikovat s voliči, a tak dál zařídít plno praktických věcí. Ale jakmile se dostal na celostátní úroveň tak už se ukazovalo, že přece jenom má své limity, že není úplně schopen zformulovat nějakou konzistentní politickou linii opřenou o nějaké, řekněme, politické myšlení nebo nějakou teorii nebo něco tak aspoň trošku. I na to celostátní úroveň vnáší jako se vtípy, bonmoty, a tak dále, že to samozřejmě té celostátní úrovni trošku funguje. On jako politik, jako by neměl schopnost formovat tu stranu z hlediska nějakého programového vybavení, nějakých jak se říká, vizí nebo nějakých perspektiv. Pak už nikdy na té celostátní úrovni ty jeho různé vtípky trošku drželi nebo bylo to vidět. On se v poslední době jako vyjadřoval tak něco jako globální oteplování, a tak dál.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Také feministky asi úplně nemilovali zrovna jeho bonmoty.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano a on jako jasně byly to bonmoty, i ty bonmoty zasahovali určitý okruh jako občanů voličů, že řada lidí prostě na na tyto změny reaguje, takže vlastně nejradši slyší což, když někdo řekne vlastně to žádné změny nejsou, že to je nějaký povyk, pokřik nějakých aktivistů, že ten svět pořád je takový jako býval. Tak rádi si poslechnou někoho, kdo vlastně utěší těmito slovy ale já se nechci pouštět do nějakých věcných polemik ale on působil to každopádně trošku zjednodušeně. A zase i ke cti Jaroslava Kubery myslím slouží to, že on já si myslím, že on se těchto limitů byl vědom nebo, že on se i vědomě necpal do žádných vysokých funkcí. Proto on nechtěl být místopředseda strany, i když na něj tlačili třeba, aby kandidoval na prezidenta, tak to nakonec nevezal tuhleto nominaci.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dá se říci, že to byl, ale velice úspěšný politik.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tak dlouho třeba starostou jednoho města jakkoliv v těch Teplicích také mnozí kritizovali, tak to už něco.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě tu pozici neměl jenom za to, že má fajn bonmoty s cigárkem v ústech. To jakoby neobhájil x krát primátora Teplic. Zatím musela být nějaká práce.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No a takových politiků ale není u nás příliš mnoho, pokud se nepletu.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Není no, pokud vůbec jsou ti politici na té komunální úrovni aspoň schopní, takže teda něco zařídit, jakým chybí to kouzlo osobnosti i nadále nebo ta schopnost komunikovat s voliči místo toho přemýšlet, tak mě napadá samozřejmě i to, že Jaroslav Kubera měl svůj věk, byť zemřel v takovém věku v kterém by třeba člověk už jako musel, nebo který by se považoval za hodně, hodně vysoký. Možná to samozřejmě zformovala doba, ve které žil, nebo že prostě žil v těžkých časech tak někdy těžké časy formuje osobnost. V dnešních časech možná jako lehčích než byly před rokem 89 tak možná ten efekt je ten, že sice se žije snáz ale těch osobností tolik není.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Také já teď uzavřu tuto otázku úvodní. Teď se senátoři dohodli, že nejprve se uskuteční důstojné rozloučení s Jaroslavem Kubera až pak se bude řešit, kdo v Senátu na jeho postu pana Kubera nahradí. Ale dovolme si tohle téma otevřít. Jak se bude nejspíš teď určovat, ze které strany bude budoucí šéf horní komory. Ve hře je tady to, že by se možná mělo počkat na volby, a to na volby dvojího druhu. Jsou to vlastně volby doplňovací v tom teplickém obvodu a pak se blíží říjnové volby do třetiny Senátu. Otázkou je právě co bude, jak se politici rozhodnou. Jak vy vidíte ten asi nejpravděpodobnější scénář? Adam Černý tady kroutí hlavou.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

Já si myslím, že to bude hodně složité, protože už ta volba Jaroslav Kubery do čela Senátu nebyla úplně jednoduchá, protože tam platí vlastně dvě zpravidla. Jedno nepsané pravidlo říkalo, že předsedu Senátu by měl být představitel nebo zástupce strany s nejsilnějším zastoupením to je ale jenom polovina pravdy. Druhá polovina pravdy je, že i ten člověk, zvláště když ty jednotlivé kluby nejsou tak početné jako bývaly v minulosti. Tak prostě ten člověk musí sehnat v tom Senátu většinu, a to je velkej problém, protože jednak po odchodu Jaroslava Kubery teďko tam je myslím parita dvou dvou klubů přinejmenším, která se může ještě posunout mírně po té doplňovací volbě, protože si myslím, že nějakého předsedu si musí Senát marná sláva zvolit i, když na podzim budou volby.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

To bude další otázka jestli je to nutné nebo ne.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

To budou ty volby /nesrozumitelné/ kdy každé 2 roky se vlastně se to znova konstituovalo to je samozřejmě, takže to bude velký problém a právě proto, že si živě pamatují, že na podzim ta volba Jaroslava Kubery nebyla úplně jednoduchá. Teďko, když tam bude parita, tak to nebude úplně snadné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No moment, ale Adame na podzim to mám pocit bylo tak, že ty kluby měly v podstatě stejně. Ale dnes, jestli se nepletu, ta situace je taková, že starostové nezávislí tak ty mají mít 19 křesel tuším. A druzí na pásce občanské demokraté 17. Pokud by platilo tohle nepsané pravidlo, že předsedou horní komory je člen toho nejsilnějšího klubu tak by se nabízel vlastně první místopředseda Jiří Růžička.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

To by se nabízelo, ale musí mít v tom Senátu většinu. Já nechci zabíhat do detailů, protože to mám zprostředkovaně, ale mám takový, že ta volba Jaroslav Kubery trochu souvisela s tím, jak se obsazovali předsednictví některých klubů, protože tam došlo k mírnému posunu, kdy si to tak matně pamatují. Takže tam bude nutno marná sláva. Senát má 81 členů, takže klub o /nesrozumitelné/ řádově ani 20 to prostě k té většině nestačí. Tam musí být nějaká širší dohoda a tam jsme znovu u toho. Jedna věc je, kdo má nejvíce členů v klubu a druhá věc je, kdo dá dohromady tu většinu, případně za co, čím za tu většinu zaplatí, co za tu většinu nabídne tomu, kdo ho podpoří. Čili není úplně jednoduchá matematika.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Možná, že se tady budou očekávat další politické boje nebo dohody přinejmenším. Jiří Leschtina, jak vy to teď vidíte, protože skutečně ta volba Jiřího Růžičky by mohla vypadat jako nejsnazší možná, protože buď by se dovolil místopředseda, řekněme, třeba z té z toho druhého nejsilnějšího klubu. Nebo by to je také varianta by třeba nemusel být na delší dobu vůbec předseda Senátu a jeho funkce by tady plnil ten místopředseda opět současné chvíli je to Jiří Růžička. Jak to vidíte?

Jiří LESCHTINA, komentátor

Tak samozřejmě ta varianta tedy je možná. Do toho října není to je vlastně pár měsíců, že jo, ale samozřejmě jsou tady jisté problémy který, ale jsou spíše zatím takový jakoby teoretické. Například já nevím ústava říká, že v případě, když odstoupí prezident tak některé pravomoci přecházejí na předsedu Senátu, nebo že volby prezidenta musí, vyhlašuje předseda Senátu. Je otázka platí taková věc pro místopředsedu Senátu? Tady by vlastně jistý problém, ale jsou tam i některé ještě další pravomoci pravda, ne tak důležité. Ale říkám ta doba je zkrátka. Co týče té volby.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pardon, padlo tady pár měsíců. Ono je to půl roku.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

No tak, já myslím, že je jako z procedurálních důvodů reprezentativních je těžko myslitelné, aby tam ta funkce přece nebylo obsazena plnohodnotně. To může možná i dokonce usnadnit to dohadování, že by se, že by ta dohoda, že by se o ní věděl, že stejně na podzim po těch, po těch senátních volbách, že se budou karty rozdávat znovu, takže by to mohlo být o něco snadnější. Ale já mám takovej dojem potfel bych na to Ústavního právníka, který by řekl, protože ústava předpokládá, co se stane, když není obsazen post hlavy státu, jak se ty pravomoci rozdělují a nevím jestli je tam dostatečně specifikováno, co se děje, jestliže není obsazen post předsedy Senátu, protože samozřejmě formálně lze prozatímně až do vyřešení zastupuje první místopředseda to jistě automatické jako v jakékoliv instituci nebo organizaci, ale protože se jedná o druhou nejvyšší ústavní funkci, tak to nevidím tak jednoduché, že by se řeklo pěkně po Česku, tak to prostě toho půl roku bez předsedy Senátu vydržíme. To by mně připadalo, abych tak řekl příliš velkoryse.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Adam Černý. Jiří Leschtina chtěl ještě doplnit.

Jiří LESCHTINA, komentátor

Já jsem chtěl jenom dodal, že samozřejmě s tím souhlasím ale ono to není vůbec jisté, že ty strany se jakoby dohodnou, tím spíš. Jsou brzo volby, tudíž jako, když někdo získat předsedu Senátu tak je to jistá výhoda do voleb pro teda tu stranu, která tam jde, když má předsedu senátu, což v tomto případě byla bývala pro ODS ten předseda Senátu. Zejména v případě pana Kubery by mohl leccos, jako by sehrál ve prospěch tý strany. Dále třeba některé strany budou čekat, budou chtít čekat na výsledek doplňovacích voleb, který by tam nějakým způsobem upravit ty poměry, ty možnosti hlasování, byť jde o jeden hlas.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A to by se měli mimochodem doplňovací volby se nosí vyhlásit do 90 dnů, čili.

Jiří LESCHTINA, komentátor

Už jsou vyhlášené. Potom teda je další věc, já se vrátím k té volbě vlastně toho předsedy Senátu podzimní. Tam vlastně byl, dalo by se říct, že předseda, pan Kubera se stal tak trošičku mimochodem předsedou Senátu, takže tam vlastně došlo k tomu, že se nedohodli na svém kandidátovi Starostové a lidovci, kteří vlastně se tam nebyli schopni dohodnout, že by to měl být pan Hampl nebo pan Horník a tím pádem vlastně umožnili panu Kuberovi, který byl schopen získat svou vahou své osobnosti některé lidi v tom klubu zejména jsem lidovců, aby byl zvolen. Tudíž tam vlastně ta situace může být dosti nepřehledná a zatím není důvod si myslím, že se nějak vyjasňuje.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Jiří Leschtina. Já teď poprosím Josefa Mlejnka, který je také politolog, jestli by třeba do toho mohl ještě vnést více světla, víc informací. Nemáme tady tedy momentálně Ústavního právníka. Ale zaznělo tu, že je to půl roku do volby do třetiny Senátu, to jsou ty regulérní třetinové volby. A samozřejmě v dubnu mají být doplňovací volby v teplickém volebním obvodu, ale co do té doby? Myslíte si že ty politické strany si mohou dovolit se vlastně nechtít dohodnout, že si mohou dovolit nezvolit rychle regulérního předsedu Senátu a nebo o tom máte pochybnosti podobně jako Adam Černý.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

Jedna věc je, co by měli udělat a druhá věc co udělají nebo neudělají. Určitě by měli zvolit předsedu Senátu. Je to druhý nejvyšší ústavní činitel a já z hlavy si netroufám posoudit co by znamenalo, kdyby měl Senát jenom prvního místopředsedu a jemu se stalo, že musel někoho zastupovat jestli automaticky by to znamenalo, že se bude pohlízet jako na předsedu Senátu nebo jste nějaké jiné omezení, ale určitě bych nečekal na podzim až skutečně ta druhá nejvyšší funkce v zemi a má celou řadu jako reprezentativní funkce je to mimo jiné reprezentativní důležitá, takže dohodnout by se určitě měli.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Mimochodem, kdyby se nedohodli tak tedy riziko je takové, že v případě nějaké nenadále události, tedy například kdybychom neměli prezidenta, funkčního prezidenta, tak by opravdu mohlo dojít třeba i k nějakému patu za současné situace, kdyby se sněmovna rozpustila.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ústavní krize, že pokud by prezident třeba ze zdravotních důvodů nebyl schopen vykonávat nějakou dobu své pravomoci, tak ty pravomoce, které měly přejít na předsedu Senátu tak nemáme předsedu, je tam jenom místopředseda to znamená má je plně za něj jako zástupce nebo jenom dočasně nebo v jeho části těch nějakých pravomocí. Já to nechci z hlavy tady na to jasno odpovídat, to by jsme museli nalistovat nebo v konzultovat skutečně s ústavním právníkem, ale jako lepší je prostě toho předsedu Senátu mít a vůbec jako neřešit takové situace.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A teď teda jste mluvil o tom, co by mělo být, co by ti politici dělat měli. A teď je otázka, co pravděpodobně dělat budou. Také si myslíte, že se to spíše protáhne?

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se obávám, že se to protáhne poněvadž v Senátu žádná jasná většina není. V Senátu je taková tříšť různých skupin a klubu samozřejmě jsou nějaké kluby v těch v tom klubu stejně jsou senátoři zvolení za stranu a senátoři nezávislí zvolení za nějakou stranu, a tak dál. Takže ta struktura těch klubů je poměrně volná, není politicky ideově vyhraněná. A ta poslední volba, kdy nakonec vyhrál Jaroslav Kubera, tak to bylo jako

komplikovaná záležitost, těžká jednání zatím byla i spory nakonec možná Jaroslav Kubera opravdu zvolen spíš shodou okolností, nebo že se někdo nedohodl, a tak dál. Ale já bych rád zmínil ještě jeden aspekt, a právě v souvislosti s prezidentem, když probíhala ta volba, ze které nakonec jako vítěz vzešel Jaroslav Kubera. Tak jsem mluvil o tom, že ten předseda Senátu má být jako takovým jako alternativní prezidentem, nebo že má trošičku se vymezovat vůči prezidentovi a blokovat nebo nahrazovat některého jako exces posouvat na tu správnou stranu i z toho hlediska, že složení Senátu, že tam mají převahu politické strany nebo síly, které jsou vlastně opozice z hlediska celostátní vlády nebo vůči prezidentovi. Jaroslav Kubera se toho zhostil zvláštním způsobem, on byl schopen pozitivních stavů k prezidentovi navázat s ním kontakt a samozřejmě je spojovala ta cigaretka, a tak dál. Na druhou stranu byl schopen jako zvláštní věc, že chtěl jet na Tchaj-Wan a tím, že si pozlobil Číňany a pozlobil pana prezidenta, takže jakoby on tu roli takového říkám trošku vyvažovače toho prezidenta jakási, jak to říct paralelního půl prezidenta nebo něčeho takového. On měl nakročeno k tomu, že by třeba mohl hrát, tak je otázka, jestli teď senátoři přistoupí k té volbě předsedy zase, takže to kritérium má být takové, že on to má být tak trošku přece jenom vyvažovat Miloše Zemana a některých jeho tendencí politických.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A když jste zmínil pane Mlejnku, že teď je ta situace v Senátu roztržštěná, tak přece jen pro naše posluchače nedá se říci, které strany by patrně v tomto smyslu, v tom smyslu, že je tam přece jen převaha opozičních sil. Tak nedá říci, které strany by se nějak mohli dát dohromady a třeba přijít s nějakým kandidátem a tlačit na to, aby skutečně Senát nečekal až do těch podzimních říjnových voleb, aby jednal rychleji.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tam je problém v tom, že tam nikdo nemá jako jasnou většinu.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

A jak bylo připraveno uvnitř těch klubů ještě vlastně jsou ti nezávislí kandidáti zvoleni za nikoho, čili ten stranický prvek je tam podstatně slabší. Na druhou stranu proto zatím vždy Senát prokázal jistou, abych řekl schopnost nepropadnout do těch čistě stranických pútek, takže bych doufal, že tam převládne ta odpovědnost a pocit, že prostě marná sláva druhá komora Parlamentu České republiky má mít svoji hlavu, zvláště když ten předseda je druhý nejvyšší ústavní činitel, ale ty počty budou hodně složité. Znovu připomínám podle toho co o tom vím. Tak Jaroslav Kubera se tam dostal, kromě toho že se, že za podporu toho, že on se stane předsedou tak zase někdo jiný dostal třeba nějakého předsedu výboru, a tak dále a kdyby měl být zvolen někdo jiný než z ODS, tak by to znamenalo něco udělat, případně s těmi předsedy, ale to znamená velice složitou operaci, protože to by někdo odstoupit nebo odvolit, a tak dále a v tu ránu vstupují do do hry osobní zájmy, komplikace už to rozhodování není čistě o jednom jediném člověku, ale o třeba některých dalších, a to bude mnohem složitějších. Takže to vidím proti sobě. Jinak tu odpovědnost těch lidí, těch senátorů, kterou oni, když se podíváme pane 20 let nazpátek taky tam vidím. A na druhou stranu ta situace hodně nepřehledná, svým způsobem hodně i obráží to, co se děje v politice obecně, že nemáme velké silné politické strany, máme menší subjekty a ještě uvnitř nejsou úplně soudržné, takže to nebude vůbec jednoduché.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Adam Černý, ale zároveň nebude to jednoduché. A zároveň zaznělo, že nikdo nemá většinu, to jste řekli opakovaně. A stranický prvek je v Senátu slabší. Já dodám, že se, také ale mluví o potřebě spojit síly na pravici a také jste hovořili o tom, že v Senátu vlastně by ti lidé mohli trochu se možná povznést nebo já jsem to takhle si to dovolím interpretovat parafrázovat, povznést nad ty úzce stranické zájmy. Čili Jiří Leschtino, není tady právě šance ukázat voličům je-li ta situace možná očima Adama Černého vážnější, než by se mohlo zdát někomu jinému tak, že by stálo za to spojit síly a nějakého předsedu Senátu zvolit?

Jiří LESCHTINA, komentátor

Tak, co se týče jakoby spojení těch sil tak, když se podíváme na praxi toho Senátu, tak to tam funguje skoro bych řekl, jak hodinky. Už jenom tím, že vlastně nějak zaměřený politicky nebo ideově ten Senát, tam ty rozdíly mezi stranami jsou poměrně minimální aspoň tím krom vypadly vlastně de facto komunisté, a tak kteří byli takoví alternativnější. Je tam teda slabá, slabý ostrůvek ANO, které prostě není schopné prostě prosadit své kandidáty v těch senátních volbách.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale bude tam ovšem silný ostrůvek ODS, jak naznačila tam jenom strany, která si to nenechá ujít.

Jiří LESCHTINA, komentátor

Je tam samozřejmě silná ODS a ta myslím bude velmi bude bojovat o to získat kandidáta právě, protože nasadila vlastně na ten Senát a má tam vlastně docela silného, ona tam vlastně silné osobnosti moc není, když se podíváme na ten Senát z hlediska typu Pithart, ale jsou tam některé prostě výrazní členové. Je tam pan Oberpfälzer jako místopředseda Senátu, který už je tam letitý, vypadá důstojně. Je tam předseda teda ODS senátního klubu, ale co se týče toho schopnosti ukázat jakoby tu jednotnost tý opozičních sil, tak tam to funguje. Navíc ono to vlastně v tom Senátu není až tak jako, to je prostě zásadní téma pro volby do Poslanecké sněmovny, kde se utváří vláda, ta rozhodne vlastně směřování země. V tom Senátu to není.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Oni by to teda nedali, když říkáte, že tam ta vůle je?!

Jiří LESCHTINA, komentátor

Možné to je. Já si dovedu představit možná, že to poučení z té minulé volby, kdy skutečně tam vlastně přišli spousta lidí, kteří se ani tak moc neznali. Ono to byl prostě jako z těch doplňovacích volbách do Senátu, takže tam vznikly prostě nějaké zkratky. Možná, že teď se to někam posunulo, že ty lidi už vědí, co vlastně jaksí. Mají spolu nějaké vztahy, na něčem spolupracují, tím pádem se vytvořily nějaké vazby, že to prostě může nějakým způsobem dopadnout, dohodnout to samozřejmě je možné. Trošku vidím problém u té ODS, která jsem už s tou svou historií, ona se tam cítí vlastně jako taková historická strana. Jsou tam lidi i toho staršího ražení dost jakoby vlastně z té ódésky a takto půjde trošku jsem takovým těm bojovým způsobem. Ale pak je tam spousta jakoby těch individuálních senátoru, ten klub těch /nesrozumitelné/ prostě, který tam můžou sehrát úplně jinou roli, kterou nikdo nečeká.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká novinář Jiří Leschtina na vlnách Českého rozhlasu Plus. Posloucháte názory a Argumenty Plus, tedy nedělní diskusi u kulatého stolu, ve které hosté komentují hlavní politické události uplynulého týdne. Dnes kromě něj přijali pozvání také Adam Černý spolupracovník Hospodářských novin a Českého rozhlasu a politolog Josef Mlejnek z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který taktéž publikuje. Od moderátorského mikrofonu provází Lucie Vopálenská.

redaktor

Posloucháte Názory a argumenty Plus. Kulatý stůl s osobnostmi, které mají názor. Premiéra v neděli po osmnácté hodině na Plusu.

Andrej Babiš prezidentu republiky navrhl odvolání ministra dopravy Vladimíra Kremlíka

26.1.2020 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

V pondělí, v tomto týdnu premiér Andrej Babiš také oznámil, že prezidentu republiky navrhl odvolání ministra dopravy Vladimíra Kremlíka taktéž z hnutí ANO. Důvodem byla předražená zakázka na eshop pro elektronické dálniční známky za 400 000 000 Kč, kterou ministr Kremlík obhajoval. Jenže ozvaly se IT experti, kteří nabídli

totéž zadarmo, respektive za 40 000 000, tedy řádově levněji. Ptám se, jak na vás zapůsobila rychlost, se kterou premiér zareagoval a co jste si vůbec říkali, když jste se o tomto problému dozvěděli. Poprosím Josefa Mlejnků.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jsem si pomyslel určitě to, že té zakázce patrně určitě létají zbytečně velké peníze a, že z toho hrozí určitě mediálně nějaký průšvih, takže Andrej Babiš se rychle dupnout na brzdu. Chce i z té kauzy vyjít pozitivně on sám z toho vyšel pozitivně. A že se předvede před veřejností jako člověk který, když narazí na korupci ve svém vlastním hnutí o svých vlastních ministrů, že nekompromisní a nekompromisně přijme nějaké řešení. Jak to bylo ve skutečnosti, tak samozřejmě těžko úplně přesně odhadovat ale opravdu ta skutečnost, že řada prostě lidí, kteří něco takového normálně jako vyrábí, vytvářejí nějaké nějaké shopy, a tak dále. Všichni tvrdí, že to jako zbytečně předražené, tak to samo o sobě asi svědčí o tom, že ta zakázka ještě nebyla jako dobře promyšlená.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili vlastně premiér zareagoval asi tak, jako by se v normální zemi demokracii očekávalo, že je tady problém a politik premiér je od toho, aby s tím rázně nějak skoncoval.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

A přehlušil samozřejmě tu námitku. No, ale ten Babiš ho tam vlastně dosadil.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Samozřejmě, samozřejmě to to tady je v pozadí ano, ale je to ještě si dovolím je to sice spekulativní otázka ale myslíte si, že by události běžely stejně rychle nebýt oněch IT expertů? Jakou roli zřejmě v té kauze vůbec sehráli.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

Tak mediálně to bylo velmi působivé, protože ve chvíli, kdy vám lidi z oborů řeknou, že 400 000 000 je nesmysl a nejenom, že řeknou, že je to nesmysl a řeknu, že to, že se svolají na víkend a udělají hackathon a dají to dohromady. Uvidíme, jestli se to povede, nemuseli znát všechny podrobnosti té zakázky /nesrozumitelné/ je to trošku mediální přestřelka. Ale panu premiéru nezbyvalo nic jiného. Hrozilo to velkou ostudou a pan premiér opakovaně ukázal, že jsou tyhle situace, tak sice chvíli třeba váhá, ale pak to stříhne. Třeba ministryně spravedlnosti paní Taťána Malá. To prostě ve chvíli vidí ten problém běží, že by ho mohla poškozovat tak, tak to stříhne, a dokonce bych sledoval odhadovat, že člověk, který má byznys svou zkušenost tak když je na tohleto citlivý prostě na výdaje. Druhá věc je ovšem, jak to funguje systémově, a to je to je myslím věc, která stojí za možná o něco větší pozornost, i když 400 000 000 jsou opravdu peníze, které jak, říká klasik stojí za hádku, a to je způsob, jakým se vybírají ministři. Tam já vidím prostě strukturální chybu politického hnutí ANO, protože, jak já se zabývám hlavně evropskou politikou tak normální strana nebo politické hnutí je takové, že má nějakého svého šéfa, který ve vládě to jsou nějaký ministři a ten ministři povstávají většinou z toho, že ta strana nebo hnutí má nějaké odborné komise, školskou, zahraniční, bezpečnosti, já nevím jakou proenergetiku a když se uvažuje o tom, kdo by mohl dělat ministra či ministryni, tak se podívají do toho příslušného výboru nebo komise, kdo je tam schopni, kdo tomu rozumí, případně, zda je schopen vystupovat na veřejnosti.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pro pana Kremlíka, zůstaňme ještě u něj.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

No tak pan Kremlík se zjevil vstříc jako deus ex machina Lille. Byl zvolen vlastně náhodou poté co musela odejít jeho předchůdkyně za nepříteli povznášejících okolností, tak byl vytažen, takže když to řeknu trochu zkratkou a nadsázkou, protože teď už nemluvíme o zesnulém ale živé politice. Tak prostě pan premiér, místo aby se podíval v případě, kdy hledá ministra či ministryně, podíval se po odborné komisi koho tam má, kdo tomu rozumí, tak volá na jobs.cz. Jestli začne se poptávat, jestli nevíte o někom schopném, kdo by mohl dělat. Takhle se vynořil pan Kremlík a, když se ukázalo, že pan Kremlík v resortu pana Kremlíka je masivní problém

/nesrozumitelné/ 400 000 000. Tak prostě se to vyřešilo co nejkratším způsobem, že prostě velmi výkonný a pracovitý místopředseda vlády a zároveň ministr. Takže dostal přidělené ještě jeden resort. Ovšem pomíjím to, že tam byla ta peripetie s tím, jestli se, jestli se pan Kremlík vrátí jako náměstek nebo nevrátí. Ale poukazuje to, abych řekl na jistou strukturální vadu nebo nedostatek politického hnutí ANO, že nedokáže generovat, protože od toho politická hnutí a strany jsou, aby generovaly osobnosti, které budou schopny dělat nějakou konkrétní politikou nebo převzít vládní odpovědnost. A tady se ukazuje opakovaně, že se sahá někam mimo to hnutí, a to něco o tom politickém hnutí pak nastává a vypovídá.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Soudí Adam Černý a ptám se Jiřího Leschtiny. Vy byste s tímto názorem souhlasil? Jak vlastně velký problém, jak velkým problémem se ukázalo být hnutí ANO to, že možná nemá nevím dost lidí?

Jiří LESCHTINA, komentátor

Tak ono ani mít podle mě nemůže to za prvé, protože tam vlastně ani nefungují nějaké viditelné odborné komise a odborníci, kteří se vlastně připravují na politickou kariéru. A druhá věc nefunguje, protože premiér ani to tak nemá nemá v úmyslu neměl v úmyslu to hnutí takto zakládal. On myslím zcela úmyslně sahá mimo ty struktury politický, potřebuje tu stranu spíše o nějaké obslužný mechanismus než tedy vlastně jako základní politickou entitu, která by tvořila politiku té vlády.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Proč, ale proč?

Jiří LESCHTINA, komentátor

Tak jak myslím si, že to je pro ně, to je vlastně ten problém jakoby té vlády, takzvané vlády odborníků to se u nás jaksi hodně vlastně říká. My jsme tu vládu odborníků měli vždycky třeba asi jako 3x v podstatě v době politických krizí jako takovou překlenovací záležitost, tudíž zafungovala poměrně myslím dobře. Na tu dobu ministři věděli, že tam jsou na chvíli nějakým způsobem, něco se buď snaží, některým se něco povedlo něco ne. Měli jasně jak je rozdaných ten mandát a viděli, že skončí. Teďka pomínu vlastně prezidentskou vládu Miloše Zemana, to byl trochu i jiný příběh, který vznikl trochu jinak. Ale jinak ty strany se dohodli, že krize politická, musíme to vyřešit, tak překleneme to politickou stranou nějakých odborníků.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A já tedy rozumím těm vašim slovům tak, že Andrej Babiš k tomuto směřuje, že jaksi se možná vzhledl, jestli tomu tak rozumím?

Jiří LESCHTINA, komentátor

Tady je ten problém, že Andrej Babiš tuto vládu vlastně miní nebo rozhodl se udělat na celé volební období a zřejmě na další volební období a nevím nebo jak si to představuje. Zajímavý fenomén který, který vlastně tedy ten způsob vládnutí a ten vlády neodborníků, teďka teda pomínu tu menšinu ministrů sociální demokracie tam to je trochu něco jiného je vlastně bez vynoření se toho místopředsedy Havlíčka, že jo pana Havlíčka. To je vlastně člověk, který se tam prostě zjevil jakoby, dejme tomu, trochu z vesmíru. Získal tam velmi rychle místopředsedu strany bez konzultace, aniž by ANO jako hnutí ANO k tomu cokoli jako říkali nebo nějakým způsobem se vyjadřovalo. Získal teda pozici ministra průmyslu a nyní myslím Andrej Babiš zcela cílevědomě ho učinil jaksi vládcem nad dalším ministerstvem super ministerstvem, který má asi 10 000 úředníků, obrovské druhý největší ministerstvo celé té věci. Myslím si že tam je i stojí prostě úmysl vybudovat si nějakého takového silného super ministra, člověka naprosto loajálního vůči němu, který prostě nemá jiné ambice, jako jiné politické nebo v té straně není vlastně jakkoliv obtěžován, případně tedy člověka kterej, když by se rozhodl třeba odstoupit jako premiér z té vlády z nějakých důvodů a zkusit ten polský scénář Kaczyňského, takže bude jako dokonale loajálních, fungující. A ne, že by chtěl hledat ministra dopravy, tak posílení se toho svého člověka, který se tak vybral, když bych to řekl tak trochu s nadsázkou, tak si Andrej Babiš vlastně našel svého Medveděva.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Jiří Leschtina. No dlouho tady poslouchal Josef Mlejnek. Já poprosím vás o to, jestli souhlasíte s tím co tady zaznělo, protože teď jsme toho řekli trochu moc naráz. Ano samozřejmě Karel Havlíček jako místopředseda vlády a současný dosavadní ministr průmyslu a obchodu tak najednou jeví se to tak, zdá se to tak bude sedět a sedí od pátečního dopoledne v křesle ministra dopravy, ale když tady byla řeč o vládě odborníků, nemůžu to úplně nechat jen tak neprodiskutované. Tak ukazuje se vůbec tohle v dnešní době, kdy být odborníkem znamená většinou být odborníkem na něco úzce vymezeného. Tak ukazuje se to vůbec jako nějaký funkční model, může to fungovat? Souhlasíte s tím jak tady Jiří Leschtina pojímá.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je ten pojem vláda odborníků. Vlastně odborník je člověk, který není v té straně nebo nemá tu stranickou legitimaci a, dejme tomu, má nějakou profesní vazbu k tomu odvětví.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jako spíš na tedy navenek vlastně vypadá.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jestliže je odborník, tak samozřejmě pokud ten člověk aspoň trochu v tom resortu nějak působil tématicky ,tak budiž můžeme označit odborníka, ale určitě není vláda jako, že by třeba ministr dopravy byl nějaký špičkový vědec, který jako zabýval dopravními systémy. To jsou spíše lidé z praxe, kteří něco řídili, a tak dál. Čili odborník ministr je často spíš taková nálepka pro lidi, kteří nejsou členy té strany, nejsou politici a mají nějakou zkušenost pracovní s zřízením, jsou manažeři a, dejme tomu, s řízením něčeho co má k tomu resortu nějaký vztah.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Když ještě se vrátím k panu Kremlíkovi. Dozvěděli jsme se, že to je výtečný právník. Ovšem byl víceméně velice rychle odvolán jako muž hnutí ANO. Byl odvolán premiérem také tedy předsedou hnutí ANO, takže je to skutečně průšvih asi můžeme říct hnutí ANO. A mediálně by se to jaksi nemělo nějak otáčet jinam. Ale jestliže on neuhlídal tu zakázku, tak lze mu to bezpochyby brát prostě považovat mu to jako k tíži, lze ho za to odstranit, anebo jaksi vysvětlovat. Jistě jaksi vysvětlovat potom tedy tu úvahu, která se objevila ve čtvrtek večer na iDNES, že pan Vladimír Kremlík zůstane na ministerstvu jako náměstek. Lidé z toho čtenáři mohli získat třeba pocit, že se tady nějak snaží ti aktéři vlastně hodit tu vinu někam jinam na někoho jiného, aby nakonec všichni z toho vyšli nějak dobře.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že se ukazuje, že ne každý schopný manažer je politik schopný, že Andrej Babiš zjišťuje, že vezme člověka a nechá ho řídit ministerstvo tak, kdyby nechal žít nějakou firmu z holdingu a možná by to věcně bylo stejně náročné, pokud jako počet lidí, nebo plus minus počet lidí, kolik má na starosti a kolik porad musí absolvovat. Tak ředitel nějaké firmy z holdingu o tom veřejnost neví. Tomu se věnují možná nějaké specializované časopisy ekonomické kdo, kam nastoupil, do jaké firmy jako manažer. Ale ministr je veřejná osoba, je pod drobnohledem, je v médiích a i člověk, který z čistě manažerského hlediska to ministerstvo řídí dobře, je to možné u pana Kremlíka teda to neumím přesně posoudit tak dělá ty prostě boty politické. On, když už začínal tak udělal takovou politickou botu, když byl pohřeb Karla Gotta, tak se nechvalně proslavil tím, že tam předbíhá ve frontě a služebně tam předběhl. To mi přišel ten člověk, jak je totálně jako politicky prostě necitlivý a myslím si, že kdyby, že by ho možná kdyby ho vyhodil, kdyby už v té funkci byl déle, že by ho zachránil, že tam byl relativně krátkou dobu.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

To se těžko učí. Ani se to možná naučit nedá, tak tady jsme na začátku mluvili o Jaroslavu Kuberovi, který tu úžasnou vlastnost jako mluvit s těmi lidmi, komunikovat a mít cit pro to měl. Někteří lidé mohou být jako technokratický machři, ale jim nedejde taková banální věc, že předbíhat na pohřbu Karla Gotta, že to prostě je to fatální chyba. A teď on tam jako se mu tam stane to, že tam ta zakázka to se dál, to nevyšetřoval do detailů,

takže nechci se do nějakých detailů pouštět. Je to jeho politická odpovědnost. On, jako kdyby uvažoval politicky, tak mu to musí jako docvaknout, že pokud já tady nechám někoho udělat zakázku na eshop, tak prostě za 400 000 000 a přitom musel asi vědět, nebo by se zeptal, on by mu to řekl někdo, že se to dá udělat daleko levněji, tak to prostě bude průšvih. A ponese za to politickou odpovědnost a může jako politik rychle skončit. Možná kvůli tomu Andrej Babiš zjišťuje, že těch manažerů, politiků je vlastně strašně málo, a možná radši teď to ministerstvo dopravy dal ministru Havlíčkovi, což je člověk který, o kterém on jako důvěřuje evidentně. A možná ho radši přetíží nebo hodně zatíží tím, že do konce volebního období on by měl řídit 2 ministerstva, než aby vychovával zase ještě dalšího, protože se ví, že ještě jeden takový Kremlík a nebo ještě nějak jako Ťok v závěru kariéry, kdy prostě ho sklátila kalamita byť samozřejmě důvody byli asi jiné. Tak, že se už začne negativně zapisovat veřejné mínění, že prostě Babiš není schopen obsadit ministerstvo dopravy kvalitním ministrem, tak ještě jeden Kremlík a jeden takový průšvih, tak už se to mezi lidma začne šířit a pro něj to bude politicky nepříjemné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Mě zaujalo pardon, mě zaujala ta, ten vývoj celé té kauzy a vlastně od pondělí do pátku, kdy nejprve byl postoj Andreje Babiše a nutno podotknout že, tedy v této situaci i prezidenta Zemana ten také jednal velmi bryskně, takže ten postoj byl takový velmi rychlý. A nejprve, nejprve tedy úplně na začátku bylo všechno v pořádku. Pak pan Kremlík věc manažersky nezvládl, selhal. Pak slyšíme ale z úst Karla Havlíčka, že je, cituji: "trestuhodné, co bývalému ministrovi udělali ti druzí lidé". Myšleno zjevně ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Pak ve čtvrtek večer se dozvíme, že pan Kremlík bude pokračovat jako náměstek, aby v pátek dopoledne bylo všechno jinak, protože jak pravil premiér pan Kremlík nebude politickým náměstkem, nebude náměstkem a ministerstva se slučovat nebudou. Ačkoliv tedy jsme se 2 dny v průběhu týdne bavili o tom návrhu, že je slučovat chce. Takže celkově, jaký dojem to dělá?

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

První reakce byla, řekněme, odpovídající tomu problému, že byla rychlá, ale pak už to zvládnuté nebylo. Tam prostě to nebyl domyšlený ale já bych chtěl rychle ještě poznámku k tomu k myšlence vlády odborníků. To je zavádějící věc, protože vláda není jenom sestavou lidí, kteří se starají o své resorty ale vláda rozhoduje o mnoha důležitých politických záležitostech ve sboru, když budu mluvit o zahraniční politice bezpečnostní obraně, ale o čem všem. A tam ten člověk nemůže být jenom specialista na to, jestli se dobře staví silnice nebo nevím co dalšího, takže musí mít nějaké politické myšlení, nějaký politický cit a možných a nedejbože taky třeba nějaké vzdělání a zkušenosti.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale i kdyby neměl i kdyby byl jenom nějaký manažer a právník, že se panu Kremlíkovi říká, že dobrý právník, tak vlastně ohlídat veřejné peníze. To je ale peníze ohlídat zakázku.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

Nelze brát v úvahu, co mu provedli lidé. Já si vzpomínám na případ tuším v Portugalsku ministra dopravy, když tam spadl most, tak ten ministr dopravy jistě za to, že ten most spadl neměl přímou odpovědnost ale první co udělal dal svoji funkci okamžitě k dispozici poněvadž říkal, já za ten rezort zodpovídám, tohle to je prostě strašnej průšvih. Takže, a to je něco, co se tady příliš nenosí z různých důvodů. Možná, že na to jsme ještě dostatečně dospělý nebo zkušený ale ono to očisťuje věci. Já si to ještě dodám jeden příběh. Jean François Kahne, který se proslavil neblaze aférama v Newyorském hotelu, tak měl aféru jako nadějný politik s výhledy na prezidentskou funkci v socialistické straně a vynořila se nějaká věc, že mělo nějaký problém v pojišťovně, pojišťovně studentské. A on říkal tak já ustupuji s politiky dokavad se to nevyčistí. A za tři čtvrtě roku se vrátil a byl svatej pokoj, tak to je bohužel, tady vzniká dojem, jako, že kdyby někdo měl podat demisi a počkat, než se jeho problémy vyčistí takže upadne do existenční nouze druhý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Adam Černý. Ještě úplně na závěr, už musíme být struční. Dovolím si položit otázku na píár a marketingovou rovinu tedy této kauzy a její mediální pokrytí. Ono to určitě stojí za pozornost. Ve čtvrtek se totiž objevily v tisku informace o obdobných problémech dalších resortech. Konkrétně se veřejnost dozvěděla, že

zakázka na IT systémy na ministerstvu práce a sociálních věcí, které spravuje ČSSD bude stát nejméně miliardu víc, než se předpokládalo. Pak jsme se dozvěděli, že na ministerstvu obrany pan ministr Lubomír Metnar je oficiálně také za ČSSD se nakupuje 5× draž, než v NATO. Takže, jak Jiří Leschtina, jak vlastně na vás dělá tato kauza dojem jako celkově namířená na voliče, na čtenáře, na veřejnost. Podařilo se to vůbec, anebo je to víc svým způsobem debakl?

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já k tomu řeknu asi 2 věci, které mi napadají. Za prvý si myslím, že tam je ten zásadní nebo zajímavý moment byl, že jak v jednom okamžiku Andrej Babiš začal mluvit o slučování těch ministerstev. Dokonce chtěl slučovat 3 ministerstva, myslím hospodářství, dopravu a místní rozvoj. Což byla ta pravá vějička těm médiím, že jste okamžitě se trošičku odsunulo toto a začalo se diskutovat.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Podle Jana Hamáčka to byla kouřová clona.

Jiří LESCHTINA, komentátor

V šíleném plánu a podobně, a tak on to vypustil. Teď zase pronesl bombastické obrat, že teda vlastně to vůbec nic takového neřekl. To jsou myslím ty hry, které se tedy nějakým způsobem hrají, a to je dobrá marketingová práce. To je poměrně běžné v takových situacích. Ten základní moment, které já z té kauzy mám to, že se projevilo u třeba ministra Kremlíka a bude se to projevovat i u jiných ministrů. To, že jsou jako odstřižený od té strany, protože kdyby normální ministr, který bez politické strany tam má svoje lidi, své zvědy tak a ty mají zase ty vědy na ministerstvech, takže oni by ho upozornili už z hlediska konkurenčního. Hele tady se děje něco zakázkou, protože by chtěli tam třeba prosadit svoje zájmy. A tímhle způsobem potom se dostává do pohybu. To odstřížení těch ministrů ano od té strany znamená, že třeba ve v tom fondu má pro dopravu má 4 lidi jako ANO, tudíž by normálně fungovala ta vazba. Ten důsledek je, že ty vazby prostě jsou, nefungují a ty ministři ve vzduchoprázdnu pracujou spíš.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Míní novinář Jiří Leschtina. Náš čas vypršel. Já děkuji vám všem, všem hostům tedy Adamovi Černému, Jiřímu Leschtinovi a Josefu Mlejnkovi za účast dnešní debatě. Děkuji, že jste si udělali čas a někdy zase na shledanou.

Jiří LESCHTINA, komentátor

Díky za pozvání.

Adam ČERNÝ, spolupracovník Hospodářských novin

Na shledanou.

Josef MLEJNEK, politolog a odborník na Polsko, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou, děkuji za pozvání.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tolik toto vydání Názorů a argumentů Plus. Za chvíli jsou tu pravidelné zprávy. No a od mikrofonu děkuje za pozornost a pěkný zbytek neděle přeje Lucie Vopálenská.

Zima: Peníze se nenašly
27.1.2020 Respekt str. 24 Agenda
X

ČÍNSKÝ VLIV

Univerzita Karlova ukončila audit ke spornému financování česko-čínských konferencí. Na co šly peníze, které na akce poslali Číňané, však vnitřní audit školy nezjistil, informoval rektor UK Tomáš Zima. Univerzita si kontrolu peněz nechala vypracovat poté, co server Aktuálně.cz informoval, že čínská ambasáda posílala peníze na univerzitní konference skrze soukromou firmu Miloše Balabána. Ten byl zaměstnancem **Fakulty sociálních věd** UK a tajemníkem Česko-čínského centra. Tvrdil, že konference platí centrum samo, nicméně podle serveru na zářijovou akci dali údajně Číňané zhruba 600 tisíc korun.

Lenka Tungová, Radovan Jankovič a William Nattrass posílili tým společnosti Best Communications

27.1.2020 **Kariera.iHNed.cz** str. 00

-rkp

Best Communications, česko-anglická PR agentura se sídlem v Praze, přivítala ve svém týmu tři nové tváře. Lenka Tungová se po osmi letech do agentury vrátila na pozici PR Consultant. Radovan Jankovič se ujal funkce Account Executive se specializací na kampaně týkající se slovenského trhu a William Nattrass se k týmu připojil jako Account Executive a English Copywriter.

Lenka Tungová má více než 10 let zkušeností na poli PR a komunikace a v Best Communications posílí tým lifestyle a cestovního ruchu, věnovat se bude především klientům Cartoon Network a Emirates. Její další specializací je PR strategické plánování a poradenství v oblasti korporátní komunikace. Lenka se vrací do Bestu po osmi letech práce pro Disney, největší mediální organizaci v regionu střední a východní Evropy (CEE), kde se věnovala externí i interní komunikaci. Vystudovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy a získala také titul BA na Empire State College New York. Mluví česky, vietnamsky a anglicky.

Radovan Jankovič je novým členem týmu, který se zaměřuje na podporu realitních klientů. Podílet se bude na práci například pro společnosti Prologis, Arcona a Flow East, přičemž věnovat se bude především kampaním určeným pro slovenský trh. Radovan vystudoval žurnalistiku na Univerzitě Komenského v Bratislavě. Praktické zkušenosti získal ve dvou slovenských denících, kde pracoval jako redaktor. Radovan má výborný přehled o slovenské mediální krajině a mluví plynule slovensky i česky. Mezi další jazyky, které ovládá, patří angličtina a španělština.

William Nattrass se k týmu připojil jako anglický copywriter a specialista výzkumu v oblasti sociální a digitální komunikace, dále se zaměřuje na průzkum trhu. William získal bakalářský titul z hudby na Durham University v Anglii, během svého studia zde se stal členem debatního klubu Durham Union Debating Society a podílel se na vedení univerzitního hudebního souboru New Art Music Ensemble.

„Lenka, Radovan a William pro Best představují cenný přírůstek a já mám to potěšení, že mohu oznámit naši spolupráci. Pestrá paleta jazyků a zkušeností nově příchozích členů týmu bude jistě přínosem jak pro agenturu, tak i pro naše klienty,“ řekl Euan Edworthy, CEO společnosti Best Communications.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-66711960-lenka-tungova-radovan-jankovic-a-william-nattrass-posilili-tym-spolecnosti-best-communications>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

Kariera.iHNed.cz

Přestupy

27.1.2020 **Euro** str. 57 **Panorama**

BDO Miroslav Jandečka • řídicí partner

Společnost BDO oznámila jmenování nového řídicího partnera v České republice. Miroslav Jandečka, někdejší řídicí partner společnosti Moore Stephens, vede BDO s účinností od 1. ledna 2020. Jandečka získal v posledních 25 letech rozsáhlé zkušenosti nejen v oboru firemních financí, ale také ve vedení a rozvoji poradenské firmy. Svou vlastní společnost, založenou v roce 1995, postupně rozšiřoval v rámci západočeského regionu. V roce 2007 ji připojil k síti poradenských firem Moore Stephens. Mimo vůdčích schopností má Jandečka znalosti v oblasti mezinárodního zdanění právnických osob, přeshraničních fúzí a akvizic, složitých obchodních strategií a transakcí. Petr Slaviček, dosavadní řídicí partner, bude Jandečku podporovat z pozice nového předsedy představenstva.

Oba budou nadále spolupracovat v různých oblastech řízení společnosti.

Slaviček se navíc bude věnovat oblasti finančního auditu.

Předvýběr.cz

Kamil Bareš • obchodní ředitel Obchodním ředitelem personální společnosti Předvýběr.cz se stal Kamil Bareš, dosavadní manažer obchodního rozvoje.

Bareš se donedávna věnoval vedení obchodního týmu, náboru obchodníků a jejich vzdělávání. Ve společnosti pracuje od dubna 2010. V personalistice začínal jako obchodník v mezinárodní personální firmě CVO Group, půldruhého roku působil také ve vydavatelství Mafra. Před nástupem do oboru vystudoval gastronomii, kde pracoval tři roky. Je ženatý, má dvě dcery. Ve volném čase se věnuje rodině a sportu.

Procházka & Partners

Jakub Salát • marketing & PR manager Daniel Kouba • project manager Společnost Prochazka & Partners, která zastupuje nájemce v oblasti komerčních nemovitostí, posílila oddělení marketingu a projektového managementu.

Jakub Salát je odpovědný za marketingové a PR aktivity společnosti a Daniel Kouba nastoupil jako manažer do týmu projektového managementu. Salát začínal před patnácti lety kariéru v oblasti médií a později pracoval v předních českých PR agenturách. Do společnosti Procházka & Partners míří po třech letech z firmy Renomia, kde se věnoval oblastem PR, interní a externí komunikace a tradičnímu i online marketingu. Salát je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, studium zakončil rigorózní zkouškou. Daniel Kouba se od roku 2013 pohybuje v oblasti stavebnictví, kdy svou kariéru začínal ve společnostech Skanska či Subterra. Následně se věnoval facility maintenance v Accenture a posledních pět let strávil opět ve společnosti Skanska. Kouba je absolventem Fakulty stavební ČVUT, obor příprava, realizace a provoz staveb, a v říjnu 2019 složil autorizační zkoušku ČKAIT.

REICO IS CS

Tomáš Jandík • předseda představenstva REICO investiční společnost České spořitelny vstupuje do nového roku s novým představenstvem. Tomáš Jandík nastoupil na místo jeho předsedy, a nahradil tak v této pozici Filipa Kubrichta, který ze společnosti po 13 letech odešel čelit novým profesním výzvám.

Místopředsedou zůstává Jaromír Kohout, novým členem představenstva je Miloš Novák, který bude zodpovědný za finanční řízení společnosti. Jandík působí v představenstvu REICO IS ČS od roku 2016. Až dosud byl zodpovědný za nemovitostní složku ve spravovaných fondech a tuto roli si ponechá i v pozici předsedy představenstva. Jandík absolvoval Humboldtovu univerzitu v Berlíně a College of Estate Management v britském Readingu. Zastával různé poradenské pozice v oblasti finančního auditu, oceňování nemovitostí, správy aktiv a investičního poradenství ve společnostech Ernst & Young, DTZ a později CBRE. Jandík je členem Czech CFA Society a Královského institutu diplomovaných znalců - RICS.

Foxconn

Pavel Kožený • ředitel PR a komunikace Pavel Kožený se stal novým ředitelem PR a komunikace společnosti Foxconn, druhého největšího českého exportéra.

Absolvent Univerzity Pardubice má dlouholeté zkušenosti v Public Relations, marketingové komunikaci a projektovém managementu. Dříve působil jako manažer v marketingu průmyslového holdingu Czechoslovak Group jako ředitel oddělení marketingu a komunikace a současně tiskový mluvčí akciové společnosti Nemocnice Pardubického kraje nebo jako zástupce ředitele odboru marketingové komunikace společnosti

České dráhy. Kožený je ženatý, má dvě děti a jeho velkým koníčkem je softball. Je členem a manažerem týmu Czech Grizzlies a jako trenér české softballové reprezentace dovedl český tým ke druhému místu na evropském mistrovství v roce 2015.

Konica Minolta US

Martin Pondělíček • výkonný ředitel a předseda představenstva Pozici výkonného ředitele a předsedy představenstva společnosti Konica Minolta IT Solutions Czech nově zastává Martin Pondělíček. Bude odpovědný za řízení prodeje podnikových informačních systémů a za rozvoj firmy směrem k naplňování požadavků trhu na moderní technologie. Pondělíček má v oboru informačních technologií více než 20 let zkušeností. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a do managementu firmy Konica Minolta nastoupil v roce 2006. Zde působil jako ředitel implementace a supportu. Dříve pracoval ve společnosti Arbes Technologies, kde byl odpovědný za řízení softwarových zakázek a poté se stal výkonným ředitelem.

Foto popis|

Babiš si v Havlíčkovi našel svého Medveděva, myslí si komentátor Leschtina

27.1.2020 ČRo - plus.cz str. 00

autoři: Lucie Vopálenská , Katarína Brezovská

Odvolání ministra dopravy Vladimíra Kremlíka (ANO) kvůli předražené zakázce na e-shop s dálničními známkami a převzetí jeho postu vicepremiérem a ministrem průmyslu Karlem Havlíčkem (za ANO) potvrzuje podle hostů kulatého stolu Plusu personální krizi a slabé politické zázemí ve vládnoucím hnutí ANO.

„Ukazuje to na strukturální vadu hnutí ANO. A to, že nedokáže generovat osobnosti, které budou schopné dělat konkrétní politiku, nebo převzít vládní odpovědnost,“ soudí komentátor Hospodářských novin Adam Černý.

S Černým souhlasí i komentátor Jiří Leschtina, podle kterého v ANO chybí odborníci, kteří se připravují na politickou kariéru. Připomíná, že premiér a předseda ANO Andrej Babiš to ale ani neměl a nemá v úmyslu. „Zcela úmyslně sahá mimo politické struktury, potřebuje tuto scénu spíš jako nějaký obslužný mechanismus, než jako základní politickou entitu, která by tvořila politiku vlády,“ míní.

Havlíček?

„Zajímavý fenomén způsobu vládnutí je vynoření Karla Havlíčka (za ANO). Velice rychle získal pozici místopředsedy vlády, ministra průmyslu a teď ho Babiš učinil šéfem druhého největšího ministerstva. Myslím, že chce mít superministra. Naprosto loajálního člověka, bez politických ambicí. Řečeno s nadsázkou: Babiš si našel svého Medveděva,“ dodává Leschtina.

Podle politologa Josefa Mlejnka z **Fakulty sociálních věd** UK Babiš zjišťuje, že ne každý schopný manažer je i schopný politik. „I člověk, který z manažerského hlediska řídí ministerstvo dobře, dělá boty politické... Když (Vladimír) Kremlík (na dopravě) začínal, nechvalně se proslavil předbíháním ve frontě na pohřbu Karla Gotta. Zachoval se jako politicky necitlivý člověk. To se těžko učí, ani se to vlastně naučit nedá,“ poznamenává.

„Možná proto dal ministerstvo dopravy Havlíčkovi. Radši ho přetíží než aby riskoval. Protože ví, že ještě jeden Kremlík a podobný průšvih, a začne se to negativně podepisovat ve veřejném mínění,“ dodává Mlejnek.

Návrhy na sloučení ministerstev průmyslu a obchodu a dopravy, se kterými přišel premiér, a které následně vzal zpět, byly podle Leschtiny odvedením pozornosti od problémů na ministerstvu dopravy.

„Byla to pravá vějička médiím. Okamžitě se odsunuly problémy na dopravě a začalo se diskutovat o šíleném plánu. Potom zase (Babiš) tvrdil, že nic takového neřekl. Jsou to hry. Taky dobrá marketingová práce. Je to poměrně běžné v takovýchto situacích.“

Kubera? Zkušený praktik

Na předsedu Senátu, dlouholetého politika a primátora Teplic Jaroslava Kubera, který v pondělí náhle zemřel, vzpomínají hosté u kulatého stolu jako na zkušeného komunálního politika, neformální, unikátní postavu ODS, schopného komunikátora a připomínají jeho smysl pro humor.

„Byl zkušeným regionálním praktikem. Pěstoval si styk s voliči. A dělal to způsobem velmi kontaktním. Měl dar jako Bill Clinton: když mluvil s kýmkoli, dával najevo, že se o toho člověka zajímá. Z toho pramenila velká část jeho popularity,“ hodnotí komentátor Černý.

Leschtina vzpomíná na sjezdy ODS, kde se podle něj čekalo na one man show Jaroslava Kubery. „Vystoupil s vtípným, hřejivým projevem. Byl vlastně takovým průkopníkem politiky jako masové zábavy, mediální show, což je dnes trend v kampaních,“ připomíná.

Také podle Mlejnků byl předseda Senátu výborným politikem komunálním. „Ale na celostátní úrovni se ukázalo, že má své limity, že není úplně schopný zformulovat nějakou konzistentní politickou linii. Tam někdy i ty jeho vtípky trošku drhly,“ doplňuje politolog.

Kdo povede Senát po úmrtí předsedy Jaroslava Kubery? Může nastat ústavní krize? Ptala se Lucie Vopálenská.

Spustit audio

Související

Ten úřad musí být prokletý. Každý ministr, který nastoupí do jeho čela, musí počítat s tím, že dříve nebo později bude vyhozen a že důvody nebudou jasné ani jemu samému.

Nový ministr dopravy Vladimír Kremlík byl pro všechny překvapením. A jakmile jsme se s ním blíže seznámili, tak ještě větším.

„Nerozptyloval bych se tou celkovou částkou 8 bilionů korun – není to nic jiného než 250 miliard korun ročně,“ podotýká Karel Havlíček.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/babis-si-v-havlickovi-nasel-sveho-medvedeva-mysli-si-komentator-leschtina-8140256>

Učitelské noviny, chemtrails a Petr Hampel

27.1.2020 manipulatori.cz str. 00

Jan Cemper author

Týdeník Učitelské noviny vychází už desítky let a informuje o novinkách ze školství včetně chystaných vyhlášek nebo otevíraných oborů. Poslední dobou však sociální sítě zaplavila vlna kritiky namířená proti dvěma textům, které v něm vyšly.

První z nich se objevil v jednom z loňských říjnových vydání. Nesl titul Klimakult a na pěti stranách shrnoval známé námitky odpůrců vědeckého konsenzu o globální klimatické změně způsobené člověkem. Obsahoval však také pasáž obhajující platnost jedné z nejznámějších konspiračních teorií o takzvaných chemtrails. „Na internetu lze najít i různé zajímavé informace, které mainstreamovému stanovisku věcně oponují a nelze je vždy jednoduše označit za fake news,“ cituje Deník N autora článku s odkazem na jeden z nejčastěji používaných „důkazů“ chemtrails, které konspirátoři používají. Jde o video, na němž existenci programu chemtrails údajně přiznává exředitel americké CIA John Brennan. Loni o něco dříve přinesl článek na stejné téma i dezinformační server Aeronet.

Jak psal náš web, jde ovšem o hoax. Brennan na videu mluví o hypotetické možnosti v budoucnu chránit klima Země rozprašováním speciálních látek ve stratosféře.

Server EDUin upozornil, že článek byl shromážděním snad všech nesmyslů, které se kolem tématu klimatické změny u nás vyskytují. Tvzení uvedená v článku totiž ve svém blogu bod po bodu rozebral přední český klimatolog Radim Tolasz. „Autorovi, kterým je zástupce šéfredaktora Lukáš Doubrava, se podařilo skvěle shromáždit všechny nesmysly, které se kolem tohoto tématu u nás vyskytují,“ komentoval text z Učitelských novin.

Nedlouho poté vyvolal podobné pozdvižení další text – rozhovor s přední postavou české islamofobní scény Petrem Hamplem o údajné „islamizaci“ českých škol. Sociolog Hampel v rozhovoru – bez náznaku opozice ze strany novináře – prezentuje zkreslující a stereotypizující islamofobní tvrzení. Mimo jiné například prezentuje údajnou „islamizaci“ Česka jako „největší kulturní změnu od příchodu Slovanů na naše území“.

V článku s titulkem „Evropa se bezpochyby islamizuje“ Hampel kritizuje údajnou islamizaci školství nebo úroveň humanitního vzdělání. Pomáhá si přitom i řadou nepravdivých tvrzení, například že ve Velké Británii je již nyní muslimská většina. Mluví také o svém přesvědčení, že dění ovlivňují mocenské skupiny – konkrétně jmenuje například amerického mecenáše maďarského původu George Sorose, který je častým terčem dezinformačních médií.

Server Aktuálně.cz upozorňuje na Hamplovo tvrzení, že na humanitní obory se dnes dostane téměř kdokoli a zmiňuje konkrétně tři humanitní fakulty Univerzity Karlovy. „Situace je naprosto tristní! Dnes se na

jakýkoliv (humanitní obor, pozn. red.) dostane téměř jakýkoli zájemce," říká Hampl, sám absolvent Filozofické fakulty UK.

Aktuálně.cz vysvětluje, že realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně úspěšné. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.

„Pozoruhodný je ale především způsob vedení rozhovoru. Autor Hamplovi v ničem neodporuje ani nepožaduje doklady jeho tvrzení. Naopak mu sám pokládá otázky, v nichž předjímá, že kritika islámu je považována za rasismus, že světové dění je důsledkem spiknutí elit nebo že feministky odsuzují bílé heterosexuální muže," shrnuje Martina Heroldová pro Aktuálně.cz.

Proti oběma kritizovaným článkům se ozvali někteří ředitelé škol, jejich asociace se ale rozhodla nic v kauze nepodnikat. „Podle mého názoru je dobře, že vycházejí i v Učitelských novinách různé protichůdné články. Vadí mi, že je znát, že redaktor s panem Hamplem souzní, měl mu více oponovat. Také si myslím, že měl být text výrazně označený jako polemika nebo tak, aby bylo jasné, že jde o kontroverzní názor," řekl Deníku N prezident ředitelské asociace Černý.

Zdroje:

URL| <https://test.manipulatori.cz/ucitelske-noviny-chemtrails-a-petr-hampl/>

Trump zveřejní „plán století“ pro Blízký východ. Jde na ruku „Bibimu“

27.1.2020 seznamzpravy.cz str. 00 Svět, Stalo se

Milan Rokos

Po čtyřech letech přechodného období můžete mít vlastní stát. Bude ale demilitarizovaný a nebude mít kontrolu ani nad vlastním vzdušným prostorem, ani nad pozemními hraničními přechody. Na hlavní město Jeruzalém zapomeňte, vzkazuje Palestincům Trumpova „dohoda století“.

Dlouho očekávaný a avizovaný návrh mírové dohody mezi Izraelci a Palestinci představí americký prezident Donald Trump už v pondělí, pouze ale jedné straně. V Bílém domě přivítá izraelského premiéra Benjaminu Netanjahu i jeho vyzývatele Bennyho Gance, Palestinci budou v Oválné pracovně chybět.

V úterý by měl Trump plán představit veřejnosti.

Bližší detaily Trumpova plánu, přezdívaného „dohoda století“, se v médiích nicméně objevily už v neděli. A potvrdily očekávání, že dohoda, o níž vyjednával Trumpův zeť Jared Kushner, je jednostranně zaměřená ve prospěch Izraele. Židovský stát si ponechá prakticky všechny stávající osady na Západním břehu Jordánu, a bude tak moci anektovat 30–40 procent území označovaného písmenem C, tedy části Západního břehu nyní kontrolované Izraelem.

Plán legalizuje židovské osady Izraelci by se podle návrhu citovaného serverem Ynetnews museli vzdát jen 15 malých izolovaných osad a také asi 60 takzvaných outpostů, tedy divokých tábořišť zabraných radikálními náboženskými sionisty. V nich žijí asi tři tisíce lidí, kteří se svých ilegálních obydlí dobrovolně vzdát rozhodně chtít nebudou.

Na ruku Izraeli jde Trumpův plán i v otázce Jeruzaléma. Zatímco Palestinci požadují, aby byla východní část města hlavním městem jejich budoucího státu, Trumpova administrativa toto přání zcela ignoruje a ponechává celé Svaté město výlučně pod izraelskou správou. Chráněná hora s třetím nejsvětějším místem islámu mešitou al-Aksá a další nábožensky důležitá místa by měla být pod dohledem obou stran.

Hlavní město by si tak Palestinci mohli udělat pouze na území za izraelskou separační zdí. V úvahu by tak připadalo některé z arabských předměstí Jeruzaléma, v minulosti se v této souvislosti spekovalo o Šu'fat.

Trump jde na ruku pravicovému Izraeli, z toho, co víme, jasně vyplývá, že plán jde na ruku Izraeli. Ale nejen Izraeli jako takovému, ale především tomu pravicovému. Zatímco izraelský střed a levice si přály spíše větší oddělení od Palestinců, dohoda dává zelenou legalizaci židovských osad a tomu, aby se staly součástí Izraele," řekla Seznam Zprávám politoložka Irena Kalhousová z **Fakulty sociálních věd** UK.

„Dohoda století“ počítá s přechodným čtyřletým obdobím, během něhož by měli Palestinci čas změnit názor a přistoupit na Trumpovy podmínky. Izrael si během tohoto období ponechá kontrolu nad oblastí C a bude v ní i moci stavět v místech, kde už nyní osady stojí. Zastavit by se naopak měly developerské projekty jdoucí nad rámec stávajícího izraelského osídlení, stejně jako rozšiřování průmyslových zón na Západním břehu.

Zatímco Palestinci by měli dostat z výše zmíněné oblasti C 40 procent, Izraelcům by podle plánu mělo připadnout 30 až 40 procent. Osud zbylého území, tedy 20 až 30 procent této oblasti, návrh neupřesňuje.

I izraelští představitelé se pak podivují nad podmínkou stanovující, že se stávající palestinské samosprávě musí podřídit i Pásmo Gazy, kde vládne radikální islamistické hnutí Hamás. Gazu má se Západním břehem spojit tunel, i ten ale vyvolává otázky – Hamás až dosud budoval tunely kvůli tomu, aby jimi mohl pašovat zbraně, případně jimi vysílat své bojovníky, aby útočili na izraelské vojáky nebo civilisty.

Plán připouští sice vznik samostatného palestinského státu, psát o něm by se ale mělo spíš v uvozovkách. Šlo by totiž o stát demilitarizovaný, který by neměl kontrolu ani nad vlastním vzdušným prostorem, ani nad pozemními hraničními přechody. Budoucí palestinský stát by navíc nesměl uzavírat spojení s dalšími zeměmi.

Palestinci jsou proti, zvažují protiakti Pozice Palestinců je taková, že odmítají plán už před jeho oficiálním zveřejněním. Vedení samosprávy již dokonce pohrozilo, že by mohlo odstoupit od mírových dohod z Osla z roku 1993. „Palestincům nezbyvá nic jiného než plán odmítnout. Je otázka, jestli splní to, čím v minulosti opakovaně strašili, a to rozpuštění samosprávy. Nemyslím ale, že by k tomu přistoupili, protože lidé, kteří v samosprávě sedí, jsou zkorumpovaní a závislí na penězích ze Západu. O ty nebudou chtít přijít,” myslí si Kalhousová.

Samospráva už podle serveru Middle East Monitor zahájila akci proti „dohodě století”. Palestinský ministr zahraničí Rijád Málíkí řekl, že zahájil jednání s arabskými státy o tom, jak na nechtěnou Trumpovu iniciativu zareagovat.

Specialistka na palestinsko-izraelský konflikt Kalhousová upozorňuje ještě na jedno úskalí plánu, kterým bude postoj sousedního Jordánska. „Pro něj je to úplně nejhorší zpráva. Jordánci mají obavy, že tyto kroky povedou k tomu, že se z Jordánska stane palestinský stát,” upozorňuje. Jordánský král Abdalláh už také v neděli řekl, že jeho země nebude souhlasit s návrhy, které by ji poškozovaly.

Na své straně má naopak Trump saúdskoarabského korunního prince Muhammada bin Salmána, jehož země se údajně zaručila, že poskytne peníze, které by pomohly zabránit palestinské sabotáži plánu. O tom, že Saúdové se s Izraelci názorově přibližují, svědčí i nejnovější izraelské oznámení, že dovolí svým občanům cestovat za byznysem do Saúdské Arábie, i když nemá Izrael s královstvím oficiálně navázané diplomatické vztahy.

V pondělí nicméně saúdskoarabský ministr zahraničí Fajsal bin Farhán řekl, že Izraelci v Saúdské Arábii nadále nejsou vítáni. „Naše pozice se nemění. Neudržíme vztahy s izraelským státem a držitelé izraelských pasů v současné době nemohou království navštívit.”

Dohodu Trump v pondělí probírá s izraelským premiérem Benjaminem Netanjahuem i vůdcem opozice Bennym Gancem, s nímž podle Kalhousové Američané návrh dopředu konzultovali. Palestinský prezident Mahmúd Abbás se naopak nechal slyšet, že oficiální návrh zatím v ruce nemá.

V úterý má Trump představit celý plán i veřejnosti. Jen pár týdnů před volbami do Knesetu, proto mnozí tento krok označují za Trumpův dárek svému spojenci Netanjahuovi. Politoložka Kalhousová ale poukazuje na to, že zveřejnění plánu před volbami může být dvousečné: „Do Bílého domu odjel i Ganc. Kterému opozičnímu kandidátovi se poštěstí, aby jednal před volbami s americkým prezidentem?” pokládá řečnickou otázku s tím, že návštěva obou politiků ve Washingtonu nemusí mít na volby tak velký vliv, jak se spekuluje.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/trump-zverejni-plan-stoleti-pro-blizky-vychod-jde-na-ruku-bibimu-87354>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz) (Svět, Stalo se)

Letos chceme dokončit

27.1.2020 PHARMA profit str. 08 Tváří v tvář
TVÁŘÍ V TVÁŘ

řadu důležitých legislativních úprav

Loni v prosinci to byly přesně dva roky, co byl Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA, jmenován ministrem zdravotnictví.

V polovině volebního období a na prahu nového roku je tedy ideální příležitost popovídat si s ním o tom, kam by se naše zdravotnictví mělo letos ubírat a jaké změny celý zdravotní systém čekají.

Pojďme se na chvíli ještě vrátit do minulého roku.

Můžete vyzdvihnout největší změny, které se ve zdravotnictví loni udály?

Začala fungovat, i když zatím nikoli ideálně, protipadělková směrnice. Nicméně z hlediska její implementace jsme na tom v porovnání s ostatními evropskými zeměmi poměrně dobře. Ještě podstatnější pro celý náš zdravotní systém je skutečnost, že se v rámci novely zákona o léčivech schválil lékový záznam pacienta. Poměrně uspokojivě proběhlo dohodovací řízení o úhradách zdravotní péče a do zdravotnictví jde letos historicky největší objem peněz. Také je třeba připomenout, že se loni podařilo realizovat řadu kroků k podpoře primární péče. Považuji za velmi důležité, že se v této oblasti udělalo mnoho práce z hlediska určení role praktických lékařů, ohledně nové možnosti preskripce léků z jejich strany i realizace nových výkonů. Vlastně se úplně nově definovala role praktického lékaře ve zdravotním systému. Určitě stojí za zmínku i fakt, že se kontinuálně pracuje na dalších novelách zákonů, které se mimo jiné týkají například vstupu inovativních léků a léků na vzácná onemocnění do našeho zdravotního systému. Podařilo se nastartovat řešení personální situace ve zdravotnictví díky tomu, že jsme schválili projekt, v jehož rámci se zvyšují finanční prostředky pro lékařské fakulty, které na základě toho pak mohou navýšit své kapacity a přijmout více studentů, a to o patnáct, možná až o dvacet procent. Věcí, které řešíme, je hodně.

Mnoho z nich je rozpracovaných, protože jsme teprve v polovině volebního období, a řada hlavních legislativních norem se v současnosti projednává ve vládě nebo ve sněmovně.

A jaké plány máte pro letošek? Co byste chtěl, aby se podařilo realizovat?

Vezmeme-li v úvahu čtyřleté volební období, je rok 2020 z mého pohledu velmi nabitý a zcela zásadní. Letos bychom totiž měli dokončit to, na čem už nějakou dobu pracujeme. Je to jednak nový zákon o elektronizaci zdravotnictví, který šel do připomínkového řízení a který nastavuje pravidla pro sdílení dat elektronické dokumentace v českém zdravotnictví. Jde o velmi důležitý zákon, který chceme letos takřikajíc dotáhnout. Totéž se týká novely zákona o veřejném zdravotním pojištění, která řeší řadu záležitostí, z nichž jako jednu z nejdůležitějších bych jmenoval vstup inovativních léků a léků na vzácná onemocnění do zdravotního systému. Je třeba se také zmínit o důležité novele zákona o zdravotních službách, která řeší celou řadu věcí, jako je například využití dat z národního zdravotnického informačního systému, tedy z Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR, ale jsou v něm i body, které se týkají jiných oblastí, ať už jde kupříkladu o definici centra pro duševní zdraví a podobně. Doufám, že se také podaří schválit legislativní úpravu týkající se emergentního systému a rovněž nastartovat nový úhradový mechanismus pro nemocnice, takzvaný DRG Restart. Ve finální fázi je i legislativní norma týkající se odškodnění zdravotní újmy v důsledku povinného očkování.

Velkým tématem na lékárenském trhu bylo loňské únorové spuštění systému ověřování pravosti léčiv. Jeho fungování provázely různé problémy, což vedlo k tomu, že loni platilo takzvané bezsankční období pro případy, kdy lékárník při výdeji nemohl lék ověřit. Od začátku tohoto roku se jede takřikajíc naostro a s tím souvisí i velký zájem lékárníků o to, co se bude dít, když se při ověřování vyskytne takzvaný alert. Jaký postoj ministerstvo zdravotnictví k celé problematice ověřování pravosti léčiv zaujímá?

Myslím, že v tomto směru jsme konstruktivní a nechceme sankcionovat lékárníky za něco, za co nemohou. Víme, že v rámci systému se stále vyskytuje určitá chybovost, která se ale postupem času výrazně snižuje. Nyní se bavíme o chybovosti maximálně v jednotkách procent, což je diametrálně méně než kupříkladu loni na jaře. Proto jsem se také na začátku zmiňoval o našem srovnání s jinými zeměmi. V této oblasti se toho u nás určitě hodně udělalo a systém funguje. Každopádně jsme se dohodli, že ani po Novém roce nebudeme uplatňovat sankce vůči lékárníkům, pokud nemohou lék při výdeji ověřit kvůli technickým problémům, které nejsou na jejich straně, ale jsou na straně výrobců, kteří lék správně nenahráli do systému. Chceme být tolerantní a chceme, aby systém fungoval. Není důvod sankcionovat lékárníky za něco, co nemohou ovlivnit. Na tom jsme se dohodli se zástupci Státního ústavu pro kontrolu léčiv, výrobců a dalších. V tomto ohledu mohou být lékárníci klidní, ale samozřejmě musí splňovat všechny podmínky a být zapojeni do systému, aby pravost léčiv mohli ověřovat. I když lék nebudou moci ověřit, chceme, aby ho vydali. Samozřejmě pouze v případě, že pochází od ověřeného distributora.

S velkými nadějemi se očekávalo zavedení lékového záznamu pacienta. Lékárníci ho vítají, ale zároveň poukazují na to, že jeho vyhodnocení a případné následné lékové poradenství představuje nárůst množství jejich práce, tudíž požadují, aby za tuto činnost dostali zapláceno. Jaký je váš postoj k jejich požadavku?

Představitelé České lékárnické komory (ČLnK) předložili první návrh týkající se výkonu konzultace lékárníka. Je třeba vzít v úvahu, že vše má určité procedurální náležitosti a že každý takový návrh musí projít projednáním v pracovní skupině pro seznam výkonů. Osobně jsem nakloněn tomu, aby takový výkon existoval a byl ohodnocen, ale musí se upřesnit jeho časové podmínky, kde bude poskytován, protože to asi nebude moci být standardně za tárou, ale zřejmě v konzultační místnosti, což nevím, zda bude ve všech lékárnách splněno. Otázek, které bude třeba zodpovědět, je celá řada. A také bude muset být uzavřena dohoda se zdravotními pojišťovnami. Debatu o zmíněné problematice jsme zahájili a byl bych rád, abychom se během letošního prvního pololetí shodli na finálním modelu.

V úvodu jste řekl, že doufáte ve schválení legislativní úpravy týkající se emergentního systému, k němuž zaznívají z lékárenského trhu spíše kritické hlasy. Namátkou uveďme třeba argument, že v návrhu zákona o emergentním systému se neřeší otázka dostupnosti léků pro hospitalizované pacienty, tedy takzvaných žádankových léčiv. Do jaké míry jsou argumenty, které slycháte, opodstatněné?

Koncem loňského listopadu jsme na toto téma debatovali s prezidentem ČLnK v televizním pořadu Otázky Václava Moravce. Některé jeho argumenty nebyly úplně korektní. Týká se to například toho, jak dlouhý může být výpadek léku, respektive do jaké lhůty má výrobce obnovit jeho dodávku na trh.

V pořadu zaznělo, že dnes je tato lhůta 90 dnů a my do návrhu zákona dáváme lhůtu 120 dnů, což je ale mylná informace, protože aktuálně v zákoně žádná taková lhůta uvedena není. To znamená, že pokud je dnes výpadek léku na trhu, může být klidně rok, protože výrobce nemá povinnost do určitého období jeho dodávku na náš trh obnovit, tudíž ho ani nemůžeme nijak sankcionovat. Do novely zákona zavádíme lhůtu 120 dnů zcela nově. Lékárníci původně chtěli, aby lhůta byla pouze šedesátidenní, což podle mého názoru není uskutečnitelné. Musíme si uvědomit, jaké jsou reálné možnosti při obnově výroby. Původně jsme do novely zákona dali lhůtu 180 dnů, pak jsme ji upravili na zmíněných 120 dnů. Myslím si, že je dobře, že vůbec poprvé bude taková povinnost výrobcům uložena.

A povinností je v zákoně celá řada. Zákon podle mého názoru principiálně určuje jasnou odpovědnost výrobce za dodání léku. Pokud bude lék dostupný a nebude výpadek v distribuční síti, výrobce bude zodpovídat za to, že ho pacient v případě potřeby obdrží.

Kritici také argumentují tím, že kvůli zavedení emergentního systému bude muset jít pacient, aby svůj lék dostal, do lékárny dvakrát.

To už často dělá i dnes, ale s tím rozdílem, že se v řadě lékáren ke svému léku vůbec nedostane. To by se mělo díky emergentnímu systému změnit. Pokud bude lék v distribuční síti, což bude zřejmé, protože zákon bude ukládat i povinnost transparentně zveřejnit, kterému distributorovi výrobce lék dodal, a lékárna ho nebude moci získat standardní distribuční cestou, nastupuje povinnost výrobce, a to pod sankcí, do jakékoliv lékárny v ČR lék do dvou pracovních dnů dodat. Navíc zákon také upravuje tolik diskutovanou problematiku reexportů.

V tomto ohledu vycházíme ze slovenského modelu. Slovenská ministryně zdravotnictví se o tamním emergentním systémem vyjadřuje pochvalně. Mluvil jsem i s prezidentem Slovenské lékárnické komory, který jeho fungování obecně také hodnotil pozitivně. Proto mě trochu překvapují negativní reakce u nás. Možná jsou zapříčiněny malou informovaností. Třeba debaty o tom, kolik bude celý systém lékárníky stát, nejsou na místě. Na Slovensku emergentní systém přinesl kladné výsledky, snížil nedostupnost léčiv, takže věřím tomu, že i u nás povede ke stejným výsledkům.

Když už poukazujete na malou informovanost, pojďme se ještě vrátit k argumentu, že zákon neřeší dostupnost takzvaných žádankových léků. Můžete se k tomu vyjádřit?

Pokud jde konkrétně o tyto léky, je třeba vzít v úvahu, že na základě našich zkušeností i dat, která má k dispozici SÚKL, se nedostupnost léků dnes týká primárně léků na recept. U léků žádankových problém skutečně není nebo je minimální. Navíc na rozdíl od eReceptů nejsou žádanky elektronizovány, což situaci také trochu komplikuje. A priori nejsme proti nějakým úpravám v návrhu zákona, ale musíme prodiskutovat, jestli by emergentní systém u žádankových léků byl technicky vůbec proveditelný. Každopádně ale zastávám názor, že v současnosti je problém hlavně u léků levnějších.

Právě kvůli tomu, že jsou tak levné, u nich existuje incentiva vyvézt je a nikoliv dodat do tuzemských lékáren. U drahých léků taková motivace není. V zákoně, byť nevyřeší veškerou nedostupnost léčiv, hlavně například při výpadku ve výrobě, ale nejsou řešeny pouze reexporty a povinnost výrobce dodat lék do lékárny, je-li v distribuční síti, ale jsou tam ošetřeny i možnosti dovézt lék, který nahrazuje léčivo ve výpadku, a stanovit jeho dočasnou úhradu, která je vyšší, aby byla motivace pro výrobce lék importovat. Nebo také možnost propustit

lék, který by jinak z formálních důvodů nemohl být na trh dodán. To jsou všechno opatření, jak zajistit vyšší dostupnost léčiv na tuzemském trhu.

Sám připouštíte, že zákon nemůže vyřešit veškerou nedostupnost léčiv, tedy zejména tu, která je zapříčiněna výpadky ve výrobě, které nejsou ojedinělé a postihují nejen tuzemský trh. Co s tím?

Tento problém by se měl řešit na úrovni celé Evropské unie, protože jde o evropskou strategickou záležitost. Řešíme strategické zásoby ropy, zemního plynu a podobně, takže by Evropa možná měla definovat, že léky jsou také strategická komodita. A pokud dnes necháváme výrobu na jednom místě v Indii nebo v Číně, je to z hlediska dostupnosti léků strategický problém pro celou Evropu. Už jsem o tom mluvil s resortními kolegy v rámci Visegrádské čtyřky. Nedávno jsem byl v Dánsku, kde jsem také o lékové problematice mluvil s tamním ministrem zdravotnictví, protože i tam mají problém s nedostupností některých léků.

Jaký je váš názor na zavedení jednotných doplatků za léky, po kterém někteří lékárníci volají se zdůvodněním, že jsme jediná země, která má doplatky rozdílné?

Je to jako se vším – má to svá pro a proti. Ano, část pacientů, ale domnívám se, že jde o menší část, dnes může provozovat takřikajíc doplatkovou turistiku po lékárnách.

Ale jsem přesvědčen, že větší část ze současného systému profituje a pacienti jsou schopni dosáhnout na léky, které žádný doplatek nemají. Věřím tomu, že kdybychom zavedli pevné doplatky, jak si někteří představují, že by se pak všem zvýšily. Opravdu by se mohlo stát, že na některý lék, u něhož je dnes doplatek nulový, by se poté doplácelo i několik stokerun. Na jednu stranu bychom pevnými jednotnými doplatky nastolili jistotu, že pacient bude doplácet všude stejně, ale na straně druhé to má i stinnou stránku v podobě toho, že řadě pacientů by se léky možná i výrazně mohly zdražit, což se mi třeba u chronicky nemocných nezdá jako nejlepší cesta. Současný systém se nastavil už v 90. letech minulého století a tehdy, myslím, to tak lékárníci dokonce chtěli. Postupem doby se trh samozřejmě proměnil, fungují zde řetězce a podobně. Nicméně stále opakuji, že záležitosti v podstatě soutěžní a konkurenční nemá řešit ministerstvo zdravotnictví, které má na starosti zajištění dostupnosti lékárenské péče pro pacienty a její kvalitu. Záležitosti konkurenčního charakteru by nejspíš měl řešit antimonopolní úřad. Pro nás je důležité, aby péče byla dostupná a aby pacienti nebyli zásadně poškozeni tím, že najednou budou mít o stovky korun vyšší doplatky za léky.

Zejména v posledních letech začali tuzemští lékárníci zavádět ve svých lékárnách nejrůznější služby, jako je například měření plicního či cévního věku, selfmonitoring diabetu a podobně. Jaký postoj k tomuto trendu ministerstvo zaujímá?

Poprvé v historii jsme založili pracovní skupinu pro lékárenskou péči, v níž jsou všichni zástupci farmaceutů. Je pravda, že názory lékárníků jsou často heterogenní, ale diskutujeme se všemi a z této debaty by mělo vzejít nějaké jednotné stanovisko. Dokážu si třeba představit, byť zatím debata o tom není jednoduchá zejména s některými lékaři, že by v lékárnách mohlo probíhat základní očkování, například proti chřipce, proti níž je u nás ve srovnání s jinými státy proočkovanost stále dost nízká. Víme, že z pohledu vakcinologů není toto očkování vyloženě rizikové, takže by v lékárnách mohlo být poskytováno. Postupoval bych ale po dílčích krocích. Je také pravda, že každý by měl ve zdravotním systému hrát svou roli. Služba může být v lékárně jakýmsi doplňkem, určitým nadstandardem, ale spíše dejme lékárníkům možnost poskytovat konzultace v rámci lékového záznamu, aby maximálně využili to, co studovali a v čem jsou experti. Dejme jim tedy větší prostor například v poradenství ohledně lékových interakcí, tam jim případně zaplaťme více peněz, ať skutečně uplatňují svou vysokou odbornost.

Spíše bych šel touto cestou a další služby bych bral jako doplňkové, ale rozhodně bych na tom lékárenství a jeho financování nestavěl.

V souvislosti s touhou farmaceutů po zavedení služeb a reformě lékárenské péče upozornil pan náměstek Vrabel, že reforma nemůže být realizována izolovaně po jednotlivých oborech, ale že vše na sebe musí navazovat. Určité kroky v rámci reformy primární péče jste začali realizovat. Když nebudeme brát v úvahu zmíněné lékové poradenství, počítáte v rámci reformy primární péče s nějakými změnami na straně lékárníků?

Přiznám se, že v rámci primární péče zatím řešíme roli praktického lékaře. O lékárenství jsme zatím bližší nejednali. Jak už jsem ale řekl, dokážu si představit, že v lékárnách, kde pro to budou mít vhodné podmínky, může být poskytováno nějaké základní očkování i určitá forma edukace diabetiků a podobně. To si myslím, že by svůj smysl v rámci systému mělo, ale znovu říkám, že je nezbytné vzít v úvahu i to, co lékárníci zvládnou.

Aby se na ně nenaložilo tolik činností, že pak nebudou mít čas se věnovat tomu, pro co jsou v systému určeni. Ano, můžeme se bavit o některých nových možnostech, ale v rozumné míře. Lékárnická komora usiluje o uzákonění podmínek pro vznik nových lékáren. Plánujete něco takového?

Ne, nemyslím si, že cesta je vytvořit nějaké technokratické opatření, které bude určovat, kde tady lékárna být může a kde nikoliv. Možná se na to dívám spíš očima spotřebitele, jenž je určující v tom, že si vybere lékárnu, která mu vyhovuje a která mu nabídne lepší služby. A ta, která kvalitní nebude a nebude mít klienty, v systému nepřežije, takže bych nebyl pro to, aby se určovalo, že někde vznikne lékárna, bude mít monopol a v okolí nesmí vzniknout žádná další. Ano, asi by to byl přínos pro lékárníky, a chápu, proč to chtějí, ale nevidím v tom úplně přínos pro spotřebitele.

Ve svém videopozdravu natočeném pro účastníky loňského kongresu Pharma Profit v Olomouci jste mluvil o tom, že lékárny dostanou v roce 2020 navíc 420 milionů korun.

Tehdejší prezident ČLnK to ihned na kongresu rozporoval a vyjádřil se v tom smyslu, že se bude jednat maximálně o poloviční částku. Můžete se k tomu vyjádřit?

Uvedená částka je stejně jako u ostatních segmentů podložena propočty. Navýšení u lékáren je primárně dáno zvýšením hodnoty signálního výkonu a také novým výkonem v podobě digitalizace listinných receptů. U tohoto výkonu se počítalo s částkou 10 Kč za recept, ale zvýšili jsme ji na 12 korun, což pak se všim všudy dalo zmíněných 420 milionů korun. Víím, že komora výši částky zpochybňuje. Uvidíme, jaká bude realita, ale ve svých propočtech, a to nejen u lékáren, se nijak výrazně nemýlíme, protože samozřejmě vycházíme i z dat zdravotních pojišťoven. Pochopitelně určitý otazník visí nad tím, kolik nakonec bude listinných receptů, které bude třeba digitalizovat. To ukáže až praxe. Předpokládáme, že v systému jich je stále pět procent, ale těžko nyní říct, kolik to bude přesně, také se to bude lišit v jednotlivých lékárnách, ale rozhodně odchylka nebude tak velká, aby způsobila, že místo plánovaných 420 milionů půjde do lékárenství o polovinu méně.

V souvislosti se zmínkou o penězích by mě zajímalo, jak se díváte na přání lékárníků změnit způsob jejich odměňování a zavést například takzvanou dispenzační taxu?

I odměňování je předmětem debat v pracovní skupině. Už pro tento rok chystáme nějaké změny v obchodní příirážce, kdy chceme zafixovat její určitou část pro lékárny.

To uděláme pomocí cenového předpisu a jistou představu o tom už máme.

A pokud jde například o zavedení dispenzační taxy, je to už větší změna, kvůli níž je nutné změnit zákon. Nejsem a priori proti, ale je potřeba specifikovat, jak by dispenzační taxa měla být nastavena. Debatuje se o tom a věřím, že během letošního roku by se diskuse mohla ukončit. Samozřejmě vnímám, že současný systém odměňování není optimální, že už se svým způsobem vyčerpal, a proto se snažíme najít nějaké nové modely. Je to i můj osobní cíl, abychom se během tohoto roku v expertní skupině na změně dohodli.

Když mluvíte o cíli v podobě dohody, nutně mě napadá, že zrovna u lékárníků mohou být jednání poměrně problematická, protože nevystupují zrovna jednotně. Existuje více skupin, z nichž každá prosazuje svou, což pak v důsledku leckdy poškodí celý lékárenský trh.

Co byste lékárníkům v tomto ohledu poradil a vzkázal?

Říkal jsem to už na loňském sjezdu lékárnické komory, že když jednotlivé skupiny najdou společnou řeč, bude i pro nás jakékoliv jednání jednodušší. Pokud totiž máme jednat s různými skupinami, z nichž některé – jako například Vaši lékárníci – jsou v podstatě uměle vytvořené, je to komplikované a shody se skoro nelze dobrat. I proto jsme založili pracovní skupinu, kde se u jednoho stolu scházejí zástupci nezávislých lékárníků a řetězců, a stále na ně apeluji, že musí najít společného jmenovatele, s nímž půjdou na jednání. Věřím, že byť má každý jiné zájmy, základní shoda se dá najít. To je můj hlavní vzkaz. Věřím, že díky volbě nového představenstva komory, kde jsou zastoupeni i nemocniční lékárníci a zástupci lékárenských řetězců, se určitá roztržitost zájmů sjednotí a jednání nebudou tak komplikovaná.

Dostupnost zdravotní péče je u nás velká „Leckdo sice poukazuje na hrozbu nedostupnosti lékárenské péče, ale dostupnost zdravotní péče je u nás velká včetně péče lékárenské. Síť lékáren je zde hustá, což je podloženo analýzami, které jsme dělali společně se zdravotními pojišťovnami, když jsme se rozhodli, že vytvoříme fond na podporu jedinečných vesnických lékáren. Sice v této podpoře pokračujeme, protože jistý smysl dává, ale musíme si uvědomit, že se bavíme o bonifikaci pro jedinečné lékárny, které jsou od sebe v dojezdové vzdálenosti 10 až 15 minut. Za této situace opravdu nelze mluvit o hrozbě nedostupnosti lékárenské péče.“

Adam Vojtěch Dva roky ministrem Vystudoval právo na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a zároveň na téže univerzitě absolvoval i mediální studia na **Fakultě sociálních věd**. V době studií také absolvoval roční stáž na University College Dublin, National University of Ireland. V roce 2018 získal titul Master of Healthcare Administration na pražském Advance Healthcare Management Institute. Po ukončení vysokoškolských studií působil jako právník ve společnosti MAFRA. V období 2014 až 2017 byl tajemníkem ministra financí pro oblast zdravotnictví. Od října 2017 je poslancem Parlamentu ČR, zvolen byl v Jihočeském kraji jako nestraníka za hnutí ANO. Ministrem zdravotnictví ho prezident republiky jmenoval 13. prosince 2017.

O autorovi | TVÁŘÍ V TVÁŘI, marketa.grulichova@atoz.cz
Foto popis | D

Rozhovory na hraně zítřka varují a znepokojují

28.1.2020 kultura21.cz str. 00

Taťána Kročková

Za výborný počín nakladatelství 65. pole považují vydání knihy s názvem Rozhovory na hraně zítřka, která představuje názory 18 známých mužských osobností. A nebojte se, ženy dostanou svůj prostor v připravovaném pokračování. O čem tato publikace vlastně je?

Adam Folta ve své knize Rozhovory na hraně zítřka sestavil 18 rozhovorů s významnými osobnostmi ze světa vědy, politiky a umění. Tématem je zamyšlení se nad světem, člověkem a budoucností lidstva. Kam směřujeme? Co můžeme udělat pro to, abychom se všichni měli lépe? Odkud pramení skepse, deprese nebo lítost nad tím, jakým směrem se ubírá budoucnost celého světa? V zajímavých rozhovorech lze spatřit osobní názory, fakta, zkušenosti, myšlenky, pocity nebo i možné prognózy. Publikaci zpestřují umělecké portréty daných osobností, které vytvořila fotografka Kateřina Sýsová.

Čtení knihy je jako zajít si s danou osobností na kávu do vaší oblíbené kavárny, kde si můžete spolu nerušeně popovídat o hlubokých tématech. S kým se tedy můžete setkat?

Své myšlenky a názory vám prozradí ekonom Tomáš Sedláček, novinář Jindřich Šídlo, přírodovědec a kněz Marek Orko Vácha, psychiatr Cyril Höschl, genetik a lékař Radim Brdička, matematik a podnikatel Karel Janeček, parazitolog Jaroslav Flegr, hudebník

Tomáš Klus, biolog Stanislav Komárek, odborník na vojenství Miroslav Lipowski, historik

Václav Marek, politik Matěj Stropnický, mediální analytik Jan Podzimek, antropolog Martin Soukup, diplomat a psycholog Michael Žantovský, sémiotik Josef Šlerka, anarchokapitalista

Urza a filozof Jaroslav Peregrin. A ano - jsou to velmi kvalitní setkání!

Už se moc těším na obdobné rande s vybranými ženami, které nakladatelství 65. pole připravuje jako druhý díl těchto rozhovorů!

O autorech:

Adam Folta (*1991)

Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zajímá se o literaturu a film s důrazem na sci-fi. V současnosti pracuje jako novinář na volné noze.

Kateřina Sýsová (*1993)

Česko-německá fotografka. Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a Institut tvůrčí fotografie v Opavě. Ve své fotografické tvorbě se specializuje především na psychologické portréty a módu.

Ukázka z knihy:

S tím úzce souvisí i fakt, že vznikají nové vzory. Osoby, v nichž se mladá generace zhlíží, aniž by ony vzory dokázaly vykonat užitečné věci pro svět nebo alespoň hodnotně rozvíjející kulturu. Jako příklad bych uvedl youtubera Mishu, což je asi dvanáctiletý chlapec, který hraje před PC kamerou videohru a opakuje několik slov do rytmu, různé jednoduché věty do znělky. Na serveru YouTube má cirká tři miliony zhlédnutí. Málokomu z vědců, literátů nebo filozofů se poštěstí mít takovou pozornost. (Adam Folta)

Čím jednodušší a primitivnější nějaký synchronizátor je, tím působivější. Už skupiny goril se synchronizují bušením do prsou, což je mechanismus, který v sobě máme zakořeněný i my. Takže když někdo dělá "dž, dž, dž" v pravidelném rytmu, synchronizuje nás a nabudí publikum mnohem snáz, než když nám vykládá Kantovy antinomie. Čím je jev složitější, tím je otravnější - a tím je efektivnější masová synchronizace chování, myšlení a všeho. Také si všimněme, že když mají ideologie zachvátit svět, musí razit důrazná, poměrně jednoduchá hesla... (Cyril Höschl v kapitole nazvané Blázní jsou úplně někde jinde než v sanatoriích)

Název: Rozhovory na hraně zítřka
Autor: Adam Foltá
Fotografie: Kateřina Sýsová
Žánr: populárně naučná
Vydáno: 2019
Stran: 284
Vydalo nakladatelství: 65. pole
Hodnocení: 100% <http://www.65pole.cz/>

URL| <http://www.kultura21.cz/spolecnost/20189-rozhovory-na-hrane-zitrka-varuji-a-znepokojuji>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
kultura21.cz

Velcí knihkupci nabízeli publikaci, která podle expertů posiluje protižidovské nálady. Teď ji stahují z pultů

28.1.2020 denikn.cz str. 00 Česko

Lukáš Prchal

Přední čeští knihkupci v Mezinárodní den památky obětí holokaustu čelili kritice, že nabízejí antisemitskou knihu Adama B. Bartoše. Po upozornění Deníku N publikaci z obchodů stáhli.

Publikace Obřezaná republika, kterou napsal za antisemitismus odsouzený předseda extremistické Národní demokracie Adam B. Bartoš, podle odborníků podouvá čtenářům negativní pohled na Židy a má jasně antisemitský podtext. Přesto byla do dneška k dostání v předních českých obchodech s knihami.

Na to, že je Obřezaná republika k dostání u předních českých prodejců, včera – tedy v Mezinárodní den památky obětí holokaustu – na Twitteru upozornil publicista František Kalenda.

Nestydíte se, že prodáváte knihu s evidentně antisemitským obalem i názvem od soudem usvědčeného antisemity Bartoše? @knihydobrovsky @Alzacz @kanzelsberger a další pic.twitter.com/z9llbisCb4

— František Kalenda (@f_kalenda) January 27, 2020

Knihu okamžitě stahujeme

Když se Deník N knihkupectví Kanzelsberger, Luxor a Knihy Dobrovský na nabízenou publikaci zeptal, obchodníci ji okamžitě začali stahovat z nabídky.

„Knihu nechávám okamžitě stáhnout ze všech našich e-shopů. Nebude samozřejmě ani v našich kamenných prodejnách. Díky za upozornění,“ reagoval dnes na dotazy Deníku N Zdeněk Novák, marketingový ředitel společnosti Euromedia Group, která vlastní knihkupectví Luxor. Publikace se podle něj do distribuce dostala omylem, protože knihy prochází automatizovaným procesem.

Přečtete si také, „Hajlování známe, na online útoky si zvykáme.“ Česko se učí, jak bojovat s nenávisť na internetu

Stejně tak knihu ze své nabídky stáhly Knihy Dobrovský. „Máte samozřejmě pravdu, je to velmi problematická kniha. Ihned jsme ji vyřadili. Nicméně je potřeba dodat, že se k nám dostala náhodou. Měli jsme pouze jeden kus na prodejně a dostala se tam tak, že si ji objednal nějaký zákazník, který si ji následně nevyzvedl,“ říká marketingový ředitel společnosti Adam Pýcha s tím, že kniha poputuje zpátky k distributorovi.

Antisemitskou publikaci nabízelo i další veliké knihkupectví s rozsáhlou sítí prodejen – Kanzelsberger. „Děkuji za upozornění. To nakladatelství je opravdu nasáklé antisemitismem, takže jsme si to prošli a udělali nějaké zásahy. Tu knihu už u nás nenajdete,“ sdělil předseda představenstva firmy Jan Kanzelsberger.

Knihkupectví Kanzelsberger předtím, než nabídku na knihu po upozornění Deníku N stáhlo. Foto: Deník N
Knihkupci chtějí knihy vrátit distributorovi, kterým je podle nich ostravská společnost Pemic Books. Redakce oslovila jejího ředitele, který ale do vydání článku na otázku, zda se po upozornění nechystá knihu z distribuce úplně vyřadit, neodpověděl.

Expert: Kniha posiluje antisemitské nálady

Svazek Obřezaná republika z roku 2014 je podle odborníků jasně antisemitským textem. „Adamovi B. Bartošovi byly antisemitské pohnutky prokázány. Ta kniha má antisemitský podtext a přispívá k posilování antisemitských nálad v Česku. Lidé, kteří k tomu inklinují, si v tomto svazku mohou najít argumenty, které pak mohou využívat pro podporu svého smýšlení,“ zhodnotil pro Deník N knihu odborník na extremismus Miroslav Mareš.

Přečtěte si také Proruská síť kolem Hradu. Kam až sahají kontakty lidí, kteří vodí k Zemanovi separatisty

Podobný názor má i Jan Charvát, specialista na politický extremismus z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Bartoš je uznávaný antisemita a jeho tvorba obecně směřuje k prokazování židovského spiknutí,“ popsal.

Adam B. Bartoš kvůli svým protižidovským textům stanul u soudu několikrát. Při jednom z jednání dokonce státní zástupce publikaci Obřezaná republika zmínil jako doklad Bartošových antisemitských projevů. „Za přítomnosti několika médií přednesl projev o židovském spiknutí. Napsal a vydal knihy Obřezaná republika či Zpověď. Jsem antisemita?“ prohlásil u Obvodního soudu pro Prahu 1 žalobce Jan Maršálek s tím, že ve svých projevech a článcích podsouval negativní pohled na Židy.

Bartoš nakonec dostal za nenávistné protižidovské texty dvouletou podmínku, kterou mu potvrdil i odvolací pražský městský soud.

V jiném případě byl Bartoš potrestán roční podmínkou za to, že zanechal antisemitský text u hrobu Anežky Hrušové, jejíž vražda na konci 19. století vyvolala v českých zemích antisemitské nálady.

Bartoš před Obřezanou republikou napsal knihu Zpověď. Jsem antisemita? Signatář Charty 77 a mluvčí Občanského fóra Jan Urban knihu označil za „zřejmě nejrasističtější a nejvíce antisemitské dílko v polistopadové historii českého nakladatelského úsilí“.

URL| <https://denikn.cz/280719/velci-knihkupci-nabizeli-publikaci-ktera-podle-expertu-posiluje-protizidovske-nalady-ted-ji-stahuji-z-pultu/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

Vysílali jsme: Žaloba proti Donaldu Trumpovi. Zlomí mu impeachment vaz?

29.1.2020 blesk.cz str. 00 Epicentrum
Markéta Volfová

Donald Trump je třetím americkým prezidentem, proti kterému byl oficiálně zahájen impeachment. Může ho žaloba ze strany demokratických kongresmanů, podle kterých se přes vedení Ukrajiny snažil ovlivnit listopadové volby, stát prezidentské křeslo? Téma středečního Epicentra, hostem byl Tomáš Klvaňa z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/632995/vysilali-jsme-zaloba-proti-donaldu-trumpovi-zlomi-mu-impeachment-vaz>

Vysílali jsme: Žaloba proti Donaldu Trumpovi. Zlomí mu impeachment vaz?

29.1.2020 blesk.cz str. 00

Autor: Markéta Volfová -

Donald Trump je třetím americkým prezidentem, proti kterému byl oficiálně zahájen impeachment. Může ho žaloba ze strany demokratických kongresmanů, podle kterých se přes vedení Ukrajiny snažil ovlivnit listopadové volby, stát prezidentské křeslo? Téma střeďečního Epicentra, hostem byl Tomáš Klvaňa z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-epicentrum/632995/vysilali-jsme-zaloba-proti-donaldu-trumpovi-zlomi-mu-impeachment-vaz.html>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

blesk.cz, blesk.cz

Vysíláme z Blesku: Žaloba proti Donaldu Trumpovi. Zlomí mu impeachment vaz?

29.1.2020 blesk.cz str. 00

Autor: Markéta Volfová -

Donald Trump je třetím americkým prezidentem, proti kterému byl oficiálně zahájen impeachment. Může ho žaloba ze strany demokratických kongresmanů, podle kterých se přes vedení Ukrajiny snažil ovlivnit listopadové volby, stát prezidentské křeslo? Téma střeďečního Epicentra, hostem je Tomáš Klvaňa z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vysíláme od 15:00.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-epicentrum/632995/vysilame-z-blesku-zaloba-proti-donaldu-trumpovi-zlomi-mu-impeachment-vaz.html>

Evropský parlament má dnes definitivně odhlasovat dohodu o vystoupení Velké Británie z Evropské unie

29.1.2020 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře

Vladimír KROC, moderátor

Evropský parlament má dnes definitivně odhlasovat dohodu o vystoupení Velké Británie z Evropské unie. Už dříve ji odsouhlasilo také Spojené království. Brexitu v noci z pátku na sobotu tak už nebude nic bránit, začnou

naopak vyjednávání o budoucích vztazích, která rozhodnou o podmínkách odchodu po skončení přechodného období na konci roku. Jednání Evropského parlamentu sleduje bruselský zpravodaj Viktor Daněk, dobrý den.

Viktor DANĚK, redaktor

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Je dnešní hlasování jenom formalitou nebo mu předcházela ještě větší diskuse?

Viktor DANĚK, redaktor

Diskuse předcházela a stále ještě trvá, zahájil ji Guy Verhofstadt, který Evropský parlament v brexitových jednáních zastupoval a ve svém vystoupení poděkoval jednak hlavnímu unijnímu vyjednaváči Michelu Barnierovi, ale také Britům za jejich přínos v Evropské unii. Debatě on ale někteří další europoslanci několikrát zopakovali, že to co brexit způsobilo možná byla do určité míry sama Evropská unie a vyjadřuje také naději, že možná není o brexitu definitivně rozhodnuto a někdy v budoucnosti by se třeba do reformované Evropské unie mohlo Spojené království vrátit. Každopádně diskuse samotná už nemá na výsledek hlasování v podstatě vliv, protože o něm je už předem jasno. Všechny velké frakce brexitovou dohodu podporují a téměř s jistotou, že se tak stane při tom samotném hlasování. Ostatně Evropská komise si dala záležet, aby žádná překvapení nenastala. Hlavní unijní vyjednaváč Michel Barnier průběžně po celou dobu europoslanci konzultoval průběh vyjednávání a takových schůzek se odehrála více než stovka.

Vladimír KROC, moderátor

Co bude ještě potřeba k formálnímu dokončení ratifikace?

Viktor DANĚK, redaktor

Až tedy europoslanci brexitovou dohodu odhlasují, což by mělo být v příštích minutách, tak ten ratifikační proces bude prakticky u konce. Už dřív dokument za Evropskou unii bez přítomnosti médií a bez nějakých ceremoniálů za Evropskou unii podepsali předsedové Evropské komise a Evropské rady Ursula von der Leyenová a Charles Michel a následně také britský premiér Boris Johnson. A za Evropskou unii pak už bude zbývat jen formální souhlas unijních zemí, a to bude skutečně formalita, takže brexitu pak už nebude stát nic v cestě.

Vladimír KROC, moderátor

Ratifikace v Evropském parlamentu uzavře téměř 3 roky často velmi napínavých vyjednávání a také 47 Britského členství tedy v evropských společenství, dá se to tak říci. Jaké je teď v institucích atmosféra, jak by jste ji popsal.

Viktor DANĚK, redaktor

Opakovala se tady několikrát jedna věta, "je to velmi smutný den". Už dlouho bylo jasné, že ten den nastane a všichni se na něj připravovali, ale teď když už to skutečně přichází tak vidět, že některé europoslance přemáhají emoce zejména ty britské, kteří si brexit nepřáli. Viděl jsem tady slzy, objímání, potlesky vestoje. Mnozí z nich jsou přesvědčení Evropané, kteří strávili podstatnou část pracovního života v Bruselu a musí teď propustit své kolegy a rozloučit se s prací pro Evropskou unii. Loučí se třeba také britští diplomaté. Na jedné z posledních schůzek velvyslanců třeba britská zástupkyně rovněž obdržela dlouhý potlesk ve stoje od svých kolegů se sedmadvacítky. Samozřejmě úplně jinak to vypadá u zastánců brexitu, ti mají důvod k radosti. Nigel Farage tady vystoupil s projevem, při kterém jeho kolegové vytáhli britské vlaječky, přestože je to teď nově na plénu zakázané a místnost pak opustili za nadšeného skandování svých spolustraníků, hip hip hurá.

Vladimír KROC, moderátor

Na stole teď budou vyjednávání o budoucích vztazích, kdy by mohla začít?

Viktor DANĚK, redaktor

Od soboty začne do konce roku běžet po brexitové přechodné období, kdy se toho mnoho ještě nezmění. Británie už nebude členem unie, nebude se moci podílet na rozhodnutích ale bude je dočasně ještě dodržovat, takže ten brexit téměř nebude citelný v mnoha oblastech, protože toho času na vyjednávání budoucích obchodních a dalších vztahů je velmi málo slíbila Evropská komise, že začne vyjednávat prakticky obratem. V příštích dnech představí návrh mandátu, který jakýchsi instrukcí pro vyjednávání, které musí schválit členské země, aby je pak Evropská komise mohla při jednáních zastupovat stejně jako to dělala při těch rozvodových vyjednáváních. No a ta samotná vyjednávání o budoucích vztazích by měla začít ještě v únoru.

Vladimír KROC, moderátor

Podle unijních špiček není možné za 11 měsíců plnohodnotnou dohodu vyjednat. Už jasnější jaké oblasti se tedy vyjednávači omezí?

Viktor DANĚK, redaktor

S pravděpodobností hraničící s jistotou to bude určitě oblast obchodu tedy třeba to, podle jakého sazebníku budou muset firmy platit cla. Respektive cíle Evropské komise je dosáhnout stavu, kdy žádná cla nebudou nutná. Ale výměnou za to žádá Brusel, aby Británie dál dodržovala unijní standardy na ochranu zdraví životního prostředí a práce. Nevytvářela tak neférovou konkurenci, a to bude jeden z velkých sporných bodů. Další oblastí bude pravděpodobně rybolov, kde neexistují žádné alternativní ujednání, kterým by se mohli rybáři řídit a klíčovou oblastí bude jistě třeba také doprava nebo bezpečnost. Na co přesně se vyjednávači zaměří to uvidíme už za pár dní, ale už teď je jasné, že půjde o velmi složité vyjednávání, při kterém půjde o hodně, protože dopady případného neúspěchu obě byly v mnoha směrech podobné v podstatě neřízenému brexitu.

Vladimír KROC, moderátor

Z Bruselu náš zpravodaj Viktor Daněk. Děkujeme, na shledanou.

Viktor DANĚK, redaktor

Na slyšenou.

Vladimír KROC, moderátor

U telefonu je Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Vladimír KROC, moderátor

Jak vidíte obsah dohody? Jde o maximum možného je zřetelná dobrá vůle na obou stranách dohodnout se?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak jak bylo zmíněno ta dohoda je maximalistická v tom, že vlastně z pohledu soukromých firem a soukromých občanů ponechává ten režim jako předtím až do konce tohoto roku. Zároveň je minimalistická v tom, že prostě ty nejkomplikovanější věci jen odsunula za horizont roku 2020 a pro to bude následující 11 měsíců takovou adrenalinovou jízdou pravděpodobně při vyjednávání mezi britským týmem a jmen EU 27.

Vladimír KROC, moderátor

Které pasáže se dají považovat za problematické?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Té současné dohodě teď je strašně jednoduchá ta, říká za prvé, že Spojené království za pár dnů opouští Evropskou unii a opouští evropské instituce to znamená možná bude občas konzultováno ale nebude mít rozhodnutí, nebude mít hlas v parlamentu, v komisi, v radě ale pořád až do konce tohoto roku budou platit evropské standarty dokonce i ty, které se budou během roku měnit. Takže opravdu to v podstatě kopnutí té plechovky trošku dopředu 11 měsíců a to klíčové rozhodování bylo vybrat ty dlouhodobé vztahy mezi EU 27 a Spojeným královstvím, jaká bude struktura vztahů mezi Británií a kontinentem. Ta se objeví v příštích měsících.

Vladimír KROC, moderátor

Páteční odchod Británie z Evropské unie změní rozložení sil v Evropském parlamentu jak, jakým způsobem?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak odejdou poslanci zvolení za Spojeném království. Za prvé jak jste zmínili odcházejí Faragovi poslanci Brexit party, který ale nezasahovali do jednání moc výrazně. Co bude nepříjemné odcházejí liberálové z té nové liberální skupiny, kam patří třeba i naše česká polská strana ANO a odejdou labouristé z evropských socialistů a potom velkou výzvou bude co se bude dít se skupinou, kam patří, například ODS a evropská reformní skupina, protože tam konzervativci tvořily byť už ne tak velkou skupinu členů.

Vladimír KROC, moderátor

Že britské strany pro brexit europoslanec Nigel Farage v Bruselu prohlásil, že příklad kdy Británie odcházející z Evropské unie bude brzy následovat třeba, jak řekl uražené Polsko, Dánsko nebo Itálie. Co si myslíte, hrozí opravdu drobení unie?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že zkušenost, když byl vidět co brexit ne samotný brexit ještě ale samotná brexitská jednání udělala politickou scénu uvnitř Spojeného království a jak vlastně spoustu věcí, které se musí řešit odsouvá na druhou kolej, tak obecně vlastně žádná výraznější evropská strana nemluví o odchodu z Evropské unie. Maximálně o změně pravidel v případě návratu některých pravomocí zpátky na národní úroveň. Takže to je myslím typické Faragovské prohlášení poslední, jeho posledního do Bruselu.

Vladimír KROC, moderátor

Tak to byl Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy. Děkuju vám, na shledanou.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Knihkupci stahují z pultů publikaci odsouzeného antisemity

29.1.2020 Deník N str. 04 Zpravodajství
LUKÁŠ PRCHAL

Titul Obřezaná republika, který napsal Adam B. Bartoš odsouzený za antisemitismus, byl do včerejška k dostání u velkých obchodníků s knihami.

Přední čeští knihkupci v Mezinárodní den památky obětí holokaustu čelili kritice, že nabízejí antisemitskou knihu Adama B. Bartoše. Po upozornění Deníku N publikaci z obchodů stáhli.

Publikace Obřezaná republika, kterou napsal za antisemitismus odsouzený předseda extremistické Národní demokracie Adam B. Bartoš, podle odborníků podsouvá čtenářům negativní pohled na Židy a má jasně antisemitský podtext. Přesto byla ještě včera k dostání v předních českých obchodech s knihami.

Na to, že je Obřezaná republika k dostání u předních českých prodejců, v pondělí – tedy v Mezinárodní den památky obětí holokaustu – na Twitteru upozornil publicista František Kalenda.

Když se Deník N knihkupectví Kanzelsberger, Luxor a Knihy Dobrovský na nabízenou publikaci zeptal, obchodníci ji okamžitě začali stahovat z nabídky.

KNIHU OKAMŽITĚ STAHOJEME

„Knihu nechávám okamžitě stáhnout ze všech našich e-shopů. Nebude samozřejmě ani v našich kamenných prodejnách. Díky za upozornění,“ reagoval včera na dotazy Deníku N Zdeněk Novák, marketingový ředitel společnosti Euromedia Group, která vlastní knihkupectví Luxor. Publikace se podle něj do distribuce dostala omylem, protože knihy prochází automatizovaným procesem.

Stejně tak knihu ze své nabídky stáhly Knihy Dobrovský. „Máte samozřejmě pravdu, je to velmi problematická kniha. Ihned jsme ji vyřadili. Nicméně je potřeba dodat, že se k nám dostala náhodou. Měli jsme pouze jeden kus na prodejně a dostala se tam tak, že si ji objednal nějaký zákazník, který si ji následně nevyzvedl,“ říká marketingový ředitel společnosti Adam Pýcha s tím, že kniha poputuje zpátky k distributorovi.

Antisemitskou publikaci nabízelo i další velké knihkupectví s rozsáhlou sítí prodejen – Kanzelsberger. „Děkuji za upozornění. To nakladatelství je opravdu nasáklé antisemitismem, takže jsme si to prošli a udělali nějaké zásahy. Tu knihu už u nás nenajdete,“ sdělil předseda představenstva firmy Jan Kanzelsberger.

Knihkupci chtějí knihy vrátit distributorovi, kterým je podle nich ostravská společnost Pemic Books. Redakce oslovila jejího ředitele, který ale do vydání článku na otázku, zda se po upozornění nechystá knihu z distribuce úplně vyřadit, neodpověděl.

KNIHA POSILUJE ANTISEMITSKÉ NÁLADY

Svazek Obřezaná republika z roku 2014 je podle odborníků jasně antisemitským textem. „Adamovi B. Bartošovi byly antisemitské pohnutky prokázány. Ta kniha má antisemitský podtext a přispívá k posilování antisemitských nálad v Česku. Lidé, kteří k tomu inklinují, si v tomto svazku mohou najít argumenty, které pak mohou využívat pro podporu svého smýšlení,“ zhodnotil pro Deník N knihu odborník na extremismus Miroslav Mareš.

Podobný názor má i Jan Charvát, specialista na politický extremismus z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Bartoš je uznávaný antisemita a jeho tvorba obecně směřuje k prokazování židovského spiknutí,“ popsal.

Adam B. Bartoš kvůli svým protižidovským textům stanul u soudu několikrát. Při jednom z jednání dokonce státní zástupce publikaci Obřezaná republika zmínil jako doklad Bartošových antisemitských projevů.

„Za přítomnosti několika médií přednesl projev o židovském spiknutí. Napsal a vydal knihy Obřezaná republika či Zpověď. Jsem antisemita?,“ prohlásil u Obvodního soudu pro Prahu 1 žalobce Jan Maršálek s tím, že ve svých projevech a článcích podsouval negativní pohled na Židy.

Bartoš nakonec dostal za nenávislné protižidovské texty dvouletou podmínku, kterou mu potvrdil i odvolací pražský městský soud.

V jiném případě byl Bartoš potrestán roční podmínkou za to, že zanechal antisemitský text u hrobu Anežky Hružové, jejíž vražda na konci 19. století vyvolala v českých zemích antisemitské nálady.

Bartoš před Obřezanou republikou napsal knihu Zpověď. Jsem antisemita? Signatář Charty 77 a mluvčí Občanského fóra Jan Urban knihu označil za „zřejmě nejrásističtější a nejvíce antisemitské dílko v polistopadové historii českého nakladatelského úsilí“.

Ta kniha má antisemitský podtext a přispívá k posilování antisemitských nálad v Česku. Miroslav Mareš odborník na extremismus

O autorovi | LUKÁŠ PRCHAL, redaktor

Foto autor | FOTO: ČTK

Foto popis | Adam B. Bartoš u soudu, který mu potvrdil podmíněný trest za schvalování genocidy.

Aktuálně.cz: Učitelé daly prostor protimuslimskému aktivistovi i dezinformacím o klimatu

Publikujeme text Martiny Heroldové, která popisuje, v čem jsou problematické dva z textů (Klimakurz a rozhovor s Petrem Hamplem), které nedávno vyšly v Učitelstevských novinách. Na extremistické názory a konspirace v textech upozornil EDUin v tiskové zprávě. Text vyšel na zpravodajském webu Aktuálně.cz.

Učitelstevské noviny, které odebírá řada veřejných škol v celém Česku, dávají v posledních týdnech stále častěji prostor kontroverzním názorům i dezinformacím. Naposledy zveřejnily například rozhovor se sociologem a protimuslimským aktivistou Petrem Hamplem nebo článek popírající klimatické změny, který odborník označuje za „souhrn všech nesmyslů“. Upozornil na to odborný server o vzdělávání EDUin.cz.

Časopis Učitelstevské noviny je zaměřený na dění ve školství a na vzdělávání pedagogů. Naprostou většinu z necelých sedmi tisíc výtisků odebírají školy, které si jej předplácí za peníze z veřejných zdrojů. Týdeník o sobě uvádí, že jde o „stavovský list podporující výchovu a vzdělanost“, který mimo jiné přináší „názory expertů“.

Někteří čtenáři si však povšimli, že časopis v poslední době místo expertů dává stále větší prostor kontroverzním tématům, a to pouze jednostranně. V minulém čísle zveřejnil například obsáhlý čtyřstránkový rozhovor s bývalým místopředsedou Bloku proti islámu Petrem Hamplem.

V článku s titulem „Evropa se bezpochyby islamizuje“ Hampl kritizuje údajnou islamizaci školství nebo úroveň humanitního vzdělání. Pomáhá si přitom i řadou nepravdivých tvrzení, například lže o muslimské většině ve Velké Británii. Mluví také o svém přesvědčení, že dění ovlivňují mocenské skupiny – konkrétně jmenuje například amerického miliardáře a mecenáše maďarského původu George Sorose, který je častým terčem dezinformačních médií.

V rozhovoru například tvrdí, že na humanitní obory se dnes dostane téměř kdokoli, a zmiňuje konkrétně tři humanitní fakulty Univerzity Karlovy. „Situace je naprosto tristní! Dnes se na jakýkoliv (humanitní obor, pozn. red.) dostane téměř jakýkoli zájemce,“ říká Hampl, sám absolvent Filozofické fakulty UK.

Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně žádané. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými fakultami sociálních věd a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.

Hampl se v rozhovoru pustil také do komentování ekonomické oblasti. Tvrdí například, že kapitalistický tržní systém ve skutečnosti není úspěšnější, než byl socialistický. „Když se podíváme na posledních 20 let vývoje celého západního světa, vidíme, že výkonnost těchto ekonomik byla během této doby nižší než výkonnost české ekonomiky krátce před Listopadem.“ Například studie ekonoma Alexeje Bála z Vysoké školy ekonomické ale dokazuje, že ekonomický růst v 80. letech v Československu byl výrazně nižší než v západní Evropě.

Hampl v textu mimo jiné prohlašuje, že na západních univerzitách dochází k protibělošskému rasismu, že feministky tolerují násilí na ženách, jedná-li se o násilí ze strany cizinců, nebo že ve školách hrozí islamizace. „Pokud si nebudou pedagogové stát na svém, naše školy se začnou rychle islamizovat, protože zkušenost ze západních států nám jasně ukazuje, že s každým ústupkem následuje další požadavek,“ uvádí v Učitelstevských novinách.

Pozoruhodný je ale především způsob vedení rozhovoru. Autor Hamplovi v ničem neodporuje ani nepožaduje doklady jeho tvrzení. Naopak mu sám pokládá otázky, v nichž předjímá, že kritika islámu je považována za rasismus, že světové dění je důsledkem spiknutí elit nebo že feministky odsuzují bílé heterosexuální muže.

Hampl je kromě jiného i místopředsedou Sdružení přátel bílého heterosexuálního muže. Spolek o sobě uvádí, že jeho cílem je „vysmívat se všem formám politické korektnosti, zesměšňovat ideologii tzv. práv menšin, povzbuzovat normální muže a v rozumné míře podporovat ‚macho‘ kulturu“.

Zástupci Učitelstevských novin odmítají, že by rozhovor vedli neprofesionálně. Myslí si totiž, že není úkolem novináře dotazovanému oponovat, byť by šlo o zjevné lži. „Novinářský rozhovor není polemika ani rozprava. Úlohou novináře tedy není polemizovat s názory interviewovaného nebo podrobně zkoumat předložená faktografická sdělení, natož při rozhovoru s odborníkem, jímž snad sociolog je, ne?“ uvedla redakce v prohlášení.

Způsob vedení interview kritizuje například prezident Asociace ředitelů základních škol ČR Michal Černý. „Vadí mi, že je znát, že redaktor s panem Hamplem souzní, měl mu více oponovat. Také si myslím, že měl být text výrazně označený jako polemika nebo tak, aby bylo jasné, že jde o kontroverzní názor,“ řekl Deníku N.

Server EDUin také upozornil, že Učitelství noviny na podzim zveřejnily článek s názvem Klimakult, který sice nabádá učitele, aby si ohledně klimatických změn místo přijímání dogmat kladli otázky, obsahuje však množství nepravdivých či zavádějících informací.

Tvrzení uvedená v článku ve svém blogu bod po bodu rozebral přední český klimatolog Radim Tolasz. Zjistil, že některá jsou zcela nepravdivá a mnohá velmi zavádějící. „Autorovi, kterým je zástupce šéfredaktora Lukáš Doubrava, se podařilo skvěle shromáždit všechny nesmysly, které se kolem tohoto tématu u nás vyskytují,“ komentoval Tolasz text z Učitelství novin.

„Příště by si redakce a vydavatel (GNOSIS, s. r. o, zabývající se hostinskou činností, prodejem kvasného lihu, lihovin a vydavatelskou činností) měli dát větší pozor. Ještě by mohl někdo tento ‚výblitek‘ vzít vážně a před dětmi a studenty se tak zcela znemožnit,“ podotkl Tolasz.

„Učitelství noviny si za peníze, které dostávají ze státního rozpočtu, předplácí veřejné školy po celém Česku. Vzhledem k tomu, že se učitelé zvláště v aktuálních tématech potřebují kontinuálně vzdělávat a mnozí k tomu využívají odborný tisk, je naprosto nemístné, že se podobné texty v pedagogickém periodiku, jako jsou Učitelství noviny, vůbec objevují,“ říká programový ředitel Informačního centra o vzdělávání EDUin Miroslav Hřebecký.

Redakce potvrzuje, že se kontroverzním otázkám věnuje, podle ní však témata se vzděláváním souvisí. „Učitelství noviny se již řadu let vyjadřují mimo jiné jednak ke kontroverzním společenským otázkám, jednak k tématům, která nejsou a priori školská, ovšem vždy více či méně nějak se vzděláváním souvisí,“ uvedli v prohlášení.

„Nepohodlná fakta, nekorektní názory nebo opomíjená očitá svědectví se v Učitelství novinách běžně objevovaly, a to u fenoménů, jako jsou třeba inkluze, migrace, rasismus, extremismus, multikulturalismus nebo nacionalismus,“ dodávají v textu, který je podepsaný pouze „Redakce UN“.

Názorová orientace je však patrná i z plného znění jejich reakce na článek, kde zdůrazňují například to, že EDUin je neziskovou organizací, která podle nich „žije z grantů, darů a sociálního podnikání“ a její kritiku označili za cenzuru a výzvu k likvidaci, přestože článek pouze upozorňoval na jednostrannou názorovou orientaci a problematiku rozhovor s Hamplm.

Učitelství noviny organizaci obviňují také z toho, že „známého sociologa, který se obává islamizace naší země, školství nevyjímaje“ chce vyřadit z veřejné diskuse. Na konkrétní výtky ohledně otištění nepravdivých informací však nereagovaly.

Petr Hampl na sebe už v minulosti upozornil jako protiislámský a protiimigrační aktivista. Opakovaně se snažil vstoupit do politiky, zatím vždy neúspěšně. Byl například místopředsedou Bloku proti islámu, členem Strany svobodných občanů a v roce 2017 kandidoval do Senátu za jím založenou Alternativu pro ČR – z osmi kandidátů skončil sedmý.

Jako externí autor spolupracuje s Institutem Václava Klause, jeho názory hojně publikují dezinformační weby včetně české odnože ruského Sputniku. Vydal také knihu, ve které se otevřeně hlásí k rasismu a nenávistným postojům.

URL| <https://www.eduin.cz/clanky/aktualne-cz-ucitelste-noviny-daly-prostor-protimuslimskemu-aktivistovi-i-dezinformacim-o-klimatu/>

Akademie ČTK učí manažery i mluvčí, jak vystupovat před mikrofonem a kamerou

30.1.2020 protext.cz str. 00

Jaroslav Broža

Praha 30. ledna 2020 (PROTEXT) Naučte se vystupovat před televizní kamerou a mikrofonem tak, aby vás už nikdy žádný novinář nepřekvapil.

Kurz Člověk před mikrofonem a kamerou, který pořádá Akademie ČTK, je určen manažerům i mluvčím, ředitelům i jejich zaměstnancům, všem zájemcům, u kterých se předpokládá, že se ve své profesi setkají s novináři.

Pod vedením zkušených lektorů se seznámíte s elementárními zásadami chování před kamerou a ověříte si své schopnosti v profesionálním televizním studiu.

Teorie bude tak akorát, praxe hodně! Před kamerou si vyzkoušíte čtení textu i živý rozhovor s moderátorem, budete improvizovat, bát se, zadržávat. Pod vedením lektora ale překonáte strach i ostych a postupně pochopíte, co vystupování ve světle kamer obnáší a potřebuje. Natočený materiál společně zhodnotíme a po skončení kurzu vám bude k dispozici.

Kromě samotného natáčení se seznámíte také se zásadami nonverbální komunikace při projevech na veřejnosti (držení těla, gestikulace, oblečení atd.), se způsoby aktivního navázání a udržení kontaktu s posluchači i asertivními metodami komunikace.

Kurz je celodenní s pauzou na oběd, který je v ceně. Organizuje ho Akademie ČTK, která už více než deset let nabízí veřejnosti, firmám a médiím vzdělávací a mediální kurzy. Spolupořadatelem je **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Workshop se koná v televizním studiu FSV na adrese Ovocný trh 3, Praha 1. Cena kurzu je 7000 Kč bez DPH. Termíny a přihlášky na www.ctk.cz/akademie-ctk/kurzy/

Ohlasy nedávných účastníků:

„Pokud vám jen trochu hrozí, že byste se měl někdy ocitnout před kamerou, tohle školení by vám nemělo ujít.“ Václav Kešner

„Kurz se mi nesmazatelně vryl do paměti. Byla to neskutečná jízda pod vedením opravdových mistrů svého oboru.“ Petr Matoušek

„Milý přístup, příjemná atmosféra, výborná zkušenost a praktická doporučení od skutečných profesionálů. Zažít rozhovor před kamerou s Jiřím Chrástem je opravdový zážitek, na který jen tak nezapomenete. Pokud se chcete ve své komunikaci a sebe prezentaci posunout dál, vřele doporučuji využít Akademii ČTK!“ Lída Dostálová

„Školení Člověk před mikrofonem a kamerou mohu jen doporučit. Přiměřené množství teorie, vysvětlení rozdílů mezi rozhlasovým a televizním vystoupením, důraz na praktické rady, možnost nácviku v reálném studiu, skvěle poskytnutá zpětná vazba, vysoce profesionální přístup vyučujících.“ Jaroslav Broža

URL| <http://www.protext.cz/zprava.php?id=32876>

Prodloužením smlouvy na mobiliář bychom porušili zákon, říká pražský radní

30.1.2020 flowee.cz str. 00

<https://www.facebook.com/flowee.cz/>

Praha se v pondělí rozhodne, zda si zastávky MHD koupí sama, nebo jestli je bude vlastnit nově vysoutěžená firma, která na nich bude prodávat reklamu Zdeněk StrnadReklamaReklama

Pořídit nové zastávky MHD v Praze bude stát až 400 milionů korun, říká v rozhovoru pro Flowee radní pro správu majetku a šéf komise na městský mobiliář Jan Chabr. Poskytnutí koncese bude provozovateli dávat ekonomický smysl v případě, že bude nová smlouva uzavřena na 15 let. Pokud by ale zastávky vlastnilo město, mohla by se smlouva uzavřít na výrazně kratší dobu, například na pět let, protože by provozovatel nemusel investice umořovat.

„Výhodou koncese je, že město nemusí poskytnout na výstavbu přístřešků vstupní investici,“ říká Jan Chabr. „Nabídne koncesionáři na přístřešcích určité množství ploch, dostává finanční plnění a nemusí se o mobiliář dále starat. V každém případě je ale potřeba nastavit podmínky tak, aby byla smlouva oboustranně výhodná. Velmi důležité je také množství a charakter reklamních ploch – jinou hodnotu má zastávka v centru města a jinou zastávka někde na okraji, kde je menší zásah cílové skupiny, a tudíž nižší reklamní cena.“

O kolik zastávek se celkem jedná?

Aktuální požadovaný počet pro výstavbu zahrnuje 930 přístřešků.

V jaké fázi je nyní výběrové řízení na nového provozovatele?

Je připraveno a čeká se na rozhodnutí rady, jestli se půjde cestou koncese, nebo cestou in-house řešení. A k tomuto rozhodnutí by mělo dojít v pondělí 3. února.

Kterou variantu podporujete?

Já jsem příznivcem toho, abychom pokračovali v koncesním řízení, nicméně komise pro městský mobiliář vyhodnotila in-house řešení jako lepší variantu. Jak to nakonec bude, o tom by měla rozhodnout v pondělí rada.

V případě koncese se počítá s tím, že bude na zastávkách méně reklamy. Počítá se s tím i tehdy, když se rada rozhodne pro in-house řešení, tedy že si Praha pořídí přístřešky do svého vlastnictví?

Ano. Týká se to hlavně výměry, tedy celkových metrů čtverečních. Záleží ale na zadání politické reprezentace, která musí stanovit limitní množství.

Jedním z cílů města je bojovat proti vizuálnímu smogu, zároveň reklama na mobiliáři může městu přinést nemalé peníze...

Cílem je samozřejmě vydělávat, zároveň je ale ve společnosti velký tlak na snížení reklamního smogu. Z těch důvodů chceme snižovat počet reklamních přístřešků v rámci městského mobiliáře, to znamená, že chceme i přístřešky, na nichž žádná reklama nebude.

Kdyby si město pořídilo přístřešky samo, mohlo by to vůbec dávat ekonomicky smysl?

Pořídili jsme si matematický model a dostali jsme se k velice podobným číslům jak v případě toho, že budou příspěvky v koncesi, tak v případě, že si je pořídíme sami a budeme soutěžit pouze servis a službu.

Tak proč to tedy město chce? Stejně peníze, práce navíc...

Výhoda in-house řešení je ta, že by město drželo strategický majetek ve svém vlastnictví. Právě ten je dnes předmětem sporu, kdy se současný provozovatel JCDecaux nejrůznějšími aktivitami a výzvami snaží přesvědčit veřejnost, že Praha zůstane bez přístřešků a občané se nebudou mít kam schovat před deštěm.

Ta smlouva hovoří naprosto jednoznačně – společnost JCDecaux je povinna tyto přístřešky do 30. 6. 2021 udržovat.

Jsou zde ale také další hlediska. Může dojít k proměně reklamního trhu v Praze a reklama na městském mobiliáři může být jediným legálním prostředkem komerční komunikace. Tím pádem pak bude mít úplně jinou hodnotu a my budeme flexibilně schopni reagovat.

Současný provozovatel JCDecaux vám také nabídl, že pokud prodloužíte existující smlouvu o dalších pět let, dostane Praha dalších 300 přístřešků.

Tuto nabídku využít nemůžeme. Bylo by to zcela jasné porušení zákona o zadávání veřejných zakázek.

JCDecaux ale otevřeně vyhrožuje, že pokud nebude smlouva prodloužena, začne už po polovině tohoto roku přístřešky odstraňovat. Pokud by tak opravdu učinili, jak na to bude Praha reagovat?

Požádáme soud, aby tomu předběžným opatřením zabránil. My s nimi chceme uzavřít dodatek, který by umožnil postupné odstranění přístřešků. Máme připravenou i záložní variantu, dají se například využít mobilní přístřešky. Ale ta smlouva hovoří naprosto jednoznačně – společnost JCDecaux je povinna tyto přístřešky do 30. 6. 2021 udržovat.

JAN CHABR (1988)

Zastupitel hlavního města Prahy a radní pro správu majetku, zvolený za Spojené síly pro Prahu. Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK, ještě během studia pracoval na několika ministerstvech. V roce 2011 vstoupil do TOP 09, za tuto stranu byl v letech 2014-2018 zastupitelem v Praze 6. Na podzim 2018 byl nominován na kandidátku Spojených sil pro Prahu (TOP 09, Starostové a nezávislí). Byl zvolen zastupitelem a následně radním pro oblast správy majetku. Působí také jako předseda komise pro městský mobiliář.

My jim dáváme otevřeně možnost, aby těmto povinnostem dostáli a aby začali zastávky demontovat až po rozhodném datu, tedy 1. 7. 2021. To by znamenalo dočasné krátkodobé prodloužení smlouvy a zároveň by dostáli jejímu původnímu znění.

Jak dlouho bude výměna zastávek trvat?

Aby to bylo dostatečně komfortní pro občany Prahy, aby nevystupovali ve všech místech na rozkopaných zastávkách, počítáme s dobou šest až devět měsíců. Máme návrh na vytvoření technických týmů, definovali jsme pět přechodových fází – exitplan, výroba nového mobiliáře, instalace, provoz, údržba. A s tím samozřejmě spojený pronájem reklamních ploch. Instalace nových zastávek by měla být ukončena během prvního kvartálu 2022.

Bude se soutěžit zvlášť údržba a zvlášť reklama?

Preferuju, aby ten, kdo to bude udržovat, také zprostředkoval prodej reklamy. Aby to byla koncese na kompletní službu.

Reklama

Reklama

foto: Archiv

URL| <https://www.flowee.cz/floweecity/praha/7633-prodlouzenim-smlouvy-na-mobilier-bychom-porusili-zakon-rika-prazsky-radni>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
flowee.cz

Rodinné nakladatelství léta šíří antisemitskou literaturu. Do velkých obchodů dostalo i knihu, která popírá holokaust

30.1.2020 denikn.cz str. 00 Česko

Lukáš Prchal

Případ knihy odsouzeného antisemity Adama B. Bartoše, kterou nabízela řada velkých knihkupectví, ukázal na mnohem širší problém. Nakladatelství Bodyart Press, které publikaci nazvanou Obřezaná republika vydalo, se totiž dlouhodobě daří dostávat do distribuce řadu dalších titulů s protižidovským podtextem.

Zatímco Obřezanou republiku velcí knihkupci po upozornění Deníku N z prodeje stáhli, ke čtenářům se mohou nadále dostat tituly jako Synagoga satanova, Spiknutí holokaustu nebo Mýtus šesti milionů od amerického historika Davida L. Hoggana, tedy jeden z neznámějších spisků popírajících holokaust. Hoggan například v útlém svazku tvrdí, že údaj o šesti milionech židovských obětí nacismu je „záměrným a bezostyšným“ paděláním historie a že jde o „legendu genocidy“.

Popírání genocidia je přitom podle českého práva trestným činem. Vydavatelství se hájí tím, že titul vydalo pouze ke studijním účelům, což také uvádí pod tiráží publikace z roku 2016.

„Tu knihu jsme vydali ze studijních důvodů. Je to tam jasně uvedené,“ sdělil pak po telefonu Deníku N Radomír Fiksa, manžel jednatelky vydavatelství Bodyart Press Hedviky Fiksové.

Klasické dílo pro popírače holokaustu

Zatímco knihkupci knihy nakladatelství Bodyart Press dosud prodávali, aniž by – jak tvrdí – tušili o jejich antisemitském podtextu, odborníci o produkci manželů Fiksových vědí už roky.

„Kniha Mýtus šesti milionů je klasickým dílem využívaným popírači holocaustu,“ říká přední expert na extremismus Miroslav Mareš z Masarykovy univerzity. Vydání či šíření této knihy podle něj může být považováno za trestný čin popírání genocidy. Posoudit to ale musí policie, státní zástupci a posléze soud.

Přečtete si také Velcí knihkupci nabízeli publikaci, která podle expertů posiluje protižidovské nálady. Teď ji stahují z pultů

„Samozřejmě je možné brát do úvahy i celkovou produkci vydavatelství. Na jednu stranu nejsem příznivcem cenzury, považuji však za problematické, pokud je taková kniha nabízena například v rubrice Válečná fakta, a je tak v zásadě dávána na roveň pravdivým knihám o holokaustu,“ dodal Mareš.

„To nakladatelství dlouho proplouvá, nikdo si ho nevíšimal. A bude to patrně kvůli tomu, že své knihy nevydávají pod hlavičkou známých jmen. Není tam Národní odpor nebo nějaké známé jméno neonacistické scény,“ vysvětluje Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** UK.

Policie řeší Bartošovu knihu

Po úterním článku Deníku N ale minimálně Bartošovu knihu Obřezaná republika začala policie řešit. „Kriminalisté z protixtremistického oddělení se věcí zabývají. V tuto chvíli nemáme žádné informace, které by bylo možné zveřejnit,“ napsal redakci mluvčí pražské policie Jan Daněk.

Zda se budou vyšetřovatelé zabývat i další produkcí nakladatelství Bodyart Press, tak není jasné. „Trestnost nemohu takto posuzovat. Musí to udělat místně příslušní státní zástupci a policie,“ sdělil Deníku N pouze prezident Unie státních zástupců Jan Lata.

Jedinou jednatelkou nakladatelství je jinak veřejně neznámá Hedvika Fiksová ze Žďáru nad Sázavou, neformálně se ale na fungování společnosti zjevně podílí její manžel Radomír Fiksa.

Přečtěte si také, „Hajlování známe, na online útoky si zvykáme.“ Česko se učí, jak bojovat s nenávisť na internetu

Manželé Fiksovi nejsou na extremistické scéně noví, knihy s tematikou konspiračních teorií či s antisemitským podtextem vydávají přes deset let. V roce 2009 na sebe Fiksa upozornil, když jeho nakladatelství ještě pod názvem Sowulo press (Sowulo je germánská runa, kterou zneužil nacistický režim jako symbol jednotek SS, pozn. red.) vydalo knihu Hitlerových akvarelů.

Ostatně Žďárský deník před dvanácti lety upozornil, že Fiksa byl dvakrát odsouzen za propagaci a podporu hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka.

Bodyart Press má nyní v nabídce sedm desítek titulů. Řada z nich se týká tetování (Fiksa provozoval tetovací salon) či motorek. Další se ale věnují údajnému židovskému spiknutí či dalším konspiračním teoriím. Kromě již zmiňovaných publikací jsou to například: Světovládne spiknutí, Židé příčinou světového neklidu? nebo titul Svastika a její historie v Čechách, jehož autorem je přímo Fiksa.

Nabídka nakladatelství Bodyart Press. Foto: Deník N

Problematické knihy stáhli

Poté, co se Deník N tento týden začal o produkci vydavatelství zajímat, nejméně dvě kontroverzní publikace z jeho stránek zmizely, a to právě Bartošova Obřezaná republika a Mýtus šesti milionů. Z jakého důvodu nakladatelství knihy z nabídky vyřadilo, Fiksovi odmítají vysvětlit.

„Já nejsem oprávněn vám odpovídat na to, proč je kniha stažena ze stránek. Já vám k tomu asi nic neřeknu, protože na to nemám oprávnění. V rámci firmy jedná jednatel,“ sdělil Deníku N Fiksa s odkazem na to, že jednatelkou firmy je jeho manželka. Ta ale zase odkazuje zpět na svého muže. „Nevím, že jsme to stáhli, to asi manžel. Určitě to řešil on,“ tvrdí.

Přečtěte si také Proruská síť kolem Hradu. Kam až sahají kontakty lidí, kteří vodí k Zemanovi separatisty

Fiksa nechtěl odpovědět ani na opakované dotazy Deníku N, proč knihu Mýtus šesti milionů vůbec vydal. „Já vám k tomu nic říkat nebudu. Vydali jsme ji ze studijních důvodů a jsou k tomu určité předmluvy,“ tvrdí.

E-mailem pak manželé Deníku N zaslali vyjádření, v němž se od popírání holokaustu distancují. „Hrůzné činy minulosti se nesnažíme zpochybňovat nebo zlehčovat, ale právě naopak, upozorňovat na ně a apelovat na společnost, aby se z minulosti snažila poučit,“ napsali.

V anotaci této knihy na stránkách knihkupců skutečně stojí, že ve druhém vydání z roku 2016 je přidán „nejužitečnější komentář ke knize podle Arthura R. Butze, autora Mystifikace dvacátého století, první publikované v roce 1976“.

Deník N má vydání knihy z téhož roku k dispozici, žádný komentář ale neobsahuje. I kdyby však k publikaci vysvětlující text Arthura R. Butze připojen byl, nemusel by být vůbec relevantní. Jde totiž o dalšího známého popírače holokaustu.

Knihkupci Bodyart vyřazují

Problematické knihy ale nadále jsou – nebo ještě tento týden byly – v nabídce některých velkých knihkupců. Někteří na zjištění Deníku N obratem zareagovali a začali publikace tohoto nakladatelství stahovat. Knihu však minimálně dva roky na svých stránkách nabízeli.

To je případ třeba knihkupectví Kanzelsberger. „To nakladatelství je opravdu nasáklé antisemitismem, takže jsme si to prošli a udělali nějaké zásahy,“ sdělil už v úterý Deníku N předseda představenstva firmy Jan Kanzelsberger.

Knihu popírající holokaust nabízelo i přední české knihkupectví Luxor. Foto: Deník N
Publikace Bodyartu včetně Mýtu o šesti milionech stáhlo z nabídky i knihkupectví Luxor. „Vydal jsem pokyn k okamžitému stažení. Rozhodně bychom se nechtěli zařadit na seznam knihkupectví, která jsou ochotna prodávat cokoliv,“ reagoval dnes Zdeněk Novák, marketingový ředitel společnosti Euromedia Group, která vlastní knihkupectví Luxor. Publikace se podle něj do distribuce dostala omylem, protože knihy prochází automatizovaným procesem přes distributora.

Na svých stránkách knihu dosud nabízel i jeden z největších českých internetových obchodů Mall.cz. „Okamžitě ten titul z našich stránek stahujeme. Takovéhle věci u nás prodávat nechceme a nebudeme,“ reagovala dnes na dotazy Deníku N mluvčí Mall.cz Pavla Hobíková.

Distributorem nakladatelství Bodyart Press je firma Pemic Books z Ostravy. Ta ale na dotazy, zda se nechystá nakladatelství vyřadit z distribuce, od úterý neodpověděla.

URL| <https://denikn.cz/282416/zdarske-nakladatelstvi-leta-siri-antisemitskou-literaturu-do-velkych-obchodu-dostalo-i-knihu-ktera-popira-holokaust/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
denikn.cz (Česko), denikn.cz (Česko)

V slabém těle silný duch

30.1.2020 Týdeník Echo str. 36 Rozhovor

Z VLASTNÍ ZKUŠENOSTI VÍM, ŘÍKÁ MIROSLAV KUDLÁČEK, ŽE ANI POSTIŽENÝM SE NEMÁ POŘÁD ZAMETAT CESTIČKA

Uběhly tři roky od zavedení poslední vlny inkluze, a byť to dnes mediálně už není téma, mezi učiteli a v odborné veřejnosti se o ni dál vede ostrý spor. Autor dvou knih Miroslav Kudláček, Ph. D., je od narození postížen mozkovou obrnou, jen s největší námahou může chodit a mluvit. V 90. letech byl jedním z prvních, kdo se cestou inkluze vydali, fakticky si ji tehdy musel vyvzdorovat. Ze své zkušenosti může srovnávat školy pro postižené a pro zdravé děti. Je velkým kritikem této reformy a některých dalších trendů v sociální politice. Za svou nejnovější knihu dostal loni v listopadu vládní cenu.

* Odkdy mozkovou obrnou trpíte?

Jo, máma měla komplikovaný porod. Když mě tahali ven, tak mi doktor v jednu chvíli kleštěmi maličko víc zmáčkl hlavu. No a když se mozek neokysličuje, může se samozřejmě poškodit. U mě to vyústilo v mozkovou obrnu. Přišlo se na to, až když jsem dosáhl věku, kdy si děti sedají – a já jsem si nesesal. Už mi byl rok, a pořád jsem ležel. Nakonec mě dovezli na dětskou neurologii do Košumberka, kde mi diagnostikovali mozkovou obrnu. Bylo to docela pozdě.

* Jaký druh mozkové obrny máte?

Mozková obrna má čtyři základní formy: hemiparetickou, kvadraparetickou, diparetickou a dyskinetickou. První dvě obsahují i postižení mentální, což je odhadem asi třetina všech případů. Já mám dyskinetickou. Ta se pozná tak, že máš třasy rukou i nohou, když se někam přemísťuješ, poškozenou řeč, grimasy v obličejí. Výhodou je, že není poškozena mentální, intelektuální část mozku. Představte si mozek jako kouli. V prostředku jsou struktury, které se jmenují bazální ganglia, mají na starosti koordinaci pohybu. Ty mám poškozené.

* Co bylo dál? V Košumberku je i nemocnice a ozdravovna, předpokládám, že diagnózou to neskončilo.

Maminka se do toho zpočátku úplně zakousla. Dvakrát denně se mnou cvičila, studovala si literaturu, do mých sedmi let jsme do Košumberka jezdili na závčivky. Vždycky od pondělka do pátku, čtyřikrát ročně. Já jsem byl dítě, které nesnášelo odloučení od rodičů. A když mě tam jednou zkoušeli nechat asi čtrnáct dní samotného, tak jsem to probřečel. Nakonec jsem se Košumberku nevyhnul. Když mi bylo sedm, nastoupil jsem tam do základní devítileté školy pro postižené děti.

* Jaká ta škola byla? Výuky jste měli asi méně než na běžné škole, předpokládám.

My sami jsme tomu říkali koncentrák. Byli jsme tam zavření, asi to jinak ani nešlo. Na pavilonu bylo šedesát dětí. Celou devítiletku jsem tam bydlel, od sedmi do šestnácti. Do páté třídy byla předepsaná výuka deset hodin týdně a potom patnáct hodin. Takže dvě a nakonec tři hodiny školy denně. Neučili jsem se tím pádem všechny předměty, neměli jsme občanskou nauku, brannou výchovu, rýsování a tak. Co jsme samozřejmě měli: matematiku, fyziku, češtinu, ruštinu. Škola, léčebná část a ubytování byly v jedné budově – pavilon A zvaný Áčko. Rodiče bydleli v Chrudimi, návštěvy jsme měli jednou za dva měsíce. Dneska bych spíš než koncentrák řekl, že to byla dětská eldeenka.

* Máte sourozence?

Ne, jsem jedináček.

* Čím se rodiče živili?

Pracovali oba u Okresní správy spojů, dneska by se řeklo u Telecomu. Střídali se na směny. Maminka pak ale psychicky onemocněla, skončila na psychiatrii. Když se uzdravila, musela si najít jiné zaměstnání. Blížíme se k důležitému mezníku, kdy mně bylo patnáct let. Končil jsem základku a primářka áčka v Košumberku doporučila, ať mě dají do ústavu, že nikde jinde nemůžu vůbec fungovat. Já tedy zkoušel přihlásit se na střední ekonomickou školu, tam mě nevzali, a skutečně to vypadalo, že svět je pro mě uzavřený.

* Jak rodiče reagovali na posudek primářky, že vás mají odevzdat do dalšího ústavu, a tentokrát už definitivně? Oni se s tím smířili, já jsem se s tím nesmířil. Každopádně

jsem nešel do ústavu, ale domů k rodičům do Chrudimi. Dál jsem se chtěl vzdělávat. Ovšem teprve když po roce 1989 Jedličkův ústav otvíral gymnázium pro lidi postižené jako já, svítila mi naděje. Musel jsem se nejdřív doučit všechnu matematiku a češtinu na přijímačky. Na jaře 1992 jsem je složil a nastoupil do Prahy.

* Moment, moment, jak jste vlastně prožil celých těch devět roků mezi školou v Košumberku a Prahou?

To by mě taky zajímalo. No, poflakoval jsem se doma. Nějakou dobu jsem ještě zkoušel neztratit matematiku, počítal jsem si sám pro sebe rovnice, pak jsem toho nechal. Učil jsem se německy, v televizi tehdy běžel kurz Sprechen Sie deutsch? Koupil jsem si Základy biochemie pro lékařské fakulty a tu knihu jsem přečetl. A podobně. Měli jsme chatu a později chalupu na Seči, táta tam chtěl často jezdit, tak jsem pendloval. Ovšem vcelku nic konkrétního jsem celých těch devět roků po základce nedělal, ono se taky s mou diagnózou tehdy skoro nic dělat nedalo. Pro mě byl rok 1989 opravdu svým způsobem vysvobození. Na gymnázium v Jedličkově ústavu jsem byl přijat, přestěhoval jsem se do Prahy, prvního půl roku mě při cestě autobusem doprovázel táta, pak už jsem jezdil sám. Jenže mezitím jsem zjistil, že ta škola nepatří zrovna k nejlepším gymnáziím v zemi. Nechci na Jedličkárně vůbec nasazovat, byli hodní. Ředitel Honza Pičman mi ostatně později křtil první knihu. Kontaktovali jsme tedy normální gymnázium v Chrudimi. Tady mě taky nejdřív moc přijmout nechtěli, bylo nějaké dohadování. Přijetí podmínili psychologickým posudkem. Ten jsem získal – a nakonec jsem odmaturoval s vyznamenáním. Už předtím jsem se začal zajímat o sociologii. Maturita – to jsme v roce 1996.

* A vrátil jste se do Prahy. Asi každý, kdo v druhé polovině 90. let chodil na **Fakultu sociálních věd**, si vás bude pamatovat.

No aby ne. Mě si zapamatoval každý, protože já jsem chodil a chodím blbě, pohybuju se v podstatě akrobaticky. Tehdy jsem se hlásil na FSV i na filozofickou fakultu. Na FF mě moc nechtěli, ale na FSV se stalo, že na bakalářský obor sociologie a sociální politika se současně se mnou hlásil ještě jeden nevidomý student. Oběma nám byly prominuty písemné testy a stanuli jsme před komisí, které předsedal docent Kabele. Myslím, že o našem přijetí bylo rozhodnuto předem. Potom jsem absolvoval magisterské a nedokončil doktorandské

studium sociologie. Tak jsem změnil fakultu a doktorandské studium speciální pedagogiky absolvoval na pedagogické fakultě.

* Když srovnáte svůj stav v 52 letech s dětstvím, vyvíjí se k horšímu, nebo k lepšímu?

Je to horší, ale už se to nemění. Svou roli hraje věk, svaly jsou pořád napnuté a víc se opotřebují. U mozkové obrny je výhoda, i když, výhoda... že když se tomu člověk nepoddá, může dosáhnout určitého zlepšení. Dokáže překonat i hodně těžké stavy, třeba osvojením si nějakého figlu. V Košumberku jsem si večer košili i bundu svlékal najednou, abych si je ráno mohl najednou obléct. Tím se ušetří spousta námahy. Nebo když jsem psal rukou, klekl jsem si na podlahu, čímž jsem si kolena přidržel papír, na který pak pro mě bylo lehčí něco napsat. Ovšem jak jsi starší, tak kolena víc bolí. Naposledy jsem takhle psal na střední škole. A už tehdy se mi přičilo před někým klečet. Na vysoké jsem naštěstí písemky mohl psát na počítači, klávesnice počítače, to pro mě byla a je ohromná úleva.

* Probíhá nějaký vývoj v medicíně, díky němuž byste mohl předpokládat, že jednou bude vynalezeno něco, co vám výrazně pomůže? Nemyslím. Tady jde o mozkovou tkáň. A profesor Beneš z Vojenské nemocnice ve Střešovicích říká, že mozek má takové pravidlo: Co se jednou poškodí, to je nenávratně. Dostáváme samozřejmě léky na uvolnění, na uklidnění. Ale kauzální léčba, tedy léčba, která odstraní vadu a vrátí člověka do přirozeného stavu, v našem případě bohužel neexistuje.

* Co inkluze? Vlastně nevím, jak moc je to zrovna teď žhavé téma. Když se před třemi roky spouštěla, řada učitelů se chytala za hlavu, ale žádnou celostátní katastrofu jsem od té doby nezaznamenal.

Tak to jste na omylu, to prostě není pravda. Problémů je hodně, mám zprávy z terénu.

* Asi hlavním obsahem té reformy z roku 2015 bylo to, že se do běžných škol měli vedle tělesně postižených dávat i mentálně postižené děti.

Když dáš do běžné školy děti jako já, tak to ještě někdy funguje. I když stejně – děcka ti nerozumějí. Když ale mezi ně dáš autistu... Já nevím, jestli se to smí říkat, ale autismus je těžké postižení. Ta děcka jsou ve třídě neřiditelná. Zdravá děcka z nich často mají strach, a to oprávněně. Autista ve třídě dělá bordel. Má asistenta, jenže asistent většinou nic neumí, a tak si s ním hraje. Když na konci roku takové děcko dostane vysvědčení, tak jestli mu tam učitel napíše samé jedničky nebo samé čtyřky, je to skoro jedno. Kdyby mohlo chodit do speciální školy, kde by se mu skutečně věnovali odborníci, je na tom většinou líp než v takovéhle inkluzi.

* Vy můžete srovnávat, chodil jste do školy pro děti s postižením i do běžné školy.

V 90. letech se ještě inkluze říkalo integrace. Probíhala bez zákonů a centrálních nařízení. Konkrétní škola se musela s žákem nějak domluvit, bez příkazu shora. Mě když v roce 1993 přijímali do běžného gymnázia, tak s mým přijetím taky učitelé museli souhlasit. A stejně to dopadlo tak, že jsem ve třídě neměl žádné kamarády. Maximálně jsem s někým promluvil o přestávce, mimo školu ani omylem. Nemám představu, co dělají sedmnáctiletí kluci ve volném čase. Když jela škola do Dánska na výměnný pobyt, chtěl jsem jet, a oni mi řekli: Sorry. Takhle vypadala moje integrace. Před třemi lety jsme měli absolventský sraz, byl jsem tam, a zase se se mnou nikdo nebavil. Mně to nevadí, ale na další sraz už nikdy nepůjdu. Kde mě nechtějí, tam se necpu. Zatímco když měla sraz základka v Košumberku – shodou okolností jsem ho organizoval já, přes Facebook –, to bylo něco úplně jiného. Sešlo se nás čtyřicet lidí z celé republiky. Co tím chci říct, a ukazují to i výzkumy: je lepší, když se postižení zapojují v mladším věku. Celá ta reforma nejenže byla protlačena narychlo, je udělaná na sílu. Vede rodiče k tomu, aby bojovali proti systému.

* To právě zastánci reformy zdůrazňují, že dává jakousi zbraň do ruky rodičům, jejichž děti normální škola odmítá vzít.

Můžou se opakovaně odvolávat. Jenže kdo je stát, kdo je ten systém? To není ani Valachová, ani Štech, ani Plaga. To jsou učitelé a pracovníci ve speciálních pedagogických centrech. A s nimi rodiče mají bojovat? Takhle přece škola nemá fungovat. V Chrudimi je pět základních škol. V nějaké škole tu zkušenost nemají, v nějaké jiné ano, tak proč se nepozeptat tam? Nemá se to dělat na sílu, nutná je shoda rodičů se školou, s učiteli, ti taky musejí říct: Jo, zkusíme to, vaše dítě přijmeme, uvidíme, jak to bude fungovat. A někdy

se může stát, že pokus byl podniknut a nevyšel. Oni hodně stavěli na tom, že inkludované děti budou mít po ruce asistenty. Takže se do škol a tříd vpustili takzvaní asistenti pedagoga, kteří o různých typech postižení nevědí nic. Čtrnáctidenní kurz to fakt nezachrání. Současná vláda s tím není schopna něco udělat, ministru Plagovi je to úplně jedno.

* Odhadoval bych, že vy jste v 90. letech asistenta neměl.

Já? Co bych dělal s asistentem? I když jsem chodil skoro hodinu do školy pěšky, bylo by mi trapně, aby na mě někdo čekal před domem a vodil mě do třídy, tam mi vyndal penál, knížky... Já jsem byl vychovaný k překonávání překážek. Maminka mi vždycky vštěpovala do hlavy: Mirku, tohle si musíš udělat sám. Někdy to bylo hodně těžké, ale teď, kdy maminka už zemřela a tatínek je v sanatoriu – předloni mu amputovali nohu – a já tu žiju sám, teď se mi to hodí. Navíc já kdybych chodil do normální základky, kde by na mě nekladli žádné nároky – a ty se dnes, pokud vím, na inkludované děti moc nekladou –, tak bych se toho prostě naučil míň. Asi bych to nedotáhl na vysokou školu a k Ph. D. Když jsem mluvil o Košumberku jako o dětské LDN, myslel jsem tím aparát, sestry v ústavu. Naopak učitelé většinou byli fajn lidi, byli na nás hodní, a hlavně – oni měli metody a věděli, jak do nás dostat odpovídající vědomosti. Co má dnes dělat chudák učitelka, když dostane do třídy ať už autistu, nebo i člověka, který má Downův syndrom? Takových případů je řada. Učitel na běžné škole neví, co obnáší mozková obrna, nestudoval speciální pedagogiku, neví, jak s takovými dětmi pracovat. Kde by to taky mohl zjistit? Případá mi důležité zdůraznit, že Valachová zákon vůbec nekonzultovala se speciálními pedagogy, že oni správně upozorňovali, že to je inkluze dělaná nejhorším možným způsobem.

* Sám jste už ze školy pár let pryč, takříkajíc v běžném životě. Vadí vám ještě něco na státní politice pomoci postiženým lidem?

Stát, společnost, pro nás řadu věcí dělá. Ve školách, v úřadech, ve veřejných budovách se postavily rampy pro vozíčkáře, výtahy a podobně. Dostáváme příspěvek na péči, se kterým člověk může nakládat víceméně podle svého uvážení. Ale právě tady je další velké téma: osobní asistenti. Celý koncept osobní asistence vychází z hnutí Independent Living, což vzniklo v Americe. To bylo až elitářské hnutí. Oni říkali: My jsme postižení od krku dolů, ostatní lidi, majoritní společnost, jsou postižení od krku nahoru. Něco tak elitářského já bych z úst nevypustil. Každopádně dneska když potkávám postižené studenty na vysoké škole, osobního asistenta má každý. Proč? Ke mně chodí pečovatka, už se dobře známe, chodí ke mně denně už šest let. Ta paní udělá, co potřebuju, je tu hodinu. Osobní asistent je s vámi pořád, a je to ta nejdražší služba, co v terénních službách existuje. Ale to je taková móda: milý postižený, měj svého asistenta a pěkně ho ze svého příspěvku na péči plat'. Ten příspěvek podle stupně postižení dělá od osmi stovek do 19 tisíc měsíčně.

* Sociální systém k nájmu osobních asistentů nutí, nebo je to jen móda?

Některé politické strany, konkrétně TOP 09, tlačí na to, aby člověk u všech peněz z příspěvku vykázal, na co je použil. Každý měsíc. Což mně nevyhovuje. Buďto mi ty peníze chcete dát, nebo nechcete. Co já se mám každý měsíc zodpovídat nějakému úřadu? Přejde mi to nedůstojné. Dostávám nějaké peníze navíc a nemusím být v ústavu, kde by to stálo daleko víc peněz. A hlavně by to samozřejmě vedlo k ještě většímu objednávaní těch osobních asistentů. Naštěstí to zatím chce explicitně jen Kalousek a ten je naštěstí v opozici. Babišovi je to myslím jedno. Já si osobního asistenta taky někdy objednáám a zaplatím, většinou když jedu na konferenci. Nebo když jsem v roce 2015 získal Ph. D., chtěl jsem si dát jako dárek účast na výročním setkání Americké akademie pro mozkovou obrnu. Domluvil jsem se s kamarády z Církve bratrské v Chrudimi a konferenci jsme spojili s výletem po USA, kde jsme autem najezdili 6000 kilometrů. Já jsem zaplatil letenky, konferenci, oni se o mne starali.

* Co vás motivovalo – ke škole, k akademické dráze, k psaní knížek? Co vás udržuje v běhu?

V roce 1991 jsem uvěřil v Krista. Ocitl jsem se na jedné akci, kde byli čeští evangelikálové, cébéčko (CB, Církev bratrská – pozn. red.). Přijal jsem Pánaboha jako někoho, kdo mě přijal takového, jaký jsem, a kdo se o mě stará. Taky jsem prošel duchovní krizí, někdy na počátku milénia, kdy jsem odešel z CB a kdy jsem měl i neúspěchy ve škole. Ale vrátil jsem se nejdřív do církve, pak jsem dodělal školu. Hrozně důležitá pro mě byla v 90. letech možnost studovat na gymnáziu a pak vysokou školu, mou zamilovanou sociologii. To se scházely různé věci. Devadesátá léta byla prostě skvělá. Vydal jsem disertaci jako knížku. Tak jsem si splnil svoje sny. Není to perfektní? Povahou se považuju za kapitalistu. Ne že bych uměl podnikat a točit miliardy, ale v tom smyslu, že když člověk hodně chce a snaží se, má cíle, leccího se dá dosáhnout.

* Stoupenci radikální inkluze by mohli namítnout, že podle sebe posuzujete i ostatní, že jste výjimka a většina postižených dětí nemá šanci vašich nároků dosáhnout.

Ale to je jasné. Netvrdím, že každý postižený musí obhájit dizertaci a následně ji publikovat. Jde mi o to, aby každý v průběhu svého pobytu ve škole mohl plně rozvinout svůj potenciál. To se nestane, pokud bude během svého vývoje neustále opečováván – tu osobním asistentem, tu asistentem pedagoga. Může se třeba vyučit, ale musí se vyučit tak, aby si mohl vydělat nějaké peníze k důchodu. P

OVŠEM TEPRVE KDYŽ PO ROCE 1989 JEDLIČKŮV ÚSTAV OTVÍRAL GYMNÁZIUM PRO LIDI POSTIŽENÉ JAKO JÁ, SVITLA MI NADĚJE. OVŠEM JAK JSI STARŠÍ, TAK KOLENA VÍC BOLÍ. NAPOSLEDY JSEM TAKHLE PSAL NA STŘEDNÍ ŠKOLE. A UŽ TEHDY SE MI PŘÍČILO PŘED NĚKÝM KLEČET. JÁ NEVÍM, JESTLI SE TO SMÍ ŘÍKAT, ALE AUTISMUS JE TĚŽKÉ POSTIŽENÍ. TA DĚCKA JSOU VE TŘÍDĚ NEŘIDITELNÁ. ZDRAVÁ DĚCKA Z NICH ČASTO MAJÍ STRACH, A TO OPRÁVNĚNĚ. KAŽDOPÁDNĚ DNESKA KDYŽ POTKÁVÁM POSTIŽENÉ STUDENTY NA VYSOKÉ ŠKOLE, OSOBNÍHO ASISTENTA MÁ KAŽDÝ. PROČ?

MIROSLAV KUDLÁČEK (1967)

Rodák z Chrudimi, kde dodnes žije. Absolvoval magisterské studium na **Fakultě sociálních věd** a v roce 2015 doktorandské studium na Pedagogické fakultě UK v Praze. Loni mu vyšla druhá kniha: *Obrazy a odrazy dětské mozkové obrny* (Gaudeamus, Hradec Králové). Od Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením za ni získal publicistickou cenu.

Foto autor| Foto: Jan Zatorsky

Foto autor| Repro: archiv

Foto popis| DANIEL KAISER

Foto popis| Kniha Miroslava Kudláčka.

Foto popis| Historie Hamzovy léčebny v Luži-Košumberku sahá do dob rakousko-uherské monarchie.

Čínské pohledy je třeba konfrontovat s našimi a evropskými

31.1.2020 ceskapozice.cz str. 00 Téma

Jan Schneider

V říjnu 2019 se dostala do mediální pozornosti Univerzita Karlova (UK). Nejprve kvůli přijetí sponzorského daru od firmy Home Credit, jejímž údajně morálně problematickým podnikáním byl obchod s nouzí. Vzhledem k jejímu působení v Číně pak média přenesla pozornost na činnost Česko-čínského centra UK.

Akademici na rozdíl od vojáků spolu sice mluví i přes ostatné dráty a západní univerzity s čínskými spolupracují k oboustrannému prospěchu, ale mediální diskurs u nás se nese v duchu studené války s tím, že Čína ohrožuje zájmy a bezpečnost České republiky, takže jakékoliv styky s ní jsou rizikové.

Ústředními postavami této kauzy jsou Tomáš Zima, rektor UK, a Miloš Balabán, dnes již bývalý tajemník Česko-čínského centra a vedoucí Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** (SBP **FSV UK**), bezpečnostní analytik a výzkumný pracovník, který v rozhovoru mimo jiné říká: „Zastavilo se nebo výrazně zkomplikovalo řešení řady výzkumných projektů, které mohly být přínosné nejen pro FSV, ale i pro některé státní instituce. Kromě jiného to pro fakultu představuje i nemalou finanční ztrátu.“

ČESKÁ POZICE: Koncem minulého roku jste se stal hlavní postavou kauzy ohledně fungování a financování Česko-čínského centra na Univerzitě Karlově. Jeho činnost byla v návaznosti na Výroční zprávy Bezpečnostní informační služby (BIS) nazvána rizikovou a jeho financování s podporou velvyslanectví Číny netransparentní. Česko-čínské centrum UK pak rektor IK Tomáš Zima zrušil. Ke kauze jste se veřejně nevyjadřoval. Nenastal ten čas právě teď? Naše „kauza“ byla pouze jedním z nástrojů k dosažení hlavního cíle – rezignaci rektora UK Tomáše Zimy, který nevyloučil prezidentskou kandidaturu, a nechal se na podzim slyšet, že se proti němu něco chystá v souvislosti s 30. výročím 17. listopadu

BALABÁN: Ano, nastal, protože je třeba některé věci uvést na pravou míru. Naše „kauza“, jak jste ji nazval, byla pouze jedním z nástrojů k dosažení hlavního cíle – rezignaci rektora UK Tomáše Zimy, který nevyloučil prezidentskou kandidaturu, a nechal se na podzim slyšet, že se proti němu něco chystá v souvislosti s 30. výročím 17. listopadu.

Uzavření smlouvy s Home Creditem počátkem října se pak stalo spouštěčem kampaně některých médií. K té by ale došlo i bez Home Creditu, protože mně a mým spolupracovníkům vzkázal vlivný člen akademické obce z **FSV UK** počátkem listopadu: dejte nám něco na Zimu a vaše „kauza“ bude upozaděna. Vypovídá to více než výmluvně nejen o stavu vztahů na univerzitě a komentáře asi netřeba.

ČESKÁ POZICE: Proč bylo založeno Česko-čínské centrum?

BALABÁN: Česko-čínské centrum vzniklo na základě rozhodnutí rektora Zimy před čtyřmi lety jako platforma pro spolupráci s Čínou a čínskými univerzitami, podobně jako na mnoha západoevropských univerzitách. Usoudil, že je třeba postavit spolupráci s Čínou na širší bázi a oslovil mě, zda bych se na dobrovolné bázi neujal jeho organizační a obsahové náplně. Zřejmě na základě úspěšného vedení Střediska bezpečnostní politiky (SBP) na **FSV UK**, jehož výsledky znal. Rektor Tomáš Zima usoudil, že je třeba postavit spolupráci s Čínou na širší bázi a oslovil mě, zda bych se na dobrovolné bázi neujal jeho organizační a obsahové náplně. Zřejmě na základě úspěšného vedení Střediska bezpečnostní politiky na **FSV UK**, jehož výsledky znal.

Nebylo to ale jen kvůli tomu – v jeho rámci jsem se dlouhodobě věnoval i čínské zahraniční a bezpečnostní politice. Do vzniku centra byl v podstatě jedinou platformou zkoumání současné Číny na UK projekt Sinopsis, který deklaroval, že je společným projektem zapsaného spolku AcaMedia a dnes již bývalého Ústavu Dálného východu FF UK.

Pod vedením profesorky Olgy Lomové se jej dobrovolně účastnilo několik pracovníků ústavu. Univerzita tudíž k Sinopsisu neměla oficiálně přímý vztah. Výhodou Sinopsisu byla ale podpora z vnějšku, mimo jiné vlivné americké nadace National Endowment for Democracy.

ČESKÁ POZICE: Jak vznikla idea pořádat česko-čínské konference?

BALABÁN: Rektor Zima jako předseda Rady Česko-čínského centra UK spolu s jejími členy, zástupci čtyř fakult – sociálních věd, pedagogické, právnícké a filozofické –, souhlasil s mou koncepcí, aby se osou činnosti staly výroční konference centra, na kterých by se mohlo otevřeně diskutovat o vývoji Číny, klíčových politických a ekonomických otázkách spolupráce Evropské unie, Číny a Česka, a to i v geopolitickém kontextu. Rektor Zima souhlasil s mou koncepcí, aby se osou činnosti staly výroční konference centra, na kterých by se mohlo otevřeně diskutovat o vývoji Číny, klíčových politických a ekonomických otázkách spolupráce Evropské unie, Číny a Česka, a to i v geopolitickém kontextu

To se podařilo naplnit i díky účasti významných čínských, českých, britských, nizozemských, ruských a izraelských akademiků, představitelů nevládních organizací, politiků, diplomatů i zástupců byznysu.

ČESKÁ POZICE: Objevil se ale argument, že podle některých sinologů šlo o propagandistické akce k podpoře čínského režimu, přičemž se poukazovalo i na varování BIS před čínským vlivovým pronikáním do Evropy.

BALABÁN: To musím odmítnout – vylučovalo to i složení účastníků konferencí, kde byla i řada renomovaných osobností z Česka včetně Univerzity Karlovy, které by si nenechaly líbit, že by mohly být nástrojem něčí propagandy. Spíš mohla vadit střízlivost a věcnost diskuse o evropsko-čínských a česko-čínských vztazích, hodnocení stoupajícího globálního vlivu Číny. Bylo dobré si vyslechnout i čínské pohledy a konfrontovat je s našimi a evropskými, i když se liší. Nevyhýbaly se ani vysoce aktuálním tématům.

To byl i případ poslední konference loni v září Výzvy digitální budoucnosti, kde jsme diskutovali o nových technologických výzvách, digitální ekonomice i umělé inteligenci. A vidět za jedním stolem naživo diskutovat těžké váhy v těchto oborech – profesora Hoose z univerzity v Leidenu a profesora Wena z pekingské Tsinghua univerzity bylo velmi zajímavé. Kdo má zájem, může se o průběhu konferencí přesvědčit, pokud si poslechne audiozáznamy z nich – jsou k dispozici.

ČESKÁ POZICE: Byly konference jedinou náplní centra? Konference měly být nástrojem, jak zintenzívnit spolupráci s čínskými univerzitami a výzkumnými institucemi, což by se mohlo stát základem další úspěšné spolupráce, případně některých společných výzkumných projektů. O nich se hovořilo i při řadě bilaterálních jednání.

BALABÁN: Určitě ne. Měly být nástrojem, jak zintenzívnit spolupráci s čínskými univerzitami a výzkumnými institucemi, což by se mohlo stát základem další úspěšné spolupráce, případně některých společných výzkumných projektů. O nich se hovořilo i při řadě bilaterálních jednání. Za úspěch považuji třeba uzavření memoranda o porozumění mezi UK a Beijing Normal University. A konference nepochybně pomohly k mimořádně úspěšnému projektu letních škol pro čínské studenty v letech 2018 a 2019.

V roce 2018 se zúčastnilo 28 studentů, v následujícím roce 40 ze čtyř čínských univerzit. Valná většina z nich byla nejen poprvé u nás, ale i v Evropě, a mohlo pro ně být přínosné seznámit se s politickými, ekonomickými, sociálními realitami Česka jako člena EU, s naší barvitou historií i s tím, jak funguje náš politický systém, který se od čínského velmi liší. A to vše nejen prostřednictvím přednášek mnoha renomovaných odborníků, ale i návštěvou a diskusemi v Parlamentu a na ministerstvech zahraničí a průmyslu a obchodu.

Mimochodem, čínští studenti tyto návštěvy velmi oceňovali, protože v Číně to není zvykem. Letní škola se proto stala i „nábořem“ pro potenciální zájemce z řad čínských studentů o studium na UK, ostatně někteří studenti se již k tomu ozvali. Uvidíme, zda tomu tak bude i po zrušení centra.

ČESKÁ POZICE: To, co popisujete, je ideální způsob, jak čínské studenty seznámit s naším pojetím lidských práv a demokracie, tedy pozitivně ovlivnit právě je, což je opak toho, co bylo centru vyčítáno. V čem tedy viděli kritici činnosti centra nebezpečí? S činností centra byly propojeny i dva kurzy k současné čínské politice, mimo jiné k projektu Hedvábné stezky. Právě ty byly předmětem silné kritiky jako „propagandistické“.

BALABÁN: S činností centra byly propojeny i dva kurzy k současné čínské politice, mimo jiné k projektu Hedvábné stezky. Právě ty byly předmětem silné kritiky jako „propagandistické“. V jejich případě ovšem platí to samé jako v případě konferencí. Studenti měli různý pohled na čínskou realitu, což se odrazilo i v případových studiích, které psali a jejichž obsah záležel zcela na nich. Podstatné je, že byli schopní na faktech založeného samostatného úsudku o čínských realitách, čínské zahraniční a bezpečnostní politice.

To je věc velmi důležitá pro budoucnost. Pozitivem může být, že několik studentů mi po kurzu řeklo, že se chtějí věnovat Číně i profesně včetně studia čínštiny. Po těchto dvou kurzech jsem si uvědomil, že je sporné, zda je UK v současnosti schopná generovat dostatek budoucích expertů, kteří umějí nejen čínsky, ale dostatečně rozumí i čínským politickým a ekonomickým realitám. A že je budeme potřebovat, je nepochybné.

A to, že některá média uváděla, že vyslání nejlepších studentů z kurzu na týdenní studijní pobyt do Číny za peníze velvyslanectví Čínské lidové republiky (ČLR) představuje bezpečnostní hrozbu, mě udivilo. To tak málo věříme studentům UK, že si nedovedou udělat vlastní úsudek o viděném a slyšeném? Navíc podpora výjezdů studentů do zahraničí podložená i úspěšným absolvováním odborného kurzu o politice dané země není neobvyklá u řady velvyslanectví v ČR. Je zřejmé, že kdyby šlo o stejnou podporu jiného státu Evropy, severní Ameriky či Asie, žádnou pozornost by to nevyvolalo. Po těchto dvou kurzech jsem si uvědomil, že je sporné, zda je UK v současnosti schopná generovat dostatek budoucích expertů, kteří umějí nejen čínsky, ale dostatečně rozumí i čínským politickým a ekonomickým realitám. A že je budeme potřebovat, je nepochybné.

Jsem také rád, že jsme v Česko-čínském centru UK dotáhli do konce i projekt vydání první české učebnice čínštiny pro děti, která vyšla v nakladatelství Karolinum. V Radě centra za to zprvu odpovídala profesorka Lomová, dnes vedoucí katedry sinologie na FF UK, která od rektora Zimy na projekt obdržela i finanční podporu. Za dokončení učebnice ale patří především dík autorovi Vítu Papouškovi, který dlouhodobě žije a pracuje v Číně.

ČESKÁ POZICE: Činnost Česko-čínského centra ale byla nad rámec vaší hlavní pracovní náplně – vedení a zajištění činnosti Střediska bezpečnostní politiky Institutu politologických studií **FSV UK**. Dalo se to zvládnout?

BALABÁN: Ano, to je pravda. Činnost v centru nebyla pokryta žádným stálým úvazkem na UK, byla to takříkajíc práce navíc. Oslovil jsem ale své spolupracovníky v SBP, kteří vyjádřili ochotu mi pomoci. Znamenalo to být v práci od nevidím do nevidím. Bez toho by ale nešlo plnit několik velkých výzkumných projektů, a navíc

organizovat každoročně dvě další bezpečnostní konference na jaře a na podzim. Dávalo to ale smysl – všechny konference byly užitečnou zpětnou vazbou i pro naše výzkumné projekty.

ČESKÁ POZICE: I vaše bezpečnostní konference byly v minulých měsících propírány jako lobbisticko-podnikatelský záměr.

BALABÁN: Bohužel nikdo si nedal moc práce s fakty. Konference se konaly pravidelně od roku 2008, proběhlo jich do minulého roku celkem dvacet jedna. Troufám si tvrdit i na základě hodnocení zvnějšku, že se staly místem otevřené expertní diskuse o celém spektru problémů současné globální a evropské politiky, ekonomiky a bezpečnosti, postavení EU a Česka na globální úrovni, o environmentálních a technologických výzvách i o možných poučeních z naší historie. To, že některá média uváděla, že vyslání nejlepších studentů z kurzu na týdenní studijní pobyt do Číny za peníze velvyslanectví Čínské lidové republiky představuje bezpečnostní hrozbu, mě udivilo. To tak málo věříme studentům UK, že si nedovedou udělat vlastní úsudek o viděném a slyšeném?

Probíhaly za účasti našich politiků, diplomatů, poslanců, akademiků, vedoucích pracovníků ministerstev, zástupců komerční sféry, domácích i zahraničních expertů. Nad jejich konáním pravidelně přebíral záštitu rektor UK, zúčastňovali se jich i přední akademici univerzity. Konference byly i příležitostí prezentovat výsledky řady našich výzkumných projektů a vždy byly otevřené všem, kteří o ně měli zájem.

ČESKÁ POZICE: Nestalo se Achillovou patou všech konferencí jejich financování? V tomto ohledu zaznívala i vážná obvinění na vaši adresu.

BALABÁN: O počtu bezpečnostních konferencí jsem již hovořil, když k nim připočítáme čtyři čínské, dospějeme k číslu 25 za jedenáct let. Každý, kdo organizuje mezinárodní konference, a to byly všechny, ví, jak je náročná obsahová a organizační příprava. Zejména, když se každé účastní 150 až 200 lidí, zhruba 25 vystupujících, včetně několika zahraničních a musíte zabezpečit catering, tlumočení a další logistiku s konferencí spojenou.

Nemáte-li na ně zdroje uvnitř univerzity, musíte se obrátit na zdroje externí, protože konference se zadarmo udělat nemohou, jak se jednou rektor Zima trefně vyjádřil. Platí to pro oba typy konferencí – čínské i bezpečnostní. Na konto čínských konferencí je třeba říci, že Česko-čínské centrum, byť zřízené UK, nikdy nedisponovalo žádným rozpočtem z UK, a rektor o tom ani neuvažoval. Takže se nabízeli sponzoři – především české společnosti podnikající na čínském trhu. Činnost v centru nebyla pokryta žádným stálým úvazkem na UK, byla to takříkajíc práce navíc. Oslovil jsem ale své spolupracovníky v SBP, kteří vyjádřili ochotu mi pomoci. Znamenalo to být v práci od nevidím do nevidím. Bez toho by ale nešlo plnit několik velkých výzkumných projektů, a navíc organizovat každoročně dvě další bezpečnostní konference na jaře a na podzim.

Možnost podpory se řešila i s velvyslanectvím ČLR, rektor Zima o tom mimo jiné komunikoval s bývalou velvyslankyní ČLR v ČR Ma Kche-čching. Na jedné recepci na velvyslanectví ČLR v červenci 2017 se o tom vedla živá debata a rektor v ní apeloval na velvyslankyni, že by velvyslanectví mělo mít na podpoře větší zájem.

Faktem je, že třeba příprava a uskutečnění konferencí vyžaduje finance a tým lidí – Česko-čínské centrum ale žádné zaměstnance s pracovními úvazky nemělo, jak jsem již uvedl. Pomohli tedy moji spolupracovníci na SBP a jejich práce nad rámec jejich sjednaných úvazků byla částečně pokryta prostřednictvím tolik propíraného SBP, s.r.o., které bylo založeno společně s mými třemi kolegy v roce 2015.

Podpora velvyslanectví ČLR poskytnuta byla, ale musím odmítnout argumenty o skrytém financování – velvyslanectví bylo uvedeno viditelně jako partner konference na programech všech česko-čínských konferencí. Vstup velvyslanectví jako partnera podporujícího konferenci nebyl rozporován na žádném jednání Rady Česko-čínského centra ani rektorem, ani ostatními členy Rady. Musím ale dodat, že velvyslanectví ani další sponzoři nezasahovali do přípravy programů konferencí, jejich obsahu nebo výběru vystupujících. Nemáte-li zdroje uvnitř univerzity, musíte se obrátit na zdroje externí, protože konference se zadarmo udělat nemohou, jak se jednou rektor Zima trefně vyjádřil. Platí to pro oba typy konferencí – čínské i bezpečnostní.

Co se týče bezpečnostních konferencí, jejich finanční zajištění bylo obdobné. Příprava a organizace konferencí byly časově velmi náročné a z větší části nebyly opět pokryty pracovními úvazky na **FSV UK**. Z tohoto důvodu byly práce na přípravě a organizaci konferencí zajišťovány nad rámec a mimo jejich rámec.

Univerzita i fakulta, respektive její funkcionáři, konference považovali za standard, nezpochybnili jejich formát, naopak je často vyzdvihovali jako příklad, jak komunikovat s veřejností a osobně se jich rádi účastnili. A nikdy se o způsob jejich financování nezajímali, někteří o něm ovšem věděli. Takže se divím tomu, jak se mnozí dnes pohoršují.

Podstatné je, že nebyly zneužity finanční prostředky univerzity a fakulty, naopak trvám na tom, že v jejich prospěch byla odvedena práce na vysoce profesionální úrovni. To prokázalo i forenzní šetření renomované firmy Grant Thornton Advisory u společnosti Multilateral Consulting & Analysis, která je nástupcem SBP, s.r.o. Rozumím ale tomu, že dnes chce univerzita nastavit jasná pravidla pro podporu svých aktivit z mimouniverzitních zdrojů, která dosud stanovena nejsou. Podpora velvyslanectví ČLR poskytnuta byla, ale musím odmítnout argumenty o skrytém financování – velvyslanectví bylo uvedeno viditelně jako partner konference na programech všech česko-čínských konferencí

Tady mi dovoluji malou odbočku. SBP jako čistě výzkumné pracoviště si na veškerý provoz, jako jsou mzdy, vybavení kanceláří, nájem, nákup IT techniky až po nákup obyčejné propisky, muselo samo získat prostředky z podaných a uskutečněných projektů v grantových řízeních. Od fakulty jsme žádné finanční prostředky nikdy neobdrželi, naopak, za správu projektů jsme jí v loňském roce odvedli více než 800 tisíc korun.

ČESKÁ POZICE: Padla ale i obvinění, že Středisko bezpečnostní politiky si konáním bezpečnostních konferencí vytvářelo cestu k přidělování výzkumných projektů, například bezpečnostního výzkumu.

BALABÁN: To je absurdní. Všechny větší projekty, a nejen bezpečnostního výzkumu, které jsme za existenci SBP od roku 2005 uskutečnili, a bylo jich čtrnáct, byly řádně vysoutěženy ve veřejných soutěžích jak na národní, tak evropské úrovni. Takto může mluvit pouze někdo, kdo o pravidlech a procedurách přidělování výzkumných projektů nic neví, respektive vědět nechce, a vypouští jen neopodstatněná obvinění.

Výsledky projektů také výrazně oceňovala státní správa – konkrétně ministerstva obrany a vnitra, Hasičský záchranný sbor ČR. Platí to například o projektu Adaptace bezpečnostního systému ČR na měnící se ekonomickou, sociální, demografickou a geopolitickou realitu z let 2013 až 2015, na kterém jsme spolupracovali s ministerstvem obrany, HZS ČR a Policií ČR. Univerzita i fakulta, respektive její funkcionáři, konference považovali za standard, nezpochybnili jejich formát, naopak je často vyzdvihovali jako příklad, jak komunikovat s veřejností a osobně se jich rádi účastnili. A nikdy se o způsob jejich financování nezajímali, někteří o něm ovšem věděli. Takže se divím tomu, jak se mnozí dnes pohoršují.

Loni jsme dokončili další čtyřletý velký projekt Indikátory včasného varování eskalace zamrzlých konfliktů, jehož hlavním cílem bylo určit mechanismy, podle kterých by bylo možné tento proces efektivně a relativně levně identifikovat. Z mapy Evropy lze vyčíst, že takový výzkum má pro naši zahraniční a bezpečnostní politiku nemalý význam. A rozhodně jsme jej nedělali „od stolu“.

Součástí projektu byl i rozsáhlý terénní výzkum v Ázerbájdžánu, Arménii, Gruzii, Moldavsku, v Ukrajině a na Kypru, všude, kde existují teritoria „zamrzlých konfliktů“. Dostali jsme se i přímo na ně, například opakovaně do Náhorního Karabachu nebo Podněstří. Musím ocenit vstřícnost ministerstva zahraničních věcí, které nám při uskutečnění projektu poskytlo podporu, i profesionalitu našich diplomatů, se kterou jsme se na několika místech střetli. Věřím, že výsledky projektu budou přínosné nejen pro resort zahraničí.

ČESKÁ POZICE: Navzdory tomu se objevila tvrzení, že nejste správnými nositeli výzkumných projektů řešících i poměrně citlivou bezpečnostní problematiku, a to právě s ohledem na vaši spolupráci s Čínou v rámci Česko-čínského centra UK. Dokonce se objevila otázka, zda nemůžete kvůli tomu představovat bezpečnostní riziko a poukazovalo se i na varování BIS.

BALABÁN: Opět platí, že jde o nepodložená tvrzení. Sám jsem se divil, jak někdo může na základě několika divokých spekulací vytvořit obraz „rizikového pracoviště“ pro bezpečnost ČR. Uvedu jen jeden z mnoha argumentů, který to může uvést na pravou míru: Všechny větší projekty, a nejen bezpečnostního výzkumu, které jsme za existenci SBP od roku 2005 uskutečnili, a bylo jich čtrnáct, byly řádně vysoutěženy ve veřejných soutěžích jak na národní, tak evropské úrovni

Myslí si někdo, že by na konferenci Bezpečné Česko v bezpečné Evropě, kterou SBP organizovalo v květnu 2019, přijali pozvání do jednoho diskusního panelu všichni tři ředitelé českých zpravodajských služeb, pokud

bychom měli být ti „rizikovní“? Že by si takříkajíc neprověřili, kam jdou a s kým o účasti jednají? Mimochodem, považuji za velký úspěch, že se na konferenci v takové sestavě sešli – asi poprvé od roku 1990.

ČESKÁ POZICE: Úspěch to byl, nicméně po tvrdé kritice i obviňování ze strany rektora UK i vedení **FSV UK** ohledně způsobu uskutečnění vašich aktivit musíte i s některými spolupracovníky z UK odejít.

BALABÁN: K financování jsem se již vyjádřil a musím zopakovat, že forenzní šetření, které jsme si nechali zpracovat od společnosti Grant Thornton Advisory, neobjevilo nic nezákonného. Nedošlo k žádnému zneužití finančních prostředků ani k žádným jiným nálezům. Co se týče postoje rektora a vedení **FSV UK**, mě a mé kolegy mrzí, že nezaznělo alespoň pár slov zastání, s ohledem na výsledky naší dosavadní práce a jejich přínosu pro univerzitu.

Vidím to tak, že ani rektor, ani děkanka nechtěli být vystaveni dalšímu tlaku některých akademiků, kteří záměrně okolo Česko-čínského centra a SBP rozdmýchávali hysterii, která mohla být i nástrojem k jiným cílům – o záměru donutit rektora k rezignaci jsem již mluvil. V případě děkanky mělo jít o oslabení její pozice.

ČESKÁ POZICE: Takto ale asi zmizí Středisko bezpečnostní politiky, výzkumné pracoviště, které plní důležitou funkci akademické oponentury v bezpečnostním systému země, což dokázalo i úspěšnými projekty bezpečnostního výzkumu. Nedá se tedy dospět k závěru, že někomu takové výzkumné pracoviště vadilo? A že šlo i o to, jak fakticky oslabit integritu bezpečnostního systému republiky, tedy opačně, než bylo mediálně hlášáno? Loni jsme dokončili další čtyřletý velký projekt Indikátory včasného varování eskalace zamrzlých konfliktů, jehož hlavním cílem bylo určit mechanismy, podle kterých by bylo možné tento proces efektivně a relativně levně identifikovat. Z mapy Evropy lze vyčíst, že takový výzkum má pro naši zahraniční a bezpečnostní politiku nemalý význam. A rozhodně jsme jej nedělali „od stolu“.

BALABÁN: To v konfrontaci s tím, jak celá záležitost probíhala, nemohu vyloučit. V každém případě byl na univerzitě pod vnějším tlakem opuštěn střízlivý manažerský přístup, a naopak byly učiněny kroky, které mají za následek faktickou destrukci jediného výzkumného pracoviště, které se na **FSV UK** zabývá bezpečnostní politikou.

Zastavilo se nebo výrazně zkomplikovalo řešení řady výzkumných projektů, které mohly být přínosné nejen pro FSV, ale i pro některé státní instituce. Kromě jiného to pro fakultu představuje i nemalou finanční ztrátu. Vytvářet nové projekty nebo i výzkumné pracoviště bude nyní určitě nesmírně obtížné. Víím, o čem mluvím, protože budování SBP trvalo dlouhých 15 let.

Musím ale říci, že navzdory tomu, co se na naše konto v uplynulých měsících rozpoutalo a jakému nátlaku jsme byli vystaveni, dostali jsme spoustu podpurných e-mailů, SMS zpráv a vyjádření od řady osobností nejen z bezpečnostní komunity, které naši práci znají a oceňují a velmi dobře chápou skutečné pozadí toho, co se odehrálo. To mě a mé kolegy, kteří nedobrovolně odcházejí od rozdělané práce, nabíjí energií do budoucna.

Miloš Balabán

Bezpečnostní analytik. V letech 2005 až 2019 vedoucí Střediska bezpečnostní politiky Institutu politologických studií **FSV UK**. Iniciátor a organizátor Pražských bezpečnostních konferencí. Ve své výzkumné činnosti se primárně věnuje transformaci globální moci a vlivu a roli Číny a dalších nezápadních aktérů v tomto procesu.

Foto:

Miloš Balabán, bezpečnostní analytik.

Foto: Ondřej Hošť, Lupa.cz

URL| http://ceskapozice.lidovky.cz/tema/cinske-pohledy-je-treba-konfrontovat-s-nasimi-a-evropskymi.A200129_001520_pozice-tema_lube

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskapozice.cz (*Téma*)

PETR HAMPL: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 pravdive.eu str. 00

Nová Buržoazie Hampl

nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co

nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje. Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdý Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu! To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny. Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nevyběrovější. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“ Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové? Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda? Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět. Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátau na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů! A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku. To neznámá, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu. Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Autor: Petr Hampl, Dobřichovice, ČR, 31.1.2020 Zdroj:

<https://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

URL| <https://pravdive.eu/news/176150/petr-hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 libereckenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdy Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně úspěšné. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filozofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeč nevezal na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.libereckenovinky.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-každy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 stredoceskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.“

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdy Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně úspěšné. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.stredoceskenovinky.cz/sid=57805947e14ca3d0acb00c22ce75185b/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 jihoceskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známý je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdy Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně výběrovější. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.jihoceskenovinky.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-každy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 plzenskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

31. ledna 2020 - 03:20

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdy Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně výběrovější. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Tisk stránky Doporučit stránku

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.plzenskenovinky.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 [karlovarskenovinky.cz](http://www.karlovarskenovinky.cz) str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdy Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně úspěšné. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými fakultami sociálních věd a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, fakultu sociálních věd a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznámá, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.karlovarskenovinky.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 [jihomoravskenovinky.cz](http://www.jihomoravskenovinky.cz) str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdý Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně žádané. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými fakultami sociálních věd a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, fakultu sociálních věd a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznámá, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.jihomoravskenovinky.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 [zlinskenovinky.cz](http://zpravy.zlinskenovinky.cz) str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdy Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně úspěšné. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filozofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.zlinskenovinky.cz/sid=fb93904d378920b0eda8905300345144/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 kralovehradeckenovinky.cz str. 00
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.“

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdy Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně úspěšné. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.kralovehradeckenovinky.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 prvnizpravy.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

> Stav výuky sociálních věd je naprosto tristní! Dnes se na nějaký z nich dostane téměř jakýkoliv zájemce. A pokud jde přímo o sociologii, jen na Univerzitě Karlově existují tři konkurenční katedry, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

„To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdý Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfka katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně výběrovější. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <https://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Hampl: Opravdu se na humanitní studijní obory dostane každý?

31.1.2020 pardubickenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

OTÁZKA TÝDNE „To znamená, že když se uchazeč nedostane na jednu, jde na další. A protože je kvůli financování pro vysokou školu důležité, aby se na

ní každý student, pokud možno, udržel co nejdéle, úroveň poskytovaného vzdělání se musí zákonitě snižovat. A týká se to už i akademických pracovníků. Zatímco předešlé generace sociálních vědců, bez ohledu na daný režim, vycházely z toho, že je nutné skutečně prostudovat velké množství literatury nebo důkladně pracovat s příslušnými statistickými daty či modely, ta nejnovější už takovouto intelektuálně komplikovanou činnost za žádnou nutnost často nepovažuje.

Nejlépe to veřejnost může pozorovat na tom, že to, co bylo dříve tématem vhodným pro seminární práci, je dnes již často předmětem práce diplomové. Známy je zejména příklad práce z Fakulty humanitních studií UK na téma genderových aspektů Ferdý Mravence. Navíc danou práci vedla samotná šéfkyně katedry genderu!“

To jsem uvedl v již slavném rozhovoru pro Učitelství noviny.

Redaktorka Aktuálně oponovala takto: „Realita je přitom přesně opačná, humanitní obory veřejných vysokých škol patří dlouhodobě mezi nejméně žádané. Například Filozofická fakulta UK v minulém akademickém roce přijala pouze 28 procent z přihlášených uchazečů. Spolu s Hamplem zmíněnými **fakultami sociálních věd** a humanitních studií jde v průměru o 38 procent přijatých uchazečů.“

Jak to tedy je ve skutečnosti? Opravdu jsou humanitní obory výběrové?

Pokud chceme znát pravdu, musíme položit jinou otázku: Co se děje s těmi, kdo přijati nejsou? Podle redaktory Aktuálně jich je 62%. Nastoupí tito mladí lidé do výroby? Nebo aspoň do McDonalda?

Samozřejmě, že ne! Každý uchazeč má totiž možnost podat neomezený počet přihlášek na různé vysoké školy. Podat dvě až tři přihlášky je běžné, a jsou i tací, kteří jich podají třeba pět.

Vezměme si ukázkový příklad uchazeče o studium sociologie, který podá přihlášku na filosofickou fakultu, **fakultu sociálních věd** a fakultu humanitních studií. Na jednu z nich nakonec nastoupí, dvě přihlášky tedy zůstanou nevyužity. Podle redaktorky Aktuálně Martiny Heroldové tak došlo k tomu, že „přijata byla pouze třetina uchazečů.“ A to si představme, že by ten uchazeč podal ještě čtvrtou přihlášku na politologii a pátou na gender. Potom by byla přijata pouze pětina uchazečů!

A ono to může být ještě horší. Třeba tak, že přihláška na humanitní obor je vyplněna pouze jako „záchranná“ – pro případ, že by uchazeče nevzali na práva ani na ekonomku.

To neznamená, že neexistují výběrové humanitní obory. Třeba na psychologii je tradičně přetlak uchazečů, stejně tak na některé jazyky. Ale tvrdit, že gender nebo „studia neziskového sektoru“ jsou výběrové obory, to je zcela mimo realitu.

Bez ohledu na to, kolikrát mne slečna Heroldová nazve dezinformátorem a lhářem.

Petr Hampl, nezávislý sociolog.

URL| <http://www.pardubickenovinky.cz/sid=78f479dbe9ae80f35e96c5de0c501d24/zpravy/politika/hampl-opravdu-se-na-humanitni-studijni-obory-dostane-kazdy/>

Nakladatelství šíří antisemitské knihy

31.1.2020 Deník N str. 02 Zpravodajství

LUKÁŠ PRCHAL

Velká knihkupectví léta nabízela antisemitské tituly vydané rodinným nakladatelstvím z Vysočiny. Například i publikaci, která popírá holokaust.

Případ knihy odsouzeného antisemity Adama B. Bartoše, kterou nabízela řada velkých knihkupectví, ukázal na mnohem širší problém. Nakladatelství Bodyart Press, které publikaci nazvanou Obřezaná republika vydalo, se totiž dlouhodobě daří dostávat do distribuce řadu dalších titulů s protižidovským podtextem.

Zatímco Obřezanou republiku velcí knihkupci po upozornění Deníku N z prodeje stáhli, ke čtenářům se mohou nadále dostat tituly jako Synagoga satanova, Spiknutí holokaustu nebo Mýtus šesti milionů od amerického historika Davida L. Hoggana,

tedy jeden z neznámějších spisků popírajících holokaust. Hoggan například v útlém svazku tvrdí, že údaj o šesti milionech židovských obětí nacismu je „záměrným a bezostyšným“ paděláním historie a že jde o „legendu genocidy“.

Popírání genocidia je přitom podle českého práva trestným činem. Vydavatelství se hájí tím, že titul vydalo pouze ke studijním účelům, což také uvádí pod titráž publikace z roku 2016.

„Tu knihu jsme vydali ze studijních důvodů. Je to tam jasně uvedené,“ sdělil pak po telefonu Deníku N Radomír Fiksa, manžel jednatelky vydavatelství Bodyart Press Hedviky Fiksové.

KLASICKÉ DÍLO PRO POPÍRAČE HOLOKAUSTU

Zatímco knihkupci knihy nakladatelství Bodyart Press dosud prodávali, aniž – jak tvrdí – tušili o jejich antisemitském podtextu, odborníci o produkci Fiksových vědí už roky.

„Kniha Mýtus šesti milionů je klasickým dílem využívaným popírači holokaustu,“ říká přední expert na extremismus Miroslav Mareš z Masarykovy univerzity. Vydání či šíření této knihy podle něj může být považováno za trestný čin popírání genocidy. Posoudit to ale musí policie, státní zástupci a posléze soud.

„Samozřejmě je možné brát do úvahy i celkovou produkci vydavatelství. Na jednu stranu nejsem příznivcem cenzury, považuji však za problematické, pokud je taková kniha nabízena například v rubrice Válečná fakta, a je tak v zásadě dávána na roveň pravdivým knihám o holokaustu,“ dodal Mareš.

„To nakladatelství dlouho proplová, nikdo si ho nevšiml. A bude to patrně kvůli tomu, že své knihy nevydávají pod hlavičkou známých jmen. Není tam Národní odpor nebo nějaké známé jméno neonacistické scény,“ vysvětluje Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** UK.

POLICIE ŘEŠÍ BARTOŠOVU KNIHU

Po úterním článku Deníku N ale minimálně Bartošovu knihu Obřezaná republika začala policie řešit. „Kriminalisté z protiextremistického oddělení se věcí zabývají. V tuto chvíli nemáme žádné informace, které by bylo možné zveřejnit,“ napsal redakci mluvčí pražské policie Jan Daněk.

Zda se budou vyšetřovatelé zabývat i další produkcí nakladatelství Bodyart Press, tak není jasné. „Trestnost nemohu takto posuzovat. Musí to udělat místně příslušní státní zástupci a policie,“ sdělil Deníku N pouze prezident Unie státních zástupců Jan Lata.

Jedinou jednatelkou nakladatelství je jinak veřejně neznámá Hedvika Fiksová ze Žďáru nad Sázavou, neformálně se ale na fungování společnosti zjevně podílí její manžel Radomír Fiksa.

Manželé Fiksovi nejsou na extremistické scéně noví, knihy s tematikou konspiračních teorií či s antisemitským podtextem vydávají přes deset let. V roce 2009 na sebe Fiksa upozornil, když jeho nakladatelství ještě pod názvem Sowulo Press (Sowulo je germánská runa, kterou zneužil nacistický režim jako symbol jednotek SS, pozn. red.) vydalo knihu Hitlerových akvarelů.

Ostatně Žďárský deník před dvanácti lety upozornil, že Fiksa byl dvakrát odsouzen za propagaci a podporu hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka.

Bodyart Press má v nabídce sedm desítek titulů. Řada z nich se týká tetování (Fiksa provozoval tetovací salon) či motorek. Další se ale věnují údajnému židovskému spiknutí či dalším konspiračním teoriím. Kromě již zmiňovaných publikací jsou to třeba: Světovládné spiknutí, Židé příčinou světového neklidu? nebo titul Svastika a její historie v Čechách, jehož autorem je přímo Fiksa.

Poté, co se Deník N tento týden začal o produkci vydavatelství zajímat, nejméně dvě kontroverzní publikace z jeho stránek zmizely, a to právě Bartošova Obřezaná republika a Mýtus šesti milionů. Z jakého důvodu nakladatelství knihy z nabídky vyřadilo, Fiksovi odmítají vysvětlit.

„Já nejsem oprávněn vám odpovídat na to, proč je kniha stažena ze stránek. Já vám k tomu asi nic neřeknu, protože na to nemám oprávnění. V rámci firmy jedná jednatel,“ sdělil Deníku N Fiksa s odkazem na to, že jednatelem firmy je jeho manželka. Ta ale zase odkazuje zpět na svého muže. „Nevím, že jsme to stáhli, to asi manžel. Určitě to řešil on,“ tvrdí.

Fiksa nechtěl odpovědět ani na opakované dotazy Deníku N, proč Mýtus šesti milionů vůbec vydal. „Já vám k tomu nic říkat nebudu. Vydali jsme ji ze studijních důvodů a jsou k tomu určité předmluvy,“ tvrdí.

E-mailem pak manželé Deníku N zaslali vyjádření, v němž se od popírání holokaustu distancují. „Hrůzné činy minulosti se nesnažíme zpochybňovat nebo zlehčovat, ale právě naopak, upozorňovat na ně a apelovat na společnost, aby se z minulosti snažila poučit,“ napsali.

V anotaci této knihy na stránkách knihkupců skutečně stojí, že ve druhém vydání z roku 2016 je přidán „nejužitečnější komentář ke knize podle Arthura R. Butze, autora Mystifikace dvacátého století, prvně publikované v roce 1976“.

Deník N má vydání knihy z téhož roku k dispozici, žádný komentář ale neobsahuje. I kdyby však k publikaci vysvětlující text Arthura R. Butze připojen byl, nemusel by být vůbec relevantní. Jde totiž o dalšího známého popírače holokaustu.

KNIHKUPCI BODYART VYŘAZUJÍ

Problematické knihy ale nadále jsou – nebo ještě tento týden byly – v nabídce některých velkých knihkupců. Někteří na zjištění Deníku N obratem zareagovali a začali publikace tohoto nakladatelství stahovat.

To je případ třeba knihkupectví Kanzelsberger. „To nakladatelství je opravdu nasáklé antisemitismem, takže jsme si to prošli a udělali nějaké zásahy,“ sdělil už v úterý Deníku N předseda představenstva firmy Jan Kanzelsberger.

Publikace Bodyartu včetně Mýtu o šesti milionech stáhlo z nabídky i knihkupectví Luxor. „Vydal jsem pokyn k okamžitému stažení. Rozhodně bychom se nechtěli zařadit na seznam knihkupectví, která jsou ochotna prodávat cokoliv,“ reagoval Zdeněk Novák, marketingový ředitel společnosti Euromedia Group, která vlastní knihkupectví Luxor. Publikace se podle něj do distribuce dostala omylem, protože knihy prochází automatizovaným procesem přes distributora. Distributorem publikací Bodyart Press je firma Pemic Books z Ostravy. Ta ale na dotazy, zda se nechystá nakladatelství vyřadit z distribuce, od úterý neodpověděla.

To nakladatelství už dlouho proplouvá, nikdo si ho nevěšmal. A bude to patrně kvůli tomu, že své knihy nevydávají pod hlavičkou známých jmen. Není tam Národní odpor nebo nějaké známé jméno neonacistické scény. Jan Charvát odborník na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

O autorovi| LUKÁŠ PRCHAL, redaktor

Foto autor| FOTO: GABRIEL KUČHTA, DENÍK N

Foto popis| Kniha Mýtus šesti milionů, která se z nakladatelství Bodyart dostala i do řady velkých knihkupectví.

Rusofilové vs. Rusofobové

31.1.2020 ČRo Plus str. 01 14:33 Zaostřeno

Vít POHANKA, moderátor

Čechy, Moravany a Slezany rozděluje postoj k Rusku víc než vztah k jiným národům. Podle Centra pro výzkum veřejného mínění máme asi pochopitelně nejraději sousedy, Slováky a Poláky, nejméně arabské národy. Rusové jsou v Česku v žebříčku oblíbenosti jiných národností a etnik zhruba uprostřed, ale společnost je v jejich případě výrazně rozdělená. O kořenech téhle rozpolcenosti a jejích důsledcích pro českou zahraniční politiku je dnešní Zaostřeno. Při jeho poslechu vás vítá Vít Pohanka.

Vít POHANKA, moderátor

Listopad 2018. Písničkář Jaromír Nohavica dostává v moskevském Kremlu vyznamenání Puškinovu medaili z rukou ruského prezidenta Putina. V následném proslovu se hlásí k inspiraci například ruským básníkem Bulatem Okudžavou. Ponechme stranou skutečnost, že se Bulat Okudžava sice narodil v Moskvě, ale jeho otec byl Gruzínek a matka Arménka. Tedy to nebyl přísně vzato Rus. Samotná skutečnost, že Jaromír Nohavica letěl

do Moskvy vyznamenání z rukou ruského prezidenta Vladimira Putina přijmout, vyvolala v Česku kritiku přinejmenším významné části veřejnosti. Proč? Rusům se nedá důvěřovat. K tomu dospěl přece už český obrozenec Karel Havlíček Borovský po svém pobytu v Rusku v první polovině devatenáctého století, kdy napsal:

redaktor/citace: Karel Havlíček Borovský

Dosvědčiti mohu, že Rusové s ostatními Slovany nikoli bratrsky, nýbrž nepoctivě a soběcky smýšlejí. To už jsou mi milejší Maďaři, kteří proti nám bojují otevřeně, než Rusové, přibližující se s jidášským polibkem, aby nás pak strčili do kapsy. Tito pánové počínají všude místo ruský říkati a psáti slovanský, aby pak místo slovanský zas také ruský říci mohli.

Vít POHANKA, moderátor

A v podobném duchu mluví také spoluzakladatel facebookové skupiny 'Rusko je světový nepřítel' Otakar Brabec. Její název i jemu samotnému přijde možná přehnaně dramatický, nicméně respektuje prý názory podobně smýšlejících lidí, kteří chtějí hlavně varovat před velmocenskými tendencemi Moskvy.

Otakar BRABEC, spoluzakladatel facebookové skupiny Rusko je světový nepřítel

Současné Rusko a jeho historii vnímám zejména po roce 1917. Od samého počátku vlastně vzniku našeho samostatného Československa pod vedením různých těch organizací jako byla Čeka, NKVD, KGB, dneska je to FSB a GRU, tak jsou vedeny proti naší zemi, nechci říct podvrtné, to zní tak archaicky, ale prostě různé akce, které neslouží k prospěchu naší země ani našich občanů.

Vít POHANKA, moderátor

Pan Brabec přitom necítí potřebu, aby se do Ruska vypravil a přesvědčil se na vlastní oči, jestli je tahle země opravdu takovým nepřítelem, za kterou ji označuje facebooková skupina, kterou spoluzaložil.

Otakar BRABEC, spoluzakladatel facebookové skupiny Rusko je světový nepřítel

No víte, v době, kdy se mohlo pouze do Ruska a do jiných spřátelených zemí, tam nemělo cenu jezdit, protože tam bez /nesrozumitelné/ vás nikam nepustili. A dneska, upřímně řečeno, o to ani nestojím, protože dneska je takový množství různých zdrojů, kdy můžu vidět...ano, můžu vidět výstavní části Moskvy, můžu vidět i slumy nebo respektive vesnice zbídačelé 20 km od Moskvy a nemusím tam jezdit ani.

Vít POHANKA, moderátor

Říká Otakar Brabec. Ale mnozí lidé v Česku si zjevně myslí, že by bylo lepší naše vztahy s Ruskem utužovat spíš než od nich ustupovat. Dávají to výrazně také najevo na sociálních sítích. Hudebník Jiří Suchý je zakladatelem skupiny Chceme pryč z NATO a Evropské unie - Rusko je náš opravdový přítel!!!

Jiří SUCHÝ, hudebník, zakladatel facebookové skupiny Chceme pryč z NATO a Evropské unie - Rusko je náš opravdový přítel!!!

Ptáte se mě, proč vidím z východu lepší, pro mě tedy lepší, být ne v područí, ale být v přátelštějším vztahu než s tím západním. Co nám předvedla Amerika v posledních 100 letech ve světě? Co nám předvedla? Kolik zemí zničila? Když vezmu obyčejných 30, 40, 50 let zpětně, kolik lidí zemřelo? Kolik válek vyvolala Amerika? Kolik zemí navštívila svojí demokracií a takzvanou svobodou slova? Kolik mrtvých za nimi zůstalo? A teď mi řekněte opak, kolik naproti tomu Rusko, nebo tedy Sovětský svaz?

Vít POHANKA, moderátor

Ponechme teď stranou historická fakta, třeba to, že za Stalina zemřely v pracovních táborech miliony lidí, Sovětský svaz de facto ovládal také naši zemi prostřednictvím Komunistické strany Československa. A ti starší z nás, kterým je přes 45 nebo 50, si velmi dobře pamatují, jaké to bylo a jak to vypadalo. Vztah Čechů k Rusku prošel v každém případě po roce 1989 docela zajímavým vývojem. Karel Svoboda je politolog z **Fakulty**

sociálních věd Univerzity Karlovy. Popisuje postoj České republiky vůči někdejší supervelmoci v devadesátých letech minulého století.

Karel SVOBODA, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na začátku bylo spíše považované jako země, kterou musíme tak trochu až litovat, protože ten rozvrat byl prostě obrovský. A i ten pohled na Rusko byl takový, že to je vlastně mafiánský stát, chaos a ten tam vlastně bude vždycky, protože žádnou jinou šanci Rusko nemá. Postupně se to měnilo, řekl bych, v tom smyslu, že vlastně i ta ruská zahraniční politika jakoby získávala větší razanci. Ono už v průběhu jugoslávské války Rusko podporovalo Srbsko. Nebylo to tak výrazné, ale s kosovskou krizí, rozšiřováním NATO se i ten tlak Ruska zintenzivnil a i, řekl bych, z české strany byl výrazně silnější ten pocit jako, Rusko začíná opět být silné a nebezpečné.

Vít POHANKA, moderátor

Sociologický ústav české Akademie věd dlouhodobě společenské postoje k jiným národům sleduje. Jan Červenka z Centra pro výzkum veřejného mínění potvrzuje, že se postoj Čechů vůči Rusku v posledních desetiletích opravdu výrazně změnil.

Jan ČERVENKA, odborný pracovník Centra pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR

Tam je vidět, že v devadesátých letech až vlastně do toho roku 2001-2002 existoval ve vztahu k Rusku velice silný jednoznačný despekt. Tam prostě přes 70 % lidí hodnotilo ekonomickou úroveň Ruska jako velmi špatnou, velmi velmi negativně. V podstatě pozitivní ohlasy se tam téměř neobjevovaly. A někdy zhruba v polovině té minulé dekády se to začalo postupně měnit a současný době, nebo tedy v tom loňském roce, byl v podstatě ten podíl těch pozitivních hodnocení a negativních hodnocení vyrovnaný. Bylo to 45 % na 45 %. Čili výrazným způsobem se mění pohled Čechů na Rusko jako na zemi třeba z toho ekonomického hlediska. Prostě ten někdejší despekt, takové to dívání se skrz prsty na to, jaký ty Rusové jsou zaostalí nebo takhle, tak to už je dneska minulost.

Vít POHANKA, moderátor

Rusko je přitom nepochybně země s obrovským ekonomickým potenciálem, ale na českém zahraničním obchodě se v roce 2018 podílelo jenom z 2,6%, loni podle dostupných statistik ještě míň. Není tedy debata o Rusku a jeho vlivu na Česko z ekonomického pohledu jenom příslovečným mlácením prázdné slámy? Zeptal jsem se politologa Karla Svobody.

Karel SVOBODA, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Když se na to podíváme opravdu jenom takhle, tak ano. Nicméně ten oblíbený protiargument je, ale to je přece právě naopak důvod se na Rusko daleko více soustředit a to procento zvýšit. To jsou ty oblíbené argumenty, že vlastně nesmíme tolik záviset, a já neříkám, že úplně chybné, že nesmíme tolik záviset na Německu, že pokud Německo bude mít problém, protože ta struktura našeho exportu, alespoň co vím, vypadá zhruba tak, že my vyvážíme do Německa, které následně vyváží do zbytku světa. Pokud my tedy místo toho nahradíme Německo třeba Ruskem, nebo nenahradíme nikdy Německo Ruskem, ale pokud posílíme ten podíl Ruska na úkor třeba Německa, bude to pro nás výhodné, protože když bude mít Německo problémy, můžeme se o něco jiného opřít.

Vít POHANKA, moderátor

Důvodem přitom není nějaká vnější nepřátelská politika vůči Rusku.

Karel SVOBODA, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Rusko má samo vnitřní problémy, potíže. Jeho investiční prostředí je, mírně řečeno, špatné. Oni si to Rusové uvědomují sami. Máte tam několik iniciativ. Alexej Kudrin, toho nikdo nemůže obviňovat z nějakého opozičnictví. Je to bývalý ministr financí, jeden z blízkých spolupracovníků Vladimira Putina, tak ten mluví naprosto otevřeně o zvláštnosti policejních složek, o úplatnosti soudů, o chabém vlastnickém právu. Tohle jsou všechno věci, které Rusko limitují daleko více než ty politické. To jest, když tam zkusíte investovat a nejste dostatečně velcí, tak

vám reálně může hrozit to, že o svoji firmu přijdete. Tady nemusíme chodit příliš daleko. Petr Kellner a jeho PPF, když investovala do Ruska, do Ingostrachu, byla velmi ráda, že z toho vlastně vycouvala, a to jenom za pomoci Generali.

Vít POHANKA, moderátor

Zmiňuje Karel Svoboda z **Fakulty sociálních věd** jednu zjevně nevydařenou investici českého miliardáře Petra Kellnera do ruské pojišťovací společnosti. "Když čteš verše jiného člověka, zpíváš jeho písně, stáváš se částí jeho duše. Nebudeš jeho nepřítelem," řekl mimo jiné Jaromír Nohavica, když děkoval prezidentu Vladimíru Putinovi za Puškinovu medaili. Medaili Alexandra Puškina dostal kromě Jaromíra Nohavici také bývalý prezident Václav Klaus a předseda Česko-ruské společnosti Jiří Klapka. Češi, Moravané a Slezané nicméně podle všeho vyvážený vztah k současnému Rusku ještě pořád tak trochu hledají. Odráží se to také na zahraniční politice. A o tom bude řeč v další části tohoto pořadu v rozhovoru s šéfem české diplomacie Tomášem Petříčkem.

Vít POHANKA, moderátor

V Poslanecké sněmovně teď sedím s ministrem zahraničí Tomášem Petříčkem z ČSSD. Vy jste před Vánoci řekl na jedné tiskové konferenci, že jsou naše vztahy s Ruskem zatěžovány otázkami, které patří spíš historikům. Zmínil jste v té souvislosti, že byste se měl setkat s ruským velvyslancem v Praze. Proč? O čem s ním potřebujete mluvit?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničních věcí ČR /ČSSD/

Já bych především chtěl hovořit o současném stavu naší bilaterální relace s Ruskou federací, ale také třeba o přípravě Česko-ruského fóra. My jsme to probírali i na Ministerstvu zahraničních věcí s Ústavem mezinárodních vztahů, který je na české straně organizátorem právě tohoto fóra, které mělo umožnit například pravidelné setkávání historiků. Máme 75 let od konce války. Je dobré nezapomínat historii, ale také myslím, že je dobré nežít v historii a zbytečně ji nepolitizovat. A myslím, že právě ve vztazích s Ruskem se nám často historie stává aktuálním předmětem diskuse, ať už v médiích, ale i také mezi politiky. Myslím, že bychom měli se spíše soustředit na to, co se děje dnes ve světě, jaké máme možnosti i s Ruskem i přes veškeré komplikovanosti v tom vztahu, cesty třeba k rozvoji ekonomických vztahů, k poznání tajemné kultury.

Vít POHANKA, moderátor

Do jaké míry ovlivňují z vašeho pohledu takové debaty jako třeba o Koněvově pomníku v Dejvicích nebo o tom zamýšleném pomníku vlasovcům v Řeporyjích oficiální česko-ruské vztahy? Pokud je tedy opravdu nějak reálně zatěžují.

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničních věcí ČR /ČSSD/

Je pravdou, že se i takovéto otázky v těch oficiálních vztazích promítají, ale není to pouze otázka Koněva či vlasovců. Já myslím, že zde je prostě nutné být seznámen s historií, ale ne ji zbytečně politizovat. A to samé ale platí i o takových otázkách, jako je srpen 1968, kdy, myslím, česká politická scéna je velmi sjednocena, co se týče postoje k jakémukoliv zpochybňování tohoto traumatického data v naší historii.

Vít POHANKA, moderátor

Rusko je nepochybně země s obrovským ekonomickým potenciálem, ale v roce 2018 tvořil ruský podíl na celkovém obrátu českého zahraničního obchodu jenom asi 2,6 %, loni podle dostupných statistik to bylo ještě o něco méně. Není nakonec z toho čistě ekonomického pohledu ta pozornost, která se k rusko-českým vztahům upírá, přehnaná, když to srovnáme třeba s Německem, se kterým máme skoro třetinový zahraniční obchod?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničních věcí ČR /ČSSD/

Samozřejmě pro Česko jsou ty nejvýznamnější ekonomičtí partneři uvnitř Evropské unie. Čtyři pětiny našeho vývozu směřují do unijního prostoru. Ale když hovořím s podnikateli, zástupci například Hospodářské komory, Svazu a průmyslu a dopravy, tak také upozorňují mě právě na tuhle tu vysokou závislost na evropských trzích nebo na těch unijních trzích. A tím cílem je také pokusit se diverzifikovat naše ekonomické a obchodní vztahy. I

proto také Ministerstvo zahraničních věcí a já osobně v loňském roce uspořádal celou řadu podnikatelských misí mimo unii, ať už se to týká o Asii, Afriku. Ale myslím, že ty východní trhy, kde naše výrobky mají stále velké renomé, tak také patří mezi ty, které bychom neměli úplně opomíjet. Ale neměli bychom také nutně k tomu upínat nějaká přílišná očekávání.

Vít POHANKA, moderátor

Já jsem zmínil ta v podstatě miniskulní procenta, kterými se Rusko podílí na českém zahraničním obchodu. Ono to tak trošku působí, že neustále se mluví o tom obrovském potenciálu, který tam je, ale ten potenciál se stále nedaří jakýmkoliv způsobem naplňovat. Čemu to přičítáte?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničních věcí ČR /ČSSD/

Určitě jedním z těch faktorů, proč řada českých exportérů i investorů má obavy z ruského trhu, ale nejenom ruského trhu, je to i řada dalších států v této oblasti, je právě nedostatečná vymahatelnost práva, problém s korupcí. A to samozřejmě je odrazuje od toho, aby více se těmto trhům věnovali. A proto také myslím, že je dobře, že máme součástí našich vztahů i se státy, jako je Ukrajina a podobně, debatu o právním státu, protože to není nakonec jenom nějaké poučování těchto partnerů o tom, jak by měli si nastavit právní systém, ale je to také i kvůli možnosti dalšího rozvoje ekonomických vztahů. A skutečně podnikatelé budou radši působit na trhu, kde korupce neexistuje nebo je výrazně menší, než tomu je třeba v tuto chvíli.

Vít POHANKA, moderátor

Ještě k té historii, americký diplomat George Kennan už v roce 1946 v takovém tom proslulém dlouhém telegramu psal o historickém ruském nacionalismu, tendenci vidět vnější svět jako neustálou hrozbu. A tenhle trend zjevně pokračuje. Proč má podle vás jako českého ministra zahraničí ruská politická reprezentace i v tom dnešním propojeném světě internetu, proč má tak silnou tendenci, obrazně řečeno, vidět za každým stromem nepřitele?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničních věcí ČR /ČSSD/

To je asi debata spíše pro politology. Myslím, že tento trend je zřejmý, že ty bezpečnostní obavy Ruska často stojí za těmi kroky, které například podniká ve svém bezprostředním sousedství. To, co jako diplomat a politik bych chtěl podporovat, podporujeme, je naopak hledání těch nástrojů, které mohou posilovat důvěru mezi partnery. Ať už je to třeba například Rada NATO-Rusko, kde se vlastně setkávají lidé, kteří mohou sdílet různé strategické pohledy na bezpečnostní situaci v Evropě. Pomáhá to budovat jistou důvěru mezi těmi partnery. To je ta oblast, kde, myslím, je důležité pro českou diplomacii, aby byla aktivní. Hledat prostě nástroje k posilování důvěry i s partnery, kteří jsou prostě pro nás velmi riziková nebo je vnímáme také jako hrozbu.

Vít POHANKA, moderátor

Víte, takovým impulsem, proč vůbec dělat tenhle ten pořad o vztazích České republiky k Rusku, je skutečnost, že podle dlouhodobých průzkumů je ta česká společnost vůči Rusku rozdělená víc, než je to v případě jiných zemí. Podobné je to trošku teda v případě Ameriky. Zatěžuje to českou politiku vůči Rusku?

Tomáš PETŘÍČEK, ministr zahraničních věcí ČR /ČSSD/

Bezesporu se to promítá do české politické debaty o vztazích, a nejenom o Rusku. Mohu doplnit, podobná situace je také třeba například ve vztazích České republiky a Číny, kde jsou skutečně viditelné velmi extrémní pozice. Myslím, že pro stát naší velikosti je za prvé potřeba, abychom vedli vnitropolitickou debatu o tom, jaký mají mít naše vztahy s těmito mocnostmi parametry. Já jsem zastávce toho, že bysme měli být realisti, že bychom měli být připraveni hledat příležitosti v těchto vztazích, ale zároveň velmi otevřeně si přiznat i rizika, které tyto mocnosti pro nás představují. Ať už se to týká těch tradičních bezpečnostních hrozeb, ale i také těch nových, ať už se jedná například o kybernetickou bezpečnost, různé hybridní hrozby, dezinformace, něco, co prostě právě doba, která je charakterizovaná rozvojem sociálních sítí a internetu, sebou přináší. A to si myslím, že se nám doposud ne úplně daří. Ukazuje se, že prostě máme tendenci skutečně se na těchto otázkách polarizovat místo toho, abychom byli schopni formulovat nějakou jednodušší a celospolečensky přijatelnou pozici. Rusko toho je dokladem.

Vít POHANKA, moderátor

Říká ministr zahraničí Tomáš Petříček z ČSSD. Pořad Zaostřeno věnovaný vztahu českého národa i oficiální politické reprezentace vůči Rusku končí. Vysílání Českého rozhlasu Plus ale samozřejmě pokračuje. Od mikrofonu se loučí a na slyšenou se těší Vít Pohanka.

Loni v prosinci to byly přesně dva roky, co byl Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA,

31.1.2020 pharmaprofit.cz str. 00

Přinášíme vám článek z časopisu Pharma Profit 32/2020. Je to ochutnávka originálního obsahu, který najdete každé dva měsíce v tištěném vydání. Nechodí vám časopis? Registrujte se k odběru, abyste nezmeškali ani jedno vydání. Zaslání je pro majitele a vedoucí lékáren zdarma.

Pojďme se na chvíli ještě vrátit do minulého roku. Můžete vyzdvihnout největší změny, které se ve zdravotnictví loni udály?

Začala fungovat, i když zatím nikoli ideálně, protipadělková směrnice. Nicméně z hlediska její implementace jsme na tom v porovnání s ostatními evropskými zeměmi poměrně dobře. Ještě podstatnější pro celý náš zdravotní systém je skutečnost, že se v rámci novely zákona o léčivech schválil lékový záznam pacienta. Poměrně uspokojivě proběhlo dohodovací řízení o úhradách zdravotní péče a do zdravotnictví jde letos historicky největší objem peněz. Také je třeba připomenout, že se loni podařilo realizovat řadu kroků k podpoře primární péče. Považuji za velmi důležité, že se v této oblasti udělalo mnoho práce z hlediska určení role praktických lékařů, ohledně nové možnosti preskripce léků z jejich strany i realizace nových výkonů. Vlastně se úplně nově definovala role praktického lékaře ve zdravotním systému. Určitě stojí za zmínku i fakt, že se kontinuálně pracuje na dalších novelách zákonů, které se mimo jiné týkají například vstupu inovativních léků a léků na vzácná onemocnění do našeho zdravotního systému. Podařilo se nastartovat řešení personální situace ve zdravotnictví díky tomu, že jsme schválili projekt, v jehož rámci se zvyšují finanční prostředky pro lékařské fakulty, které na základě toho pak mohou navýšit své kapacity a přijmout více studentů, a to o patnáct, možná až o dvacet procent. Věcí, které řešíme, je hodně. Mnoho z nich je rozpracovaných, protože jsme teprve v polovině volebního období, a řada hlavních legislativních norem se v současnosti projednává ve vládě nebo ve sněmovně.

A jaké plány máte pro letošek? Co byste chtěl, aby se podařilo realizovat?

Vezmeme-li v úvahu čtyřleté volební období, je rok 2020 z mého pohledu velmi nabitý a zcela zásadní. Letos bychom totiž měli dokončit to, na čem už nějakou dobu pracujeme. Je to jednak nový zákon o elektronizaci zdravotnictví, který šel do připomínkového řízení a který nastavuje pravidla pro sdílení dat elektronické dokumentace v českém zdravotnictví. Jde o velmi důležitý zákon, který chceme letos takřikajíc dotáhnout. Totéž se týká novely zákona o veřejném zdravotním pojištění, která řeší řadu záležitostí, z nichž jako jednu z nejdůležitějších bych jmenoval vstup inovativních léků a léků na vzácná onemocnění do zdravotního systému. Je třeba se také zmínit o důležité novele zákona o zdravotních službách, která řeší celou řadu věcí, jako je například využití dat z národního zdravotnického informačního systému, tedy z Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR, ale jsou v něm i body, které se týkají jiných oblastí, ať už jde kupříkladu o definici centra pro duševní zdraví a podobně. Doufám, že se také podaří schválit legislativní úpravu týkající se emergentního systému a rovněž nastartovat nový úhradový mechanismus pro nemocnice, takzvaný DRG Restart. Ve finální fázi je i legislativní norma týkající se odškodnění zdravotní újmy v důsledku povinného očkování.

Velkým tématem na lékárenském trhu bylo loňské únorové spuštění systému ověřování pravosti léčiv. Jeho fungování provázely různé problémy, což vedlo k tomu, že loni platilo takzvané bezsankční období pro případy, kdy lékárník při výdeji nemohl lék ověřit. Od začátku tohoto roku se jede takřikajíc naostro a s tím souvisí i velký zájem lékárníků o to, co se bude dít, když se při ověřování vyskytne takzvaný alert. Jaký postoj ministerstvo zdravotnictví k celé problematice ověřování pravosti léčiv zaujímá?

Myslím, že v tomto směru jsme konstruktivní a nechceme sankcionovat lékárníky za něco, za co nemohou. Víme, že v rámci systému se stále vyskytuje určitá chybovost, která se ale postupem času výrazně snižuje. Nyní se bavíme o chybovosti maximálně v jednotkách procent, což je diametrálně méně než kupříkladu

loni na jaře. Proto jsem se také na začátku zmiňoval o našem srovnání s jinými zeměmi. V této oblasti se toho u nás určitě hodně udělalo a systém funguje. Každopádně jsme se dohodli, že ani po Novém roce nebudeme uplatňovat sankce vůči lékárníkům, pokud nemohou lék při výdeji ověřit kvůli technickým problémům, které nejsou na jejich straně, ale jsou na straně výrobců, kteří lék správně nenahráli do systému. Chceme být tolerantní a chceme, aby systém fungoval. Není důvod sankcionovat lékárny za něco, co nemohou ovlivnit. Na tom jsme se dohodli se zástupci Státního ústavu pro kontrolu léčiv, výrobců a dalších. V tomto ohledu mohou být lékárníci klidní, ale samozřejmě musí splňovat všechny podmínky a být zapojeni do systému, aby pravost léčiv mohli ověřovat. I když lék nebudou moci ověřit, chceme, aby ho vydali. Samozřejmě pouze v případě, že pochází od ověřeného distributora.

S velkými nadějemi se očekávalo zavedení lékového záznamu pacienta. Lékárníci ho vítají, ale zároveň poukazují na to, že jeho vyhodnocení a případné následné lékové poradenství představuje nárůst množství jejich práce, tudíž požadují, aby za tuto činnost dostali zapláceno. Jaký je váš postoj k jejich požadavku?

Představitelé České lékárnické komory (ČLnK) předložili první návrh týkající se výkonu konzultace lékárníka. Je třeba vzít v úvahu, že vše má určité procedurální náležitosti a že každý takový návrh musí projít projednáním v pracovní skupině pro seznam výkonů. Osobně jsem nakloněn tomu, aby takový výkon existoval a byl ohodnocen, ale musí se upřesnit jeho časové podmínky, kde bude poskytován, protože to asi nebude moci být standardně za tárou, ale zřejmě v konzultační místnosti, což nevím, zda bude ve všech lékárnách splněno. Otázek, které bude třeba zodpovědět, je celá řada. A také bude muset být uzavřena dohoda se zdravotními pojišťovkami. Debatu o zmíněné problematice jsme zahájili a byl bych rád, abychom se během letošního prvního pololetí shodli na finálním modelu.

V úvodu jste řekl, že doufáte ve schválení legislativní úpravy týkající se emergentního systému, k němuž zaznívají z lékárenského trhu spíše kritické hlasy. Namátkou uvedme třeba argument, že v návrhu zákona o emergentním systému se neřeší otázka dostupnosti léků pro hospitalizované pacienty, tedy takzvaných žádankových léčiv. Do jaké míry jsou argumenty, které slýcháte, opodstatněné?

Koncem loňského listopadu jsme na toto téma debatovali s prezidentem ČLnK v televizním pořadu Otázky Václava Moravce. Některé jeho argumenty nebyly úplně korektní. Týká se to například toho, jak dlouhý může být výpadek léku, respektive do jaké lhůty má výrobce obnovit jeho dodávku na trh. V pořadu zaznělo, že dnes je tato lhůta 90 dnů a my do návrhu zákona dáváme lhůtu 120 dnů, což je ale mylná informace, protože aktuálně v zákoně žádná taková lhůta uvedena není. To znamená, že pokud je dnes výpadek léku na trhu, může být klidně rok, protože výrobce nemá povinnost do určitého období jeho dodávku na náš trh obnovit, tudíž ho ani nemůžeme nijak sankcionovat. Do novely zákona zavádíme lhůtu 120 dnů zcela nově. Lékárníci původně chtěli, aby lhůta byla pouze šedesátidenní, což podle mého názoru není uskutečnitelné. Musíme si uvědomit, jaké jsou reálné možnosti při obnově výroby. Původně jsme do novely zákona dali lhůtu 180 dnů, pak jsme ji upravili na zmíněných 120 dnů. Myslím si, že je dobře, že vůbec poprvé bude taková povinnost výrobcům uložena. A povinností je v zákoně celá řada. Zákon podle mého názoru principiálně určuje jasnou odpovědnost výrobce za dodání léku. Pokud bude lék dostupný a nebude výpadek v distribuční síti, výrobce bude zodpovídat za to, že ho pacient v případě potřeby obdrží.

Kritici také argumentují tím, že kvůli zavedení emergentního systému bude muset jít pacient, aby svůj lék dostal, do lékárny dvakrát.

To už často dělá i dnes, ale s tím rozdílem, že se v řadě lékáren ke svému léku vůbec nedostane. To by se mělo díky emergentnímu systému změnit. Pokud bude lék v distribuční síti, což bude zřejmé, protože zákon bude ukládat i povinnost transparentně zveřejnit, kterému distributorovi výrobce lék dodal, a lékárna ho nebude moci získat standardní distribuční cestou, nastupuje povinnost výrobce, a to pod sankcí, do jakékoliv lékárny v ČR lék do dvou pracovních dnů dodat. Navíc zákon také upravuje tolik diskutovanou problematiku reexportů. V tomto ohledu vycházíme ze slovenského modelu. Slovenská ministryně zdravotnictví se o tamním emergentním systému vyjadřuje pochvalně. Mluvil jsem i s prezidentem Slovenské lékárnické komory, který jeho fungování obecně také hodnotil pozitivně. Proto mě trochu překvapují negativní reakce u nás. Možná jsou zapříčiněny malou informovaností. Třeba debaty o tom, kolik bude celý systém lékárníky stát, nejsou na místě. Na Slovensku emergentní systém přinesl kladné výsledky, snížil nedostupnost léčiv, takže věřím tomu, že i u nás povede ke stejným výsledkům.

Když už poukazujete na malou informovanost, pojďme se ještě vrátit k argumentu, že zákon neřeší dostupnost takzvaných žádankových léků. Můžete se k tomu vyjádřit?

Pokud jde konkrétně o tyto léky, je třeba vzít v úvahu, že na základě našich zkušeností i dat, která má k dispozici SÚKL, se nedostupnost léků dnes týká primárně léků na recept. U léků žádankových problém skutečně není nebo je minimální. Navíc na rozdíl od eReceptů nejsou žádanky elektronizovány, což situaci také trochu komplikuje. A priori nejsme proti nějakým úpravám v návrhu zákona, ale musíme prodiskutovat, jestli by emergentní systém u žádankových léků byl technicky vůbec proveditelný. Každopádně ale zastávám názor, že v současnosti je problém hlavně u léků levnějších. Právě kvůli tomu, že jsou tak levné, u nich existuje incentiva

vyvézt je a nikoliv dodat do tuzemských lékáren. U drahých léků taková motivace není. V zákoně, byť nevyřeší veškerou nedostupnost léčiv, hlavně například při výpadku ve výrobě, ale nejsou řešeny pouze reexporty a povinnost výrobce dodat lék do lékárny, je-li v distribuční síti, ale jsou tam ošetřeny i možnosti dovézt lék, který nahrazuje léčivo ve výpadku, a stanovit jeho dočasnou úhradu, která je vyšší, aby byla motivace pro výrobce lék importovat. Nebo také možnost propustit lék, který by jinak z formálních důvodů nemohl být na trh dodán. To jsou všechno opatření, jak zajistit vyšší dostupnost léčiv na tuzemském trhu.

Sám připouštíte, že zákon nemůže vyřešit veškerou nedostupnost léčiv, tedy zejména tu, která je zapříčiněna výpadky ve výrobě, které nejsou ojedinělé a postihují nejen tuzemský trh. Co s tím?

Tento problém by se měl řešit na úrovni celé Evropské unie, protože jde o evropskou strategickou záležitost. Řešíme strategické zásoby ropy, zemního plynu a podobně, takže by Evropa možná měla definovat, že léky jsou také strategická komodita. A pokud dnes necháváme výrobu na jednom místě v Indii nebo v Číně, je to z hlediska dostupnosti léků strategický problém pro celou Evropu. Už jsem o tom mluvil s resortními kolegy v rámci Visegrádské čtyřky. Nedávno jsem byl v Dánsku, kde jsem také o lékové problematice mluvil s tamním ministrem zdravotnictví, protože i tam mají problém s nedostupností některých léků.

Jaký je váš názor na zavedení jednotných doplatků za léky, po kterém někteří lékárníci volají se zdůvodněním, že jsme jediná země, která má doplatky rozdílné?

Je to jako se vším – má to svá pro a proti. Ano, část pacientů, ale domnívám se, že jde o menší část, dnes může provozovat takřikající doplatkovou turistiku po lékárnách. Ale jsem přesvědčen, že větší část ze současného systému profituje a pacienti jsou schopni dosáhnout na léky, které žádný doplatek nemají. Věřím tomu, že kdybychom zavedli pevné doplatky, jak si někteří představují, že by se pak všem zvýšily. Opravdu by se mohlo stát, že na některý lék, u něhož je dnes doplatek nulový, by se poté doplácelo i několik stokorun. Na jednu stranu bychom pevnými jednotnými doplatky nastolili jistotu, že pacient bude doplácet všude stejně, ale na straně druhé to má i stinnou stránku v podobě toho, že řadě pacientů by se léky možná i výrazně mohly zdražit, což se mi třeba u chronicky nemocných nezdá jako nejlepší cesta. Současný systém se nastavil už v 90. letech minulého století a tehdy, myslím, to tak lékárníci dokonce chtěli. Postupem doby se trh samozřejmě proměnil, fungují zde řetězce a podobně. Nicméně stále opakují, že záležitosti v podstatě soutěžní a konkurenční nemá řešit ministerstvo zdravotnictví, které má na starosti zajištění dostupnosti lékárenské péče pro pacienty a její kvalitu. Záležitosti konkurenčního charakteru by nejspíš měl řešit antimonopolní úřad. Pro nás je důležité, aby péče byla dostupná a aby pacienti nebyli zásadně poškozeni tím, že najednou budou mít o stovky korun vyšší doplatky za léky.

Zejména v posledních letech začali tuzemští lékárníci zavádět ve svých lékárnách nejrůznější služby, jako je například měření plicního či cévního věku, selfmonitoring diabetu a podobně. Jaký postoj k tomuto trendu ministerstvo zaujímá?

Poprvé v historii jsme založili pracovní skupinu pro lékárenskou péči, v níž jsou všichni zástupci farmaceutů. Je pravda, že názory lékárníků jsou často heterogenní, ale diskutujeme se všemi a z této debaty by mělo vzejít nějaké jednotné stanovisko. Dokážu si třeba představit, byť zatím debata o tom není jednoduchá zejména s některými lékaři, že by v lékárnách mohlo probíhat základní očkování, například proti chřipce, proti níž je u nás ve srovnání s jinými státy proočkovanost stále dost nízká. Víme, že z pohledu vakcinologů není toto očkování vyloženě rizikové, takže by v lékárnách mohlo být poskytováno. Postupoval bych ale po dílčích krocích. Je také pravda, že každý by měl ve zdravotním systému hrát svou roli. Služba může být v lékárně jakýmsi doplňkem, určitým nadstandardem, ale spíše dejme lékárníkům možnost poskytovat konzultace v rámci lékového záznamu, aby maximálně využili to, co studovali a v čem jsou experti. Dejme jim tedy větší prostor například v poradenství ohledně lékových interakcí, tam jim případně zaplatíme více peněz, ať skutečně uplatňují svou vysokou odbornost. Spíše bych šel touto cestou a další služby bych bral jako doplňkové, ale rozhodně bych na tom lékárenství a jeho financování nestavěl.

V souvislosti s touhou farmaceutů po zavedení služeb a reformě lékárenské péče upozornil pan náměstek Vrubel, že reforma nemůže být realizována izolovaně po jednotlivých oborech, ale že vše na sebe musí navazovat. Určité kroky v rámci reformy primární péče jste začali realizovat. Když nebudeme brát v úvahu zmíněné lékové poradenství, počítáte v rámci reformy primární péče s nějakými změnami na straně lékárníků?

Přiznám se, že v rámci primární péče zatím řešíme roli praktického lékaře. O lékárenství jsme zatím blíže nejednali. Jak už jsem ale řekl, dokážu si představit, že v lékárnách, kde pro to budou mít vhodné podmínky, může být poskytováno nějaké základní očkování i určitá forma edukace diabetiků a podobně. To si myslím, že by svůj smysl v rámci systému mělo, ale znovu říkám, že je nezbytné vzít v úvahu i to, co lékárníci zvládnou. Aby se na ně nenaložilo tolik činností, že pak nebudou mít čas se věnovat tomu, pro co jsou v systému určeni. Ano, můžeme se bavit o některých nových možnostech, ale v rozumné míře.

Lékárnická komora usiluje o uzákonění podmínek pro vznik nových lékáren. Plánujete něco takového?

Ne, nemyslím si, že cesta je vytvořit nějaké technokratické opatření, které bude určovat, kde tady lékárna být může a kde nikoliv. Možná se na to dívám spíš očima spotřebitele, jenž je určující v tom, že si

vybere lékárnou, která mu vyhovuje a která mu nabídne lepší služby. A ta, která kvalitní nebude a nebude mít klienty, v systému nepřežije, takže bych nebyl pro to, aby se určovalo, že někde vznikne lékárná, bude mít monopol a v okolí nesmí vzniknout žádná další. Ano, asi by to byl přínos pro lékárníky, a chápu, proč to chtějí, ale nevidím v tom úplně přínos pro spotřebitele.

Ve svém videopozdravu natočeném pro účastníky loňského kongresu Pharma Profit v Olomouci jste mluvil o tom, že lékárny dostanou v roce 2020 navíc 420 milionů korun. Tehdejší prezident ČLnK to ihned na kongresu rozporoval a vyjádřil se v tom smyslu, že se bude jednat maximálně o poloviční částku. Můžete se k tomu vyjádřit?

Uvedená částka je stejně jako u ostatních segmentů podložena propočty. Navýšení u lékáren je primárně dáno zvýšením hodnoty signálního výkonu a také novým výkonem v podobě digitalizace listinných receptů. U tohoto výkonu se počítalo s částkou 10 Kč za recept, ale zvýšili jsme ji na 12 korun, což pak se vším všudy dalo zmíněných 420 milionů korun. Víím, že komora vyšší částky zpochybňuje. Uvidíme, jaká bude realita, ale ve svých propočtech, a to nejen u lékáren, se nijak výrazně nemýlíme, protože samozřejmě vycházíme i z dat zdravotních pojišťoven. Pochopitelně určitý otazník visí nad tím, kolik nakonec bude listinných receptů, které bude třeba digitalizovat. To ukáže až praxe. Předpokládáme, že v systému jich je stále pět procent, ale těžko nyní říct, kolik to bude přesně, také se to bude lišit v jednotlivých lékárnách, ale rozhodně odchylka nebude tak velká, aby způsobila, že místo plánovaných 420 milionů půjde do lékárenství o polovinu méně.

V souvislosti se zmínkou o penězích by mě zajímalo, jak se díváte na přání lékárníků změnit způsob jejich odměňování a zavést například takzvanou dispenzační taxu?

I odměňování je předmětem debat v pracovní skupině. Už pro tento rok chystáme nějaké změny v obchodní příručce, kdy chceme zafixovat její určitou část pro lékárny. To uděláme pomocí cenového předpisu a jistou představu o tom už máme. A pokud jde například o zavedení dispenzační taxy, je to už větší změna, kvůli níž je nutné změnit zákon. Nejsem a priori proti, ale je potřeba specifikovat, jak by dispenzační taxa měla být nastavena. Debatuje se o tom a věřím, že během letošního roku by se diskuse mohla ukončit. Samozřejmě vnímám, že současný systém odměňování není optimální, že už se svým způsobem vyčerpal, a proto se snažíme najít nějaké nové modely. Je to i můj osobní cíl, abychom se během tohoto roku v expertní skupině na změně dohodli.

Když mluvíte o cíli v podobě dohody, nutně mě napadá, že zrovna u lékárníků mohou být jednání poměrně problematická, protože nevystupují zrovna jednotně. Existuje více skupin, z nichž každá prosazuje svou, což pak v důsledku leckdy poškodí celý lékárenský trh. Co byste lékárníkům v tomto ohledu poradil a vzkázal?

Říkal jsem to už na loňském sjezdu lékárnické komory, že když jednotlivé skupiny najdou společnou řeč, bude i pro nás jakékoliv jednání jednodušší. Pokud totiž máme jednat s různými skupinami, z nichž některé – jako například Vaši lékárníci – jsou v podstatě uměle vytvořené, je to komplikované a shody se skoro nelze dobat. I proto jsme založili pracovní skupinu, kde se u jednoho stolu scházejí zástupci nezávislých lékárníků a řetězců, a stále na ně apeluji, že musí najít společného jmenovatele, s nímž půjdou na jednání. Věřím, že byť má každý jiné zájmy, základní shoda se dá najít. To je můj hlavní vzkaz. Věřím, že díky volbě nového představenstva komory, kde jsou zastoupeni i nemocniční lékárníci a zástupci lékárenských řetězců, se určitá rozdílnost zájmů sjednotí a jednání nebudou tak komplikovaná.

Markéta Grulichová marketa.grulichova@atoz.cz

Dostupnost zdravotní péče je u nás velká

„Leckdo sice poukazuje na hrozbu nedostupnosti lékárenské péče, ale dostupnost zdravotní péče je u nás velká včetně péče lékárenské. Síť lékáren je zde hustá, což je podloženo analýzami, které jsme dělali společně se zdravotními pojišťovnami, když jsme se rozhodli, že vytvoříme fond na podporu jedinečných vesnických lékáren. Sice v této podpoře pokračujeme, protože jistý smysl dává, ale musíme si uvědomit, že se bavíme o bonifikaci pro jedinečné lékárny, které jsou od sebe v dojezdové vzdálenosti 10 až 15 minut. Za této situace opravdu nelze mluvit o hrozbě nedostupnosti lékárenské péče.“

Adam Vojtěch

Dva roky ministrem

Vystudoval právo na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a zároveň na téže univerzitě absolvoval i mediální studia na **Fakultě sociálních věd**. V době studií také absolvoval roční stáž na University College Dublin, National University of Ireland. V roce 2018 získal titul Master of Healthcare Administration na pražském Advance Healthcare Management Institute.

Po ukončení vysokoškolských studií působil jako právník ve společnosti MAFRA. V období 2014 až 2017 byl tajemníkem ministra financí pro oblast zdravotnictví. Od října 2017 je poslancem Parlamentu ČR, zvolen byl v Jihočeském kraji jako nestraník za hnutí ANO. Ministrem zdravotnictví ho prezident republiky jmenoval 13. prosince 2017.

URL| <https://www.pharmaprofit.cz/2020/01/31/letos-chceme-dokoncit-radu-dulezitych-legislativnich-uprav/>